

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

N. 1131

Libris G. Carlson
1745/6

XL 8.23 HOM

[14]

HOMERI ILIAS

GRÆCÆ ET LATINE,

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE S.T.P.

NUPER DEFUNCTI.

VOL. II.

Edidit, atque imperfecta supplevit

SAMUEL CLARKE Filius, S. R. S.

EDITIO TERTIA.

LONDINI,

Impensis JOHANNIS & PAULI KNAPTON.

MDCCXL.

LECTORI.

CUM secundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs absolvisset, notas & observationes cæteris in libris margini passim adscripsisset; ne hæc interciderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo supplere conatus sum.

IN tres priores ex duodecim hisce posterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum usque ad *ver.* 359, annotationes ipse perfecerat; Textum & Versionem usque ad *ver.* 510. ejusdem libri recensuerat. Atque hæc ex ejus Manuscripto quàm accuratissimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barnesii* aut veterum Editionum retinui; unà alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetstenianæ* plerunque secutus sum; quam tamen interdum ubi ipsa sententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

LECTORI.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas; partim ex illis, quas per reliquos libros passim in margine scriptas reliquerat, collectas; (de meo ipsius paucissimis interjectis,) addidi.

VARIAS porro lectiones Codicis *Harleiani & Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, a Viro erudito THOM. BENTLEYO communicatas, suis locis inserui.

INDEXES denique duos subnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetstenianâ* ferè defumptum.

SAMUEL CLARKE,

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν΄

Ἐπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ν΄.

Ποσειδῶν, πικρὸν ἰλιὼν τῆς Ἑλλάδας, ὁμοῖται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοῖν τίς τις τῆς Αἰαντίας παρρησίας, ἔπειτα δὲ καὶ τῆς ἄλλης· μὴ ταῦτα ἰδορῶν δῖος Διὸς, καὶ ἀναιρεῖ Ὀδυσσεύς, καὶ τινὰς ἄλλους πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῷ ἀναιρεῖ. Τηλέσχετος δὲ Διήφορος καὶ Ἑλίων· τῆς δὲ ὑποκόνας (αὐαῖα γὰρ Ἐκίωρ ἐπαγὴ τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρεῖν).

Ἄ Λ Λ Η.

Διαρρήξας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος Ἐκίωρ, μὴ βάρυντι εἰσελθόν, εἰς φυγὴν αὐτὸς τρέψῃ καὶ Ζεὺς μὲν, ἀπετρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέριξ τῆς γῆς, ἀποφύλων θιωρῶν ἀνθρώπων. Ποσειδῶν δὲ καθιζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, διασάφειν ἡγήμενος τῆς Ἑλλάδας, ὡς ἀγίγει εἰς Αἶγας, ἵνα ἡ αὐτῆς τίμηται· λαβὼν δὲ συνήθη κέσμοι, καὶ ὑποζύξας ἵππους, ὡς ἀγίγει εἰς τὸ πῦρον καὶ τὸ μὲν ἄρμα καθιστᾷ ἐπὶ πελάγῃ, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρρησίας τῆς δῖος τῆς Ἑλλάδος· οἱ καὶ τρέπον τινὰ ἐμπροσθέντις ὡς δὲ θύει, θοαῖας ἀγνίζον· ἐπὶ οἷς καὶ Ἰδομένης καὶ Μηρῶντος εὐδαίμωνσι. Συμβολῆς δὲ θοορῆς, ἐκείνων δὲ ἐαυμάτων ἐξάσιν βοὴ αἶρε.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ', ἐπὶ ναυσὶ μάχη Δαναοῖς ἡμῶν Ποσειδῶν.

Ἄλλῃ.

Νῦν δ', Ποσειδάων Δαναοῖς κρήνῃ ὥπασι λάθρη.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν Τρωάδε τε καὶ Ἐκίωρ νηυσὶ πέλασσε,
Τὸς μὲν ἔα πῶρ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν

Jupiter verò postquam Tróasque & Hectorem navibus admovisset,
Eos quidem reliquit ad illas, laborémque ut-ferrent & perumnas

Ver. 1. — ἐπὶ ἐν] Quoniam, ut dictum est —. Nempe, libro superiori, ver. ult.

Ibid. — πέλασσε.] Ita jam scribendum, necessarium; quia πέλασσε secundam corripit. Dubitari tamen potest, utrumque Græci An-

tiquiores isto modo scripserint. Nam quum σ, suæ potestatis litteram dixerunt, haud scio an hoc sibi voluerint: litteras ζ, ξ, ψ, necessarium quidem duplices esse; consonantium reliquas omnes, simplices; unicam autem σ, istius-

- Νωλεμέως· αὐτὸς ᾗ πάλιν τρέπεν ὅσπε φαεινῶ,
 Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμεν αἶαν,
 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, ἢ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,
 Γλακτοφάγων, αἰβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 Ἔς Τροίην δ' εἰ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσπε φαεινῶ·
 Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κ' θυμὸν
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσιν δρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
 10 Οὐδ' αἰλαοσκοπίῳ εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
 Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πόλεμόν τε μάχην τε
 Ὑψὲ ἐπ' ἀκροάτης κορυφῆς Σάμης ὑληέσσης,
 Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 Φαίνετο ᾗ Πελάμοιο πόλις, ἢ νῆες Ἀχαιῶν.
 15 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ αἰλὸς ἔζετο ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιεὺς
 Τρώσιν δαμναμένους, Διὶ ᾗ κερταρῶς ἐνεμέσσα.
 Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεσσι κατεβήσατο παπαλόεντ',

Indefinenter; ipse autem retrò vertit oculos fulgidos,

Seorsum equestrium Thracum intuens terram,

- 5 Mysorumque cominus-pugnantium, & illustrium Hippomolgorum,
 Lacte-victitantium [*pauperum*] longævorumque, justissimorum hominum;
 Ad Trojam autem non omnino ampliùs vertebat oculos fulgidos:
 Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
 Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danaïs.

- 10 Neque *verò* cæcam-speculationem agebat rex Neptunus:

Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque

Altè super summum verticem Sami sylvosæ

Threiciæ: indè enim conspiciebatur tota quidem Ida,

Conspiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.

- 15 Illic *utique* is è mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos

A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.

Protinùs itaque de monte descendit prærupto,

istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipue* in Verborum Aoristis, *simplex duplèx*-ve ex æquo pronuntiari possit.

Ver. 4. Νόσφιν.] Vide suprà ad δ, 349.

Ver. 5. — ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν, — αἰβίων τε.] *Al.* Ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν, — Ἀβίων τε. Quique αἰβίων scribunt, eorum alii intelligunt (notante *Eustathio*) ὀλιγοβίους, five ὀλιγοβίους ἢ ἀπλῶς alii, τὸν ὅμα βίω, πορτοκαλίους, ὡς ὁμαζοβίους alii, τὸν ὅμα βίω, τῆς ἐξ πλῆθους, πορτοκαλίους alii, ἐλαθέρους, ὅτι βίαν ἐκ ὕδατος alii, αἰβίων alii, μακροβίους alii, πολυβίους, ὅ ὅσιν, ἀνδράσι. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀντίους, ἀμαζονίους, ἀπ' ὀλίγον ἐν τῇ ἐξ ὕδατος, ποταμὸν καὶ τῇ ἐξ ὕδατος, sine πολυβίαια ἢ καπηλοία. Lib. 7. p. 455, 460, 461.

Ver. 8. — ἀθανάτων.] Vide suprà ad δ, 398.

Ver. 9. — ἀρηγέμεν.] ἀρηγέμεν, Codex

Harleianus à viro erudito *Tbo. Bentleio* collatus.

Ver. 11. — πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide suprà ad δ, 332, 279.

Ver. 12. — ὑληέσσης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 13. — ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα.]

— unde omnis Troja videri,

Et Danaûm solitæ naves, & Achæica castra. *Æn. II, 461.*

Ver. 15. Ἐνθ' ἄρ'.] *Illic utique* —

Ibid. — ἐλέαιρε δ' Ἀχαιεὺς, — Διὶ ᾗ ἐνεμέσσα.] Ἀσύστατον hoc existimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* suprà, δ', 210, 'Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλωμι —. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in campo, longiùs a mari, pugnabatur: *Hic* ad usque naves repulsi, *mari-que* ipso coërciti Achivi, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18.

Κραυγὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὴν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάων ἰόντῳ.

- 20 Τεὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ δ' ἑτέροισιν, ἵκετο τέκμων,
Αἰγὰς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρυσία, μαρμαίροντα τεύχεα, ἀφθίτα αἰεὶ.
Ἐνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππων,
Ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε περὶ χροῖ· χροῖο δ' ἱμάθην
Χρυσείην, ἄνκλον, ἐξ δ' ἐπέδραστο δίφρον·
Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲρ κύματ'· ἀταλλεὶ δ' κήτε' ὑπ' αὐτῇ
Πάντοθεν ἐκ κελυμῶν, ἃ δ' ἠγνοίησεν ἀνακλῖα·
Γηθοσύῃ δ' ἐδάλασσα διτταῖο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
30 Ῥίμφα μάλ', ἃ δ' ὑπένερχε Διγείνοιο χάλκεον ἄξον·
Τὸν δ' εἰς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρῆμοι φέρον ἵπποι.
Ἔσι δέ τι ἀπὲρ ἄρ' ἐν βαθείῃσι βένθεσι λίμνης,

Rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylva,
Pedibus sub immortalibus Neptuni Incedentis.

- 20 Ter quidem protendit gressum, quarto autem passu pervenit ad locum destinatum,
Ægas: Illic scilicet ei inclytæ sedes in imo mari,
Aureæ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
Illuc cum-venisset, sub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
25 Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factum, suumque conscendit currum;
Cæpitque invehi super undas; exultabant autem cetæ sub ipso
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc-illuc-diductum-cedebat: Hi itaque volabant
30 Celeriter admodum, neque subitè madefcebat æreus axis:
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,

Ver. 18. — τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.]
Ποσσὴν — ἀμείνω τὰ, — οἶα (πολλοὶς δ' ἔρεα
ποσὶ ἀμείνω τὸν τύπος ἐξείργασαι) τὰ δὲ πρὸς
Ποσειδάωνος. “ τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη·
— Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲρ κύματ' — ”. Lon-
gins, Sect. 9.

Ver. 22. — τεύχεα.] Al. τιτεύχεα.
Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè consta-
bit.

Ver. 23. — ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο — ἵππων.]
Junxit equos curru genitor. —

Æn. V, 817.

Ibid. — χαλκίους.]

— Ἄριπιδεσσι. Æn. VI, 802.

Ver. 24. — χρυσέησιν ἐθείρησιν.] Pro-
nuntiabitur χρυσέησιν. Prima enim corripi
non potest; neque in his ulla unquam est Li-
centia. Al. χρυσέησιν.

Ver. 26. — ἐπέδραστο.] Al. ἐπεδράστο.
Itemque ver. 17, κατεδράστο. De quo, vide
suprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲρ κύματ' —.]
Vide suprà ad ver. 18.

— manibusque omnes effundit habenas,
Cæruleo per summa levis volat sequora
curru:

Subsidunt undæ, tumidumque sub axe
tonanti

Sternitur æquor equis: —

Tum variae comitum facies, immania
cete. Æn. V, 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur
undas. Æn. I, 151.

Superiorem hoc in loco Virgilio Homerus,
nemo negaverit.

Ibid. — ὑπ' αὐτῇ.] ὑπ' αὐτῇ, Cod. Can-
tab. a Barneſio, & Codd. Harleian. à Tb.
Bentleio collati.

Ver. 29. Γηθοσύῃ δ' ἐδάλασσα.] Al. Γη-
θοσύῃ δ' ἐδάλασσα, lætum mare. Quæ &
æquè commoda Lectio. Nam γηθοσύῃς
[lætus,] vox Homero non inusitata.

Ver. 36.

- Μεσσηγύς Τενέδοιο ἔ' Ἴμβρος παυπαλοότης·
 "Ενθ' ἵππυς ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' αἰμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 "Εδμῆλαι· ἀμφὶ δ' ὅσσι πένδας ἔβαλε χρυσείας,
 "Αῤῥήκεις, αἰλύτεις, ὅφρ' ἐμπεδὸν αὐθι μῆροιεν
 Νοσήσαντα ἀνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὅφλογι ἴσοι ἀολλέες, ἥε θυέλλη,
 40 "Εκτορα Πελαμίδη ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 "Αβρομοι, αὐταχοι· ἔλποντο δ' νῆας Ἀχαιῶν.
 Αἰρήσειν, κενέειν δ' παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιῆς·
 "Αλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος, ἐνοσίγαιος,
 "Αργεῖς ὤτρυνε, βαθείης ἐξ αἰλὸς ἐλθὼν,
 45 Εἰσάμψθη Κάλχαντι δέμας κ' ἀτειρέα φωνή,
 Αἴαντε πρῶτον προσέφη, μεμαῶτε κ' αὐτῷ·
 Αἴαντε, (φῶ μὲν κε ζαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 "Αλκῆς μνησαμύνω, μηδὲ κρυορόϊο φόβοιο.
 "Αλλή μὲν γὰρ ἔγωγ' εἰ δαΐδια χεῖρες ἀσπίδας

Inter Tenedum & Imbrum asperam:

Illic equos stabulare fecit Neptunus terræ quassator,

35 Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum

Ut ederent: circaque pedes pedicas jecit aureas,

Infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent

Rediturum regem: Is autem ad exercitum abiit Achivorum.

Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,

40 Hectorem Priamidem inexploto ardore sequebantur,

Magnum-frementes, clamantisque; sperabant autem naves Achivorum

Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:

Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quassator,

Argivos excitabat, profundo è mari egressus,

45 Cum se-affimilasset Calchanti corpore & indefessâ voce:

Atque Ajaces quidem primos allocutus est, promptos-animis etiam per se:

"Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,

"Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.

"Alibi enim equidem non timeo manus audaces

Ver. 36. — πένδας ἔβαλε χρυσείας.] De eo artificio, quo Poëta versûs sui n. peros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprâ ad γ', 363.

Ver. 40. — Πελαμίδη.] Vide suprâ ad δ', 363.

Ver. 42. — παρ' αὐτόφιν.] παρ' αὐτόφιν, Cod. Harleian. a Tb. Bensleio collatus.

Ver. 44. "Αργεῖς ὤτρυνε]

— animum virefque Latinis

Addidit, & stimulos acres sub pectore vertit.

Æn. IX, 717.

— in prælia sæva

Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras,

Æn. XI, 727.

Ver. 45. Εἰσάμψθη.] Notandus hic primarius & maximè proprius Vocis Mediæ usus. Vide suprâ ad γ', 141.

Ibid. — δέμας κ' ἀτειρέα φωνή.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. Æn. IV, 558.

Ver. 46. & suprâ, 40. — μεμαῶτες.]

Quâ analogiâ factum ex βασιλῆας, βασιλῆας· ex βασιλῆα, βασιλῆα· ex μετήορος, μετῆος; ex τῆας, τῆας· ex ἱλῆας, ἱλῆας· Μετῆος· Μετῆος· ex τῆθῆος, τῆθῆος· eadem analogiâ fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτες. Vide suprâ ad α', 265; ad β', 818; ad γ', 464.

Ver. 49. — δαΐδια.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 53.

- 50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκαίεθσαν ὀμίλῳ·
 Ἐξυσιν γὰρ ἀπανίας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δ' αἰνότατον πεδίδεια, μήτι πάθωμιν,
 Ἥ, ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἵκελθ', ἡγεμονδία
 Ἐκτῶρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐραθενέθ' παῖς εἶναι.
 55 Σφῶιν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσῃεν,
 Ἀυτῷ θ' ἐσάμηναι κρείερός, ἢ ἀνωγέμεν ἄλλας·
 Τῷ κε ἢ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαι' ἀπὸ νηῶν
 Ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιθ' αὐτὸς ἐγείρῃ.
 Ἥ, ἢ Κρηπανίῳ γαῖήοχθ' Ἐννοσίχαιθ'
 60 Ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλῆσεν μέγ' κρείερόιο,
 Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας ἢ χεῖρας ὑπερθεν.
 Αὐτὸς δ', ὥς' ἰρηξ ἀκύπτερθ' ὦρτο πέτεσθ',
 Ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπθ' πέτρης περμήκεθ' ἀρθείῃ
 Ὀρμήσθ' πεδίῳ διώκειν ὄρνεν ἄλλο·
 65 Ὡς ἀπὸ τ' ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Τοῦν δ' ἔγνω πρόθεν Ὀϊλῇ τυχὸς Αἴας,
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Μάντεϊ εἰδόμηνθ' κέλετ' παρὰ νηυσὶ μάχεσθ'.

- 50 "Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ ;
 "Sustinebunt enim omnes, benè-ocreati Achivi :
 "Hâc vero parte sanè gravissimè timeo, nequid incommodi-accipiamus,
 "Quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias
 "Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium se esse.
 55 "At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
 "Ut & ipsi stetis fortiter, & hortemini alios :
 "Ita enim, ardentem licet, repuleritis à navibus
 "Velocibus, etiam si cum Jupiter ipse excitet.
 Dixit ; & sceptro, terram-cingens Neptuneus,
 60 Ambos feriens, implevit robore forti,
 Membrâque fecit levia, pedes & manus superne.
 Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
 Qui e præruptâ petrâ excelsâ levatus
 Properaverit per planitiem insequi avem aliis-generis :
 65 Sic ab his facto-impetu-abijt Neptuneus terræ-quassator.
 Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Oilei filius velox Ajax,
 Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium :
 "Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
 "Vati assimilatus jubet ad naves pugnare ;

Ver. 53. Ἥ, ῥ' ὅγ'] *Quâ scilicet hic &c.*
 Ibid. — εἵκελθ'.] Ita restituit *Barnesius*,
 alibi ex MS; hîc ex conjecturâ. *Al.* ἵκελθ'.
 Quod primam corrigit.

Ver. 60. κεκοπῶς] *Al.* κεκοπῶς.
 Ibid. — πλῆσεν μέγ' κρείερόιο.] Vide
 suprâ, ad ver. 44.

Ver. 62. — ὥς' ἰρηξ] Ἰσχυρῶς φέρεται,
 ὡς ἢ πρὸς ἰσχυρῶς. *Eusebius.*

Quam facilè accipiter saxo facer ales ab
 alto

Consequitur pennis sublimem in nube co-
 lumbam. *Æn.* XI, 721.

Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque adeo ;*
Statimque proinde.

Ver. 68. — ἐπεὶ τις.] "Hæc oratio,"
 inquit *Spondanus*, "est *μετέωρος*." Nihil e-
 nim subjicitur, quod sit hujus *εὐρεῖς* *ἀντι-*
 "δοσις."

- 70 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπῳ οἰωνιστής·
 "Ιχνα γδ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 'Ρεῖ' ἔγνω ἀπιόντῳ, δρίγνωτοὶ δ' θεοὶ περ·
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμᾷ πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 75 Μαιμῶσιν δ' ἐνέρθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέφη Τελαμώνιῳ Αἴας·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δέρεσσι χεῖρες ἄαπλοι
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μὲν ὤρεε, νέρθε δ' προσῖν
 Ἔασυμαι ἀμφοτέρωσιν· μέλαινα δ' εἰ οἶσθαι
 80 Ἐκτορὶ Πριαμίδῃ ἄμεινον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμῃ γηθόσωνοι, τλήω σφιν γεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
 Τόφρα δ' οὗτ' ὅπιθεν Γαιήοχῳ ὤρεον Ἀχαιῆς,
 Οἱ περὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

- 70 " (Neque enim hic Calchas est, vates augur ;
 " Vestigia quippe retrò pedum & tibiarum
 " Facile cognovi abeuntis : facile utique dignoscuntur dii :)
 " Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis
 " Magis excitatus est ad pugnandum atque præliandum ;
 75 " Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, & manus supernò
 Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax:
 " Sic nunc & mihi circa hastam manus audaces
 " Gestiant, & mihi animus erectus est ; subtusque pedibus
 " Sentio me-impulsum ambobus : animo verò incitato cupio vel solus
 80 " Cum Hectore Priamide inexpletum ardenti pugnare.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant,
 Pugnae-studio læti, quod ipsis deus immiserat animo.
 Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,
 Qui ad naves veloces reficiebant suum animum :

δοκῇ." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, & 72, Parenthesi includendos ; ἀποδιδόναι que ab istis demum verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, &c.

Ver. 71. "Ιχνα γδ μετόπισθε ποδῶν]

— avertens roscâ cervicē refulsit : —

— pedes vestis defluxit ad imos,

Et vera incessu patuit Dea. —

Æn. I, 406.

Mortales mediò aspectus sermone reliquit,

Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram :

Agnovere Deum procures. —

Æn. IX, 657.

Ver. 74. — πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.] Vide suprâ ad δ, 232, 279.

Ver. 78. — ὤρεε.] Schol. "Ὀρεομαι, ἐμᾶται· ὑπερβίβασμῳ χεῖρην. Quæ quàm inepta sit observatio, vide suprâ ad δ, 37.

Ver. 79. — μέλαινα δ' εἰ οἶσθαι]

Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,

Solaque Tyrrhenos equites ire obviam contra. Æn. XI, 503.

Ver. 83. Τόφρα δ'.] Barnesius edidit Τοφραδὶ· & τὸ "Δι," inquit, παραλαβὼν. Ineptè admodum, & contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἱ — ἀνέψυχον.] Al. ἀνέψυχθεν· Quod & comprobât Barnesius, ex π, 575. Atqui ea vox hæc in loco sententiam planè perimeret. Aliud enim est, quod istuc dicitur, recreati sunt; aliud, quod hîc, recreabantur. Indicat nimirum Tempus illud (quod appellant Grammatici imperfectum, spatium aliquod temporis pro-ductum inter agendum; quâ de causâ aptè a Græcis appellatur παραλαβὴ. Vide suprâ ad δ, 37.

- 85 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γῆα λέλυστο,
 Καί (φιν ἄχθ' κτ' θυμὸν ἐγίνετο, δερκομήοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖκθ' ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 Τὰς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φάξεσθ' ὑπ' ὅκ' κακῶ· αἰὲν ἔνοσίχθων
 90 Ῥεῖα μείλισάμηνθ' κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον δ' ἦν πρῶτον κ' Ληϊτὸν ἦλθε κελόων,
 Πηλέεω δ' ἦρωα, Θόαντά τε, Δηίπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, κ' Ἀντίλοχον, μήσσεσθ' αὐτῆς·
 Τὰς οἷγ' ἐπόρυνόν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
 Μαρναμήοισι πέποιθα (αὐσέμεναι νέας αἰμάς·
 Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λῶγαλέοιο,
 Νῦν δὲ εἶδε) ἡμαρ, ὑπὸ Τρῳάσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θάδμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
 100 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθ' ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρῃς ἵεναι νέας· οἳ ποπάρθ' περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰόικεσαν, αἶτε καθ' ὕλῃ
 Θύων, πορδαλίῳν τε, λύκων τ' ἦν πέλονται,

85 Quorum utique simul gravique labore sibi *defessa* membra soluta erant,
 Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
 Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu.
 Hos illi scilicet inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant ;
 Non enim putabant se effugituros perniciem : sed Neptunus

90 Facile interventu-suo fortes concitavit phalangas.
 Atque ad Teucrum quidem primum & Leïtum venit hortans,
 Peneleumque heroem, Thoantemque, Deïpyrumque,
 Merionemque, & Antilochum, peritos pugnae :
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est :

95 “ Proh, pudor, Argivi, juvenes adolescentes : vobis ego
 “ Pugnantibus confido salvas fore naves nostras ;
 “ Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,
 “ Jam nunc certe illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
 “ O dī, profecto ingens miraculum hoc oculis video,

100 “ Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
 “ Tojanos ad nostras accedere naves ; qui prius
 “ Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam,
 “ Thoūm, pardaliumque, luporumque escæ sunt,

Ver. 85. Τῶν ῥ'] Quorum scilicet ; quo-
 rum utique —.

Ver. 90. Ῥεῖα μ. λισάμηνθ'.] Facile se
 infertur, facile humanâ specie interveniens.

Ver. 94. — πτερόεντα]
 — verbis

Quæ tunc tibi magna volant. —

Æn. XI, 380.

Ver. 96. — πτερόεντα] Malè hîc Inter-
 pretes, *Confidendum*. Nihil enim aliud græcè
 sonat πτερόεντα, quàm quod Latine *confido*.

— πτερόεντα τ' ἐλάφῃ. δ', 325.

— ὄφρα σπεύδῃς. ε, 524.

Ἰακυσίῃσι πτερόεντα. —. †, 286.

— νέας οἰμὴ, κ' ἔκω χερσὶ πτερόεντα.

Odyss. π', 71.

— νεώτερός εἰμι, κ' ἔκω χερσὶ πτερόεντα,
 φ', 132.

Vide suprâ ad α, 37 ; & ad θ', 322.

Ver. 102. — ὕλῃ.] Vide supra ad
 γ', 151.

Ver. 103. — πορδαλίῳν] Codices ple-
 rique, *παρδαλίῳν*.

Ibid. — αἶν πτερόεντα.] Supervacaneum est
 quod

- Αὐτως ἠλάσκεισαι, ἀνάλκιδες, εἰδ' ὅπῃ χάρμη·
 105 Ὡς Τρῶες τοπρὶν γε ὤλυσθ' ἔχειρας Ἀχαιῶν
 Μίμνουν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, εἰδ' ἠβαιόν·
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιν κοίλῃς ὅπῃ νηυσὶ μάχοντο,
 Ἠγεμόνθ' ἀκρότητι, μεθημοσιώησιν τε λαῶν,
 Οἳ κένω ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐθέλῃσι
 110 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνοντο ἀν' αὐτάς.
 Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστίν·
 Ἥρως Ἀτρείδης, δῖος Κρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλείωνος,
 Ἡμέας γ' ἔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
 115 Ἄλλ' αἰεώμεθα θάσσον· αἰεταί τοι φρένες ἐοθλῶν.
 Τμῆς δ' ἐπέτι καλὰ μεθίετε θύριδ' ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· εἰδ' ἂν ἐγώ γε
 Ἄνδρ' ἀμαχασαίμεν, ὅσις πολέμοιο μεθείη,
 Λυγρὸς ἐὼν· ὑμῖν δ' ἐνεμασῶμαι περὶ κῆρα.

- “ Temere errantes, imbelles, neque paratæ ad pugnam ;
 105 “ Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
 “ Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem :
 “ Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnantes,
 “ Imperatoris ignaviâ, negligentiaque militum,
 “ Qui cum illo contententes, propugnare nolunt
 110 “ Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.
 “ Veruntamen etiam si omninò revera in culpa est
 “ Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
 “ Eò quòd contumeliâ-affecerit pedibus-celerem Pelidem ;
 “ Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam :
 115 “ Sed medeamur ocyùs-buic malo ; faciles utique sanatu mentes bonorum.
 “ Vos autem nequaquam honestè remittitis strenuam fortitudinem,
 “ Omnes fortissimi cùm fitis in exercitu : neque verò ego
 “ Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
 “ Quum imbellis sit : at vobis succenseo ex animo.

quod hîc annotat *Barneſius* ; “ *media τῷ ᾄσματι*
 “ — *aliàs certè brevis. ut Odysſ. μ', 329,*
 “ — *ἐξέφθιτο ἄϊα πάντα.*” Cujus rei
 eandem esse causam, ac in voce *τίω*, —
 ——— *ἰδομένη, πῶς μὲν σὲ τίω, δ', 257 ;*
 ignoravit Vir eruditus. Nempe ad istum
 locum, “ *vel hinc patet,*” inquit, “ *priorem*
 “ *τῷ τίω communem :*” Quod nequaquam
 verum est : Nam in *τίω*, *τίωσθαι*, & si-
 milibus, ubi *duæ Vocales* non concurrunt,
 prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad
Odysſ. β', 289, *Ὀπλιῶν τ' ἦϊα καὶ ἀγχι-*
σιν ——— “ *in tertio (inquit) loco Anapa-*
 “ *stus.*” Quæ nequè inepta est annotatio.
 Vide infra ad *ῥ', 24.*

Ver. 109. — *ἐρισαντες*] De hujus vocis,
 & similium, prosodiâ ; vide suprâ ad *δ', 140.*

Ver. 111. Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ] *At sanè etiam*
β' ———.

Ver. 115. — *αἰεταί τοι*] *Faciles certè*
sanatu ; faciles utique sanatu ———.

Ver. 116. — *καλὰ*] Vide suprâ ad *β',*
43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες ———, ὑμῖν
 δ' ἐνεμασῶμαι.] Ἐπεὶ δ' — *ἐπ' ἐμπροσθεν τοῦ*
καὶ παρρησίαν ἀναδέχεται καὶ νεθεσίαν ἀκράειν,
καὶ τοῖς χρησιμολογίας ὅτι ἢ βοηθημάτων δ
παρρησιῶν ἐλαφρὸς ἐπικινεῖται ἀσπὶς ἐν
τάτοις, ——— “ Πάντες ἄριστοι ἐόντες” ———
Plutarch. de Adul. & Amici discrim. sub
finem.

Ver. 118. Ἄνδρ' ἀμαχασαίμεν, ὅσις.]
 Lautus planè ad hunc locum *Spondanus* :
 “ *Quem virum, quæso, intelligit Neptu-*
 “ *rus, &c ?*”

Ibid. — *μεθείη.*] *μεθίει*, Codd. *Harkian.*
 à *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 120.

- 120 ὦ πέπανεσ, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μῆζον
 Τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θεῶτε ἕκαστος
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκε' ὄρωρεν.
 Ἐκὼρ δὲ πρὸς νηυσὶ βολὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
 Καρτερὸς· ἐρρήξεν γὰρ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
 125 ὦς ῥα κελεύειαν Γαῖήοχος ὤρσεν Ἀχαιοί·
 Ἀμφὶ δ' αἶψ' Αἰαντιάδ' ἰσάντο Φάλαγγες
 Καρτεραί, αἵς ἔτ' ἂν κεν Ἀρης ὀνόσασκε μελῶν,
 Οὔτε κ' Ἀθιωαῖη λαοασόχοι· οἱ γὰρ ἄριστοι.
 Κερθίνες Τρῳάας τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον,
 130 Φράξαντες δόρυ δαρυ, σάκε' σάκει προθυμῶν·
 Ἀσπίς αἶψ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρες δ' ἀνῆρες.
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι Φάλοισι
 Νερόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν·

“ O molles, mox sanè aliquod malum admittetis gravius

“ Hæc ignaviâ : sed in mentibus reponite singuli

“ Pudorem, hominumque reprehensionem : certè enim ingens certamen ortum est.

“ Hector nempe ad naves prælio strenuus pugnat,

“ Fortis ; perfregitque portas, & longum vectem.

125 Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

Firmæ, quas ne Mars quidem vituperâset, si intervenisset,

Neque Minerva populorum-concitatrix : quippe præstantissimi viri

Delecti, Trojanosque & Hectorem nobilem manebant,

130 Conspirantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus :

Clypeis nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir ;

Seque invicem-attingebant setis equinis-comantes galeæ splendentibus conis

Nutantium ; aded densi stabant inter se :

Ver. 120, 122, 123. — τάχα δὴ —
 δὴ γὰρ —, Ἐκὼρ δὲ.] Mox sane — ; certè
 enim — ; Hector nempe —

Ver. 122. Ἀιδῶ καὶ νέμεσιν.] Ἀιδῶ, οὐκίαν
 νέμεσιν, ἢ τὴν ἐκείνης· Scholia inedita in Codd.
 Harleiano a Tb. Bentleio communicata.

Ver. 123. — βολὴν ἀγαθὸς.] Vide suprâ ad
 β, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' αἶψ' Αἰαντίας.] Con-
 necit hæc istud αἶψ' cum eo quod præcessit,
 ver. 46, 47, Αἰαντὶς πρῶτος, — σφῶν δὲ καὶ
 σφῶν δὲ καὶ Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κερθίνες.] Rectè. Nam κε-
 ρθίνες primam necessariò corripit.

Ver. 130. Φράξαντες δόρυ δαρυ, σάκε' σά-
 κει προθυμῶν,
 Ἀσπίς αἶψ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέ-
 ρες δ' ἀνῆρες.]

— πρὸς ἐκπληκτικῶς ποδὶ,
 Ἀνὴρ δ' ἂν ἀνδρὶ τὰς, ἐκπληκτικῶς μάχη.
 Euripid, Hærac. 836.

— Trojanæ acies, aciesque Latinæ
 Concurrent ; hæret pede pes, densusque
 virgo vir.

Æs. X, 360.

Quem ad locum, summâ cum inscitâ Ser-
 vius : “ Pede (inquit) pro Pede ; nam est
 “ Antiptosis.” Cæterum Macrobius in iis,
 quibus Virgilium contendit Homericæ carmi-
 nis majestatem non æquâsse ; citatis his ver-
 sibus, “ quanta (inquit) sit differentia utri-
 “ usque loci, lectori æstimandum relinquo.”
 lib. 5. c. 13. Mihi hic, in utroque Poëta,
 summus videtur splendor & pulchritudo.
 Scaliger, erga Homerum plerumque iniquior,
 de hisce duobus versibus, “ Fatemur (inquit)
 “ ex Græcæ linguæ commoditate nobis esse
 “ aptiores ad laudandum, quàm ad imitan-
 “ dum.” Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem
 rogat ; “ cum dixi σάκε' σάκει, quid erit
 “ ἀσπίδ' ἀσπίς ?” non advertit vir eruditus,
 neque σάκε' idem ipsum esse quod ἀσπίς ;
 & sententiam, in voce Ἀσπίς, ab alio esse
 inchoatam exordio ; nec quæ demùm in sen-
 tentiâ connectendâ vis esset particulæ istius,
 αἶψ'.

Ibid. — προθυμῶν] προθυμῶν, Scho-
 lia inedita Codicis Harleiani a Tb. Bentleio
 communicata.

Ver. 136,

- Ἐλχεα δ' ἐπ' ὤσοντ' θρασυαίων ἀπὸ χειρῶν
 135 Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνιον, μέμασαν ᾗ μάχεσθ'.
 Τρώες δ' ἐπ' ἔκτυψαν ἀοκνέες, ἤρχε δ' ἄρ' Ἑκτώρ
 Ἀνικεῖν μεμαώς· ὀλοοίτοχ' ὡς ἀπὸ πέτρης,
 Ὀνὶς κ' ἐσφάνης πόλαμὸς χειμάρρο' ὥση,
 Ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέ' ἐχμαῖα πέτρῃ,
 140 Ὑψι τ' ἀναθρόσκων πέτε'·, κλυπέφ, δέ θ' ὑπ' αὐτῷ
 Ὑλῃ· ὁ δ' ἀσφαλείως θέει ἐμπεδόν, ὅφρ' ἂν ἵκη
 Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδε', ἐσσύμενός περ·
 Ὡς Ἑκτώρ, εἴως μὲν ἀπείλη μέχερ θαλάσσης
 Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ' κλισίας κ' νῆας Ἀχαιῶν,
 145 Κτείνων· αἰεὶ δ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 Στῇ ῥα μάλ' ἐγχειμθείς· οἱ δ' ἀντίοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Νύσοντες ξίφεσιν τε κ' ἔχουσιν ἀμφιγυίοισιν,

Hastæ autem crispabantur audacibus à manibus

- 135 Concussæ: hi quippe in hostes rectà tendebant, ardebantque pugnare.
 Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat Hector
 Contrà alacer-ruens; lapis-cursu-perniciosus sicuti à petrâ,
 Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
 Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
 140 Altèque subiliens volat, resonatque sub ipso
 Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit
 In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, cursu licet incitatus:
 Sic Hector, hætenus quidem minabatur, usque ad mare
 Facile se perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
 145 Interficiet eos: verùm quando jam in densas incidisset phalanges,
 Stetit propè-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,
 Percutientes ensibusque & hastis utrinque-acutis,

Ver. 136. — ἤρχε δ' ἄρ' Ἑκτώρ.] Duxit
 eos, ut diximus, Hector. Ea enim hîc vis
 est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo
 quod præcessit, ver. 39. Τρώες δ' — Ἑκ-
 τώρ — ἐπ' ὤ. 10.

Ver. 137. Ἀνικεῖν] Quâ ratione, ἀνι-
 κεῖν, hîc ultimam producat; vide suprâ ad
 α', 51.

Ibid. — ὀλοοίτοχ' ὡς ἀπὸ πέτρης.]

Ac veluti montis saxum de vertice præ-
 ceptis

Cùm ruit avalsum vento, seu turbidus
 imber

Proluit, aut annis solvit sublapsa ve-
 stitas;

Fertur in abruptum magno mons im-
 probus actu,

Exultatque solo, sylvas, armenta, vi-
 rosque

Involvens secum: disjecta per agmina
 Turnus

Sic — ruit. — Æn. XII, 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ ve-

nustatem totius, & apud Homerum partium
 singularum (multò etiam magis quàm apud
 Virgilium) accommodam traductionem, ap-
 tamque & compositam pulchritudinem, op-
 timè hoc in loco exposuit & enarravit Po-
 pins.

Ver. 138. — ὥση.] Al. ὥση.

Ver. 139. Ῥήξας — πέτρῃ.] Vide
 suprâ ad ver. 36.

Ver. 141. Ὑλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ' κλισίας.] Hoc
 tantùm in loco, & infrâ, ὕ, 263; occurrit
 vox Ῥεῖάδ' apud Homerum: Et utrobique cum
 voce ἐλδύσεσθ' conjuncta. Quare neque cum
 Barnesio sentio, voculam "δ'" παραέλασθ' id
 quod lingue Græcæ ratio haud patitur:
 neque cum Eustathio, si positum esse pro
 δι' quod nihili est: Sed, Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ'
 κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset,
 Ῥεῖα κλισίασθ' ἐλδύσεσθ'. Quod & indicat
 Eustathius, quum addit, ἵσως δ' ἔτι καὶ πρὸς
 οὐρανὸν.

Ver. 1510

- ᾿Ωσαν δὲ πρὸς Φείων· ὃς δὲ, χασσάμεθ' πελεμήχθην,
 ᾿Ηῦσιν δὲ Δῖα πρῦσιον Τρώεσσι γέγωνάς·
 150 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αἰχμαχῆλαι,
 Παρμήνι· ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ γήσυσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυρρὴδὸν Φέας αὐτὰς δῖωάντες·
 Ἀλλ', οἶω, χάσσειν) ὑπὸ ἔλκεθ', εἰ ἐτεόν με
 ᾿Ωρε θεῶν ἄλλος, εἰργάσθην πόσις Ἥρης.
 155 Ὡς εἰπὼν, ἄτρυγε μῆν' καὶ θυμὸν ἐκάσπε.
 Δηϊφόβ' δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόθεν δ' ἔχεν αἰσίδα πάνλοσε ἴστω,
 Κῆφα ποσὶ προδιδάς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιλύσκελο θυρὶ φαεινῷ,
 160 Καὶ βάλεν, ἔδ' αἰφάμαρτε, καὶ αἰσίδα πάνλοσε ἴστω,
 Ταυρεῖω· τ' δ' ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἐν καυλῷ ἐάγει δολιχὸν δόρυ· Δηϊφόβ' δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖω παρέθ' ἀπὸ ἴο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Ἐλκεθ' Μηριόναο δαΐφρον'· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 165 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζειο, χῶσαίω δ' αἰνῶς
 Ἀμφότερον, νίκης τε, ἔλκεθ', ὃ ξυνέειπε·
 Βῆ δ' ἵναί τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Repulerunt eum à se: ille verò cedens, aspere-concussus est,
 Vociferatusque est altâ-voce Trojanos inclamans:

- 150 “Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
 “Perstate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi,
 “Licet valdè addensatis ordine quadrato agminibus seipso instruxerint:
 “Sed, puto, cedent hastâ περὶ φάτι, si revera me
 “Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis
 155 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
 Deiphobus porro inter hos elato animo incedebat
 Priamides, praeque se tenebat clypeum undique aequale,
 Levi passu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
 Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
 160 Et percussit, neque aberravit, clypeum undique aequale,
 Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs
 In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus autem
 Scutum taurinum tenuit-procul à se, timuit enim animo
 Hastam Merionis bellicosi; at heros Meriones
 165 Retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
 Propter utrumque, victoriamque amissam, & hastam, quam fregerat:
 Perpetxit itaque ire praeterque tentoria & naves Achivorum,

Ver. 151. — ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ.] Al. ἔτοι
 δὴρὸν ἐμὲ. Malé. Al. ἔτοι με δὴρὸν ἐμὲ. Al.
 ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ.

Ver. 152. — σπείας αὐτῶν.] Pronuntia-
 batur σπείας αὐτῶν. Nam σπείας ultimam
 producit. Alioqui contraheretur in σπείας.

Ibid. — δῖωάντες.] Vide suprâ ad α,
 334.

Ver. 156. — ἐβέβηκεν.] Vide suprâ ad α,

37,
 Ver. 157. Πριαμίδης.] Vide suprâ ad α,
 398.

Ver. 163. — δὴρὸν ἐμὲ.] Quâ ratione, δὴρὸν,
 hîc ultimam producat; vide suprâ ad α,
 51.

Ver. 168.

Οἷσ' ἄρ' ὄρου μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείληπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστο ὀρώρει.

170 Τεῦκεσσι δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα καίετο
Ἰμβριον αἰχμητῶ, πολυτῆς Μέντορος υἱόν·

Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν,
Κέρει δὲ Πελάμοιο νόθῳ ἔφε Μηδισκάστῳ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

175 Ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μέεπρεπε δὲ Τρώεσσι·

Ναῖε δὲ παῖρ Πελάμω· ὃ δέ μιν τίεν Ἴσα τέκεσσι·

Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνιος ὑπὸ ἕατο ἔλχει μακρῷ

Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔλχ'· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελήσας,

Ἥ τ' ὄρεσσι κρυφῇ ἔκαθεν περφανομήοιο

180 Χαλκῷ ταμνομήνῃ τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ·

Ὅς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλκῷ·

Τεῦκεσσι δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τάχεα δεῦσαι·

Ἐκτωρ δ' ὠρμηθέντ' ἀκόντισε δαυρὶ φαινώ·

Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat :
Cæteri verò pugnabant, clamorque immensus exortus est.

170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis-equegrum Mentoris filium :
Habitabat autem is Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
Filiamque Priami nothiam uxorem habebat Medesicæsten :
At postquam Danaorum venissent utrinque-remis-actæ.

175 Rursus ad Ilium venit, excellebátque inter Trojanos :
Habitabat autem apud Priamum : isque eum honorabat æquè ac filios.
Hunc utique filius Telamonis sub aurem hastâ longâ
Vulneravit, evulsiťque hastam : is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conspicui

180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit :
Sic cecidit ; circumque ipsum sonitum-dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere :
Hæctor verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti :

Ver. 168. Οἷσ' ἄρ' ὄρου.] Observandus
hic maximè proprius vocis mediæ Usus.
Quod & Eustathius notavit, & Scholiastes.
Οἷσιν ἄρ' ὄρου, ἰτέρε· οἷσ' ἄρ' ὄρου· δὲ, ἰαυτῇ.
Allaturus sibi hastam, &c. Vide suprâ ad γ',
141.

Ibid. — κλισίῃσφι.] Eustathius in com-
mentario, κλισίῃσφι.

Ver. 172. — Πήδαιον.] Scholiasti, Πήδασον.

Ibid. — πρὶν ἐλθεῖν.] Quâ ratione hic,
πρὶν, producat; item ἀναι, ver. 193 ;
& ἀνὰ, ver. 199 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] Hunc, inquam : Hunc
utique —.

Ver. 178. — ἔσπασεν, μελήσας, — χθονὶ
φύλλα πελάσῃ.]

Concidit ; ut quondam cava concidit, aut
Erymantho

Aut Idæ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V, 448.

Ver. 179. — κρυφῇ.] κρυφῆς, codd. Ita-
lic. a Tb. Bentleio collati.

Ver. 180. — ταμνομήν.] Ita Barnabes
rectè ex MSS, & ex Eustathio. Al. ταμνο-
μήν. Vide suprâ ad δ', 87. Quem ad lo-
cum Eustathius ; οἱ δὲ, ὃ ἦν εἰπεῖν “ ἀπέ-
“ τιμνι ” καυότερον, ἀλλ' Ὀμηρὸς ἔκατ'
αὐτὸν ἰάδα γλῶσσαν τιμῆς, τὸ τίμασθαι
“ τιμνεν ” λέγεισαν.

Ver. 181, — 187. — βράχε, — δέ-
πυσιν, — ἀράχουσι.] De hujus ὀνομαστικῆς
pukhritudine, vide suprâ ad β', 210 ; & ad
δ', 455.

—— collapsa ruunt immania membra ;
Dat tellus gemitum, & clypeum super in-
tonat ingens. Æn. IX, 708.

Corruit in vulnus, sonitum super arma
dedere. Æn. X, 488.

Ver. 183. & 190. — ἀκόντισι.] De pro-
sodiâ

- Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλόατο χάλκεον ἔγχυτο
 185 Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη ἢ Ἀκτορίωντο,
 Νιασόμνον πόλεμόνδε, καὶ σῆτο βάλει δαεί·
 Δάπησεν ᾗ πεσὼν, ἀερίβησε ᾗ τέρχεται ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκίωρε δ' αἰρμήθη κόρυθα κροτάφοις δ' ἀραρυῖαν
 Κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορο· Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἴας δ' ὀρμηθέντι ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ
 Ἐκίωρε· ἀλλ' ἔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα καλῶ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' αἰσίδοτο ὀμφαλὸν ἔτα,
 Ὡς δὲ μιν θένει μεγάλω· ὁ ᾗ χάσασαί ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὰς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιτο, δῖός τε Μενεσθεύς,
 Ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἰμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότες θύειδο· ἀλκῆς·
 Ὡς δ' αὖτ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ κερχαιοδόνων

Sed ille quidem ex adverso conspiciatus evitavit aeream hastam

- 185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Aëtorionis,
 Venientem in pugnam ad pectus percussit hastâ:

Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedêre arma super ipsum.

Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam

Capite deriperet magnanimi Amphimachi:

- 190 Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti

Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære

Horrendo testus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,

Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retrò

A cadaveribus ambobus; ista autem ad se extraxerunt Achivi:

- 195 Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,

Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum:

Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosæ pugnae:

Ut duo capram leones, à canibus ferratis-dentibus

prolodia hujus vocis, vide suprâ ad α', 140.

Cæterùm Alii hîc legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλόατο.]

— ille ictum venientem à vertice
 velox

Praevидit, celerique elapsus corpore cessit.

Æn. V. 444.

Ibid. — χάλκεον ἔγχυτο.] Vide suprâ ad γ', 380.

Ver. 191. — πᾶς δ' ἄρα.] Totus quippe: Totus nempe, ut diximus, —.

Ver. 192. — ἔτα.] Al. ἔτα. Utrumque rectè. Ab ἐτάα, fit ἔτα, quod τὸ α' producit: Ab ἐτάζω, fit ἔτασι; (& inde ἔτα,) quod τὸ α' corrigit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec à Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud sci-licet est — ἀτίον, aliud — ἔτίον· similiterque aliud — ἔτίον, aliud ἐτίον· eodem planè modo, pronuntiationis & prosodiæ ratione, aliud est ἐτάατο, in quo τὸ α' productum; aliud τάατο, in quo τὸ α' correptum est,

licet syllaba τὰα positione producat. Hinc nimirum ἐτάατο, in linguâ Ionicâ, migrat in ἐτήατο· τὰατο, nequaquam in τήατο. Hinc, diverso accentu, ἐτάαμα, ἐτάαξις, ἐτάαζαι (ἐτάαμα, ἐτήαξις, ἐτήαζαι,) ἐτήαμα. at τήαμα, τήαξις, τήαζαι, τίταγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194. — ἐξείρυσαν.] Ita edidit Barnesius ex MS. Al. ἐξείρυσαν. Minus rectè. Nam εἴρυσαν penultimam corrigit. Vide suprâ ad ver. 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιτο.] Non supervacaneum est istud, ἄρα. Scilicet Amphimachum Stichius quidem —.

Ver. 196. — κόμισαν.] Vide suprâ ad α', 140.

Ibid. — καὶ λαὸν.] Al. καὶ λαόν.

Ver. 197. — μεμαότες.] Ita iterum rectè Barnesius ex MSS. Vide suprâ, ad ver. 46: Item ad β', 818. Al. μεμαώτες. Quod verum perimit.

Ver. 198. — οἶγα.] Nonnulli, αἶγα. Male.

Ver. 199.

- Ἀρπάζαντες, φέρηλον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης μὲ γαμφηλήσιν ἔχοντες·
 Ὡς ῥα τ' ὑψὲς ἔχοντες δύο Αἴαντες κορυσαὶ
 Τάχιστα (υλήτιω, κεφαλῶν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένῳ Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δὲ ριν (φαιρηδὸν ἐλιξάμενῳ δι' ὀμίλῃ,
 205 Ἐκτορε ἧ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 Καὶ τότε δὴ πρὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Τίωνοιο πεσόντι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
 Βῆ δ' ἵεναι πρὸς τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὀτρυνέων Δαναῶς, Τρώεσσι δ' ἐκείνῳ ἔταχεν.
 210 Ἰδομένης δ' ἄρα οἱ δεικλυτὸς ἀντιβόλησεν,
 Ἐρχόμενῳ παρ' ἐταίρῃ, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύῳ βεβλημένῳ ὀξείῳ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ὀπιλείας
 ἦεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μνησίνῃ
 215 Ἀντιάαν· τ' ἧ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,

- Ereptam, ferunt per virgulta densa,
 200 Altè supra terram in malis tenentes :
 Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores,
 Arma detraxerunt ; caput autem molli a cervice
 Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi causâ ;
 Misitque illud instar-globi rotatum per turbam ;
 205 Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
 Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
 Nepotis gratiâ [*Amphimacbi*] cæsi in gravi pugna :
 Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
 Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.
 210 Idomeneus autem illi hastâ-inclytus occurrit,
 Rediens à socio, qui ei nuper è prælio
 Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære :
 Hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata-dedisset,
 Redibat ex tentorio ; adhuc enim pugnae cupiebat
 215 Particeps-esse : Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,

Ver. 199. — ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic in densas corylos —

Virg. Eclog. I, 14.

Ver. 201. Ὡς ῥα τ'] Sic, inquam, hunc —.

Ver. 202. — κεφαλῶν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.]

Tum caput ipsi aufert —. Æn. IX, 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide suprâ ad 209.

Ver. 210. Ἰδομένης δ' ἄρα οἱ.] Idomeneus autem ei deinceps —. Idomeneus autem ei cuncti —. Connectitur videlicet cum isto, βῆ δ' ἵεναι, ver. 208.

Ver. 212. — βεβλημένῳ.] Ita edidit Barnesius ex tribus MSS. Quod usitatus est.

Cumque iisdem faciunt MSS Harleian. & Italic. à Tb. Bentleio collati. Al. βεβλημένῳ. Sed hoc apud Homerum, ut rectè annotavit Barnesius, semper de Animi affectibus & mœstitiâ ; illud, de vulneribus Corporis, aut siquid simile.

Ver. 214. — ἐκ κλισίης.] Ex Amici vulnerati tentorio, ἐρχόμενῳ παρ' ἐταίρῃ, ver. 211 ; iturus ad Summ tentorium, ut arma deinceps indueret, ver. 240. Barnesius, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐκ κλισίῳ, ad Summ scilicet tentorium. Quod, ad sententiam, perinde est. Cùmque Barnesio faciunt MSS. à Tb. Bentleio collati.

- Εἰσάμμεθ' ὀλοήγην Ἀνδραίμονα υἱὸν Θόαντι,
 ὅς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίειο δῆμω·
 Ἰδομενεύ, Κρητῶν βαλὴφόρε, πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ
 220 Οἶχον, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον ἦες Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤυδα·
 ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσῳ ἐγώ γε
 Γινώσκω· πάντες γὰρ ὀπισάμεθα πολεμίζειν·
 Οὔτε τινα δέος ἴχει ἀκέραιον, ἔτε τις ὄκνω
 225 Εἶκον, ἀνδρὲς πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πᾶσι ἔτω
 Μέλλει δὲ φίλον εἶναι ὑπερβυβῆϊ Κρονίωνι,
 Νωνύμῃς ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργείῃς ἐνθάδ' Ἀχαιεύς.
 Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρῃς μενεδῆϊ ἦοθα,
 Ὀτρυνέεις ἢ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέναι ἴδῃαι·
 230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληται, κέλδέ τε φάτι' ἐκάστω.

(Assimilans-se voce, Andræmonis filio Thosanti,
 Qui per totam Pleurona & excelsam Calydonia,
 Ætolis imperabat, deusque tanquam honorabatur à populo :)

- 220 “ Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ
 Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
 Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum doctor, contra allocutus est;
 “ O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
 “ Intelligo: omnes enim scimus præliari:
 “ Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ
 225 “ Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita
 “ Videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio,
 “ Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
 “ At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,
 “ Hortari-soles autem & alium, ubi remittentem videris:
 230 “ Idéo nec nunc quidem cessa ipse, hortaréque virum quemque.

Ver. 216. Εἰσάμμεθ'.] Vide suprâ ad
 ver. 45.

Ibid. — ὀλοήγην] Al. φονίαν.

Ver. 219. Ἰδομενεύ.] *Barneſius*, ante
 hunc versum, alterum istum ex MS. *Cap-
 tainvigiens*, tanquam “ *penè necessarium*,”
 inseruit;

Τῷ μὲν εἰσάμμεθ' ὀλοήγην κρείων Ἐν-
 οἶχον.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis
 verbis 216, 217, 218; constat expleta
 omniibus suis numeris & partibus sententia.

Ibid. — πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ Οἶχον·] *Scholiaſtes* legendum contendit, πᾶσι τοῖς ἀπει-
 λαῖ; Οἶχον·. Minus rectè. Simile enim
 est, πᾶσι ἀχαιῖαι; ac illud, θ', 229, Πᾶ-
 ῖσαν ἰσχυαῖ;

Ver. 223. Γινώσκω.] Al. Γινώσκω. Quod
 perinde est: Nam γινώσκω primam pro-
 ducit,

Ibid. — ὀπισάμεθα πολεμίζειν.] Ita *Bar-
 neſius*, ex duobus MSS. Al. πολεμίζειν.
 Quod & ipsum ferri possit.

Ver. 224. — τινὰ δέος.] Quâ ratione,
 τινὰ, hîc ultimam producat; item ὅθι, ver.
 229; vide suprâ ad d, 51.

Ver. 225. — ἀλλὰ πᾶσι.] Sed, ut verisimile
 est: Sed, quantum conſpicere est, —.

Ver. 227. Νωνύμῃς.] Nullâ ex analogiâ
 licentiarum, produci potest istud ὕ. Utrûm-
 ne verò νωνύμῃς, quomodo nonnulli edide-
 runt, an νωνύμῃς, æquè ac νωνύμῃς, pro-
 nuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρυνέεις.] “ *Orationis conse-
 quutionem poscere*” existimat vir doctissi-
 mus *Henn. Stephanus*, “ ut ὀτρυνέεις legatur
 “ *præcedente ἦοθα*.” Sed nihil opus. Nam,
 ὀτρυνέεις, hâc quidem in sententiâ, cum præ-
 cedente, ἦοθα satis aptè cohæret; non satis
 aptè, ὀτρυνέεις, cum subsequente ἴδῃαι.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ Περσείδων ἐνοσίχθων·
 Ἰδομένηδ, μὴ κῆν' ἀνὴρ ἐτι νοσήσειν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κινῶν μέλπηθρα γήοιτο,
 Ὃς τις ἐπ' ἡμαίῃ τῷδε ἰκὼν μυθήσει μάχεσθ.
 235 Ἀλλ' ἄγε, τόλχεα δεδρω λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χεῖρ
 Σπείδειν· αἶκ' ὄφελός τι γηράμεθα καὶ δύ' ἰόντε.
 Συμφερὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 Νῶϊ γ' καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ὀπλισάμεθα μάχεσθ.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 240 Ἰδομένηδ' δ' ὅτε δὴ κλισίῳ εὐτυκίον ἴκανε,
 Δύσετ' τόλχεα καλὰ περὶ χροῖ, γήτο δὲ δῶρε·
 Βῆ δ' ἱμὲν αἰετοπῇ ἐναλίγκι, ἣν τε Κρονίαν
 Χεὶρ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντι Ὀλύμπῳ,
 Δεικνὺς ζῆμα βροτοῖσιν· αἰετίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 245 Ὡς δ' χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεῶντι.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀνιεβόλησεν,
 Ἐλγὺς ἐτι κλισίης· μὲν γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
 Οἰσόμην· τὴν γ' προσέφη δένει· Ἰδομένη·

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;

“ Idomeneu, ne iste vir amplius revertatur

“ A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,

“ Quicumque die hoc volens remiserit pugnam.

235 “ Sed agè, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet

“ Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cum simus:

“ Utilis-certè-in-unum-collata virtus est virosum, etiam valdè imbellium;

“ Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.

Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virosum:

240 Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,

Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:

Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius

Manu acceptum miserit vibratum è corusco Olympo,

Ostendens signum hominibus; præclari utique sunt ejus radii:

245 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,

Quum abesset propè adhuc à tentorio: nam hastam æream ibat

Sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [allocutus est Idomeneus:]

Ver. 238. — ὀπλισάμεθα μάχεσθ.] Codd.

Harleian. à Tb. Bentleio collati, ὀπλισάμεθα.

Unde fortè legendum, ὀπλισάμεθα μάχεσθ.

Ver. 240. — κλισίῳ — ἴκων.] Vide suprâ ad ver. 214.

Ver. 241. Δύσετο.] Ità Barnesius ex MSS. & Editt. Vett. rectè. Nam δύσετο, primam necessariò product. Al. Δύσετο.

Ibid. — καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ibid. — γήτο.] Eustathius ad l., 369; φίλ-
 τῶν, φίλτατον· ἡλθεν, ἡνέθεν. ἔλετο, ἐνέτο, &
 δουρικώς, γήτο· κίλετο, κένετο. Equidem cre-
 diderim potiùs ab inusitato quodam γήτω, vel
 γήνω, vel γένω deductam. Nam Dorica ista,

quæ memorat Eustathius, recentiora viden-
 tur, & Homero (ut opinor) ignota.

Ver. 242. — αἰετοπῇ ἐναλίγκι.]

———— fulmina belli,

Scipiadas. ————— Æn. VI, 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] Meriones
 autem, ut dictum est, ———. Connectitur
 nimirum cum eo quod suprâ dictum est, ver.
 167, &c.

Ibid. — θεράπων.] Non Servus, sed Mi-
 litum Præfectus inferior. Vel, Idomenei
 Armiger.

Ver. 248. Οἰσόμην.] Vide suprâ ad
 ver. 168.

Ver. 215.

- Πόλλ' ἔναρξ Τρώων· ἀλλ' ἔ'χεδόν ἐσιν ἐλέσθ'·
 Οὐδὲ γὰρ ἔδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 Ἀλλὰ μὲν πρῶτοις μάχῃσι ἀνὰ κυδιάνειραν
 Ἰσάμαι, ὅπποτε νεῖκε' ὀρώρη' πολέμοιο.
 Ἄλλον πᾶ' τινά μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων
 Λήθω μαρνάμεν', σὲ δ' ἴδμεναι αὐτὸν ὅτ' αἶ.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀκτίον ἥυδα·
 275 Οἷδ' ὄρετ' ὅς τις ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθ' ;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἐς λόχον, (ἐνθα μάλιστα ὄρετ' ἀφείδει) ἀνδρῶν,
 Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφασάνθη·
 Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τέπε' ἔχως ἄλλυδις ἄλλη,
 280 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦτορ ἐρηλύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 Ἀλλὰ μειοκλάζει, καὶ ἰπ' ἀμφοτέρωσ' πόδας ἵζει·
 Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι παλάσσει,
 Κῆρας οἰομένη· πάταγ' δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
 Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἀεὶ τέπε' ἔχως, ἔτε τι λίλυ
 285 Ταρβέει, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζη' λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾷται δ' ἐπὶ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαίτυγρῳ·
 Οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μέν' ἔχειρας ὄνοιτο·
 Εἴ περ γὰρ καὶ βλεῖο πονδύμεν', ἢ τυπείης,

“ Multa sunt spolia Trojanorum : sed non prope sunt, ut fumere possim.

“ Neque enim ne me quidem puto oblitum esse fortitudinis ;

270 “ Sed inter primos in pugna illustres-viros-reddente

“ Sto, quando certamen exortum fuerit belli.

“ Alium forte aliquem magis Achivorum aere-loricatorum

“ Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto.

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est :

275 “ Novi virtute qualis sis : quid te oportet hæc dicere ?

“ Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi

“ Ad insidias, (ubi maxime virtus dispicitur virorum :

“ Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet :

“ Quippe ignavi mutatur subinde color alius ex alio ;

280 “ Neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,

“ Sed flexis-genibus-confidit, & super ambo pedes sedet ;

“ Intusque ei cor valde in pectoribus palpitat,

“ Mortem expectanti ; stridorque insuper oritur dentium :

“ Viri autem fortis, neque mutatur color, neque valde

285 “ Tremat, postquam primum se-collocarit-in insidiis virorum ;

“ Optat autem quam-citissime misceri in prælio gravi :)

“ Ne ibi quidem tuos animos & manus quis vituperarit.

“ Si quando enim seu cernens vulneratus fueris in-pugna-laborans, seu cominus ;

Ver. 276. — παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα — Ἐς λόχον.] In editione *Wetsteiniana*, ubi Interpretatio pierunque perelegans, hæc ita redduntur : — *prope naves sedeamus in insidiis*, Possimé.

Ver. 278. — ὅς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τι τ' ἄλκιμος, Cod. *Italic.* à *Tb. Beukio* collatus.

Ver. 284. — ἔτε τι λίλυ Ταρβέει.] Καλῶς Ὁμηροῦ, εἰπὼν, “ Τῷ δ' ἀγαθῷ — — — — —, “ ἔτε τι λίλυ Ταρβέει.” Τὸν φόβον ἐκ ἀφῆ-λει, ἀλλὰ τ' ἀγαν-φόβον ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπεί-νοια, δ' ἀρραλότης μὴ θεοσότης γράνη. Plutarch. ἀπὸ τ' ἀρείας εὐθυίας, sub finem.

Ver. 288. — βλεῖο.] Codex *Harleian.* à *The*

- Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίθε πέσοι βέλθ', εἰδ' ἐνὶ νύτῃ,
 290 Ἀλλὰ κεν ἢ ἑρῶν, ἢ νηδύθ' ἀντεάσειε,
 Πρόσσω ἱερμύοιο, μῆ προμάχων ὁαριεύ.
 Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἐσαότες, μή πᾶ τις ὑπερφιάλως νευεσῆσῃ.
 Ἀλλὰ σὺ γε κλισίῳ δε κιών ἔλδ' ὄβριμον ἔλχθ'.
 295 Ὡς φάτο Μηριόνης ᾗ, θοῶ ἀτάλαντ' Ἀρηϊ,
 Καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλεο χάλκκιον ἔλχθ'.
 Βῆ δ' μετ' Ἰδομενεῆα, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
 Οἷθ' ᾗ βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 Τῷ δὲ φόβθ', φίλθ' υἱὸς, ἅμα κρείερός καὶ ἀταρβής,
 300 Ἐσπεῖο, ὅς' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμισκῷ.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρας μετὰ θωρήσασθον,
 Ἦε μῆ Φλέγνας μεγαλήπρας· εἰδ' ἄρα τῶγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δ' κῦδ' ἔδωκαν.
 Τοῖοι Μηριόνης τε ἔ' Ἰδομενεύς, αἰγοὶ ἀνδρῶν,
 305 Ἦσαν ἐς πόλεμον, κεκουρβημένοι αἴθοπι χαλκῷ.

- “ Non in cervicem *iibi* à tergo inciderit telum, nec in dorsum,
 290 “ Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,
 “ Ulterius recta-tuentis, inter primorum-pugnatorum turbam.
 “ Sed age, nè amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,
 “ *Hic* stantes, nè fortè quis supramodum reprehendat :
 “ Verùm tu ad tentorium profectus sume validam hastam.
 295 Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
 Raptim è-tentorio sustulit æream hastam ;
 Secutusque est Idomeneum valdè pugnæ cupidus.
 Qualis autem hominum-perniciēs Mars ad-pugnam accedit ;
 Ipsumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus,
 300 Comitatur, qui utique terret pectoris-licèt-constantis bellatorem ;
 Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
 Vel in Phlegyas magnanimos ; neque quidem iidem
 Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt :
 Tales Merionésque, & Idomeneus, ductores virorum,
 305 Ibant ad pugnam, armati corusco ære.

Tb. *Bentleio* collatus, Βλῆο. Quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289. — ἐν αὐχέν' ὀπίθε πίσω.] *Al.* εἰδ' αὐχέν' ὀπίθε πίσω.

—— at non, Evandre, pudendis
 Vulneribus pulsus aspicias. ——

Æn. XI, 55.

Ver. 290. — ἀτάλαντος. Vide suprâ ad α', 67.

Ver. 295. — ἀτάλαντος.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 296. — χάλκκιον ἔλχθ'.] Vide suprâ ad γ', 380.

Ver. 298. Οἷθ' ᾗ βροτολοιγὸς ——, Τῷ δὲ φόβθ' ——.]

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus
 Hebri

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque
 furentes

Bella movens immittit equos ; ——

—— circumque atræ Formidinis ora,
 Iræque, Insidieque, Dei comitatus, aguntur. Æn. XII, 331.

Ver. 300. [Ῥοπίη] Comitari solet. Ita optime constat *Temporum* ratio. Vide suprâ ad β', 221 ; & ad α', 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρας μῆ θωρήσασθον,

Ἦε μῆ Φλέγνας.] Hos nimirum populos ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήων χείρεσσιν. *Pausan.* lib. 9, c. 36. Cæterùm *Pausania* vetustum priorem hoc modo citat ;

Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρας πόλιν μελεθασσάσθον.

- Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερό· πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δάκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καὶ αὖτις ὄμιλον;
 ἥ ὅπῃ δεξιόφιν παντὸς στρατῷ, ἢ ἀνα μέσσης,
 ἥ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔστω
 310 Δάδαξ πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενίδης, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤνυδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ ἐῖς ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύο, Τευκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσώῃ, ἀγαθὸς ᾧ καὶ ἐν σαρδίῃ ὑσμίνῃ·
 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλάωσι ἐῖς ὑμῶν πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριάμιδιν, ἢ εἰ μάλα καλῆρός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἱ ἐσέεται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μὲν ἢ χεῖρας ἀάπτειν,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 320 Ἐμβάλοι αἰθόμηνον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 Ἄνδρ' δέ κ' ὅς κ' εἴξει μέγας Τελαμώνιος Ἀἴας,
 ὃς θνητὸς τ' εἴη, ἢ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῶν,

Hunc & Meriones prior verbo allocutus est :

- “ Deucalionide, quâ-parte fert-animus ingredi turbam ?
 “ An ad dextram totius exercitus, an per medios,
 “ An ad sinistram ? quoniam nusquam existimo aded
 310 “ Indigere certamine comantes Achivos.
 Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est :
 “ Naves quidem ad medias qui auxiliantur sunt & alii,
 “ Ajacésque duo, Teucérque, qui præstantissimus Achivorum
 “ Arte-sagittandi, strenuus etiam & in statariâ pugnâ ;
 315 “ Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,
 “ Hectorem Priamidem ; etiam si admodum fortis sit.
 “ Arduum sanè ei erit, valdè licet ardenti in prælium,
 “ Illorum superato robore & manibus invictis,
 “ Naves incendere ; modò non ipse Saturnius
 320 “ Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
 “ Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
 “ Qui mortalísque sit, & edat Cereris fruges,

Ver. 307. — πῇ τ' ἄρ'] Et quânam igitur ?

Ver. 309. — ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀριστερόφιν, hîc ultimam producat ; item τε, ver. 323 ; & Ἀχαιῶν, ver. 324 ; & ὑπό, ver. 334 ; Vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — ἐπεὶ ἔποθι — ἔστω Δάδαξ.] Ne dubitare videatur Merionei, cône versâs iret auxiliatum, ubi se maximè opus esset ; an eò ubi se nihil opus esset ; quod est videlicet absurdum : contendit Porpius verba, ἔποθι ἔστω Δάδαξ, eam vim habere, ut dicantur Græci, omni ex parte pulsî, auxilio aëquus ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & querenti, dextræne parti, an sinistræ, an mediæ demum aciei opem ferret, succurrit, sinistram exercitus partem auxilio maximè egeret : Nec in hoc, quidquam absurdî.

Ver. 310. — καρηκομόωντας.] Crinitos.

—— Crinitus Iopas. Æn. I, 744.

Ver. 312. — ἀμύνειν εἰσὶ ἐῖς ἄλλοι.]

Sunt alii, qui testa manu defendere possunt. Æn. XII, 627.

Ver. 316. Ἐκτορα Πριάμιδιν, ἢ εἰ μάλα καλῆρός ἐστιν.

Αἰπὺ οἱ —,] Plerique distinguunt,

Ἐκτορα Πριάμιδιν ἢ εἰ μάλα καλῆρός ἐστιν, Αἰπὺ οἱ —,

Sed istâ ratione, multò magis ταυτολόγηον erit in eâdem sententiâ, εἰ μάλα καλῆρός ἐστιν, &, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid. — Πριάμιδιν.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 317. — μεμαῶτι.] Vide suprâ ad γ' 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι.] Al. ἰμβάλοι.

Ver. 321. Ἄνδρ' ἢ κ' ἐκ.] Al. Ἄνδρ' ἢ ἐκ. Ver. 324.

- Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥηξιώοι χαρήσειεν,
 325 Ἐν γ' αὐτοσαδίῃ· ποσὶ δ' ἔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
 Νῶϊν δ' ᾧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατῷ, ὄφρα τάχιστα
 Εἰδομένη, ἢ τῷ εὐχῷ ἐρέξομεν, ἢ τις ἡμῖν.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δ', Ἰδοῶν αἰτάλαντο Ἀρηϊ,
 Ἦρχ' ἱμῶν, ὄφρ' ἀφίκοντο καὶ στρατὸν, ἣ μιν ἀνώγει.
 330 Οἱ δ' ὡς Ἰδομένηα ἶδον, φλογὶ εἵκελον αἰκλῶ,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἐνέσι δαιδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἕβησαν·
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴσατο νεῖκετο, πρὶ πρύμνησι νέεσσιν.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων ἀπέρχωνται ἅελλα
 335 Ἡμαῖ τῷ, ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ πελάθους,
 Οἷτ' ἀμυδὶς κόνις μεγάλῃ ἴσῃσιν ὀμίχλῃ·
 Ὡς ἄρα τ' ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναγρέμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἐφείξεν δ' μάχη φθισίμβροτοιο ἐγχείησι

“Æréque violabilis sit, magnisque saxis:

“Nè ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,

325 “In stataria quidem pugna; pedibus autem nequaquam potest contendere,

“Nobis itaque huic ad sinistram tendit exercitus, ut citissime

“Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis.

Sic dixit. Meriones autem, veloci per Marti,

Cæpit ire, donec pervenissent ad exercitum, quâ eum jusserat.

330 Hî autem, [hostes] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,

Ipsum & famulum cum armis vario-artificio-factis:

Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant;

Manibusque utrinque confertis, commissum-est certamen ad puppes navium.

Ut verò cum à stridulis ventis agitatae ingruunt procellæ,

335 Die illo quum plurimus pulvis est in viis;

Qui portò venti, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:

Sic utique his simul irrudentibus inita est pugna, ardebantque animo

Invicem-se per turbam interficere acuto ære.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

Ver. 324. Ὀὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ.] Notandum hic quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem,) quicquid rerum narratur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur & inferatur Achilles. Vide supra ad β', 673, 681; ad ε', 788; & ad ι', 228.

Ver. 326, Νῶϊν δ' ᾧδ' ἐπ' ἀριστέρ'] Quoniam media acies Tentis Viris tuta est, ideo Nos an finissem —.

Ver. 329. — ἀφίκοντο.] ἀφ' αἰκλῶ, cod. Harleian. à Tb. Bensleio collatus.

Ver. 331. — θεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων] Qualis ubi ad terras abrupto fidere nimbus It mare per medium; miseris heu præscia longè

Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas

Arboribus, stragemque satis; ruet omnia latè:

Antevolant, sonitumque ferunt ad littora ventis:

Talis in adversos ductor Rhæteius hostes Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant. ——— Æn. XII, 451.

Ver. 339. Ἐφείξεν δ' μάχη — ὅσοι δ' ἄμειβον Αὐγὴν χαλκῷ.]

—— ferro ancipiti decernunt, atraque latè Horrescit strictis scges ensibus, æraque fulgens

Sole læcessita, & lucem sub nubila jactant.

Æn. VII, 525. &

—— tum

- 340 Μακρῆς, ὃς εἶχον ταμείχρους· ὅσας δ' αἰμερδεν
 Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομυάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκων, ῥακέων τε φαεινῶν,
 Ἐρχομένων αἰμυδῖς· μάλα κεν θροσσυκάρδιον εἴη,
 Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, εἰδ' ἀκάχοιλο.
 345 Τῷ δ' αἰμφίς φρονέοντι δ' ὦ Κρόνις ἤε κροτάλαια
 Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τέλει χαλὸν ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζῶς μὲν ἄρα Τρώεσσι κ' Ἐκτορι βάλαιο νίκην,

- 340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perfringebat
 Splendor æreus, galeis à lucentibus.
 Thoracibusque recens-terfis, scutisque fulgentibus,
 Congredientium in-unum: Valdè utique audax-animo esset,
 Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.
 345 Porro diversis partibus faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
 Viris heroibus struebant dolores graves.
 Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hæctori volebat victoriam,

———— tum latè ferreus hostis

Horret ager, campique armis sublimibus
 ardent. *Æn.* XI, 601.

———— et luce coruscus abená. *Æn.* II, 270.

Ἔνα μὲν τὸ σαφές ἐστιν ἐν τῇ μεταφορᾷ λέγει
 τὴν κυριώτερον, ἥτις ἐστὶ αὐτῆς τοῖς κυρίοις· ὡς
 τὸ, “Ἐφείξην ἡ μάχη.” Οὐ γὰρ ἂν τις αὐτὸ
 μεταλαβὼν εἰς κυρίων, ἢ τ' ἀληθές ἐστιν εἶποι,
 ἢ τι σαφές ἐστιν. *Demetr. Probler.* § 82. Τὸ δ',
 “αὐγὴ χαλκείη,” τοιμηθέν φασιν ἐπ' αὐτῇ τῇ
 αἰ παλαιῇ. Οὐ γὰρ παραβολικῶς ἔστιν, ὡς
 ἐν ἄλλοις, “Χαλκὸς ἐλάμπειο σικελὸν αὐγὴν
 “σπυρῆς,” ἢ τι τοῦτον· ἀλλὰ μονονυχὶ
 ἐφλέγυσιν τὰ ἴπ' α, ἢ λίαν τινὰ τοιαύτῳ λαμ-
 πύδῃ παραπλάττειν αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. — φθισίμωρος.] Syllaba φθί, in
 vocabulis φθισίμωρος & φθισίωρος, non ex
 φθίσι desumpta est, sed ex φθίω. Quæ vox,
 apud Homerum, etiam & in Futuris φθίσεν
 & φθισέτω, primam semper producit. At
 φθίσις, φθίσις, & similia, sunt ex *Acristo*
 φθισι. Vide suprâ ad α, 309, 314, 338;
 & ad β, 43, 833.

Ver. 341. — ἀπὸ λαμπομυάων] *Al.*
 ἀπὸ λαμπομυάων.

Ver. 344. Ὃς — γηθήσειεν —, εἰδ'
 ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει πρὸς
 μὲν τὸ ἴσον διατίθεται, πρὸς δ' ἡ τὸ πλεον· —
 “εἰδ' ἄρα τῶν ἰδὼν γηθήσειεν Ἀχαιεύς.”
Hermogenes πρὸς ἰδίδε δεινότητι, c. 37. Si-
 militer *Eustathius*, ad α, 330, Μυρμαχὺν
 φίλον τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταφάσεων, εὐκτεῖ
 ῥητῶν χιμῶν τῷ χ' ἀπόφασιν· ὡς εἰς ὅτε εἶπεν
 τὸ, “εἰ γὰρ μιν ἀστυρῶνται βάλιν,” ἀλλὰ
 δηλαδὴ ὁ ἰχυρῶνται. Imitatus est hanc lo-
 quendi rationem *Virgilius*:

Nec verò Alciden me sum lætatur euntem

Accepisse. — *Æn.* VI, 392.

Quam ignaviter igitur de hoc loco Scriptor
 Gallicus Terrasson! “*Quelque licence*” (in-
 quit) “qu' Homère se soit donné dans sa Poë-
 “sie, la nécessité ou du moins la commodité
 “de son Vers l'a jetté dans des confusions
 “bien plus grandes, — γηθήσειεν, εἰδ' ἀ-
 “κάχοιτο. Qui est ce qui pense à le rejouir
 “en voyant un combat? Et est-ce d'un au-
 “tre côté un objet de Tristesse proprement
 “dite?” *Dissert. sur l'Iliade, Part IV.*
chap. 6.

Ver. 346. — τέλει χαλὸν ἄλγεα λυγρὰ.]
 Quâ analogiâ vocabulum hoc ἀπὸ τῶν λυγρῶν
 ita deductum sit ex τέλει, ut vim habeat
 vel Imperfecti, vel Aoristi, vel ejus Tempo-
 ris quod Grammatici plusquam perfectum ap-
 pellant, equidem non video. Certè Perfe-
 ctum τέλει χαλὸν locum hîc habere non potest.
 Nec enim usquam in totâ, quàm longa est,
 Iliade, ullius Verbi Tempus perfectum di-
 ερισμῶν, constructum hoc modo reperias vel
 ἀορίσως, vel παραβλαπτικῶς. Vide suprâ ad α,
 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut
 habeat vel Aoristi, vel Imperfecti, vel ejus
 denique Temporis quod plusquam perfectum
 appellari solet, indicat tum orationis ordo
 atque ratio; tum in eâdem quæ sequuntur
 sententiâ, βάλαιο, ἔβηλε, κὺδ νι, ὀρόθυμι,
 ἤχθιστο, ἐπιδέστω· tum & *Scholiasta* & *Eus-
 tathii* interpretatio: Quorum alter istud
 τετεύχαιον exponit, ἔτλχον, καλισκεύαζον,
 (non τετεύχαι, καλισκεύασι.) Alter di-
 ctum ait πρὸς ὁμοιότητι τῷ, — αὐτὸς δ'
 ἰστέον “τῷχε” κωίωσι. *Cod. Italic.* à
Tho. Bentleio collatus, habet τετεύχαιον.

- Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχυν, ἔδ' ὄγε πάμπαν
 Ἦθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρὸ,
 350 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε ἔ ἤεα καρτερόθυμον·
 Ἀργείας ἧ Ποσειδάων ὀρόθυμε μελῶν,
 Λάβρη ὑπεξαναδὺς πολίης αἰλός. ἤχθελο γάρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένης, Διὶ ἧ κρατερῶς ἐνέμεσσα.
 Ἦ μὰν ἀμφοτέρωσιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα παῖτρε,
 355 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονε καὶ πλείονα ἤδη.
 Τῷ ῥα ἔ ἀμφαδίην μὴ ἀλεξέμεναι αἰέεινε,
 Λάβρη δ' αἰὲν ἔγειρε καὶ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Τῷ δ' ἔειδ' ἑκατέρῃς ἧ ὁμοῖτε πολέμοιο
 Πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέρωσιν τάνυσαν,
 360 Ἀρβυλὸν τ' ἀλυλὸν τε, τὸ πολλῶν γέναι' ἔλυσεν.
 Ἔνθα, μεσαιπύλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενίδης, Τρῶεσσιν ἐπάλημ' ἐν φόβον ὤρσε·
 Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καθησόμεν ἐνδον ἐόντα·
 Ὃς ῥα νέον πολέμοιο μὲν κλέει εἰληλάθει·

Gloriosum-reddens Achillem pedibus velocem; neque tamen ille penitus
 Volebat populum perdere Achaicum, ad Ilium;

- 350 Sed Thetin honorabat, & filium ejus magnanimum:
 Argivorum verò Neptunus animos-excitabat interventu suo,
 Clam emerſus è cano mari; dolebat enim
 A Trojanis illos domari, Jovique vehementer iratus erat.
 Sanè quidem utriusque unum erat genus, atque unus ortus;

- 355 Sed Jupiter prior natus-fuerat, & plura noverat.
 Quocirca etiam Neptunus palàm quidem auxiliari cavebat,
 Clam verò semper concitabat eos exercitum, homini assimilatus.
 Hi itaque certaminis vehementis & omnibus-aequè-gravis pugnae
 Futuram hinc-inde-nexum super utroſque extenderunt,

- 360 Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.

Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans

Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:

Interfecit enim Othryoneum, è Cabelo qui aderat:

Qui nuper belli ad famam venerat:

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλλῆα.] Vide suprà
 ad ver. 324.

Ver. 349. — ὀλέσσαι.] ὀλέσθαι, perire;
 Cod. Harleian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 352. — ἤχθελο γάρ ῥα.] Dolebat enim,
 ut dixi, — Conneſtitur nimirum
 cum eo quod suprà dictum est, ver. 206.

Ver. 355. — Ζεὺς πρότερος γέγονε, καὶ
 πλείονα ἤδη.] Οὐ γὰρ ἀρχὴν ἢ χρυσοῦ μακά-
 ρον πείθειν, καὶ βροτῶν ἢ κεραυνῶν ἰσχυρὸν,
 ἀλλὰ δύναμιν ἢ ἀρετὴν. Καὶ τὸ τοῦ κάλλους
 πάντων Ὁμήρου ἐν εἰρημῇ ἀπὸ θεῶν ἀναρ-
 χήσας, — “Ζεὺς πρότερος γέγονε,
 “ καὶ πλείονα ἤδη.” Plutarch. de Iside &
 Osiride; sub initio. Repperit & Barnesius, in
 duobus MSS, γῆ.

Ver. 357. — ἀνδρὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque colo-
 remque. Æn. IV, 558.

Ver. 358. Τῷ.] Al. τοῖ.

Ver. 359. Πείραρ ἐπαλλάξαντες — τάνυσ-
 σαν.] Utrumque exercitum, tanquam circum-
 jecto fune, in arcum constringebant. Ut re-
 citè Porius.

Ver. 362. — Τρῶεσσιν ἐπάλημ' .] MS.
 Barnesii unus, Tb. Bentleii tres; Τρῶεσσιν
 μάλα λημ'.

Ver. 364. Ὃς ῥα νέον — Καθησόμεν.]
 — illis ad Trojam fortè diebus

Venerat infano Cassandrae incensus amore,
 Et gener auxilium Priamo Phrygibusque
 ferebat. Æn. II, 342.

Ver. 366.

- 365 Ἦτις ἦ Περίμοιο θυγατρῶν εἶδ' ὄφρις,
 Κασάνδρῳ, ἀνάεδνον· ὑπέχετο ἦ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης αἰκονίας ἀπώσμεν ἡς Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον Περίμῳ ὑπὸ τ' ἔχειο, ἔκασθεν
 Δωσέμεναι· ὃ ἦ μάρναθ', ὑποχρεῖσιν πιθήσας.
 370 Ἰδομένης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δεξιὴ φαεινῇ,
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάνια τυχῶν· ἔδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεῳ, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 Δέπησεν ἦ πεσών· ὃ δ' ἐπ' ὀξείῳ, φώνησέν τε.
 Ὀθρυονεῦ, πέρα δὴ σε βροτῶν ἀνίζοι' αἰπάντων,
 375 Εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέσθης
 Δαρδανίδῃ Περίμῳ· ὃ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἦν.
 Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποχόμενοι τελέσαιμεν·
 Δοῖμ' δ' Ἀτρεΐδῃ θυγατρῶν εἶδ' ὄφρις,
 Ἀργεῖ· ἐξαλαγόντες, ὀπυμέμν· εἴκε σὺν ἄμμιν
 380 Ἰλίου ἐκπέρηςς εὔ ναυόμηνον πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἐπεί, ὅφρ' ὅππῃ νηυσὶ λυώμεθα ποντοπόροισιν
 Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ ἔτοι ἐδνώλαί κακῇ εἰμὲν.
 ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἴλεε καὶ κρητερῶν ὑσμίνῃ

- 365 Petebat autem Priami filiarum formā præstantissimam.
 Cassandram, indotatam: pollicitus nempe fuerat magnum opus,
 A Trojâ *quantumvis* invitos depulsurum se filios Achivorum.
 Illi autem senex Priamus *eam* promiserat, & annuerat
 Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.
 370 Idomeneus autem in illum collimabat hastâ fulgenti,
 Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax
 Æreus, quem gestabat; medio autem *is* in ventro fixit:
 Fragorem verò edidit cadens: Is autem super *eum* gloriatus est, dixitque:
 " Othryoneu, te sanè supra mortales laudo omnes,
 375 " Si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es
 " Dardanidæ Priamo: is autem promisit filiam suam.
 " Quin & tibi nos hæc polliciti præstiterimus;
 " Dederimûsque Atridæ filiarum formâ præstantissimam,
 " Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum
 380 " Illi expugnaveris bene-habitatam urbem.
 " Sed sequere, ut ad naves in-colloquium-veniamus pontum transcurrentes
 " De nuptiis: quippe nequaquam foci illiberales sumus,
 Sic fatus, pede traxit per acre prælium

Ver. 366. — ἀνάεδνον.] Cassandram nimirum, non muneribus, sed operâ & rebus gestis, promereri studebat. Ut notavit D^{na} Hacier.

Ibid. — ὑπέχειο ἦ.] Quâ ratione, δὲ, hic producat; item Περίμῳ, ver. 368; & θυγατρῇ, ver. 376; vide suprâ ad ε', 51. Barnesius, δὲ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368. — Περίμῳ ὑπὸ τ' ἔχειο.] Edidit Barnesius ex conjecturâ, Περίμῳ

ἀπὸ ὑπέχειο· vel, Περίμῳ μιν ὑπέχειο. At idem uno in MS repperit, & T^b. Bentleius in pluribus, Περίμῳ ὑπὸ τ' ἔχειο. Valgg. Περίμῳ ὑπέχειο. Quod manifestè corruptum est.

Ver. 373. Δέπησεν.] Vide suprâ ad Ver. 181.

Ver. 376. — θυγατρῇ.] Vide suprâ ad ε', 398.

Ver. 382. — ἐδνώλαί.] Itâ Barnesius & Virei. Nempe ut ex ἡλιῷ, ἡλίῳ· ita ex ἡλίῳ,

- Ἡρώς Ἰδομένης· τῷ δ' Ἀσιόηθεν ἀμυνόμενος,
 385 Πεδὸς πρόθ' ἵππων· τὸν δ' ἀνείοντε καὶ ὤμων
 Αἶν' ἔχ' ἠνίοχον θερσάπων· ὁ δ' ἴστο θυμῷ
 Ἰδομένηα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε θυρῷ
 Λαιμόν ὑπὸ ἀνθερεῶνα, Διὶ πρόθ' χαλκὸν ἔλασεν·
 Ἡριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὶς ἥριπεν, ἢ ἀχρεῶνις,
 390 Ἡδὲ πίτυς βλωθρῇ, τινὶ τ' ἔρρει τέκλονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ πρόθ' ἵππων καὶ δίφρου καὶ τανυσθεῖς,
 Βεβρυχάς, κόνιν δ' ἐδραγμύειν αἱμαλοέσσης.
 Ἐκ δέ οἱ ἠνίοχον πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 395 Οὐδ' ὄγε πόλμησεν, δητῶν ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἀψ' ἵππου σρέψαι· τὸ δ' Ἀντίλοχον μενεχάρμης
 Διὶ μέσον περόνησε τυχῶν· ὃν δ' ἤρκεσε θώρηξ

- Heros Idomeneus. Huic autem Afius venit vindex,
 385 Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus
 Affixæ tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
 Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hastâ
 Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:
 Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
 390 Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri
 Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:
 Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus.
 Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
 Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat;
 395 Neque is ausus est, hostium-manus ut-effugeret,
 Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
 Hastâ medium transfodit affecutus: neque arcuit thorax

Dm. ἰδμ. Vulg. ἰδμ. Sed leviculum hoc.

Ibid. — ἰδμ.] Al. ἰδμ.

Ver. 384. — ἦλθεν ἀμυνόμενος.] Al. ἦλθ' ἰππομύων.

Ver. 388. Λαιμόν ὑπὸ ἀνθερεῶνα.]

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & udae

Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam. Æn. VII, 533.

Ver. 389. — ὡς ὅτε τις δρυὶς ἥριπεν.]

Ac veluti summis antiquam in montibus ornem

Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant

Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,

Et tremefacta comam concussio vertice nutat:

Vulneribus donec paulatim evicta, suppremmam

Congemuit, traxitque jugis avulsa ruina.

Æn. II, 626.

Pulcherrimus sanè hic locus Virgilianus, utique ex numero est, quos (Macrobio ju-

dice, lib. 5. c. 11.) ita transtulit Virgilius, ut Homero superior videatur: Quippe "magno cultu Virgilius difficultatem abscidendæ arboris molis expressit; verum nullo negotio Homericæ arbor absciditur." At reverà (ut ex Hobbesio notavit Popius) ineptè est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe Homerus & Virgilius, cum res longè inter se diversas describerent; hic Urbem ingentem in ignes paulatim confidentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi stratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrimâ aptissimâque similitudine explicavit.

Ibid. — ἀχρεῶνις.] Al. ἀφελῶς.

Ver. 392. Ὡς ὁ — αἱμαλοέσσης.] Citato hoc loco, indicat Dionysius Halicarnassensis, quomodo σωθίσια λύσας λύει καὶ τὸ καλλοῦται καὶ τὸ κατὰ, quomodo quis ἔτι περὶ εἰς δὲν, ἔτι ἀφελῶν, τινὶ σωθίσια ἀλλάξει μόνον. Περὶ Σωθίσια, § 4.

Ver. 394. — πλήγη.] Vide suprâ ad γ', 31.

Ver. 402.

- Χάλκεον, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων δαεργέει ἐκπτεσε δίφρου.
 400 Ἴππης δ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμῃ Νέστορος υἱός,
 Ἐξέλασε Τρώων μεί' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Δηϊφώβου δ' ἢ μάλ' αὖτε χερσὶν ἤλυθεν Ἰδομενεύς,
 Ἀσίῃσιν ἀχνύμενός, ἔκκλονισσε δαυρὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνία ἰδὼν ἠλθέαλο χάλκεον ἔρχεται.
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπὸ ἀσπίδι πάντοσε ἴση,
 Τινὲν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 Δινωτὶ φορέεσκε, δὺο κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
 Τῇ ὑποπᾶς ἰάλη, τόδ' ὑπὲρ πλάτο χάλκεον ἔρχεται.
 Καρχαλέον δ' οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντο αὖσεν
 410 Ἐγχεῖται δ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 Ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψινόροα, ποιμνίῳ λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθε δ' ὑπὸ γένει' ἔλυσε.
 Δηϊφώβου δ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ δ' ἔατο, μακρὸν αὖσας.
 Οὐ μὰν αὖτ' ἀτίτ' κεῖται Ἀσίῃ· ἀλλά ἐφ' ἡμῶν,
 415 Εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάεσσι κεραιροῖο,
 Γηθήσειν καὶ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.

Atque hic quidem anhelans affabrè-factâ excidit sellâ:

400 *Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,*

Abegit à Trojanis ad benè-ocreatos Achivos.

Deiphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,

Propter-Asium dolens, & jaculatus est hastâ fulgenti:

At quidem ex-adverso conspiciatus evitavit æream hastam

405 *Idomeneus; occultatus est enim sub clypeo undique æquali,*

Quem ipse coriis boum & corusco ære

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:

Sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hasta:

Aridùm verò ei clypeus in-transcurso-stringente resonuit

410 *Hastâ: neque irritam sanè robustâ manu emisit Deiphobus,*

Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,

Ad hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit.

Deiphobus igitur valdè super eum gloriatus est, altè clamans:

“ Non utique inultus jacet Asius: sed ipsum puto,

415 *“ Ad Orcum licèt euntem validas-portas habentem, durum,*

“ Gavisurum esse animo; quoniam ei dedi comitem, qui-deducat.

*Ver. 402. — ἤλυθεν.] Postulat Tem-
porum ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo ἤλυθεν,
non ex Perfecto ἤλυθα. Vide suprâ ad α', 37.*

*Ver. 403. — ἀχνύμενος.] Vide suprâ
ad γ', 260.*

Ibid. — ἀκόντισσι.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 404. — ἀνία ἰδὼν ἠλθέαλο.]

*— ille ictum venientem a vertice ve-
lox*

*Prævidit, celerique elapsus corpore ces-
sit.*

Æn. V, 444.

Ver. 406. — νώροπι χαλκῷ.] Vide

suprà ad β', 578.

*Ver. 408. — ἰάλη.] Al. ἰάλη. Quod est
parvi momenti.*

Ibid. — τὸ δ' ὑπὲρ πλάτο χάλκεον ἔρχεται.]
— tremebunda supervolat hasta.

Æn. X, 522.

*Ver. 414. — ἀτίτ.] Ex τῶν, ἀτίτ·
eâdem analogiâ, atque ex λῶν, ἀλύτ· ex
κρίνω, ἀκρίτ· ex φθίνω, ἀφρίτ· ex
κλίνω, ἀκλίτ· ex μαρτυρομαι, ἀμαρτυρ·
aliaque innumera. Vide suprâ ad α', 309,
324, 338; & ad β', 43; & ad δ', 257.*

Ver. 424.

Ὡς ἔφατ' - Ἀργείοισι δ' ἄχθ' ἦνέτ' ὀξυμήνοιο,
 Ἀντιλόχῳ δ' ἤ μάλισσά δαΐφρονι θυμὸν ὄρμεν.
 Ἀλλ' ἔδ', αἰχνύμενός περ, ἐῷ ἀμέλησεν ἑταῖρος,
 420 Ἀλλὰ θεῶν φείβη, καὶ οἱ σάκθ' ἀμφεπαύψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδιώτε δὺν ἐρήρησεν ἑταῖροι,
 Μηκεσδῶς, Ἐφίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας δ' ἔπ' ὑπὸ γλαφυρῆς φερέτλῳ, βαρέα σενάχοντε.
 Ἰδομένης δ' ἔλῃγε μὲνθ' μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 Ἡέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἥ αὐτὸς δεπῆσαι, αἰμύων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρηφέος φίλον υἱὸν
 Ἦρώ' Ἀλκαάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀλχίσαιο·
 Πρεσβυτάτῳ δ' ὤππευε θυλάτρωϊν Ἴπποδάμειαν,
 430 Τῷ δ' ὦν κῆρ φίλησε πατὴρ ἑσπόμενα μήτηρ.
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν δ' ὀμηλικίῳ ἐκέκασο
 Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τῆνεκα καὶ μιν
 Γῆρην ἀνὴρ ὤρεσθ' ἐν Τροίῃ Ὀρεΐῃ·
 Τὸν πόθ' ὤσ' Ἰδομένης Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus est, eo gloriante;
 Antilocho autem maxime, bellicoso animum commovit;
 Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,
 420 Sed accurrens protexit, & ei scutum prætendit.
 Hunc quidem deinde subeuntes duo chari socii,
 Mecisteus, Echii filius, & nobilis Alastor,
 Navas ad cavas portabant, graviter gementes.
 Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue
 425 Vel aliquem Trojanorum tenebrosâ nocte tegere,
 Vel ipse fragorem-edere-cadens, dum depelleret exitium Achivis.
 Tunc Æsytæ Jovis-alumni charum filium
 Heroem Akathoum; (gener autem erat Anchisæ;
 Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
 430 Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater
 In domo; supra totum enim æqualium-cætum eminebat
 Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipsam
 Duxerat vir nobilissimus in Trojâ amplâ:)
 Huic tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424. — ἐλῃγε μὲνθ'] Eustath. τὸ
 δ' "ἐλῃγε μὲνθ'," αἰ μὲν "Ομηρον, "ἐλῃγε
 "μὲνθ'," ἰρῶν αἰ. — Ἦσι δ' τὸ μὲν,
 "ἐλῃγε μὲνθ'," ἀντὶ τοῦ "ἰπποδάμειαν."
 δ' "ἐλῃγε μὲνθ'," ἀντὶ τοῦ "ἰπποδάμειαν."
 Rectissime. Nempe λέγει μὲνθ', is qui ip-
 se se cohibet; λέγει μὲνθ', is qui occisus
 aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide
 supra ad γ', 141.

Ver. 426. Ἥ αὐτὸς δεπῆσαι.]

— seu certæ occumbere morti.

Æn. II, 62.

Ver. 430. — ὦν κῆρ φίλησε.] Eustath. ὦν κῆρ
 φίλησε. Unde Vir doctissimus H.

Sterbanus scribit, ὦν κῆρ φίλησε.

Ver. 432. Κάλλει καὶ ἔργοισιν.] Al. Κάλλει
 καὶ ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆρην ἀνὴρ ὤρεσθ' ἐν Τροίῃ
 Ὀρεΐῃ.] Post hunc versum nonnulli Anti-
 quorum, teste Eustathio, tres sequentes infe-
 ruerunt;

Πρὶν Ἀντινόρδης τετραμήνῳ καὶ Πανθῶν ἦεν,
 Περσίδαος δ', οἱ Τρῶες μὴ ἐπὶ Τροίᾳ
 μισση.

"Εὐκὶς δ' ἔστω ἡδὺν ἔχον, ὁρελλῇ δ' κῆρ ἄνθ'."
 Homero non indignos, iudice Dna Dacier
 Mihi videntur commentitii, & recentiore
 ætate sapere.

Ver. 435.

- 435 Θέλξας ὅσσε Φωινὰ, πέδησε ᾗ Φαίδιμα γῆα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω Φυγέειν δυνάτ', εἴτ' αἰλέαοι.
 Ἀλλ', ὥς γ' ἐπὶ σῆλῳ, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσαότα, σῆθε μίeson ἔτασε δαυρὶ
 Ἡρώς Ἰδομηνεύς, ῥῆξεν δ' εἰ αἰμφι χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόθεν δ' αὖτε χροὸς ἤρηξ' ὀλεθρον.
 Δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν, ἐρεκόμην πρὸς δαυρὶ.
 Δάπησεν ᾗ πρὸς πρὸν, δόρυ δ' ἐν καρδίῃ ἐπεπήγνυ,
 Ἡ ῥα οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ ἐρείαχον πελέμιξεν
 Ἐλχετο· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μὲν ὄβριμον Ἀρηί.
 445 Ἰδομηνεύς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Διήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι ἐσχομην ἄξιον εἶναι

- 435 Caligine-offusâ ceulis lucidis, præpedivit autem quasi vinculo pulchra membra.
 Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
 Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem.
 Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hastâ
 Heros Idomeneus, disciditque ei circùm lorica
 440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
 Ac tunc quidèṃ aridum-quid resonuit, fissâ ab hastâ:
 Fragoremque-ille-edidit cadens, hasta verò in corde fixa erat,
 Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
 Hastæ: tum verò deinde remisit impetum suum valida hasta.
 445 Idomeneus ergò valde super eum gloriatus est, altè clamans:
 "Deïphobe, numquid jam tibi videmur-rectè-judicare, æquum esse,

Ver. 435.— ὅσσε φαινα.] Ita *Barnesius*, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam *Eustatbius*, locis à *Barnesio* citatis, agnoscit ὅσσε tam esse *Neutrum* posse, quàm *Masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omninò contendit, ὅσσε φαινα. Quod tamen versum planè perimit, ita ut nullâ licentiâ sanari queat; nisi quis ex merâ conjecturâ, pro πείδησι, scribere velit ἰδοίσι. At, inquit vir doctissimus, "quî φαινα defendi possit, non video." Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certè, si ὅσσε generis *neutri* esse potest, quod agnoscit *Eustatbius*, nihil impedit quominus cum *Substantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quoddā ἀδιαφόρως (ut ex *Eustatbio Barnesius*) τὰ δυνάμει τε πληθυντικῶς ἐκφραεῖται, καὶ τὰ πληθυντικῶς δυνάμει· quod est *perabsurdum*: Sed quoddā certâ quâdam ac constanti ratione, (quam suprâ exposuimus, ad α', 566; ad β', 288; & ad ε', 487;) fieri id queat.

Ver. 438.— ἔτασε.] Vide suprâ ad γ', 525; & ad α', 140.

Ver. 440.— ὅς οἱ.] Quæ ratione, ὅς, hîc producat: item ἰταρίσαστο, ver. 456; vide suprâ ad α', 51. Cæterùm sunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 422. Δάπησεν ᾗ πρὸς πρὸν.] Vide suprâ ad ver. 181.

Ver. 444.— ἀφίει μὲν.] Ἡ γὰρ ἴσα τ' ἀφίει μὲν ὁ σῖδος. ἢ — ἐπὶ τῷ σῖδι τὸ πρὸς πρὸν ἀφίει μὲν τὸ ψυχικὸν μὲν. *Eustatb.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex α', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.— ἢ ἄρα δὴ τι ἐσχομην ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπαράδω, ἐπεὶ σύ τις εὐχαι αὐτῶς;

Διμήνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.]

Al. εἰ τοι ἐσχομην. Al. δὴ τι σ' ἐσχομην. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogatione scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;

— ἢ ἄρα δὴ τοι ἐσχομην ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπαράδω· ἐπεὶ σύ τις εὐχαι αὐτῶς,

Διμήνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.

"hic Sensus sit: Equidem, Deïphobe, nos abundè vicem retulisse (vel injuriam ultos esse) putamus in eo quoddā tres pro uno à nobis occisi sint: Quid tamen te ita jactas, ut praeclares, tu quoque mecum congregare; ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu quartus

- Τρεῖς ἐνὸς ἀνίλιπεφάδῃ, ἐπεὶ σύ περ ὄχραι αὐτῶς;
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίῳ ἴσας ἑμεῖο,
 Ὀφρα ἴδῃς, οἷῳ Ζηνὸς γόνῳ ἐνθάδ' ἰκάνω,
 450 Ὃς πρῶτῳ Μίνωα τέκε Κρήτη θήϊκρον.
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέας ἀνδρεσσιν ἀνακλῆ,
 Κρήτη ἐν ὀρεῖῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνείκων,
 Σοὶ τε κακὸν, καὶ παῖρ', καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 455 Ὡς φάτο· Διήφοβῳ δ' Ἀλκάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἥ τιναί περ Τρώων ἐταρσάσαιο μεγαθύμων,
 Ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιο καὶ οἷῳ.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι, θαλάσσιο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕδαλον εὗρεν ὁμίλῳ
 460 Ἑσπότη· αἰεὶ γὰρ Πελάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
 Οὔτεκ' ἄρ', ἐὼς λὸν ἐόντα μὲλ' ἀνδρεσσιν, ἔτι τίεσκεν·
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμηνῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?”

“ O bone, quin & ipse adversus stato mihi,

“ Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;

450 “ Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:

“ Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:

“ Deucalion autem me genuit, multis viris regem,

“ Cretâ in latâ: nunc verò huc me naves advexerunt,

“ Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.

455 Sic dixit; Deiphobus autem bifariam deliberavit,

Utrumne aliquem alicubi Trojanorum sibi adiutorem assumeret magnanimumque,
 Regressus; an experiretur etiam solus.

Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,

Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis

460 Stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili,

Quod se, strenuum licet existentem inter viros, nequaquam honorabat;

Prope itaque stans Deiphobus, verbis allatis allocutus est:

“ *quartus numerus expleas.*” Sententia elegans sane & commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis densiter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porro neque istud ἄρα, neque istud τί, satis rectè videntur consistere, nisi ἰσχυρῶς intelligatur interrogativè. Cæterum, ἰσχυρῶς ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, “ *nunc tibi videtur rectè judicare, an*”

“ *non esse,*” —? vel, “ *nunc tibi videtur judicare, satis esse,*” —?

Ver. 447. — *ἀνιλιπεφάδῃ*] Vide infra in ξ, 471.

Ibid. — *αὐτῶς;*] ἑνὸς; MSS duo a Tb. Bankio collati.

Ver. 450. — *πρῶτος*] *Al.* *πρῶτον.*

Ver. 452. — *δ' ἑμὲ τίκτε.*] *Barnesius* edit, δ' ἑμ' ἱμάτε. Quod perinde est.

Ibid. — *πολλὰς ἀνδρεσσιν.*] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum ξ, 236, — *πολλὰς ἀνδρεσσιν ἀνάσσει.* Et *ibid.* 308, — *πολλὰς ἀνδρεσσιν ἀνάσσει.* Vulg. hîc habent, *πολλὰς ἀνδρεσσιν.* Quod & ipsum ferri possit: Ut pronuntietur scilicet, *πολλὰς ἀνδρεσσιν.*

Ver. 458. — *Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι.*]

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV, 287.

————— Omnia fecim

Verfanti, subito vix hæc sententia se-

dit. *Æn.* XI, 551.

Ver. 462. — *ἰσάμηνῳ, ἱμα.*] Quæ ra-

tione, *ἰσάμηνῳ*, hîc ultimam producat;

item, *τιλὺγεν*, ver. 470; & *ἰσχυρῶς*,

ver. 495; & *ὁμίλῳ*, ver. 512; & *γὰρ*,

ver. 517; & *ἀνιλιπεφάδῃ*, ver. 531. Vide

suprà ad δ, 51.

Q

Ver. 464.

- Αἰεΐα, Τρώων βαληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, ἔπερ τί σε κῆδ' ἰκάνη·
 465 Ἄλλ' ἔπα, Ἀλκαθόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πᾶρ' ἔπερ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἐόντα·
 Τὸν δέ τοι Ἰδομεύς δεικλυτὸς ἐξενάριξεν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Βῆ δ' αὖτ' Ἰδομεύῃα, μέγα πολέμοιο μεμνημένος.
 470 Ἄλλ' ἐκ Ἰδομεύῃα φόβ' ἔλαβε, τηλύγετον ὥς,
 Ἄλλ' ἔμην, ὥς ὅτε τις σὺς ἔρεσιν αἰὲλ' πεποιθὼς,
 Ὅσε μὲν κολοσυρτὴν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσῃ δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 Ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πτερὰ λάμπειον· αὐτὰρ ὁδόντας
 475 Θήγῃ, αἰλέξασθ' μεμαῶς κύναις ἠδὲ καὶ ἀνδραῖς.
 Ὡς μύεν Ἰδομεύς δεικλυτὸς, (ὅδ' ὑπεχώρη,)
 Αἰεΐακ' ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὖτε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆα τε, Δηίπυρ' ἐν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσωρας αὐτῆς·
 480 Τὰς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, ἔμ' οἶω ἀμύναιε· δαΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰεΐαν ὀπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·

“Æneas, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet

“Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit.

465 “Quin sequere; Alcatoo auxilium feramus, qui te olim

“Sororis maritus existens nutrit, in ædibus, parvulum existentem.

“Hunc verò Idomeneus hastâ-inclytus interfecit.

Sic dixit: Æneas verò animum in pectoribus commovit:

Ivit autem adversus Idomeneum, valdè pugnæ studiosus.

470 At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;

Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,

Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum

Loco in deserto, horrétque dorso supernè:

Oculi verò ei igne lucent: ac dentes

475 Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.

Sic manebat Idomeneus hastâ-inclytus, (neque retrocessit,)

Æneam invadentem pugnâ celerem: inclamabat autem socios,

Ascalaphumque aspiciens, Aphareumque, Deipyrumque,

Merionemque, & Antiochum, peritos pugnæ:

480 Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;

“Adeste, amici, & mihi jam-soli succurrite: timeo enim valdè

“Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῷ.] Sororis marito: Ver. 428, 429.

Ibid. — κῆδ' —] Al. κῆδ'. Minus rectè.

Ver. 468. — ἀρα.] “Ut par erat; ut”
 “expetendum erat.”

Ver. 469. — μέγα πολέμοιο.] MSS. à Th. Bentleio collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi suprà.

Ver. 472. “Ὅς τι μὲν[.] Qui scilicet expectat —

Ver. 474. — ἄρα.] “Deinceps;” vel, “ut fieri solet.”

Ver. 477. — βοῇ θοῇ.] Al. βοῇ θοῇ. Nempe Alcatoo auxiliatorem, ver. 465.

Ver. 481. δαΐδια.] Timeo; non, Timor. Vide suprà ad α', 374 & ad θ', 322.

Ver. 484

*Ὅς μάλα καλῆρός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·

Καὶ δ' ἐχέ' ἤβης ἀνθρώ, δ, τε κρείττος ἐστὶ μέγιστον.

485 Εἰ γὰρ ὁμηλικὴν γένοιμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,

Αἰψά πεν ἢ φέροίλο μέγα κρείττω, ἢ φερόμεν.

*Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

Πλησίσι ἔσησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλευε οἷς ἐτάροισι,

490 Διήφοβόν τε, Πάριον τ' ἐσορών, καὶ Ἀγήνορα δῖον,

Οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα

Λαοὶ ἔπονθ', ὥσείτε μετὰ κτίλον ἑσπεῖο μῆλα

Πιόρῃ ἐκ βοτάνης· γάνυ' δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·

*Ὡς Αἰνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γελήθῃ,

495 *Ὡς ἴδε λαὸν ἔθνε' ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθῷ αὐτοχειδὸν ὠρμήθησαν

Μακροῖσι ξυστοῖσι· ὦρ' ἐσθλὰς ἢ χαλκὸς

Σμερδαλέον κραδίηζε, τίλυσχερῶν καθ' ὅμιλον

Ἀλκίλων· δύο δ' ἄνδρες δῖοι, ἔξοχοι ἄλλων,

" Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:

" Sed & obtinet juventutis florem, quod utique robur est maximum;

485 " Si enim eadem ætate essemus, hoc cum animo;

" Satim vel is refertet magnam gloriam, vel ego referrem.

Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes;

Propinqui consisterunt, scuta humeris acclinantes.

Æneas autem ex-altera parte hortabatur suos socios,

490 Deiphobumque, Parinque aspiciens, & Agenorem nobilem;

Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde

Copie sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes

Potum-ductæ à pastu; lætantur autem mente pastor:

Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,

495 Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsam.

Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt

Longis hastilibus: circa pectora verò æs

Horrendum resonabat, petentium per turbam

Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,

Ver. 484. — ὅ, τε.] Fuerint viri docti, qui legent, ὅ, τε, "quando." Sed multo elegantius est, ὅ, τε, "quod scilicet."

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: "Nè me igitur repre-
"bendas, ignoscasque incuses; Si ENIM—"

Ibid. — γελήθῃ] Al. γι γελήθῃ.

Ver. 486. — κρείττω.] MS. à Tb. Bentleio collatus, κλείτω.

Ver. 488. — ἀλκίως.] Vide supra ad α, 309, 314.

Ver. 492. — ἑσπεῖο] Sequi solent. Vide supra ad α, 37.

Ver. 493. — γάνυ' δ' ἄρα τε — ποιμήν.] "Latatur autem inde & Pastor." Vel, "Latatur autem, ut solet, (vel, ut æquum est,) & Pastor."

Ver. 494. — γάνυθι.] Si γάνυθι dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis Anglicè diceret, I go glad; pro eo quod est, I was glad. Vide supra ad α, 27; & ad δ, 492.

Ver. 495. — ἑοῖ.] Cod. à Tb. Bentleio collatus, ὡς ἑοῖ.

Ibid. — ἐπισπόμενον] "Melius hic" (inquit Barnesius) "legi potest ἐπισπόμενον" "quomodo, ver. 472, — ἐπερχομένην." At ἐπισπόμενον, hoc in loco minùs erit elegans; ἐπερχομένην, isto in loco, propter du-
riorem verborum transpositionem, profus infacetum.

Ver. 499. — ἔξοχα.] MSS Harleian. Vatican. & Florentina, à Tb. Bentleio collati, ἔξοχον.

- 500 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δ' πρῶτον ἀκόντισεν Ἰδομενῆα.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἀνὰ ἰδὼν ἠλδύατο χάλκεον ἔγχος.
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαςο κραδαινομένη καὶ γαίης
 505 ὦχε', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσω.
 Ῥῆξε δ' Ἰώρηκα γύαλον, ἧς δ' ἐνέρεα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυον δολιχόσκιον ἔγχος
 510 Ἐπασσά, καὶ ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τόλχεα καλά
 ὦμοισιν ἀφελέσθαι· ἐπείγεται δὲ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἐὼν βέλῃ, καὶ αἰλέαθαι.
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 515 Τρέσσαι δ' ἔκτετι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τῷ δ' ἐβάρυντο ἀπιδόντι· ἀκόντισε δὲ Φαιήων
 Δηϊφῶς· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κόπον ἐμμενὲς αἰεὶ.

- 500 Aeneasque, & Idomeneus, pares Marti,
 Cupiebant alter alterius vulnerare corpus saevo aere.
 Aeneas autem primus jaculatus est in Idomeneum:
 At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit aëream hastam &
 Cuspisque Aeneae vibrans in terram
 505 Abiit; quippe incassum robusta è manu exilierat.
 Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem in medium;
 Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem aëre
 Penetrans-hauserat: ille vero in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
 Idomeneus autem ex mortuo quidem praelongam hastam
 510 Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
 Humeris detrahare: urgebatur enim telis.
 Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
 Neque ut irruere posset ad repetendam suam hastam, nec ut alterius evitaret.
 Ideoque in statariâ pugnâ quidem arcebat saevum diem,
 515 Ad fugam verò capeffendam non jam facillè eum pedes ferebant ex pugnâ.
 In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti
 Deiphobus: quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.

Ver. 500. — ἀτάλαντοι.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας δ' πρῶτον.] Barnesius ex MS quodam edidit, Αἰνείας δ'. At vocula ista δ', locum hîc aptum non habet. E- quidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "Ac Aeneas quidem——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid. — ἀκόντισεν.] Vide suprâ ad δ', 140.

Ver. 506. — ἄρα.] Eam hîc vim habet vocula ἄρα, ut dicat Idomeneum "itidem jaculatum esse," ut jam fecerat Aeneas.

Ver. 508. — ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Latine

itidem rectè dicas, in pulvere decedens. Non quodd, in pulvere, idem ipsum sit, quod est alterum illud, in pulverem: sed quodd, in pulvere decidere, sit, bumi decidere in pulvere; quippe cum is, qui sit in terram dejectus, jaceat in pulvere necesse sit. Vide quæ nos hâc de re suprâ ad θ', 156; & ad δ', 593. Item ad Caesaris Commentar. de bello Gallico, lib. 4. § 9.

Ver. 510. — καλά.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 517. — ἐμμενὲς αἰεὶ.] Al. αἰετ. Et codex Harleian. à Tb. Bentleio collatus, ἐμμεν.

Ver. 518.

- Ἄλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε θυεὶ
 Τιδὸν Ἐνυαλίῳ, δι' ὅμῃ δ' ὄβριμον ἔχθη
 520 Ἔχθη· ὃ δ' ἐν κνήμῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν αἰγοςῶ.
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυσο βελήπυθ' ὄβριμθ' Ἀρηε
 Τίθ' ἐοῖο πεσόνθ' ἐνὶ κρητερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἄλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
 Ἦσο, Διὸς βελήσιν ἐελμύθ', ἔνθα περ ἄλλοι
 525 Ἀθάναίῳ θεοὶ ἦσαν ἐργόμοιοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' αἰμφ' Ἀσκαλάφῃ αὐτοχρὸν ἁρμήθησαν·
 Δηϊφόβθ' μὲν αἶπ' Ἀσκαλάφῃ πῆληκα φαεινῇ
 Ἠρπασε· Μηριόνης δ' ἰδοῦ ἀτάλανθ' Ἀρηί
 Θυεὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμυθ', ἐν δ' ἄρα χειρὸς
 530 Ἀνλώπῃς τευφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμυθ', αἰγυπιδὸς ὥς,
 Ἐξέρυσσε περμυτοῖο βραχίονθ' ὄβριμον ἔχθη·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζετο· τ' ἣ Πολίτης,
 Ἀντοκασίγνηθ', ὦλ' μέσσω χεῖρε τίληνας,

Sed ille & tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hastâ,
 Filium Martis; perque humerum rapida hasta

- 520 Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
 Necdum adhuc quidquam audiverat clamoribus impetuosus Mars,
 Filium suum cecidisse in acri praelio;
 Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
 Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
 525 Immortales dii erant prohibiti à pugna.
 Hi autem de Ascalapho cominus in-pugnam-ruebant?
 Ac Deïphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
 Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
 Hastâ ei brachium ferit infiliens, è manuque
 530 Oblonga galca humi resonuit lapsa.
 Meriones autem denuò infiliens, vultur tanquam,
 Retraxit ex imò brachio validam hastam;
 Retróque sociorum ad agmen cessit. Deïphobum autem Polites,
 Germanus-frater, medium manibus circumplexus

Ver. 518. — καὶ τόθ'.] Ita edidit *Barnes*, ex MSS & Editt. Vett. Rectèque annotat, Deïphobum jam antè aberrâsse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, καὶ τόθ'.

Ver. 520. — ἐν κνήμῃσι πεσὼν.] Vide suprâ ad ver. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα.] Neque scilicet —.

Ver. 523, — ὑπὸ χρυσέοισι.] Pronuntiabatur χρυσέοισι, quomodo & scribi postea cœptum est. Nam prima necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*:

Aureâ composuit spondiâ. — *Æn.* I, 702.

Aureâ percussum virgâ. — *Æn.* VII, 190.

Uno eodemque igni. — *Eclog.* VIII, 80.

Unâ eâdemque viâ. — *Æn.* X, 487. Vide suprâ ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθάναίῳ.] Vide suprâ ad δ', 398.

Ver. 528. Ἠρπασε.] Vide suprâ ad δ', 140; & ad hujus libri ver. 192.

Ver. 529. — ἐν δ' ἄρα χειρὸς.] Adde ut d. manu. —

Ver. 530. — βόμβησε.] De hâc ὀνομαστικῇ, vide suprâ ad δ', 455.

Ver. 533. — ἔχάζετο.] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

- 535 Ἐξῆλθον πολέμοιο δυσηχέῃ, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππας
 Ὀκέας, οἳ οἱ ὀπίατε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρμαλα ποικίλ' ἐχοντες.
 Οἳ τὸν γὰρ προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· καὶ δ' αἶμα νεκράτα ἔρρεε χειρός·
 540 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδῃ, ἐπορεύσας,
 Λαιμόν τύψ', ὅπῃ οἱ τετραμμένον, ὀξείῃ δαδί·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ὅπῃ δ' αἶσιν ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δ' Ἰθόωνα, μέλαςρεφθένηα δοκδύσας,
 Οὔτας ἐπαΐξας· ὅπῃ δ' φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέσσει Δαρμπερές, αὐχέν' ἱκάνει·
 Τὴν δ' ὅπῃ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπὶ τοῦ ἐν κνήμῃσι
 Κάππεσεν, ἀμφὶ χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρευσε, καὶ αἶνυτο τάχιστα ἀπ' ὤμων,

535 Eduxit ē praelio horrifono, donec pervenit ad equos
 Veloces, qui ei post pugnam & praelium
 Stabant, aurigamque & currum ornatum-varium habentes:
 Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,
 Laborantem; sanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.

540 At ceteri pugnabant, clamorque immensus exortus est.
 Aeneas porro in Aphareum Caletoridem irruens,
 Ad jugulum ferit, contra se versum, acutâ hastâ:
 Inclīnatum est autem in alteram-partem caput, clypeusque appensus sequebatur,
 Et galea; circaque cum mors fusa est exitialis.

545 Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem observans,
 Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,
 Quae per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;
 Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
 Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

550 Antilochus autem infiliit, & detrahebat arma ab humeris,

Ver. 535. Ἐξῆλθον πολέμοιο.] Al. Ἐξῆλθον πολέμοιο.

Ver. 536. — μάχης ἠδὲ πολέμοιο.]
 — pugnas incant, & praelia tentent.

Æn. XI, 912.

Vide autem suprâ, ad ῥ', 279.

Ver. 537. Ἔστασαν.] Vide suprâ ad μ',

55.

Ver. 539. — νεκράτα.] Ex νεκράτω, non ex νεκρῶ. Vide suprâ ad ver. 192: Item ad α', 140; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.] Apud Eschylum legitur, inchoatâ à novo exordio sententiâ, Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. Erronei, inquit Barnesius, non levi. At ita habent MSS Harleian. & Vatican. & Florentin. & Tb. Bensleio collati. Nec facillè ex nihilo irreperere potuit vox Ἐνθα. Quae proinde si vera

demum sit lectio, Αἰνείας five Αἰνείας in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543. — ἐάφθη] Al. ἐάφθη. Vide suprâ ad ver. 382.

Ver. 544. — θυμοραϊστής.] Ὁ διττὸν τὸν ψυχὴν καὶ σώματι. Schol. Inedita Codicis Harleiani.

Ver. 545. — μέλαςρεφθένηα — Οὔτας ἐπαΐξας.]

— hinc raptus fugientibus ingerit hastas

In tergum — — — — — Æn. IX, 763. De ὑπέρ, vide suprâ ad δ', 525; & ad α', 140.

Ver. 546. — φλέβα] Vide suprâ ad β', 267.

Ver. 548. — ἐν νῶτα καππεσεν.] Vide suprâ ad ver. 508.

Ver. 553.

- Παλλάων· Τρῶες ἣ φείσασθον ἄλλοθεν ἄλλῳ
 Οὔταζον σάκῳ δῖρ' ἀπαναίολον, ἔδ' ἐδιδύαντο
 Εἶσα θηγάψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· φει γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορ' ὃν ἐρύτο, ἢ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνδρῶν δῆτων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
 Στρωφᾷτ'· ἔδ' οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρεΐμας, ἀλλὰ μάλ' αἰσὶ
 Σειόμενον ἐλέλιχτο· τίλυσκετο ἣ φρεσὶν ἦσιν,
 ἥ τ' αἰκοντίσσαι, ἢ ἔχ' ὄρμηθῆναι.
 560 Ἀλλ' ἔ' λῆθ' Ἀδάμαντα τίλυσκέμεν κατ' ὄμιλον
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ ἔτα σάκῳ μέσον ὅς ἐῖ χαλκῷ,
 Εἰγύθεν ὄρμηθείς· αἰμυλῆνωσεν δ' οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μείν', ὥς ἐκ σκῶλ' ἀνείκαυστο,
 565 Ἐν σάκῳ Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἡμισυ κατ' ἐπὶ γαίῃς·
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη· ἐχάζετο, κῆρ' αἰετίνων·

Circumspiciens: Trojani autem circumfidentes aliunde alius

Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant

Intro perfringere tenerum corpus saevo aere,

Antilochi: undique enim Neptunus, quatens terram,

555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.

Non enim unquam *Antilochus* seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos

Verfabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue

Quassata vertebatur; parabatque mente suâ,

Aut in aliquem eminens-jaculari, aut cominus irrucere.

560 Sed non latuit Adamanta haec animo-meditans in turbâ

Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto aere,

Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem

Ceruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi* ei eripiendam negans.

Et dimidium quidem illic mansit, tanquam fudes praecuta igne-praeusta,

565 In icuto Antilochi; dimidiūque jacebat super terrâ:

Retrò itaque sociorum ad agmen cessit *Adamas*, mortem evitans:

Ver. 552. — παναίολον.] Porphyrio, mobile; versatile; facile hoc illuc motatum. Vide supra ad β', 816.

Ver. 555. — ἐρύτο.] *Barnesius* scribendum existimat ἐρύτο, ad analogiam τῷ "Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλιχτο.] Vide supra ad δ', 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενον ῥ' ἐλέλιχτο. Non malè; siquo in Codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559. — αἰκοντίσσαι.] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optime. Nam αἰκοντίσσαι, penultimam necessariò corripit. Vide supra ad ver. 1.

Ver. 560. — Ἀδάμαντα — Ἀσιάδην.] *Barnesius* omnino scribendum contendit, Ἀδάμαντα — Ἀσιάδην quoniam supra legitur μ', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα. At non haec satis idonea ratio. Nam & tertius legitur Ἀσιάδης, ε', 583; & αἰετὶς Ἀσιάδης. Praeterea; hoc in loco, casus narratur *Adamas*:

At *Acamas* infra memoratur φεύγει, ε', 476, 478, 488; & à *Merione* demum interceptus, π', 342.

Ver. 561. — ἔτα.] Vide supra ad ver. 192: Item ad δ', 525.

Ibid. — σάκῳ μέσον.] MS à Th. *Barnesius* collatus, μέσον σάκῳ.

Ver. 563. Κυανοχαῖτα.] Vide supra ad δ', 43 & 175.

Ibid. — μεγέρας.] Al. μεγέρας.

Ver. 564. — σκῶλ' αἰετίνων.] Εἰς σκῶλ' αἰετίνων, ὃν ἀποφύναλιν ἀγέρται παρακλῖσιν. — ἔτι-
 ρε ἣ ἐδ' αἰετὶς τὸν σκῶλ' ἔφαθ' ἔτι
 παρακλῖσιν, ἔτι γὰρ. *Eusabius*.

Ver. 566. Ἀψ' δ' — αἰετίνων.] Post hunc versum, addit Cod. *Harleianus*.

Πάντοτε παρακλῖσιν, μὴ τις χροῖα παρακλῖσιν.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

- Μηριόνης δ' ἀπιόντα μέλασ' ὀφθαλμοῖσιν βάλε δαυρὸν
 Αἰδοίων τε μεσηγυρὶ καὶ ὀμφαλῷ· ἐνθα μάλισσά
 Γίνεται ἄρης ἀλεγεινὸς οἷζυροῖσι βροτοῖσιν·
 570 Ἐνθα οἱ ἔλχ' ἐπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενον, φεῖ δαυρὸν
 Ἥσπαιρ', ὡς ὅτε βῆς, τὸν τ' ἔρρεσι βυκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν σὺν ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγχυσιν·
 Ὡς ἂν τυπεῖς Ἥσπαιρε μίνυνθά περ', ἔτι μάλα δὴν,
 Ὀφρα οἱ ἐκ χειρὸς ἔλχ' ἀνεσπασαῖ ἐλγύθεν ἐλθὼν
 575 Ἡρώς Μηριόνης· τὴν δ' σκότ' ὅσ' ἐκάλυψε.
 Δηίπυρον δ' ἔλεν' ἐξίφει χερδὸν ἤλασε κόρην
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, δ' ὅν τ' ἐρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἡ μὲν δ' ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 Μαριμήνῳ μὲν προσὶ κυλινδομήνῳ ἐκόμεισε·
 580 Τὸν δ' κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄλχ' εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἥρωϊ ἀνακτι,
 Ὄξ' ὀδόν κ' ἐκράδαον· ὁ δ' ὅξ' ἐπ' ἡλκ' ἀνείλκε,
 Τὰ δ' ἄρ' ὀμαρτήτιον, ὁ μὲν ἔλχ' ὀξυόεντι
 585 Ἰδὲ ἀνθιγνίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νύκτος οἷσιν·
 Πριάμίδης μὲν ἐπεία καὶ σῆθ' ἐβάλεν ἰῶν

Meriones autem abeuntem infecutus percussit hastâ

Pudendâque inter & umbilicum, ubi maximè

Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus :

- 570 Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*,] circa hastam
 Palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri
 Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
 Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum diù
 Donec ei ex corpore hastam evulfit propè accedens

- 575 Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
 Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percussit tempus
 Thraciæ, magno, galeamque perruptam abscidit:
 Atque hæc quidem excussa, in terram decidit; & quidam Achivorum
 Pugnantium inter pedes devolutam fustulit;

- 580 Ei verò oculos tenebrosa nox cooperuit,
 Atridem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum;
 Prodiit ergò minitans Heleno heroi regi,
 Acutam hastam vibrans: hic verò arcus cornu adduxit.
 Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hastâ acutâ

- 585 Cupiebat jaculari; alter vero, à nervo, sagittâ:
 At Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagittâ

Ver. 569. — οἷζυροῖσι βροτοῖσιν.]

— Mortalibus agris. Æn. II, 268.

Ver. 571. Ἥσπαιρ', αἷς] Singultim palpi-
 tantem & anhelantem, pulchrè depingit hoc
 in loco & cæsurae & interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν ἐκ.] MSS à Tb. Βεν-
 κισ collati, Ἰμασ' ἐκ.

Ver. 573. — μάλα δὴν.] Quâ ratione,
 μάλα, hic ultimam producat; item δὴν,
 ver. 585; & χυδαίον, ver. 587; & ἰῶν,

ver. 590; & ἀνιπρὸν, ver. 595; & χυδαίον
 ver. 598; & ἀλχόμενον, ver. 619; Vide
 suprâ ad α', 52.

Ver. 581. — βοὴν ἀγαθὸν.] Vide suprâ ad
 β', 408.

Ver. 584. — ὀμαρτήτιον.] Al. ὀμαρτή-
 τιον. Al. ὀμαρτήτιον.

Ibid. — ὀξυόεντι.] Vide suprâ ad ι', 50.

Ver. 586. Πριάμίδης.] Vide suprâ ad α',
 398. Ver. 588.

- Θώρηκα γύαλον, ὅππ' δ' ἐπ' αὖτ' πικρὸς οἶσός.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πύλοφιν μεγάλῳ καὶ αἰλῶν.
 Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
 590 Πνοιῇ ὑπὸ λιβυῇ κ' λιχμητῆρος ἐρωῇ.
 Ὡς ἀπὸ θώρηκα Μενελάου κυδαλίμοιο
 Παλλὸν ἀπ' πλαγχθεῖς, ἑκάς ἐπ' αὖτ' πικρὸς οἶσός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοόν· ἐν δ' ἄρα πύξῃ
 595 Ἀντικεῦ δ' ἄρ' χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρὰ κρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλατο μέλιτον ἔγχος.
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλῳ Ἀγηνῶρι,
 Αὐτὸν δ' ἐξυέδθησεν εὐστροφὸς οἶος αἰώτω,
 600 Σφαιδῶν, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμήνι λαῶν.
 Πάσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 Ἦεν· τὸ δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτῳ τέλοσδε,
 Σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Thoracis cavam-partem, resiliit autem acerba sagitta.
 Ut videlicet cum à lato ventilabro magnam per aream
 Saltant fabæ nigrae, vel cicera,

590 Flatu à stridulo & ventilatoris impetu :

Sic à thorace Menelai gloriâ-sublimis
 Multùm rejecta, longè volavit acerba sagitta.

Atrides autem manum, in prælio strenuus Menelaus,
 Eam percussit, quæ tenebat arcum politum ; inque arcu

595 E-regione per manum infixa est ærea hasta.

Retrò autem sociorum in agmen cessit *Heleus*, mortem evitans,
 Manu suspensâ ; tractimque-unâ-feriebatur fraxinea hasta ;
 Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
 Ipsamque manum colligavit scitè-circumvolutâ ovis lanâ,

600 Fundâ scilicet, quam ei minister tenebat pastori populorum.

Pisander autem rectâ in Menelaum gloriâ-sublimem
 Ibat : eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad finem ;
 A te, Menelae, ut sterneretur in gravi pugnâ.

Hi ergò quando jam propè erant, inter se concurrentes ;

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος.] Θαν-
 ραζόμενον ἐν τέλει αἱ πάλαι τ' ποιῶν, κ' αἱ
 ἀπὸ τοῦ πλάτους τὸ πρὸς τὸν κέντρον κ' ἐπὶ τὸν
 ἄκρον ἀπὸ τοῦ πλάτους, ἀπὸ τοῦ πλάτους τὸ πρὸς τὸν
 κέντρον, ἀπὸ τοῦ πλάτους τὸ πρὸς τὸν ἄκρον, ἀπὸ τοῦ
 πλάτους τὸ πρὸς τὸν κέντρον, ἀπὸ τοῦ πλάτους τὸ
 πρὸς τὸν ἄκρον. Εὐσταθ.

Ibid. — πλατέος πύλοφιν.] Reprehendit
 hic Eustathius Barnesium, quod πύλοφιν hoc
 in loco Genitivum esse falsus ex πύλος, id ta-
 men idem jam antea de vocabulo πύλοφιν ne-
 γασκε. At rectè observaverat Eustathius, id
 quod non animadvertit Barnesius, unam in
 utroque horum vocabulorum non esse Analo-
 giam. Nam quâ ratione ex πύλος sit πύλοφιν,

et ex χαλὰ χαλάρφιν, non utique eisdem ra-
 tione sit ex πύλος πύλοφιν. Οὐκ ἂν ἔχα κ'
 ἀπὸ γυναικὸς γυνάφιν τὴν " γυναικὸς " ἀπὸ τοῦ
 πύλος. Εἴη δ' ἂν μάστιγας αἱ ἐπὶ τὴν μάστιγαν, — αἱ
 βίβρι, ἔτω δ' ἂν πύλος πύλοφιν.

Ver. 589. Θρώσκουσιν.] Al. Θρώσκουσιν.

Ver. 593. — Ἀτρεΐδης δ' ἄρα.] Atreides aus-
 tem invicem —.

Ver. 954. — ἦ.] Al. ἦ.

Ver. 597. — μέλιτον.] Al. χάλκεον. Nam-
 pe ex ver. 595.

Ver. 600. — ἐν ἄρα.] Quam, ut fieri so-
 let, —.

Ver. 602. — τὸ δ' ἄγε μοῖρα.]

- 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἀμάρτυς, παρὰ δὲ οἱ ἐπείπῃ ἔχθη·
 Πείσανδρ' ὃς ῥά κ' Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, ὃδ' ἄρ' ἀπὸ θυμῷ χαλκὸν ἐλάσσει·
 Ἐγχείο γ' ῥά κ' ἄρ' ἀπὸ θυμῷ χαλκὸν ἐλάσσει·
 Ἐλχθη· ὃς ὃ φρεσὶν ἤσι χάρις, καὶ ἐέλπετο νίκην·
 610 Ἀτρεΐδης δ', ἐρυσάμεν' ἔφθη· δ' ἄρ' ἀπὸ θυμῷ χαλκὸν ἐλάσσει·
 Ἀλ' ὅππῃ Πείσανδρος· ὃς δ' ἄρ' ἀπὸ θυμῷ χαλκὸν ἐλάσσει·
 Ἀξίνω εὐχαλκον, ἐλαίνω ἀμφὶ πελέκῃ,
 Μακρῶ, εὐξέσῃ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὃ μὲν κόρυθ' ἔφθη· ἦλασεν ἱπποδασείης
 615 Ἀκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν· ὃς ὃ προσιόντα, μέτωπον,
 Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅς τ' ἔα, τὸ δ' οἱ ὄσα
 Παρ' ποσὶν αἰμαίνοντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδναίθη δ' ὅς τ' ἔα, τὸ δ' οἱ ὄσα
 Τόχρα τ' ἐξενάειξε, καὶ ἀχόμην' ἔπ' ἡῦδα·
 620 Λείψετε θύω ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπαύων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκρόρητοι αὐτῆς.
 Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵματός τ' ἐκ θηδῶν,

605 Atrides quidem aberravit, ipsique averſa eſt haſta :

Piſander verò ſcutum Menelai gloriâ-sublimis

Percuſſit, neque penitùs potuit æs adigere :

Prohibuit enim ſcutum latum, fraſtâque eſt in extremâ-parte

Haſta : hic tamen mente ſuâ gaviſus eſt, & ſperabat victoriâ.

610 Atrides autem extracto enſe argenteis-clavis-diſtincto,

Inſiliit in Piſandrum ; ille autem ſub ſcutò deſumpſit pulchram

Securim ex-ære-ſcite-factam, oleaginum inſertum-habens manubrium,

Longum, benè-politum ; uno autem tempore alter alterum aſſecutus eſt.

Utique hic quidem [Piſander] galeæ conum percuffit equinis-ſetis denſis

615 Summam ſub criſtam ipſam : ille verò accedentem, in fronte,

Naſo ſuper extremo ; crepueruntque offa ; atque ei oculi

Ad pedes ſanguinolenti humi deciderunt in pulvere :

Incurvatuſque eſt concidens ; ille autem calcem in peſtoribus ponens,

Armâque interſecto-exiit, & gloriâs verbum dixit :

620 “ Relinquetis itâ demùm naves Danaorum rei-equeſtris-peritorum,

“ Trojani ſœdiſtragi, gravis inſatiabiles pugnæ :

“ Alio quidem flagitioque & probro non carentes eſtis,

Fata vocant, metâſque dati pervenit ad
 πνί. *Æn. X, 472.*

Ver. 605. — ἐπείπῃ ἔχθη. Non, à
 ſcutò repulſa eſt ; ſed averſis ſeſe, aberravit.
 De primigenio hoc vocis *Μεδίας* uſu, vide
 ſuprà ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν. Vide ſuprà ad *ver.*
 392 ; & ad δ', 140.

Ver. 611. — καλὴν. Vide ſuprà ad β',
 43.

Ver. 612. Ἀξίνω — μέτωπον — λάκε
 δ' ὅς τ' ἔα.]

———— ille ſecuri

Adverſi frontem mediam mentûmque
 reductâ

Diſjicit, & ſparſo latè rigat arma ce-
 rebro. *Æn. XII, 306.*

Non unus hic rei eventus, ſed una ſerè lo-
 quendi ratio.

Ver. 613. — ἐφίκοντο. *Al. ἀφίκοντο.*

Ver. 615. — ὑπὲρ λόφον. *Al. ὑπὲρ λόφον.*

Ver. 617. — αἰμαίνοντα. Ita *Barnesius*
 ex MSS, ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Qui-
 buſcum faciunt MSS *Harleian.* & *Vatican.*
 & *Florentin.* à *Tb. Bentleio* collati. Vide
 ſuprà ad *ver. 435.* *Al. αἰμαίνοντα.*

Ibid. — ἐν κονίῃσιν. Vide ſuprà ad *ver.*
 508.

Ver. 620. — θύω.] *Al. θύω.*

Ver. 623.

- Ἦν ἐμὲ λωβήσαοτε, κακαὶ κυῖες· ὕδ' ἐ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριδρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσαίε μῆνιν,
 625 Ξεινὸν· ὅς τε πότε ὕμμι Διφθέρσφι πόλιν αἰπήν.
 Οἳ μὲν κερδαίνην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 Μαιψ' οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πᾶρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἔρσας Ἀχαιῆς·
 630 Ἀλλὰ ποθὶ γήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηθ·
 Ζεὺς πάντες, ἥ τέ σέ φασι Φεῖ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τὰδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὲ ἄνδρες χαρίζεαι ὕβρισι
 Τρωσὶν, τῷ μὲν αἰὲν ἀτάσθαλον, ὕδ' ἐ θυάαν)
 635 Φυλόπιδ' ἔχρεσάσθ' ὁμοίῃσιν πολέμοιο.
 Πάλλαν μὲν κόρεθ' ἐς καὶ ὕπνῃ, καὶ φιλότῃ,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμον' ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδε' ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἦ πολέμῳ· Τρῶες δ' ἀμάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἐνὶ ἔσσι χροὸς αἵματόεντα
 Συλήσας, ἐτάροισι δίδυ Μενέλα' ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

“ Quo me violastis, improbae canes: neque quidquam animo

“ Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,

625 “ Hospitalis; qui aliquando vobis evertet urbem altam.

“ Qui meam quam-virginem-duxi uxorem & opes multas

“ Nulla-injuria lacerasti abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsa:

“ Nunc vero in naves capitis pontum-transcuntes,

“ Ignem perniciosum jacere, occideréque heroes Achivos:

630 “ Sed aliquando coëstebimini impetuosi licet, à pugna.

“ Jupiter pater, sanè te aiunt sapientiâ superare ceteros omnes

“ Homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiuntur:

“ Cum ita nempe viris gratificeris injuriosis

“ Trojanis, quorum animus semper vi-injusta-gaudens, neque possunt

635 “ Pugna satiari omnibus-aequè-gravis belli.

“ Omnium quidem rerum satietas est, & somni, & amoris,

“ Cantusque dulcis, & egregiæ saltationis,

“ Quarum rerum quidem quis etiam magis appetit desiderium expleve,

“ Quam belli: Trojani verò pugnae insatiabiles sunt.

640 Sic locutus, arma quidem à corpore sanguinolenta

Detracha, sociis dedit Menelaus insignis:

Ipsè verò iterum reversus primis-pugnatoribus immixtus est.

Ver. 623. — κακαὶ κυῖες.] *Al.* κακοὶ κύ-
 νες Ut *Barnesius* videtur, rectè. Sed muta-
 to nihil opus. Dictum est enim ad contu-
 meliam.

Ver. 625. — ἔς τε.] *Qui videlicet* —.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc hæc gratiam*
referentes —.

Ver. 629. — πτοῖναι δ'.] *Barnesius* ex
 συμφορῇ, πτοῖναι δ'. Quam & *praestabili-*

tem appellat *Laetionem*. Sed πτοῖναι δ', per-
 inde est.

Ver. 638. Τῶν.] *Al.* ὧν.

Ver. 639. — μάχης ἀκόρητοι]

Bellum importunum, cives, cum —

Invictisque viris gerimus; quos nulla
 fatigant

Prælia, nec victi possunt abscistere ferro.

Æn. XI, 305.

Ver. 642.

- Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπ' αἶλτο Πυλαμνίδεσσι βασιλῆσσι
 Ἀρπαλίων, ὃς ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπειτ' ὀλοαίμενον
 645 Ἔς Τροίην, ἔδ' αὐτίς ἀφ' ἰκίνο παλῖδα γαῖαν·
 Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδης μέσον σάκεσσι στασε δὲ
 Ἐγύθει, ἔδ' ἄλ' ἀπὸ δωρήσας χαλκὸν ἐλάσας·
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνεσσι ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη,
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντι· ἴδ' χαλκήρεσσι οἷσόν·
 Καί ῥ' ἔβαλε γλαυκὸν κ' δεξιόν· αὐτὰρ οἷσός
 Ἀνικρὺ κ' κύστιν ὥς ὅς ἐον ἐξεπέρησεν.
 Ἐξόμμεσσι δ' καὶ αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν δ' ὀλοπνείων, ὥς σκόληξ, ὅππ' ἔγειν
 655 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δέδε δ' ἔγειν
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιο·
 Ἔς δ' ἴφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱερὴν
 Ἀχνύμμοι· μὲν δ' ἐσφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
 Ποινὴ δ' ἔστι παιδὸς ἐγὶναι τεθνηῶτος.

- Tunc ei filius infilii Pylæmenis regis
 Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
 645 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
 Qui tunc quidem Atridae medium scutum feriit hastâ
 Cominûs, neque penitus potuit æs adigere:
 Retrò igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;
 Quicquoversus circumspiciens, nè quis sibi corpus ære attingeret;
 650 Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;
 Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
 In regione juxta vesicam sub ossè penetravit.
 Subsidens igitur ibidem, charorum inter manus sociorum,
 Animam efflans, tanquam vermis, super terrâ
 655 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabátque terram;
 Atque hunc quidem Paphlagonες magnanimi circum-occupabantur;
 In currum verò collocatum ducebant ad Ilium sacram
 Dolentes; intérque ipsos pater ibat, lachrymas fundens;
 Ultio autem nulla filii contigit mortui.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις.] Cod. Tb. Bensleio collatus, Αὐτὸς δ' ἐξαῦτις.

Ver. 644. — ὀλοαίμενον.] ὀλοαίμενον· Ibid.

Ver. 646. — στασε.] Vide suprâ ad ver. 192; & ad α', 140.

Ver. 649. — χαλκῷ.] MS à Tb. Bensleio collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀνικρὺ.] Quâ ratione, ἀνικρὺ, hic ultimam producat; item γὰρ, ver. 661 & 666; & δὲ, ver. 672; & αὖ, ver. 674; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 658. — μετὰ δ' ἐσφι πατὴρ κίε.] Pylæmenis hic, Harpalionis pater, alius est ab illo, qui suprâ occisus narratur, ε', 576, ὁμοθυμαδὸν τέτω, ut ait Eustathius. Non enim

temerè ac fortuitò, negligentérque scripsit Homerus; nec heroùm nomina necesseque confinxit, sed ex historiâ memoravit: Vide suprâ ad β', 494. Quominus duo fuerint Pylæmenes, Paphlagonum Duces; nihil sanè impedit. Utrúmne alter Harpalionis pater, avus fuerit alter, uti conjecit Barnesius; incertum. Qui Harpalionis patrem prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, — μετὰ δ' Οὐ σφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venustè, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' ἔστι παιδὸς —.

Ver. 659. — τεθνηῶτος.] Vide suprâ ad ver. 46.

- 660 Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκλινέμενιο χολώθη.
 Εἶν' ὃ γάρ οἱ ἔλιν, πολέσιν μὲ Παφλαγόνεσσιν.
 Τῷ ὄγε χαομένοισι προτὶ χαλκήρε' οἷσόν·
 Ἦν δέ τις Εὐχένωρ, Πολυίδος μάνη' υἱὸς,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε, Κορινθίῳ οἰκίᾳ ναίων,
 665 Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ἔπι νηὸς ἔβαινε·
 Παλλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυίδος,
 Νέσσω ὑπ' ἀργαλέῃ φθίδι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἦ μὲν Ἀχαιῶν νόστον ὑπὸ Τρώεσσι θαμῆναι·
 Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 670 Νέστον τε συγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ' ἔαλ'· ὥκα δὲ θυμὸς
 Ὀχρεῖ' ἀπὸ μελέων· συστέρους δ' ἄρα μιν σκότ' εἶλεν.
 Ὃς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτὸς δ' ὅτε ἐπέπυσο Διὶ φίλῳ, ἔδέ τι ἦδη,
 675 Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐκ' αἰεστερῶν δηϊόωντο
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κ' κῦδ' Ἀχαιῶν
 Ἐπλετ, τοῖσιν γὰρ γαλήνοισιν ἔννοσίγαιον
 Ὀτρύν' Ἀργεῖας, πρὸς δὲ θένει αὐτὸς ἄμυνεν·

- 660 Ob hunc autem Paris valdè animò, interfectum iratus est ;
 Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
 Propter hunc igitur is iratus emisit æratam sagittam :
 Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,
 Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
 665 Qui planè admonitus de fato suo exitiali, navì tamen vectus-venit :
 Sæpè enim ei dixerat senex bonus [vel peritus] Polyïdus,
 Esse morbo gravi interituum suis in ædibus,
 Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri :
 Idèò simul gravèmque mulctam [contumeliam] evitabat Achivorum,
 670 Morbòque tetrum, ut ne pateretur dolores animo :
 Hunc percussit Paris sub maxillâ & aure : protinus autem animus
 Abiit à membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.
 Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis :
 Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
 675 Quòd sibi navium ad sinistram cædebantur
 Copiæ ab Argivis ; propemodùm autem etiam victoria Achivorum
 Erat ; talis enim Neptunus terram-quatiens
 Impellebat Argivos, insuperque & robore ipse auxiliabatur :

Ver. 665. Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν.] Οὐχ
 ὅπως τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχένωρ, οἷον ἐν αὐτοῖς,
 οἷος ὡς θανόντι, ἴδων οἷς Τρώεσσι· Ἐπειὶ οὐ
 μὲν γὰρ μὲν ἔλιν, ζῆν ἢ ὅτι μακρόν· Εὐχέν-
 ωρ δὲ, τὰ πρὸ θανάτου ἀφικα, καὶ οἷος ἡμι-
 νον. Eusebius.

Ver. 670. — πάθοι.] A. πάθοι.

Ver. 672. — ἄρα.] Porro ; proinde ; ex-
 inde ; ut solent esse.

Ver. 673. — δέμας πυρὸς.] Διὰ τὸ θυμὸν,
 ὅτι οὐκ ἔστιν, ἐν δὲ μὲν τὸ μαχομένον. Schol.

inedita, à Tb. Bentleio communicata.

Ver. 675. Ὅτι.] Vide suprà ad α, 537.

Ver. 676. — τάχα δ' ἂν.] El μὲν ἡμεῖς
 βίβει· Nisi tandem admonitus fuisset Hector,
 ver. 725, infrà. Schol. inedita, Codicis Har-
 leiani.

Ver. 678. Ὀτρύν' ———, δίνει αὐτοῖς
 ἄμυνεν.] Nempe Mare eos cohibuit, nè fu-
 gerent ; ipsaque necessitas fortitudinem in-
 spiravit.

- Ἄλ' ἔχον, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τείχε' ἰσάλη,
 680 Ῥηξάμενθ' Δαναῶν πυκινὰς σίχας ἀσπισαίων·
 Ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες ἔ Πραϊσειλαίαι,
 Θῖν' ἰφ' αἶλός πολεμῆς εἰρυμνύαι· αὐτὰρ ὑπερθε
 Τείχε' ἰδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστ'
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοῖ τε ἔ ἵπποι·
 685 Ἐνθα ἦ Βοιωτοί, καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροί, καὶ Φθῖοι, ἔ Φαιδιμόεντες Ἐπιοί,
 Σπυδῆ ἱππαστοῖα νεῶν ἔχον· ἔδ' ἐδύναντο
 Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἐκελον Ἐκτορε' δῖον·
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεμνύοι· ἐν δ' ἄρεα τοῖσιν
 690 Ἦρχ' ὅς Πεισῶο, Μενεσθέος· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Φειδάς τε, Στιχίε' τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίε' τε.
 Πρὸ Φθίων ἦ, Μέδων τε, μνηπτόλεμός τε Ποδάρεκς,
 (Ἦτοι ὁ μὲν, νόθε' ὅς Ὀϊλήε' θεοίοιο
 695 Ἦσκε Μέδων, Αἴαντι' ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναυσεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαίῃσ' ἀπο πατρίδ' ἄνδρα καίλακτάς,
 Γνωτὸν μητρὸς Ἐριώπιδ' ἣν ἔχ' Ὀϊλός·

Sed perstabat Hector, ubi primam portas & murum infilerat,

- 680 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum ;
 Ubi erant Ajacisque naves & Protefilai,
 Littus ad maris cani subductæ ; ac supra
 Murus edificatus erat humillimus, ubi maximè
 Acerrimi erant in pugna ipsique viri & equi :
 685 Illic autem Boioti, & Iæones longis-vestibus induti,
 Locri, & Phthiæ, & illustres Epei,
 Acriter irruentem, à navibus arcebant ; neque tamen poterant
 Repellere à se, flammæ similem Hectorem nobilem :
 Atque Atheniensium quidem selecti-~~habent~~-primâ-in-acie ; iis autem
 690 Præerat filius Petei, Menestheus ; unaque sequebantur
 Phidiæque, Stichiûsque, Biâsque fortis ; at Epei præerat
 Phylidæque Meges, Amphiónque, Draciûsque.
 Ante Phthios autem, Medónque, bellicosûsque Podarces,
 (Ac quidem nothus filius Oilei divini
 695 Erat Medon, Ajacis frater ; & habitabat
 In Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
 Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus :

Ver. 682. — ὁρμίναι.] Ab οἰρύναι.
 Que enim sunt ex verbis in υμαι desinenti-
 bus, ea omnia istud ὅς ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθῖοι.] Φθιώται μὲν, ὁ ὕμ' Ἀχαιῶν· Φθῖοι δ' ὁ ὕμ' Πραϊσειλαίῳ καὶ Πραϊσίτῃ. Εἰσαίεθ.

Ver. 688. — ὁϊλός.] Vide supra ad ver. 53.

Ver. 689. — προλελεμνύαι.] Ἐπὶ λέναν προλελεμνύει, ὡς προλελεμνύει. Εἰσαίεθ.

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης.] Αἰ. Φυλείδης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit Barnesius. Erat enim Meges, Phylei filius ; 6, 528, 535.

Ver. 693. — μνηπτόλεμός τε Ποδάρεκς.] Αἰ. Μνηπτόλεμός τε Ποδάρεκς. Malè. Nam, ut rectè annotavit Barnesius, Homero & ali-
 bi memoratur Ποδάρεκς, non item Μνηπτό-
 λεκς.

Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς ἔϕυλακίδαο·)
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μελαθύμον φωρηχθέντες,
 700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μὲν Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' ἐκέτι πάμπαν, Οἴληϊ ταχὺς υἱὸς,
 Ἴσατ' ἀπ' Αἰανίῃ Τελαμωνίῃ, ὃδ' ἠΐαιον·
 Ἄλ' ὥς ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τίλαινέον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 Πρυμνοῖσιν κερταίσι, πολὺς ἀνακηκίψ' ἰδρώς·
 Τὰ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργε
 Ἰμερῶν ἔϕ' ὤλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης·
 Ὡς τὰ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἄλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἰσθλοὶ
 710 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκῃ ἐξεδέχοντο,
 Ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γέναθ' ἴκητο.
 Οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ·

At Pedarces, Iphicli filius Phylacidæ erat :)

Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,

700 Naves defendentes, unâ-cum Boeotis pugnabant.

Ajax verò haud omnino, Oilei velox filius,

Abstinebat ab Ajace Telamonio, nè paululum quidem ;

Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,

Parem animum habentes, trahunt ; circaque ipsorum

705 Ima cornua, multus erumpit sudor ;

Atque hos quidem jugum solum politum distinet,

Vadentes per sulcum, proscinditque fundum terræ :

Sic isti [Ajaces] conjuncti propè-admodum stabant inter se.

Sed Telamonium quidem multique & strenui

710 Viri sequebantur socii, qui ei scutum vicibus excipiebant,

Quando ipsi defatigatiôque & sudor genus occupâset :

At non Oiliadem magnanimum Locri sequebantur ;

Non enim ipsis in statariâ pugnâ constabat suus animus ;

Ver. 702. "Ἴσατ' ἀπ'."] Ἀφ' Ἰσαίου.

Ver. 704. — ἄρα.] Ut fieri solet —.

Ver. 707. — τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης.]

Non de nihilo est, quòd codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspicetur Bernersius. Non quòd "Jugum sulcos non fradere soleat ;" Nam & Aratorem, & Boves, & Jugum utique, trahendo aratrum, terram secare dixeris, non ineptè : Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejusmodi sunt, in Poëmate *serice*, (ubi oratio grandis plerumque & sublimis esse debet, atque à sermone vulgari quàm maximè distare,) rarissimè corripiantur ; quòdque *Εὐβατίης*, (qui, ad Σ', 87, *Homericum* non τέμνειν, sed τέμνεσθαι, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γρὺ quidem. Non tamen idè sequendus Bernersius,

qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ satis idoneâ ratione, de suo edidit, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης. Nec audiendus Scholiastes, qui istud "τέμνει" inficetè admodum exponit, τέμνειαι. Codex *Harleianus*, à Tb. Bentleio collatus, habet τιμῆ· & Scholia ibidem inedita, τὸ ἀρότρον ἢ ὑψηλόν.

Ibid. — ἀρέρης.] Vide suprâ ad ζ', 142.

Ver. 708. — παρβεβαῶτε.] Vide suprâ ad ver. 46.

Ibid. — ἔσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55. Cod. à Tb. Bentleio collatus, habet πὰρ βεβαῶτε παρίσασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710. — ἔταροι.] *Al.* ἰτάροι.

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem*, lib. x. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην ἐξέμμελλαν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ' σφιν —.

Ver. 716.

- Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας δίκυκλας ἔμείλινα δῦρε·
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐσρόφω οἶος αἰώτῳ
 Ἴλιον εἰς αἶμ' ἔποντο πεποισότες· οἷσιν ἔπειλα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δή ῥα τόθ' οἱ μὴ πρόοιτε, σὺν ἔνισσι δαιδαλέοισι,
 720 Μάκροντο Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτόρῃ χαλκουργῇ·
 Οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες, ἐλάανθانون· ἔδ' ἐτι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· σιωπῶντες γὰρ οἷσιν.
 Ἐνθα τε λαοαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμύεσσαν,
 725 Εἰ μὴ Πυλῶδάμας Θρῆσυν Ἑκτόρῃ εἶπε παρὰ σταῖς·
 Ἑκτόρ, ἀμήχανός ἐστι παρὰ ῥήτοισι πειθέσθαι.
 Οὐνεκά τοι πέρα δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τῆνεκά ῥ' ἐβλήθ' ἐθέλεις περὶ δόρυ καὶ ἄλλων;
 Ἄλλ' ἔκως ἄμα πάντα διωήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι.

- Non enim habebant galeas aereas equinis-setis densas,
 715 Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos, & fraxineas hastas;
 Sed arcubus & scitè-tortâ ovīs lanâ,
 Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
 Crebrò jacentes, Trojanorum rumpebant phalangas.
 At tunc illi [Ajacis] quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
 720 Pugnabant contra Trojanòsque & Hectorem aere armatum:
 Hi autem [Locri] à tergo jacentes, latebant: neque omninò pugnas
 Trojani amplius recordabantur; conturbabant enim eos sagittæ.
 Tum sanè magnâ-clade-acceptâ, à navibus & tentoriis
 Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
 725 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans:
 "Hector, à te impetrare-nescis, ut aliorum monitis obsequaris;
 "Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
 "Idè & consilio vis peritus esse supra cæteros?
 "At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi."

Ver. 716. Ἄλλ' ἄρα.] Sed, quod incertum erat, ὅτι βουλευτικῆς pugnae imperitiorum, ———.

Ibid. — εὐσρόφω οἶος αἰώτῳ.] Fundâ. Ut suprâ, ver. 559, εὐσρόφω οἶος αἰώτῳ, Σφενδόν.

Ver. 717. — οἷσιν ἔπειλα.] Al. οἷσι μάλα.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὴ.] At tunc quidem, juxta istam consuetudinem, ———.

Ver. 721. — ἔδ' ἐτι.] Al. ἔδ' ἐτι.

Ver. 722. — σιωπῶντες γὰρ οἷσιν.] Scholiasti, σιωπῶντες γὰρ οἷσιν. Ut adeo legisse videatur, σιωπῶντες γὰρ οἷσιν.

Ver. 728. — περὶ δόρυ καὶ ἄλλων.] Vel, περὶ δόρυ καὶ ἄλλων. Al. περὶ δόρυ καὶ ἄλλων. Quam Lestionem & præfert Heuric. Stephanus, propter id quod

suprà legitur, εἰ, 258, Οἱ αὖτε μὴ βλάβη Δαναῶν, αὖτε δ' ἐπὶ μάχῃ.

Ver. 729. — ἔκως ἄμα πάντα ———. Ἄλλ' ἔκως γὰρ ἴδωκε θεὸς.]

—— οὐ πάντως θεὸς χάρις δίδωκε
 Ἀνδράσιν, ἔτι φύσιν, ἔτι δ' ἄρ' ἔργα, ἔτι
 ἀγορεύειν.

Ἄλλ' ἔκως γὰρ ———
 ——— ἀσφαλῆως ἀγορεύειν ———

Ἄλλ' ἔκως γὰρ αὖτε ——— Odyss. 9, 1674
 Ἄλλ' ἔκως γὰρ αὖτε πάντα ἔκιστα βρο-

τῶν
 Πίφουεν, ἄλλ' ἔκως ἄλλο πρὸς σὺν γέ-

ρας·
 Σὺ μὴ μάχῃ, τὰς δ' ἔκιστα κα-

λῆς. Euripid. Rhes. 1064
 ——— non omnia possumus omnes.

Virgil. Eclog. VIII, 632
 Ver. 7316

- 730 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἄλλω δ' ὀρχησύν, ἐτέρω κίθαριν ἔαιδέν.
 Ἄλλω δ' ἐν σήθεσσι τίθει νόον Ὀδυσσεύς Ζεὺς
 Ἐσθλόν, ὃ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκησι ἄνθρωποι,
 Καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστ' αὖτ' ἀνέγνω.
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Πάντῃ γάρ σε πέραν σέφαντο πολέμοιο δέδμε·
 Τρῶες ἣ μεγάθυμοι, ἐπεὶ καὶ τείχεσσι ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφεισῶσιν σὺν τέρχεσιν, οἱ ἣ μάχοντο
 Παυρότεροι πλεόνεσσε, κεδναοθέντες καὶ νῆας.
 740 Ἄλλ' ἀναχασσάμεντο καὶ ἐνθάδε πάντας ἀείψας·
 Ἐνθεν δ' αἶψ' ἀνὰ μάλα πᾶσαν ὀπιφρασσαίμεθα βυλὴν·
 Ἥ κεν ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 Αἶψ' ἐθέλωσι θεὸς δόμῳ κρεῖττον, ἢ κεν ἐπεισὼ
 Παρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἢ γὰρ ἔγνωτε
 745 Δίδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσῆσιν Ἀχαιοί

- 730 " Alii enim tribuit Deus bellica opera ;
 " Alii autem artem-saltandi, alii citharam & cantum ;
 " Alii verò in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
 " Prudentem ; cuius quidem, multi fructum-percipiunt homines ;
 " Quin & urbes servat ; præcipue autem ipse, qui habet, ejus utilitatem novit ;
 735 " Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
 " Undique enim te circum, corona belli flagrat ;
 " Trojanæ autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
 " Alii quidem subducunt-se cum armis, alii verò præliantur
 " Pauciores contra-plures, dissipati circa naves.
 740 " Quin tu, retrocedens voca huc omnes proceres :
 " Deinde verò de summâ rerum inire-poterimus consilium ;
 " Utrumne in naves multa-transstra-habentes irruamus,
 " Si quidem velit Deus largiri victoriam ; an verò jam deinceps
 " A navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem
 745 " Timeo, nè hesternum rependant Achivi

Ver. 731. Ἄλλω δ' ὀρχησύν, ἐτέρω κίθαριν ἔαιδέν.] Apud Lucianum ὀρχή-
 σιας, αὐδῆν.]

Ἄλλω δ' ὀρχησύνῃς ἢ ἱμερόεσσαν αὐδῆν.
 Ceterum nonnulli totum hunc versiculum
 παρερρίπτουσι ἐκβίβουσι. Ἐσθλόν ἣ, ὡς ἀχρεῖοι
 τὸ ἐπὶ τῷ 4 Ὀμηρικῶν ἔννοιαν· ἢς ὁ σκο-
 πὸς εἰς τὸ μὲν, Ἀνδρίαν συσκευῆσαι φρονήσει.
 Ευβασθ.

Ver. 732. — τίθει.] Al. τιθεῖ.

Ibid. — Ὀδυσσεύς.] Vide suprâ ad d, 175.

Ver. 734. — πόλεις.] Al. πόλεις, πολ-
 ις.

Ibid. — μάλιστ' αὖτ' ἀνέγνω.] Dna
 Dacior vocem αὐτὸς, ad ipsum Jovem re-
 fert. Rectius, ut opinor, Ευβασθίως : Τῆς
 μὲν (Ἀνδρίαν) τὸ σκεπτικὸν ἔχοντος ἄλλω δ' ἐπὶ

σάξεν ἑτέρως, —. ἢ ἣ Νοδίσταρ, κλῆν μὲν
 τῆς ἑξ ἑξ ὁμοῦς ἔως αὐτῆς ἔχοντος
 σης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωσκόν.

Ver. 735. — ἄριστα.] Al. ἄριστον.

Ver. 736. — δίδω.] Flagrat ; non, fla-
 grabat. Nam præteritum istud (quod appella-
 lant Grammatici) perfectum, semper indicat
 præsens tempus rei perfectæ : Ideoque à Gre-
 cis aptè appellatur παρακείμενον· quia Tem-
 poris isti, quo aliquid rerum fiat, adjacet ni-
 mirum Tempus quo id factum demum fit.
 Vide suprâ ad d, 37.

Ver. 737. — Τρῶες ἣ.] Al. Τρῶες δὲ
 Sed nihil opus. Vide ad d, 51.

Ver. 741. Ἐνθεν δ' αἶψ' ἀνὰ.] Ἐνθεν δ' αἶψ', MS
 à Tb. Bentley collatus.

Ver. 745. — μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσῆσιν Ἀχαιοί
 D

Χρεῖσθ', ἵππεϊ πῶδ' ἀ νυησὶν ἀνὴρ ἄτ' πολέμοιο
Μίμνῃ, ὃν ἐκέτι πάγχυ μάχης χήσεσθ' ὅττω.

Ὡς φάτο Πηλυδάμας· ἄδε δ' ἔκτορ μῦθ' ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τέρχεσιν ἄλτω χαμάζε·
750 Καί μιν Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πηλυδάμα, σὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας αἰείσας·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, ἔ ἀνλίοω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλδύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ὀπτεῖλω.
Ἥ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὅρ' εἰ νιφόνῃι ἐοικώς,

“ Debitum ; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnae

“ Manet, quem non amplius omnino à pugna cessaturum puto.

Sic dixit Polydamas : Placuit autem Hectori consilium tutum :

Continuò igitur è curribus cum armis defiliit in terram,

750 Et cum editâ-voce verbis velocibus allocutus est :

“ Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos :

“ At ego illuc ibo, & occurrâ pælio :

“ Protinus autem revertar, postquam diligentèr illis mandata-dedero.

Dixit ; & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,

χαῖνι Χρεῖσθ'.] Vulgati habent δ' ὀπτεῖσθ'. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit, δ' ὀπτεῖσθ'· ται· ejusque rei rationem ita reddit. “ *Editio-nes-Basileenses & Romana Eustathii*, τὸ “ δ' ὀπτεῖσθ'· ἀπερὶ προφέρουσιν, in *Textu* “ pariter & in *παλαιολογίαις*. *Eustathius*, “ fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48 ; “ Τὸ δ', δ' ὀπτεῖσθ'· τὸ χθιζὼν χρεῖσθ'· τινὲς “ μὲν γράφουσιν δ' ὀπτεῖσθ'· ἄλλ' ἀείσθ'· ὅτι “ σοφοί, ἀλλὰ θέλωσιν εἶναι δ' ὀπτεῖσθ'· ἀντὶ “ τῷ δ' ὀπτεῖσθ'· ἡ γὰρ σαθμὴ δ' ὀπτεῖσθ'· “ σιν ἢ λήψον. Eandem lectionem τῷ δ' ὀπ- “ τεῖσθ'· repetit, fol. 950, lin. 18. Ita “ *Iliad.* χ', 350; Στάσσω· ἐσθ'· ἀγνὴς ἀ- “ ποίνα. Ita δ', 232, Χρυσὴ δ' ὀπτεῖσθ'· ἡφι- “ ριν δ' ἔνα πάντα τάλα· *Ubi Eustathius*, “ fol. 1479. lin. 29, Τὸ δ' ὀπτεῖσθ'· ἀντὶ τῷ “ σαθμὴσας, ὡς πρὸς ἀείσθ'· ἵνα μὲ “ ψάσθ'· τὸ σαθμὴν τυχὸν ἐσθ'· ἔνα “ τῆς δ', πρὸ τῆς, τὸ, χθιζὼν δ' ὀπτεῖ- “ σθ'· χρεῖσθ'· ὡς πρὸς ἀείσθ'· Καί, με- “ τασθῆται, ὡς Ὀδυσσεύς, τὸ μεταλλάξαι ὡ- “ ρη. μάλιστα, *Odys.* δ', 612. *Hesychius*, “ *Αποσθῆσαι*, δ' ὀπτεῖσθ'· σαθ- “ μὴ γὰρ ἀπιδόσαν. — *Harporatium*, “ *Αποσθῆσαι*, ἀντὶ τῷ, πρὸς σαθμὴν πα- “ ραλόντα· *Δημοδένης*. *Idem* *serè Brev.* “ *Scholion*, [ὡς πρὸς σαθμὴν δ' ὀπτεῖσθ'·] “ *Et Etymolog. magn.* voce Στάλῃς· — τὸ “ γὰρ δ' ὀπτεῖσθ'· ἀντὶ τῷ, δ' ὀπτεῖσθ'· His “ addde *Porphyrum*. *Ζητήριον*· *Ὀμηρικόν*· 25 ; Κά- “ χρεῖσθ'· τῷ δ' ὀπτεῖσθ'· σαθμὴν διαμετρήσθ'· ἢ ὅτι τῷ, “ Δείδω μὴ τὸ χθιζὼν δ' ὀπτεῖσθ'· [ita *Editi*, “ sed necesse est scripserit *Porphyrus* δ' ὀπ- “ τεῖσθ'·] Ἀχαῖοι χρεῖσθ'· — αἱ ἐν “ ζυγῇ ὡν ὀπτεῖσθ'· δ' ὀπτεῖσθ'· ὅφλημα,

— σήσαντες τὸ χρεῖσθ'· Porro, *medio in* “ *vocabulo* δ' ὀπτεῖσθ'·, non rectè producitur “ istud δ'. Denique licet eandem in sententiâ “ vim habeat horum vocabulorum utrumque ; “ tamen facilius creditur esse, verbum usitatus “ δ' ὀπτεῖσθ'·, ex inusitatiori δ' ὀπτεῖσθ'· ortum “ esse, quàm è contrario ex usitatiori inusta- “ tius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746. — *παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτ'·*] Vi- “ de *suprà* ad *ver.* 324.

Ver. 748 — *ἀδὶ·*] *Al.* ἀδὶ. Sed hoc, le- “ viculum.

Ver. 749. — *ἐξ ὀχέων·*] Sunt qui Poëtam “ hîc reprehendant, tanquam oblitum manda- “ torum quæ *suprà* memoraverat, μ', 81--85. “ Sed facile intelligi potest, *Hectoris* currum, “ post effractas fores, exuperatumque murum “ atque vallum, cum interjecto aliquo inter- “ vallo ita secutum, ut tamen plerumque staret “ ὀπίσθ'· μάχης ἡδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reli- “ qui certè currus, extra murum atque vallum “ usque permangebant (δ, 3) ; Ut rectè annota- “ vit *Porphyrus*.

Ibid. — *ἄλτω χαμάζι·*] Vide *suprà* ad γ', 29.

Ver. 754. — *ὅρ' εἰ νιφόνῃι·*]

—— Tanaimque nivalem.

Virg. Georg. IV, 517.

Similitudo hîc desumpta, partim ex corpo- “ ris proceritate & robore, partim ex galæe “ splendore, & albitudine cristæ. Cæterum, “ quâ ratione ὅρ' εἰ hîc ultimam producat ; item “ Ἀλέξανδρον, *ver.* 766 ; vide *suprà* ad δ', 51. “ Denique, quâ analogiâ vox νιφόνῃι, quæ pri- “ mam corripit, deducta sit ex νίφον, quæ pri- “ mam producit ; vide *suprà* ad δ', 338 ; & ad “ μ', 280.

Ver. 757.

755 Κεκληγώς, Διὰ δὲ Τρώων πέτει, ἡδ' Ὀππύρων.
Οἱ δ' εἰς Πανθοίδῳ ἀγαπήνορα Πυλιδάμαντα
Πάντες ἐπεσδύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορὸς ἐκλυον αὐδὴν.
Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, Βίην δ' Ἑλένοιο ἀνακλῖθι,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, ἔνθ' Ἀσιον Ὑρτάκῃ υἱόν,
760 Φοῖτα αἰνὰ προμάχῃς διζήμενθ', εἴ περ ἐφύροι·
Τὺς δ' ὄρε' ἔκτετι πάμπαν ἀπήμενας, ἔδ' ἀνολέθρας·
Ἄλλ' οἱ μὲν δὴ, ἱηυσὶν δ' αὖτ' ἐπ' ἑρμύνησιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέσσο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχε' ἔσαν βέλτεροισι, ὑπὸ τείχεσσι τε.
765 Τὸν δὲ τάχ' ὄρε' μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Διὸν Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠὲ νόμοιο,
Θαρσύνοντ' ἐταίρους, ἔνθ' ἐπὶ ῥύοντο μάχεσθαι·
Ἀγχι δ' ἰσάμενθ' προσέφη αἰχρῶϊς ἐπέεσσιν·
Δύσπαρ, εἰδὲ δ' ἀριστεῖ, γυναιμανὲς, ἡπεροπώτα,
770 Πῶ τοι Διήφοβός τε, Βίην δ' Ἑλένοιο ἀνακλῖθι,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἡδ' Ἀσιος Ὑρτάκῃ υἱός;
Πῶ δέ τοι Ὀθρυονίδης; νῦν ἄλλοιο πάσσα καὶ ἄκρης

755 Inclamans, perque Trojanos volabat, & per socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amanter Polydamanta
Omnes ocyùs-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hætor* Deiphobúmque, vimque Heleni regis,
Asadémque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium,
760 Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-possset:
Hos autem invenit non jam prorsus illæsos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminds cominúsq; vulnerati.
765 Verùm statim invenit pugnae ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comæ,
Animos-addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Propè autem stans, *enim* allocutus est probrosis verbis:
“ Infante-Pari, formâ præstantissime, mulierosæ, deceptor,
770 “ Ubi tibi Deïphobusque, visque Heleni regis;
“ Asadélque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
“ Ubi verò & Othryonéus; nunc periit tota à culmine

Ver. 767. Θάψοντες:] Vide infra ad ver. 823.

Ver. 769. Δύομαι.] Vide suprā ad γ',

Ver. 771. — 'Αδμας.] Vide suprā ad
ver. 560.

Ver. 772. — ὅν ὠλοῖσθε ὡσαύτα καὶ ἄνθρωποι.]
All. κατά κρήνης.

— ruit alto à culmine Troja.

En. II, 290.

~~-----~~ sternitque à culmine Trojan.

Wtd. 60 3/4.

D 2

Ver. 775.

Ver. 757. — αὐδῆν.] *Al. αὐδῆς.*
 Ver. 758. (& infra, ver. 770,) *Plin* 3°
 'Eaftron.] Simili plane loquendi ratione, ac,
 in linguis recentioribus, *regia majestas ipse*
scilicet Rex est, & divinitas ipse Deus.

Ver. 759. — 'Adipumila.] Vide *suprà*, ad *ver. 560.*

Var. 761. — *Εὐαγγελιστῶν.*] Ἡ ὑποφασὶς τῆς ἐκκλησίας ἀντὶ τοῦ μὴ εἶναι δόγμα, κατὰ τὸ πλῆθος. *Heterogeneis* αἰεὶ μὲν ἐκείνη, c. 37. Vide supra ad α., 730.

Ver. 766. — Ἐλάνης πτόν ἀνέμου.] *Vi-*
de supra ad §, 355.

- Ἴλιον αἰπινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρον.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρον θεοειδής·
 775 Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάαδ',
 Ἄλλοτε δή ποτε μάλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 Μέλλω, ἐπεὶ εἴδ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάλκιδα γείναί το μήτηρ·
 Ἐξ ἧς ᾗ πῶς νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
 Ἐκ τῆς δ' ἐνθάδ' ἰόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 780 Νωλεμέως· ἑταροὶ γὰρ κατέκταναν εἰς σὺν μέγαλλας·
 Οἷω Διήφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἀνακλῆται,
 Οἵχεσθον, μακρῇσι τελευμνῶν ἐγχείησιν,
 Ἀμφοτέρω κ' χεῖρας· Φόνον δ' ἔμυνε Κρονίων.
 Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 785 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', εἴ τί τι φημί

- “ Ilios alta ; nunc te certa manet gravis perniciēs.
 Illum autem vicissim allocutus est Alexander divinâ-formâ-præditus :
 775 “ Hector, quoniam tibi animus est infontem culpæ,
 “ Alias fortè magis cessare à prælio
 “ Potueristi, cùm neque me prorsus imbellem genuerit mater :
 “ Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
 “ Ex eo hic permanentes congregimur cum Danaïs
 780 “ Indefinenter : socii autem cæsi sunt ii, quos tu requiris.
 “ Duo-soli, Deiphobusque, visque Heleni regis,
 “ Abierunt, longis faucii hastis,
 “ Ambo manum ; cædem autem arcebat Saturnius.
 “ Nunc verò duc, quò te cor animusque jubeat :
 785 “ Nos enim paratissimis-animis sequemur, neque omninò puto

Ver. 775. — ἀναίτιον αἰτιάαδ'.] Malè hic Eustathius σημείασαι, ὅτι εἴδ' ἐπὶ τῇ Ἀχιλλεύς ἔθ' ἀνόμιον πρὸς Ἐκτόρα, εἴ γε ἢ αὐτὸς “ τάχα καὶ ἀναίτιον αἰτιάαδ' ” λ', 653. Istud enim reverà erat Achilles ἔθ' “ Οὐ γὰρ τι γλυκύνυμ' ἀνὴρ ἦν, εἴδ' ἀγανόφρον, Ἀλλὰ μάλα' ἐμμεμαῶς ” ὅ, 467. At Hector ubique indole atque ingenio mansuetus, & γλυκύνυμ' describitur ; licet Patidem, in re & loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejor Dna Dacier, & Porpius ; qui Hectorem hîc injustum, violentum, & iracundum depingunt : Ac si ipse suâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortissimos Suorum perdidisset ; quorum mortem Paridi, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hâc in parte à reprehensione non absuit,) quàm ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. — ἐρωῆσαι πολέμοιο.] MS à Tb. Bentleio collatus, ἐρώσεν πολέμοιο. Vir doctissimus Hen. Stephanus, propter præ-

cedentem syllabam longam scribendum hîc contendit πολέμοιο. Ipse tamen, ut rectè observavit Berglerus, edidit, ὁμοίῃ πολέμοιο, ὅ, 670. Atque in πτόλις πολίθρον, & similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in πρὸτι pro πρὸτι frequentè factum, Stephanus ipse iudicio candido hunc ad locum observavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ εἴδ'.] Pronunciabatur ἐπ' εἴδ' vel ἐπειδ', duabus syllabis. Vide suprâ ad ἑ, 349 ; & ad ἑ, 533.

Ver. 778. Ἐξ ἧς γ'.] Refertur istud, γδ, ad id quod elegantissimè reticetur. Aliàs fortè culpandus fuerim ; At Nunc certè in reprehensionem non incurri : N A M ex quo —.

Ver. 781. — βίη δ' Ἑλένοιο.] Vide suprâ ad ver. 758.

Ver. 785. — ἐμμεμαῶτες.] Vide suprâ ad ver. 46. Item ad ἑ, 265 ; ad β', 818 ; ad ζ', 464.

Ibid. — εἴ τί τι.] A. εἴ τί τι. A. εἴ τί τι.

Ἀλκῆς δόλῃσεσθ', ὅση δυνάμεις γὰρ πάρεσι·

Παῖρ δυνάμιν δ' ἐκ ἔσι ἔ' εὐσύνῃον πόλεμίζεν.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖφ Φρένας ἥρωσ·

Βᾶν δ' ἱμῶ, ἐνθα μάλισα μάχη ἔ' φύλοπις ἦεν,

790 Ἀμφί τε Κεβελόνην, καὶ ἀμύμονα Πηλυδάμαντα,

Φάλακιν, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,

Πάλμυν τ', Ἀσκανιόν τε, Μόρυν θ' ἢ Ἰπποτίων·

Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐμβώλακ' ἤλθον ἀμοιβοί

Ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε ᾗ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθ'.

795 Οἱ δ' ἴσαν, ἀεθαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι αἴελλη,

Ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,

Θεοπεσίῳ δ' ὁμάδῳ αἰὲλ' μίσγεσθ', ἐν δὲ τε πολλὰ

“ Virtutem te desideraturum, quantum quidem in nobis virium fuerit :

“ Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.

Sic fatus, flexit fratris animam heros :

Petierunt autem ire, ubi maximè pugna & praelium erat ;

790 Ubi erat Cebrionesque, & eximius Polydamas,

Phalces, Orthæusque, & divinus Polyphætes,

Palmyque, Ascaniûsque, Morysque, filii [vel filius] Hippotionis ;

Qui ex Ascaniâ glebosâ venerant suis-vicibus

Die præcedenti ; tunc verò Jupiter eos impulit ad pugnam.

795 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,

Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,

Immanique cum tumultu mari misceatur, insurguntque multi

Ver. 787. — πῶλεμίζεν.] *Stephanus*,
πῶλεμίζεν. Vide suprâ ad ver. 776.

Ver. 789. Βᾶν δ' ἱμῶ, ἐνθα μάλισα]

—— ruit ad —— ubi plurima
facto

Sanguine terra madet, stridentque ha-
silibus auræ. *Æn.* XII, 690.

Ver. 792. — ἢ Ἰπποτίων·.] *Vulgati*
habeant, ἢ Ἰπποτίων·. Sed scribendum,
ut opinor, cum *Barnesio*, aut ἢ, aut ἢ·
nè syllaba videlicet circumflexa corripiatur.
Strabo citat,

—— ἢ Ἰπποτίων·,

Μυσοῖν ἀρχιμέχων ἰγύτορα ——.

Lib. 12. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barnesi* levitatem ; qui,
quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίων-
να κατέλα, ξ', 514. “ in eodem Versu ὅ
“ Fato, ut Fratres potius quàm ut Filium
“ ὅ Patrem ” conjunctos ; idèd & hîc,
pro Μόρυνθ' ἢ Ἰπποτίων·, scribendum
existimavit Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίων·. Quasi
verò Pater ὅ filius non tam interfici simul
potuerint, quàm divini Fratres.

Ver. 793. “Οἳ ῥ' ἐξ·.] *Strabo*, loco jam
citato, legit Οἳ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex

analogiâ quidem judicio, & probabilior est
Lectio.

Ibid. — ἀμοιβοί.] Διαδοχῇ τινι βοηθείας·

—— πῶλεμιν διαδοχοί, τοῖς προτέροις ἴσοι.

—— Ἡ ἀμοιβόδρομοι Πείραμοι, ὑπὲρ δὲ
αὐτοῖς ἐπικέρουσι πῖς Φρυγί πῶλε, ὡς ἐν τῇ γ'
ῥα-φῶδι εἶρη]. *Eustath.*

Ver. 795. — ἀεθαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι
αἴελλη, ——] Ἐπανησὶ καὶ ἐνταῦθα παρ-
κολὴ ἐν πῖς μάλισα· —— δηλοῖ ᾗ —— ἢ
πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ σινοχῇ, καὶ μετὰ ἤχε
ἢ πῶλεμιν ἐπίλυσιν. *Eustath.*

Ver. 796. “Ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς·] Σὺν
ἀεθρία βροντῇ· *Eustath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βρον-
τῆς· *Schol.* Quod si verum est, quidni (ob-
secro) & scribere potuisset Homerus, “Ἡ ῥα
μετὰ βροντῆς· —— ? At, ὑπὸ βροντῆς,
indicat turbinem (secundum Poëtæ senten-
tiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque
eâdem utique origine ac tonitru ipsum, na-
tum.

Ver. 797. — ἐν δὲ τε πολλὰ.] *Al.* ἐνθα τε
πολλὰ. Quod & laudat *Barnesius*. Sed mi-
nus rectè. Melius enim indicat vulgata
Lectio fluctus ex turbine, qui hîc jam de-
scribitur, oriundos.

- Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Κυρτὰ, φαληρόωντα, πρὸ μὴν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 800 Ὡς Τρῶες πρὸ μὴν ἄλλοι δ' ἄνδρες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκλῶρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῶ ἴσθ' Ἀρηϊ,
 Πελαμίδης· πρὸ ἔβεν δ' ἔχεν αἰσίδα πάντοσε Ἴσην,
 Ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
 Πάνη δ' αἰμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἵπως οἱ εἴξεναν ὑπασπίδια προβιβῶνι.
 Ἀλλ' ἔσυχχε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας ᾧ πρῶτος προκαλέσαστο, μακρὰ βιβάσθων·
 810 Δαιμόνιε, χερδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσεται ἕτως
 Ἀργεῖος; ἔτοι τι μάχης αἰσάμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημ' Ἀχαιοί.
 Ἦ θὴν πᾶσι θυμὸς ἐέλπετο) ἐξωλαπάξειν

Fluctus æstuantēs multo-strepitu-resonantis maris,
 Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii :

- 800 Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii,
 Ære coruscantes cum ducibus sequebantur :
 Hector verò præibat, hominum-perniciem par Marti
 Priamides ; & ante se tenebat scutum undique æquale,
 Pellibus densum ; multum autem super-inductum-erat æs :
 805 Circûmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
 Quoquo-versum verò circum phalanges tentabat pedem-inferens,
 Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti :
 Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
 Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens :

- 810 “ O bone, propius-accede : cur territas ità
 “ Argivos ? nequaquam pugnae imperiti sumus,
 “ Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
 “ Sanè quidem tibi animus sperat direpturum te esse

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα, — φα-
 λερόωντα, πρὸ μὴν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλ-
 λα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐκείσθαι παρὶν, ἀδαι-
 μν. — παρὶν ἢ ἐν τοῖς ἐνδοκίμοις εἰκόσιν
 ἐπὶ τῷ ἀψύχῳ ταῦτα·

Κυρτὰ, φαληρόωντα, πρὸ μὴν τ' ἄλλ',
 αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κυρτὰ γὰρ, ἢ ζῶντα, παρὶν πᾶσι. [ubi
 notandum Aristotelem vocè mediâ, κυρτὰ,
 eas propriè dixisse res, quæ se ipsas move-
 ant :] Rhetoric. lib. 3. c. 11. Cæterùm
 de eo artificio, quo Poëta versûs sui nume-
 ros, verborumque ipsorum sonum, ad rei
 dicendæ naturam exegerit ; vide suprâ ad
 γ', 363.

Ver. 803. Πελαμίδης.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. — πρὸ ἴθιν.] Al. πρὸ ἴθιν.

Ver. 805. — κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πή-
 ληξ.] Ὅθεν ἴσως ἢ “ πορτοφόλιον ” ἢ “ πο-
 “ ρτοφίξ ” λέγετο. Eustath. Id quod cum
 Porphyrio facit, qui αἰδῶν non paritum, sed
 mobile, semper significare contendit. Vide
 suprâ ad β', 816.

Ver. 809. — βιβάσθων.] Al. βιβά-
 ζων.

Ver. 811. — ἔτοι τι μάχης αἰσάμονες εἰ-
 μὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι.]

— non me tua fervida terrent
 Dicta, ferrox ; Dii me terrent, & Ju-
 piter hostis.

Æn. XII, 894.

Ver. 814.

Νῆας, ἄφωρ δὲ τὲ χεῖρες ἀμύων εἰς ἡμῶν.

815 Ἡ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῶν
 Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν αἰλῶσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημι χρεὶν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσονας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτερχας ἵππους,

820 Οἷ σε πόλινδ' οἷσσι, κονίοντες, πεδίοιο.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ὅπῃ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 Θάρσυντο οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο Φαίδιμος Ἑκλῶρ·
 Αἴαν ἀμαρτοπέες, βρυγᾶτε, ποῖον ἔειπες;

825 Αἶ γ' ἔγ' ἔγω γ' εἶπ' οὖν γε Διὸς πάϊς Αἰγυίοχοιο
 Εἶην ἡ μάλα πάντῃα, τέκνῃ δ' ἐμὲ πότνια Ἥρη,
 Τιοίμην δ' ὡς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
 Ὡς ἴδ' ἡμέρῃ ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν γ' οὐδ' οὐ τοῖσι πεφήσεται, αἴ κε ταλάσσης
 830 Μείναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειομένηα
 Δάψῃ· ἀτὰρ Τρώων κηρέεις κυώας ἡδ' οἰωνὺς

“ Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis.

315 " Ac sanè longè antè bene-habitata urbs vestra

“Manibus nostris captâque, excisâque erit.

“ Tibi verò ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens

“ Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,

“ Velociores accipitribus ut sint tui jubis-pulchris-comantes equi,

320 " Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum.

Sic ei locuto fupervolavit dextra avis,

Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,

Confirmatus augurio: 'At respondit tamen illustris Hector:

“ Ajax blatero, ingens- &-hebes, quid dixisti ?

325 " Utinam enim ego ità sanè Jovis filius Ægiechi

“Essem dies omnes, peperisſetque me veneranda Juno,

“ **Honorarier autem sicut honoratur Minerva & Apollo :**

“ Ut jam dies hæc malum fert Argivis

“ Omnibus prorsus ; tuque inter illos occidêris, si ausus fueris

830 "Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum

“ Lacerabit : Ac Trojanorum saturabis canes & alites

Ver. 814. — ἀφ' ἧς δι' τὰς χεῖρας ἀμύνεν εἰς
εἰς ἡμῶν.

— totidem nobis animæque ma-
nusque. *Æn. X, 316.*

Ver. 815. — ὑμῖν.] Al. ὑμῶν.

Ver. 818. — ἀθανάτου.] Vide suprā ad
d, 398.

Ver. 819. — *ipsum.*] Vide *suprà* ad *ver.*
62.

Per. 323. Θάλασσα οὐρανός.] Quâ analogiâ vox Θάλασσα, quæ mediam corripit, deducta sit ex Θαλασσα, quæ eandem

producit; vide *suprà* ad λ , 338; & ad μ , 208.

Ver. 824. — ἀμαξιοπὺς.] *Impropria & supervacua effutiens.* Cujus contrarium, εἰς ἀφ' ἀμαξιοπύς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam*, (id enim est, non errare verbis,) & *carentem supervacuis eloquentiam.* Lib. 12, cap. 10.

Ver. 828. — φέρει.] *Al.* φέρει.

Ver. 831. — Τροφὴν ποσέτης κύτης ἡδ' οἰ-
ατὴς.] *Al.* ποσέτης.

Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν θῆτι νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα Φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἐπὶ οἴῳ
 Ἦχῃ θεασαμένη, θῆτι δ' ἴαχε λαὸς ὀπίθεν·
 § 35 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν θῆταχον, εἰδ' ἐλάθοντο
 Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμμενον Τρώων θῆτονίλας αἰείευσ·
 Ἦχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

“ Pinguetudine & carnibus, prostratus ad naves Achivorum.

Sic utique locutus præibat: Illi verò simul sequebantur

Clamore cum immenso, acclamabant autem & copiose à-tergo.

§ 35 Sed & Argivi ex-alterâ-parte acclamabant, neque obliviscebantur

Fortitudinis, sed manebant Troïum invadentes fortissimos.

Clamor autem utrorumque pervenit-ad æthera, & Jovis lucidas-domos.

———— canibus data præda Latinis,

Alitibusque jaces. ——— Ἄν. IX, 485.

Ver. 837. — Διὸς αὐγὰς.] *Barneſius* scri-
bendum conjicit, αὐγὰς· quia nimirum,

Odyſſ. 8, 74, legitur Ζηὸς ——— αὐγὰς.

Sed αὐγαί, in plurali, apud *Hæmerum* non
occurrit.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ,

ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ξ.

ἈΓαμέμνων (συμπαραλαβὼν τῆς τραυματίας, καὶ Νέστορος σὺν αὐτοῖς, ἔξεν-
 ου ἐπὶ τῷ πόλεμῳ. Ἦεν δ', ὃ κεῖν λαβὼσα ὤρεται τῇ Ἀφροδίτῃ, κατ-
 ἔρχεται, ἔ, τῇ Ὑπνῳ πείσασα, κοιμίζει τὴν Δία. Ποσειδῶν δ' τοῖς Ἑλλήσι βοή-
 θει, καὶ πολλὰς φόνους γίγνεται τῇ Τρώϊ. Αἴας δ' λίθῳ βαλὼν Ἑκτορα πλάσσει·
 ὃ δ' ἀπαιτᾷ αἷμα, ληποψυχή. Ἀργεῖοι δ' καὶ Αἴας, ὁ Λοκρὸς.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξι, Κερίδαυ ληχίεσσι παρήπαφεν Ὑπνος, ἰδ' Ἦεν.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμψης,
 Ἄλλ' Ἀσκληπιάδῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Φράζεο, δῖε Μαχάον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔρτα·
 Μείζων δὴ πρὸς νηυσὶ βοή θάλερῶν αἰζηῶν.
 5 Ἀλλὰ σὺ μὲρ νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 Εἰσάκε δερμαὶ λοβίρεθ' εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
 Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ δαπνὴν βρότον αἰμαλόεντα·

Νέστορα autem non fugit clamor, bibentem licet ;
 Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est :
 “ Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint haec opera :
 “ Saluto-major sanè ad naves clamor florentium ætate juvenum.
 5 “ Verùm tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
 “ Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
 “ Calefaciat, & abbeat tabum sanguinolentum :

Ver. 1. Νέστορα δ' — πίνοντα.] Con-
 vocatur cum eo quod suprâ narratum est, λ',
 617, &c.

Ibid. — ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλα-
 θεν, hic ultimam producat ; item εὐπλόκα-
 μος, ver. 6 ; & παμφαῖνον, ver. 11 ; vide
 suprâ ad ε', 51.

Ver. 3. — τάδε ἔρτα.] Cod. Harleian. à
 Tb. Bentleio collatus, τὰδε ἔρτα.

Ver. 5. — καθήμενος.] Al. παρήμε-
 νος.

Ibid. — αἶθοπα οἶνον.] Vide suprâ ad ε',
 462.

Ver. 9.

- Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς φειωνίην.
 ὣς εἰπὼν, σάκε' εἴλε τεύχε' ἑταῖρον ἦ' ἑῷ,
 10 Κεῖμα' ἐν κλισίῃ, Θρασύμηδε' ἱπποδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
 Εἴλετ' δ' ἄλκιμον ἔλχε' ἀναχμήν οἱ ἑταῖρον·
 Στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔρπον ἀεικῆς,
 Τὸν μὲν ὀρνομήν, οὗτον δ' ἰκλονέοντα ὀπίθε
 15 Τρῶας ὑπερβύμεν· ἐρέειπτο δ' αἶψα Ἀχαιῶν.
 ὣς δ' ὅτε πορφύρε' πέλασθε μέγα κύματι καυφῷ,
 Ὀσόμενον λιγέων ἀνέμων λαίψηρ' ἐκείθε
 Αὐτῶς, εἴδ' ἄρα τε προκυλίνθε' ἔδιδετ' ἔρπον·
 Πρὶν τινα κεκρυμμένον καταβῆναι ἐκ Διὸς ἔρπον·
 20 ὣς ὁ γέρον ὤρμαινε, δαΐζόμεν' ἔχ' θυμὸν
 Διχθαδὶ· ἢ μέθ' ὁμίλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόων,
 Ἥε μεί' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμήνα λαῶν.
 ὦδ' εἰ δέ οἱ φρονέοντι δοάσασθαι κέρδιον εἶναι,

“ At ego consensâ acutum cognoscam speculâ.

Sic fatus, scutum sumpsit affabrè-factum filii sui,

10 Jacens in tentorio, Thrasymedis equum-domitoris.

Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.

Sumpsit porro & validam hastam, præfixam acuto sere:

Stetitque extra tentorium: protinusque inspexit rem indignam,

Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à-tergo,

15 Trojanos utque ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum,

Ut verò quum nigrescit pelagus magnum undâ tacitâ,

Præsentiens stridorum ventorum celeres motus

Nulla-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-partem,

Antequam aliquis certus descenderit à Jove ventus:

20 Sic senex secum agitabat, distractus animo

Bifariam; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,

An ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.

Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,

Ver. 9. — ἑῷ.] Al. ἰοῖο. Nempe ex ver.
 11, infra. Haud satis venustè: Non enim
 auribus placent tres versus perpetui, ὁμαλῆ-
 λαλία.

Ver. 11. — ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.]
 Πιθανὸς ὁ νότος ἡσυχία, καὶ χαλκῷ τῇ χρυ-
 σῇ ἀσπίδι· πορφύρε' γὰρ ὡς αὐτῶς ὁ Πασ-
 τὴς, 3', 191;

Ἀλλ' ἐφομαρτίστον, ἐπ' ἀσπίδ' αἶψα· αἶψα
 λάβω μὲν

Ἀσπίδα Νηστορίην, τ' νῦν κλέ' ἐρεῖν
 ἡμῖν,

Πᾶσαι χρυσάλλω ἱδρῶν, καὶ θῆας τι ἐπ'
 αὐτῶν. Schol.

Ubi notandum, αἶψα & ἡμῖν scriptum, pro
 eo quod vulgò legitur, ἔρπον & ἑῷ.

Ver. 16. — ὅτε πορφύρε' πέλασθε· — κύ-
 ματι καυφῷ, — Αὐτῶς.] De prosodiâ voca-
 bulorum πορφύρε' & πορφύρε', vide suprâ

ad ε', 338. Κύματι καυφῷ, illud est quod
 dicunt Latini, cæco volente fluctu. Cæte-
 rum de toto hoc loco Scaliger, erga Home-
 ram plerumque iniquior:

“ Mirificè sanè

“ Homeros fundam fluctum dicit, & colo-

“ ram tantum assignat mari percurrentem, non

“ autem μαρμαρυγῆς, αὐτοχαισῶς, αὐτοφα-

“ ρόν, ut alibi. Et dixit, αὐτῶς· Latine

“ dicas eleganter, Tantum; id est, nihil

“ praeterita.” Poëtic. lib. 5. cap. 3.

Ver. 18. — ἐδίδεσκον.] Al. εἰδίδεσκον.

Ver. 19. — κεκρυμμένον.] Vide suprâ ad ε',
 309, 314.

Ver. 20. — δαΐζόμεν' ἔχ' θυμὸν διχ-
 θαδὶ,]

— animum nunc huc celerem, nunc
 dividit illuc. Æn. IV, 285.

Ver. 23. Ἥε δ' αἰ πορτίει δοάσασθαι κέρ-
 διον ἔ.]

Hæc

Ἔπαι ἐπ' Ἀτρείδην · οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάειζον,
 25 Μαργάρμοι · λάκκι δέ σφι πρὸ χροῖ χαλκὸς αἰτερῆς
 Νυασομήων ξίφεσιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισι.

Νέστορ δ' ἑξυμβάλλω διωκεφίης βασιλῆες
 Πᾶρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατ' χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀλαμέμων.
 30 Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνανθε μάχης εἰρύατ' νῆες
 Θῖν' ἐφ' ἄλός παλιῆς · τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχῳ ὀπὶ πρύμνησιν ἴδαιμαν.
 Οὐδέ γὰρ ἔδ', ἄρ' ἐς περ ἐὼν, ἰδυυήσατο πάσας
 Αἰγυιαλὸς νῆας χασίειν · σείνοντ' ἣ λαοί.

35 Τῷ ῥα προκόσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 Ἡϊόνῳ σόμα μακρὸν, ὅσον σινεέρεαθον ἄκρεα.
 Τῷ ῥ' οἶγ' ἐψείοντες αὐτῆς ἔ' πολέμοιο,
 Ἐλχε ἱερὸν δόμῳ κίον ἀθρόοι · ἄχρ' ὅλο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν · ὃ δ' ἑξυμβάλλω γεραιὸς
 40 Νέστορ, πῆλξεν ἣ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν ·
 Τὸν ἔ' φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων ·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδ' Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθεσήμενος δευρ' ἀφικάνεις;

Proficisci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,

23 Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus æs solidum,
 Dum ferirentur ensibusque & hastis utrinque-acutis.

Nestori autem obviam-facti-sunt Jovis-alumni reges
 A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
 Tydides, Ulyssesque, & Atrides Agamemnon.

30 Longè enim seorsum à pugnâ subductæ erant naves ipsorum,
 Littore in maris cani: nam primas usque-in-planitiem
 Traxerant, & murum ad puppes ædificarant.

Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes
 Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.

35 Ideò alias-ante-alias-more scalarum subduxerant, & implèrant totius
 Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.

Itaque hi cupientes-videre tumultum & pugnam,
 Hastâ mixti ibant conferti: tristabatur autem ipsiq;
 Animus in pectoribus: iis verò obviam-factus-est senex

40 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
 Quem & voce-edictâ allocutus est rex Agamemnon:

“ O Nestor Nekuīde, magna gloria Achivorum,
 “ Car relicto pælio viros-perdente huc venis?

Hæc alternanti potius sententia visa est.

Æn. IV, 287.

Ver. 30. — ῥ'] Deest in MSS Harleia-
 nis duplici.

Ibid. — νῆας.] Naves ipsorum; Nempe
 Diomedis, Ulyssis, & Agamemnonis.

Ver. 31. — τὰς γὰρ πρῶτας.] Primos hinc
 dicit à parte Ictæ; nempe à Mari maximè

remotas. Præterea infra, ver. 75, dicit à par-
 te Maris; nempe Mari maximè propinquas.

Ver. 37. — ἐψείοντες.] Al. apud Euse-
 bium, & παύοντες. Satis invenustè.

Ver. 43. — πῆλξεν.] Al. πῆλξεν.

Ver. 43. — φθεσήμενος.] Vide suprâ ad v,
 332.

Ver. 45.

- Δείδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἐπεὶ ὄβριμ' ἔβριμ' ἔβριμ',
 45 "Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
 Μὴ πρὶν παρὲς νηῶν προτὶ Ἴλιον ἄπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν ἢ καὶ αὐτὸς.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 "Ὡς πόποι, ἦ ῥα ἔσθ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 Ἐν θυμῷ βάλλοντες ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
 Οὐδ' ἐθέλουσιν μάχεσθαι ἔπειτα πρύμνεσσι νέεσσι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "Ἡ δὲ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τέλειχα, ἔδ' ἐκεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρεκλήνηται.
 55 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ καίεσθαι πᾶν, ὃ ἐπέπιθοντο,
 Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἄλλας ἔσεσθαι.
 Οἱ δ' ἔπειτα νηυσὶ θοῇσι μάχην αἰετίζοντες ἔχουσιν
 Νωλεμές· ἔθ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλ' αὖτε σκαπιάζοντες,
 "Ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρυσσόμενοι κλονέονται".
 60 "Ὡς ἐπιμύξας κλέοντα, αὐτὴ δ' ἔργον ἵκη.
 Ἡμεῖς ὃ φραζώμεθα, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴτε νότος ῥέξῃ· πόλεμον δ' οἷον ἄμμεν κελύει

- 45 "Metuo utique nē jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
 "Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
 "Non prius se à navibus ad Ilium rediturum esse,
 "Quàm igne naves incendisset, interfecissetque & nos ipsos.
 "Is utique sic concionabatur: illa autem sanè nunc omnia perficiuntur.
 "O dii immortales: certè igitur & ceteri benè ocreati Achivi
 50 "In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
 "Neque volunt pugnare ad puppes navium.
 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 "Certè jam hæc ipsa-re advenerunt, nec sanè alio-modo
 "Jupiter altitonans ipse hæc jam moliri-potuerit.
 55 "Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
 "Inviolabile naviumque & nostrarum ipsorum munimen fore:
 "Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
 "Indefinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licet speculans,
 "Utrâ-ex-parte Achivi agitati turbentur:
 60 "Aded promiscuè cœduntur, clamorque ad cœlum it.
 "Nos verò deliberemus, quomodò futura sint hæc opera:
 "Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. "Ὡς ποτ'.] Al. "Ὡς ποτ'.

Ver. 46. — ἄπονέεσθαι.] Vide suprâ ad 4,
 398.

Ver. 48. — θ' ὥς.] Cod. Harleianus,
 ὥς.

Ver. 50. — ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide su-
 præ ad 1, 324.

Ver. 52. — ἱππότης Νέστωρ.] Vide suprâ
 ad 4, 175.

Ver. 53. — τέλειχα.] Jam adjuvat. Vi-
 de ad 4, 37.

Ver. 55. — ὃ ἐπέπιθοντο.] Barnesius ex
 Eustath. citat, ὃς ἐπέπιθοντο. At non ita
 scripsit Eustathius.

Ver. 61. — τάδε ἔργα.] Cod. Harleianus,
 πῶς ἔργα.

Ver. 62. — ἔκ ἄμμε —, ἢ γὰρ πρὸς
 βεβλημένον.] De voce ἄμμε, vide suprâ ad
 4, 59. Barnesius (quocum faciunt & Codd.
 Harleiani bini) edidit, ἔκ ὕμμε· quia Nestor
 scilicet, "cū ipse minimè vulneretur, non
 "τετὼν videtur numerare se inter vulnera-
 "tos.

Δύμμαι· ἔ γάρ πως βεβλημένον ἐς μάχεσθ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

- 65 Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ὅππ' ἐρύμνησι μάχοντο,
 Τείχε' δ' οὐκ ἔχρασμε τεύχε' ἑμὸν, ἔδ' ἐ τι τάφρο',
 Ἡ, ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δ' ἑ θυμῷ
 Ἀρρήτων νηῶν το εὖ αὐτῶν εἶλας ἔσεσθ.
 Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,
 70 Νανύμενος ἀπολέσθ' ἀπ' Ἀργείῳ ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
 Ἡ, δεῖα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
 Οἶδα δ' ἵδν, ὅτι σὺ μὲν ὁμῶς μακάρεσσιν θεοῖσι
 Κυδάνει, ἡμέτερον δ' μὲν εὖ χεῖρας ἔδωκεν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 75 Νῆας, ὅσαι πρῶτον εἰρύατον ἄγχι θαλάσσης,
 Ἐλκόμεν, πάσας δ' ἐρύασομεν εἰς ἄλλα θίαν·
 Τῇ δ' ἐπ' ἀνάων ὀρμίσσομεν, εἰσέκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπύχων πολέμοιο
 Τρώες, ἐπεία δέ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας·

“ Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:

- 65 “ Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
 “ Murus verò non profuit structus, neque quid fossa,
 “ Quà faciendâ multa passi sunt Danaï, sperabantque animo
 “ Inviolabile naviûmque & sui ipsorum munimentum fore;
 “ Ita sanè videtur Jovi præpotenti gratum fore,
 70 “ Inglorios perire longè ab Argis hic Achivos.
 “ Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
 “ Scio autem nunc, quod illos [Trojanos] quidem æque ac beatos deos
 “ Gloriâ-insignis, nostros verò animos & manus quasi-vincule-ligavit.
 “ Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
 75 “ Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
 “ Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum:
 “ In alto verò anchoris stabiliamus, donec venerit
 “ Nox intempesta, si vel in eâ abstineant à pugnâ
 “ Trojani; deinde verò deducere poterimus naves omnes.

“ *res.*” Attamen satis rectè se habet & illud, ἄμμαι: Refertur enim ad Nestorem & Agamemnonem, qui hîc interloquuntur. Sententia autem est; “ Pugnam ut nos ineamus, “ equidem ausor non sum; quum Tu vulne- “ *ratus sis.*” Quod idem similiter & ad Diomedem & ad Ulyssen (ver. 28, 29,) dictum intelligi potest.

Ver. 69. — ὑπερμυθεῖ φίλον.] Quâ ratione, ὑπερμυθεῖ hîc ultimam producat; item *as*, ver. 79; vide suprâ ad ε', 51.

Ver. 70. Νανύμενος. Vide suprâ ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα — ὅτι.] Vide suprâ ad ε', 537.

Ver. 74. — ἐγὼν εἶπω.] *Al.* ἐγὼ εἶπω.

Ver. 75. — ὅσαι πρῶτον.] Primas hîc di-

cit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè propinquas. Primas antea, ver. 31, dixerat à parte *Terræ*; nempe à *Mari* maximè remotas.

Ver. 76. — πάσας δ' ἐρύασομεν εἰς ἄλλα.] Ἐπιδέσκει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δέξῃ, παρὰ δυνάμειν κατέχον αὐτὰς ἵνα καὶ τῷ κατ' ἑαυτὸν χηρίμην, αὐτοῖς γῆρας τῷ πάντας ἀπολέσθ. *Schol.*

— fugam Danaï Trojâ cupiere relistâ

Moliri, & longo fessî discedere bello.

Æn. II, 108.

Ver. 77. — ἐπ'.] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79. — ἵκηται δέ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.]

Etiā

80 Οὐ γάρ τις νέμεισι φυγέειν κακὸν, εἰδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἥπερ αἰώῃ.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπὸ δρυὶ ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
'Ατρείδῃ, ποῖόν σε ἔπειτα φύγῃ ἔκκει' ὁδόνιόν;
Οὐλόμην', αἰὲ' ὥφειλλες ἀνικελίῃ σφίγῃ ἄλλῃ

85 Σημαίνειν, μὴδ' ἄρμιν ἀναστέμην· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
'Εκ νεότητ' ἰδὼκε καὶ ἐς γῆρας τολοπιδίαν
'Αργαλέας πολέμους, εἴφρα φθιόμεθα ἕκαστος.

Οὕτω δὲ μέμονας Τρώων πόλιν εἰσάγαγαν
Καλλείψαν, ἧς ἔνεκ' εἰζύομεν κακὰ πολλά;

90 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τῷτον ἀκέσῃ
Μῦθον, ὃν εἴ κεν αἰνῆς γε Διὶς σόμας πάμπαν ἀγοίῃ,
'Ὅσις ἐπίσσαιτ' ἥσι φρεσὶν ἀρίστω βάzzιν,

81 " Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem quidem.

" Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum, quàm qui captus fuerit.

Illum autem torvè intrens allocutus est consiliis-abundans Ulysses:

" Atreida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

" Perдите, utinam ignavo exercitui alii

85 " Præsses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter

" A juventute dedit etiam usque ad senium conficere

" Ardua bella, donec perierimus singuli.

" Siccine verò tibi-fert-animus Trojanorum urbem lates-vias-habentem

" Derelinquere, cujus gratiâ-perpetimur-ærumnosi mala multa?

90 " Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat

" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit,

" Quicumque nôrit suo in animo sana loqui,

Etiam illas, quæ longius à Mari in planiti-
em usque protrusæ essent; *ver. 31, 32.*

*Ver. 80. — εἰδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλά-
ξαι. Apud Maxim. Tyrinum, § 25. Ut no-
tavit Barnesium.*

Ver. 81. — ἥπερ αἰώῃ.] Al. εἰδ' αἰώῃ.

*Ver. 84. Οὐλόμην', αἰὲ' ὥφειλλες.] Αἰ-
δὲν.] τὸν παρρησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι.
ποῖς καὶ μεμφομένους ἀντικαλεῖσθαι, καὶ καταφρονέ-
σαι. Πᾶσις ὁ Ἀλαμίνων τὸν Ἀχιλλεῖα,
παρρησιαζομένη δοκῶντα μισθῶς, εἴχ' ὑπέμε-
νει. τὴν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἑαυτὸν ἀντι-
λέγει.]*

*" Οὐλόμην', αἰὲ' ὥφειλλες ἀνικελίῃ σφί-
γῃ ἄλλῃ*

" Σημαίνειν,

*εἰκὲ καὶ παρρησίᾳ. — Οὕτω δὲ καὶ ἐκ ἰ-
χθῶν ἰδίαν προφύγῃ οὐγῆς, ἐπαρρησιαζέσθαι πρὸς
αὐτὸν ὑπὲρ τ' Ἑλλάδος. Ἐκείνος δ' εἰς αὐ-
τὸν ἰδίαν μάλιστα χαλεπαίνειν. Plutarch. de
Adulat. & Amici discrim.*

*Ver. 85. — οἷσιν ἄρα.] Quibus utique—;
Quibus, ut scis, —*

*Ver. 86. Ἐκ νεότητος —.] Aptè & ap-
positè hæc ad Romanorum Antiquiores trans-*

*duxit Plutarchus in Marcello: Εἰ γὰρ ἄλλως
τις τὴν αἰδέσθαις ὁ θεός, ὥσπερ Ὀμηρος εἰρε-
πειν,*

*" Ἐκ νεότητος ἰδὼκε καὶ ἐς γῆρας τολο-
πιδίαν*

" Ἀργαλέας πολέμους,

καὶ τοῖς τέτι προτιβέσι Ρωμαίων. sub initio.

*Ver. 88. Οὕτω δὲ,] Siccine verò, quæ-
so, —*

Ver. 89. Καλλείψαν.] Al. Καλλεῖσθαι.

*Ver. 90. Σίγα, μή τις τ' ἄλλος. Ita e-
didit Barnesium, ex duobus MSS. & ex O-
dyss. τ', 486. Quibuscum faciunt & Codd.
Harleiani. Rectè, ut opinor. Al. Σίγα,
μή τις ἄλλος.*

*Ver. 92. — ἐπίσσαιτο ἥσι φρεσὶν.] Vide
ad d, 51, Cæterùm Barnesium hîc, ex Scho-
liis Aldinis ad Odyss. d', 240, edidit, ἐπι-
σσαιτο ἥσι φρεσὶν. Eustathius, quocum facit
opus apud Barnesium MS, legit ἐπίσσαιτο.
Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod
conjectit Barnesium) scripsisse Homerum, ἐπί-
σσαιτο ἥσι φρεσὶν. Nec invenusta denique
est altera Eiusdem conjectura; ἐπίσσαιτο ἥσι
ἐν φρεσὶν.*

- Σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατ λαοὶ
 Τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 95 Νῦν δέ σ' ἀνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 Ὃς κέλευαι, πολέμοιο συμεσάοτ' ἢ αὐτῆς,
 Νῆας εὐσέλμους ἄλαδ' ἐλκέρην, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Τρωσὶ μὲν δυνάη γῆν', ἔπι κρηθέουσὶ περ ἔμψης·
 Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἔπιρρέπη· εἰ γὰρ Ἀχαιοὶ
 100 Σχίσσυσιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομένησαν,
 Ἄλλ' ὀπποπλάνευσιν, ἐρωήσῃσι τὴν χάριν.
 Ἐνθα καὶ σὴ βελὴ δηλήσει, ἄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμεῖς ἐπεὶ αἶψα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεύ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνὶ πῆ
 105 Ἀλγυλῇ· αἰτάρ εἰ μὲν ἐγὼν ἀέκοντάς ἀνώγα
 Νῆας εὐσέλμους ἄλαδ' ἐλκέρην ἤας Ἀχαιῶν·
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τῃσδέ γ' ἀμείνονας μῆτιν ἐνίστοι,

“ Sceptraeque fuerit, & ei paruerint copiae

“ Tantae, quantis tu inter Argivos imperas.

95 “ Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti :

“ Qui jubes, praelio jam conferto & pugnâ,

“ Naves bonis-transfiris-instructis in mare deducere, ut adhuc magis

“ Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet pridem :

“ In nos autem gravis perniciēs ingruat : Non enim Achivi

100 “ Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur ;

“ Sed respicient, cedentque pugnâ.

“ Tunc sanè tuum consilium nocebit, princeps populorum.

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon :

“ O Ulysses, valdè quidem meum attigisti animum increpatione

105 “ Gravi ; sed nequiquam ego invitos jubeo

“ Naves bonis-transfiris-instructas in mare deducere filios Achivorum :

“ Nunc verò quisquam sit, qui isto melius consilium dicat,

Ver. 97. — ἐλκέρην.] *Al.* ἔλκεον. Apud *Platonem* de Legibus, lib. 4.

Ver. 98. ὀπποπλάνευσιν.] *Al.* ἐλδομένησι. *Ibid.*

Ver. 101. Ἄλλ' ὀπποπλάνευσιν.] Vulgg. Ἄλλ' ὀπποπλάνευσιν. *Barnesius*, intolerantia audaciæ atque etiam inscitiae, edidit de suo, Ἀλλ' ὀπποπλάνευσιν· ac si αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἀλλὰ, quod inter se opposita disjungit. *Eschylus* edidit, Ἄλλ' ὀπποπλάνευσιν· Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. *Hesychius* habet, ὀπποπλάνευσιν, (περιπλάνευσιν ὅπως φέρεται.) Quem ad locum annotat *Gesnerus*, “ forte legendum ὀπποπλάνευσιν.” & *Jos. Hill.* ὀπποπλάνευσιν. Ex his Celebratissimis *Richardus Bentleius* olim viderat scribendum, ὀπποπλάνευσιν. Atque eam deinde veram esse lectionem ostendunt MSS *Vaticanae*. & *Florentinae*. in quorum utroque ita scriptum reperit *Vir doctissimus Thomas Bentleius*.

Ver. 102. Ἐνθα καὶ σὴ βελὴ.] *Barnesius* mallet legendum, Ἐνθα καὶ σὴ βελὴ. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni* soli, sed & toti exercitui perniciosum fore ait *Ulysses* consilium *Agamemnonis*.

Ibid. — ἄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἱ ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam supra citato.

Ver. 105. — ἀνώγα.] Vide supra ad 9, 322 ; & ad 4, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὅς —] Pulchre hos versus παραφράζει *M. Antoninus*, lib. 6. § 21. Εἴ τις με ἐλέγξει, ἢ παραστήσει μοι, ὅτι ἐκ ὁρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πρὸς αὐτὸν δυνάμει. χρίων με λαθήσομαι. Ζητῶ γὰρ ἀλήθειαν, ὡς ἢ εἴς τοι πάσι βλάσφη. Et § 30. Τὸ ἀνέχουσιν αἰσχύνην παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμας αὐτῶν, ἢ χρίων εἴ τις δοκεῖ κρείττονος. Et lib. 1, 16, Τὸ ἀνυσκινεῖν τὴν ἐχθρὴν καὶ κοινωρεῖν εἰσδέρχεται. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctissimus *Gatakerus*, lecta sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη,

- Ἡ νέε, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν αἰσμήνῃ εἴη.
 Τοῖσι δ' ἐ μέλειπε βολὴν αἰαθὸς Διομήδης·
 110 Ἐγὼς ἀνὴρ, ἔ δὴ θὰ μαλίσσομεν, αἶψ' ἐθέλητε
 Πείθεσθ'· ἢ μή τι κότῃ ἀγάρσῃθε ἕκαστος,
 Οὔνεκα δὴ γρηῃφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς ἢ ἐγὼ γνῶσθ' ἄχομαι εἶναι
 Τυδείδῃ, ὃν Θήβησι χυλὴ καὶ γαῖα κάλυψε.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξερχόμενοι,
 Ὡκεον δ' ἐν Πλευρώνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριον, ἠδὲ Μέλας, τρίτατον δ' ἦν ἱππότεα Οἰνῶς,
 Πατρὸς ἐμῆιο πατρὸς· δρετῇ δ' ἦν ἑξοχὸς αὐτῶν.
 Ἄλλ' ὅ μιν αὐτόθι μένει, πατρὸς δ' ἐρὸς Ἀργεῖ νείσθη,
 120 Πλαγχθεῖς· ὥς γάρ περ Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήσοιο δ' ἐγήμε θυγατρῶν, ναῖε δ' ὄωμα
 Ἀφνειὸν βιότοιο, αἶλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρῃαι
 Πυροφόροι, πολλοὶ δ' φυτῶν ἔσαν ὄρχαλοι ἀμφί·
 Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκασο δ' ἐπ' ἀνίας Ἀχαιῶς
 125 Ἐλχείη· τὰ δ' ἐ μέλλει ἀκχέμεν, ὥς ἐτεὸν περ.

“ Vel juvenis, vel senex : mihi autem lubenti adfuerit.

Inter hos verò & locutus est pugnâ strenuus Diomedes :

- 110 “ Propè *adeſt* vir, non diù inquiremus ; ſiquidem velitis
 “ Obſequi ; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unusquifque,
 “ Eo quòd natu minimus ſum inter vos.
 “ Patre tamen ex nobili & ego genere gloriòſior eſſe
 “ Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit.
 115 “ Porthœo enim tres filii egregii procreati ſunt,
 “ Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
 “ Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
 “ Patris mei pater ; virtute autem præſtabat inter illos.
 “ Aſt hic quidem ibidem vixit ; pater verò meus Argis habitavit,
 120 “ Actus-erroribus ; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.
 “ Adraſti autem duxit *uxorē* à filiabus, habitabatque domum
 “ Divitem opum, abundèque ei erant arva
 “ Tritici-feracia, multique plantarum erant horti ſeorſum ;
 “ Multa etiam ei pecora erant ; excelluit autem ſupra omnes Achivos
 125 “ Haſtæ-peritiâ : hæc verò audienda erant vobis, ut verum eſt.

εἴη, exponunt Scholia inedita in Codice Harleiano, ἴτω, “ *prodeas*.”

Ver. 109. — βολὴν ἀγάρσῃς.] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 110. — μαλίσσομεν.] Al. μαλίσσομεν.

Ver. 111. — κότῃ.] Al. χόλῳ.

Ver. 112. — νεώτατος.] Al. νεώτερος.

Ver. 114. — κάλυψε.] Cod. Harleian. κάλυψι.

Ver. 116. Ὡκεον.] Pronuntiabatur ὠκεον, vel ὠκεον· quomodo & ſcribi poſtea cœptum eſt.

Ver. 117. — ἱππότεα.] Vide ſuprà ad δ, 175.

Ver. 118. — ἐμῆιο.] Cod. Harleian. ἐμῆιο.

Ver. 119. — μένει.] Al. μένει.

Ibid. — νείσθη.] Al. νείσθη.

Ver. 122. — ἀρῃαι.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 123. — ὄρχαλοι.] Schol. Vulg. Αἱ ὄρχαλοι φυτῶν, καὶ πῶν. Schol. inedita in Cod. Harleiano, ὄρχαλος, ὁ ἐνυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125. — τὰ δ' ἐ μέλλει ἀκχέμεν.] Hæc benignè audietis. Hæc benignè vobis audienda erant. Ταῦτα εἰπὼς ὑμᾶς ἀκχέμεναι. Schol.

Ver. 127.

- Τῷ γὰρ ἂν με γνῶν γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάνηται,
 Μόθον ἀτιμήσῃτε πεφασμῆον, ὃν κ' εἴπω.
 Δεδῖτ' ἰομεν πόλεμόνδε, καὶ ἐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐφώμεθα δῆϊοτῆτ',
 130 Ἐκ βελέων, μή πῦ τις ἐφ' ἑλκεῖ ἑλκῶ ἀρηΐ·
 Ἄλλως δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρῃ περ,
 Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεςῶσ', ἐδὲ μάχοντ'.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα εἰς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ὀπίθοντο·
 Βάν δ' ἰμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιῶν εἶχε κλυτὰς ἐννοσίγαι',
 Ἀλλὰ μετ' αὐτὲς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἰοικώς·
 Δεξιτέρῳ δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνον' Ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ περ Ἀχιλλῆ' ὀλοὸν κῆρ
 140 Γῆϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

“ Ideò non me genere quidam ignavum & imbellem putantes,

“ Sententiam spreveritis liberè-prolatam, quam quidem rectè dixerò.

“ Agite; eamus ad pugnam, et si vulnerati, præ-necessitate :

“ Ibi deinde ipsi quidem propinqui sternus prælio,

130 “ Extra tela, nè fortè quis super vulnere vulnus accipiat :

“ Cæteros verò adhortantes immittemus : qui jam pridem,

“ Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant.

Sic dixit : Illi verò ei omninò quidem auscultabant, atque obsecuti sunt :

Perrexerunt itaque ire, præibátque ipsis rex virorum Agamemnon,

135 Neque verò cæcam-speculationem habuit inclytus terræ-quassator [*Neptraus*,]

Sed ad ipsos accessit, seni viro similis :

Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atride,

Et cum editâ-voce verbis alatis allocutus est :

“ Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor

140 “ Latetur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127. — ἀτιμήσις.] Cod. Harleian. ἀτιμήσις.

Ibid. — ὃν κ' εἴπω.] Al. ὃν καὶ εἴπω.

Ver. 128. — καὶ ἐτάμενοί περ. Ver. 28, 29, & 63.

*Ver. 129. — ἐχάρμῃ δῆϊοτῆτ'.] Schol. ἀπειχάρμῃ. Quod rectè reprehendit Barnesius; citatis ex *Thucydide*, ἐπὶ δὲ ἐχάρμῃ, & ἐπὶ ἐχάρμῃ, quæ contrarium ferè sonant ac ἀπειχάρμῃ. *Eusebius*, τὸ δ' ἐχάρμῃ δῆϊοτῆτ', inquit, ἀπὸ τῆ ἐπὶ ἐχάρμῃ, — ἐμᾶλλον αὐτὸ τῷ ἀπὸ ἐχάρμῃ μάχης, ὡς ἐλχάρμῃ, ὡς βελέων· τοτὶς, ἀπὸ μάχης μὲν ὄντος, καὶ ἀνέναντος δέ.*

Ver. 141. — ὀτρυνέοντες.] Al. ὀτρυνόντες. Utroque salvâ prosodiâ. Vide ad d, 338.

*Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] Schol. Καρδίμῃ τῇ ψυχῇ ἢ ἀργίαν· Rectè. Barnesius θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis scilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum est,*

Ver. 134. — ἦρχε δ' ἄρα.] Præibatque, ut par erat. — Præibatque, ut solitus est —

*Ver. 136. — μετ' αὐτὲς.] Schol. Ἀπὸ τῆς, πρὸς αὐτὲς. Quod admodum invenustè est dictum & jejuniè. Nam πρὸς αὐτὲς ἔλθῃν, est *advenire* solummodò : At μετ' αὐτὲς ἔλθῃν, est *ita advenire*, ut iis, ad quos advenis, deinceps *interfis*. Haud multum dissimili ratione. apud Latinos; aliud est, si dicas, *Hæc Romæ acta sunt*; aliud, si dicas, *Hæc ad Romam acta sunt*. Prius nimirum iis de rebus, quæ tum *infra* quàm *extra* urbem sint actæ, rectè dicas; Posterius, nisi fallor, non nisi de iis quæ *extra* urbem.*

Ibid. — φωτὶ ἰοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. Æn. IV, 558.

Ver. 139. — Ἀχιλλῆ'.] Vide suprâ ad γ, 324. Et, de prosodiâ; ad d, 51.

Ver. 140. Γῆϊ ἐνὶ.] Al. Γῆϊ ἐν.

- Δεσπομένη· ἐπεὶ δ' οἱ ἐνὶ φρένες εἰδ' ἤβαιαί·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιο, θεὸς δέ ἐσιφλώσει·
 Σοὶ δ' ἔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κλέουσιν·
 Ἄλλ' ἔτι πᾶ Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 145 Εὐρὺ κενόσυσσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὰς
 Φάργονίρας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσύνθητο πεδίοιο.
 Ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρητο·
 150 Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
 Ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δ' μέγα θέντο ἔμβαλ' ἐκείσῳ
 Καρδίῃ, ἅλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονον ὀφθαλμοῖσι,
 Σταῖς, ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίης· αὐτίκα δ' ἔγνω

“ Aspicientis, quoniam non ei inest mens, nè exigua quidem.

“ Verùm ille quidem sic pereat, deusque illum ignominiâ-afficiat;

“ Tibi verò nondum prorsus omninò dii beati irati sunt:

“ Sed adhuc sanè Trojanorum duces atque principes,

145 “ Latum pulvere-implebunt campum; túque videbis ipsos

“ Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.

Sic locutus, altùm exclamavit, cursu-concitus per campum.

Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille

Viri in pugná, certamen committentes Martis;

150 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ

Emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique

In cor, ut indefinenter pugnarent & præliarentur.

Juno autem inspexit, aureum-solium-habens, oculis;

Stans, ex Olympo à vertice; statimque agnovit

Ver. 141. Δεσπομένη.] Ita edidit Barnesius, rectè & venustè, ex MS, & ex Eustathio. Quamvis enim apud Eustathium hoc quidem in loco corruptè legatur, quod habent Vulgati, δεσπομένη· hoc tamen alibi ita citat Eustathius, ut non potuerit non legisse, δεσπομένη. Nempe, ad Odyss. l. 256, “ Ἡμεῖς ——— δεισιπύων, ” (cujus constructionis ratio non multùm abludit ab istâ quæ occurrit apud Latinos, “ posteros vidisti “ sentis ocellos: ”) annotat Eustathius, syntaxin istam, ex aliorum locorum non ab- similium analogiâ, concinnam esse & elegantem. Sic enim, inquit ille, ἐν τῷ,

Ὡς ἦ νύβυμ· ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων ἐλάλει,

Νύκτα φυλακασομένησι. — Iliad. κ', 187.

Καί,

————— Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ,

Γυθεῖ ——— φόνον. ——— Ἀχαιῶν

Δεσπομένη· ——— Iliad. ξ', 139, 141;

ὅφρα γὰρ “ δεσπομένη ” εἰπῶν. Καί,

————— τῆς δ' αὐτῆς αὐτὸ γένειον ἢ φίλον

ἦτορ

Σήμερ' ἀναλίσσει. — Odyss. ψ', 205, 206
 ——— τοίνυν ——— ἐκ αὐτῆς ——— σόλοισιν
 ——— διότι ἀσφαλεῖς οἱ πελαγισμοὶ πρὸς
 σωτήραξιν, ἢ ἀσόλοισιν. Ad hæc addit Barnesius, τὸ,

————— σφίσι θυμὸς

Λεωάντων· ——— Odyss. ζ', 155, 157.
 Mirâ tamen ἀουσασία, in versu isto jam citato, Odyss. ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, elegantiae imperitis appellaverat, in Notis ad Odyss. l. 256; eandem ipse prætulit, suoque in loco scripsit, scribendumque contendit, Σήμερ' ἀναλίσσεις, Odyss. ψ', 206.

Ver. 146. ——— πρὸς.] M. πρὸς.

Ver. 148. Ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον.]

Ingens nimirum è littore oriebatur militum ad pugnam invicem se hortantium clamor. Cæterum Aristarchi hoc in loco sive emendationem, sive interpretationem, ἐννεάχιλοι, ἀνδρες ἐντὶ χεῖρας ἔχοντες, rectè damnat Eustathius.

Ver. 152. ——— πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide supra ad l. 232 & 279.

Ver. 154.

- 155 Τὸν μὲν πομπύοντα μάχῃ ἀνὰ κυδάνειραν
 Αὐτοκασίγνητον κ' δαίερα, χαῖρε ᾧ θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακ' Ἰδης
 Ἦμῶν εἰσείδε· σφέρος δέ οἱ ἐπλετο θυμῷ.
 Μερμέριξε δ' ἐπεία βοῶπις πότνια Ἥρη,
 160 Ὅπως ἐξαπάθοιτο Διὸς νόον αἰσιόχοιο.
 Ἦδε δέ οἱ κ' θυμὸν αἰεῖσιν φαίνεται βελή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, ᾧ ἐλύνασαν ἐ αὐτῷ,
 Εἴ πως ἰμείρουτο παρθραθέειν φιλότῃ.
 Ἦ, χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμενά τε λιαρόν τε
 165 Χάῃ θ' ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πῶκαλίμησι.
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλ' υἱὸς ἔτλ' ἔξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς ᾧ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κλειδί κρυπλῇ· τ' δ' αὖ θεὸς ἄλλ' ἀνώγει.
 Ἐνθ' ἦγ' εἰσελθῆσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς.
 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντ'

- 155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam,
 Fratrem-germanum & levirum, gaudebátque animo.
 Jovem verò in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
 Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
 Anxiè igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,
 160 Quomodo deciperet Jovis animum Ægicchi:
 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
 Ire ad Idam, postquam scitè ornâsset se ipsam,
 Si fortè ille cuperet juxta-dormire amore
 Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundúmque dulcémque
 165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
 Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
 Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
 Cum clave arcanâ: quem porro thalamum haud deus alius aperire poterat.
 Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
 170 Ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili

Ver. 154. — ἀπὸ ρίε.] Quâ ratione, ἀπὸ,
 hic ultimam producat; item τι, ver. 164;
 & τ, ver. 166, etiam extra cæsuram: &
 ᾧ, ver. 171; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 159. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α,
 43, 58, & 551.

Ver. 161. Ἦδε ᾧ — αἰεῖσιν.]

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV, 287.

Ver. 162. — ἐλύνασαν.] Vide suprâ ad
 ε, 720; & ad ι, 203.

Ibid. — ἐ αὐτῷ.] Ita Barnesius; Rectè.
 Ἐαυτῷ, ὃ μάλιστ' ἐμμελὲς ἔστι, ἐ αὐτῷ.
 ὅς Ὀμήρου γράφει σιωπῆς. Eustath. ad ε,
 551.

Ver. 168. Κλειδί κρυπλῇ.] Lautissimè
 hunc ad locum Scholiastes: Οὕτω, inquit,
 καλεῖται κλειδίς κρυπλῆς.

Ibid. — τ' δ'.] Nempe θάλαμον. Nonnulli
 MSS & Editi, τ' δ'.

Ibid. — ἀνώγει.] Editi habent, ἀνώγει·
 ut sit contractum ex *Præterito*, quod vocant,
 ἀνέωγει. Sed isto pacto non constat Tem-
 porum ratio. Quare necessariò scribendum
 ἀνώγει, ex Imperfecto vel Aoristo ἀνέωγον.
 Vide suprâ ad α, 37.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον.] Πε-
 ρεργίαν αἶμα πᾶμπόλυ διατρέχει καθάρτη-
 τος. Καὶ γὰρ αἱ γυναικες φυχόμεναι ἐ μν-
 ριζόμεναι ἐ χερσὶν φορέουσι ἐ πορεύονται, πα-
 ρεῖται δοκῶσι. λῦτρον ᾧ, ἐ αλεῖμα, ἐ κό-
 μης θρίψιν, ἐ τοῖς αἰματί. Χαλεπὸν δ' ἔσθ'
 διαφορὰν ὃ ποικίλως ἐπιδείκνυσιν ὅτι τ' κοσμη-
 τὸν Ἥρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον —".
Plutarch. Sympotic. Lib. 6. Probl. 7.

- Λύματα πάντα κάθηρεν, αλείφατ ἢ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ρά οἱ τεθυμνόνον ἦεν.
 Τῷ δὲ κυνυμνόνον Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Ἐμπης ἐς γαῖαν τε δὲ ἔρσαν ἐκεί' αὐτμή.
 175 Τῷ ρ' ἤγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χρυσὶ πλοκάμυς ἐπλεξε φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίαις, ἐκ κροῖα ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίον ἐάνον ἔσασθ', ἐν οἱ Ἀθλίῃ
 Ἐξυς ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά.
 180 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι καὶ σῆθεν περονᾶτ.
 Ζώσατο ἢ ζώνῃ ἐκατὸν θυσαύνοισι δῆραρῃαν,
 Ἐν δ' ἄρ' ἔρμαλα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγλωα, μορόεντα· χάρεις δ' ἀπελάμπετ πολλὰ.
 Κρηδεμνῷ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
 185 Καλῶ, νηλατέῳ· λοκὸν δ' ἦν, ἠέλιθ' ὡς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
 Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
 Cujus, si modò ageretur in Jovis solidâ domo,
 Etiam ad terramque & cælum pervenit halitus:

- 175 Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos
 Rexisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
 Pulchros, divinos, à capite fluentes immortalî.
 Circum porro divinum replum induit, quod ei Minerva
 Expoliverat elaboratè-concinnatum, intexueratque artificii-plena multa:

- 180 Aureisque his fibulis ad pectus sum pectebat.
 Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
 Inaurisque immisit in scitè-perforatas aurículas,
 Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiâque effulgebat multa.
 Calyptrâ porro desuper velavit se augustissima deorum,
 185 Pulchrâ, recens-factâ; candida autem erat, sol veluti.
 Pedibus demum sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύματα.] Vide suprâ ad α',
 314.
 Ibid. — αλείφατο.] Notandus hîc primi-
 genius & maximè proprius vocis mediæ Usus.
 αλείφατο, unxit se. Vide suprâ ad γ', 141.

Ver. 173. — πρὸς τι.] Al. πρὸς τι.

Ver. 174. Ἐμπης.] Nûn, inquit Scholi-
 astes, ἐμπίως. Languidè admodum, & im-
 portunè. Sententia est; Si vel tantillum a-
 gitaretur, tamen &c.

Ibid. — ἐκεί' αὐτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice
 odorem

Spiravere. — — — — — Æn. I, 407.

Ver. 175, 177. — καλὸν — — — — — καλὰς.]
 Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 177. — ἀθανάτοιο.] Vide suprâ ad
 α', 398.

Ver. 178. — ἀμβροσίον ἐάνον ἔσασθ', ἐν οἱ

Ἀθλίῃ.] Ἐάνον, perhinc, est ab ἔννυμι. Ἐάν-
 νης, tenuis, est (nî fallor) ex ἔάνω. Nam
 καυιτενός ἐάνης, idem est quod αὐτμή· & αὐ-
 διάχυτος. Unde Eusebius conjecit, ἐάνον
 dictum, quasi ῥιανόν. Quod est valdè infus-
 tum. In utroque horum vocabulorum, mi-
 rè cæcutierunt & Grammatici & de re profe-
 diacâ Scriptores. Vide suprâ ad γ', 385.
 Cæterum quâ ratione ἀμβροσίον, & ἐάνον, &
 ὄν, hîc ultimam producant; item τρίγλωα,
 ver. 183; & ἠέλιθ', ver. 185; vide suprâ
 ad α', 51.

Ver. 179. Ἐξυς.] Τοννε τεκνερατ — — —.

Ver. 182. — ἀρ.] Ut solita erat; Ut
 æquum erat — — —.

Ver. 184. — καλύψατο.] Vide suprâ ad ver.
 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῶ — — — — — καλὰ.]
 Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 191.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χρεὶς θήκατο κόσμον,
 Βῆ δ' ἱμῶν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτῃ,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

190 Ἦ ῥά νύ μοι τι πύθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν εἶπω;

Ἦέ κεν δῆνῃσαιο, κίεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 Θύνεαι· ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δ' ἤ Τρώεσσιν δῆλεις;

Τὼ δ' ἡμέτεῖ' ἐπεὶ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἦρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,

195 Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγῃ,

Εἰ δυνάμαι τελέσαι γε, ἔει τελεσεμῶνον ἐστί.

Τὼ δ' ὁλοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἦρη·

Δὸς νῦν μοι φιλότῃα ἔϊμερον, ὦ τέ σὺ πάντας

Δαμναῖ ἀθανάτους, ἡδὲ θνητὸς ἀνθρώπους.

200 Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρος παῖρα γαίης,

Ὀκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν, ἔμμητρα Τηθύϊ,

Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν τέφρον ἡδ' αἰτίταλλον,

Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,

Pertexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,

Ab aliis seorsum diis, verbis ita allocuta est:

190 “ Nonquid mihi obsequi voles, dilecta filia, in eo quod dixerō?

“ An recusaveris; irata ob id animo,

“ Quod ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?

Huic autem respondit dein Jovis filia Venus:

“ Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,

195 “ Eloquere quod in-animo habes: perficere enim me animus jubet,

“ Si possum quidem perficere, & si perfici potest.

Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno:

“ Da nunc mihi amabilitatem & desiderium, quo utique tu omnes

“ Domas immortales, atque mortales homines:

200 “ Vado enim visura almae fines terrae,

“ Oceanumque, deorum parentem, & matrem Tethyn;

“ Qui me in suis sedibus magnâ-cum-curâ-nutrierunt & educârunt,

Ver. 191. — καὶ ἀγνίσαι.] *Al.* ἀπαρνή-

σαι.

Ver. 195. Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· — τι-
 ταισαμένη ὅτι.] *Plebeia sanè omnia*, (inquit
Scaliger, Poëtic. lib. 5, cap. 3.) *atque quo-*
vix ingenio parabilia. At *Quintilianus: Ho-*
perum neque in Magnis sublimitate, in Parvis
proprietas superaverit. *Lib. 10, cap. 1.* Et
Scholia Victoriana ad 1, 212; Εἰς ταπεινὸν
 ἐναγυλίαν ἄδεις ποσάτων ἐπέθης σιμὸν
 ῥα.

— Tune, ô regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi iussa capessere
 fas est. *Æn. I, 80.*

Ibid. — ἄνωγῃ.] Vide suprâ ad 9,
 322; & ad 4, 37.

Ver. 197. — ὁλοφρονέουσα προσηύδα.]

— simulatâ mente locutam.

Æn. IV, 105.

Ver. 198. — σὺ πάντας Δαμναῖ ἀθανάτους.]

— affatur *Amorem*:

Nate, meae vires, mea magna potentia;
 solus,

Nate, Patris summi qui tela Typhoëa
 temnis. *Æn. I, 667.*

Ver. 201. Ὀκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν, ἔμμη-
 τρα Τηθύϊ.

Oceanumque patrem rerum. —

Georgic. IV, 382.

“ Ομηρ. εἰπὼν, “ Ὀκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν,
 “ ἔμμητρα Τηθύϊ,” πάντα εἰρηκεν ἱκονα-
 ρῆς τι ἔκφρασις. *Plato in Theaeteto.*

Ver. 202. — ἐμμητρα.] *Al.* ὑμμητρα, &
 ὑμμητρα.

- Δεξάμενοι Ρείης, ὅτε τε Κρόνον δ' ῥόπα Ζεὺς
 Γαίης νέρθε καθῆσε & ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 205 Τὰς εἰμὶ ἐφομένη, καὶ σὺ δ' ἀκρία νείκεα λύσω·
 Ἦδ' ἢ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχον;
 Εὐνῆς καὶ φιλότῃ, ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσι παρσιπεπιθῆσα φίλον κῆρ
 Εἰς Ἀνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃ,
 210 Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 Οὐκ ἔς', ὅδ' ἔοικε, τεὸν ἔπ' ὀρνήσαο;
 Ζηλὸς γὰρ ἔξ' ἀρίστ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ σῆθεσφιν ἐλύσατο κετὸν ἱμάντα,
 215 Ποικίλον· ἐνθα δέ οἱ θελκίηρα πάντα τέτυκτο·
 Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἡμερῷ, ἐν δ' ὀαριστῇ,
 Πάρφασις, ἥ τ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
 Τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τῇ νῦν τῷτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

“ Excipientes à Rheâ, quandò nempè Saturnum latè sonans Jupiter

“ Terram subter dejecit & infructuosum mare.

205 “ Hos vado visura, & ipsis acerbis lites dirimam :

“ Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

“ Cubili & amore, quoniam ira eis invasit animum.

“ Quod-si illos quidem verbis meis persuasos suo-sibi animo

“ In lectum reduxero, ut-jungantur amore ;

“ Semper sanè eis dilectaque & veneranda vocabor.

Hanc autem rursus allocuta est amans. risum Venus :

“ Non licet, neque decet, tu-quod-petisti, recusare :

“ Jovis enim potentissimi in ulnis dormis.

Dixit, & à pectoribus solvit acurictum cingulum,

215 Varium ; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant :

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat & amantium-colloquium,

Blandiloquentia scilicet, quæ furtim-surripit mentem etiam prudentium :

Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque :

“ Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,

Ver. 203. — ὅτε τι] Quando videli-
 cet ———.

Ibid. — δ' ῥόπα.] Vide suprâ ad α, 175,
 498.

Ver. 204. ἀπρυγέτοιο.] Ἀκαταπόνητε,
 πολλῆς· ἢ, ὡς ἔνιοι φασί, τ' ἀκάρπη. Schol.
 ad α, 316.

Ver. 205. — ἀκρία.] Vide suprâ ad α,
 309, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', ὅδ' ἔοικε.] Οὐτε πρέ-
 πον, ὅτε διωαίην. Schol. Al. εἰδ' ἰπέρικα.

—— Quis talia demens

Abnuat ? ——— Æn. IV, 107.

Ibid. — τὸν ἔπ' ———.] Quâ ratione τειν,
 hîc ultimam producat ; item ὅρτα, ver. 227 ;
 vide suprâ ad α, 51.

Ver. 216. — ἐν δ' ἡμερῷ.] Apud Sextum
 Empiricum, ἐν δ' ἡμερῷ.

Ver. 217. — φρονεόντων.] Apud Aristote-
 lem, φρονεόντων. Ethic. Eudem. lib. 6, cap.

6 ; & Ethic. Nicomach. lib. 7, cap. 7. Ἀλ-
 λὰ καὶ παρὰ Ποσειδωνίου ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι “ Ἐνθ' ”

“ ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἡμερῷ, ” ———

Plutarch. de audiend. Poëtis, sub initio.

Ver. 218. Τὸν ῥα.] Hoc, inquam. — Hoc

utique ———.

Ver. 219. Τῇ ———, τῷ δ' ἱκατθεο κόλ-
 πῳ.] Cod. Harleian. Τῇ ———, τῷ ἱκατ-
 θεο κόλπῳ. Atque ita quidem istud Τῇ sem-
 per usurpat Homerus ἀσυνδέτως.

Τῇ ὅς τις κρήνην ἐπὶ σέλιος τάνυσ-
 σαι. Qdylf. i, 346.

Κρήνη,

- 220 Ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντῃα τέλ' ἔχ'· ἔδ' εἰ σε Φημί
 Ἄπρηκτόν γε νέεσθ', ὅ, τι Φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.
 Ὡς φάτο· μείδησεν ᾧ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐκείτθετο κόλπῳ.
 Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυλάτῃρ Ἀφροδίτῃ·
 225 Ἥρη δ' αἰξάσασα, λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίῳ δ' ὀπιβάσασα, καὶ Ἡμαθίῳ ἐργαλειήν,
 Σδαί' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόνια,
 Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἔδ' εἰ χθόνα μάρπητε ποδοῖται.
 Ἐξ Ἀθόω δ' ὅππῃ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντιο,
 Ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χερσὶ, ἐπ' αὖ τ' ἐφαί', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Εἰ μὲν δὴ ποί' ἐμὸν ἐπ' αὖ ἐκλυες, ἦδ' ἔτι εἰ νῦν

- 220 " Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
 " Re-infestâ reducturam, quicquid mentibus tuis concupieris.
 Sic dixit: Subrisit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;
 Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
 Ac tunc quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
 225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,
 Pieriâque supergressa, & Emathiam amœnam,
 Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,
 Summa cacumina: neque terram carpebat pedibus.
 Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
 230 Lemniumque pervenit, in urbem divini Thoantis,
 Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
 Inque ejus hæsit manu, verâque fecit, dixitque:
 " Somne, rex omniûmque deorum omniûmque hominum;
 " Si quidem unquam-anteâ meo verbo auscultâsti, etiam nunc

Κέρξ, τῇ δὲ τῷτο πόρῃ κέρξ, ὅρα φά-
 γου. *Odyss.* δ', 477.

Κέκλωψ, τῇ, πῶς αἶψα. ————
Odyss. ι', 347.

Τῇ, πῶς φέρμακον ἰαλὸν ἔχον, ἐς δαί-
 μα' αὖ Κίρκης

Ἐρχά. ————. *Odyss.* κ', 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scribit
 Eustathius in commentario; cum Editi ha-
 beant, ἔχον δ' ἐς δαίμα' αὖ Κίρκης Ἐρχά.

Ver. 220. — τέλ' ἔχ'.] Vide suprâ ad
 α', 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν.] Vide suprâ ad ν',
 192.

Ver. 222. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α',
 551.

Ver. 223. ἐῷ.] *Al.* μίση.

Ver. 225. — αἰξάσασα.]

Ille viam celerans ————

——— cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 609.

Ver. 227. — νιφόνια.] Quâ analogiâ non
 νιφόνια, quæ primam corrigit, deducta sit
 ex νίφον, quæ primam producit; vide su-
 præ ad α', 338; & ad μ', 280.

Ver. 228. — ἔδ' εἰ χθόνα μάρπητε ποδοῖται.]
 Vide suprâ ad ε', 769. Et de proprio signifi-
 catu temporis istius imperfecti, μά' κ'ις, vide
 ad ν', 84.

Ver. 229. — Ἀθόω.] Ita *Barnesius*: Re-
 cte, ut opinor. *Al.* Ἀθω.

Ibid. — ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσατο. Vide su-
 præ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 231. — ὕπνω — κασιγνήτῳ Θανάτῳ.]
 Tum consanguineus Leti Sopor ————.

Æn. VI, 278.
Ver. 232. — ἄρα.] Ut solent amici obvi-
 am facti, ————.

Ver. 234. Εἰ μὲν.] *Al.* apud *Eustathium*, Ἥ μὲν. Non malé; inquit *Barnesius*.
 At *Eustathius*; γράφει, inquit, καὶ " Εἰ
 μὲν. " ὅ ἐστι κρείττον.

- 235 Πείθω· ἐγὼ δὲ κέ τοι εἶδω χάριν ἡμαῖα πάντα·
 Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσπερ Φαιακῶν,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 Χρύσειον· Ἡφαιστῷ δὲ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 240 Τάξῃ ἀσκήσας, ὑπὸ ᾧ θρήνων ποσσὶν ἦσσι,
 Τῷ κεν ὀπιχρίης λιπαρὴς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσεφάνεε νηδύμῳ Ἵπνῳ·
 Ἥρη, πρέσβα θεῶν, θυγαῖτερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 Ἄλλον μὲν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰσιγυαῖάνων
 245 Ῥεῖα καὶ δυνήσασαι, καὶ ἂν πόλα μοῖο ῥέεθρε
 Ὠκεανῷ, ὅσπερ γήεσις πάντεσσιν τέτυκ'·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίου ἄσπον ἱοίμην,
 Οὐδὲ καὶ δυνήσασαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τε γ' ὀπίνυσσεν ἐφείμην,
 240 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐκείνῳ ὑπέρθυμῳ Διὸς υἱὸς
 Ἐπλεεν Ἰλίοθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰσιόχοιο

- 235 " Obsequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes :
 " Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,
 " Statim, postquam ego accubuero in amore,
 " Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,
 " Aureum ; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus
 240 " Fabricabit elaboratum ; sub pedibusque scabellum mittet,
 " Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris.
 Hanc autem respondens allocutus est suavis Somnus ;
 " Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
 " Alium quidem ego deorum sempiternorum
 245 " Facile sopiverim ; etiam torrentis fluentia
 " Oceani, qui quidem parens omnibus est :
 " Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
 " Neque sopivero, quando non ipse quidem jusserit.
 " Jam enim me & alias tuum sapere-fecit mandatum,
 250 " Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [Hercules]
 " Navigabat ex Illo, Trojanorum urbe direpta.
 " Tum ego sanè demulsi Jovis mentem Ægiochi

Ibid. — ἰμῶ ἱπῳ.] *Cod. Harleian.* ἰμῶ
 ἱπῳ. Quod & ferri potest.

Ver. 235. — εἶδω χάριν.] *Cod. Harleian.*
 εἶδω χάριν, " gratias habeo. "

Ver. 236. Κοίμησον.] *Cod. Harleian.* Κοί-
 μωσον.

Ver. 237. — παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.]
Al. παραλέξομαι φιλότῃ. Vide autem su-
 præ ad β', 515.

Ver. 238. — καλόν.] Vide supra ad β',

43.
Ibid. — ἀφθίον.] De hujus vocis proso-
 diâ, vide supra ad γ', 339.

Ver. 246. Ὀκεανῷ, ὅσπερ γήεσις.] Vide
 supra ad *ver.* 201.

Ibid. — τέτυκ'.] Vide supra ad δ', 37.

Ver. 247. — Κρονίου.] De profodiâ vo-
 cis Κρονίου & Κρονίων, vide supra ad δ',
 397 ; ad ζ'. 464 ; & ad ν', 46.

Ver. 249. — ἄλλο τε γ' ὀπίνυσσεν ἐφείμην.]
Al. ἄλλοις ᾗ (vel ἄλλοις ἢ) ὀπίνυσσεν ἐφείμην.
 Tumque vox ὀπίνυσσεν referenda ad præce-
 dentem Ζῆν. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250. — ὅτ' ἐκείνῳ.] *Al.* ὅτι ποῖνῳ.

Ver. 252. — ἔθελξα.] *Eustathius*, & MSS,
 & Editi plurimi, & Scholiastes habet, ἔλεξα.

Quæ

- Νήδυμῳ ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ,
 "Ορσας δ' ἔργαλέον αἰνέμων θηπὶ πόντον αἴτας·
 255 Καί μιν ἐπεὶ αὖ Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι φίλον πάντην· ὃ δ' ἐπιείρομ' ἔχ' χαλέπαινε,
 Ῥιπιάζων κ' ἄδωμα θεῶν· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντην
 Ζήτῃ, καί κ' ἐμ' αἴσον ἀπ' αἰθέρ' ἔμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νυξ δμήτρεα θεῶν ἐσάωσε κ' ἀνδρῶν,
 260 Τὴν ἰκόμεν φάγον· ὃ δ' ἐπαύσατο, χαομένης περ·
 "Αζέο γ' ὃ, μὴ Νυκτὶ θεῷ ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῶν αὖ τ' αὖτό μ' αἰνέας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Υπνέ, τίη γ' οὐ ταῦτα μετὰ φρεσὶ μνησιν;
 265 Ἥ Φῆς, ὥς Τρώεσιν ἀρηγέμεν ἄρ' ὀππα Ζῆν',
 "Ὡς Ἡρακλῆ' ἔπει χῶσαίῳ, παῖδός ἐοῖο;
 "Ἄλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κ' εἰ Χαρίτων μίαν ὀπλοτέρωσα
 Δώσω ὀπυέμεναι, κ' σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν,
 Πασιδέω, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἡμαῖα πάντα.

" *Suavis circumfusus: tu autem ei mala struebas animo,*

" *Exaltatis fautorum ventorum in pontum flatibus:*

255 " *Et cum deinde ad Con benè habitatam de-cursu-detulisti,*

" *Storsum ab amicis omnibus: Jupiter autem exprofectus indignabatur,*

" *Proturbans per domum deos; me autem maximè omnium*

" *Querebat, & me perditum ab æthere iniecisset ponto,*

" *Nisi Nox domitrix deorum servasset & hominum,*

260 " *Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-se, iratus licet;*

" *Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata-animo faceret.*

" *Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere.*

Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno:

" *Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?*

265 " *Putasne ità Trojanis favere latè-sonantem Jovem,*

" *Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?*

" *Quin ito mecum; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum*

" *Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,*

" *Pasitheam, quam semper cupis dies omnes.*

Quæ si vera Lectio, erit (ut opinor) non à λέγω, sed ab inusitato λέχω. Vide suprâ ad β', 515.

Ver. 253. — α] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι.] Vide suprâ ad δ', 349.

Ibid. — ἐπιείρομ' ἔχ'.] *Al. ἀνιείρομ' ἔχ'.*

Ver. 259. — δμήτρεα.] *Al. μήτρεα.* Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 262. — αἰνέας.] Vide suprâ ad θ', 322.

Ver. 265. — ἀρηγέμεν.] *Al. ἀρξέμεν.*

Ver. 266. — πείρι χῶσαίῳ.] *Al. σείριχῶσαί.*

Ver. 267. ἐγὼ δέ κ' εἰ Χαρίτων μίαν—.]

Sunt mihi his septem præstanti corpore
 Nymphæ:

Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deï-
 opciam

Conhubio jungam stabili, propriamque
 dicabo;

Omnēs ut tecum meritis pro talibus
 annos

Exigat, & pulchrâ faciat te prole pa-
 rentem. *Æn. I, 75.*

Ver. 269. — ἵς αἰὲν ἐέλδεται.] Ita edidit
Barnesius, ex ver. 276, infrâ. Alii omnes
 legunt, ἡμέραις. Quæ si vera sit Lectio,
 scribendum aut ἵς αἰὼ' ἡμέραις, aut siquid
 simile. Nam ἡμέραις, ut rectè observavit
Barnesius, primam præducit. Porro, totum
 hunc versum omittunt Codd. *Harleiani* bini,
 à *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 271.

- 770 Ὡς φάτο· χήσατο δ' ὕπνῳ, ἀμειβόμενός τ' προσκύνει·
 "Αγρὲ νῦν μοι ὅμοσον αἰαῖον Στυγὸς ὕδαρ,
 Χεῖρ' ὅτ' τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πελυδόνειον,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ὥς οἱ ἐνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
 275 Ἥ μὲν ἐμοὶ δώσιν Χαρίτων μίαν ὀπλοισέων,
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡμαῖα πάντα.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπὶ θησε θεὰ Λαρκάμενός τ' Ἡρη,
 "Ὀμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 Τὰς ὑπὸ ἀργαίρας, οἳ Τιτῆνες καλέοντο).
 280 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελευτήσέν τε τ' ὄρεον,
 Τὰ βήτην, Λήμνυ τε καὶ Ἴμβρον αἶψα λιπόντες,
 Ἥερα ἰσαμύνω, ῥίμφα πρήστον τε κέλευθον·
 Ἰδὼ δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρω θηρῶν,
 Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τὰ δ' ὀπί χέρον
 285 Βήτην· ἀκροτάτῃ τ' ποδῶν ὑπ' ἐσέειτ' ὕλη.
 Ἐνθ' ὕπνῳ μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,

270 Sic dixit: Gavissus est autem Somnus, respondensque allocutus est:

"Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,

"Manuque alterâ quidem tange terram aliam,

"Alterâ verò mare marmoreum; ut nobis omnes

"Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;

275 "Omnino te mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,

"Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.

Sic dixit: Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;

Jurabat autem ut is jubebat, deosque nominabat omnes

Subtartareos, qui Titanes appellantur.

280 Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum,

Ipsi simul ibant, Lemnique & Imbri urbe relicta,

Caligine induti, celeriter conficientes iter:

Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Lecton; ubi primum liquerunt mare: hique super terra

285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva.

Aique illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent eum,

Ver. 271. — αἰαῖον Στυγὸς ὕδαρ.] Vide supra ad δ', 369.

Ver. 274. Μάρτυροι.] Vide supra ad δ',

338. Ibid. — ὥς οἱ.] Al. ὥσιν. Al. ὅσιν.

Ibid. — ἐνερθε θεῶν.] Titans, ver. 279.

Ver. 279. — οἳ Τιτῆνες καλέοντο.) ἢν ὅτι, "Οἳ Τιτῆνες καλέοντο," προσεσφραγίσ-
 τινες ἐνερθε εἶχον αὐτόν,

"Ὀμνυε δ' ἐκ πετρῆς καλεσόμενον Στυγὸς
 ὕδαρ. Eustath.

Quem quidem versum hoc modo citat Bar-
 nesius,

"Ὀμνυε δ' ἐκ πετρῆς καλεσόμενον Στυ-
 γὸς ὕδαρ.

Vide supra ad γ', 588.

Ver. 282. — πρήστον.] Vide supra ad
 γ', 192.

Ver. 284. Λεκτόν.] Vide supra ad β',
 515.

Ver. 285. — ἀκροτάτῃ τ' ποδῶν ὑπ' ἐσέ-
 ειτ' ὕλη.] Ita edidit Barnesius. Al. ὑπὸ ἐσέ-
 ειτ'.

—— dat euntibus ingens

Sylva locum.——

Æn. VII, 676.

Ibid. — ὕλη.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 286. — ἔμεινε, —— ὄσσε ἰδέσθαι.]
 Al. ἔμεινε, —— ὄσσε ἰδέσθαι.

- Εἰς ἐλάττην ἀναβὰς ἀειμήκελον, ἥ ποτ' ἐν Ἰδῇ
 Μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἡέρε' αἰθέρ' ἵκανεν·
 "Εὐθ' ἥς' ὄζοισιν πεπυκασμύθη εἰλατίνοισιν,
 290 "Ορενθι λίσυρῃ ἐναλίγκι, ἣν τ' ἐν ὄρεσσι
 Χαλκίδα κελήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
 "Ηρῃ δὲ κραιπνῶς προσεβήσατ' Γάρφαρον ἄκρον
 "Ιδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 "Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 295 Οἷον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλότῃι,
 Εἰς δ' ἴνῃ φοιτῶντε, φίλως λήθοντε τοκῆας·
 Στῇ δ' αὐτῆς προπαύροιθεν, ἔπειτα τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Ηρῃ, πῇ μεμαῖα καὶ Οὐλύμπυ πόδ' ἱκάνεις;
 "Ἴπποι δ' ἔπαρξασι καὶ ἄρμαϊα, ἥ κ' Ὀπηβαίης,

Abiete conscensâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ

Altissima enata per aërem ad æthera ibat :

Ulic is sedit ramis densè-opertus abiegnis,

290 Avi argutzæ similis, quam utique in montibus

Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.

Juno autem celeriter conscendebant in Gargarum summum

Idæ excelsæ : vidit autem eam nubes-cogens Jupiter.

Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit.

295 Perinde-ac quando primùm congressi sunt amore,

Cubili initio suis clam parentibus :

Stetit autem ipsam ante, verbâque fecit, dixitque :

" Juno, quò festinans ab Olympo huc venis ?

" Equi autem non adsunt & currus, quos conscendas.

Ver. 287. ἡ ποτ' ἐν Ἰδῇ.] Nugator hîc
 phasè Scholiastes : διὰ τὴν "τότε," in-
 quit, ἀνέρεαι πρὸ φεῦδ' ὅστι μὴ ζητεῖν αὐ-
 τήν.

Ver. 290. "Ορενθι λίσυρῃ ἐναλίγκι.]

Alitis in parvæ subito collecta figuram.

Æn. XII, 862.

Ceterùm quâ ratione, ἔρηθι, hîc ultimam
 producat; item δ, ver. 293; vide suprâ ad
 d, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κελήσκουσι θεοὶ, ἄν-
 δρες δὲ Κύμινδιν.] De hâc loquendi ratione,
 mihi id veri simillimum videtur; quæ Enu-
 phionibus usitata fuerint nomina, Diis tri-
 buta; quæ vulgo magis trita, Hominiibus. Ni-
 pηίδην, quam Chalcidem appellabant Graeci
 ἐναλίγκιοντες avem; ei, apud vulgus Ionio-
 rum, nomen erat Cymindî. "Ἡ Χαλκίς ἐνα-
 λίκιος μὲν φαίνεται· οἰκιστὴ δὲ ὄρε· — κύμιν-
 διν δὲ καλεῖσθαι Ἰωνεὶ αὐτήν. Aristot. de Hist. *Animal.* lib. 9. cap. 12. Plato in eâ erat
 sententiâ; quæ Ræi naturam quodammodo
 vi & significatu suo exprimerent Nomina, illa
 utique Diis tributa. Δῶλον γὰρ δὲ, ὅτι οἷον
 θεοὶ αὐτὰ καλεῖσθαι πρὸς ὁρθότητα, ἀπὸρ ὅτι
 φέρεται ὀνόματι. — Ἰδὲ "Ἀστυνάκη" ἀπὸ

ὁρθότερον ὡς το καλεῖται τῶν παιδῶν [τῷ "Ἐκλῳ·],

δὲ τὸ Σκαμάνδρον. "Οἷον γὰρ σφιν ἐξυλοσώ-

"λιν ἐπὶ τήχῃ μακρῶν." Διὰ ταῦτα δ', ὡς ἰ-

οικεν, ὁρθῶς ἔχει καλεῖν τὸ τῷ σκατῆρ· ἔρον,

"Ἀστυνάκη" τῷ τῷ ἰσχυρῶν ὁ πατήρ αὐτῷ. Plat.

in Cratylō. De aliorum hâc in re sententiâ,

vide quæ suprâ ad d, 403.

Ver. 292. — προσεβήσατο.] Al. προσ-

βήσατο. Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 293. — νεφεληγερέτα.] Vide suprâ ad

d, 175.

Ver. 294. "Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως,] Scho-

lasti, ἔρως. Ut infrâ, ver. 315.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἰμάντι. — Theocrit.

Ut vidi, ut perii! —

Virgil. Eclog. VIII, 41.

———— ille repentè

Accepit solitam flammam, notusque
 medullas

Intravit calor, & labefacta per ossa cu-
 currit. —

Sensit læta dolis, & formæ conscia con-

jux. — Æn. VIII, 388.

Ver. 295. — πρῶτισον ἐμισγέσθην.] Cod.
 Harkian. πρῶτον παρ' ἐμισγέσθην.

Ver. 299. — ἥ κ' Ὀπηβαίης.] Quos utique

con-

- Ἦ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
 Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρα Ἀκρυσιώνης,
 320 Ἦ τέκε Περσῆα, πάντων ἀειδείκελον ἀνδρῶν·
 Οὐδ' ὅτε Φοῖνιξ κέρης τηλεκλειτοῖο,
 Ἦ τέκε μοι Μῖνα τε ἢ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, ἔδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 Ἦ ῖ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείναίῳ παῖδα·
 325 Ἦ ῖ' Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε Δήμητρ', καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Λητῆς ἐρικυδέ', ἔδ' Ἐρὺ αὐτῆς·
 Ὡς ἔο νῦν ἔρχομαι, καί με γλυκὺς ἴμερ' αἵρει.
 Τὸν ῖ' δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
 330 Αἰνότατ' ἔκρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
 Εἰ νῦν ἐν Φιλότῃσι λιλαίεαι δῖνηθῆναι
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ ῖ' προπέφαν' ἀπάνια,
 Πῶς κ' ἔοι, ἥ τις νῶϊ θεῶν αἰνιγμετάων
 Εὐδυνί' αἰθρήσειε, θεοῖσι ῖ' πᾶσι μάελθων
 335 Πεφράδοι; ἔκ' ἂν ἔγασ' τεὸν πρὸς δῶμα νοίμην,
 Ἐξ ὧν ἀνδρῶν ἀνδρῶν νημεσσητὸν δέ κεν εἴη.

“ Quæ peperit Pirithoum, diis consiliarium parem :

“ Neque quandò Danaës pedibus-elegantis Acrisii-filix,

320 “ Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum;

“ Neque quando Phœnicis filix percelebris,

“ Quæ peperit mihi Minoaque & diis-parem Rhadamanthyn :

“ Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis ;

“ Quænam hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium ;

325 “ At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.

“ Neque quandò Cereris, comas-pulchræ reginæ :

“ Nec quandò Latonæ gloriosæ, neque quandò tui ipsius :

“ Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce desiderium capit.

Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno :

330 “ Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?

“ Si nunc in amore cupis dormire

“ Idæ in verticibus, hæc autem læs propatula-sunt omnia ;

“ Quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum

“ Dormientes videret, diisque omnibus interveniens

335 “ Indicaret ? non equidem tuam ad domum redirem,

“ Ex cubili cum confurrexero : vituperabile certe esset.

Ver. 318. — ἀτάλαντον.] Vide suprâ ad
 B, 627.

Ver. 320. — Περσῆα.] Quâ ratione, Περ-
 σῆα, hic ultimam producat; item ἰπότης,
 ver. 327; & μαλακόν, ver. 349; & ῖ, ver.
 350; & ἰσάμεν, ver. 356; vide suprâ
 ad A, 51.

Ver. 322. — Μῖνα τε.] Al. Μῖνα.

Ver. 325. — Διώνυσον — χάρμα βρο-
 τοῖσιν]

— Διώνυσον πολυμήδην Hesiod.

— Διώνυσον πολυμήδην. Pindar.

Addit lætitiæ Bacchus dator —

Æn. I, 738.

Munera lætitiæque Dei. — 640.

Ver. 327. — ἰπότης.] Al. ὅτι σιγῆς. Ut

ver. 319, & 323.

Ver. 329. — δολοφρονέουσα — Ἥρη.]

— læta dolis — conjux.

Æn. VIII, 393.

— simulatâ mente locutam Æn. IV, 105.

Ver. 335. — ἔγασ'.] Al. ἐπείστα.

Ver. 337.

- Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τι φίλον ἔπλετ' Ἰομφῶ,
 Ἔσιν τοι θάλαμ' οἶον, τὸν τοι φίλ' οἶος ἔταξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δ' οὐράς σαθμοῖσιν ἐπῆρσεν.
 340 Ἐνθ' ἰομφῶ κίονες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν Διὴ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρην, μήτε θεῶν τόγε δαΐδιν, μήτε τιν' ἀνδρῶν
 Ὀφθαλμῶν ποῖόν τοι ἐγὼ νέφ' ἀμφικαλύψω,
 Χρῦσεον· ἔδ' ἂν νῶϊ Διδορῆκοι Ἡελίος περ,
 345 Οὐτ' ἐξ ὀξὺταλον πέλε' οἶον εἰσορῶντα.
 Ἥρᾳ, καὶ ἀγκὰς ἑμαρπτε Κρόνος παῖς ἦν παρὰ κοῖλιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθονὶ δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
 Λωτόν θ' ἐρσένεον, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὅς σ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔερσε.
 350 Τῷ ἐνὶ λεξάσθῳ, ὅππῃ δ' νεφέλῳ ἑοσανίῳ
 Καλὴν, χρυσεῖαν· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.

“ Sed si reverà vis, & tibi hoc gratum est animo ;

“ Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est

“ Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit :

340 “ Illuc eamus dormituri : quandoquidem tibi placet concubitus.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter :

“ Juno, nec tu deorum hoc metue, nec quenquam hominum

“ Visurum esse : talem tibi ego nubem circumfundam,

“ Auream : neque nos per-eam-viderit ne Sol quidem,

345 “ Cujus & acutissimum est lumen ad inspicendum.

Dixit, & ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem :

His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,

Lotumque roscidum, & crocum, & hyacinthum

Densum & mollem ; qui à terrâ eos altè elevabat.

350 Hoc in toro cubârunt, insuperque nubem sibi-inducunt

Pulchram, auream ; lucidique decidebant rores.

Ver. 337. — ῥ'.] *Ut dixisti, —.*

Ver. 340. — εὐαδεν.] Vide suprâ ad α',

37.

Ver. 341. — νεφεληγερέτα.] Vide suprâ ad α', 175.

Ver. 346. — ἀγκὰς ἑμαρπτε.] *Al. ἀγκὰς ἑλαττε.*

— niveis hinc atque hinc —
lacertis

Cunctantem amplexu molli foveat. —

Æn. VII, 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκά. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam *Accusativum* istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in lingua *Doricâ* syllabam *ας* corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 347. — φύεν νεοθηλέα ποίην —.] Hic liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem ; quo

tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλλοθρίας, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus* :

Vere tument terræ, & genitalia semina poscunt.

Tum *Pater* omnipotens sæcundis imbribus *Æther*

Conjugis in gremium lætæ descendit, & omnes

Magnus alit, magno commixtus corpore, sætus. —

Parturit almus *ager*. — *Georgic. II, 324.*

Ἡμεῖς μὲν νῶϊ οἱ αἶε, ἡμεῖς ὅτιν ὑγὰ καὶ εὐαδεν — Ζεὺς δ' ὁ αἶε, τῶν τῶν ἡμεῖς καὶ εὐαδεν — καὶ ἡ γὰρ αὐτὴ φύει τὰς εὐαδεν καὶ τὰ ἀνθρ. *Dion. Halicarn. de l. 1.*

Ver. 350. — λεξάσθῳ.] Vide suprâ ad β', 515.

Ver. 351. — καλὴν.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 352.

- ὣς ὁ μὲν αἰτνέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρῳ,
 Ἵππῳ κὲ φιλότῃσι δαμείς. ἔχε δ' αἰγκὰς ἀκοίῃν.
 Βῆ δ' ὅτε ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμῳ Ἵππῳ,
 355 Ἀγγελίην ἐρέων γαῖονόχῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ἄλχῃ δ' ἰσάμεν' ἔπει πλερόεντα προσηύδα·
 Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 καὶ σφιν κῦδ' ὅπαζε, μίνωθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδαι
 Ζῴης· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν πρὶ καῖμα κάλυψα·
 360 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃσι παρήπαφεν δῖνηθῆναι.
 ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχεται ὅττι κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 Ἀργεῖοι, ἔδ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδ' ἄρῃ;
 Ἄλ' ὁ μὲν ἤτω φησί, κὲ εὐχεῖ, ἕνεκ' Ἀχιλλεύς
 Νηυσὶν ὅττι γλαφυρῇσι μύροι κεχολωμένῳ ἦτορ·
 Κεῖνος δ' ἔτι λίην ποθέει ἔασε, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἡμεῖς ὀπυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
 370 Ἄλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 Ἀσπίδας, ὅσας ἄρῃσαι ἐνὶ στήθεϊ ἡδὲ μέγισται,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno & amore domitus, tenebátque in ulnis uxorem.
 Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,

355 Nunciam allaturus terram-cingenti Neptuno :

Propè autem stans, verbis allatis cum allocutus est :

“ Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare :

“ Et ip̄is gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit

“ Jupiter : quoniam ip̄i ego mollem soporem circumfudi :

360 “ Juno autem in amore cum decepit ut-dormiret.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominū :

Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danaïs.

Statim itaque is inter primos longè-profilienis hortabatur :

“ Argivi, etiátnne rursus concedimus Hec̄tori victoriam

365 “ Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat ?

“ At is quidem ne existimat, & gloriatur, quia Achilles

“ Navibus in cavis manet iratus corde :

“ Illius tamen non magnum desiderium erit, siquidem cæteri

“ Nos fortiter-excitentur ad defendendum invicem.

370 “ Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes :

“ Chyrcos, quotquot optimi sunt in exercitu & maximi,

Ver. 352. — αἰτνέμας εὔδε — Ἵππῳ —
 δαμείς.]

———— placidumque petivit

———— per membra soporem.

Æn. VIII, 405.

Ver. 361. — ὅττι κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.]

Ad Latine, interpretatur Dna Dacius. Sed
 rationibus hæc satis idoneis.

Ver. 364. — μεθίεμεν.] Cod. Harleian.
 μεθίεμεν.

Ver. 365 — 375. Πριαμίδῃ — Πριαμί-
 δῃ.] Vide suprà ad d, 398.

Ver. 366. — ἕνεκ' Ἀχιλλεύς.] Vide su-
 præ ad v, 324.

Ver. 368. — ποθέει.] Al. ποθέας.

Ver. 370. — ἰγών.] Al. ἰγῶ.

Ver. 373.

- Ἐσγάμμοι, κεφαλὰς ᾗ παναίθησιν κορύθεας
 Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρόταί' ἔγχε' ἐλόντες,
 Ἴολμ' αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, εἴδε τι Φημι
 375 Ἐκτόρα Πελαμίδην μνέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
 Ὃς δέ κ' αὐτὲρ μνέχαρμῳ, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκῳ ὦμω,
 Χείρου Φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔ μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' Ὀπίθοντο.
 Τὸς δ' αὖτοι βασιλῆες ἐκόσμεον, ἑτάμμοί περ,
 380 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, ἢ Ἀτρεΐδης Ἀλαμέμνων·
 Οἰχόμενοι δ' ὀπί πᾶντας, δῆϊα τούχε' ἄμειβον,
 Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδωκε, χεῖρεια ᾗ χείρουι δόσκον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 Βάν ῥ' ἴμμ' ἤρχε δ' ἄρα (Φι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 385 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐκ χειρὶ παχείῃ,
 Εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' εἰ θέμις ἐστὶ μιν γῆναι
 Ἐν δαὶ λάλαλέῃ, ἀλλὰ θεῷ ἰχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε Φαίδιμῳ Ἐκίωρ.
 Δή ῥα τὸτ' αἰνυτάτην ἔειδα πολέμοιο τάνυσαν

“ Nos induti, capitâque fulgentibus galeis

“ Tecti, manibúsq; longissimas hastas tenentes,

“ Eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor

375 “ Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.

“ Quicumque autem vir strenuus est, gestatque parvum scutum humero,

“ Imbelliori virescat, ipse vero scutum majus subeat.

Sic dixit: Hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.

Atque hos quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet,

383 Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:

Obeuntes autem corias omnes, martia arma commutabant;

Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.

Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,

Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quassator-terræ,

385 Horrendum ensẽ longum habens in manu robustâ,

Similem fulguri: ei autem [vel, eo cum gladio] non fas est congregi

In pugná perniciosâ, sed metus ejus solummodò reprimat viros.

Trojanos verò ex-alterâ-parte instruebat illustris Hector.

Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373. — χερσίν π.] Al. χερσίν δέ.

Ver. 375. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad v, 46.

Ver. 378. — ἄρα.] Ut solent, ut par

erat, —.

Ver. 382. — χεῖρεια.] Al. χεῖρεια.

Ibid. — δόσκον.] Eustath. Δόσκον, γράφον-
 σιν αὐτοῖς ἀντιτίθεσσι· ταῦτά γε, ἰδὲ τὸν οἱ βασι-
 λῆες. Al. δόσκον.

Ver. 383. — νώροπα χαλκόν.] Vide suprâ
 ad β', 578.

Ver. 384. — ἄρα.] Ut promiserat, —.
 ver. 374.

Ver. 386. Εἵκελον.] Ita Barnesius. Alii

εὐκλον· quod primam corrigit.

Ibid. — πῶ δ' εἰ θέμις ἔστι μιν γῆναι Ἐν
 δαί.]

Non ut tela tamen, non ut contenderet
 arcum.

Ver. 387. — ἀλλὰ δέῃ ἰχάνει ἄνδρας.]

Æt. XII, 815.
 Maris nimis purmurantis Strepitus, mi-
 lites terrefecit. Ἐκλείδης ᾗ θάλασσα ποτὶ
 κλυίας τε ἰέας τε, ver. 392. Cæterum quâ
 ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item
 ᾗ ver. 402; & σάκῳ, ver. 405; vide
 suprâ ad α', 51.

Ver. 390.

- 390 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμῳ Ἐκῶρ,
 Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν δρήγων.
 Ἐκλύθη ἣ θάλασσα ποτὶ κλίσιας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ ἣ ξυνίσαν μεγάλα δαλαηῖω.
 Οὔτε θαλάσσης κῆμα τόσον βοάα προτὶ χέρσον,
 395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλφεινῇ.
 Οὔτε πυρὸς τόσσῳ γε ποτὶ βρόμῳ αἰετομήοιο,
 Οὔρεῳ ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρεϊο καίεμεν ὕλῃ.
 Οὔτ' ἀνεμῳ τόσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 Ἠπύφ, ὅς τε μάλισα μέγα βρέμετ' χαλεπαίνων·
 400 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή,
 Δεινὸν αὖσάνησαν, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Αἶαντ' ἣ πρώτῳ ἀκόντισε Φαίδιμῳ Ἐκῶρ
 Ἐΐχε, ἵπεί τέτρεπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, ἐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δύο τελαμῶνε πῶλ' εἵθεοσι τεύατο,
 405 Ἦτοι ὁ μὲν σάκεῳ, ὁ ἣ φασγάνῃ δρύιροϊ λυγρῇ.
 Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροῖα· χῶσατο δ' Ἐκῶρ,

- 390 Cæruleus-crines Neptuneus, & illustris Hector;
 Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
 Inundavit autem mare ad tentoriâque navésque
 Argivorum: hi autem congregiebantur ingenti cum clamore.
 Neque maris unda tantum boat ad terram,
 395 Ex ponto impulsa flatu Boreæ gravi:
 Neque ignis tantus adfremit crepitus ardentis,
 Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
 Neque ventus tantum in quercubus altè-comantibus
 Insonat, qui maximè rapidùm fremit læviens:
 400 Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
 Horrendè vociferantium, quando in se invicem ruerent.
 In Ajacem verò primus jaculatus est illustris Hector
 Hastâ, quippe conversus erat rectâ in ipsum; neque aberravit;
 Sed cum percussit quâ duo baltei circa pectora extensi erant,
 405 Alter quidem scuti, alter verò ensis argenteis-clavis-distincti:
 Atque hi quidem ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem Hector,

Ver. 390. Κυανοχαῖτα.] Vide suprâ ad d, 175.

Ver. 394. &c. Οὔτε θαλάσσης ———. ἢ τι πυρὸς ———, ἢ τ' ἀνεμῳ.]

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat *Auster*,

Ut mare sollicitum stridet refluentibus undis,

Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis. *Georgic. IV, 261.*

Ibid. — ποτὶ — ποτὶ.] Variat in codicibus harum vocularum scribendi ratio.

Ver. 395. — ὀρνύμενον.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 396. — ὕλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 397. — ὑψικόμοισιν.] *Al. ἱεροφόροις*· notante *Eustathio*.

Ver. 398. — ποτὶ.] *Cod. Harleian. ἀφελ.*

Ver. 399. — ὅς τε μάλισα.] *Qui etiam maximè ———.*

Ver. 400. Ὅσση.] *Al. Τόσση.*

Ibid. — ἄρα.] “*Ut jam dictum est ———* scilicet *ver. 393.*

Ver. 402. — ἣ.] “*At δὲ,*” inquit *Barnesius*, “*hic potior Lectio.*” Conjecturâ malè admodùm feriatâ.

Ibid. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad d, 140.

Ver. 404. Τῇ.] *Al. Τῷ, & Τῷ.*

- Ὅτι δὴ οἱ βέλθ' ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυσε χειρὸς·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἰχάζειο, κῆρ' ἀλσείνων.
 Τὸν μὲν ἐπεὶ ἀπιόντα μέγας Τελαμώνι' Αἴας
 410 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχμαίλα νηῶν,
 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδειο· ἦ ἐν αἰέρας,
 Στῆθ' βεβλήκει ὑπὲρ ἀνύσσ', ἀγχόθι δειρῆς·
 Στρόμβον δ' ὥς, ἴσθαι βαλὼν, πρὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥίπῃς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς
 415 Πρόρριζ', δεινὴ δ' εἰς γένος ὁδμή
 Ἐξ αὐτῆς· ἥ δ' ἔπερ' ἐχέει θρόνον, ὅσκειν ἴδῃ
 Ἐλγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δ' Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπεσ' Ἐκτορ' ὦκα χαμαὶ μὲν ἐν κονίῃσι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχ', ἐπ' αὐτῷ δ' αἰσῆς ἐάφθη,
 420 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βεβήκε τάχιστα ποικίλα χαλκῷ.

- Quod sibi telum velox irritum evolâsset è manu;
 Retróque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
 Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
 410 Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
 Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
 In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
 Turbinis autem instar, concitum misit, rotatúmque est circumcirsâ,
 Ut verò quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus
 415 Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
 Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
 Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
 Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus:
 Manu autem demisit hastam, insupérque scutum secutum est,
 420 Et galeæ; circâque ipsam sonitum-dedere arma varia ære.

Ver. 407. Ὅτι δὴ.] Quod adeo, Quod videlicet, ———. Cod. Harleian. Ὅτι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex *Anthologiâ*, lib. 1, cap. 5:

Μὴ μετ' Αἰαίλειον ἀνοχμάσσεαι, ὦδῖ-
τα,

Πέτρον ἀκοντιστὴν στήθε' Ἐκτορε.
Εἰμὶ μέλας τεχνύς τε· σὺ δ' εἶρεο θεῖον
Ὀμηρον,

Πῶς τ' Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πτόδα.
Νῦν δ' πόλις βαίον με παροχλίζουσιν ἀ-
εῖρας

Ἀνθρώποι, γλυκὺς αἶψα λυγρῆς.
Ἀλλὰ μὲ τις κρύψειν ὑπὸ χθονός· αἰ-
δίομαι γὰρ

Παίγνιον κτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενον.

Ver. 412. — βεβλήκει.] Vide suprâ ad δ',
492; & ad α', 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὥς, ἴσθαι.]

Ceu quondam torto volitans sub verberè
torto,

Quem pueri magno in gyro vacua atria
circum

Intenti ludo exercent: Ille actus ha-
benâ

Curvatis fertur spatibus; stupet inscia
turba,

Impubesque manus, mirata volubile
buxum. *Æn.* VII, 378.

Στρόμβον δ' ἰχάζειο καὶ Αἴας, ἢ τ' βλε-
θέντα Ἐκτορα, — ἢ μᾶλλον τ' λίθον. *Επ-
ταβ.* Mihi & εἰς μέλας, & ἴσθαι, & πρὶ-
εἰδραμε, & πάντη, (quæ omnia cum præce-
dente isto ἐκυλίνδειο conveniunt;) de Saxo
projeeto videntur multò aptiùs dicta, quàm
de Hectore jam humi delabente.

Ver. 414. — ὑπαί.] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416. — ἔπερ.] *Al.* ἔπει.

Ver. 418. — Ἐκτορ' — — — μὲν ἐν
κονίῃσι.] Vide suprâ ad γ', 508 & 758.

Ver. 419. — ἐάφθη.] Vide suprâ ad γ',
543.

Ver. 420. — βεβήκε.] Vide suprâ ad γ',
181.

Ver. 421.

- Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θάμειας
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδυήσατο ποιμήνα λαῶν
 Οὐτάσσει, εἰδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ πείσῃσαν δαῖσοι,
 425 Πηλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγηνῶρ,
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
 Ἀσπίδας δυνύκτας χέρον αὐτῶν· τὸ δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰέραντες φέρον ἐκ πόνου, ὃφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 Ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρμαϊα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ πῶν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖα πολάμοιο
 Ξάνθῳ διήεντι, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 Ἔστα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδὲ οἱ ὕδωρ
 Χεῦαν· ὃ δ' ἀμπνυῖθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·

Tunc vero magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
 Sperantes trahere ad se; jaculabanturque crebra
 Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
 Nec cominus, nec eminens-ferire: prius enim circum jecerunt-se fortissimi,
 425 Polydamasque, & Aeneas, & nobilis Agenor,
 Sarpedonque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
 Ceterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante
 Clypeos probe orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
 Manibus sublatum asportabant ex pugna, donec pervenit ad equos
 430 Veloces, qui ei post pugnam & praelium
 Stabant, aurigamque & currum varium habentes:
 Qui porro cum urbem versum portabant graviter gementem.
 Sed quando jam an vadum pervenerunt pulchre-fluentis fluminis
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 435 Ibi illum e curru admoverunt terrae, eique aquam
 Affuderunt: ille itaque spiritum-recepit, & suscepit oculis;

Ver. 421. — μέγα ἰάχοντες.] Vide supra ad γ', 456.

Ver. 423. — ἔτις ἐδυήσατο.] Barnesius vidit, ἔτις ῥ' ἐδυήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσσει.] Vide supra ad γ', 192; & ad α', 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ'.]

Al. Τῶν τ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησεν. &c., εὖ ἀκήδησεν. Ceterum quā ratione, ἔτις &c. hīc & ver. 423, ultimam producat; item ἀρχ, ver. 444; & ἀρχ, ver. 447; & Αἰανί, ver. 459; vide supra ad α', 51.

Ver. 428. ἄρ'.] Proinde; deinceps, —.

Ver. 430. — μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] Vide supra ad α', 232, 279.

Ver. 431. Ἔστασαν.] Vide supra ad μ',

55. Ver. 433. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον.] Τῶς

παραπληρωματικοῖς σιωδίσμοις χρηστέον, ἔχως προαδίκαις κεναῖς, — ὥσπερ τινὲς τῶν “ Διὶ ” χεῖρ’ ὅπως εἰδὲν, — ἀλλ’ ἵαν συμβάλλασθαι τι τῷ μεγάλῳ τῷ λόγῳ. Κα’ ἄπειρα παρὰ Πλάτωνα. “ Ο μὲν δὲ μέγας ἡγούμενος ” ἐν ἐρανὶ Ζεὺς. ” Καὶ παρ’ Ὀμήρῳ, “ Ἀλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖα πολάμοιο. ” Ἀρχιλικὸς γὰρ ταθεὶς σιωδίσματος, & ὁποσποαδὲς ἢ προτέρων τὰ ἐχόμενα, μετὰ λείον τι εἰργάσατο. — σιμωνότιλα ἐργάζοντο. Εἰ δ’ ἂν εἴπῃ — [ἀνθ’ τῶν Διὶ] — μικρολογεῖν ἐφικται. Demetr. Phaler. περὶ ἐρμηνείας, § 55, 56. Vide infra ad ver. 504.

Ver. 434. — ἀθάνατος.] Vide supra ad α', 398.

Ver. 435. — πέλασαν.] Vide supra α', 140.

- Ἐξέμυθε δ' ὅππ' ἔγνα, καλανεφές αἶμα' ἀπέμεσεν·
 Αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδδέ οἱ ὅσσε
 Νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλθε δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ', ὥς ἔν' ἴδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα,
 Μᾶλλον ὅππ' Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο ἧ' χάρμης.
 Ἐνθα πολὺ πρῶτιςθε Ὀϊλῆθε ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δαυρὶ μείαλμυθε ὀξύεντι,
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
 445 Ἦνοπι βυκολέοντι παρ' ὄχθας Σαῖνιόεντιθε.
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δαυρὶ κλυτὸς, ἐγλύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα χεῖ λαπάρεν· ὁ δ' ἀνετράπεῖ, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζυῶσιν κρατερὴν ὕσμινην.
 Τῷ δ' ὅππ' Πυλυδάμας ἐγχεσπαλθε ἦλθεν ἀμύμων
 450 Πανθοίδης· βάλε ἧ' Προβολιῶρα δεξιὸν ὦμον,
 Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὦμα δ' ὄβριμον ἐγχθε
 Ἔχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
 Πυλυδάμας δ' ἐκπαῖλον ἐπείξατο, μακρὸν αὐτῶ·
 Οὐ μὰν αὐτ' ὅτω μελαθύμω Πανθοίδαο
 455 Χερὸς ὑπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν ὅτω

Sedénsque in genua, nigrum sanguinem evomuit :

Iterum verò retrò lapsus est in terram, eique oculos

Nox obtexit nigra ; ictus enim adhuc animum domabat.

440 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,

Alacriùs in Trojanos irrucunt, memineruntque pugnae.

Tunc longè primus Oilei filius velox Ajax

Satnium vulneravit, cum hastâ infiliens acutâ,

Enopidem, quem nymphea peperit Naïs eximia

445 Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.

Hunc quidem Oiliades hastâ-inclytus, propè accedens,

Vulneravit ad ile : itaque cecidit-refupinus ; de eo verò

Trojani & Danaï commiserunt acrem pugnam.

Ad eum verò Polydamas hastam-vibrans accessit ultor

450 Panthædes ; percussitque Prothœnorem dextrum in humerum,

Filium Arcilyci ; per humerum autem valida hasta

Penetravit : Hic itaque in pulveribus lapsusprehendit terram palmâ :

Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, altâ-voce clamans

“ Non equidem puto magnanimi Panthædæ

455 “ Manu e robustâ vanum exiliisse telum,

“ Sed id aliquis Argivorum recepit corpore : & ipsum puto

Ver. 438. — καδδέ οἱ ὅσσι.] *Al.* τὰ δὲ αἱ ὅσσι.

Ver. 440. — νόσφι κίοντα.] Vide suprâ ad α', 349. *Cod. Harleian.* νόσφι κίοντα.

Ver. 443. — ἔτασε.] Similiter, ver. 447, Οὔτα κατὰ. Vide suprâ ad γ', 192 ; & ad α', 140.

Ibid. — μείαλμυθε.] *Al.* μείαλμυθον.

Ibid. — ὀξύεντι.] Vide suprâ ad ε', 50.

Ver. 447. Οὔτα χεῖ λαπάρεν.] *Al.* Οὔτα καλλανάρην.

Ibid. — ἄρ'.] *Ut fit, Ut fieri solet,* —.

Ver. 452. — ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprâ ad γ', 508.

Ver. 456, 463. — κόμισι.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 459.

Αὐτῷ (κηπίομενον κατίμην δόμον Ἀΐδου εἶσα.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχου γυῖε διξαρμόιοι·

Αἴαντι ᾧ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄεινε

460 Τῷ Τελαμονιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλισα·

Καρπαλίμους δ' ἀπιόντι ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ.

Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλόατο κῆρα μέλαιναν,

Λικριφίς αἰτίας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς

Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βλάβυσαν ὀλεθρον·

465 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε ἔαυχένου ἐν (ωεοχμῷ,

Νείαλον ἀσφάγαλον· ὅπῃ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

Τῷ ᾧ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, σόμα τε, ῥῖνές τε

Οὐδὲι πληνί, ἥπερ κνήμαι ἔγνα πεσόντι.

Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·

470 Φράζεο, Πηλυδάμα, καί μοι νημερτές ἐνίσσῃ,

Ἥ δὲ ἔχ' ἔτ' ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθ'.

“ Ei baculo innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriantem;

Aiaci autem maxime, bellicoso animum commovit

460 Telamonidae: hunc enim Prothoënor cecidit proximé:

Statim igitur in Polydamanta abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.

Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,

In obliquum abiliens: excepit autem ietum Antenor's filius

Archilochus; huic enim dii destinaverunt perniciem:

465 Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,

Extremam ad vertebam; amboque discidit nervos:

Hujus autem multò prius caput, osque, narēque

Solo allapsa sunt, quam tibiæ & genua cadentis.

Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti:

470 “ Perpende, Polydama, & mihi verum dic;

“ Annon hic vir pro Prothoënore vicissim occidi

Ver. 459, 460. Αἴαντι — Τῷ Τελαμονιάδῃ.] Τί ἐν; (φύσιν τις ἀν,) εἶνεν ταῦτα [τὰ Ἀργεῖα] συμβάλλει; πρὸς λόγον; Ἐγὼ δὲ φύσιν ἀν, ὅσπερ ἄλλας συμβάλλει πρὸς ὅψιν, ὅσπερ ᾧ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ομηροῦ, ἐπὶ τῇ πύλῃ ἀπὸ τοῦ ἀντιπρόσωπου, ὁλίγοις ἢ ἐπιματῶν Ἀργεῖα ὅσπερ λαβὰς ἐκπύματα διομήδης, ἢ λόφους κρένουν, ὅσπερ (θῆσι. Διὸς ἢ παρὰ τὸν ἦτορ, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν. Ὡς τὸ, “ Αἴαντι ᾧ μάλισα δαΐφρονι “ θυμὸν ὄεινε τῷ Τελαμονιάδῃ.” Pindari. Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 461. — ἀκόντισι.] Vide suprâ ad 4, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος.] Al. Ἀρχίλοχος. Vide suprâ ad 4, 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ'.] Hunc, inquam, —.

Ver. 466. — ἀσφάγαλον· ὅπῃ.] Quâ ratione, ἀσφάγαλον, hic ultimam producat; item τι, ver. 467; & κασίγνητος, ver. 473; & ἐπὶ, ver. 485; vide suprâ ad 4, 51.

Ver. 467. — πολὺ πρότερον κεφαλῇ.]

——— pronusque magister

Volvitur in caput, — Æn. I, 119.

Ver. 469. — γέγωνεν.] Non ex præterito (quod vocant) γέγονα· quo pacto non constaret Temporis ratio: Vide suprâ ad 4, 37. Sed ex verbo γέγωνα· unde & alibi, γέγονα.

Ver. 471. Ἥ δὲ ἔχ'.] Pronuntiabatur, Ἥ δὲ ἔχ'. Vide suprâ ad 4, 349; & ad 4, 533. Al. Ἥ ῥ' ἔχ'.

Ibid. — ἀντιπεφάσθ'.] Al. ἀντιπεφάσθ'. Sed omnino scribendum, ἀντιπεφάσθ'. Nam istud 4, (ut liquet ex analogo πείσθ'), cum sit naturâ breve, syllabam positione solutissimo ad longam efficit, sicuti in τάγμα, τείλασθαι, τάξις, τάξαι, & similibus; non ipsum enuntiatur produci, sicuti in πείγμα, πεπείσθαι, πείξις, πείξαι, & quæ ejusmodi sunt. Vide suprâ ad 1, 192.

- "Αξιϙ· ε μλύ μοι κακός εἶδεϙ, εἰδὲ κακῶν ἔξ·
 "Αλλὰ κασίγνηϙ· Αντήνορϙ ἱπποδάμοιο,
 "Ἡ παῖς· αὐτῷ ϙ γρυὲν ἀγχιςα ἰώκῃ·
 475 "Ἡ ϙ, εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἀχϙ ἔλλαβε θυμόν.
 "Ενθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίου ἔτασε δαυρὶ,
 "Αμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαυλον ἐπέξατο, μακρὸν αὖσας·
 "Αργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοί,
 480 Οὐ θην οἰοισίν γε πόνϙ τ' ἔσεϙ ἢ οἷζυς
 "Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὥδε καὶ ἀκλινέεσθε ἢ ὕμμες.
 Φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχϙ δεδμημύϙ ὦσθι
 "Ἐχθ' ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποιυῇ
 Διερὸν ἐν ἀτίϙ· τῷ καί κέ τις ὄχεϙ ἀνὴρ
 485 Γνωτὸν ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθῃ.

" Dignus : non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis ;

" Sed frater Antenoris equum-dormitoris,

" Vel filius : ipsi enim genere proximè similis-videbatur mihi.

474 Sic dixit, benè cognoscens : Trojanos autem dolor cepit animo.

Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,

Fratrem suum circumeundo-protectens : Promachus enim eum trahebat pedibus.

Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans :

" Argivi, sagittarii-infausti, mīparum insatiabiles,

480 " Haud sanè solis laborque erit & luctus

" Nobis, sed aliquandò sic occidemini & vos.

" Videte, ut vobis Promachus dormitus dormit

" Hastâ meâ ; ut nequaquam fratris ultio

" Diè insoluta sit : Quare & quivis optet vir

485 " Fratrem in ædibus belli [vel cædis] vindicem sibi-relinqui.

Ver. 475. — εὖ γινώσκων.] *Probat quum πό-
ται, quis affect.*

Ibid. — θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* op-
timè, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμῷ,
& θυμῷ.

Ver. 476, 489. — ἔτασε.] Vide suprâ ad
4, 140

Ver. 478. — μακρὸν αὖσας.] Cod. *Har-
leian.* μακρὰ βιάσθων.

Ver. 479. — ἰόμωροι.] Vide suprâ ad 8,
242.

Ver. 480. — Οὐ θιν αἰοισίν γε — Ἡμῖν.]

—— Nec soli pœnas dant sanguine

Teucris :

Quondam etiam victis redit in præ-
cordia virtus,

Victoresque cadunt Danaï. —

Æn. II, 366.

Ver. 484. Διερὸν ἐν ἀτίϙ.] Editi ha-
bent, Διερὸν ἀτίϙ ἐν. Sed voculas istas
transponere non dubitavi. Quamvis enim
τίσιν, & τίσιν, & τίσις, apud Homerum
semper ; atque etiam τίς, quoties lubet, prio-
rem producat ; attamen ἀτίϙ, & ἀνίϙ,
& παλινίϙ, & τίς, & corrigiantur, &

omni ex analogiâ semper corrigiantur necesse
est. Vide suprâ ad 7, 414.

Οὐ μὲν αὖτ' ἀτίϙ. — *Iliad.* 7, 414.

—— τότε ἀνίτα ἔστα γρὶ ἰο. — *Al.* 213.

—— Ζῶς ἀνίτα ἔστα τελέσσει.

Odyss. 8, 51 & 60.

—— παλινίτα ἔστα γρὶ ἰο.

Odyss. 4, 379 ; & 8, 144.

—— ἐπὶ ἔτι τίσιν γ' ἰδδουσας κίχων.

Iliad. 7, 19,

—— τίς ἐσσι] Ἀτρεΐδαι.

Odyss. 4, 40.

—— ἐπὶ τίς ἐστίν. *Odyss.* 8, 76.

—— ἔξοπισσιν τίς αἰεί. *Odyss.* 7, 144.

Ver. 485. — ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λι-
πέσθῃ.] *Al.* ἐν μεγάροισιν ἄρεως ἀλκτῆρα γρὶ ἰο-
θαι. Ut infrâ. — ἐμῷ ὃ δῶσιν ἄρεως
ἀλκτῆρα γρὶ ἰο. — *Al.* 100. Et, Μένιος, ἀ-
μυων ἀρῶ. — *Odyss.* 7, 208. Nisi
fortè & istis in locis scribendum sit, δῶσιν
" Ἀρεως sive Ἀρεως, & ἀμυων Ἀρεως. Cod.
Harleian. à Tb. Bentleio, & Cod. *Oxon.* à
Barnesio collatus, habent Ἀρεως. Nec ita
malè.

Ver. 489.

ὧς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχθ' ἦν δ' ἄξαμφοῖο·
 Πηνέλεω ᾗ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρνευ·
 Ὀρμήθη δ' Ἀκάμανι· ὁ δ' ἔχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηλεόιο ἀνακί· ὁ δ' ἔπασεν Ἴλιονῆα,
 490 Τῖόν Φόρβανι· πολυμήλεα, τὸν ῥα μάλισα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλη, καὶ κτήσιν ὅπασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μῦνον τέκεν Ἴλιονῆα,
 Τὸν τὸθ' ὑπ' ὀφρύ· ἔτα καὶ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο Διφ' ἔρρε,
 495 Καὶ Διφ' ἰνίεσσι ἦλθεν· ὁ δ' ἐξείλο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφω· Πηνέλεωσ ᾗ, ἐρυοσάμην· ξίφ' ὀξὺ,
 Αὐχένα μέδσον ἔλασεν· ἀπήραξεν ᾗ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ (ὡς πῆλημι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἐγχε·
 Ἦεν ὡς ὀφθαλμῷ· ὁ δ' ᾗ Φῆ, κώδειαν ἀναχών,
 500 Πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι, καὶ δὶχόμην· ἔπ' ἠυδα·
 Εἰπέμηναι μοι, Τρῶες, ἀγαυῆ Ἴλιονῆ·

Sic dixit : Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante ;
 Peneleo autem maximè, bellicoso animum commovit ;
 Ruit itaque in Acamantem ; ille verò non sustinuit impetum
 Penelei regis ; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,

490 Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maximè
 Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones ei dederat :
 Ex hoc autem Mater unicum peperit Ilioneum :
 Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
 Excussitque pupillam ; hasta verò per oculum penitus,
 495 Et per occipitium transiit : Hic itaque in terram descendit, manibus porrectis
 Ambabus : Peneleus autem, stricto ense acuto,
 Cervicem mediam feriit ; deturbavitque humi,
 Ipsâ cum casside, caput : adhuc verò valida hasta
 Erat in oculo : *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam-papaveris-capite sublato*,
 500 Denuntiavitque Trojanis, & glorians verba fecit :
 " Renunciate mihi, Trojani, illustris Ilionci

Ver. 489. Πηνέλεω.] *Al.* Πηνελιῶ.

Ver. 490. — τὸν ῥα.] *Quem utique* — ;
Quem videlicet — . Est enim *causa al-*
ia, quare πολύμηλον fuerit *Phorbas*.

Ver. 492. — ὑπὸ μήτρῃ.] Quâ ratione,
 ὑπὸ, hic ultimam producat ; item αὐχέ-
 μιν, ver. 500 ; & δάμαρ, ver. 503 ; &
 πῆ, ver. 517 ; & γό, etiam extra cæluram,
 ver. 521 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 493. — ἔτα.] Vide suprâ ad γ', 192.

Ver. 497. — ἀπήραξεν ᾗ χαμᾶζε, Αὐτῇ
 ὡς πῆλημι, κάρη.]

— huic uno dejectum cominus ictu
 Cum galeâ longè jacuit caput. —

Æn. IX, 770.

Ver. 499. — ὁ δ' ᾗ Φῆ — πῆρα δὲ τε —,
 ἔπ' ἠυδα.] Καὶ εἰς πῆρα παραλληλίαν ταυτο-
 λογίαν αὖτις, " Φῆ δ' ᾗ πῆρα δὲ ἠυδα." *Τῆν*

ᾗ — καὶ ἔξω πάθος. Ἡρεσίῃ γὰρ ὁ ἦρας τῆς
 ἑρῆς, εἰς λύπην τῆς Τρώων. Ὁ πάνυ παρο-
 ξυνώμενος ὄντι εἰς θυμὸν, εἰ ἔτι ἀναλίσκας
 παραδειγματίζει τῷ πεισθέντι τῷ κεφαλῇ. *Ευ-*
βατ.

Ver. 500. Πέφραδ.] de hujusmodi voca-
 bulorum formatione, quâ nimirum analogiâ
 ex φράζω oriatur πῆραδα, ex κράζω au-
 tem κέρραγα· ex τάρτω similiter τέταγα, ex
 πῆρτω autem πῆραγα· vide suprâ ad β',
 314 ; & ad γ', 192. Cæterum πῆραδα,
 hoc in loco, non est ex ipso πῆραδα· quo
 pacto non constaret Temporum ratio : Sed
 ex Poëtico, πῆραδα, imperfectum vel aori-
 stus πῆραδον· sicuti in σ', ver. 9, & ε',
 340, διαπῆραδον.

Ver. 501. Εἰπέμηναι μοι.] *Renunciate*,
quæso, — .

Πατρὶ φίλῳ & μητρὶ, γοήμηναι ἐν μεσάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγυνορίδαο,
 Ἄνδρ' ἐφίλῳ ἐλθόντι γανύσασθαι, ὅππότε κεν δὴ
 505 Ἐκ Τροίης (ὡν νηυσὶ νεώμεθα κῆροι Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαρὸν δέειε.
 Πάπληνεν ᾗ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπιὴν ὁλεθρον.
 Ἐσπέει νῦν μοι, Μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅσις δὴ πρῶτος, βροτόεντι ἀνδράγῳ, Ἀχαιῶν
 510 Ἡραΐ, ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχῳ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Τρῳίῳ ἦτα
 Κυρτιάδῳ, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλκιον δ' Ἀντίλοχον, & Μέρμερον ἐξενάειξε·
 Μηριόνης ᾗ Μόρῳ τε, καὶ Ἴπποτίῳνα κατέκλει·
 515 Τευκρὸν ᾗ Προθόονά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·

“ Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus :
 “ Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
 “ Viro charo reverso se læto-vultu-offeret, quando demùm
 505 “ Ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum.
 Sic dixit : Illos autem omnes pallidus timor cepit ;
 Circumspectabátque unusquisque, quâ effugere-possit gravem perniciem.
 Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,
 Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
 510 Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
 Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit
 Cyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum :
 Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos-spoliavit :
 Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit :
 515 Teucer verò Prothoonâque peremit, & Periphetem :

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ.] *Nam, ut non dudum gloriati estis, neque apud Nos —.*

Ver. 504. — ὅππότε κεν δὴ — ν. ὤμεθα.]
 “ Quando cumque erit futurum, ut ” —.
 Spem & expectationem longam pulcherrimè depingunt Explementa ista, καὶ δὴ. Quæ si quis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infra ad χ', 365. Haud dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere ; negantis est, ἀδικοῖ· pernegantis, ἀδικώποισι. Quæ quidem voculæ optimè reddi possunt latinè ; nequaquam, &, neque adhuc quaquam ; Vel, nunquam, & neque adhuc unquam. Ad vim & elegantiam hujusmodi explementorum, videatur & Platonis locus suprâ citatus ; ver. 433 hujus libri.

Ver. 506, — ἄρα.] *Ut sit ; Ut par erat, —*

Ibid. — χλαρὸν δέειε.] *Al. χλαρὸν δέειε. Al. τρώμει ἔλλατ' ἡγῆα. Ex verbis nimirum sæpiùs memoriter citatis.*

Ver. 507. — ὅπῃ, & φύγοι.] *Al. ὅπῃ, & φύγοι.*

Ver. 508. Ἐσπέει νῦν μοι, Μῦσαι,]
 Vos, ô Calliope, precor, aspirate carenti ;
 Quas ibi tum ferro strages, quæ funera
 Turnus
 Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco :
 Et mecum ingentes oras evolvite belli.

Æn. IX, 525.

Ver. 509. Ὅσις δὴ πρῶτος — ; Αἴας ῥα.] *Notandum quàm aptè & significanter hîc sibi invicem respondeant, δὴ, & ῥα.*

Ver. 510. Ἡραΐ.] *Al. Ἡερῖ.*

Ibid. — ῥ'.] *Ut diximus, —.*

Ibid. — ἐκλινε.] *Vide suprâ ad d, 309.*

314.

Ver. 512. — καρτεροθύμων.] *Al. καρτερόθυμον.*

Ver. 514. — Μόρῳ τε καὶ Ἴπποτίῳνα.] *Vide suprâ ad γ', 792.*

Ver. 516.

Ἀτρείδης δ' αἶρ' ἔπειθ' Ὑπερίωρα, ποιμήα λαῶν,
 Οὔτα κ' λαπάριον, ἀλλ' ὃ ἐνέρεα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηώσας· ψυχὴ δ' καὶ ἔταρμήνιν ὠτειλὴν
 Ἔσσυ' ἐπεισομένη· τ' δ' ἐκόντο· ὅσ' ἐκάλυψε.

520 Πλείστus δ' Αἴας εἶλεν, Οἴλην ταχὺς ἦος·
 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖον Ὀπιδέω ποσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

Atridésque deinceps Hyperenorem, pastorem populorum,
 Vulneravit ad ile; intestina autem æs penitus-hauserit
 Dilacerans: animaque per inflictum vulnus
 Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.

520 Plurimos verò Ajax interfecit, Oilei velox filius:
 Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat
 Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Ver. 516. Ἀτρείδης.] Menelaus. Nam
 Ἀτρείδης jam vulneratus, à pugnâ absti-
 nuit; suprâ ver. 28, 29, 63, 130, 379,
 380. Et Menelaus infrâ ε', 24; à se occi-
 sum memorat Hyperenora. Ut rectè anno-
 tavit Barnesius.

Ver. 517. Οὔτα κ' λαπάριον.] Al. Οὐ-
 τας λαπάριον.

Ver. 518. — ψυχὴ δ' καὶ ἔταρμήνιν ὠτει-
 λῶν.]

Ile rupit calidum frustra de vulnere te-
 lum;

Unâ eâdemque viâ sanguisque animus-
 que sequuntur. Æn. X, 486.

Ver. 522. — ὅτε τι.] Quando utique;
 Quando videlicet, —.

Ibid. — ὅτε τι.] Al. ὅτε τι.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄,

ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ο΄.

Ζεὺς ἰδερθεὶς, καὶ διασάμνῃ τὰς Τρῶας νικηφόρος, Ἥρα ἐπιπλήσσει, καὶ Ἴδαν μὲν μεταπέμψει πρὸς Ποσειδάωνα, κελεύων ἀφίστασθαι τὴν πολέμῳ· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναρρώσῃ τὴν Ἑκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τὰς Ἑλλήνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέγας δὲ νεῶν (ῥαυδιωχθῆναι), Αἴας δὲ Τελαμῶνι πολλὰς ἐπαυρῇ τὴν πολέμῳ, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέρειν.

* Αἰ. ἀνδρώση.

Ἐπιγραφαί.

Παλιῶξ.

Ἄλως.

Οὐ, Κροῖδης κηχόλωτο Ποσειδάωνι, ἔφη.

Ατὰρ ἐπεὶ Διὶς τε σκόλοπας ἐτάφρον ἔβησαν
Φαίοντες, πολλοὶ δὲ δάμνη Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεφιν ἐρηλύοντο μέοντες,
Χλωροὶ ὑπὸ δαίρας, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς

Α T postquam vallōsque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti-essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus represā-fugā manebant,
Pallidi prae metu, exterriti: exporrectus verò est Jupiter

Ver. 1. — διὰ τε — ἔβησαν.] Τὸ ἔβη, « δέξιναν. » Ὑπερβατὴν γὰρ (inquit Scholia-
stae) ὁ τὸς π. Quod nihili est. *Ensta-*
tibus melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ ἡνῶα λέ-
γουσιν Ὑπερβατὴν. Οἱ δὲ ῥήτορες ἐκ ἀξιώσιν ἔτι
καλεῖν αὐτὸ. Διακινεῖσθαι δὲ φασὶ καὶ σιῶτα-
ξιν ὁρίσασθαι, ἵνα ἡ διακοπή τῆς λέξεως, τὸ τα-
λαιπυρὸν καὶ δυσδιόδωλον ἐμφάνῃ ἥτο καὶ τὰ φρον
διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ
ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατὴν. — Ἄλλ'
ὡς ἐγγύς ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπας καὶ
τάφρους. ὅτι αἱ ἐμμελὲς ἔχουσιν ἐν τῇ φυγῇ· ἔτι
καὶ ἡ ἐμμελὴς ἔχει, τὸ σπῆρας ἥτο φλογίαν, τῇ
λέξεως μιμητικῆς. *Hermogenes*. καὶ μετέπειτα
δεινότης, *cap. 14.*

Ver. 3. Οἱ μὲν δὲ.] *Trojani quidem jam*
ad currus represā-fugā manebant.

Ibid. — παρ' ὄχεφιν.] *Ad currus ultra*
fossam jam ab initio oppugnationis relictos;
μ', 75—85.

Ver. 4. — ἰδὲ δὲ —. Στὴ δὲ ἀναίξας,
Idem δὲ —.]

Prospiciens, summā placidum caepit ex-
tulit undā:

Disiectam Aeneae toto videt equore
classē,

Fluctibus oppressos Troas, caelique ru-
ina:

Nec latuere doli fratrem Junonis & ira-

Aen. I, 131.

Ver. 110

- 5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνον Ἥρης·
 Στῇ δ' αἶψ' ἀναίξας, ἴδε ἣ Τρῶας & Ἀχαιῆς,
 Τὸς μὲν ὀϊνομήδης, σὺν ἣ κλονέοντάς ὀπισθεν
 Ἀργεῖς· μὲν δέ (φι Ποσειδάωνα ἀνακλᾷ.
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· αἶμφι δ' ἑταῖροι
 10 Εἵαθ', ὁ δ' ἀρσάλειον ἔχει' ἀσθμαίνῃ, κῆρ ἀπινύσων,
 Αἶμα' ἐμέων· ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότατ' ὅβρις Ἀχαιῶν.
 Τὸν ἣ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρεῖ ἰδὼν Ἥρην πρὸς πύθον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνη, ἀμήχανε, ζὸς δόλῳ, Ἥρη,
 15 Ἔκτορα διοὺς ἱπασσε μάχης, ἐφόβησε ἣ λαὸς.
 Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλκιεινῆς
 Πρώτη ἐπαύρηται, & σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 Ἥ ἔμεινεν, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ ἣ ποδοτίν

- 5 *Ide in verticibus, ex aureum-solium-habentis Junonis amplexu:*
Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos & Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem eas à tergo
Argivos; intèrque hos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circumque focii
 10 *Sedebant; is autem graviangebatur anhelitu, mente-&-viribus defectus,*
Sanguinem vomens; cum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.
Hunc autem intuitus, misertus est pater hominùmque deùmque;
Ac terribili-modo torvùm intuens, Junonem verbo allocutus est.
 “ Certo-certius mali-artifex, ò fraudulenta, tuus dolus, Juno,
 15 “ Hectora nobilem cessare-fecit à pugnâ, fugavitque ejusdem copias.
 “ Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum
 “ Prima fructum sis perceptura, & te verberibus cædam.
 “ An non meministi, quando pependisti ab-alto, à pedibus autem

Ver. 11. Αἶμα' ἐμέων.]

Purpuream vomit ille animam. —

Æn. IX, 349.

Ibid. — ἔμιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.]

Ἡ ἀποφασὶς τῇ καταράσει πρὸς μὲν τὸ ἴσον
 δυνάμει, πρὸς δὲ τὸ πλεονέκτημα. — “Ὅταν λίσσῃ,
 “ ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,”
 μῆτις δὲ ἀποφασὶς δηλοῖ τὴν καταράσειον· ἡ γὰρ
 πάντα ἰσχυρὴν δείξει θείαν. *Hermogenes* περὶ
 ῥητορικῆς δεινότητος, cap. 37.

Ver. 12. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

— Divum pater, atque hominum

Rex.

Æn. I, 69.

— hominum sator, atque Deorum.

Æn. XI, 725.

Ver. 18. Ἥ ἔμεινεν.] *Al.* Ἥ ἔμεινεν,

& Ἥ ἔμεινεν. Pronuntiabatur autem ἡ
 μέμνη· Non utique licentiâ aliquâ *Poëtica*,
 sed quia vulgò etiam in *solutâ* (ut opinor) o-
 ratione ita pronuntiabatur. Non enim id
 semel iterumve, sed perpetuò ferè, & con-

sultò fecit Poëta. Vide suprâ ad 1, 349 &
 & ad 1, 533.

Ibid. — ὅτε τ' ἐκρέμω.] *Quando utique;*
Quando nimirum —. Cæterum de hujus
 versiculi numeris, vide suprâ ad v, 36; &
 ad γ, 363.

Ibid. — ἐκ ἣ ποδοτίν Ἀκμοτας ἴκα δύνω.]
 Non hæc ab *Homero* conficta, sed ab antiquis
 desumpta Philosophis; qui elementorum mu-
 tationes, rerumque naturalium formanda-
 rum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti
 sunt docere. Quarum tamen fabularum sub-
 tilior & enucleatior explicatio, ad Poëticæ
 Ornatus intelligentiam parum facit. *Εο-
 κων ὁ Πλάτωνος μύθου παλαιῶ παραφύρεται τὸ τοῦ
 καὶ ὅν Ζεὺς ἐμυθεύει οὐκ ἐμαρτυρεῖται τὸ Ἡ-
 ραν* —. *Phrynæus* de Naturâ Deo-
 rum, capite de Fabulis antiquitùs traditis.
 Ἐκ μυθεύσεως ἣ ἀληθείας, ἀναπνεύει καὶ τὴν τερα-
 τολογίαν, ἢ ὁμηρικόν. — Τὸ δὲ πάντα
 πλάττειν, ἢ ὁμηρικόν. *Strabo*, lib. 1,
 pag. 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver. 21.

- Ἀκμονας ἦκα δύνω, πρὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 20 Χρύσεον, ἄρρηκτον; ὣς δ' ἐν αἰθέρι & νεφέλῃσιν
 Ἐκρέμα, ἠλάσειν δὲ θεοὶ καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
 Λῶσαι δ' οὐκ ἐδυνάοντο παρῆσθαι· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπλαισκον τέλαων ἀπὸ βηλῆ, ὅφρ' ἂν ἴκη
 Γλῶ ὀλισθηπέλέων· ἐμὲ δ' εἴδ' ὥς θυμὸς ἀνίη
 25 Ἀζηχὴς ὀδυῖν Ἡρακλῆϊ θείοιο,
 Τὸν δὲ ξυὲ Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῆσα θυέλλαις,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτον πόντον, κακὰ μηχανώσας,
 Καί μιν ἐπεὶ Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν εἶων ἐνθεν ῥυσάμεν, & ἀνήγαγον αὐτὶς
 30 Ἀργεῖ· ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ αἰθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολήξῃς ἀπαλίων·
 Ὅφρ' εἰδῇς, ἦν τοι χραιίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,

- “ Incudes-suspensas demisi duas, circum manus autem vinculum misi
 20 “ Aureum, infrangibile? tu autem in aethere & nubibus
 “ Pependisti; mœrore-afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:
 “ Solvere autem non poterant circumstantes: quemcumque autem prehenderem,
 “ Projiciebam correptum de limine caeli, donec perveniret
 “ In terram vix-spirans: me verò nē sic quidem ira missum-faciebat
 25 “ Vehemens ob dolorem Herculis divini;
 “ Quem tu cum Borēâ vento inductis procellis,
 “ Misisti per infructuosum pontum, mala machinans,
 “ Et cum deinde ad Coon benè habitatam de-cursu-detulisti.
 “ Ac cum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterum
 30 “ In Argos equis-aptum, multis licet malis-exercitum.
 “ Hæc tibi rursus-in-memoriani-reducam, ut desistas à fallaciis:
 “ Ut scias, an tibi profuerit congressusque & cubile,

Ver. 21. — ἠλάσειν.] Pronuntiabatur, ἠ-
 λάσειν, vel ἠλάσειν. Vide suprâ ad β', 811.

Ver. 22. — ἐκ ἐδυνάοντο παρῆσθαι· ὃν δὲ
 λάβοιμι, —.] Scholiastes legit; ἐκ ἐδυνά-
 οντο· παρῆσθαι ὃν δὲ λάβοιμι, —. Multo
 minus venusté. In vulgatis istud, ὃν δὲ λά-
 βοιμι, id ipsum est quod quaeritabat Scholia-
 stes, ὃν δὲ ἂν λάβοιμι σὺ παρῆσθαι. Dein-
 ceptum autem quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λάβει
 Ἡφαιστος· rectè se habet: Ut liquet ex se-
 quente, ῥίπλαισκον τέλαων, comparato cum,
 ῥίπλαισας τέλαων, suprâ d. 591.

Ver. 24. — ἐμὲ δ' εἴδ' ὥς θυμὸς ἀνίη Ἀζη-
 χὴς ὀδυῖν.] Al. ἐμὲ δ' ὥς θυμὸν ἀνίη Ἀζη-
 χὴς ὀδυῖν. Utravis lectio ferri possit. Quod
 autem conjicit *Barnesius*, scribendum hîc ἀ-
 νίη, propterea quod ἀνίη aliis in locis medi-
 am corripiat; planè nihili est. Quod enim
 in omnibus sit vocabulis, ut *ultima* in syllabâ
Vocalis longa, sequente aliâ Vocali, *dimidiâ*
ex parte elidi, hoc est, corripi possit; vide
 suprâ ad α', 51: id nonnullis in vocabulis, et

tiam in syllabis non ultimis, fieri itidem po-
 test: Ut in τίς, ἴς, υῖς, ἦς, αἶς, & si-
 milibus *permutis*. Vide suprâ ad γ', 103.

Ver. 26. — ἀνέμῳ.] Al. ἀνέμῳ.

Ver. 27. — ἀτρυγέτον.] Ἀκαταπύκνῳ, πο-
 λυῖ· ἢ, ὡς ἔστι φασί, ἢ ἀναρπῶ. Schol.
 ad α', 316.

Ver. 28. — Κόωνδ' — ἀπένεικας.] Ut &
 ibi cum videlicet novis periculis objiceret.

Ver. 30. — ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸ πᾶν
 τῷτοι προσγράφει τις καὶ τέρας τὴν εἶχας·
 Πρὶν γὰρ ὅτι δὴ σ' ἀπάλυσεν ποδῶν· μύ-
 δρας δ' ἐν Τροίῃ

Κάββαλον· ὅφρα στείλει καὶ ἰαομένησι
 σὺνδιδῷ. *Eustath.*

Ver. 32. Ὅφρ' εἰδῇς.] Al. Ὅφρα εἰδῇς·
 Et, Ὅφρα εἰδῇ. Ἐν δὲ τοῖς ὅφρ' ἢ Ἡρακλῆς,
 ἄρῃσας — μὲν δὲ πρὸς τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίαν
 καὶ χάριν εἰδήσειν· — Τῶντα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀ-
 πειλεῖ καὶ λάβει πρὸς αὐτῷ· “ Ὅφρα εἰδῇς,
 “ ὅφρ'” *Plutarch. de audient. Poetis.*

Ἦν ἐμίγης ἐλθῆσα θεῶν ἄπο, καὶ μὲ ἀπάτησας.

Ὡς φάτο· ῥίησεν ἣ βοῶπις πότνια Ἥρη,

35 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα ἔ Οὐρανὸς ἄρ' ὕπερθεν,

Καὶ τὸ καλειβόμβρον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος

Ὀρκός, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσιν θεοῖσι·

Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ ναῖτερον λέχος αὐτῶν

40 Κερίδιον, τὸ μὲν σὺκ' ἂν ἐγὼ ποίε' μαψ' ὁμόσαιμι·

Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Πημαίνῃ Τρῳάϊς τε καὶ Ἑκτορι, τοῖσι δ' ἀρήγῃ·

Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν θυμὸς ἐπόρρωι καὶ ἀνάγῃ·

Τερρομένης δ' ἔπ' νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιεύς.

45 Αὐτὰρ τοὶ κακύνω ἐγὼ παρκαμυθησαίμεν,

Τῇ ἱμεν, ἣ κεν δὴ Σὺ, Κελαινεφές, ἤλεμονόοις.

Ὡς φάτο· μείδησεν ἣ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

“ Quo mista es, veniens seorsum-à diis, & me decepisti.

Sic dixit : Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,

35 Et cum compellens verbis alatis allocuta est :

“ Sciat nunc hoc Terra & Cælum latum supernè,

“ Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum

“ Juramentum, gravissimūque est beatis diis ;

“ Tuūque sacrum caput, & noster torus ipsorum

40 “ Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim ;

“ Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator

“ Cladem-infert Trojanis & Hectori, Argivis autem auxiliatur :

“ Sed nimirum ipsum suus animus incitat jubetque ;

“ Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.

45 “ Atquin & ei ego consuluerim,

“ Ed ire, quod quidem tu, O Jupiter, atras-nubes-cogens, imperaveris.

Sic dixit : Subrisit autem pater hominūque deūque,

Ver. 34. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α,

551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε γαῖα καὶ ὕπερθεν.]

Esse nunc Sol testis, & hæc mihi terra precanti.

Æn. XII, 176,

Fontesque fluviosque voco, quæque petheris alti

Religio, & quæ cæruleo sunt numina ponto.

Ibid. v. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καλειβόμβρον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος Ὀρκός, δεινότατός τε — θεοῖσι.]

—— idque ratum, Stygii per flumina fratris,

Per pice torrentes atrâque voragine ripas,

Annuit. —

Æn. IX, 104 ; & X, 113.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis, Una superstitio superis quæ reddita Divis.

Æn. XII, 816.

Μαίεσθε ἣ τ' Στυγὸς τὸ ἱεῖμα ἐς τ' πάσσον ἐ-

πιστρίετο Ὀμηρ. — Ἐν μὲν γὰρ Ἡρας ἐποίησεν ὅρκον, “ Ἴσω νῦν — τὸ καλειβόμβρον

“ Στυγὸς ὕδωρ.” Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν εἰς αὐτὴν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τ' Στυγὸς εἰδὼν. — Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνὸς τοῦ παρὰ τὸ Νάνακρον εἰδὼν, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς στίβον ὑψηλὸν· διεξιὼν δὲ διὰ τ' στίβου, ἐς τὸ Κεῖθον ποταμὸν κατεκί. Θάλασσαν δὲ τὸ ὕδωρ φέρεται, καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλλὰ ζώων παρὶ. Pausanias, lib. 8. cap. 18.

Ver. 39. — καὶ ναῖτερον λέχος αὐτῶν Κερίδιον.]

Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos ;

Si benè quid de te merui, fuit aut tibi quicquam

Dulce meum. — Æn. IV, 316.

Ver. 44. Τερρομένης.] Al. κτενομένης.

Ver. 46. — ἣ κεν δὴ] Quocumque demum —

Ibid. — ἡλεμονόοις.] Al. ἡλεμονόους.

Ver. 47. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

Vide suprâ ad ver. 12.

Ver. 48.

- Καί μιν ἀμειβόμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλε' ἄλλη,
 Αἴψα μελαερέψει νόον, μὲν δ' ὦν καὶ ἐμὸν κῆρ·
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἔρχεο νῦν μὲν Φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἰεῖν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Ὅφρ' ἢ μὲν μὲν λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴησι Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Πανσάμηνον πολέμοιο, τὰ δ' ἄπρὸς δώμαθ' ἰκέσθ'·
 Ἐκλῶρα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 60 Αὖτις δ' ἐμπνέσῃσι μῆν', λελάθη δ' ὀδυράων,
 Αἷ νῦν μιν τείρουσι καὶ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Αὖτις ὀπαστρέψουσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
 Φάργονες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσι
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα· ὁ δ' ἀνστήσῃ ὃν ἑταῖρον
 65 Πάτροκλον, τὸν δ' κτενεῖ ἔχει Φαίδιμ' Ἐκλῶρα
 Ἴλις προπάρσῃθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηῖς

Et eam respondens verbis alatis allocutus est :

- “ Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
 50 “ Idem mecum sentiens inter immortales sederis ;
 “ Τῷ κε εὐδὲν σὰνδ' Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
 “ Confestim & suam converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem
 “ Quin, si jam quidem ex-animo & verè loqueris,
 “ Vade nunc ad cætus deorum, & huc vocatos-jube
 55 “ Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu ;
 “ Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
 “ Eat, & dicat Neptuno regi,
 “ Ut, relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat :
 “ Heclorem verò excitet ad pugnam Phæbus Apollo,
 60 “ Iterumque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum
 “ Qui nunc ei premunt præcordia : Achivos autem
 “ Iterum avertat, imbelli fugâ immisâ :
 “ Fugientes autem, in naves multa-transfusa-habentes incidant
 “ Pelidæ Achillis : Is verò excitabit suum socium
 65 “ Patroclum, illumque interficiet hastâ illustris Hector
 “ Ilium ante ; multos ubi-ille-peremerit juvenes

Ver. 48. — ἀμειβόμενος ἔπειτα.] Quâ ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ.] Siquidem tu reverâ —.

Ver. 50. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 56 — 77. Ὅφρ' ἢ μὲν — Ἀχαιῶν πολίπερθον.] Versus hosce viginti duos, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli : Rationibus, ut mihi quidem videtur,

haud satis idoneis. Quâ de re videatur *Estabius*.

Ver. 51. Πανσάμηνον.] *Al.* Πανσάμηνον.

Ver. 64. — Ἀχιλῆα.] Vide suprâ ad γ',

324.

Ibid. — ἀνστήσῃ.] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἴλις.] De hujusmodi vocabulorum *prosochia*, vide suprâ ad ver. 24. Ineptè admodum *Barnesius*, “ *Producitur* (inquit) εἰς ἀναλκίαν ἀπαρτισμένη τῇ Σπονδείῃ.” Quasi scilicet vox, Ἴλις, locum non haberet sexcenties pes *dactylus*.

Ver. 72.

- Τὸς ἄλλους, μὲν δ', ἥν' ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον ·
 Τῷ δ' ἡ χολωσάμεν κλέει Ἑκτορα δῖον Ἀχιλλεύῃ
 Ἐκ τῷδ' ἂν τοι ἐπείω παλίστην ὤφρα νηῶν
 70 Αἶεν ἐγὼ τέρχοιμι Δαρμπέρες, εἰσόκ' Ἀχαιοί
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηνᾶς Δὲ βυλαίς.
 Τοπεῖν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτι τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἰάσω,
 Πρὶν γε πὲρ Πηλεΐδαο τελευτήθῃαι ἑλδωρ ·
 75 Ὡς οἱ ἐπέειπεν πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένδουσα κάρηϊ
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γόνων,
 Λισομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεύῃσι πολίπορθον.
 Ὡς ἔφατ' · ἔδ' ἀπὶθυσσε θεὰ Λακώλεν Ἥρη ·
 Βῆ δ' καὶ Ἰθάϊων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόον ἀνέρεθ', ὅς' ἔπ' πολλῶν
 Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πῶκαλίμησι νοήσῃ,
 Ἐνθ' εἴλω, ἣ ἔνθα, μνησθήσεται τε πολλά ·
 Ὡς κραιπνῶς μεμαῖα διέπλετο πότνια Ἥρη ·
 Ἰκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγέρεας δ' ἐπῆλθεν
 85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ · οἱ δ' ἰδόντες,

" Cum alios, tum filium meum Sarpedona nobilem :

" Ob Patroclum autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.

" Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur Trojani à navibus

70 " Semper ego efficiam perpetuò ; usque dum Achivi

" Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.

" Prius autem neque ego cessabo ab ira, neque quæpiam aliorum

" Immortalium Danaïs auxiliari hîc finem,

" Quàm Pelidæ expletum fuerit desiderium ;

75 " Sicut ei promissi primùm, meoque annuî capite

" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,

" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.

Sic dixit : Neque non-obsecuta-est dea ulnas-candida Juno ;

Discessit itaque ab Idæis montibus, ut iret ad excelsum Olympum.

80 Sicut verò cum se arrigit mens viri, qui per multas

Terras profectus, præcordiis in prudentibus secum-cogitat,

" Huc iverim, vel illuc," animoque-versat multa :

Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno ;

Pervenitque in excelsum Olympum : Congregatis autem supervenit

85 Immortalibus diis, Jovis in domo : Illi verò conspicati,

Ver. 72. — ἔτ' ἄρ'.] Al. ἔτ' ἂν.

Ibid. — παύσω.] Al. παύω.

Ibid. — ἄλλον.] ἄλλοι. MSS à viro erudito, Tbm. Bentleio, collati. Quæ & proba Lectio.

Ver. 73. Ἀθανάτων.] Vide suprâ ad α', 398.

Ibid. — ἰάσω.] Barthesius pessimè, ἰάσω. Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 77. — πολίπορθον.] Vide suprâ ad β', 278.

Ver. 78. — θεὰ Λακώλεν Ἥρη] Boëtius πόντια Ἥρη, MSS duo à Tb. Bentleio collati. Quæ si vera sit lectio ; erit prior illa ex ver. 92, jam infrâ, desumpta.

Ver. 79. Βῆ δ' καὶ.] Βῆ δ' ἔξ. MS Harleian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 80. — ὅτ' ἀναΐξῃ.] Al. ἔταν ἀΐξῃ.

Ver. 81. — νοήσῃ.] Al. νοήσει.

Ver. 82. — εἴλω.] Al. ἔην.

Ver. 85. Ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 86.

- Πάντες ἀνήϊζαν, ἢ δεκανόωντ' ἔπασσιν.
 Ἦ δ' ἄλλης μὲν ἔασε, Θέμισι ᾗ καλλιπαρήῳ
 Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέσσα,
 Καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἦρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη ᾗ ἰοικας;
 Ἦ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνος παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
 Τὼ δ' ἐμείβε' ἔπειτα θεὰ Λαρκάλεντο Ἦρη·
 Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶδ' αὖ καὶ αὐτὴ,
 Οἷτο ἐκείν' θυμὸς ὑπερφίαλον ἢ ἀπλῶς·
 95 Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς ἔσσης·
 Ταῦτα ᾗ καὶ μείλ' ἅσιν ἀκέσσαι ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάυσκε). εἰδὲ τι φημί
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυ' ἄφρων.
 100 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσα καθέζετο πότνια Ἦρη·
 Ὀχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσε

Omnes celeriter-adsurrexerunt, & excipiebant poculis,
 Atque hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas-pulchrâ
 Accepit poculum: prima enim illa obvia venit currens,
 Et eam compellans verbis allatis allocuta est:

- 90 “Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique percussæ similis-videris?
 “Annè valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
 Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno:
 “Ne me, dea Themis, hæc interroga: scis & ipsa,
 “Qualis illius animus superbus & inclemens:
 95 “At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:
 “Hæc autem & inter omnes audies immortales,
 “Qualia Jupiter mala opera denunciaret: neque omnino puto
 “Omnibus unâ animum gavisurum, neque mortalibus,
 “Neque diis; etiamfi quis usque nunc convivetur hilaris.
 100 Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
 Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa verò risit

Ver. 86. — δεκανόωντ' ἔπασσιν.] Vide
 suprà ad δ', 4.

Ver. 87. — ἰοικας.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 88. — θέσσα.] φέσσα Cod. Har-
 leian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 90. — βέβηκας.] Vide suprà ad α',
 37.

Ibid. — ἀτυζομένη ᾗ ἰοικας.] Scholiastes
 cum Cod. Harleiano legit, atque exponit, ἀ-
 τυζομένη. Sed ἰοικας, apud Homerum, ra-
 riùs respondet Latino, *videris*; sæpiùs, τῇ
similis-videris.

Ver. 92. — σε φόβησε.] Al. σ' ἰφόβησε.

Ver. 92. — θεὰ Λαρκάλεντο.]

— niveis — diva lacertis.

Æn. VIII, 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα.] Vir
 eruditus Tb. Bentleius, uno in MS Italico
 scriptum repperit, Μή με, θ' α', μήτε ταῦ-
 τα. Unde fortassè legendum, eodem con-

jectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα —.

Ver. 95. — ἰαίπ' ἐίσσης.] Vide suprà ad
 α', 468.

Ver. 99, & 107. — ἀθανάτοισιν.] Vide su-
 prà ad α', 398.

Ver. 97. — εἰδὲ τι.

Ver. 98. — κεχαρησέμεν.] Vide suprà ad
 ver. 11.

Ver. 90. — τις ἔτι νῦν.] Quâ ratione, *ἔτι*,
 hîc ultimam producat; item *Ζεὺς*, ver. 104;
 & *ἀντί*, ver. 108; & γὰρ, ver. 111; &
εἰλέω, ver. 119; vide suprà ad α', 51.

Ibid. — δαίνυ').] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 101. Ὀχθησαν.] Cod. Harleian.
 Ὀχθησαν.

Ibid. — ἐγέλασσε — εἰδὲ — ἰαίπ' —.]

— curisque ingentibus æger

Spem vultu simulat, premit altum cor-
 de dolorem.

Æn. I, 212.

Ver. 102.

- Χείλεσιν, ἔδ' ἐ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 Ίάνθη· πᾶσιν ᾗ νεμεσσηθεῖσα μελήδ' α·
 Νήπιοι, οἳ Ζεὺς μνηστειόμην αἰφρονέοντες,
 105 Ἥ ἔτι μιν μέμαρμ' ἀπαπαυσέμην, ἄσπον ἰόντες,
 Ἥ ἔπει, ἢ βίη· ὁ δ' ἀφ' ἡμῶν σὺν ἀλεγίζῃ,
 Οὐδ' ὅθι· Φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε θένεϊ τε διακροδὸν εἶναι ἄριστον.
 Τῷ ἔχει, ὅ, τί κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάσῃ·
 110 Ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τεύχθαι.
 Τίος γάρ οἱ ὅλωλε μάχῃ ἐνι, Φίλιπτον ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφον, τὸν φησὶν ὄν ἐμμεῖναι ὄβριμον Ἀρης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καὶ ἀπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενον ᾗ προσηύδα·
 115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσαδ' ὀφείλον ἦτον, ἰόντ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἴπερ μοι εἰ μοῖρα, Διὸς πληγῇ κεραυνῶ,
 Κῆρυξ, ὅμῃ νεκύνεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππυς κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε.

Labiis raptis, non autem frons super supercilia nigra
 Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est:

- “ Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;
 105 “ Quique adhuc ipsum cupimus compescere, propius accedentes,
 “ Vel suavis, vel vi: is verò è-longinquo-sedens nostri-rationem-non habet,
 “ Neque movetur: ait enim inter immortales deos
 “ Viribusque potentiâque eximiè se esse optimum,
 “ Quare tolerate, quodcumque vobis malum immittat unicuique:
 110 “ Jam enim nunc opinor Marti utique dampnum illatum esse:
 “ Filius enim ei interiit in pugna, charissimus hominum,
 “ Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars.
 Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi fœmora
 Manibus pronis, lugens autem allocutus est:
 115 “ Nè nunc mihi succenseatis, cœlestes domos incolentes,
 “ Quod ulcisci-velim cœdem filii, profectus ad naves Achivorum,
 “ Etiam si mihi sit fatale, Jovis percussum fulmine
 “ Jacere, unâ-cum mortuis, in sanguine & pulvere.
 Sic dixit: & equos jussit Terrorémque Horrorémque

Ver. 102. — κυανέησιν.] Vide suprâ ad
 4, 528.

Ver. 105. Ἥ ἔτι μιν.] Al. Ἥ ἔτι μιν.

Ver. 106. Ἥ ἔπει, ἢ βίη.] Vide suprâ
 ad 4, 395.

Ver. 108. — διακροδόν.] Vide suprâ ad
 4, 309.

Ver. 113. — πεπλήγιστο μερῶ.] Notandus
 hic primigenius & maximè proprius Formæ
 Mediæ usus; sua sibi percussit fœmora.

Ver. 114. — ᾗ προσηύδα.] Al. δ' ἵππος
 αἶμα.

Ver. 115. — νεμεσήσῃ.] Al. νεμεσήσῃ.

Ver. 116. Τίσαδ' α.] Τίσαδ' & τίσαδ'
 primam Homero semper producant, sicuti
 χθίνω & φθίσσαδ'. Vide suprâ ad γ', 339;
 & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 117. — πληγῇ.] Vide suprâ ad γ',
 31.

Ver. 119. — καὶ ῥ'.] Et proinde, ut
 comminatus erat, ———.

Ibid. — Δεῖμόν τε Φόβον τε.] Filios
 Martis, quibus equos sibi jungendos jussit.

120 Ζάγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετ' παμφανόωνίᾳ.

Ἐνθα κέ τις μείζων τε ἢ δ' ἄλγεα τέλει· ἄλλοι

Παῖρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλῳ ἔμηνις ἐτύχθη,

Εἰ μὴ Ἀθλιώη, πᾶσι περὶ δαίμονας θεοῖσιν,

Ἦτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε γ' ἑθρόνον, ἐνθα θάσσει.

125 Τῷ δ' ὅπ' ἄνω κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετ', ἢ σάκῳ ὤμων,

Ἐλχῶ δ' ἔθηκε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλῆσα

Χάλκτεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετ' ἑθρον' Ἀρηα·

Μαινόμεν, φρένας ἡλὲ, διέφθορας· ἢ νύ τοι αὐτῶς

Οὐαί· ἀκνέμεν ἐστὶ, νότ' δ' ὀπόλῳλε ἢ αἰδώς;

130 Οὐκ αἶτις, ἄτε φησὶ θεὰ Λακώλεν· Ἡρη;

Ἡ δὴ νῦν παρὲς Ζηνὸς Ὀλυμπίᾳ εἰλήλαθεν·

Ἡ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,

Ἀψ' ἱμῶν Οὐλυμπόνδε ἢ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέλα πᾶσι φυτεύσαι;

135 Αὐτίκα γ' Τρῶας μὲν ὑπερβύμεν ἢ Ἀχαιῶς

Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσαν ἐς Ὀλυμπον·

120 Jungere : ipse autem arma induebat collucentia.

Tum sanè quædam maiórque & gravior alia

A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuisset,

Nisi Minerva, cunctis metuens diis,

Profluisset extra vestibulum, liquissetque solum ubi sedebat.

125 Atque Martis quidem à capite galeam dempsit, & scutum humeris;

Hastamque seposuit-erectam, robustâ è manu raptam,

Æream; ipsa verò verbis hisce corripuit impetuosum Martem:

“ Furiose, vecors, periisti: an verò tibi frustra

“ Aures ad-audiendum sunt, ménisque etiam perit & pudor?

130 “ Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?

“ Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:

“ An velis ipse quidem, perpeffus mala multa,

“ Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;

“ Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?

135 “ Continuo enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos:

“ Linquet Japetus, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olympum:

Ver. 120. Ζάγνύμεν.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — ἐδύσετο. Al. ἐδύσατο. Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 121. — κέ τις.] Cod. Harleian. κέ τι.

Ver. 122. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 123. — Ἀθλιώη] Consilium prudentius. Vide suprâ ad α', 194; ad β', 169; & ad γ', 92.

Ver. 124. — δ' ἐκ.] Al. μὲν ἐκ.

Ver. 126. — ἐκ.] Cod. Harleian. ὅπ'.

Ver. 128. — φρένας ἡλὲ, διέφθορας.] Notandus hîc proprius & primigenius vocis Mediceus: Te ipse perdidisti: periisti. Vide suprâ ad γ', 141. Alii αἰτίαν accipiunt;

φρένας, ἡλὲ, διέφθορας.

Ibid. — αὐτῶς.] Schol. inedita, in Cod. Harleiano; ἀδιακρίτως.

Ver. 134. — εἰλήλαθεν.] Vide suprâ ad ε', 37.

Ver. 134. — τοῖς ἄλλοις κακὸν μέλα πᾶσι φυτεύσαι.] Vir eruditus, Tho. Bentleius, in Codice Harleiano & in duobus MSS Italicis scriptum repperit, τοῖς ἄλλοις θεοῖς, sicuti in α', 597. Quæ si fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejusdem conjecturâ scribendum erit; — τοῖς ἄλλοις θεοῖς μέλα πᾶσι φυτεύσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136. — ἡμέας εἴσι. Pronuntiabatur, ἡμᾶς εἴσι. Nam ἡμῶς ultimam producit.

Ver. 144.

- Μάρψι δ' ἐξείης, ὅς' αἵτις, ὅςε ἐκί.
 Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμμε χάλον ἦτορ ἐῖτορ.
 Ἦδη γάρ τις, τᾶδε βίλω κ' χεῖρας ἀμείνων,
 140 Ἦ πέφαί, ἦ κ' ἐπεία πεφύσε; Ὀφθαλμόν τ'
 Πάντων ἀνθρώπων ῥύσθ' ἡμεῖς τε πόκον τε.
 Ὡς εἰπῶς, ἰδρυσσε θρόνῳ ἐνὶ θυρῶν Ἄρηα.
 Ἦρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσασθ' δώματ' ἐκτὸς,
 Ἰεὺν θ', ἦ τε θεοῖσι μελάγελ' ἀθανάτοισι,
 145 Καί σφας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζῷς σφῶ' εἰς Ἴδλω κέλε' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ ἔλθῃς, Διὸς τ' εἰς ὤπα ἴδῃς,
 Ἔρδαι, ὅ, τίς κε κείν' ἐποτρυνῇ κ' ἀνώγει.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπῶσα, πάλιν κίε πότνια Ἦρη·
 150 Ἐξίτ' δ' εἰνὶ θυρῶν· τῷ δ' αἰτξάντῃ πετέεθλω,
 Ἴδλω δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 Εὖρον δ' Ἀγρόπαι Κρονίδῃ ἀνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ
 Ἠμῖνον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφ' ἐσεφάνωτο·
 Τὸ δ' ἰδὲ παροιὶ' ἐλθόντ' εἰς Διὸς νεφεληγερέταο,
 155 Στήτην· ἔδ' ἐ σφῶν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 Ὅτι οἱ ἄν' ἐπέεσσιν ὀφίλῃς ἀλόχοιο πιθέεθλω·

“Corripiet autem alium-post-alium, quique in culpâ sit, quique etiam non,

“Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo :

“Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,

140 “Vel interfectus est, vel etiam posthâc interficietur : difficile quippe est,

“Omnium hominum liberare à parte progeniémque partémque.

Si locuta, collocavit in folio impetuosum Martem,

Juno autem Apollinem vocavit domum extra,

Itaque, quæ diis internuncia est immortalibus ;

145 Et eos compellans, verbis alatis allocuta est :

“Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerrimè :

“Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,

“Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.

Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno ;

150 Conseditque in folio : ii verò properantes volabant,

Idamque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum.

Invenierunt autem laté-sonantem Saturnium in Gargaro summo

Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat :

Hi autem ut coram venerunt Jove nubes -cogente,

155 Steterunt ; neque iis visis iratus est animo,

Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant :

Ver. 144. — ἦ π.] Quæ utique ; Quæ
 facit —

Ibid. — μελάγελ' .] Al. μελ' ἄγελ' .

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad 4,
 398.

Ver. 147. — ἴδῃς. Al. ἴκηθι. Al. ἴδῃς.

Ver. 148. — ὅ, τίς κε κείν' .] Al. ὅτι
 ἰαίν' .

Ver. 152. — Ἀγρόπαι.] Vide suprâ ad 4,
 175, 498 ; & ad θ', 206.

Ver. 153. — ἐσεφάνωτο.] Si ἐσεφάνωτο di-
 xisset, jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide suprâ ad 4, 37.

Ver. 155. — ἔδ' ἐ σφῶν ἰδὼν ἐχολώσατο.]
 Vide suprâ ad ver. 11.

- Ἴριμ ᾗ προτέρῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχῆϊα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδ' ἀγγελλῆναι·
 160 Πανσάμηνόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πολέμοιο,
 Ἐρχεσθ' μὲ Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ μοι σὺκ' ἐπέεσσ' ὀπιπείσει, ἀλλ' ἀλοήσῃ,
 Φραζέσθω δὴ' πείρα καὶ φρένα καὶ μὲ θυμόν,
 Μή μ' ἔδῃ, κρατερὸς περ' ἐὼν, ὀπιόντα ταλάσῃ
 165 Μείναι· ἐπεὶ εἰς Φημί βίη πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 Καὶ γυνεὴ πρότερόν· ὃ δ' οὐκ ὅθι' φίλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθ', τὸν τε συγέσσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε ποδῶν ἐμῶν ὡκέα Ἴρις·
 Βῆ ᾗ καὶ Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱεῖν.
 170 Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πλῆθ' νιφάς, ἥε χάλαζα
 Ψυχρὴ παρὰ ῥιπῆς αἰθρηγνέσθω Βορέας·
 Ὡς κραιπνῶς μεμαῖα διέπτατο ὡκέα Ἴρις,

Irim autem priorem verbis alatis allocutus est :

- “ Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
 “ Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis :
 160 “ Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,
 “ Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
 “ Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
 “ Perpendat deinde mente & animo,
 “ Ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valeat
 165 “ Sustinere ; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem me esse,
 “ Et natu majorem : illius autem non veretur cor
 “ Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
 Sic dixit ; neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris :
 Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.
 170 Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
 Gelida, ætæ impetu serenitatem-inducentis Boreæ :
 Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκη' ἴθι.]

Vade, age, nate ; — *Æn.* IV, 223.
 “ Cœt. rùm, quis tam obtuso ingenio est,
 “ qui intelligat, βάσκη' ἴθι, verba duo i-
 “ dem significantia, non frustra posita esse
 “ ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant ; sed
 “ hortamentum esse acis imperatæ c.leri-
 “ tatis.” *Gall. lib.* 13, cap. 23.

Ver. 160. — μάχης ἡδὲ πολέμου.]
 Vide suprâ ad ἦ, 232, 279.

Ver. 161. Ἐρχεσθ' μίαν.] Ἐρχεσθ' ἢ με-
 τὰ, ver. 177.

Ver. 162. — ἐπίεσσ' ὀπιπείσει.] *Al.*
 ἐπίεσι πιπείσει· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163. — δὴ' πείρα.] *Al.* δὴ' ἐπείρα.
 Quod ferri potest. *Vulg.* ἡπείρα· Quod ex
 analogiâ minùs est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' ἔδῃ, κρατερὸς περ' ἐὼν,
 ———— ταλάσῃ.] *Barneſius*, & Editio *Wet-*
ſeniana, alique, pessimè hoc ita vertunt,
 ac si *Homerus* contrâ planè, quàm voluerit,
 scripsisset ; Μή μ' ἔδῃ, κρατερὸς περ' ἐὼν,
 ———— ταλάσῃ.]

Ver. 167. Ἴσον ἐμοὶ φάσθ'.] Notandus
 hîc primigenius & maximè proprius *Vocis*
Mediæ usus : Æqualem S E mibi dicere.
 Vide ad γ', 141.

Ibid. — τὸν τε συγέσσι καὶ ἄλλοι.] *Quæ*
utique ———. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἀντίω.
 Nempe ex α', 187. Sed priorem Lectionem
 firmat infrâ ver. 183.

Ver. 170. — νιφάς.] Quâ analogiâ ex νί-
 φων deducta sit νιφάς, vide suprâ ad α', 338 ;
 & ad μ', 280.

Ver. 174.

- Ἄλχῃ δ' ἰσαμύνη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Ἀγέλι' ἴω τινά τοι, Γαίῳχε κυανοχαῖτα,
 175 Ἦλθον δεῦρο φέρεσθαι παρὰ Διὸς αἰγιοόχοιο·
 Πανσάμηνον σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Ἐρχεσθ' ἢ μείλ' αὖ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ σὺκ ἐπέεσσ' ἔπαιπείσεις, ἀλλ' ἀλοήσεις,
 Ἠπείλει κἀκεῖν' ἐναντίβιον πολεμίζων
 180 Ἐυθάδ' ἐλεύσεσθ'· σὲ δ' ὑπεξαλέασθ' ἀνώγει
 Σῆφεσ, ἐπεὶ σέο φησι βίη πολὺ φέρτερόν εἶναι,
 Καὶ γυνὴ πρότερόν· σὸν δ' οὐκ ὅτε Φίλον ἦτορ
 Ἴσόν οἱ φάσθ', τὸν τε συγέσσι κ' ἄλλοι.
 Τὼ δ' ἢ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 185 ὦ πόποι, ἦ ῥ', αἶσθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὶν ἀδελφεοί, ὧς τέκε Ῥεῖη,
 Ζῶς ἔγωγ', τρίτῃ δ' Αἴδης ἐνέροισιν ἀνάσων·
 Τειχθὰ δ' ἢ πάντα δέδασθ', ἕκαστ' ἔμμορε τιμῆς.
 190 Ἦτοι ἐὼν ἔλαχον πολίῳ ἄλλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem stans allocuta est inclytum Neptunum :

“ Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,

175 “ Veni huc ferens a Jove Ægiccho:

“ Relictâ te jubet rignâ atque prælio,

“ Ire vel ad cætus decorum, vel in mare vastum.

“ Si verò ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,

“ Minatus est & ipsum-se ex-adverso pugnaturum

180 “ Huc venturum: te autem vitare jubet suas

“ Manus: quia, quàm tu sis, ait viribus multò se præstantiorem esse,

“ Et natu majorem: tuum autem non veretur cor

“ Æqualem te ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.

Hanc autem valdè indignatus allocutus est inclytus Neptunus:

185 “ Eheu; certè, potens licèt existens, superbè locutus est,

“ Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.

“ Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rheia,

“ Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:

“ Trifariam autem omnia divisa-sunt, quisque verò suum sortitus est dignitatem.

190 “ Meæ sanè sortis erat, canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174. — κυανοχαῖτα.] Vide suprâ ad α', 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἐρχεσθ' ἢ μείλ'.] Ἐρχεσθ' μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc, aut hic ex isto, corrigendus.

Ver. 179. — πολεμίζων.] Al. πολεμίζων.

Ver. 180. — ἀνώγει.] Cod. Harleian. ἀνώγει. Quod & ipsum rectè dicitur de præfenti: Vide suprâ ad δ', 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθ'.] Quâ ratione, ἴσων, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; item πανὶν, ver. 196; & χαλωπίων, ver. 210; vide suprâ ad α', 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἴσόν σ' οἱ

φάσθ'. Sed venustius abest istud σέ. Vide suprâ ad ver. 166: Ubi itidem scribi potuisset, Ἴσόν ἢ μοι φάσθ'· sed minùs elegantér.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου.] Etenim tres —; Nam tres videlicet —.

Al. Τρεῖς γάρ τε Κρόνῳ.

Ibid. — ὧς τέκε Ῥεῖη.] Al. ὧς τέκε Ῥεῖη. Et, ὧς τέκετο Ῥεῖα.

Ver. 189. — δέδασθαι — ἔμμορε:] Conjuncta sunt cum præcedente εἰμὶν. Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 190. — ἐγὼν ἔλαχον πολίῳ ἄλλα.]

- Παλλομένην, Ἄτης δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα·
 Ζῷς δ' ἔλαχ' ἔρπονδον ἄρυν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
 Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, ἔμμελος Ὀλυμπῷ·
 Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκμηλ',
 195 Καὶ κρητερὸς περ ἐὼν, μῆνέω τριτάτῃ ἐν μοίρῃ.
 Χερσὶ γ' ἢ μήτι με πείχου, κακὸν αἰς, δειδιστέον.
 Θυσάλεσσιν γάρ τε καὶ ὑάσι κέρδιον εἶη
 Ἐκπάλλοισι ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ἔς τέκεν αὐτὸς,
 Οἳ ἔθεν ὀτρυνόντ' ἀκέσων) καὶ ἀνάγκη.
 200 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ ποδινύμεν' ὠκέα Ἴρις·
 Οὕτω γ' δὴ τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπλωέα τε, κρητερόν τε;
 Ἦ τι μέλας ῥέψεις; σρεπταὶ μὲν τε φρένις ἰδλῶν.

“ Motis-sortibus: Plutoni autem sorte-obvenere tenebræ caliginosæ ;

“ Jovi verò obvenit cælum latum, in æthere & nubibus.

“ Terra autem etiamnũm communis est omnium, & excelsus Olympus :

“ Quare sanè nequaquam Jovis degam ex voluntate ; sed quictus,

195 “ Potens licet existens, maneat sua tertiâ in portione.

“ Manibus verò nequid me omnino, ignavum veluti, territet.

“ Filias enim & filios satius esset

“ Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse ;

“ Qui & imperitanti auscultabunt, etiam necessitate.

200 Huic autem respondit deinde pedibus-ventos æquans velox Iris :

“ Itâne verò à te, Neptune crines-cæruleæ,

“ Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque ?

“ An quid mutabis ? Flexibiles sanè mentes prudentium.

—— imperium pelagi, sævumque tri-
dentem.

—— mibi sorte datum ; tenet ille im-
mania saxa. *Æn.* I, 142.

—— Hæc ——— manebat
Saxi rerum. ——— X, 39.

Ver. 191. — ἔλαχε ζόφον.] Ita MSS à
Tao Bentleio collati. *Vulg.* ἔλαχεν ζόφον·
minde numerosé.

Ver. 197. Θυσάλεσσιν γάρ τε.] Et enim
filias ———. De prosodiâ autem, vide
suprà ad δ, 398.

Ibid. — κέρδιον εἶη.] *Al.* βέλτερον εἶη.

Ver. 199. — ἀκέσων.) *Al.* ἀκέσων.)

Ver. 201. Οὕτω γ' δὴ τοι.] Siccinè autem,
quæso ? Siccinè enim responderè ——— ? Nem-
pe refertur istud, γ', ad id quod elegantissi-
mè reticetur ; “ Hæreo de responso rennati-
“ ando : ” Vel, “ Metuo tibi ; Nam ——— ” ;
Vel, siquid simile. Vide suprà ad ε, 22.
Quare inficetè admodum *Sprindanus* ; “ Il-
“ lud, γ', vide nè superfluum sit. ” Atque
etiam *Eufratibus* ; Σκοπιόν εἰ μὴ παρὲν-
αι ὁ “ γ' ” σωδισμῷ· ἔστιν γ' αὐτολογῷ.

Virgilius elegantissimè, constructione non
multum dissimili :

—— tandem ore locutus ;

Nam quis te, juvenum confidentissime,
nostras

Jussit adire domos ? ———

Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis ini-
tio, vim habet recentioribus linguis prorsus
incognitam. Cæterum de totâ hæc *Iridis*
oratione, ita *Dionysius Halicarnassensis* : Λέσιν
ἀπὸ βέλα), ἀπρεπῶς γ' λέσιν· ——— Τὸν λέ-
γοντα, ζήσιν ὑπερπῶς λέσιν, δείκνυσιν ὅτι τ'
ἴριδος· ——— Παρανοή αὐτῆς ἢ ἴριδος ὑπερ-
πῶς λέσιν, ἢ ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ἢ.
—— “ Οὕτω γ' δὴ τοι ——— ; ” Καὶ τ' ἀ-
παιλῶ αὐτῇ ἐπάει, ὀνόματι λέσιν, “ Διὶ
“ μῦθον.” *Dion. Halicarn.* Τέχνη, § 9.

Ibid. — κυανοχαῖτα] Vide suprà ad δ,
43, 58, 528.

Ver. 205. — σρεπταὶ μὲν τε φρένις ἰδλῶν.] *Al.* σρεπταὶ γάρ τε φρένις.

—— σρεπταὶ δὲ τι ἢ θυοὶ αὐτοί. ε, 493.

—— ἀκέσων τε φρένις ἰδλῶν. ν, 115.

Ver. 204

- Ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηχ' ἔννοσίγαι' ἔχον
 Οἷχ' εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλδ' ἀμύχ' χόλον αἰπιῶ
 Ἠμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο ἔἄλλοι,
 225 Ὅπ' ἐρ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 Ἀλλὰ τὸδ' ἤμ' ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἥδ' οἱ αὐτῶ
 Ἐπλείο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπέειξε
 Χεῖρας ἐμαῖς· ἐπεὶ ἔκ' ἐν ἀνιδρωλί γ' ἐτελέεσθαι.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυγαυόεσσαν.
 230 Τὴν μάλ' ὀπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκάληβόλε, φαίδιμ' Ἐκτορ·
 Τόφρα γ' ἔν' οἱ ἔειρε μὲν μέλα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φάσγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκωντο.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐὼν φερέσομαι ἔρπον τε ἔπει τε,
 235 Ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνύσωνσι πόνονιο.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα παῖρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δ' καὶ Ἰδαίων ὄρεων, ἱρηκὶ τοικῶς
 Ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς' ὤκισ' ἐπέλειων·
 Εὖρ' ὑὸν Περίμοιο δαΐφρον', Ἐκτορα δῖον,

- “ Jam enim terram-cingens terræ-quassator
 “ Abiit in mare vastum, evitans iram gravem
 “ Nostram : Nam omninò alioqui pugnam audiissent & alii,
 224 “ Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
 “ Sed hoc & mihi multò satius, & illi ipsi
 “ Est ; quòd antè veritus cessit
 “ Manus meas : quippe haud sine-sudore perfecta-fuisset-*res*.
 “ Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
 230 “ Quâ admodum incusâ terreas heros Achivos.
 “ Tibi verò ipsi curæ sit, *O Apollo* è-longinquo-feriens, illustris Hector :
 “ Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
 “ Fugientes ad navésque & Hellespontum pervenerint :
 “ Exin dè verò ipse ego consultabo operéque verbisque,
 235 “ Ut & vicissim Achivi respirent à labore.
 Sic dixit : Neque sanè patri non-obsequutus est Apollo :
 Descendit verò ab Idæis montibus, accipitri similis
 Celeri, columbarum-occifori, qui celerrimus volucrum :
 Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem

Ver. 225. — νέρτεροι.] *Al.* ἐνέρτεροι.
 Ver. 226. — ἐμοὶ ———, ἥδ' οἱ αὐτῶ.]
 Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρόσασθαι· ἐμείναι δ',
 διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γ' “ ἀνιδρωλί,” ὅτι
 Ποσειδῶν καὶ. Schol. inedita, in Cod.
Harleiano, à *Tb. Bentleio* communicata.

Ver. 227. — νεμεσσηθεὶς ὑπέειξε Χεῖρας
 ἐμαῖς.] Νεμεσσηθεὶς, ——— ἀλαδνηθεὶς ἢ νί-
 μισιν. Τὸ δ', χεῖρας ἐμαῖς, μέλα τὴν νεμεσση-
 θεὶς φωνητικὸν μᾶλλον, ἥπερ μέλα τῷ ὑπέει-
 ξεν. *Euseb.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'.] *Cod. Harleian.*
 Τῇ μάλ'. Scholia ibidem, inedita ; Διὰ
 τῆς αὐτῆς

Ver. 232. — ἔν.] *Ut dixi ; Ut decrovi ;*
Ut statui ———.

Ver. 234. — φερέσομαι.] *Vide supra ad*
d, 140.

Ibid. — ἔρπον τε ἔπει τε.] *Vide supra ad*
d, 395.

Ver. 235. Ὡς κε.] *Al.* Ὡς.

Ver. 236. — ἀρα.] *Ut solutus erat ; Ut*
acquiescerat ; Ut par erat ———.

Ver. 238. — ὅς'.] *Qui utique,* ———.

Ver. 239. Εὖρ' ὑὸν.] *Constructio hæc*
asyndetos, celeritatem optimè depingit pro-
ficientis.

Euseb.

- 240 Ἡμῶν, ἔδ' ἔτι κείτω· νέον δ' ἐσαΐείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐ γινώσκων ἐτάρας· αἶτ' ἀσθμα καὶ ἰδρὼς
 Παύει, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νότος αἰγιόχοιο.
 Ἀλκὴ δ' ἰσάμεντος προσέφη ἐκείνῳ Ἀπόλλων·
 Ἔκτορ, ἤν Περσάμοιο, τῇ δ' σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 Ἦσ' ὀλίγη πελῆων; ἢ πῶς τί σε κῆδος ἰκάνει;
 Τὸν δ' ὀλίγοδ' ἐρπύνην προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Τίς δ' οὐκ ἐσσι, φέρεται θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντιον;
 Οὐκ αἶτις, ὃ με νηυσὶν ὀπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Οὐς ἐτάρας ὀλέκοντο, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 Χερμαδίῳ πρὸς στήθεσσι, ἔπαυσε δ' ἐνείκερσ' ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμεν νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
 Ἡμεῖς τῶν δ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκείνῳ Ἀπόλλων·
 Θάρσ' ἰδὼν, πῶς ποὶ ἀοσσητῆρος Κρονίων
 255 Ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρειαίμεναι καὶ ἀμυῶνιν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

240 Sedentem; neque enim amplius jacebat; modò autem collegerat animum,
 Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
 Cessarat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiocchi.

Propè autem stans allocutus est longè-jaculans Apollo:

"Hector, fili Priami, curram tu seorsum ab aliis

245 "Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?

Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector:

"Quisnam verò tu es, optimè deorum, qui me interrogas coram?

"Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,

"Socios socios perdentem, pugna strenuus percussit Ajax

250 "Saxo in pectus, cessarèque me fecit ab animosâ fortitudine?

"Et fanè ego putabam me mortuos & domum Plutonis

"Dic hoc visurum; quippe charam expirabam animam.

Hunc autem vicissim allocutus est rex è-longinquo-feriens Apollo:

"Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius

255 "Ex Idâ misit, astare tibi & auxiliari,

"Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea

Ἔρε Λακίον· ἤν ——— δ', 89.

Ἔρε ἤν Ἡσίο· ——— δ', 327.

Ἔρε Λακίον· ——— ε', 169.

Ver. 240. — ἐσαΐείρατο.] Cod. Harleian.
 ἐσαΐείρατο.

Ver. 243. — ἰκάνει.] Vide suprâ ad ε',
 43 & 58.

Ver. 244. — νόσφιν.] Vide suprâ ad ε',
 349.

Ver. 245. Ἦσ'.] Vide suprâ ad ε', 565;
 & ad β', 191.

Ver. 248. — ὃ με.] Vide suprâ ad ε',
 537.

Ver. 249. βολὴν ἀγαθὴν.] Vide suprâ ad
 β', 408.

Ver. 252. — αἶον ἦτορ.] "Doricè,"

inquit *Barnesius*, "pro ἦτον· unde & Prior
 "longa, aliàs brevis." At Dorica ista, Ho-
 mero prorsus ignota. Ἀἶω, vocalem pri-
 mam habet longam; ut liquet ex versu quem
 citat ipse *Barnesius*:

Τὼν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν ἐν ἰππῶν.

Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripitur* potest,
 propter sequentem Vocalem: Quâ de re,
 vide suprâ ad ver. 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.]

Vide suprâ ad ε', 43, & 58.

Armatumque auro ——— *Æn. III, 517.*

Ibid. ——— σάκος περ.] Cod. Harleian.

σάκος· γὰρ

- ῥύομ', ὁμῶς αὐτὸν τε καὶ αἰπινὸν πολίεθρον.
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπὶ ὅτρυνον πολέεσσι,
 Νηυσὶν ὅττι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων, ἵπποισι κέλαιον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μῆν' ὅ μιν μέγα ποιμὴν λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις σταπὲς ἵππῳ, ἀκροήσας ὅττι φάτνη,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
 265 Εἰωθὼς λέεσθ' ἐϋρρεῖ' ὁπλοαμοῖο,
 Κυδιόων, ὕψ' ἣ κάρη ἔχει, ἀμφὶ ἣ χαῖ' ὅ
 Ὀμοιοις αἴτασεν· ὁ δ' ἀγλατῆφι πεποιθὼς,
 Ρίμφα ἐγὼνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὡς Ἐκλῶρ λαιψήρεθ' πόδας καὶ γένα' ἐνώμα,
 270 Ὀτρυνὼν ἱππῆας, ἐπεὶ θεῶ ἐκλυεν αὐδινύ.
 Οἱ δ' ὥς ἣ ἔλαφον κερσὸν, ἣ ἄγριον αἶγα
 Ἐσδόντ' κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖω·

“ Tueri-soleo, simul ipsūmq̃ue & excelsam urbem.

“ Sed age, nunc equites exhortare numerosos,

“ Naves ad cavas ut agant veloces equos:

260 “ At ego ante iens, equis viam

“ Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroes Achivos.

Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.

Ut verò cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad præsepe,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,

265 Consuetus lavari in pulchrè-fluenti fluvio,

Superbiens; altè verò caput fert, circūmq̃ue jubæ

Humeros motantur; ipse autem pulchritudine-corporis fretus,

Facilè ipsum gēna ferunt ad loca-consueta & pascua equarum:

Sic Hector celeriter pedes & gēna movebat,

270 Concitans equites, postquam dei audivit vocem.

Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,

Incitate-feruntur canesque & viri rustici;

Ver. 260. — ἐγὼ — κέλαιον Πᾶσαν λειανέω.] Sol nimirum verno tempore vias exsiccet & reficit.

Ver. 262. — ἔμπνευσε μῆν' ὅ μιν μέγα.] Vide suprā ad γ', 44; & ad κ', 482; & ad ε', 185.

Ver. 263 -- 268. Ὡς δ' ὅτε τις — Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ —, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείῃ, alii habent, δεσμὰ διαρρήξας, & θείῃ vel θείῃ. Cæterum de toto hoc loco, vide suprā ad ζ', 506 --- 511: Ubi iidem sex versus repetuntur, Paridémque luxuriantem & jactabundum illic paulo etiam aptius describunt, quàm Hectorē hīc ex vulnere gravissimo nuperrime refectum. Quam ob causam, αἱ παλαιαί, inquit Eustathius, δύο εἰχὺς ἐρταῖθα μόνες ἐν τῷ παραβολῇ δέχοντ', τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ· τὴν δὲ πάλιν ἐν τῇ ἐξελίξει, παραβλήντες τῇ ἐξελίξει καὶ

Ἀσείριστοι, ὥς ἀλλαχῇ κάλλιπα περιέβην ἢ πῶτον ἵππων, καὶ μὴ ἐπ' αὐθιᾶ. Atque hæc quidem rectè ex Eustathio exhibuit Gallicè Dna Dacier Eadem autem deinceps ex sermone Gallico, propter clausulam errore Typographi male interpunctam, Anglicè ita vertit Porpius, ut dicat ex hisce sex versiculis Antiquos, hoc quidem in loco, duos tantum ὅ quatuor retinuisse.

Ver. 271. Οἱ δ' αἶς'.] Ita Vulgati. Mibi ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribantur Οἱ δ' αἶς' —. Nempe ut vox Danaoi ver. 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δ' αἶς'. Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, Danai autem, —.

Ibid. --- κερσὸν δ'.] Vide suprā ad δ', 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο.] Irruere solent; Persequi solent —. Vide suprā ad γ', 84; & ad δ', 37.

Ver. 273

- Τὸν μὲν τ' ἠλίβαλ' ὠρέτῃ καὶ δάσκει' ὕλη
 Εἰρύσαι', εἰδ' ἄρα τέ (φι κηχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 Τῶν δέ θ' ὑπαιῖα χῆς ἐφάνη λῆς ὑγνέει'
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα ᾗ πάντας ἀπέτρεπε καὶ μεμαῶτας·
 ὣς Δαναοί, εἴως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύστοις ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἀντάρ ἐπεὶ ἶδον Ἑκτορ' ἐποιοχόμενον σίχας ἀνδρῶν,
 280 Τάρεθσαν, πᾶσιν ᾗ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμον' ὕος,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄρεισθ', Ὀπιδάμην' μὲν ἀκονίι,
 Ἑσθλὸς δ' ἐν σαδὶ· ἀγορῇ δὲ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὅππότε κῆροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 Ὅς (φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 Οἷονδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρος ἀλύξας,
 Ἑκτορ' ἦ θιὺ μιν μάλα ἔλπετο θυμός ἐκάσθε,
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντι' θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 290 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·
 ὣς καὶ νῦν ἔσσεσθ' ὅτομαι· εἰ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐμγδάπῃ προύμ' ἴσα), ὥδε μνησινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva
 Servat, neque enim ipsis eumprehendere in-fatis erat ;

- 275 Horam autem clamore-excitatus apparet leo maxillis-terribilibus
 Ad viam, statimque omnes avertit, ardentè licet persequentes ;
 Sic Danaï, hastendū quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
 Ferientes ensibūque & hastis utrinque-acutis :

Sed postquam viderunt Hectorē obeuntem ordines virorum,

- 280 Metu-perculsi-sunt, omnibūque in pedes decedit animus.

Is autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
 Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo-pugnandi,
 Strenuūque etiam in statariâ pugna ; concione verò ipsum pauci Achivorum
 Vincēbant, quando juvenes contenderent de eloquentiâ :

- 285 Qui utique inter illos prudens concionatus est & dixit :

“ O dii, profectò ingens miraculum hæc oculis video :

“ Cum ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,

“ Hector : Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque,

“ Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ :

- 290 “ Sed aliquis rursus deorum liberavit & servavit

“ Hectorē, qui profectò multorum Danaorum genua solvit :

“ Quemadmodum & nunc itidem-fore puto ; non enim sine

“ Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, aded animo-incitatus.

Ver. 273. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ,
 251.

Ver. 274. — εἰδ' ἄρα τι] Ac proinde

Ver. 276. — μεμαῶτας.] Vide supra
 ad γ, 46.

Ver. 290. — ἐρρύσατο.] Al. ἐρρύσατο,
 vel. εἰρύσσατο.

Ver. 291. — ὃ δὲ.] Qui sanè ; Qui
 profectò,

Ibid. — Δαναῶν.] Ἀνδρῶν, MSS Flo-
 rentin. & Vatican. à Tho. Bentleio collati.

Ver. 294.

- 'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 295 Πληθύν μὲν προτὶ νῆας ἀνώρομεν ἀπονέεσθαι.
 Αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ δ'ιχόμεθ' εἶναι,
 Στείρομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀνιτιάσαντες,
 Δ'εργά' ἀναγρόμενοι· ἥ δ' οἷω κ' μεμαῶτα
 Θυμῷ δέισεσθαι Δαναῶν καὶ αἰδουῖναι ὄμιλον.
 400 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἤ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα κ' Ἰδομενεῖα ἀνακλῖα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγλην τ' ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ὑμένειον ἤρηνον, ἀεσῆας καλέσαντες,
 Ἐκλῶε ἐ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 305 Ἡ πληθὺς ὀπί νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δ' ἔπρετρυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ
 Μακρὸ βιβᾶς· πρόσθεν δ' αὖτ' Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰρμύς ὅμοιον νεφέλῃ, ἔχε δ' αἰγίδα θύρεαν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσσαν, δριπεπέ', ἣν ἄρα χαλκῶς
 310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορέμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 Τῷ δ' ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐπέμειναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὖτ' ἡ

- " Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes :
 295 " Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire :
 " Ipſi verò, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,
 " Stemus ; si quâ primùm arcere poterimus, occurrentes
 " Hastis cum elevatis ; hunc autem puto, ardentem licet,
 " Animorum veritutum Danaorum ingredi multitudinem.
 300 Sic dixit : Illique ei maximè quidem auscultârunt & paruerunt.
 Itaque Ajax & Idomeneus rex,
 Teucer, Merionésque, Megésque par Marti,
 Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,
 Hectorum & Trojanos contra : sed retrò
 305 Multitudo-imbecillior ad naves Achivorum redibant.
 Trojani verò priores in-eos-impetum-fecerunt conferti ; præibat autem Hector
 Passibus-magnis gradiens ; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo,
 Indutus humeros nube, tenebátque ægidem impetuosè-versatilem,
 Horrendam, undique-hirtam, insignem, quam faber
 310 Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-in-pugna viros :
 Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.
 Argivi verò, impetum-sustinuerunt conferti ; excitatus est autem clamor

- Ver. 294. — ἐγὼν.] *Al. ἐγώ.*
 Ver. 295. — προτὶ.] *Al. πρὸς.*
 Ibid. — ἀπονέεσθαι.] Vide suprâ ad δ,
 398.
 Ver. 297. — ἀνιτιάσαντες.] Vide suprâ ad
 δ, 67.
 Ver. 298. μεμαῶτα.] Vide suprâ ad γ,
 46.
 Ver. 300. — ἄρα.] *Ut sit, —*
 Ver. 301. — Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα.] Vi-
 de suprâ ad γ, 146. *Al. Αἴαντα*

- Ver. 302. — ἀτάλαντον.] Vide suprâ ad β,
 627.
 Ver. 305. — ἀπονέοντο.] Vide suprâ ad δ, 398.
 Ver. 307. — βιβᾶς — ἥ κί.] *Al. βι-
 βᾶν — δ' ἐκί.*
 Ver. 306. — ἄρ'.] *Ut par erat ; Ut solebat*
 Ver. 308. — αἰγίδα.] *Al. ἀσπίς.* Quo
 videtur esse commentum.
 Ver. 309. — τῷ ἄρα.] *Quippe qua*
Quam utique, —
 Ver. 311. Τῷ ἄρ'.] *Hanc, inquam, —*
 Ver. 313.

- Ὅξε' ἀμφοτέρωθεν· ὑπὸ νάρηφι δ' οἷοι
 Θρῶσκον· πολλὰ δ' ἔδρεθ' θρασυαίων ὑπὸ χειρῶν,
 315 Ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυ' δρηϊθόων αἰζηῶν·
 Πολλὰ δ' ἣ μεσσηγὺ, πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρῆν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.
 Ὅφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' αἰτέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, πίπτε δ' λαός·
 320 Αὐτὰρ ἐπὶ καλινῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
 Σῆς, ὅππ' δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δ' θυμὸν
 Ἐν στήθεσιν ἔθελξε, λάθοντο δ' ὀφειδὸς ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὥσ' ἢ βοῶν ἀγέλιω, ἢ πῶν μέγ' οἴων
 Θῆρε δύνω κλονέεσσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ζημάντορ' ἢ παρῆοντο·
 Ὡς ἐφύεθ' Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρωσὶν δ' ἣ ἔκτορ' κῦδ' ὄπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείης ὑσμίνης·

Acute utrinque : à nervis verò sagittas

Exiliebant ; multaque hastilia fortibus è manibus,

315 Alia quidem in corpore figebantur bellicoforum juvenum ;

Multa verò & in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,

In terrâ stabant-ῥιπα, cupientia corpore se saturare.

Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,

Tamdiù valdè utrosque tela attingebant, cadebátque populus :

320 Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-perniciem

Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit vocē admodum ingenti ; tum illis animas

In pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.

Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium

Feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempestâ,

325 Adventu repentino, custode non præsentē :

Sic fugati sunt Achivi imbelles : Iis enim Apollo

Immisit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.

Tum verò vir interfecit virum, dissipatâ acie :

Ver. 313. — ὑπὸ νάρηφι.] Vide suprâ ad
 γ', 588. Cæterùm quâ ratione hîc, ὑπὸ,
 ultimam producat ; item μάλα, ver. 321 ;
 vide suprâ ad α', 51.

Ver. 316. — καλόν.] Vide suprâ ad β',
 43. Alii autem hîc scribunt, λαλόν.

Ver. 317. — λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.] Ἐν
 πῶσι δ' τὸ ἐνέριον πῶσι, εὐδοκίῃ· οἷον ἐν
 πῶσι, — “ἐν πῶσι δ' ἀνδρῶν.” — ἢ,
 “λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.” Ἐν πῶσι γὰρ τέ-
 πες, διὰ τὸ ἐμφύχον εἶναι, ἐπερὶ τὰ φαίνε-
 ται. Arist. Rhetoric. lib. 3. cap. 11. Οἱ
 ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφύχους ἢ τὰς μι-
 μῆσιν ἢ ὑπομνηστικὰς, χροὸν ἢ μεταφορικὰς
 — ἢ ἐκείνας ἢ τὰ μέλη φέρουσι “λιλα-
 ιόμενα χροὸς ἄσαι.” Plutarch. Symposiac.
 lib. 9. Probl. 15,

Hasta — altè bibit acta cruorem.

Æn. XI, 804.

Ver. 320. — καλινῶπα ἰδὼν Δαναῶν.] Sol
 nimirum Achivis tum fortè oculos per-
 strinxit.

Ver. 321. — τοῖσι δ'.] Tum vero illis —.
 Vide suprâ ad α', 57 ; ad γ', 200 ; & ad θ',
 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥσ'.] Οἱ δ' ὥσ'. Vide
 suprâ ad ver. 271.

Ver. 324. — δύνω.] Ut intelligantur vi-
 delicet comparatè Hector & Apollo.

Ibid. — κλονέεσσι.] Al. κλονέεσσι.

Ver. 326. Ὡς ἐφύεθ' Ἀχαιοὶ —.
 ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἦκε φόβον.]

— hæc cernens, arcum intendebat
 Apollo

Desuper : omnis eo terrore —

—, omnes vertebant terga Sabæi.

Æn. VIII, 704.

Ver. 336.

- Ἐκίωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλοχιώνων.
 Τὸν δ', Μενεσθέα μετ' αὐτὸν πιστὸν ἑταῖρον.
 Αἰνείας δ' Μεδονίαν καὶ Ἰάσον ἐξανάειξεν.
 Ἦτοι δ' αὖ μὲν, νόθος υἱὸς Οἴλῃος θεοῖο
 Ἔσκε Μεδων, Αἰαντὶ δ' ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναυσεν
 335 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀποπαλίδος, ἄνδρα καίλακτα
 Γνωτὸν μητιόης Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἴλός·
 Ἰάσος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Τίος δ' Σφῆλοιό καλέσκετο Βυκολίδαο.
 Μηκιστὴ δ' ἔλε Πολυδάμας, Ἐχίον δ' Πολίτης
 340 Πρώτῃ ἐν ὕσμινῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγλιώωρ.
 Διόχοον δ' Πάρις βάλε νεῖαλον ὦμον ὀπίσθε,
 Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸς δ' χαλκὸν ἔλασσε.
 Ὅφρ' οἱ τὲς ἐνάειζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρω, καὶ Κηλόμεσσιν, ἐπιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
 345 Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δ' εἰς τείχεα ἀνάγκῃ.
 Ἐκτὼς δ' Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας,

- Hector quidem Stichiumque & Arcesilaum occidit ;
 330 Hunc quidem, Boeotum ductorem ære-loricatorum ;
 Illum verò, Menesthei magnanimi fidum socium.
 Æneas autem Medonta & Iasum interfecit :
 Ac quidem nothus filius Oilei divini
 Erat Medon, Ajacis frater ; habitabat autem
 335 In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cum occidisset
 Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus :
 Iasus verò, dux quidem Athenienſium erat,
 Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
 Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiûmque Polites
 340 Primâ in acie, Cloniûmque interemit nobilis Agenor.
 Deïochum porrò Paris percussit extremum in humerum à-tergo,
 Fugientem inter propugnatores ; penitus autem æs adegit.
 Dum autem hi illos ipoliabant armis, interim Achivi
 In fossam & palos delapsi profundam,
 345 Huc & illuc fugiebant ; introibantque murum, necessitate-adacti.
 Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans,

Ver. 336. — ἣν ἔχ' Οἴλός·] *Cod. Harleian.* ἣν ἔχ' Οἴλός, vel, (ut alii scripserunt, notante *Eustathio*,) Ἰλός.

Ver. 338. — Σφῆλοιό καλέσκετο.] Quoniam *Homerus* aliàs scribit καλίσκον, & καλίσκος, idè *Barnesius* & hîc edidit, Σφῆλος καλίσκος. Quod etsi analogiâ non improbabili, sine codicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἰχίσσον, *l.* 790 ; & οἰχίσκος, hujus libri *ver.* 640, scriptum legimus ; eâdem ratione καλίσκος, & καλίσκος, scribi potuit. Non, quod commentus est *Barnesius*, ex καλίσκος & οἰχίσκος,

quæ nulla sunt ; sed ex καλός & οἰχνίος.

Ver. 339. Μηκιστὴ] Fortè scripserit *Homerus* Μηκιστῆ. Quod & ipsum pronuntiabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, *l.* 384 ; nisi & ibi fortè scribendum Τυδῆα, pronuntiandum Τυδῆ. Nam Τυδῆα, Θησία, Πηλεῖα, & similia, ultimam semper producant necessariò. Vide suprà ad *d.* 265.

er. 343. — τόφρα δ'.] *Barnesius* edidit, τόφρα δ'. Nam τὸ " Δὲ, " inquit, παραέλαξ. Quod est ineptissimum. Vide suprà ad *d.* 57 ; ad γ', 200 ; & ad δ', 160.

Ver. 348.

Νηυσὶν ὀππασδέσθ, εἴην δ' ἴναρσ βροτόεντα·
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνδθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 Αὐτῶ οἱ θάνατον μητίσσομαι, εἰδὲ νῦ τὸν γε
 350 Γνωπὶ τε γνώαι τε πυρὸς λελάχασι θανόντα,
 Ἀλλὰ κινέες ἐρύσει πρὸ ἄσπετο ἡμετέροιο.
 Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καίωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 Κεκλόμην Τρώεσσι καὶ σίχας· οἱ δ', ὦν αὐτῷ
 Πάντες ὁμοπλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρμαϊας ἵππους,
 355 Ἦχῃ θεαπεσίῃ· προπάρειθε δ' Φοῖβε· Ἀπόλλων
 Ῥεῖ ὄχθας καπέταιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δ' κέλευθον

In naves ut irruerunt, omitterentque spolia sanguinolenta :

“ Quem autem, inquit, ego scorsum à navibus alibi animadverteso,

“ Ibi ei mortem moliar, neque sanè eum

350 “ Fratresque sororesque rogi participem-facient mortuum,

“ Sed cane eum distrahent ante urbem nostram.

Sic fatus, scuticâ super-humeros feriens-impulit equos,

Adhortans Trojanos per ordines; illi verò, cum ipso

Omnes minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-carrum equos,

355 Clamore immenso : ante autem Phœbus Apollo

Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens

In medium dejecit ; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

Ver. 348. “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν.” Γίνεσθ δ' —
 ἢ ὡς πρὸς τὸν μ. λαβὼν, — ὅταν, τὸ
 πρὸς τὸν ἐγὼν, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτέρου πρὸς τὸν μ. λα-
 βὼν. — Τῷ δ' ἢ μ. λαβὼν, καὶ ἢ ἄλλῃ δ'
 ἀντιμ. Οἷον ὅταν, — “Ἐκίωρ δ',
 “ — “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν —.” Ἀπὸ γὰρ τῷ
 ἀντιμ. μετέβαλλε εἰς τὸ μ. λαβὼν. Dion.
 Halicarn. ἀπὸ τ' Ὀμήρου ποιήσεως, § 8. Ἐτι
 γε μὴν ἰδὲ ὅτι ἀπὸ πρὸς τὸν μ. λαβὼν ὁ
 συγγραφεὺς, ἐξ αἰφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐ-
 τὸ πρὸς τὸν [al. αὐτοπρὸς τὸν] ἀντιμ. βίβα-
 ται· ἢ ἵνα τὸ πρὸς τὸν οἶδῃ, ἐμβολή τις πεί-
 θης. “Ἐκίωρ δ', — “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν —”
 Οὐκ ἔστι δ' ἄλλῃ διέγνωσι, ὅτι πρὸς τὸν, ὁ ποιο-
 τὴς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ· δ' δ' ἀπὸ τῶν ἀπειλῶν,
 τὸ θανάτου ἐγγύμην· ἐξαίτης, εἰδὲν πρὸς τὸν
 λόγον, ἀπὸ τῶν. Ἐφύχει γὰρ, εἰ παρενε-
 χθεὶς, “Ἐκίωρ δ' τοῖα τινα, ἢ τοῖα δ' Ἐκίωρ.”
 Νεὺν δ' ἐφθασεν ἄφρονι τ' μ. λαβὼν ἢ τὸ λό-
 γον μ. λαβὼν. Διὸ δ' ἢ πρὸς τὸν τὸ χήμα-
 τος πῆτι, ἵνα οὐδὲς ὁ καὶ οὐδὲς ὦν, διαμέλ-
 λον [al. διαμ. ὦν] τὸ γράφοντι, μὴ διδῶν,
 ἀλλ' οὐδὲς ἐπικαλεῖται μ. λαβὼν ἐν πρὸς τὸν
 οἷς πρὸς τὸν. Longin. § 27. “Hæc
 “ schemata — & convertunt in se
 “ auditorem, nec languere patiuntur, sub-
 “ inde aliquâ notabili figurâ excitatum.”
 Quintilian. lib. 9. cap. 3. Imitatus est hoc
 schema Virgilius :

———— & cava tempora ferro

Trajicit : “ I, verbis virtutem illude
 “ superbis.”

Æn. IX, 634.

Ubi (ut rectè notavit Tollius) si, quod reti-
 cetur, [“ & subjicit,”] adjeceris ; totus il-
 le indignantis animi impetus, velut injectis
 pedicis retinebitur infringeturque, omnisque
 decor sententiæ corrumpetur. Est & aliud
 (notante eodem Tollio ad locum jam è Lon-
 gino citatum,) apud Horatium :

———— conspexit, ut aiunt,

Adrasum quendam, vacuâ tonsoris in
 umbrâ

Cultello proprios purgantem leniter un-
 guis ;

“ Demetri, puer —————

“ — abi, quære, & refer ; unde do-
 “ mo quis ?” Lib. 1. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelliguntur,
 [“ & vocans puerum suum Demetrium, di-
 “ xit,”] addideris ; quantum sententiæ vo-
 nustati decessurum sit, facilè advertes.

Ibid. — ἐτέρωθι νοήσω.] Dionys. Halicarn.
 loco jam suprâ citato, legit ; ἐτέρωθι νοήσω
 Tollius in Vaticanis duobus Longini MSS
 repperit, ἐθέλοντα νοήσω. “ Quod, inquit,
 “ mihi diutiùs considerandum videtur.” At
 hoc unde acciderit, videre est suprâ ad β,
 391.

Ver. 351. — κινέες ἐρύσει.] Al. ἐρύσει.
 Cæterum quâ ratione, κινέες, hîc ultimam
 producat ; item ἔχον, ver. 354 ; & ἄσπετο,
 ver. 381 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 353. — Τρώεσσι καὶ σίχας.] Al. Τρώεσσι
 καὶ σίχας.

Ver. 358.

- Μακρὺν, ἢ δ' Ἀρεΐαν, ὅσον τ' Ὀπὶ θυρὸς ἔρση
 Γίγνη, ἀπὸ τ' ἀνὴρ ὄνεσθαι πειρώμενος ἦσθ.
 360 Τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο Φαλαγγίδον, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δ' τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 Ὅς ἐπεὶ ἔν παιήσῃ αἰθύρμαλα νηπιέσιν,
 Ἀψ αὐτὶς σιωέχθε ποσὶν καὶ χερσὶν, αἰθύρων.
 365 Ὡς ῥα ζῦ, ἦτε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἷζυν
 Σύνχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνώρσας.
 Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρηλύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μετὰ δ' ἄχετόωντο ἕκαστος.
 370 Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα, Γερήνιος, εἰς Ἀχαιῶν,
 Εὐχέο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἔρανον ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεὶ πολυπύρρον,
 Ἥ βοός, ἢ οἷος καὶ πτόνα μηρία καίων,
 Εὐχέο νοσήσαι, ζῦ δ' ὑπέρχο καὶ κατένδυσας·

Longam & latam, quàm-longè hæstæ jactus

Pertingit, cum vir roboris sui periculum-faciens jaculatur.

- 360 Hæc viâ illi profundeabantur turmatim; ante verò ibat Apollo,
 Ægidem habens venerandum: diruebat autem murum Achivorum
 Facile admodum, ut cum quis arenam puer præpe mare;
 Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
 Deinceps iterum destruit pedibus & manibus, lufitans.

- 365 Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & serumnam operosam
 Confidisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti.
 Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur tandem se sistentes;
 Invicemque adhortantes, & omnibus diis
 Manus attollentes, altâ-voce vota-faciebant unusquisque.

- 370 Nestor autem maximè, Gerenius, custos Achivorum,
 Precabatur, manus porrigens cælum versùs stellatum:

“ Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,

“ Vel bovis, vel ovis pingua femora comburens,

“ Precatus est ut rediret, tu autem promissisti & annuisti:

Ver. 358. — ὅσον τ'.] Quàm longè uti-
 que ———.

Ver. 359. Γίγνη.] Ita Barnesius ex MSS.
 Al. γίγη. Quod perinde est. Nam & id
 primam producit.

Ibid. — ὄνεσθαι πειρώμενος.] Notandus
 hic primigenius & maxime proprius Vocis
 Mediæ Usus: Suarum sibi virium pericu-
 lum faciens ———.

Ibid. — ἦσθ.] Al. ἔσι & ἦσι.

Ver. 363. Ὅς ἐπεὶ ἐν.] Qui videlicet
 postquam ex arenâ, quam dixi, ———.

Ibid. — παῖς.] Ita Cod. Harleianus;
 Atque ita edidit Barnesius ex duobus MSS.
 Al. παῖος. Quæ & ipsa loquendi ratio,

Homero non inusitata.

Ver. 365. Ὡς ῥα.] Sic, inquam ———.

Ibid. — ἦτε.] Al. ἦτε. Ὅτι πανταχὲ ἔκαστος
 δ' ἦτε καὶ ἀκτῖνα. Vide suprâ ad α', 43 &
 75.

Ver. 371. — ἔρανον ἀστερόεντα.]

—— stellantis regia cæli.

Æn. VII, 210.

—— cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI, 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem conti-
 nere me nequeo, quin vocem Romanam Ju-
 piter, multò potius Ζεὺς πάτερ esse credam,
 quàm Juvans pater.

Ver. 374. — νοσήσαι.] Al. νοσίσαι.

Ver. 377.

- 375 Τῶν μνησai, ἢ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσι ἔα δάμνασθ' Ἀχαιῆς.
Ὡς ἔφατ' ἀχόμην· μέγα δ' ἐκλύπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀργείων αἵων Νηληϊάδαο γέρονι·
Τρῶες δ'· ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγίοχοιο,
380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο ᾗ χάρμης.
Οἱ δ' ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης ὀρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ πύλων καλαβήσε', ὅππότε' ἐπείγῃ
Ἴς ἀνέμῃ· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ καὶ τείχεσσι ἔβαινον.
385 Ἴαπυς δ' εἰσελάσαντες, ᾗ πρὺ μνησι μάχοντο,
ἔχουσιν ἀμφιγύοις αὐτοχέδον, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαιναίων ἑπιδάαντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά (φ' ᾗ πρὺ νηυσὶν ἐκείτο
Ναῦμαχα, πολλήεντα, καὶ σόμα εἰμύα χαλκῷ.
390 Πάτροκλ' δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶες τε
Τείχεσσι ἀμφεμάχοντο θοάων ἐκδοθι νηῶν,
τόφρ' ὅγ' ἐπὶ κλισίῃ ἀΐαπύνορος· Εὐρυπύλοιο
Ἦσό τε, καὶ τ' ἔτερπε λόγοις, ᾗ δ' ἔλκει λυγρῷ
Φάρμακ', αἰήματ' ἐπασσε μελαιναίων ὀδυνάων·

375 " Horum memento ; & arce, Olympie, sævum diem :

" Neque sic à Trojanis finas domari Achivos.

Sic dixit orans : grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudienti Neleïdæ senis.

Trojani autem, ut intelligere-sibi-videbantur Jovis voluntatem Ægiocchi,

380 Acrius in Argivos irruebant, recordabanturque pugnas.

Veluti autem magna unda maris vasti

Navis supra latera in eam transcendit, quandò urget :

Vis venti ; hæc enim maximè undas auget :

Sic Trojani magno cum clamore per murum scandebant.

385 Equos autem ubi-misissent, intrò ad puppes pugnabant,

Hæstis utrinque-acutis cominus ; hi quidem ex curribus,

Illi verò è navibus ex-alto nigris quas conscenderant,

Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant

Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.

390 Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique

Murum circa pugnabant, veloces extra naves ;

Tandem ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypylli

Sedebatque, & hunc oblectabat sermonibus ; inque vulnere gravi

Pharmaca, molles spargebat atroxum dolorum :

Ver. 377. Ὡς ἔφατ' — μέγα δ' ἐκλύπε.]

Andit, & cæli genitor de parte serenâ
Intonuit lævum. — Æn. IX, 630.

Ibid. — μνητίετα.] Vide suprâ ad α., 175.

Ver. 379. — ῥά.] Cod. Harleian. à Tb.
Basilien collatoe, αἰώνων.

Ver. 381. Οἱ δ' ὥς.] Οἱ δ', ὥς —
Vide suprâ ad ver. 271.

Ver. 383. — ἢ γάρ τε.] Etiam ea —
Cod. Harleian. à γάρ τε.

Ver. 386. — ἀμφιγύοις αὐτοχέδον.] Ita
Cod. Harleian. Atque ita Barnesius rectè
edidit, ex MSS tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν
αὐτοχέδον.

Ver. 388. — τὰ ῥά.] Quæ, ut sit ; Quæ,
ut solitum est, —.

Ver. 389. — σόμα.] Al. σόμαθ'.

Ver. 392. — ἐπὶ κλισίῃ ἀΐαπύνορος· Εὐρυ-
πύλοιο.] Suprà, lib. λ', 842 ; & lib. μ', 1.

H

Ver. 396.

- 395 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχε' ἔπεσσυμένους ἐνόησε
 Τρῶας, αἰτὰρ Δαναῶν γῆρυ ἰαχὴν τε φόβον τε,
 "Ωμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὡς πεπλήγεται μηρῶ
 Χερσὶ καὶ ἀπρηνέας· ὀλοφυρόμενον δ' ἔπειτα ἦν δα·
 Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δυνάμει, χαλεπόν τί περ ἔμπεδος·
 400 Ἐνθάδε παρμυμένον· δὴ γὰρ μέγα νείκε' ὄρωρεν·
 Ἀλλὰ ζε μὲν θερσάπων ποτίεσπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπύσσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρυνῶ πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, ζυὸν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναι
 Παρειπών; ἀγαθὴ γ' παρσίφασίς ἐστιν ἑταίρῃς.
 405 Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἱπερχομένους μένον ἔμπεδον, εἰδὲ δυνάαντο,
 Παιροτέρους περ ἰόντας, ἀπώσαδ' ὡς τὰ νηῶν,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδυνάαντο Φάλαγγας
 Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιθήμεναι, εἰδὲ νέεσιν.
 410 Ἀλλ' ὥς εἰσαθήμη δόρυ νηῖον ἐξιθύνει

395 Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
 Trojanos, ac Danaorum ortus est clamor-que fugaque,
 Ejulavit utique deinde, & sua percussit femora
 Manibus pronis; lugens-que, verbum dixit:

“ Eurypyle, non amplius tecum possum, indigente licet,
 400 “ Hic manere; sanè enim magnum certamen ortum est:
 “ Sed te quidem famulus oblectet: at ego
 “ Festinabo ad Achillem, ut impellam eum ad pugnam.
 “ Quis autem scit, si fortè ei, favente deo, animum moveam
 “ Admonitu meo? Bona utique admonitio est amici.

405 Atque hunc quidem sic locutum, pedes ferebant: At Achivi
 Trojanos ingruentes sustinebant constanter; nec tamen poterant,
 Pauciores illos licet existentes, repellere à navibus;
 Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
 Perruptis, tentoriis se-immiscere neque navibus.

410 Sed sicuti amussis lignum navale dirigit

Ver. 396. — γῆρυ ἰαχῇ.] Vide suprâ ad
 8, 456.

Ver. 397. — καὶ ὡς πεπλήγεται μηρῶ.] No-
 tandus hic primigenius & maximè pro-
 prius Formæ Mediæ Usus: Sua sibi per-
 cussit femora.

—— palmis percussa lacertos,

Auxilium vocat, — Æn. VII, 503.

Ver. 398. — δ' ἔπειτα ἦν δα.] Al. γ' προσ-
 ἦν δα.

Ver. 400. — δὴ γὰρ.] Reverâ enim; Nam
 profecto —.

Ver. 402. Σπύσσομαι εἰς Ἀχιλλῆα.] Vide
 suprâ ad γ', 324.

Ver. 403. — εἴκεν οἱ.] Quâ ratione hic,
 εἴκεν, syllabam ultimam, etiam extra cæ-
 suram, producat; vide suprâ ad α, 51. Παρ-
 σίφασιν, versu sequente, cum sit vox ex dua-
 bus composita, priorem simili ratione produ-
 cit. Vide suprâ ad ζ', 62 & 337.

Ver. 405. — πόδες φέρον.]

Quò te, Mæri, pedes?

Virg. Eclog. IX, 1.

Quod vel hinc liquet non esse sermonem a-
 grestem solummodò, propriumque Rustico-
 rum. Vide Victorii varias Lectiones. lib. 36.
 cap. 3.

Ibid. — Ἀχαιοὶ Τρῶας — εἰδὲ δυνάαντο,
 — ἔτε — Τρῶες Δαναῶν.] Εἰκότως ἐπὶ
 ῥοπῶν ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπιδὶ τῇ νικᾶν
 ἑφελζάντο· οἱ δ', ἀποθιάσας σωτηρίας, ἐσῆσαν.
 Schol.

Ver. 406. — εἰδὲ δυνάαντο.] Al. εἰδὲ
 ἀντο. Ut infrâ, ver. 416.

Ver. 407. — παρὰ.] Al. δὸπ'.

Ver. 408. Οὔτε.] Al. Οὐδέ.

Ver. 409. — εἰδὲ.] Al. ἠδὲ.

Ver. 410. — ἐξιθύνει.] Al. ἐξιθύνει, &
 ἐξιθύνει.

Ver. 411.

- ΤέκλονΘ' ἐν παλάμῃσι δαήμονΘ', ὅς ῥά τε πάσης
 Εὖ εἶδ' Ἰοφίης, ὑποθημοσιώῃσιν Ἀθήνης·
 Ὡς μὲν τῶν δ' ἔπ' ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃ ἐμάχοντο νέεσιν·
 415 Ἐκλῶρ δ' αὖτ' ΑἴαντιΘ' εἰσαίτο κυδαλίμοιο.
 Τῷ δ' ἤ μιν πρὶν νηὸς ἔχον πόνον, ὅθ' ἐδωάντο
 Οὐθ' ὅ τ' ἐξελάσαι, ἢ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 Οὐθ' ὅ τ' ἀψ' ὤσαοθ', ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
 Ἐνθ' ἦε Κλυτίοιο Καλήτορα ΦαίδιμΘ' Αἴας,
 420 Πρὶν εἰς νῆα φέροντα, καὶ σῆθ'Θ' βάλε δαυρή·
 Δάπησεν δ' ἡ πεσὼν, δαλὸς δ' οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκλῶρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνέψιον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἐν κνήῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῶσιν τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι αἰχμαχῆλαι,
 Μὴ δὴ παρὰ χάζεσθε μάχης ἐν σείνῃ τῷδε·
 Ἄλλ' ἦε Κλυτίοιο ζαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Τάχιστα συλήσωσι, νεῶν ἐν αἰγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam
 Bene callet artem præceptis Minervæ:

Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, præliūmque.

Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves;

415 Hector verò contra Ajacem incessit gloriâ-sublimem.

Hi itaque circa unam navem capiebant bellicum-laborem, neque poterant

Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves;

Neque ille hunc repellere, postquam propè-admòrat Deus.

Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax

420 Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hastâ:

Fragorem verò edidit cadens, torrisque ei excidit manu,

Hector autem ut advertit consobrinum oculis suis

In pulvere procubuisse, navem ante nigram;

Trojanosque & Lycios adhortatus est, altum clamans:

425 "Trojani, & Lycii, & Dardani cominus-pugnantes,

"Ne qua jam recedatis à pugna in angustia hæc:

"Sed filium Clytii servate, nè ei Achivi

"Arma detrahant in certamine ad naves humi delapso.

Ver. 411. — ἐς ῥά τε.] Qui utique —.

Ver. 412. — εἶδ'.] Al. εἶδώς.

Ver. 413. — μάχῃ — πόλεμος τε.] Vide
 suprâ ad 4, 232, 279.

Ver. 415. Ἐκλῶρ δ' αὖτ' ΑἴαντιΘ'.] Ἀκί-
 σαλ' ἡ ἴτιον (suprà, 4, 418.) θείλ', ὑπὸ
 ἡ δ' ἴτιον ὑποκείμενον. Schol. MSS, apud
 Barnesium.

Ver. 418. — ἰσά ῥα — γε.] Quando qui-
 dem; Quamvis videlicet —.

Ver. 419. — Καλήτορα — πῦρ — φέ-
 ροντα — βάλε.

Ardentes tedas alii ad fastigia jactant.

Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine
 montis,

Lucetium, portæ subeuntem ignesque fo-
 rentem,

— sternit —. Æn. IX, 568.

Ver. 421. Δάπησεν.] Vide suprâ ad 4,
 181.

Ver. 423. Ἐν κνήῃσι πεσόντα.] Vide su-
 præ ad 4, 508.

Ver. 426. Μὴ δὴ παρὰ.] Nequaquam, quæ-
 so —. Vide suprâ ad 4, 433.

H 2

Ver. 429.

- ὣς εἰπὼν, Αἴαντι' ἀκόντισε δὲ Φαιήτῳ·
 430 Τῷ μὲν ἄμαρ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορ' υἱόν,
 Αἴαντι' δρεπάποινα, Κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 Ναῦ, ἔπει' ἄνδρα καίε' κ' Κυθήροισι ζαθέοισι·
 Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῇ ὑπὲρ θάλασσαν ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἐσαότ' αἶψ' Αἴαντι'· ὁ δ' ὑπὸ κνήμῃσι
 435 Νηὸς ὑπὸ πρύμνης χαμάδις πέσσε· λυῶν τ' ἢ γῆα.
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον ἢ προσηύδα·
 Τόκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκλιετο πεισὸς ἑταῖρ'·
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἰόντα,
 Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεσάρχοισι·
 440 Τὸν δ' ἔκλωρε μεγάθυμ' ἀπέκτανε· πῶ νύ τοι ἰοί
 Ὀχύμοροι κ' τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβ' Ἀπόλλων;
 ὣς φάθ'· ὁ δ' ἔξωιενε· θείων δέ οἱ αἶψι παρέστη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντρονον, ἠδὲ Φαρέτρεν
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσιν ἐφίει·
 445 Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορ' αἶλαδ' υἱόν,
 Πυλιδάμαντ' ἑταῖρον, αἶαντ' Πανθοίδαο,
 Ἥνεια χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπότητο καθ' ἵππου·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti :

- 433 *Aitque* ab eo quidem aberravit : ac deinde Lycophronem, Mastoris filium, Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis ; Hunc utique percussit caput super aurem acutâ hastâ, Stantem propè Ajacem : Hic autem supinus in pulvere
 435 Navis à puppe humi decidit ; solutaque sunt ei membra. Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus est :
 “ Teucer dulcissime, sanè nobis interfectus est fidus socius
 “ Mastorides ; quem nos, Cytheris huc profectum,
 “ Æquè-ac charos parentes honorabamus in sedibus ;
 440 “ Hunc autem Hector fortis occidit : Ubinam jam tibi sagittæ
 “ Letiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo ?
 Sic dixit : Hic autem intellexit ; currensque ei propè astitit Arcum tenens in manu resilientem, atque pharetram Sagittiferam ; perquam autem citò sagittas Trojanis immittebat ;
 445 Et percussit Clitum Pisenoris illustrem filium, Polydamantis socium, præclari Panthœdæ, Fræna manibus tenentem : Hic quidem exercebatur equis-regendis ;

Ver. 429. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad 4, 140.

Ver. 433. Τὸν ῥ'.] Hunc inquam, —.

Ver. 437. — δὴ] Profectò —.

Ver. 440. — πῶ νύ τοι ἰοί ;]

Πάιδες, πῶ νύ τοι τόξον, ἰδὲ πῶς ἐπὶ τοῖς ὀϊστοῖς,

Καὶ κλέει ; — — — — — 1, 171.

— — — — — Ubi nunc nobis Deus ille magister

Nequicquam memoratus ? — — — — — Ubi fa-

ma per omnem

Trinacriam? — — — — — Æn. V, 398.

Ver. 444. — βέλεα.] Ita Cod. *Harleianus*. Atque ita edidit *Barnesius* ex MS. Rectè, & secundum usitatam Homero scribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo scilicet & ipsum βέλεα pronuntiabatur.

Ver. 447. — ἰ μὲν — — — — — τάχα δ'.] Respondent hîc ita inter se, ἰ & δ' ut interpositum istud, Τῷ γὰρ — — — — — χαρίζομαι, — — — — — quam Parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448.

- Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖσ' κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορὶ δὲ Τρώεσσι χαλεζόμηντο· τάχα δ' αὐτῷ
 459 Ἦλθε κακὸν, τὸ οἱ ἔτις ἐρύκακεν, ἱερμύῳ περ·
 Αὐχένι γάρ οἱ ὅπιοθε πολύσοντο ἔμπεσεν ἰός·
 Ἦειπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερῴησαν δέ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχρεα προτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πελυδάμας, ἢ πρῶτο· ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
 455 Τὸς μὲν ὅγ' Ἀστυνόῳ, Προτιάοντο υἱεῖ, δῶκε·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε χερδὸν ἴχεν εἰσορόωντα
 Ἴππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεύχερο δ' ἄλλον οἷσόν ἐφ' Ἐκτορὶ χαλκονορυσῇ
 Αἰνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ἄλλ' εἰ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἐκτορ', αἰτὰρ Τεύχερον Τελαμώνιον εὖχτο ἀπηύρε,
 Ὅς οἱ εὐσεφεία νῆρ' ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Et enim dirigebat, quā multo plurimæ turbabantur phalanges,

Hecitori & Trojanis gratificans: statim verò ei

450 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licet:

Cervici enim ejus à tergo luctuosa incidit sagitta:

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,

Vacuos currus succutientes-magno-cum-sonitu: Rex verò sensit citissimè

Polydamas, & primus obviam vinit equis.

455 Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:

Multisque eum hortabatur propè se tenere in conspectu

Equos: ipse autem rursus profectus primis-pugnatoribus mistus est.

Teucer autem aliam sagittam in Hectorem ære-armatum

Depromebat, & repressisset quidem eum à pugnâ prope naves Achivorum,

460 Quandoquidem ei pugnanti fortissimè sagittâ-assecutus eripuisset animam:

Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat

Hectorem, Teucrumque Telamonium gloriâ privavit;

Qui scilicet ei scitè-tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖσ'.]

in hostes

Irruit; & quā tela videt densissima,
tendit.

Æn. IX, 445.

Ver. 450. — ἱερμύῳ περ.] Schol. ἀνδρῶν.

Al. ἱερμύῳ περ.

Ver. 451. Αὐχένι γάρ οἱ.] Quā ratione,
γὰρ, hīc producat; item ὅς & εὐσεφεία,
ver. 463; & ἦ, ver. 478; & γὰρ, ver. 488;
vide suprà ad α', 51.

Ibid. — ὅπιοθε — ἔμπεσεν.] Schol. Ἀπο-
φρασίαν τὰ ἀρματὰ ἢ τὸ Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ
ἐκ πολέμου ἐκτελέσσειν ἢ τὸν τοῖς Ἑλ-
λασιν, ἵνα οἱ ἡνέχοντο τὰ ἀρματα πρὸς
τὸ ἵππους βιάσθαι καὶ τὰ αὐχένον. Melius
& simplicius, ut mihi quidem videtur, Dna
Dacien, jveni hoc præcipiit, & quicunque
ἐκ equi incitatis discurranti, accidisse com-
municatur.

Ver. 454. — πρῶτο· ἐναντίον.] Al. πρῶ-
το· ἐναντίον. Sed πρῶτος ἐναντίον, audi-
bus magis placet.

Ibid. — ἤλυθεν.] Postulat Temporum ra-
tio, ut sit ἤλυθεν hīc ab Aoristo ἤλυον, non
à Præterito (quod vocant) ἔλυθα. Vide su-
prà ad α', 37.

Ver. 461. — ὅς ῥ' ἐφύλασσε.] Si istud,
ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hīc sequuntur;
tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur,
"qui utique" —. Sin, ἐφύλασσε, refe-
ras ad ea quæ præcesserunt, ver. 254, 255;
tum erit ὅς ῥα, "qui, ut dictum est," —.

Ver. 463. Ὅς αἱ.] Al. Ὅς ῥ' αἱ.

Ibid. — εὐσεφεία.] Quibus vocabulis Ge-
nitivus fit — ἐκ, iidem Accusativus iidem
fit — ἐὰ. Vide ad α', 265; & ad α', 46a
Quibus autem Genitivus fit — ἐκ, iidem &

- ῥῆξ' ὅππ' ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβαρὴς, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τεδκεῖ δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον ᾗ προσηύδα·
 ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ὅππ' μῆδεα κείρῃ
 Δαίμων ἠμείρης, ὅ, τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός·
 Νῆρῳ δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ὡς οἱ ἔδησα
 470 Πρῶϊον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θάμα θρώσκονίης οἴσε.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεία μέγας Τελαμῶνι· Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα ταρφέας ἰὺς
 Κεῖθε, ἐπεὶ ζυνέχουσθε θεός, Δαναοῖσι μεγέρεας
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκ' ὦμα,
 475 Μάρενάο τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαῖς.
 Μὴ μὰν ἀσπαρδεί γε, θαυμασάμενοι περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὐσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 ὦς φάθ'· ὅ ᾗ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὦμοισι σάκ' ἔθετο τετραθέλυμον·
 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἐφθίμῳ κυνέῳ εὐτυχίον ἔθηκεν,
 Ἴππεριν, δεινὸν ᾗ λόφ' καθύπερθεν ἔνδεν·

- Rupit in *Heftorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliud
 465 Sagitta ære-gravis, arcusque ei excidit ex manu.
 Teucer verò cohorrui, fratrémque allocutus est:
 " Eheu, certè jam penitus pugnae consilia præcìdit
 " Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
 " Nervum autem dirupit recens-tortum, quem ei illigaveram.
 470 " Hodiè-manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
 Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax:
 " O amice, quin tu arcum quidem sine, & crebras sagittas
 " Jacere; quoniam confregit deus, Danaïs invidens:
 " Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum ferens humero,
 475 " Pugnáque ipse in Trojanos, & cæteras excita copias:
 " Ne sine-labore saltem, victores licèt, capiant
 " Naves-bonis-transstris-instructas; sed recordemur pugnae.
 Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
 Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex;
 480 Capitiue forti galeam scitè-factam imposuit,
 Equinis-setis-comantem, terribiliter autem & crista desuper nutabat:

Accusativus fit pariter — ἰᾶ. Quare à breve quo pacto hîc producat, vide suprâ ad 4, 5ⁱ.

Ver. 468. — ὅ, π.] *Qui scilicet; Qui utique* —

Ver. 469. — ἦν οἱ ἔδησα.] *Al.* ἐνέδησα.

Ver. 472. — ἰα—κεῖθε.] Respondet Græcum ἰᾶω, Latino "*posui*:" Unde, eodem significatu, (in-usitatum "*posui*," contractum in) "*pono*:" Quod proinde primam producit, quum *posui* & *posuit* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex πονῶ.

Ver. 475. — ὄρνυθι.] Quâ analogiâ fit διδοι, διδοῖς· eâdem analogiâ fit ὄρνυ, ὄρνυθι· Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 477. — μνησώμεθα.] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478. — ὁ δ᾽.] "*Et δ᾽*," inquit *Barnesius*, "*scribi potest*." Quod quam ineptè sit dictum, sentiet quisquis Latinè, pro "*ille verò*," scripserit "*ille sanè*."

Ver. 481.] Decet hic versus in plurimis MSS.

Ver. 488.

- Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔχου, ἀκαχμήον ὀξεί χαλκῷ·
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θεῶν Αἴαντι παρέσθη.
 Ἐλὼρ δ' ὡς εἶδεν Τάκρην βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, ἔδάρδανοι αἰχιμαχηταί,
 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαθε ἧ θέρειδ' αἰλκῆς,
 Νῆας αἰνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἄνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 Ρεῖα δ' αἰείγωναι Διὸς ἀνδράσι ἥδ' αἰλκῇ,
 Ἡμῶν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγὺαμίξῃ,
 Ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ σὺκ' ἐθέλησιν ἀμύνειν·
 Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μὲν, ἄμμι δ' ἀρήγῃ.
 Ἀλλὰ μάχεσθ' ὅππῃ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 Βλήμῃ, ἢ τυπαῖς, θάνατον καὶ πότμον ὀπίσσω,
 Τεθνάτω· ἔοι αἰεὶς ἀμυνομένη πρὸ πάτρης
 Τεθνάμῃ· ἀλλ' ἄλοχός τε (ρή καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκός, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
 Οἶχον) (ὡν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μὲν καὶ θυμὸν ἐκάσθε,

Sumpsit autem ὁ validam hastam, præfixam acuto ære;
 Perrexitque ire, admodumque celeritèr currens Ajaci astitit.
 Hector autem, ut vidit Teucris inutiles-factas sagittas;

- 485 Trojanosque & Lycios adhortatus est, altum clamans:
 "Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
 "Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis,
 "Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
 "Viri primariū à Jove inutiles-factas sagittas.
 490 "Admodum utique facilis-agnitu Jovis hominibus est potentia,
 "Tum quibus gloriam superiorem dederit,
 "Tum quos minuat, & nolit defendere:
 "Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.
 "Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrum
 495 "Vulneratus eminùs vel cominùs, mortem & fatum affecutus fuerit,
 "Moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patriâ
 "Mori; at uxorque salva erit, & filii in-posterum,
 "Et domus, & patrimonium integrum; siquidem Achivâ
 "Abcant cum navibus dilectam in patriam terram.
 500 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque,

Ver. 488. — δὴ γὰρ ἶδον.] Certè enim —.
 Vide suprâ ad ἔ', 433, 504; & ad β', 158.
 Barnesius legi hîc &, δὴ γὰρ ῥ' ἶδον, appo-
 tit. Sed nihil opus.

Ver. 491. — ἐγὺαλίξῃ, — μινύθῃ τε.]
 Al. ἐγὺαλίξῃ, — μινύθῃ τε. Minus re-
 cte: Ut liquet ex sequenti ἐθίλῃσιν· notante
 Barnesio.

Ver. 494. — νηυσὶν ἀολλέες.] Al. νηυσὶ δι-
 αμυνέες.

Ver. 496. — ἔοι — ἀμύνει:] Vide suprâ ad
 ver. 11.

Dulce & decorum est, pro patriâ mori.

Horat.

— pulchrumque mori succurrit in
 armis. Æn. II, 317.

Ver. 497. — καὶ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὸν ἔ-
 σθαι καὶ παῖδας ὀπίσσω, αἰώνιον διαδοχὴν
 τῆς γλῆφης παρασῆσαι. Schol. Victorian.

Ver. 499. Οἶχον.] Al. Οἶχον. Id
 quod spem indicat firmiorem: Sed cum præ-
 cedente, εἴκεν, minus aptè congruit.

- Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι· νὺν ἄρχιον, ἢ ὑπολέεσθαι,
 ἢ ἐζαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ ἔλπεσθαι, ἢν νῆας ἔλη κερυθαίοισι· Ἐκλῶρ,
 505 Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἢν παλῖδα γαῖαν ἑκάσθῃ;
 ἢ ὅτ' ὀτρυνόντ' αἰκείη λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορ, ὅς δ' ἡ νῆας ἐνιπρῆσαι μνηστῆρας;
 Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ἡμῖν δ' ἔστι τῶδε νότος ἔμῃσι αἰμείνων,
 510 ἢ αὐτοχειδίῳ μίξαι χεῖρας τε μὲν σέ.
 Βέλτερον, ἢ ὑπολέεσθαι ἑνα χρόνον, ἢ ἐβιῶναι,
 ἢ δὴθὰ σφύγγεσθαι ἐν αἰνῇ δῆϊόλητε,
 ὦδ' αὐταὶ πῶρ' αὖ νηυσὶν, ὥσ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ὦς εἰπὼν, ὥτρυνε μὲν ἔμῃσι θυμὸν ἑκάστω.
 515 Ἐνθ' Ἐκλῶρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περσμήδεσσι υἱόν,
 Ἀρχὸν Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντιφῶν αἰγλαὸν υἱόν·
 Πολυδάμας δ' ὦτον Κυλλένιον ἐξενάειξε,
 Φυλείδῃ ἑταρον, Μεσσηνίων δ' ἄρχον Ἐπειῶν.

Ajax vero vicissim ex-alterâ-parte hortatus est suos socios :

- “ Probat pudor, Argivi! nunc satius fuerit, vel penitus perisse,
 “ Vel servatos esse, & avertisse mala à navibus.
 “ An speratis, si naves ceperit pugnam-expeditè-ciens Hector,
 505 “ Pedibus vos perventuros esse in suam patriam terram singulos?
 “ Annon incitantem auditis copias suas omnes
 “ Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?
 “ Non certè ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.
 “ Nobis itaque nulla hæc est sententia, & nullum consilium melius,
 510 “ Quàm ut cominus misceamus manusque roburque.
 “ Melius erit, aut perisse semel, aut vitam-servasse;
 “ Quàm per-longum-tempus paulatim-consumi in gravi pugna,
 “ Ita inultos ad naves, à viris deterioribus.

Sic fatus, incitavit robur & animum uniuscujusque.

- 515 Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
 Ducem Phocensium : Ajax autem interfecit Laodamanta,
 Ducatorem peditum, Antenoris clarum filium :
 Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
 Phylidæ [Megetes] socium, magnanimorum ducem Epeiorum :

Ver. 502. — ἄρχιον.] Malè hîc Scholia-
stes; αὐταρκίς, ἰκανόν. Non vidit nimirum,
sententiam esse, ex elegantissimâ Apostrophe,
comparativam. Nûn, ἢ ὑπολέεσθαι ἢ σωθῆναι,
ἄρχιον ἢ δὴθὰ σφύγγεσθαι. Sicuti infra, ver.
511, 512.

Ver. 504. ἢ ἔλπεσθαι, — Ἐμβαδὸν ἵξε-
σθαι.]

Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per
hostes

Est via. — — — — — Æn. X, 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν.] Vide suprâ ad ζ', 434.

Ver. 507, — ὅς δ' ἡ.] Qui planè — — —.

Vide suprâ ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 508. — μάχεσθαι.] Αἰ. μάχην.

Ver. 510. — αὐτοχειδίῳ.] Ita Cod. Har-
leianus: Atque ita alibi Homerus. Αἰ. αὐτο-
χειδίῳ.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ὑπολέεσθαι.]

Ἄλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηέναι

Τὴν ἐν γλῶσσει χεῖρ. — — — — — Sophocl. Aj. 480.

Ver. 313. — ὥσ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.]

Αἰ. ὥσ' ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver. 523.

- 520 Τῷ δὲ Μείλῃς ἐπόρουσεν ἰδὼν · ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη
 Πυλῶν· καὶ δὲ μὴν αἰπήμυρον· καὶ γὰρ Ἀπόλλων
 Εἶα Πάνθη ἦν ἐνὶ προμάχοισι δαμῶναι·
 Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃ σῆθεν μέσον ἔτασε δαεῖ·
 Δέπησεν δὲ πεισὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τάχε' ἐσύλα·
 525 Τόφρῳ δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς δ' εἰδὼς,
 Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπῳ ἐγείνατο, φέριετ' ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, δ' εἰδότα δαεῖδ' αἰχμῆς·)
 Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον (αἶκ' ἔτασε δαεῖ,
 Ἐγλύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 530 Τὸν δ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν πολε Φυλῶς
 Ἦσαν ἐξ Ἐφύρης, ποταμῷ δ' ἀπὸ Σελλήεντι·
 Ἔειπ' γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφύτης,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δῆτιον ἀνδρῶν αἰετωρῶν·
 Ὃς οἱ καὶ τότε παυδὸς δ' ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 535 Τῷ δὲ Μείλῃς κόρυθ' χαλκήρε' ἵπποδασείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔλχει ὀξύεντι,
 Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν νέον Φοῖνιξ φαινός.

520 In *Polydamanta* verò *Meges* irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se decli-
 navit

Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim *Apollo*
 Sinebat *Panthi* filium inter primos pugnatores domari:
 Sed *Meges* *Croismi* pectus medium vulneravit hastâ;
 Fragorēque is edidit cadens, *Megēsq̃ue* ei ab humeris arma detrahebat.

525 Intercā autem *Megeti* infiliit *Dolops*, hastâ-pugnandi peritus,
Laomedontiades, peritum strenuæ pugnae:
 Hic *Dolops* tunc *Phylidæ* [*Megetis*] medium scutum percussit hastâ,
 Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,

530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam
Phylæus

Attulit ex *Ephyre*, fluvio à *Selleēte*:
 Hospes enim ei dederat rex virorum *Euphetes*,
 In pugnam ferendum, adversus hostes munimen:
 Qui ei & tunc filii a corpore defendit perniciem.

535 *Dolopi* autem, *Meges* galeæ æreæ equinis-setis densæ
 Coni-basin extremam percussit hastâ acutâ,
 Abrupitque equinum conum ejus: ita ut totus-conus humi
 Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Ver. 523, & 528. — ἔτασε.] Vide su-
 præ ad 1, 192; & ad 4, 140.

Ver. 524. — αἰπήμυρον.] Vide supra ad 1,
 181.

Ver. 526. — φέριετ' .] Cod. *Harleian*.
 φέριετ'. Minus rectè.

Ver. 532. — γὰρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ, hic
 producatur; & ἔς, ver. 534; vide supra ad
 4, 51.

Ver. 534. — ἤρκεσ' .] *Al.* ἤρκε.

Ver. 533. — ὀξύεντι.] Vide supra ad 1,
 50.

Ver. 538. — Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν.] Vide
 supra ad 1, 508.

Ibid. — νέον φόνιξ φαινός.] Νέον φόνιξ φαι-
 νός· ut rectè Scholiastes.
 Quid autem-statim adjicit, ὁ δὲν, ἐγυρῶν τῷ
 αἵματι, absurdò dictum est. Nam, ut rectè no-
 tavit

- Ἔως ὃ τῷ πολέμιζε μύων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 540 Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμυντῶρ.
 Στῇ δ' ὄραξεν ὤμων δαυρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὤμον ὀπίσθην.
 Αἰχμὴν γ' ἐρύνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 Πρόσσωλε μὲν ὃ δ' ἄρα περὶ κνήμης ἐλίσσεται.
 Τῷ μὲν ἐισσάσθην χαλκήρεα τέρχ' ἀπ' ὤμων
 545 Συλήσιν· Ἐκτῶρ γ' κασιγνήτοισι κέλαιε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκείαονίδην ἐνένιπεν.
 Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δῆτων ἀπονόσφιν ἐόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισαι,
 550 Ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μέλεπρεπε γ' Τρώεσσιν.
 Ναῖε γ' παρ' Πελαίῳ· ὃ δέ μιν τίεν Ἴσα τέκεσσι.
 Τὸν ῥ' Ἐκτῶρ ἐνένιπεν, ἐπ' αὖ τ' ἐφαί', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Οὕτω δὲ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; εἰδὲ νύ τοι περ
 Ἐνέρεπε φίλον ἦτορ, ἀνεψιῦ κλαυμένοιο;
 555 Οὐχ' ὄραας, οἷον Δόλοπ' αὖ τέρχ' ἐπασιν;
 Ἀλλ' ἐπεί· εἴ γ' ἔτ' ἐστὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι

- Dum hoc modo Meges cum Dolope pugnabat perstans, & adhuc sperabat victoriam,
 540 Interim Megesi Menelaus Mavortius venit adiutor;
 Stetitque Dolopi à-latere cum hastâ, latens; percussitque humerum à tergo;
 Cuspis verò pectus transigit rapido-impetu-acta,
 Ulterius tendens: is autem pronus prolapsus est.
 Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
 545 Detracturi: Hector verò cognatos adhortabatur
 Omnes valdè; primum autem Hicetaonidem increpabat
 Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
 Pascebat in Percotâ, hostibus procul absentibus:
 Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ;
 550 Reversus ad Ilium est, excellebátque inter Trojanos;
 Habitabátque juxta Priamum; isque eum honorabat æquè ac filios;
 Hunc Hector jam increpabat, verbaque fecit, dixitque:
 “ Itâne verò, Melanippe, remissè-agemus? nec vel tibi
 “ Movetur-curâ tuum cor, ob consubrinum occisum?
 555 “ Nonne vides, ut Dolopis circum arma bi occupantur?
 “ Sed sequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argiviis

tavit D^{na} Dacier, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an fortè scripserit Scholiastes, ἐν τῇ τῷ βάμματι.

Ver. 539. Ἔως ὃ.] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ἄσω, vel ἄσιο, λελ ἄσω. Simili ferè ratione, ac quâ ex ἄλοχα fit ἄλλα· v', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ.] Vide suprâ ad δ', 57; ad γ', 200; & ad θ', 160. Barnesius edidit Τοφραδὶ· &, τὸ “ Δι,” inquit, παρὲλκε. Quod est ineptissimum.

Ver. 542. — μαιμώωσα.] Vide suprâ ad ver. 317.

Ver. 543. — ἄρα.] Ut fit, ———.

Ver. 544. Τῷ.] Menelaus & Meges.

Ver. 545. — κέλαιε.] Al. κέλαισι. Vide suprâ ad γ', 84.

Ver. 546, & 552. — ἐνένιπεν.] Ita edidit Barnesius ex MS. Rectè. Al. ἐνένισσεν.

Ver. 552. Τὸν ῥ'.] Hunc, inquam, ———. Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 553. Οὕτω δὲ.] Siccine verò, quæso, ———? Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 554. — ἀνεψιῦ.] Vide suprâ ad ver. 24.

Ver. 557.

Μάρνασθ, πρὶν γ' ἢ καὶ ἀκτάρῃ, ἢ καὶ ἄκρης
Ἴλιον αἰπενίῳ ἐλέειν, κλέσθ τε πολίτας.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶψ' ἔπειο ἰσόθεο Φῶς.
560 Ἀργεῖος δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμῶνι· Αἴας·

ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔσθε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐν θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε καὶ περὶ ἐσχάτης ὑσμίνης.

Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες ῥόοι, ἢ πέφαντο·
Φαργόνων δ' ἔτ' ἄρ' κλέσθ' ὄρνυτο, ἔτε τις ἀλκή.

565 Ὡς ἔφαθ'· οἱ γ' καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθ' ἠνέαινον·

Εν θυμῷ γ' βάλλοντο ἑπ'· φεράξαντο γ' νῆας

Ἑρκεῖ χαλκείῳ· ὅππ' ἦ Ζεὺς Τρώας ἔειπεν.

Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βολὴν αἰσθός Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', ἔτις ῥεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
570 Οὔτε ποσὶν θάσσω, ἔτ' ἄλκιμος, ὡς εἶ, μάχεσθ'·
Εἵτινά περ Τρώων ἐξάλμυρος ἄνδρα βάλεσθα.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τ' δ' ὀρόθιυνεν·

Ἐκ δ' ἔθορε προμάχαν, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῇ,

“Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel illi à culmine

“Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.

Sic fatus, ipse quidem præibat; ille verò simul sequebatur, deo-par vir,

560 Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax:

“O amici, viri estote, & pudorem habete in animo;

“Et alius alium vertundantes-observate, per acres pugnas:

“Verecundantium quippe virorum plures salvi, quàm occisi sunt;

“Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.

565 Sic dixit: Illi verò etiam per-se arcere hostem prompto-erant-animo;

Mente autem reponebant verbum; muniebantque naves

Muro aheneo: In eos autem Jupiter Trojanos excitabat.

Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus:

“Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,

570 “Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu ad pugnandum:

“Aggredere, si quâ aliquem Troïum exiliens virum percutere-possis.

Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:

Exiit igitur Antilochus extra primos-pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti.

Ver. 557. — καὶ ἄκρης.] *Al.* καὶ κρήνης.

—— ruit alto à culmine Troja.

Æn. II, 290.

—— sternitque à culmine Trojam.

Ibid. 603.

Ver. 558. — κλέσθ.] *Al.* κλέσθ'· quod est
Ionicum κλέσθ', possidere. Κτᾶσθ', ex κλέο-
μαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτᾶσθ',
ex κλείνομαι, vocalem ᾱ corripit, & solum-
modò Consonantium positione syllabam pro-
ducit. Vide quæ suprâ de παρ᾽ ἑτῆς, τ᾽ ἑτῆς·
παρ᾽ ἑταί, τ᾽ ἑταί· & de similibus dicta sunt;
ad γ', 192.

Ver. 564. — ὄρνυτο.] Vide suprâ ad γ',
160.

Ver. 567. — Ἑρκεῖ χαλκείῳ.] *Scholi.* τῷ
κύκλῳ τῷ ἀπιδαν.

Ver. 568. — βολὴν αἰσθός Μενέλαος.] *Al.*
μέγας Τελαμῶνι· Αἴας. Minus rectè hoc
in loco, ex ver. 560 suprâ. Quod enim se-
quitur, ver. 572, — ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυ-
το, de Menelao aptius quàm de Ajace di-
ctum.

Ver. 571. Εἵτινα — βάλεσθα.] *Al.*
βάλοιθα. Habet autem & παρ᾽ ὅ· & vim
peculiarem Apophoræ ista; O, siquem, —;
Gauderem, siquem —; Aggredere, si-
quem —; Σκότῃ, εἵτινα —. In-
nuit autem *Heclorem*; sicuti suprâ, ver. 458,
& alibi.

Ver. 573.

- Ἀμφὶ ἐπαπύλλας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκώδοντο,
 575 Ἀνδρὸς ἀκοντίαςανιθεῖ· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλθε' ἦκεν,
 Ἀλλ' Ἰκετάονθε' υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νιστόμβρον πόλεμόνδε βάλε σῆθε' ὡς μάζον·
 Δέπησεν δὲ πεισὼν, ἀερίβησεν δὲ τείχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχθε' δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅς' ὅπλιν νεβρῶ
 580 Βλημύῳ αἵξῃ, τὸν τ' ἐξ ὀνῆφι θορόνῃα
 Θηρετῆρ' ἐτύχῃσε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γῆα·
 Ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχθε' μυεχάρμης,
 Τείχεα συλήσων· ἀλλ' ἔλαθεν ἔκτορθε δῖον,
 Ὃς ῥά οἱ ἀντίθε' ἦλθε, θέων ἀνὰ δῆϊόητα·
 585 Ἀντίλοχθε' δ' ἔμεινε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 Ὃς κύνεα κλίνας, ἢ βυκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
 Φόγῃ, πρὶν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἑκτορ
 590 Ἦχῃ θεαπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·

- Circum se spectans: Trojani autem recesserunt,
 575 Viro jaculante: is verò non irritum telum emisit;
 Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,
 Euntem in pugnam percussit pectore ad papillam;
 Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedere arma super ipso;
 Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
 580 Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
 Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra:
 Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,
 Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
 Qui ei obvius venit currens per praelium:
 585 Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator;
 Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit similia,
 Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulcum circa boves,
 Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides; in eum verò Trojanique & Hector,
 590 Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant:

Ver. 573. — ἀκόντισε.] Vide suprà ad α', 340.

Ver. 577. Νιστόμβρον.] Al. Νειστόμβρον.

Ver. 578. Δέπησεν δ.] Vide suprà ad γ', 181.

Ibid. — ἀερίβησεν δὲ τείχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. Harleian. à Tb. Benileio collatus, + δὲ σκόνθε' ὄναι καλῶς.

Ver. 579. — κύων ὥς.] Al. λίων ὥς. Minus recte.

Ibid. — ὅς τ' .] Qui utique ———. Similemque habent vim ista πόν τ' & ὅς τ', ver. 580 & 587.

Ver. 584. Ὃς ῥά.] Qui proinde ———. Qui, ut expectandum erat, ———.

Ver. 586. Ἀλλ' ὁ γὰρ ἔτρεσε.] Al. Ἀλλὰ παρίτρεσε.

Ver. 587. — κύνεα κλίνας, ἢ βυκόλον, — φόγῃ πρὶν περ.]

Ac velut ille, prius quàm tela inimica sequantur,

Continuò in montes sese avius abdidiq̃ altos

Occiso pastore lupus magnæ juvenco, Conscius audacis facti; caudamque remulcens

Subjecit pavitantem utero, sylvasque petivit:

Haud secùs ———. Æn. XI, 809.

Ver. 592.

- Στη ἧ μάλα σρεφθεῖς, ἵππῃ ἵκετ' ἔθνη ἱταίρων.
 Τρῶες δ', λείψιν ἐοικότας ὠμοφάδοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσφύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφειμάς·
 Ὃς σφισιν αἰὲν ἔειρε μῆν' ἔμειλα, θέλῃ δ' θυμὸν
 595 Ἀργείων, ἔκῃδ' ἀπαίνυτο· τὺς δ' ὀρόθωνεν.
 Ἐπὶ οὖν γὰρ οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῃδ' ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδάες πῦρ
 Ἑμδαίῃ ἀκάμαλον· Θέτιδ' δ' ἐξαίσιον ἀρίω
 Πᾶσαν ἔπικρῆνεν· τὸ γὰρ μῦθε μνηστῆρα Ζεὺς,
 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐκ γὰρ δὴ δ' ἔμελλε παλίωξιν πᾶσι νηῶν
 Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δ' κῃδ' ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἔπ' γλαφυρῇσιν ἔειπεν
 Ἐκδοῖν Πριαμίδῃ, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 Μαίνῃ δ', ὡς ὅτ' Ἀρης ἐχέσσετο, ἣ ὅλοον πῦρ
 Οὔρεσι μαίνῃ, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

- Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.
 Trojani autem, leonibus similes crudà-vorantibus,
 In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
 Qui eis semper exstabat robur magnum, debilitabátque animos
 595 Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat-animos.
 Hec tori enim ejus animus volebat gloriam præbere
 Priamidæ, ut navibus recurvis immanè-ardentem ignem
 Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
 Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
 600 Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.
 Ex illo enim tempore erat iterum-in-fugam à navibus
 Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.
 Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat
 Hectorum Priamidem, perquam ardentem etiam per se.
 605 Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis
 In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ:

Ver. 592. Τρῶες δ'.] Quâ ratione, δ', hic
 ponatur; item γὰρ, ver. 596, 610, 613;
 & ἵνα, ver. 615; & διὰ τοῦτο, ver. 617;
 vide suprâ ad d, 51. Cæterum Cod. Har-
 leian. hic habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὃς σφισιν αἰὲν ἔειρε μῆν' ἔμειλα.] Vide suprâ ad γ', 44.

Ibid. — θέλῃ δ'.] ἐχέειν. Schol. inedita
 in Cod. Harleiano.

Ver. 597, 598, 604. — Πριαμίδῃ, —
 ἀκάμαλον, — Πριαμίδῃ.] Vide suprâ
 ad d, 398.

Ver. 599. — μνηστῆρα.] Vide suprâ ad d,
 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ δ' αὖ.] . Nam ex eo vi-
 detur tempore — Vide suprâ ad ξ',
 433.

Ibid. — παλίωξιν.] Vide suprâ ad ver.
 24.

Ver. 604. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad
 γ', 46.

Ver. 605. — ἣ ὅλοον πῦρ.] Tanq. Faber,
 Notis ad Longini § 9, scribendum contendit,
 ἣ ὅλοον πῦρ, quâ ratione ignis, &c. Alioquin
 enim, qui (inquit) stare poterit quod sequi-
 tur, ἀφλοισμός δ' —? Nempe istud, ἀ-
 φλοισμός δ' —, syntaxi admodum infictâ
 retulit vir eruditus ad Martem, quod ab Ho-
 mero dictum est de Hectore.

Ver. 606. Οὔρεσι — τάρφεσιν.] Al.
 ταρφέσιν· à τάρφῃς vel ταρτῆς. Ut ἔστι
 nimirum, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα,
 Syntaxi valdè perplexâ & inconcinnâ.

Ibid. — ὕλης.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 607.

- Ἀφλοισμός ἢ πρὸς σόμα γένετο, τὰ δὲ οἱ ὄσσε
 Λαμπρόθυμω βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον προάφοισι τινάσσειο μαρναμένοιο
 610 Ἐκτορ· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμυνέτωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνας μετ' ἀνδράσι μένον ἐόντα
 Τίμα καὶ κύδαινε· μινυθαῖδι δ' ἔμελλεν
 Ἔσσεσθ'· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 615 Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 Ἥ, δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρεα ἔτεύχε' ἄριστα·
 Ἄλλ' ἔδ' ὥς διώαιτο ῥῆξαι, μάλα περ μνησύνων·
 Ἴχον δ' πυρρῆδόν δ' ἡρότες, ἥντε πέτρῃ
 Ἠλίβαλ', μετὰ λῆ, πολυῆς αἰλὸς ἐγὺς ἔσσα·
 620 Ἦτε μὲν λυγέων ἀνέμων λαίψηρὰ κέλδουθα,
 Κύματά τε τροφόνια, τά τε προσερίγει αὐτῷ·

Sputumque circum os oriebatur, eique oculi
 Fulgebant torvis sub superciliis : circum autem cassis
 Horrendum tempora quassabatur pugnantis

- 610 Hectoris : Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
 Jupiter, qui cum plures inter viros solum existentem
 Honorabat, gloriæque extollebat : Brevis enim ævi erat
 Futurus : jam enim in eum urgebat fatalem diem
 Pallas Minerva sub Pelidæ viribus.

- 615 Et sanè volebat Hector perrumpere, ordines virorum, tentans,
 Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima :
 Sed nè sic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens :
 Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
 Excelsa, magna, canum mare prope existens ;

- 620 Quæ sustinet stridorum ventorum vehementes incursiones,
 Undasque ingentes, quæ illiduntur in ipsam :

Ver. 607. — τὰ δὲ οἱ ὄσσε Λαμπρόθυμω.]
 — stant lumina flammâ.

Æn. VI, 300.

— totæque ardentis ab ore

Scintillæ absistunt ; oculis micat acri-
 bus ignis. Æn. XII, 102.

Ver. 613. — ἐπώρνευε — βίηφι.] Cod.
 Harleian. à Tb. Bentleio collatus, ἐπώρνευε
 — δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem
 inedita, ἡπείμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι.] Ita Cod.
 Harleian. & hîc, & aliàs sæpius. Al. ἔθελεν.
 Cæterùm conjuncta sunt hæc cum præce-
 dente ver. 605 ; Μαίνετο —, καί ῥ' ἔθελε
 ῥῆξαι —. Ut quod de Jove ac Minervâ
 insertum est, tanquam in Parenthesi scilicèt
 inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ἴχον —, ἥντε πέτρῃ.]

Ille velut pelagi rupes immota, resistit ;
 Ut pelagi rupes, magno veniente fra-
 gore

Quæ sese, multis circumlatrantibus un-
 dis,

Mole tenet ; scopuli nequicquam & spu-
 mea circum

Saxa fremunt, laterique illisa refundi-
 tur alga. Æn. VII, 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in
 æquor,

Obvia ventorum furiis, expositaque pon-
 to,

Vim cunctam atque minas præfert cæ-
 lique marisque,

Ipsa immota manens. — Æn. X, 693.

Haud secus ac moles, quam magno
 murmure fluctus

Oppugnant ; manet illa, suoque est pon-
 dere tuta. Ovid. Metam. IX, 39.

Ver. 620. Ἦ τε.] Quæ utique —.

Ver. 621. — τροφόνια.] Al. τροφόνια.

Ibid. — προσερίγει αὐτῷ.] Al. αὐτῷ·
 & αὐτῷ· & αὐτῷ·

*Ως Δαναοὶ Τρῶας μῦνον ἔμπεδον, ὕδ' ἐφέοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμηνον πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ.
Ἐν δ' ἔπειθ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνέμοισι φέροι, ἢ δέ τε πᾶσας
Ἀχινὴ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δ' αἰὲν αἰήτης
Ἰσίοι ἐμβρέμετο· προμέσσι δέ τε φρένα ναῦ
Δειδιότες· τυλβὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέροντο.
*Ως ἐδάτζειο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
630 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς ἔλεων ὀλοόφρων βρυσὶν ἐπελθὼν,

Sic Danaï Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.
At Hector fulgens igne undique, infiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cū unda velocem in navem illiferit
625 Impetuosā ē nubibus ventis-aucta, pavis autem tota
Spumā cooperta est, ventique vehemens flatus
In velo fremit; trepidantque animo nautæ
Timentes; parvulo enim spatio à morte distantes subvehuntur:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
630 At Hector, tanquam leo infestus bobus superveniens,

ὥς ὅτε κύμα
Ἀχιλῆος ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος· ἔλθων
Προβῆτι σκοπίλῳ· β', 394.
Ver. 624. — ὥς ὅτε κύμα —, ὑπ'
ἐκ θανάτοιο φέροντο.] Ὁ δ' ὅμοιος ὡς;
— “Ἐν δ' ἔπειθ', ὥς ὅτε κύμα —, ὑπ'
ἐκ θανάτοιο φέροντο.” Ἐπιχειρήσει δ'
Ἀχιλῆος τὸ αὐτὸ ποτὶ μέγα κλέος, — “ὅλ-
γω δ' ἀπὸ ξύλων αἰὲν ἐρύκει.” πάλιν μι-
νήσῃ αὐτὸ καὶ γλαυρὸν ἐπαύσσει, αἰὲν φοβεῖται·
ἐπὶ δ' παραφράσει τὸ κινδύων, εἰπὼν — “ἐρύ-
κει.” — Ὁ δ' Ἰωνίης [Ὁμοίως] ἐχ-
εῖν παρὰ τὴν τὸ δεινόν, ἀλλὰ τοῦ αἰὲν καὶ
μικροῦ καὶ πάλιν κύμα πολλάκις ἀπολλυμένη-
ς εἰσπορεύεται· καὶ μὲν τὰς προθέσεις, ἀσυν-
θέτως ὕστερ, συμπαραβάλλει παρὰ φύσιν, καὶ εἰς
ἀλλήλας συμβαίνει, — “ὑπ' ἐκ θανά-
του,” τὴν μὲν συνωμολογίαν πάλιν πάλιν τὸ ἴ-
σον ἐμείναι ἐκαστόν· τὴν δὲ τὴν ἑστὴν συν-
ερίψαι, τὴν πάλιν ἀπὸ ἀπείρονα ἀπείρονα, καὶ μο-
νοτονία ἐκείνη τὴν λέξιν τὴν κινδύνου τὸ ἴδιον
μα, — “ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέροντο.” Longinus,
§ 10. Sed & pedes dactylīci in istis sex versī-
bus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμηνον — θανά-
τοιο φέροντο), ver. 623 — 628,) quātm nu-
merosè & volubiliter vim impetūque depin-
gant tum Hectoris tum procellæ ingruentis,
non indignum observatu: Vide suprā ad γ',
363.

— stridens Aquilone procella
Velum adversa ferit, fluctusque ad si-
dera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, &
undis
Dat latus; insequitur cumulo præruptus
aquæ mons.

Hi summo in fluctu pendent, his unda
dehiscens
Terram inter fluctus aperit.

Æn. I, 106.
Pulcherrima & hæc: “Veruntamen brevi-
tas illa Homeri (inquit Tollius, Notis ad
“Longini § 10,) plus mihi habere videtur
“horroris, dum uno velut contuitu omne pe-
“riculum oculis subjicitur; At apud Vir-
“gilium nimium picta pleraque plus habens
“elegantia, quàm terroris.”
Ibid. — ἐν νηὶ.] Al. ἐν νηὶ.
Ver. 625. — ἀνέμοισι φέροι.] Al. ἀνέμοισι
φέροι.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὁ γ' — Ἀχαιοὶ
— ἐφ' ὑψηλῇ.] De hac elegantissimā specie
constructionis ἀνακρίβητος, quā sententia, ab
alio inchoata exordio, mutatā de repente lo-
quendi ratione, in aliam quasi inopinatō syn-
taxin definit; auctoribus optimis, tum Græ-
cis, tum Latinis, non inusitatā; vide suprā
ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510;
ad κ', 224, 437; & ad Odyss. μ', 73. Οὐκ
ἀσυνώτακτον ἢ — παραβόλη, ἀλλὰ ὑπαπό-
δοξον καὶ καινοπρεπές· Ἀρχαῖοι γὰρ τοῦ ἀ-
θείας, “αὐτὰρ ἔγωγε,” — καὶ ἀπέδωκε συν-
έθως, οἷον, “ὡς ὁ Ἑκτωρ” — ἀλλ' ἀνα-
κρίβητος πρὸς τοὺς Ἀχαιούς — ἐπαύσσει καὶ
δοπίδοσιν. — Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ὁμοίω-
σις τῇ ἡδὲ παραμύθων ἀρτί κινότητι τὴν ποιη-
τικὴν συνωμοτικὴν φράσιν, καὶ διανοητικὴν
πλῆθος τὴν συνωμολογίαν, ὡς οἷον ἐνθεσιάζοντο· Ὁμοίως
μεγαλοπρεπέστερον· εἴποι ἂν, καὶ ἀπείρονα
Εὐσταθίου.

Ver. 631.

- Αἴ' ῥά τ' ἐν εἰαμνῇ ἔλεθ' μεγάλοιο νέμον)
 Μυρία, ἐν δέ τε τῇσι νομόδ' ἔπει σάφα εἰδὼς
 Θερὸν μαχέσασθαι, ἔλκεθ' βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν.
 Ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι & ὑστατίησι βόεσσιν
 635 Αἰὲν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας
 Βῆν' ἰδὲ, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν. ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεωπεσίῳς ἐφύβηθεν ὑφ' Ἑκτορα & Διὶ πατρὶ
 Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκλήναιον Περιφῆτην,
 Κοπρῆθ' φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυπύχῳ ἀνακτῷ
 640 Ἀγγελίης οἵχνησκε βίην Ἑρκαληΐην.
 Τῷ γάρ κ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρον ὦς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετὰς, ἡμὺ πόδας, ἡδὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρῶταισι Μυκλήναιων ἐτέτυκτο.
 Ὃς ῥα τότε Ἑκτορα κῦδ' ὑπερέτερον ἐγλύαλιξε.
 645 Στεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ὑπ' ἀσπίδ' ἀνίστη πάλλο,

- Quæ in irriguo-loco paludis magnæ pascuntur
 Innumerae, intèrque eas *sic* pastor haud rectè gnarus
 Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem :
 Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
 635 Usque simul-graditur, *leo* verò in medias irruens
 Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt : sic tunc Achivi
 Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore & Jove patre
 Omnes ; *Hector* autem solum occidit Mycenæum Periphætem,
 Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurystheci regis
 640 Nuncius ibat ad vim Herculeam :
 Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præstantior
 Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando ;
 Et prudentiâ quoque inter primos Mycenæorum fuit :
 Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit :
 645 Conversus enim retrò, in scuti extremâ-orâ offendit,

Ver. 631. Αἴ' ῥα τ'.] Quæ, ut sit, ———.

Quæ, ut solitum est, ———.

Ver. 633. Θερὸν,] Al. Χερὸν.

Ver. 634. — πρῶτησι & ὑστατίησι.] Ὁ δ',
 “ ἔ,” σωδισμῷ, inquit Scholiastes, ἀνὶ
 αὐτῷ, “ ἔ,” διαδωκτικῷ καὶ. ἔπει ἀμείνων.
 ἢ ἴ, ταῖς πρῶταις ἢ ὑσταταῖς. Atqui Poë-
 ta, opinor, non voluit, “ primisve vel ulti-
 mis; sed, “ modò primis, modò ulti-
 mis.”

Ver. 636. — ὥς τότε Ἀχαιοὶ — ἐφύβη-
 θον.]

At Danaûm proceres, Agamemnonis-
 que phalanges

Ut vidère virum fulgentiaque arma per
 umbras ;

Ingenti trepidare metu. Pars vertere
 terga,

Ceu quondam petiere rates : ———

Æn. VI, 489.

—— omnis, eo terrore, —— ;

—— omnes vertebant terga ———.

Æn. VIII, 705.

Ver. 639. — ἀνακτῷ.] Al. ἀέθλων. Si-
 cuti infra, τ', 133.

Ver. 640. — οἵχνησκε.] Ire solebat. Vi-
 de supra ad v', 84.

Ibid. — βίην Ἑρκαληΐην.] Vide supra ad
 v', 758.

Ver. 641. — πατρὸς πολὺ χεῖρον ὦς
 ἀμείνων.]

—— dignus patriis qui lætior esset

Imperiis, & cui pater haud Mezentius
 esset.

Æn. VII, 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς.] Al. Παντοίας
 ἀρετῶν.

Ver. 644. Ὃς ῥα.] Qui, ut dixi, ———
 ver. 638.

Ver. 645. — ὑπ'.] Al. ἐν.

Ver. 650.

- Τὴν αὐτὸς Φορέεσκε, ποδὶωκὲς ἔρκ' ἀκόντων·
 Τῇ δ' ὅγ' ἐμβλαφθεὶς, πέσεν ὑπὶ τοῦ· ἀμφὶ δ' ᾗ πῆληξ
 Σμερδαλέον κανάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντι·
 Ἐκλῶρ δ' ὅξ' ὀνόησε, θείων δέ οἱ ἄλχι παρέση,
 650 Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγλῦς ἐταίρων,
 Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδυάοντο, καὶ ἀχνύμενοι περ ἐταίρων,
 Χρυσισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἐκλῶρα δῖον.
 Εἰσῶποι δ' ἐγλήοντο νεῶν, περὶ δ' ἔχεθον ἄκραι
 Νῆες, ὅσαι πρῶτ' εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δ' νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀναΐκη
 Τῶν προτέρων, αὐτὰ δ' ᾗ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 Ἀθρόοι, ἐδ' ἐκέδασεν ἀνὰ στρατόν· ἴχε γὰρ αἰδῶς
 Καὶ θεῶ· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
 Νέστωρ αὖτε μάλιστ' Ἐρμῶν, ἔρ' Ἀχαιῶν,
 660 Λίανθ' ὑπὲρ τοκέων γενέμεν' ἄνδρα ἱκασόν·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ

Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula :

Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem

Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi :

Hector autem citò animadvertit, currénsque ei propè affuit,

650 Pectorique hastam infixit, charósque ipsum prope socios

Interfecit : Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,

Opitulari ; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.

Intra-ordines autem recesserunt navium, circúmque eas sepsérunt extremæ

Naves, quæ propiùs à mari subductæ erant ; hostes autem certatim-insequebantur.

655 Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate

Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt

Conferti, nec dissipabantur per castra : Retinebat enim pudor

Et metus ; perpetuò enim vociferantes-hortabantur invicem :

Nestor autem maximè, Gerenius, Custos Achivorum,

660 Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique :

“ O amici, viri estote, & cum-pudore reveremini animo

Ver. 650. Στήθει.] Al. Στήθεισι.

Ver. 653. Εἰσῶποι δ' ἐγλήοντο νεῶν.] Huc spectat Andromache illud, apud Euripidem, de marito suo Hectore, ad Menelaum :

Πόσις δ' ὁ κλεπτός, ὅς σε πολλάκις δορὶ
 Ναίτην ἔδωκεν αἰὲς χειρὶ καὶ καλῶν.

Androm. ver. 456.

* Εἰσῶποι δ' ἐγλήοντο νεῶν” οἱ Ἀχαιοί, —
 ὑπερτάτης καλῆς ὑπὸ τὰς νῆας. — ἡ ἐν
 ἡμῶν ἔχουσι, διὰ δ' ἑτέραν, τὰς πρὸς τὰς τε-
 χνῆς, ἃς εἶχον καὶ νῦν περὶ τέτυ· —
 “ περὶ δ' ἔχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰ-
 “ ράται, ” — ἵνα καὶ νῦν μὲν ἔχουσι τὰς
 ἐξ ἀλάστον πρῶτας, καὶ ὁφθαλμῶν δ' τὰς ἐν
 τῇ τέχνῃ περιέρας. Eschylus.

Ver. 654. — τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves
 nebant Ἀχαιοὶ fugientes. Vel ; eos certa-
 tim insequebantur Trojani. Pro pesteriori

sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δ' —.

Ver. 657. — ἐδ' ἐκέδασεν.] Al. ἐδὲ κέ-
 δασεν.

Ver. 659. Νέστωρ αὖτε μάλιστ'.] Ita Bar-
 pessus ex MSS tribus ; & ex ver. 370 suprâ.
 Al. Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστ'.

Ver. 660. — τοκέων.] Al. σικίων.

Ver. 661. — ἀνέρες ἐσέ· — μνήσασθε
 — ἀλόχων, — ἡδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque incre-
 pat ultrò :

In manibus Mars ipse, viri ; nunc con-
 jugis esto

Quisque suæ testique memor, nunc
 magna referto

Facta, patrum laudes. —

Æs. X, 278.

- "Αλλων ἀνθρώπων· ὅππῃ ᾗ μνήσασθε ἑκάστῳ
 Παίδων, ἢ δ' αἰλόχων, καὶ κήσι, ἢ δὲ τοκήων,
 Ἡμῶν ὅτεω ζώεσι, καὶ ᾧ καί ατεθνήκασι.
 665 Τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐλὼ γυνάζομαι καὶ παρεόντων,
 Ἐσάμηναι κρητερῶς μηδὲ τραπέσθε φόβονδε.
 "Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῆνιν αὖ θυμὸν ἑκάστῳ·
 Τοῖσι δ' αἶψ' ὀφθαλμῶν νέφεα ἀχλύϊ ὥσεν Ἀθηνῆ
 Θεωπέσιον· μάλα δὲ ρῆφι φόως γῆρ' ἀμφοτέρωθεν,
 670 Ἡμῶν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοῖα πολέμοιο.
 Ἐκίοντο δ' ἐφρέσαντο βολὴν αἰσθὼν, αὖ ἐταίρους,
 Ἡμῶν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέςασαν, καὶ ἐμάχοντο.
 Ἡδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχῃ ἐμάχοντο θοῇσιν·
 Οὐδ' αὖρ' ἔτ' Αἰάντι μελαλήτορ ἦνδανε θυμῷ
 675 Ἐσάμην, ἐνθα παρ ἄλλοι ἀφέςασαν ἦες Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅτε νηῶν ἵκεν ἐπώχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 Νώμα ᾗ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δουκαίικοσίπηχυ.
 "Ὡς δ' ὅτ' αἰνὴρ ἵπποισι κελητίζειν αὖ εἰδώς,
 680 "Ὅς ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας (ῥωαίρει) ἵππους,

- " Alios homines; & recordamini quisque
 " Filiorum, & uxorum, & possessionis. & parentum,
 " Sicuti vivunt, & sicuti mortui sunt.
 663 " Hos per hęc ego supplico, non præsentes,
 " Ut stetis fortiter; neque, *quæso*, vertamini in fugam.
 Sic fatus, accendit robur & animum cuiusque:
 Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva
 Divinitus-immisam; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,
 670 Et ex-parte navium, & ex parte omnibus æquè-gravis prælii.
 Hectorem autem conspexerunt pugnâ-strenuum, & socios,
 Tum quotquot à-tergo abstiterant, neque pugnabant,
 Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
 Neque verò amplius Ajaci magnanimo placuit mente
 675 Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
 Sed hęc navium tabulata obibat, magnis-passibus gradiens,
 Versabatque contum magnum navalem in manibus,
 Compactum clavis-ferreis, duorum-&-viginti-cubitum.
 Ut verò quum vir equis desultoriis-uti peritus,
 680 Qui postquam ex multis quatuor selegit equos,

Ver. 664. — ζώεσι, — καί ατεθνήκασι.]
 Vide suprâ ad γ', 736; & ad α', 37.

Ver. 666. — τραπέσθε.] Ita Cod. Harleian. à Tho. Bensley collatus. Quod & Homero usitatus. Al. τραπέσθαι, & τραπέσθαι.

Ver. 668. — νέφεα ἀχλύϊ ὥσεν Ἀθηνῆ.] Nempe Nestoris prudentia, & præsens consilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide suprâ ad α', 194; ad β', 169; & ad γ', 92.

Ver. 671. — ἐφρέσαντο.] Editorum nonnulli, ἐφρέσαντο. Quod ferri non potest.

Vide suprâ ad α', 140; & ad γ', 1.

Ibid. — βολὴν αἰσθὼν.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 674. — Αἰάντι.] Quâ ratione, Αἰάντι, hęc ultimam producat; item μάλα, *ver. 695*; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 675. — ἀφέςασαν.] Ita Eustathius, & in contextu & in commentario; Ita & Cod. Harleianus: Sicuti suprâ, *ver. 672.* Al. ἐφέςασαν.

Ver. 680. "Ὅς."] Eustathius; Τὸ ᾧ, "ἐς τι," — ἀπὸ τῶ, ἔτφ, — ἀλλὰ

- Στάας ἐκ πεδίοιο μέγα πρὸς ἄστυ διώκει,
 Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ εἰ θήσαντο
 Ἄνδρες, ἡδὲ γυναικες· ὁ δ' ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Θρώσκων, ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον ἀμείβετο· οἱ ᾗ πέτοντο·
 695 Ὡς Αἴας ᾗ πολλὰ θοάων ἱκεῖα νηῶν
 Φοίτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανε·
 Αἰεὶ ᾗ Ἰμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλαι,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκιάων·
 690 Ἄλλ' ὥς' ὀρνίθων πειλιωῶν αἰετὸς αἰθῶν
 ἔθνη ἐφορμᾷ, πόλαμόν ποτ' ἐβοσκομένηων,
 Χλωῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δαλιχοδείρων·
 Ὡς Ἐκτωρ ἴθυσεν νεὸς κυανοπρώροιο
 Ἄνι' αἰέτας· τὸν ᾗ Ζεὺς ὥσεν ὀπίσθε
 695 Χερὶ μάλα μεγάλη, ὥτ' ἔωε ᾗ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς ᾗ δερμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

*Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
 Publicam per viam, multique cum admirantes-spectant
 Viri & mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
 Subsiliens, aliis in alium alternat; illique interim volant:*

- 685 Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
 Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat;
 Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
 Navesque & tentoria defendere. At neque Hector
 Manebat in Trojanarum turbâ benè armatorum:

- 690 Sed sicut avium volucrum aquila fulva
 Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
 Anserum, vel gruam, vel cygnorum longa-colla-habentium;
 Sic Hector impetu ferebatur-rectâ in navem prorâ-cæruleam,
 Prorsum prorumpens; cumque Jupiter impellebat à tergo

- 695 Manu valdè magnâ, concitabatque populum unâ-cum ipso.
 Iterum verò acris pugna ad naves commissa est:

λας γὰρ, ἐκ Διωνύσιου· ἢ παρὰ Σωλῆ. Sed
 omnino erravit vir eruditus. Neque enim
 ullo pacto fert lingue græcæ ratio, ut ὅς τι
 intelligatur ἔτ·. Et præterea usitatissi-
 ma est Homero, atque etiam concinnior, isti-
 usmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτι ———. Ut re-
 ticeatur scilicet elegantissimè id, quod lan-
 guidius ita supplere possis: “Sicuti sit,
 “*quæ* ———;” vel, “Sicuti res se ha-
 “bet, *quæ* ———;” vel, (quod hoc in loco op-
 timè congruit,) “Sicuti *quæ* ostendit se
 “*bene peritus* ———, qui” &c.

Ibid. — *συναλείπει*.] Τὸ ᾗ χερὶς τῷ γ'
 χερὶ, Ὁμηρικῶν, παρὰ τῇ χερὶ, ἢ τῇ
 χερὶ παρὰ τῇ συναλείπει. Τὸ γὰρ “*συν-*
 “*αλείπει*,” μᾶλλον προσοχῶς σημαίνει τὸ
 “*συναλείπει* ἢ *συναρμύζει*.” Καὶ ἐν ἄλ-
 λας, “*Συν δ' αἰετὶν ἱμάσι*,” (κ', 499,)

— *συναλείπει* τὴν ἱππὺς. Porphy. *Quæst.*
Homeric. 8.

Ver. 681. Στάας.] *Cod. Harleian.* Στά-
 σας.

Ibid. — *διώκει*.] *Al.* διώ.

Ver. 687. — *κέλαι*.] Vide suprâ ad γ',
 84.

Ver. 690. — *ὀρνίθων* — *αἰετὸς* — *ἔθ-*
νη *ἐφορμᾷ*.]

————— quantum
 Chaonias dicunt, aquilâ veniente, co-
 lumbas. *Virg. Eclog.* IX, 12.

Ver. 691. — *πόλαμόν*.] *Cod. Harleian.*
πόλαμῶν.

Ver. 693. — *πύκα*.] *Al.* πύς.

Ver. 694. — *ᾗσιν*.] *Al.* ᾗσιν. Vide su-
 præ ad γ', 44.

- Φαίης κ' ἀκμήτας ἢ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 "Αἰεὶ δ' ἐν πολέμῳ · ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι ἣ μαρναμένοις ὅδ' ἰὼ νόϑ' · ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φάξεσθ' ὑπ' ἐκ κακῆ, ἀλλ' ὀλέεσθ' ·
 Τρωσὶν δ' ἥλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐκάσθ',
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέςασαν ἀλλήλοισιν.
 "Εκλῶρ ἣ πρύμνης νεὸς ἦψατο πούλοπόροιο,
 705 Καλῆς, ὠκυάλῃ, ἣ Πρωϊεσίλαον ἔνεικεν
 Ἔς Τροίην, ἐδ' αὐτὶς ἀπήλαε πατρίδα γαῖαν·
 Τῇ περ δὴ παρὰ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δῆκν ἀλλήλους αὐτοχρὲδόν · ἐδ' ἄρα τίγχε
 Τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μῆλον, ἐδέτ' ἀκούων,
 710 Ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὠξέσι δὴ πελέκεσσι β' ἀξίνησι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, β' ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δ' ἣ φάσσανα καλὰ, μελάνδεϊα, κωπήεντα,
 "Αλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 Ἀνδρῶν μαρναμένων · ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

- Dixisses certè indefessos & indefatigabiles, inter-se
 Occurrere in prælio: tanto cum impetu pugnabant.
 Ac pugnantibus hic erat animus: Acivì quidem
 700 Non putabant se evasuros è clade, sed perituros:
 Trojanis autem credebatur animus in pectoribus cujusque,
 Naves incensuros esse se, occisurosque heroas Achivos.
 Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
 Hector autem puppim navis prehendit pontum transeuntis,
 705 Pulchræ, velocis, quæ Protefilaum advexerat
 Ad Trojam, nequè retrò reduxit eam in patriam terram:
 Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
 Occidebant alii-allos cominus: Neque sanè ii
 Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
 710 Sed cominùs stantes, unum animum habentes,
 Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
 Et ensibus magnis, & hastis utrinque-acutis.
 Multi verò gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
 Alii quidem è manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
 715 Virorum pognantium: fluebátque sanguine terra nigra.

Ver. 697. — ἀκμήτας ἢ ἀτειρέας.]

—— ingentem pugnam, ——

—— Martem indomitum. ——

Æn. II; 438, 440.

Ver. 704. — ν.δς ἦψατο.] Al. νεὸς ἦψατο.

Ut promuntiaretur scilicet, νεὸς ἦψατο.

Ver. 705. Καλῆς.] Vide suprà ad β',

43.

Ver. 708. — ἐδ' ἄρα τίγχε ——.] "Ορα
 ἣ φράσσεται τ' ἀνδραπόδες ἀμαζίας μάχης. ἰδ.

ἐκ δὲ φράσσεται κάλλιον, ἐδ' οἱ πάντες οἱ ῥήτο-
 ρες οἷς δὲ συναλθόντες μελίσσονται. Enstatb.

Ver. 711. — δι.] Omnino ——. Vide
 autem suprà, ad ξ', 433.

Ver. 713. — καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. — μελάνδεϊα.] Nigris manubriis in-
 diti. Malè Barnesius, nigris illigati vagi-
 nis. Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714. — χειρῶν.] Cod. Harleian.
 χειρῶν.

Ver. 716.

- Ἐλπερ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχῃ μεθίφ,
 Ἀφλασον μὲ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἷσεῖε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυ' αὐτῷ.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἳ δ' ὄρω θεῶν αἰέκῃ μολεῖσαι,
 Ἡμῖν πῆμαῖα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων.
 Οἳ μ', ἐθέλοντα μάχεσθ' ὅππῃ πρύμνησι νέεσιν,
 Αὐτὸν τ' ἰχθυόσσκον, ἐρηλύονό τε λαόν.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' ἐβλαπτε φρένας δ' ὀρύοπα Ζεὺς
 725 Ἡμετέρους, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρ' εὖ μάλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρυσαν.
 Αἴας δ' ἔκέτ' ἔμεινε, βιάζεται γὰρ βελέεσσιν.
 Ἀλλ' ἀνεχάζειο τυτθὸν, οἷόμενος θανέεσθ',
 Θρῆνυν ἐφ' ἐπιαπόδῳ, λίπε δ' ἱκεῖα νηὸς ἵστας.
 730 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰσήκει δεδοκημένον· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅσιν φέροι ἀκράμαλον πῦρ.

Hector autem puppim-navis postquam prehenderat, non dimittebat,
 Summam-puppis partem manibus tenens; Trojanis verò inclamabat:

“Ferte ignem, simulque & ipsi conferti excitate pugnam.

“Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;

720 “Ut naves capiamus, quæ huic diis invitis profectæ,

“Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ seniorum;

“Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,

“Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.

“Verum si tum lædebat mentes latè-sonans Jupiter

725 “Nostras, nunc ipse impellit & jubet.

Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruebant:

Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;

Sed recedebat paululum, (putans se moriturum esse,)

Ad transtrum septem-pedale; liquit verò tabulata navis undique-æqualis:

730 Ibi ille stabat observans; hastâque assidue

Trojanos arcebat à navibus, quicumque ferret indefessum ignem:

Ver. 716. Ἐλπερ δὲ πρύμνηθεν——, Οἷ-
 σι πῦρ.]

Classero, quæ lateri castrorum adjuncta
 latebat,

Aggeribus septem circum & fluvialibus
 undis,

Invadit; sociosque incendia poscit ovan-
 tes;

Atque manum pinu flagranti fervidus
 implet. Æn. IX, 69.

Ibid. — μεθίφ.] Vide suprâ ad ver. 24.

Ver. 717. — ἐκέλευεν.] Vide suprâ ad γ',
 34.

Ver. 718. Οἷσι πῦρ.] Cod. Harleian. Οἷ-
 σι πῦρ.]

Ibid. — ἔρυν.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 719. — ἀκράμαλον — ἄξιον.] Πάντων

* πολυμήντων εἰς ἡμᾶς ἄξιον ἀμειγνύω. Schol.
 Vulg. Ἀν' ἄξιν αὐτὸ πάντων ὧν ἐπάγομεν.

Schol. inedita in Cod. Harleiano.

Ver. 724. Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ'.] At si tum
 reverâ —.

Ibid. — π'τ' ἐβλαπτε.] Eustathius, in
 Commentario suo, videtur legisse π'τ' ἐβλά-
 πτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid. — ὀρύοπα.] Vide suprâ ad δ', 175.

Ver. 729. — νηὸς ἵστας.] Vide suprâ ad δ',
 306.

Ver. 730. Ἐνθ' ἄρ'.] Ibi, inquam, —.

Ibid. — εἰσήκει.] Si ἔρυν dixisset, jam
 non constaret Temporum ratio. Vide suprâ
 ad δ', 434; & ad α', 37.

Ver. 731. — ἀκράμαλον.] Vide suprâ ad δ',
 398.

- Αἰεὶ ᾗ (μερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλθεν·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηῶ,
 ἄνδρες ἐς, φίλοι, μνήσασθε ᾗ θύειδ' αἰκῆς.
 735 Ἢ τίνας φάμεν εἶναι ἀοσσηῆρας ὁπίσσω;
 Ἢ τί τείχε' ἄρειον, ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μὲν τις χεδὸν ἐσι πόλις, πύργοις ἀεσσύα,
 Ἢ κ' ἀπαμυνάμεθ', ἐτερχαλκία δῆμον ἔχοντες·
 Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκῆάων,
 740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖα πατρίδ' αἴης·
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, εἰ μελιχίῃ πολέμοιο.
 Ἢ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔλχει ὀξύοντι·
 Ὅσιν ᾗ Τρώων κοίλῃς ὅππ' νηυσὶ φέροιτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν ἔκτερε' ὀτρύναντ'·
 745 Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεμένῳ ὀξείῃ δαυρί·
 Δώδεκα ᾗ προπάροιθε νεῶν αὐτοχεδὸν ἔτα.

Sempérque horrendum clamans, Danaos hortabatur :

- “ O amici, heroës Danaï, famuli Martis ;
 “ Viri estote, amici, recordaminiq̃ strenuæ fortitudinis.
 735 “ An aliquos putamus esse adjutores à tergo ?
 “ Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat ?
 “ Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
 “ Quâ defendamur, suis vicibus-succedentem exercitum habentes ;
 “ Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
 743 “ Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ :
 “ Idèò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
 Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ :
 Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
 Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis ;
 745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ :
 Duodecim adèò ante naves cominùs ferit.

Ver. 732. — κέλθεν.] Vide suprâ ad v,
 84.

Ver. 736. Ἢ τί τείχε' ἄρειον.]
 — Quò deinde fugam ? quò tendi-
 tis ? inquit.

Quos alios muros, quæ jam ultrâ mœ-
 nia habetis ? *Æn.* IX, 781.

Ver. 738. — ἀπαμυνάμεθ'.] ἀπαμυνά-
 μεθ'. Cod. Harleian. à Tho. Bentleio col-
 latus. Εὐθύμεν λάβομεν. Schol. ibidem in-
 edita.

Ibid. — ἐτερχαλκία δῆμον.] ἀμυνάς· v,
 793.

Ver. 739. — Τρώων πεδίῳ —, πόντῳ κε-
 κλιμένοι, — ἐν χερσὶ φόως —· Ἢ, εἰ
 μαιμώνων ἔφεπ' ἔλχει.]

Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera
 adempta est. *Æn.* IX, 131.

Ecce, maris magno claudit nos obice
 pontus ;

Deest jam terra fugæ ; pelagus, Tro-
 jamne petemus ?

Hæc ait, & medius densos prorumpit
 in hostes. *Æn.* X, 377.

Ver. 741. — μελιχίῃ.] *Al.* μελιχίῃ.

Ver. 742. — ὀξύοντι.] Vide suprâ ad s, 50.

Ver. 743. — κοίλῃς ὅππ' νηυσὶ φέροιτο.] *Al.*
 κοίλῃς ὅππ' νῆας ἄγούσιν. Scholia inedit. in
 Cod. Harleiano, exponunt ; ἐφ' ἑστέῳ τῇ εἰμαρ-
 μῶν. Sed aptiùs intelligas ; virtute sua,
 vel, hortatu Hectoris.

Ver. 745. — ὀξείῃ δαυρί.] *Al.* ὀξυῖ μα-
 κρῇ.

Ver. 746. — ἔτα.] *Al.* δὴ. Longè minus
 venusté.

Ibid. — ἔτα.] *Al.* ἔτα.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄,

Ἑπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Π΄.

Πάτροκλῳ δεινῶν Ἀχιλλεύς τῷ ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτίθει ἀναλαβῆν, ὅτε τὴν Μυρμιδόναν ἐξάγει ἐπὶ τὸ πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτριψαν τὴν Τρῶαν. Πάτροκλῳ δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρὰ τὸν ἵππον δὲ Ἀχαιῶν ἀνιόντα, Πηδάσον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον ἑκὼν ἀναιρεῖ, πληγνύτα στήθεσιν ὑπὸ Εὐφρόδῳ, Ἀπόλλωνι ἀφιλομήδῳ τὸν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πάτροκλος.

Ἄλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπειρεν δρήϊον ἑκὼν αἰχμῇ

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλῳ δὲ Ἀχιλλεῖ παρίσται, ποιμνὶ λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς κελύκη μελάνυδρος,
 Ἢτε καὶ αἰγίλιππος πέτρης ὀνοφειρὸν χέει ὕδωρ.
 5 Τὸν δὲ ἰδὼν ἔκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τί τίς δαδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ τέ κέρη
 Νηπίη; ἦ θ' ἄμα μῆλ' ἐθέσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis-transiris-instructâ pugnabant :
 Patroclus autem Achilli affabat, pastori populorum,
 Lacrymas calidas fundens ; tanquam fons aquis-niger,
 Qui utique ab excelâ petrâ nigram fundit aquam.
 5 Hunc autem intuens miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,
 Et ipsum compellens verbis alatis allocutus est :
 " Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
 " Parvula ? Quæ cum matre currens, eam se-brachiis-suscipere flagitat,

Ver. 1. Δάκρυα θερμὰ χέων.]
 Multa gemens, largoque humectat flu-
 mine vultum. *Æn.* I, 469.

Ver. 5. — ποδάρεκς.] Vide suprâ ad δ, 58.

Ver. 6. — ἔπεα πτερόεντα.]

————— verbis
 Quæ tuto tibi magna volant. —————
Æn. XI, 380.

- Εἴαν' ἀπλομήη, καὶ τ' ἐσσυμένη κατερύκει,
 10 Δακρυόεσσα δέ μιν ποιδέρεσθ', ὅφρ' ἀνέληθ'.
 Τῇ ἵκελθ', Πάτροκλε, τέρεν κ' δάκρυον ἔβριε.
 Ἢέ τε Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
 Ἢέ τιν' ἀγγελίῳ Φθίης ἐξέκλυες οἶθ';
 Ζῶεν μὰν ἔτι φασὶ Μενoitιον, Ἄκτορ' υἱόν,
 15 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πελοῦς κ' Μυρμιδόνεσσι,
 Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀπαχοίμεθα τεθνηώτων.
 Ἢέ (ὅ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονθ')
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα (φῆς;
 Ἐξαύδα, μὴ κῶθε νόω, ἵνα εἰδομένη ἄμφω.
 20 Τὸν δ' βαρυσθενάχων προσέφη, Πάτροκλεις ἱππῶ·
 ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλέθ' υἱέ, μέλα φέρταλ' Ἀχαιῶν,
 Μὴ νημέσα· ποῖον γὰρ ἄχθ' βεβλήκεν Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαθ' βεβλημένοι, ἑτάροί τε·
 25 Βέβληθ' μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

“ Vestem apprehendens, & properantem detinet ;

10 “ Lacrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat ;

“ Huic similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.

“ Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi ?

“ An aliquem nunciam ex Phthiâ audivisti solus ?

“ Vivere sanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium ;

15 “ Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas ;

“ Quorum utique valdè alterutro tristamur mortuo.

“ An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant

“ Naves ad cava, injustitiam propter suam ?

“ Eloquere ; nè cela mente ; ut sciamus ambo.

20 Hunc autem gravitèr-suspirans allocutus es, Patrocle eque ;

“ O Achille, Pelei fili, multò fortissime Achivorum,

“ Nè indigneris : tam-gravis enim dolor oppressit Achivos,

“ Illi enim jam omnes, quicunque ante erant fortissimi,

“ In navibus jacent eminùs cominúsqve vulnerati.

25 “ Eminùs quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes ;

Ver. 9. Εἴαν.] Vide suprâ ad ξ', 178 ;
 & ad γ', 385.

Ver. 10. — ποιδέρεσθ'.] Ἀλ. ποιδέρεσθ'.

Ver. 13. — Φθίης ἐξέκλυες.] Ἀλ. Φθίης ἐξέκλυες.

Ver. 16. — ἀπαχοίμεθα.] Ἀλ. ἀπαχρήμεθα.

Ibid. — τεθνηώτων.] Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 21. — Πηλέθ'.] Ἀλ. Πηλεως, & Πηλῶθ'. Quæ omnia ferri possunt. Vide suprâ ad α', 489.

Ibid. — υἱέ, μέγα.] Quâ ratione, υἱέ, hîc ultimatam producat ; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — μέγα φέρταλ' Ἀχαιῶν.]

— O Danaûm fortissime gentis.

Æn. I, 100.

Ver. 22. Μὴ νημέσα.] Qui hoc de iud

Achillis adversus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorârunt. Longè aliud est, μέλαινα· aliud, νημέσων. Videatur idem iste versiculus suprâ, κ', 145.

Ibid. — βεβλήκεν —· Βέβληθ' —· Οὐ-
 τας α'.] Vide suprâ ad ν', 736 ; & ad α', 37.

Ver. 33. — δὴ.] Omnino — ; Pro-
 feud —· Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 25. — Διομήδης· —· Ὀδυσσεύς —·
 Ἀγαμέμνων· —· Εὐρύπυλος·.] —· ἱ-
 πωνῆθ' τ' τάξιας· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα εἶπε
 προέλασθαι τῶν ἄλλων, μή ποτε ἢ χαλεπώας δ'
 Ἀχιλλεύς ἄμα τῇ τῷ ἑχθρῷ μητρίᾳ πρὸς τὴν
 εὐβλήθην. Ἀλλ' εὖ ἔχασιν τίθεται· δέοι γὰρ ἢ
 ἑταροῦ

- Μυρμιδόνων, ὡς πᾶσι Φόως Δαναοῖσι γήωμαι.
 40 Δὸς δέ μοι ὦμοϊν τὰ σὰ τέλχεα θωρηχθῆναι,
 Αἶκ' ἐμέ ζοι ἰσκόντες ἀπόχωναι πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνύσασσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνυσις πολέμοιο.
 Ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
 45 Ὡσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἅπο ἐκλισιάων.
 Ὡς φάτο λισσόμενός, μέγα νήπιός· ὃ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λίεσθαι.
 Τὸν δ' ἔμεγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, διογνὲς Πατρόκλεις, οἷον εἶπες·
 50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥνινα οἶδα,
 Οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχθ' κραιδίλω καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν αἰμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἅψ' ἀφελέσθαι, ὃ, τε κρατεῖ προβεβήκει·
 55 Αἶνόν ἄχθ' τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 Κέρλω, ὡς ἄρα μοι γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,
 Δερεὶ δ' ἐμῷ κλεάτιστα, πόλιν δ' αἰεὶ χεῖρα πέρσας,

- “ Myrmidonum, si fortè quid luminis Danaïs fiam.
 40 “ Da autem mihi humeris tua arma ut induam ;
 “ Si fortè, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant à pugna
 “ Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum
 “ Affiçti jam : exigua sanè respiratio in bello, profuerit.
 “ Facile verò integri defessos viros prælio
 45 “ Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
 Sic dixit supplicans, valdè demens : certè enim erat
 Sibi ipsi mortemque malam, & fatum rogaturus.
 Illum autem gravitèr gemens allocutus est pedibus velox Achilles :
 “ Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris ;
 50 “ Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim ;
 “ Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater ;
 “ Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
 “ Quandò æqualem quis voluerit privare-portione-suâ,
 “ Et præmium rursus auferre is, qui potentiâ antecellat :
 55 “ Gravis dolor hic mihi est, quandocquidem inde passus sum mærores animo.
 “ Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
 “ Hastâque meâ quæfiveram, urbe benè-munitâ eversâ ;

Ver. 43. — ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barnesius*, aliique ; “ *exiguâque fiat* ———.” Sententiâ non prorsus incommodâ. Sed minùs videbitur *ταυτολόγητον*, multoque majus inerit *παύσιμος*, si veritas : “ *Vel exiguum sanè respirandi spatium in bello, non erit inutile.*” Quod & *Barnesius* non fugerat suprâ, λ', 800.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης ———, Οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς.] Nempe, nihil novi, nihil quod ipsum terrefaceret, nihil quod non

jamdudum probè nosset Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi à Jove nuntiaverat Thetis, λ', 410. Ut rectè notavit *Barnesius*.

Ver. 53. Ὅπποτε δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 56. — ἄρα.] Ut nôsti, ———.

Ibid. — ἔξελον.] Ὡς ἐξ αἰέσιον ἔδειξαν. *Schol.*

Ver. 57. — πόλιν δ' αἰεὶ χεῖρα πέρσας.] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat ; item *περ*, ver. 60 ; & ἔ, ver. 67 ; & πόλις, ver. 69 ; vide suprâ ad δ', 51. Cæterùm *Codi-*

- Τὴν δ' ἔκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανόσκιον.
 60 Ἀλλὰ τὰ μὲν προέτινυθαι ἰάσομεν· ἔδ' ἄρα περὶ
 Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μινυθμὸν καὶ ἀπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότεν δὴ
 Νῆας ἐμαῖς ἀφίκηται αὐτὴ τε, πόλεμός τε.
 Τῶν δ' ὅμοιόν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 Ἀρχεὶ δὲ Μυρμιδόνεσσιν φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 Εἰ δὲ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν Ἰηπερθέως· οἳ δὲ ῥήμινι θαλάσσης
 Κελιάλαι, χώρης ὀλίγῃ ἐτι μοῖραν ἔχουσαι,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις Ἰπὶ πᾶσα βέβηκε,
 70 Θάρσυν· ἔ γ' ἐμῆς κόρυθ' ὀδύσσει μέτωπον
 Ἐγυῖθι λαμπομήνης· τάχα κεν φάγοντες, ἐναύλας
 Πλήσσαι νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

- “ Hanc rursus è manibus eripuit rex Agamemnon
 “ Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
 60 “ Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus : neque enim fas erat
 “ Perpetuò iratum esse animo : At statueram sanè,
 “ Non priùs iram me cohibiturum, quàm cùm jam
 “ Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaque.
 “ Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
 65 “ Et Dux esto Myrmidonibus bellicosus ad pugnam ;
 “ Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
 “ Naves prævalidè ; at littore maris
 “ Conclufi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
 “ Argivi : Trojanorum autem civitas tota ingruit,
 70 “ Fiduciam-plena : Non enim meæ galeæ vident frontem
 “ Præpè splendentis : Citò certe fugientes fossas-campeftres
 “ Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

ces omnes à Tho. Bentleio collati, habent
 ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανόσκιον· ut pronuntietur sci-
 licet ἀτίμητον. Atque alibi semper adhi-
 bet Homerus, ὥσεί τιν'.

Ver. 60. — ἰάσομεν.] Ineptè hîc Barnes-
 mus, ἰάσομεν. Vide suprà ad δ', 42.

Ibid. — ἄρα περὶ λῶ.] Al. ἄρα περὶ λῶ.

Ver. 62. — ἐπὶ πᾶσα βέβηκε.] Quando demum—.

Ver. 66. Εἰ δὲ.] Al. ἢ δὲ —. quâ
 parte —.

Ibid. — ἀμφιβέβηκε —, κελιάλαι —,
 βέβηκε.] Vide suprà ad γ', 736 ; & ad α',

37.
 Ver. 67. — αἳ δὲ ῥήμινι θαλάσσης.]

Ecce, maris magno claudit nos obice
 pontus ;

Decit jam terra fugæ. —

Æn. X, 377.

Ver. 70. Θάρσυν·.] Α θαρσύνω, θάρ-
 σιν· eadem analogiâ, atque à μαρτυρο-

μαι, μαρτυρο· à νῆψω, νῆψτός· à κρήνη,
 κρήτός· similiâque innumera. In quibus
 nullus unquam est licentiæ locus. Vide su-
 præ ad α', 338.

Ibid. — ἔ γ' ἐμῆς κόρυθ' ὀδύσσει μέ-
 τωπον.] Ἀδικησάτω τῇ πολέμικῃ δίδω· τὸ λέ-
 γων τι πρὸς ἑαυτὴν πρὸς τὰς ἀγνωμονεῖας·
 ὥσπερ δ' Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑπέλετο τῇ θείῃ
 τ' δόξῃ, ἢ μέτρῳ λῶ, λέγων, — “ αἱ κέ
 “ ποθὶ Ζεὺς δᾶσι —.” ὑβριθεὶς δὲ
 παρ' ἀξίαν ἢ προσηλακισθεὶς, ἐφίσει ἢ μελα-
 λουχίαν τῇ ἐργῇ· — “ ἔ γ' ἐμῆς κόρυθ'
 “ λούσσει μέτωπον Ἐγυῖθι λαμπομήνης.”
 Δέχεται γὰρ ἡ παῖρσις, μέγ· ἴσα τ' δικαιο-
 λογίας, ἢ ματαλογίαν. Plutarch. de sui
 laude.

Ver. 71. — φεύγοντες, ἐναύλας Πλήσσαι
 νεκύων.] Τὸς διὰ τὴν ῥέσιν ποταμὸς, διωρυ-
 χας· διὰ δὲ τῆς ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ Πανθίου
 παρὰ τῇ ποταμῇ μάχῃ, τ' ἐν τῇ φ'. Schol.

Ver. 77.

Ver. 105.

- Δάμνα μιν Ζηνός τε νόθος, ἢ Τρῶες ἄλαιοι,
 Βάλλοντες· δεινὴν δ' οὐκ ἐκροτάφοισι φαεινὴν
 105 Πήληξ βάλλομένη καναχλὺν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Καπφάλαρ' ὑποίηθ'· ὃ δ' ὄρισερόν ὦμον ἔκαμνε,
 Ἐμπεδὸν αἰὲν ἔχων (ἀνὰ) αἰόλον· ὅδε δυνάυτο
 Ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζει, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
 Αἰεὶ δ' ὄρ' ἀλέω ἔχει' ἄσθμαλι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 110 Πάνυθ' ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, ὅδε πῃ εἶχεν
 Ἀμπνύσαι· πάντῃ δ' κακὸν κακῷ ἐσθήκει.
 Ἐσπεῖε νυῦ μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκίωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον αἶχι παρὰ
 115 Πλῆξ' ἄορα μεάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπίσθεν·
 Ἀνικρὺ δ' ἀπ' ἀρεξε· τὸ μὲν Τελαμώνι (ἀνὰ) Αἴας
 Πῆλ' αὐτῷ ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῷ

- Domabat eum *perpè* Jovisque consilium & Trojani feroces,
 Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
 105 Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue
 Ad clavos-cassidis affabrè-factos: Ille verò sinistro humero delassabatur,
 Firmirè usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant
 Undique illum loco-movere, urgentes telis:
 Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudet
 110 Undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat
 Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
 Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,
 Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
 Hector Ajacis hastam fraxineam propè astans
 115 Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retrò;
 Penitusque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
 Vibrabat frustrà in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso

Ver. 105. — καναχλὺν.] Vide suprà ad γ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'.] Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμφοῖσι, γ', 441. ἀμφόνον, ἀνέμιας, κ', 298. καδδὲ, infrà, ver. 109. & καλλὰ-πάρῳ, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid. — ἔκαμνε.] Al. ἔκαμψεν. Minus rectè. Vide suprà ad γ', 84.

Ver. 107. — αἰόλον.] Schol. Vulgg. πονήλον. Minus rectè. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 108. — βελέεσσιν.] MS unus apud *Barneesium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in η', 280.

Ver. 109. — ἔχει' ἄσθμαλι, καδδὲ οἱ ἰδρῶς.]

—— tum creber anhelitus artus

Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis. *Æn.* V, 199.

—— tum toto corpore sudor

Liquitur, & piceum (nec respirare potestas)

Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus. *Æn.* IX, 812.

Ver. 110. — ὅδε πῃ.] Al. ὅδε πῃ.

Ver. 111. — κακὸν κακῷ.] Al. κακῷ κακῷ.

Ver. 112. — Ἐσπεῖε νυῦ μοι, Μῆσαι.]

Vide suprà ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅπως δὴ.] Quomodo atque —. Refertur nimirum ad id quod præcessit, ε', 318. Vide autem & suprà ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἐκίωρ Αἴαντος.] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Rectè, ut mihi quidem videtur. Vulgg. Ἐκίωρ δ' Αἴαντος. —. Quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115. — ἄορα μεάλῳ.] Quâ ratione, ἄορα, hîc ultimam producat; item, ἀνικρὺ, ver. 116; vide suprà ad δ', 51.

Ver. 117. — χειρὶ.] Al. χερσὶ.

Ver. 118.

- Αἶχμή χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεισῶσα.
 Γινῶ δ' Αἴας ἔχ' θυμὸν ἀμύμονα, ρίψῃσέν τε
 120 Ἔρτα θεῶν, ὃ ῥα πᾶν χυ μάχης ὀπί μῆδεα κείρε
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δ' βάλειο νίκη.
 Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἐμβαλον ἀκάρματον πύρ
 Νηὶ θεῶν· τὸ δ' αἶψα καὶ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 Ὡς δ' μὴ πρὺ μνίω πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 125 Μηρὼ πληξάμενος Πατρόκληα προσέειπεν·
 Ὅρσσο, διογμὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
 Λέσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο ἐρωλύ·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ' ἐκέτι Φυκλὰ πέλων·
 Δύσσο τέλχεα θάσσον, ἐὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
 130 Ὡς φάτο· Πάτροκλ' ὃ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Cuspis aerea humi resonuit cadens.

Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque

120 Opera deorum; quod penitus belli consilia praecidat

Jupiter altitonans; Trojanisque tum vellet victoriam.

Recessit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefessum ignem

Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.

Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles

125 Femora percutiens, Patroclum allocutus est:

"Propera, nobilissime Patrocle, eques:

"Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:

"Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fugiendi sit;

"Induere arma ocyùs, ego autem copias congregabo.

130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco aere:

Ver. 118. — βόμβησι.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 120. — ὃ ῥα.] Quod scilicet —.

Ibid. — κείρε — βάλειο.] Notandum quàm elegantèr hîc constet Temporum ratio. Et semper suo arbitrio consilia regis omnia, & jam tum hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζετο δ' ———. Vide infra ad ver. 126.

Ibid. — ἀκάρματον.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 123. — αἶψα καὶ' ἀσβέση.] Al. αἶψ' ἀσβέση. Quod idem est. Al. αἶψα κα-σβέση· pessimè.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius Vocis Mediae usus: Sna sibi percutiens femora. Vide suprà ad γ', 141. Cod. Harleian. à Tb. Bensleio collatus, habet; μηρά.

Ver. 126. Ὅρσσο, διογμὲς Πατρόκλεις —.] Quae hîc, & in sequentibus, de Patroclo; quaeque jam suprà, ver. 122, 123, de Ajace dicta sunt; optimè expressit Ovidius:

Reppulit Aetorides, sub imagine tutus
 Achilles,

Troas ab arsuris cum Defensore carinis.

Metam. XIII, 273.

Ubi vulgò istud, "cum Defensore," Tro-
 us videlicet Defensorem Hectorem, lautissi-

mè intelligunt. Quod meritò ridens Vir e-
 ruditissimus Richardus Bentleyus, (in Prae-
 fatione ad editionem alteram Dissertationis suae
 de Phalaridis epistolis,) ipse istud, "cum
 "Defensore," navium videlicet Defensorem
 interpretatur Exercitum Achivorum univer-
 sum. Sententiâ nequaquam quidem aut in-
 eptâ aut inconcinnâ. Attamen ex ore U-
 lyssis adversus Ajacem perorantis, multò id
 falsius atque etiam acerbius dictum audiit
 Ajax; naves videlicet, "una cum TE De-
 "fensore," jamjam arsuras. Id quod pri-
 mus, quod sciam, observavit Vir acutissimus
 Sam. Headleius.

Ver. 127 & 128. — δὴ.] Reverà; omni-
 nò; prorsus.

Ver. 128. Μὴ ——— ἔλωσι.] Pro eo,
 quo pacto interpungatur sententia; conjungi
 potest hoc, vel cum sequente Δύσσο, vel cum
 praecedente Ὅρσσο.

Ibid. — φυκλὰ.] Barnesius edidit, & scri-
 bendum contendit, φυκλὰ. Sed rationibus
 haud satis idoneis. Vide suprà ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσσο.] Ita Barnesius; Atque
 ita Cod. Harleianus; Rectè. Vulgg. Δύσ-
 σο. Vide suprà ad γ', 241.

Ver. 130. — κορύσσετο — Κρημίδας — θά-
 λησιν — ξίφει.] Cingi-

- Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισφυρείοις ἀσπεράς·
 Δεύτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδωκε,
 Ποικίλον, αἰερόεντα, ποδώκεσσι Αἰακίδαο·
 135 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὁμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα ζάχθ' ἄλκιμα τε σιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυχίον ἔθηκεν,
 Ἴππεσσιν· δεινὸν γὰρ λόφος καθύπερθεν ἔνδον.
 Εἰλετο δ' ἄλκιμα δῖρα, τὰ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει·
 140 Ἔχθ' δ' ἔχ' ἔλει' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 Βελύχον, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν δ' ἐδωκ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος Ὀπίσσειο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, ἣ πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἐμμελῆαι ἠρώεσσιν.
 145 Ἴππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζεύγνυμεν ἄνωγε,

Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas;
 Deinde thoracem circa pectora induebat,
 Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:

- 135 Circa humeros autem suspendit ensẽ argenteis-clavis-distinctum,
 Æreum, ac deinde scutum magnũque solidũque:
 Capiti verò forti galeam affabrè-factam imposuit,
 Setis-equinis-comantem; horrẽdũque crista desuper nutabat,
 Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:

- 140 Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
 Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
 Vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles;
 Utrique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
 Pelii ex vertice cæsæ, cædem futuram heroibus.

- 145 Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prælia
 Turnus.

Jamque aded Rutulum thoraca indu-
 tus, ahenis

Horrebat squamis, furasque incluserat
 auro,

———— laterique accinxerat ensẽ.
 Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
 Exultatque animis, & spe jam præcipit
 hostem. Æn. XI, 486.

Ibid. — νείσσει χαλκῷ.] Vide supra ad β',
 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide supra ad β', 43.
 Ver. 134. — αἰερόεντα.] Ἀσπερ ἰακόντα,
 λαμπρόν· ἢ, ἀσπίδας ἱμπεριποικιλεῖσιν ἔχοντα.
 Eustath. & Schol.

Ibid. — ποδώκεσσι.] Vide supra ad α',
 58.

Ver. 135. — βάλετο.] Vide supra ad ver.
 125.

Ver. 138. Ἴππεσσιν· δεινὸν γὰρ λόφος.]

Ære caput fulgens, cristæque hirsutæ
 equinæ. Æn. X, 869.

Ibid. — ἔνδον.] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 139. — ἄλκιμα δῖρα.] Cud. Har-
 leian. ἄλκιμα δῖρα.

———— validam hastam. ———
 Æn. X, 401.

Ibid. — ἀρήρει.] Vide supra ad γ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione
 Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item Ἀ-
 χιλλῆα, ver. 146; & πατὴρ, ver. 151; &
 Διὶ, ver. 169; vide supra ad α', 51.

Ibid. — ἣ πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων.] Al.
 ἣ πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων. Al. ἣ πατρὶ φίλῳ
 πόρε Χείρων.

Ver. 145. — ζεύγνυμεν.] Ex τίθημι, ἵστα-
 μι, δίδωμι, ζεύγνυμι· fit τίθηναι, ἵσταναι, δι-
 δέναι, ζεύγνυναι. Neque in his ullus unquam
 est licentiæ locus, ut litera γ geminetur.
 Ex τίθηναι fit & τίθήμεναι & τίθήμεναι. Un-
 de

- Τὸν μὲν Ἀχιλλῆα ῥηξιδόρα τῆς μάλισα·
 Πισόταλ' δέ οἱ ἔσκε μάχη ἐνὶ μέναι ὁμοκλή·
 Τῷδε δ' Αὐτομέδων ὕπαλ' ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πείεσθαι·
 150 Τὸς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυα Ποδάργη,
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥέον ὠκεανοῖο.
 Ἐν δ' παρεορέησιν ἀμύμονα Πήδασον ἴδ',
 Τὸν ῥά ποτ' Ἡλείων' ἐλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὃς δ' Ὀνητὸς ἐὼν, ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμεν' θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνὰ κλισίας (ὡς τ' ὄχρεσσιν· οἱ δ', λύκοι ὡς
 Ὀμοφάγοι, πῶσιν τε πρὸ φρεσὶν ἄσπελ' αἰκλή,
 Οἷτ' ἔλαφον κερσὸν μέλαν ἔρρει δηώσαντες
 Δάπτεσσιν· πᾶσιν δ' παρήϊον αἵματι φοινόν·

Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat maximè:

Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impetum.

Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos,

Xanthum & Balthum, qui cursu-ventis-æquo volabant:

150 Hos reperit Zephyro vento Harpyia Pedarge,

Pascens in prato juxta fluentum oceani.

Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,

Quem quondam Ectionis captâ urbe abduxit Achilles;

Qui equus licet mortalis existens, simul-ibat-cum equis immortalibus.

155 Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,

Omnès, per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam

Carnivori, quibus in præcordiis immensum robur,

Qui cervum cornutum magnum in montibus interfectum

Laniantes-vorant; omnibusque maxilla sanguine sit rubra;

de fieri potest, ut ex ζάγνυμαι, pari analogiâ, formetur tum ζάγνυμαι, tum ζάγνυμαι. Veruntamen, quoniam ζάγνυμαι usquam alibi occurrit, nec ζάγνυμαι usquam scriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barthelemy* ζάγνυμαι, tanquam contrarium ex ζάγνυμαι, quod erit ex ζάγνυμαι.

Ibid. — ἀνάλ'.] Non ex præterito (quod vocant) ἀνάλ', sed ex Aoristo ἀνάλ'. Vide suprâ ad 9, 322.

Ver. 149. — ἅμα πνοιῇσι πείεσθαι.]

— cursuque pedum prævertere ventos.

Æn. VII, 807.

— anteirent cursibus auras.

Æn. XII, 84.

Ver. 151. — παρὰ ῥέον ὠκεανοῖο.]

— Oceanî — amnes —.

Georgic. IV, 223.

Alii habent, παρὰ ῥέον Ἡριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δ' παρεορέησιν.] Nempe ut Tertius esset à latere junctus, extra ἡ ξυνορέη, extra hincos τὴς συνορέης.

Ibid. — 14.] Vide suprâ ad 6, 24.

Ver. 154. — Ὀνητὸς — ἀθανάτοισι.] Ξάνθον καὶ Βαλίον — ἄρνας εἶναι, ἢ μὲν ἐπιορίας — δαλοῖ, δυναμίδας — τῇ διαδοχῇ ἀπὸ ἀθανάτιζεσθαι. Ὁ μὲν ποτὶ Πήδασον, εἰκεν ἐκείνῳ, καὶ διὰ τὴν Ὀνητὸς λέγει. *Eustath.* Observatione, ut mihi quidem videtur, subtiliori & evanidâ. Simplicius dicas; *Pedasum* Ὀνητὸν, quippe paullo post interfectum; alteros ἀθανάτους, quia bello superessent.

Ver. 156. — οἱ δ', λύκοι ὡς.]

— Inde, lupi ceu Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris

Exegit cæcos rabies, catulique relictî

Faucibus expectant succis. —

Æn. XI, 355.

Ver. 157, 158. — πῶσιν τε —, Οἷτ'.] Quibus scilicet —; Qui utique —.

Ver. 159. Δάπτεσσιν· πᾶσιν —.] *Schol.* Δάπτεσι· πᾶσιν —. Quod & auribus magis placet.

- 160 Καί τ' ἀγέληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κελύης μελανύδρου
 Λάψοντες γλώσσησιν θράϊσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐρεγγόμοιοι φόνον αἵματι· ἐν δέ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἀτρυμός ἐστι, περιμένει δέ τε γαστήρ·
 Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 165 Ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεα Αἰακίδαο
 Ῥώνη· ἐν δ' ἄρα πῶσιν δρήϊα ἴσαί· Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρυνών ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
 Πενήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἡγείτο διττὸ φίλον· ἐν ᾗ ἐκάστη
 170 Πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ὅπῃ κλήσιν ἐταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθή,
 Σημαίνειν· αὐτὸς ᾗ μέγα κρατερόν ἦνασσε.
 Τῆς μὲν ἱὲς σιχρὸς ἦρχε Μενέοχος αἰολοθώρηξ.

- 160 Tūmque gregatim vadunt, è fonte aquis-nigro
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus verò
 Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
 Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
 165 Circum strenuum famulum velocis Æacidae
 Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
 Adhortationibus-urgens equosque & viros clypeatos.
 Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
 Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in singulis autem
 170 Quinquaginta erant viri ad transstra socii:
 Quinque autem duces fecerat, quibus confusus est,
 Qui præessent; ipse verò summam tenens-potestatem imperabat.
 Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus,

Ver. 160. — ἀγέληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κελύης μελανύδρου Λάψοντες.] Editi recentiores, quos viderim, pessimè interrupxerunt; ἀγέληδὸν ἴασιν ἀπὸ κελύης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid. — ἀγέληδὸν.] Τὸ ᾗ ἀγέληδὸν, ἰδιότῃ λαὸν ἰσορεῖ· σιωπαστικὸν γὰρ ἢ αὐτοὶ ζῶσι· καὶ, καὶ, καὶ λέοντες καὶ παρδάλεις, ἐξημάζει μονάζοντα. Eustath.

Ver. 161. Λάψοντες — ὕδωρ Ἄκρον ἐρεγγόμοιοι φόνον αἵματι.] Scholiastes apud Barnesium, legit Λάψοντες — ὕδωρ, Ἄκρον ἐρεγγόμοιοι φόνον αἵματι. Exponitque; ἀπὸ ἀκροῦ τῆς στήθους ἐρεγγόμοιοι. Melius Eustathius: Ἄκρον ἢ λαπίσειον ὕδωρ, διότι, καὶ τὰς παλαιάς, καὶ καθιᾶσι ἢ γλώσσας οἷς τὸ ὕδωρ, αἷς οἱ βίβας· καὶ, καὶ τὰς — ἵππους, τὸ ἡμῖν τ' ὅψιος· ἀλλὰ τὴν ἐπιπολής ὕδατι πίνεον, ἀσπίδι καὶ ἐλκιστον.

Ver. 162. — ἐν δέ γε.] Cod. Harleian. ἐν δέ γε.

Ver. 166. — ἄρα.] Ut equum erat; Ut solitus erat, —.

Ver. 169. — ἐν ᾗ ἐκάστη.] Al. ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη.

Ver. 171. — τοῖς ἐπεποιθή.] Si, τοῖς

πέποιθε, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprā ad γ', 736; ad δ', 492; & ad ε', 37.

Ver. 172. — ὡάσων.] Observavit Vir summæ eruditionis, Richardus Bentleius, vocabula ὡάξ & ὡάσων, quàm frequenter apud Homerum occurrunt, tamen baud serè ullis in locis ita posita reperiri, quin antecedit aut Vocalis, aut istud γ' paragogicum in Nominum Verborumque sine supervacaneum, quod ubique sine dispendio dempseris. Unde meritò colligit, vocabula ista, in sermone Æolico, præfixo Digamma, pronuntiata fuisse, ὡάγξ & ὡάγσων. Quod si verum est, consequens erit ut vox ὡάσων pronuntiatum fuerit ὡάγσων· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) Versiculum à voce ὡάσων vel ὡάγξ vel ὡάσων inchoatum, apud Homerum nusquam reperis.

Ver. 173. — αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulg. πωυλίαν θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "thoracem (corpus summi thorace indutum)" "agilitèr natans." Quæst. Homeric. 3. Vide suprā ad β', 816.

Ver. 174.

- Τῶς Σπερχνοῖο, διπείετο ποταμοῖο·
 175 Τὸν τέκε Πηληΐου θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχεῖα ἀκάμανι, γυνὴ θεῷ ἀνηθείσα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρω, Περικλῆεσσι υἱί,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄψε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρὸς ἀρήϊοις ἡγεμόνδε
 180 Παρθένιοι, τ' ἔτι κτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντι θυγάτηρ· τ' ἣ κρατὺς Ἀργειφόνης
 Ἡρόσας, ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀλέμιδος χρυσηλακάτῃ, κελαδαινῆς·
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη
 185 Ἑρμείας ἀκάκηλα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν ὑόν
 Εὐδωρον, φεῖ μὲν θείειν ταχυῶν, ἠδὲ μαχητῶν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μοῖοςόκευ Εἰλείθυα
 Ἐξάγαγε προφύωσδε, καὶ ἡλίας ἶδεν αὐγὰς,

Filius Sperchiū, à Jove-fluentis fluvii;

- 175 Quem reperit Pelei filia, pulchra Polydora,
 Revertè Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
 Sed, nomine-tenus, Boro, Pericris filio,
 Qui palàm cum uxorem-duxerat, datis immensis sponsalibus.
 Argivinis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat
 180 Clàm-susceptus, quem reperit choreis-ducendis-incluta Polymela,
 Phylantis filia: Hanc nempe potens Argicida
 Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
 In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis;
 Statim verò in superiora-domus ascendens, concubuit cum eâ clàm
 185 Mercurius pacificus; reperitque hæc ei illustrem filium
 Eudorum, egregium & cursus-celeritate, & pugnâ.
 Postquàm hunc partum præses Ilithyia
 Eduxisset in-lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 175. — διπείετο.] Vocabulum hoc, cum sit ex duobus compositum, secundam producit eadem ferè ratione, ac διῖ, ver. 169 suprâ. Similiter ut παρρηϊάν, & παρρηϊον, ζ', 62 & 337; & ὁ, 404.

Ver. 175 & 180. — καλῇ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 176. — γυνὴ θεῷ ἀνηθείσα.]

quem Rhea sacerdos
 Furtivum partu sub luminis edidit au-
 gas

Mixta Deo mulier. — Æn. VII, 659.

Ver. 177. — ὀπίκλησιν Βώρω.] Refertur istud, ὀπίκλησιν, non ad Σπερχεῖα, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τάνδε. Non, Σπερχεῖα, ὀπίκλησιν Βώρω. Sed ὑὸν τάνδε, καὶ ὀπίκλησιν, Βώρω. revera, Σπερχεῖα. Quod & eruditam Dna Dacier non fugit.

Ver. 178. — ἀπερείσια ἔδνα.] Al. ἀπερείσι· ἔδνα.

Ver. 182. Ἡρόσας.] Non ab ἱεῖμαι, (tum enim syllabam mediam necessariò producere deberet,) sed ab ἱεράζομαι vel ἱεραμαι. Vide suprâ ad δ', 67.

Ver. 184. — παρελέξατο.] Vide suprâ ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκηλα.] Ὡς μὲν κακίωσι· Eustath. "Ὅτι κακὸν μὲν ἔδνα ἢ παρ' αὐτῇ θεῷ." Aristid. Orat. 3. Aliter Pausanias; Ἀκακῶν — πόλιν — Ἀκακῶσιον ἐκλήσιν· Ἀπὸ τήνδε ἢ τῇ Ἀκακῇ ἢ Ὀμηρῷ, λόγῳ τοῦ Ἀρκάδου, ἐς Ἑρμῆα ἐποίησιν ὀπίκλησιν· lib. 8. cap. 3. Πόλις τι μὲν Ἀκακῶσιον, Ἑρμῆα τι Ἀκακῶσιον λίθῃ πεποιημένη· ἀ. αλ. α. — Τραφύλῃσι ἢ Ἑρμῆα παῖδα αὐτῇσι, ἢ Ἀκακῶν ἢ Λυκάδων· ἡμεῖς οἱ τροφία, Ἀρκάδου ὅτι ἐς αὐτὴν λόγῳ. Ibid. cap. 36. Barnesius aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκηλα," Vocativum pro Nominativo positum commenti sunt; sed & "pro Accusativo" quoque, si

- Τὴν μὲν Ἐχεκλῆα κατ' ἑρὸν μὲν Ἀλτορίδαο
 190 Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 Τὸν δ' ὁ γερὼν Φύλας οὐ ἔτρεφεν, ἡδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαλαπαζόμενός, ὡσεὶ θ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 Τῆς δ' τρίτης Πείσανδρος δρήϊός ἡγεμόνδε
 Μαυμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐλχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἐταῖρον.
 Τῆς δ' τελέρης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεός υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας αἶμα ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 Στήσεν ἐν κρήνας, κατ' ἑρὸν δ' ὅππῃ μῦθον ἔτελλε.
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάνθ' ὑπὸ μινυθμόν· καί μ' ἠτιάσθε ἕκαστος.
 Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ.
 Νηλεὺς, ὃς πρὸ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους.
 205 Οἴκαδ' ἐπερ ζῶν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν

Illam quidem Echelei fortis vis Aëtoridæ

- 190 Duxit domum, quàm dedisset innumera dona sponsalia;
 Hunc autem senex Phylas magnâ-cum-curâ nutrit & educavit,
 Vehementi-amore-prosequens tanquam suus ipsius filius foret.
 Tertii autem arginîs Pisander Mavortius dux erat
 Mænalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 195 Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
 Quarto autem præerat senex equum-agitator Phœnix:
 Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
 Tum postquam omnes eum ducibus Achilles
 Collocasset benè ordinatos, acria utique mandata dedit:
 200 " Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviscatur,
 " Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
 " Toto tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, hoc modo;
 " Dare, Pelei fili, bili certè te nutrit mater;
 " Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
 205 " Domum saltē cum navibus revertamur pontum transeuntibus,

Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide sup à ad a, 175. In *Accusativo* sicubi legatur ἀνάκλῃα, formatum erit tanquam ab ἀνάκλῃς: similiter ferè, ac εὐρύσκη ab εὐρύσκη, & καλλιψύαια a καλλιψύαιξ vel καλλιψύης.

Ver. 189. — μὲν Ἀλτορίδαο.] Vide suprà ad γ', 758.

Ver. 190. — μυρία ἔδνα.] *Al.* μυρί' ἔδνα.

Ver. 192. Ἀμφαλαπαζόμενός, ὡσεὶ.] Vide suprà ad δ', 51.

Ver. 194. — πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἐταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appel-

latum est *Incrementum*: Quod " est poten-
 " tissimum, cùm magna videntur etiam quæ
 " inferiora sunt. — Per id venit non
 " modò ad summum, sed interim quodamodò
 " suprà summum." Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus Pisander, Pisandro Patroclus, Achille & ipse minor.

Ver. 196. — ἱππηλάτα.] Vide suprà ad δ', 175.

Ver. 199. — κατ' ἑρὸν δ'.] *Acce utique* —; Tum vero *acce* —. *Barnesius* edidit κατ' ἑρὸν δ' & τὸ δὲ, (inquit) παραλέγει. Quod nihili est. Vide suprà ad δ', 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver. 201. — ἀπειλεῖτε.] *Al.* ἀπειλάτε.

- Αὐτίς· ἐπεί ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' αἰερόμενοι θάμ' ἐβαΐζει· νυῦ δ' ὅτε φανῇ
 Φυλόπιδ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
 Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
 210 Ὡς εἰπὼν, ὅτρυνε μῆν' ἢ θυμὸν ἐκάσχε·
 Μᾶλλον δ' εἰσέχες ἄρβεν ἐπεὶ βασιλῆ' ἄκυσαν.
 Ὡς δ' ὅτε ποῖχον ἀνὴρ ἀσάρε' πυκνοῖσι λίθοισι
 Δώματ' ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Ὡς ἄραρον κόρυθες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρε' ἀνὴρ·
 Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νείων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.
 Πάντων δ' προπάροιθε δὴ ἀνέρε' θωρήσασθον,
 Πάτροκλός τε ἔ' Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 Πρόθεν Μυρμιδόνων πολυμήχευ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Βῆ δ' ἱμῶν ἐς κλισίην· χηλὴ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωλε
 Καλῆς, δαιδαλέης, τῇ οἱ Θέτις δῖ' ἄργυρόπεζα

“ Retrò ; siquidem tibi adeò perniciofa ira incidit animo.

“ Hæc mihi, congregati, frequentèr dicebatis ; nunc verò apparet

“ Prælii-committendū magnum opus, cujus antea quidem cupidi eratis :

“ Ibi aliquis, fortè cor gerens, contra Trojanos pugnet.

210 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque :

Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.

Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè-junctis lapidibus

Domus altæ, impetus ventorum vitans ;

Sic arctè-junctæ-erant galeæque & clypei umbonibus-muniti :

215 Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir ;

Sèque invicem contingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis

Nutantium : adeò densi stabant inter se.

Omnes autem ante, duo viri armabantur,

Patrocliusque & Automedon, unum animum habentes,

220 In-primâ-acie Myrmidonum pugnare : Sed Achilles

Perrexit ire in tentorium ; arcæque operculum aperuit

Pulchræ, affabrè-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

Ver. 207. Ταῦτα μ' αἰερόμενοι.] *Al.* Ταῦτ' ἀμ' αἰερόμενοι· notante *Henr. Stephens.*

Ibid. — πῆφαν.] In numero singulari, πῆφανμαι, [quod est, videlicet πῆφανμαι, ficti τέτυκμαι est τέτυκμαι,] πῆφανσαι, πῆφαν, &c.

Ver. 209. — πρ.] Quisquis volet —.

Ver. 210. — ὅτρυνε μῆν' ἢ.] Vide suprâ ad γ', 44.

Ver. 211. — ἄρβεν.] Παρεκινήσαν τῇ πρὸς τὴν μάχην. *Schol. inedita* in *Cod. Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata. Λόφος ἐπὶ τῇ θώρακί, ὃ οἶον ἐκασφίδισαν, εἰς τὸ πῆφαν. — κρητὶον δ' ἐκασφίδισαν αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἐκασφίδισαν, ὅτι τὸ “ ἄρβεν,” τὸ ἀρμόζον. *Eufrasio.*

Ver. 215. Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, —.] Vide suprâ ad γ', 130.

Ver. 217. — ἐφέσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55.

Ver. 218. — θωρήσασθον.] *Al.* θωρήσονται. Quid & rectè dicitur : Vide suprâ ad δ', 566.

Ver. 219. — ἓνα θυμὸν ἔχοντες.]

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX, 182.

Ver. 221. — ἀνέωλε.] Non ex præteritis, quod vocant, ἀνέωλε· sed ex *aurisso*, ἀνέωλον. Ur rectè Scholiastes, ἀνέωλε. Vide suprâ ad δ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς.] Vide suprâ ad β', 43.

K 3

Ver. 226.

- Θῆκ' ὅττι νηὸς ἀγείδῃ, εὐπλήσασα χιτώνων,
 Χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 225 Ἐνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τεύχευμένον, ἔδέ τις ἄλλῃ
 Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς αἶθοπα οἶνον,
 Οὔτε τέω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 Τό γὰρ τότε ἔκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 Πρῶτον, ἔπειτα ᾗ νίψ' ὕδαϊ' καλῆσι ῥοῇσι,
 230 Νίψαίῳ δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσαιο δ' αἶθοπα οἶνον.
 Εὐχέλ' ἔπειτα γὰρ μέσῳ ἔρκει, λείβε ᾗ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδὼν· Δία δ' ἔλαθε τερπικέραυνον.
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων θυχεῖ μέγας· ἀμφὶ δ' Σελλοι
 235 Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆ' ἀνιπλόποδες, χαμαιδύναι.
 Ἥ μὲν δὴ ποί' ἐμὸν ἔπ' ἐκλυες δ' ἔξαμύοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἥ δ' ἔτι εἰ νῦν μοι τόδ' ὀπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μένῳ νηῶν ἐν ἀγῶνι,

- Imposuit navi vehendam, quum benè-implèisset tunicis,
 Chlænisque ventum-arcentibus, villosisque tapetibus,
 225 Inibi autem ei poculum erat elaboratè-factum, neque quis alius
 Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
 Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
 Hoc utique tunc ex arcâ sumptum purgavit sulphure
 Primum, postea autem lavit aquæ puro liquore;
 230 Lavitque ipse manus, hausitque nigrum vinum:
 Precabatur deindè stans medio in septo, libavitque vinum,
 Cælum suspiciens; Jovémque non latuit fulmine-gaudentem:
 " Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
 " Dodonæ præsidens hyberno-frigore-infestæ; circum autem Selli
 235 " Tui habitant vates, pedibus illotis, humi-cubantes.
 " Certè quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis;
 " Honorasti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum:
 " Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
 " Ipse quidem enim ego manebo navium in cætu;

Ver. 226, 230. — αἶθοπα οἶνον.] Vide supra ad α', 462.

Ver. 228. Τό γὰρ.] Pronuntiabatur πῶρα· quomodo & nonnulli scripserunt. Vide quoque infra, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230. — νίψ' — Νίψαίῳ.] Notandus hîc maximè proprius & primigenius vocis mediæ usus. "Ενίψα, lavit poculum; ἐνίψαίῳ, lavit manus sibi ipse suas.

Ver. 233. — Πελασγικέ.] Αἱ. Πελασγική.

Ver. 234. — ἀμφὶ δ' Σελλοὶ Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆ' ἀνιπλόποδες, χαμαιδύναι.]

Μανίῃα καὶ νῆα, —————.

Ἄ φ' ὁρῶσιν ἔ χαμαικοιτῆς ἡλῶ
 Σιλλῶν ἐσελθὼν ἄλλος εἰσιδὼν ἄμην

Πρὸς τ' αἰετῶας ἔ σελυγῶσιν δρῶσιν.
 Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterum alii hîc legunt, — " ἀμφὶ δέ σ' " Ἕλλοι Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆ'· " ἄλλοι, ἄλλοι σε ναίεσιν οἱ Ἕλλοι οἱ σοὶ ὑποφῆ'. Quæ, ad sententiæ quidem constructionem, æquè probabilis lectio; neque omninò (quod credidit Barneſius) ex eo refutatur, quòd vox σοὶ sequatur. Πλείους δ' αἱ " Σιλλῶν " γράφονται. Eustath.

Ver. 236. Ἥ μὲν δὴ ποί' ἐμὸν ἔπ' ἐκλυες.] Ἥ δὲ μὲν ποί' ἐμὲ πᾶσις ——. α', 453. Cæterum quâ ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, ver. 237; & μὲν, ver. 251; vide supra ad α', 51.

Ver. 240.

- 240 Ἄλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μεία Μυρμιδόνεσσιν,
 Μάρνασθ'· τῷ κῦδ' αἶμα πρόες ὠρύοπα Ζεὺς.
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα κ' Ἐκλῶρ
 Εἴσῃ, ἥ ῥα κ' οἷ' ὀπίσῃ πολεμίζειν
 Ἡμέτερόνδε θέρσων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἀαπτοί
 245 Μαίνονθ', ὅππότε ἰγὼ περ ἰὼ ρ' μῶλον Ἄρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπλίῳ τε δῖῃ,
 Ἀσκηθὴς μοι ἐπαῖα θοὰς ὀπὶ νῆας ἵκοιτο,
 Τόχεσσι τε ξυνὸν πᾶσι κ' αἰχμαλίοις ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφατ' ἀχόμην· τῷ δ' ἔκλυε μητιέα Ζεύς.
 250 Τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτερον δ' ἀνένδυσσε.
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθ' πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σόον δ' ἀνένδυσσε μάχης ἐξαπονέεσθ'.
 Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, κ' ὠξάμην· Διὶ πατρὶ,
 Ἀψκισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
 255 Στῆ ὃ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων κ' Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνέω,

- 240 “ Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,
 “ Ad-pugnam: cum hoc unâ victoriam præmitte, latè-sonans Jupiter :
 “ Confirma autem ei cor in præcordiis ; ut & Hector
 “ Intelligat, num, etiam solus cum sit, sciat pugnare
 “ Noster famulus ; an ei tunc tantum manus invictæ
 245 “ Insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.
 “ Ac postquam à navibus prælium clamorémque repulerit,
 “ Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
 “ Armisque cum omnibus, & cominûs-pugnantibus sociis.
 Sic dixit precans ; hunc autem audivit Jupiter ;
 250 Etque alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit :
 A navibus quidem ei repellere præliumque pugnamque
 Dedit, saluum autem Patroclum abnuit è pugna reverti.
 Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arcâ.
 Atque hic quidem, ubi ita libârâtque & supplicaverat Jovi patri,
 255 Stetit autem egressus pro tentorio : adhuc enim voluit animo
 Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240. — πολέσιν.] Al. πολέσι. Quod
 & fieri potest.

Ver. 241. — ὠρύοπα.] Vide suprâ ad α',
 175.

Ver. 242. Θάρσυνον.] De analogiâ vo-
 cabulorum, θάρσυνον, θάρσυνος. μαρ ὕρομαι,
 μάρσυνος· νῆριον, νῆριός· & similitum innu-
 merorum, in quibus nullus unquam est licen-
 tiæ locus ; vide suprâ ad α', 338 ; & ad ζ,
 434.

Ver. 243. — ὀπίσῃ πολεμίζειν.] Al.
 πίσσας πολεμίζειν.

Ver. 245. — ὅππότε ἰγὼ περ.] Quando
 ego demum —

Ver. 249. — μητιέα.] Vide suprâ ad α',
 175.

Ver. 250. — ἕτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτε-
 ρον δ' ἀνένδυσσε.]

Audiit, & voti Phœbus succedere par-
 tem

Mente dedit, partem volucres dispersit
 in auras.

Sterneret ut subitâ turbatam morte Cas-
 millam,

Annuît oranti ; redncem ut patria alta
 videret,

Non dedit ; inque Notos vocem vericere
 procellæ. Æn. XI, 794.

Ver. 251. — πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide
 suprâ ad η', 232, 279.

Ver. 252. — ἐξαπονέεσθ'.] Al. ἐξ ἀπονέ-
 εσθ'. Vide suprâ ad α', 398.

- Οἱ δ' ἄμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορ θωρηχθέντες
 ἔειχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
 Αὐτίκα ᾗ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, ὅς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντες,
 Νηπίαχοι· ξυνὸν ᾗ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδίτης
 Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 265 Πρόσσω πᾶς πέτεσθ', καὶ ἀμυῖψ' οἷσι τέκεσσι.
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες καρδίῳ καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρεθ'.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηλεϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 270 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε ᾗ θείῳ ἀλκῆς·
 Ὡς ἂν Πηλεΐδῳ τιμήσομεν, ὅς μὲν' ἄριστος
 Ἀρσείων παρὰ νηυσὶ, καὶ αἰχμέμαχοι θεράποντες·
 Γυνὼ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, ἄρυκρείων Ἀλαμέμνων,
 Ἦν ἄτλῳ, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν εἶδεν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῆλ' ὅτ' καὶ θυμὸν ἐκάσσε·

Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
 Ordine-ibant, donec in Trojans magnis cum animis irruerent.
 Protinus autem vespis similes effundebantur

- 260 In-viâ-habitantibus, quas pueri irritant de more,
 Assiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
 Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
 Has porro si aliquis præteriens homo viator
 Moverit insciens, ipsæ continuò animosum cor habentes,
 265 Ultrò quæque provolat, & defendit suos fœtus.
 Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
 Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
 Patroclus verò socios hortabatur, altum clamans:
 " Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
 270 " Viri estote, amici; recordaminique strenuæ fortitudinis;
 " Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus est
 " Argivorum apud naves, & cominûs-pugnantes famuli:
 " Cognoscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
 " Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum mihi honoravit.
 275 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:

Ver. 260. — ἐριδμαίνουσιν.] Ita Codex Harleian. à Tb. Bentleio collatus. Atque ita Eustathius in Commentario, & hunc ad locum, & suprâ ad l, 536. Quod & optimè congruit cum sequente, τιθεῖσι. Al. ἐριδμαίνουσιν. Quod & ipsum quoque ferri possit.

Ibid. — ἔθοντες.] Ἦξ ἔθους βλάβησι. — τὰ σπυγνῆ παρὰ τῶν. Eustath. ad l, 536.

Ver. 261. — ἔχοντες.] Al. ἔχοντες.

Ver. 263. — παρὰ τίς τε κίων.] Scholia-
 stes, Τοῖς ἐξ ἡς, inquit, παρὰ τίς τε κίων. Unde vi-

detur is legisse, παρὰ τίς τε κίων. Cod. Harleian. habet, παρὰ τίς τε κίων.

Ver. 263, 264. Τὺς δ' —, οἱ δ'.] Vide suprâ ad α', 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 264. Κινήσθ'.] Al. Κινήση.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἔταροι.] Quâ ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item αἰνέσθ', ver. 285; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 275. — ὥτρυνε μῆλ' ὅτ'.] vide suprâ ad γ', 44.

Ver. 279.

- Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δ' ἡ νῆες
 Σμερδαλέον κρονάβησαν, αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ', ὡς εἶδοντ' Μενοίλιε ἄλκιμον υἱόν,
 Αὐτὸν, καὶ Θερσάπουλα, σὺν ἐνέεσι μαρμαίρουσας,
 280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δ' Φάλαγγες,
 Ἐλπόμενοι ὥτ' αὐτοὶ ποδώκεα Πηλείωνος
 Μενιθμὸν μὴν ἀπορρίψαι, Φιλότῃα δ' ἐλέσθαι·
 Πάπληνιν δ' ἔκαστος, ὅπῃ φύλοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλ' δ' ἡ πρῶτος ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ
 285 Ἀντικρὺ καὶ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,
 Νηὶ ὥτ' αὐτὸν πρύμνῃ μελαθύμῃ Πρωϊσιλαίῃ·
 Καὶ βάλε Πυραΐχμῳ, ὃς Παίονας ἱπποκρυσαῖς
 Ἦσαν ἔξ Ἀμυδῶντος, ἀπ' Ἀξίῃ δ' ἔρ' ῥέοντι·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὑπὶ τοῖς ἐν κρήνῃσι
 290 Κάππεσιν οἰμώξας· ἔταροι δ' ἐμιν ἀμφεφόβηθεν
 Παῖονες· ἐν δ' Πάτροκλ' φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἠέμόνα κλίνας, ὃς δριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, καὶ δ' ἔσβεσεν αἰθόμῃον πυρ.
 Ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὸς λίπει' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Troianos conferti: Circum autem naves
 Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.

Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
 Ipsum, & famulum, cum armis coruscantes;

- 280 Omnibus commotus est animus, inclinataeque sunt Phalanges,
 Existimantes apud naves velocem Pelidem
 Iram quidem abiecisse, in gratiam verò rediisse:
 Circumspectabat igitur unusquisque, quâ effugere-possset gravem perniciem.

- 285 Rectâ in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
 Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
 Et percussit Pyraechmen, qui Pæonas equestres-bellatores
 Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:

- Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
 290 Concidit edito-gemitu; socii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-sunt
 Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
 Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugna.
 A navibus igitur æs repulit, extinxitque ardentem ignem:
 Semioesta autem navis relicta est illic: In fugam verò versi sunt

Ver. 279. — Θερσάπουλα.] Automedonta,
 ver. 219.

Ver. 283. — ὅπῃ φύλοι.] Al. ὅποι φύλοι, &
 ὅποι φύλοι.

Ver. 284. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad δ,
 140.

Ver. 285. — πλείστοι κλονέοντο.] Al. πλεί-
 στω δ' ἀνέστη.

Ver. 286. Νηὶ — Πρωϊσιλαίῃ.] Suprà,
 6 705.

Ver. 287. — Πυραΐχμῳ.] Schol. Πυραΐ-
 χμῳ τὸ ὄνομα τῆς γαλίας, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰ-
 χμῳ φέρον τῇ νηὶ. Ineptè, ut videtur.
 Nam ab initio appellatus est Πυραΐχμης· β',
 848.

Ibid. — ἱπποκρυσαῖς.] Vide suprâ ad β', 1.

Ver. 289. — αὐτὸν κρήνῃσι Κάππεσιν.] Vide
 suprâ ad γ', 508.

Ver. 294. — ἄρα] Proinde ———.

Ver. 298.

- 295 Τρῶες θεασσάμενοι ὁμάδῃ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδῶ δ' αἰλίαςθ' ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κρυφῆς ὄρεθ' μεάλοιο
 Κινήσῃ πυκνὴν νεφέλῃν στεροπὴν ἑρέτα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφανον παῖσαι (χορφαὶ ἢ πρῶνες ἄκροι,
 300 Καὶ νάπαι, ἔρηνόθεν δ' ἄρ' ὑπερράσῃ ἄσπετος αἰθήρ·
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπασάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τίθον ἀνέπνυσαν· πολέμῳ δ' ἔγινετο ἔρωή·
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες δῖν' Ἰφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπὰδ' ἐφοβέοντο μελαίνων ἀπὸ νηῶν,
 305 Ἄλλ' ἔτ' ἄρ' ἀντίσαντο, νεῶν δ' ἐπόεικον ἀνάγκῃ.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείης ὕσμίνης,
 Ἠγεμόνων· πρῶτόν τ' ἦ Μενoitίῃ ἀλκιμῶ ἦος
 Αὐτίκ' ἄρα σρεφθέντι· Ἀρηϊλύνκ' βάλε μῆρον
 Ἐλχεῖ ὀξύεντι, δ' ἄρ' πρὸ τ' χαλκὸν ἔλασσε·

- 295 Trojani, immani cum tumultu : Danaï autem effundebantur
 Naves per cavas : tumultusque vehemens factus est.
 Ut verò, cùm à summo vertice montis magni
 Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
 Continuoque apparent omnes speculæ & cacumina prominentia,
 300 Et saltus, cœlitusque adaperitur immensa æthra :
 Sic Danaï, à navibus quidem depulso hostili igne,
 Paululùm respirârunt ; pugnæ tamen non erat cessatio :
 Nondum enim prorsus Trojani bellicosus ab Achivis
 Versis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus ;
 305 Sed adhuc resistebant, atque à navibus recedebant necessitate.
 Tum verò vir interfecit virum, diffusâ-latè pugnâ,
 Ducum : Primus utique Menœtii-fortis filius
 Statim averfi Arëilyci percussit femur
 Hastâ acutâ, penitusque æs transegit ;

Ver. 298. Κινήσ[ι].] *Al.* Κινήσ[ι].

Ibid. — στεροπὴν ἑρέτα.] Vide suprâ ad ε,

175.

Ver. 299. ἴθαιεν.] *Cod. Harleian.* ἴθα-
 εν.

Ver. 300. — ὑπερράσῃ ἄσπετος αἰθήρ.]
Schol. Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τὴν ἑσπέρην, ἀσπερὰ
 ἡλίου. Similitèr & *Eustathius*. Non ta-
 men videtur hoc de fulgure πύλασι dictum,
 sed de Serenitate cœli post disiectas
 nubes. Vide suprâ, θ', 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ — ἀνέπνυσαν.]
 Rectè hic *Eustathius* : Ὁ πνεύματι — πολ-
 λαχὼν ἢ ἐν πλάτῃ ἀνέπνυσαν, “ ὅπως ” λέ-
 γει. — καὶ τὸ,

— καὶ πᾶσι τοῖς Δαναοῖσι χύματα.

ver. 39.

— ἐπὶ τὴν φάσιν ἐν νύκτι

θείης. — ver. 95.

Ver. 302. — ἰσχυρῶς.] *Schol.* Νῦν, ἰσχυρῶς ἔστι
 δ' ὅτι ἢ ἀσυχίαν ἢ ἀνέπαυσιν ἀποκα-
 τὰς ἐκ τῆς ἀσυχίας.

νάπαισις. (ἔστι δ' ὅτι ἢ ἰσχυρῶς ἀποκα-
 τὰς.) Ut ex
 sequenti versu liquet ; Οὐ γὰρ πῶ, &c.

Ver. 306. Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαι-
 δείης ὕσμίνης, Ἠγεμόνων· πρῶτόν τ' ἦ —.]
 Rectè hic *Barnesius* ex *Eustathio* ; Ἐνθα τῷ
 ἡγεμόνι, ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα· ἢ Πάριον· καὶ
 πρῶτόν τ' ἦ —. Alii, malè interpungen-
 do, conjungunt ὕσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo
 minus ineptè, ἡγεμόνων πρῶτόν τ' ἦ —.
 Cæterùm de totâ sequenti narratione *Eusta-
 thius* : Ὅρα ἢ ἐν αὐτῇ πολλὴν ποικιλίαν·
 — πικρὴν τὴν πάντων τῇ ὁμοιο-
 τητι ποικιλίᾳ ἐμπέσει· ἢ ἢ μόνον καὶ τὸ
 πρῶτον τῷ πλάτῃ τὴν ὁμοιοτήτων, ἀλλὰ ἢ
 καὶ φράσιν τὴν αὐτὴν τὴν “ ἴθαιεν.” Ἀπὸ γὰρ
 τῆς φράσεως τῆς, ἴθ' ἰσχυρῶς ἄλλως ἢ ἄλλως
 φράζει. Οἷον, —

Ver. 308. — ἄρα.] Connecitur isto vo-
 cabulo sententia hæc cum eo quod præcessit,
 ver. 283.

Ver. 309. — ὀξύεντι. Vide suprâ ad ε, 50.

Ver. 310.

- 310 Ῥῆξεν δ' ὅςτιον ἔλχθ'· ὁ δ', πρὶν γαίης
 Κάππεσ'· αἰτὰρ Μενέλαον δ' ῥήϊον ἔτα Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' αἰσίδα· λύσε δ' γῆα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκύσας,
 Ἐφθη ὀρεξάμενον πρυμνὸν κέλθ', ἐνθα πάχιστον
 315 Μυῶν ἀνθρώπων πέλεν· ἔπει δ' ἔλχετον αἰχμῇ
 Νέστωρ διεχρίσθη· τὸ δ' ἐκτόθ' ὅσ' ἐκάλυψε.
 Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύμνιον ὅξ' ἔει δὲ
 Ἀντίλοχον, λαπάρης δ' διήλασε χάλκεον ἔλχθ'·
 Ἦειπε δ' προπάροιθε· Μάρης δ' αὐτοχρεὶα δὲ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρεσε, κασιγνήτοιῳ χολωθείς,
 Στάς πρόθεν νέκυον· ὃ δ' ἀνίθετον Θρασύμηδης
 Ἐφθη ὀρεξάμενον, πρὶν ἔτάσαι· ἔδ' ἀφάμαρτον,
 Ὀμοῖον ἄφαρ· πρυμνὸν δ' βραχίονα δὲρὸς αἰκωκῇ
 Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὅςτιον ἄχρ' ἄραξε·
 325 Δέπησεν δ' πεσών, καὶ δ' ἐκτόθ' ὅσ' ἐκάλυψεν.
 Ὡς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι θαμύνει
 Βητίῳ εἰς ἔρεβον, Σαρπηδὸν ἰδὼλοι ἱταῖροι,

310 Fregit autem os hasta: Is verò, pronus in terram
 Decidit: Item Menelaus navortius vulneravit Thoantem,
 Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.
 Phylides autem Amphiclum irrudentem observans,
 Prior assecutus percussit extremum crus, ubi crassissima

315 Sura hominis est; circumque hastæ cuspide
 Nervi discissi sunt: cum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
 Nestoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ hastâ,
 Namque Antilochus, perque ile trajecit æream hastam;
 Cecidit igitur hic ei ad pedes: Maris autem cominûs hastâ

320 In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
 Stans ante cadaver; eum verò deo-par Thrasymedes
 Prior est assequutus, antequam is Antilochum vulneraret; nec aberravit,
 Sed vulneravit eum ad humerum protinûs; extremum autem brachium hastæ
 cuspis

Amputavit à musculis, & os penitè abscidit:

325 Fragorem igitur edidit cadens, & caligo ei oculos cooperuit.
 Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
 Iverunt ad crebum, Sarpedonis fortes socii,

Ver. 310. — γαίης.] *Al. γαίης.*

Ver. 311. — ἔτα.] Vide suprâ ad v, 192.

Ver. 313. Φυλείδης.] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315. — αἰχμῇ.] *Cod. Harleian. ἀν-
 ῥῆ. Et Schol. ibidem inedita, ὁξ' ἔει.*

Ver. 317, 322. — ἔτασ'.] Vide suprâ ad
 α, 140.

Ver. 322. — πρὶν γαίης.] *Cod. Har-
 leian. à Tb. Bensleius collatus, πρὶν γαίης νέ-
 κθ'. Quod & ferri possit. Nam νέκυος,
 ut ex Scriptoris Tragicis liquet, pronuntia-
 bitur interdum νέκυς. Vide & infra, ver.
 326.*

Ver. 322. — πρὶν ἔτάσαι.] *Quâ ratione,
 πρὶν, hic (etiam extra cæsuram) produca-
 tur; item ἀνίθετον, ver. 346; vide suprâ ad
 α, 51.*

Ver. 324. — ἀπὸ δ' ὅςτιον ἄχρ' ἄραξε.]
*Schol., Ἀπὸ τοῦ ἄχρ' ἄραξε τὸ ὅςτιον. Eu-
 statius; Ἀπὸ τοῦ ἄχρ' ἄραξε τὸ ὅςτιον ἄχρ'.
 At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρ' ἀντὶ τῆς δι-
 ῥῆς, εἰσι. Tūmque os ipsum dicetur ab-
 scissum.*

Ver. 325. Δέπησεν.] Vide suprâ ad v,
 181.

Ver. 328.

- Υἱες ἀκονίσεις Ἀμισωδάρες· ὅς ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμαιμακέτι, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἶας ᾗ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορέσας
 Ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα καὶ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
 Λόσε μὲν, πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι· τ' ᾗ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεον θάνατον καὶ μοῖραν κροταλή.
 335 Πηλέως ᾗ, Λύκων τε, (νωέδραμον· ἔχρεσι μὲν γὰρ
 Ἡμῖρον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόνισαν ἄμφω·
 Τῷ δ' αὖτις ξιφέεσι σινέδραμον· ἐνθα Λύκων μὲν
 Ἰπποκόμῃ κόρυθον φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δ' καυλὸν
 Φάσανον ἐρράϊσθη· ὁ δ' ὑπ' ἔατον ἀνχένα θείνε
 340 Πηλέως, πᾶν δ' εἶσω ἔδυν ξίφει, ἔχευε δ' οἶον
 Δέρμα· παρηέρθη δ' κάρη, ὑπέλυτο δ' γῆα.

Filii jaculatores Amisodari; qui Chimeram
 Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.

- 330 Ajax verò Cleobulum Oiliades impetu-facto
 Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi-statim
 Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
 Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
 Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.

- 335 Peneleus autem Lycónque concurrerunt; hastis enim
 Aberrârunt à se invicem, & incautum jaculati erant ambo:
 Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
 Setis-equinis-cristatæ galeæ conum percussit, & juxta capulum
 Ensis fractus est: at ei sub aure cervicem percussit

- 340 Peneleus, totûsque immerfus est ensis; retinebat autem sola
 Cutis; pendebatque ab eâ caput; solutæque sunt ejus membra.

Ver. 328. — Ἀμισωδάρες· ὅς ῥα.] *Amisodari*; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.

Ver. 329. πολέσιν.] *Al.* πολέσι. Quod & ferri possit.

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι.] Ἐστὶ δ' ἡ ἔμφασις· ἥτις, δι' ὑπεροχάς, θάττασιν τῷ λειοκόμῃ παρίσπον. Οἶον, « Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι. » Καὶ γὰρ ἐν τῷ παρὲξ μείζονα ἔμφασιν, ὡς ἀπαιτιώδην· ἔτω τῷ ξίφει, ὡς ἐνθερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* πρὸς τὸ Ὀμήρου ποιήσεως § 7.

—— it hasta Tago per tempus utrumque

Stridens, trajectoque hæsit *terrefacta* cerebro. *Æn.* IX, 418.

—— stomachoque infixa sub altum
 Pectus abit; reddit specus atrî vulneris undam

Spumantem, & fixo ferrum in pulmone *terescit.* *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἐλλαβε πορφύρεον θάνατον.] *Homero* πορφύρεον θάνατον, non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo

qui sanguinem ense trajectus vomeret, “ *Purpuream vomit ille animam*; ” sed, ut rectè interpretatur Scholiastes, *Attra mors*. Sic infra, ver. 350;

—— θανάτῳ δ' ἡ μέλας νέφει ἀμφιπύλω.

Et ε', 551;

—— πορφύρεον νεφέλην σινέδραμον ἰαυτιώ. Porro quâ analogiâ ἐ πορφύρεον deducatur πορφύρεον, vide suprâ ad α', 338 & 482.

Ver. 335. — ἔχρεσι.] *Cod. Harleian.* ἔχρεσι.

Ver. 336. — μέλεον.] Vox, μέλεον, vim habet peculiarem. Scholiastes ad *Aristophanem* exponit, μέλαιον, ἀθλαον, δυστυχός· ad istum versum,

Ἄλλ', ὦ μέλ', ἐξέλιπας ἐμὲ γ' ἐπὶ ἑμῶν. *Nub.* 33.

Ibid. — ἠκόνισαν.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 338. — καυλόν.] *Al.* καυλῶ.

Ver. 340. — ἔχευε δ' οἶον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* & *MSS.* Quocum facit *Cod. Harleian.* *Al.* ἔχε δ' οἶον.

- Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχὲς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ, ἵππων ὀπιθησόμενον, καὶ δεξιὸν ὤμον·
 Ἦειπε δ' ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' αἷχλυσ·
 345 Ἰδομένης δ' Ἐρύμαντα καὶ σῶμα νηλεῖ χαλκῷ
 Νύξε· τὸ δ' ἀνίκρυν δόρυ χαλκρεὸν ἐξεπέρησε
 Νέρθεν ὑπὸ ἐκεφάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὅσέα λοκά·
 Ἐκ τὴν τίνανθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
 Αἵματ' ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σῶμα εἰ καὶ ῥίνας
 350 Πρήσει χανών· θανάτῳ τὴν μέλαν νέφ' ἀμφεκάλυψεν
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστον·
 Ὡς τὴν λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχρουν, ἢ εἰρίφοισι,
 Σίνῃ, ὑπὸ ἐκ μῆλων αἰσδόμενοι, αἶτ' ἐν ὄρεσσι
 Ποιμνὴν ἀφραδίῃσι διέτμα' ἄν· οἱ τὴν ἰδόντες,
 355 Αἶψα ληρπάζουσιν ἀνάγκησιν θυμὸν ἐχέσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχρουν· οἱ τὴν φόβοιο
 Δυσκιάδῃ μνήσαντο, λάθοντο τὴν θέλιδ' ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἐκτορα χαλκροθυγῇ
 Ἰετ' ἀκρογῆσσαι· ὁ τὴν ἰδρῆν πολέμοιο,
 360 Ἀσπίδι ταυρεῖν κεκαλυμμένῳ εὐρέας ὤμους.

Meriones autem Acamanta, affecutus pedibus velocibus,
 Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum :
 Ceciditque is ex curru, oculisque offusa est caligo.

- 345 Idomeneus autem Erymanta in os saevo aere
 Percussit : atque in adversum hasta aerea pertransiit
 Subtus sub cerebro ; diffiditque ossa alba :
 Excussi verò sunt dentes : impletique sunt ei ambo
 Sanguine oculi : quem & per os quoque & per nares
 350 Efflavit aperto-ore ; Mortis autem nigra cum nubes obtexit.
 Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
 Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
 Exitiales, è gregibus surripientes, qui in montibus
 Pastoris stultitiâ dispersi sunt ; hi autem conspicati,
 355 Statim discerpunt imbellem animum habentes :
 Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruerant ; Illi autem fugæ
 Horrifonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
 Ajax verò ille magnus semper in Hectorem aere-armatum
 Cupiebat jaculari ; is autem scientiâ bellandi,
 360 Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346. — ἐξεπέρησε.] *Al.* εἰσπέρησε.

Ver. 351. — αἶτ'.] Conneclit sententiam
 hac vocula, cum eo quod præcessit, ver.
 306. Cod. *Harkian.* à *Tb. Bensleio* collatus,
 habet αἶμ'. Exponantque Scholia ibidem
 inedita, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ.

Ver. 353. — αἶ τ'.] *Qui utique* —.

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας.] Pronuntiaba-
 ται ἡμῶς. Vide supra ad ver. 228. Πιεῖ
 τὴν ἐν φρεσὶ σκευήσιν εἰ πολλοῖς μέγ.θ.

Οἷον τὸ “ Αἴας δ' ὁ μέγας — ” Demetri
 Phaler. ἀπὸ ἱερμηνείας § 48. Καὶ γὰρ τὸ δὴ
 φωνή, πολλαχῇ ὁμοιότης· αἰσῶς, “ Αἴας δ'
 “ ὁ μέγας — ” Πολὺ γὰρ μάλλον τὸ Αἴ-
 αντα μέγαν εἰσφώνειν, — τὸ ἐπὶ αἰσῶς αἰσῶ-
 δος. Id. § 105. Consultò certe ita scripsit
 Poëta, cum (ut rectè annotavit *Barnesi-*
 us) facillè dicere potuisset, Αἴας δ' αὖ μέ-
 γας — — —.

- Σκέπτετ' οἷσ' ὧν τε ροῖζον καὶ δῦπον ἀκόντων.
 Ἡ μὲν δὲ γίνωσκε μάχης ἐτρεαλκεία νίκην.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, (αἶψα δ' ἐρήρεας ἐταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' αἶψ' Οὐλύμπῃ νεφέῃ ἔρχετο φεγγάν ἐισαῶν,
 365 Αἰθέρῃ ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τέινει.
 Ὡς ἔκ νηῶν γλύτῃ ἰαχὴ τε φόβῳ τε.
 Οὐδὲ καὶ μοῖραν πέραν πάλιν· Ἐκτορε δ' ἵπποι
 Ἐκφερον ἀκύνποδες (ὡν τούχεσι· λείπετο λαὸν
 Τρωϊκόν, ὅς ἀέκοντας ὀρνυκτὴν τάφρῳ ἔρυκε.
 370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ἀκέες ἵπποι
 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥύμῳ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Πάτροκλ' δ' ἔπερ, (φεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δ' ἰαχὴν τε φόβῳ τε

Observabat sagittarumque stridorem, & sonitum jaculorum.

Ac certè quidem jam videbat pugnae aliò-inclinatam victoriam:

Sed & sic manebat, servabátque charos socios.

Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in caelis,

365 Ætherem post serenum, cùm Jupiter nimbos procellosos inducit:

Sic horum, à navibus fugientium, factus est clamórque fugáque:

Noque sine sædâ-clade fossam transibant rursus: Hecctorem autem equi

Efferebant veloces cum armis: deseruitque is populum

Trojanum, quos invitos profunda fossa coërcibat.

370 Multi verò in fossâ trahentes-currum veloces equi,

Fraçtos ad summum temonem liquerunt currus regum.

Patroclus autem insequébatur, vehementer Danaos adhortans,

Trojanis mala cogitans: hi autem clamoréque fugáque

Ver. 361. Σκέπτετ' οἷσ' ὧν τε ροῖζον, καὶ δῦ-
 πον ἀκόντων.] Καὶ αὐτί τε δὴ καὶ αὐθιγὰ
 σιν οἱ πολεμῶντες ———, πρὸς χρεῖμα ἐρῶντες,
 οἰκῆα καὶ ἐκδοκίαν οὐκ ὑπεκταμένους τὰ ἐνέμα-
 τα, ——— καὶ μιμητικὰ τὰ ἴδιον πρᾶγμα-
 των· ὡς ἔχει ταυτὶ, ——— “Σκέπτετ' οἷσ' ὧν
 “τε ροῖζον καὶ δῦπον ἀκόντων. Dionys. Halicarn.
 περὶ σωθῆσθαι, § 16. Vide suprâ ad β',
 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε.] Modò
 paulatim retrocedebat, modò adversus hostem
 consistebat; vi scilicet, non præpositionis so-
 lius, ut ait Eustathius; sed & temporis im-
 perfecti. Vide suprâ ad θ', 87; & ad ν',
 84.

Ibid. — αἶψα.] Barnesius ex Etymolog.
 Magn. Σάω δ' ἐρήρεας ἐταίρους· ἔστι ῥῆμα,
 σάω, τὸ σώζει· τροπὴ γὰρ σάω· τὸ παθη-
 τικὸν σώμαι· ἰσαόμην, ἰσάω· καὶ τροπὴ δω-
 ρεῖν τ' αἰετ, καὶ συναρξαμένους σάω. Μα-
 λὸν; secunda enim persona minimè hîc cum
 sententiâ congruit. Melius Eustathius: τὸ
 δ' ὅτι σωθῆσθαι ἀποκρίνωτο ἐν τῷ σώω, ὁ
 ἴσθαι ἰσάω· ἵνα καὶ αὐτὸ τὸ ἀναύξην, ἰσάω
 καὶ λέξω· καὶ ὅτι ἀποκρίνω ἀποκρίνω.

Ver. 365. — ὅτε τε.] Quando atque —.

Ibid. — τέινει.] Cod. Harleian. τέινει.

Ver. 336. — γλύτῃ ἰαχὴν τε φόβῳ τε.]

De ultimâ vocis, γλύτῃ, hîc, item δ', ver.
 273, productâ; vide suprâ ad θ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ καὶ μοῖραν πέραν πάλιν.]
 — καὶ καὶ μοῖραν πέραν πάλιν οἱ Τρῶες·
 ἦσαν ἀτάκτως καὶ ὑπερταμένους διατρέποντες τὰ
 ὡς φάσιντες· ὅπως ἐκείνῳ ἴσθαι, καὶ καὶ κόσμον.
 φησὶν ἔτι. Ταῦτα γὰρ ὡς αὐτὸς μοῖρα καὶ κόσμος,
 ἔτι καὶ τὸ καὶ καὶ μοῖραν, καὶ τὸ καὶ καὶ κόσμον.
 Eustath. Cæterum quâ ratione, καὶ hîc ulti-
 mam producat; item ἐκδοκίαν, ver. 377;
 & Ἀντιφύ, ver. 380; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — Ἐκπερ δ' ἵπποι Ἐκφίξον ἀκύν-
 ποδες.] Absurdè hîc Spondeeus; — “Hic
 “mere, ubi est tuus nunc Jupiter, cuius an-
 “xilio freti Trojani paulò ante triumphá-
 “bant? An idem quicque cum Trojanis ausu-
 “git? aut ejus potentia infirmata est?”
 Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Ju-
 piter.

Ver. 371. Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ.] Numerus
 duali, binos in singulis curribus equos fuisse
 indicatur. Vide suprâ ad α', 566.

Ver. 374.

- Πάσας πλησαν ὁδὲς, ἐπὶ δὲ τμαῖν· ὕψι δ' αἶλλα
 375 Σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντ' ἣ μώνυχες ἵπποι
 Ἀψορρόν προτὶ ὄστυ, νεῶν ἀπο ἑκλισιάων.
 Πάτροκλ' δ', ἣ πλεῖστον ὀρνόμηνον ἶδε λαόν,
 Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' αἶξοσι φῶτες ἐκπύον
 Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
 380 Ἀνίκρ' δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθερον ὠκέες ἵπποι,
 Ἀμβροίοι, ὧς Πηλεΐ θοοὶ δόσαν αἶλα δῶρε,
 Πρόσσω ἱέμενοι· ὅτ' ἔκτορα κέκλειο θυμός·
 Ἴδ' οὖδ' βαλέειν· πόν δ' ἐκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαυνή βέβραθε χθονὶ
 385 Ἡμαί' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδαρ
 Ζῶς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσι κόλεσάμην' χαλεπήνῃ,

- Omaes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella pulverem
 375 Spargebatur sub nubes; pernitérque currebant solidi-ungulis equi
 Retro ad urbem, à navibus & tentoriis.
 Patroclus verò, quàm plurimum turbatum videbat populum,
 Eà utique dirigebat equos, minacitèr-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
 Proni de curribus, currúsque cum-fragore-evertabantur.
 380 E regione autem fossam tranflierunt veloces equi,
 Immortales, quos Pelco dii dederant præclara dona,
 Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat enim animus;
 Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
 Ut verò à nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra
 385 Tempore autumnali, cùm rapidissimum fundit imbrem
 Jupiter; quandò utique hominibus iratus sævit,

Ver. 374. — ἐπὶ δὲ τμαῖν.] Vocula ista, ἀρ. nequaquam hīc supervacanea est; sed vim habet in *conspiciendā sententiā* cum eo quod præcessit, ver. 366; Ὡς ᾗ ἐκ νεῶν ἦν ὁ ἰαχί, &c.

Ibid. — αἶλλα.] Ita rectè edidit *Barnes*. *Al.* αἶλλ; malè: Nam apud Homerum à naturā brevīs, ut in μῦσα, τάτιω, ἀλλα, & similibus, nunquam mutatur in ἡ. Vide suprà ad β', 314, & 633; & ad γ', 192.

Ver. 379. — ἀνεκυμβαλίζον.] Οἱ ἣ παλαὶ φασί, ἣ ὅτι τὸ ῥῆμα βαμβάζειν ὄν, ἱμῶσιν ἔχ' ἡ μὲν ἔχει τ' ἀεμάτων ἀναισθησίας. *Euslatb.* Vide suprà ad γ', 563; & ad δ', 455.

Ver. 380. — ἀνὰ.] *Al.* ἀπ.

Ibid. — ὑπέρθερον.] *Al.* ὑπέρθερον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι.]

Sæpe etiam immensum cælo venit agmen aquarum,

Et sædam glomerant tempestatem imbutibus atris

Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther

Et pluviam ingenti lata læta, boumque laborum

Diluit: implentur fossæ & cava flumina crescunt

Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor. *Georgic.* I, 322.

Ibid. — βέβραθε.] Vide suprà ad α', 37; & ad β', 314. *Al.* βέβραχε; ut infrà ε', 264.

Ver. 385. — ὀπωρινῷ.] Vide suprà ad ε', 5.

Ibid. — λαβρότατον.] *Al.* λαυρότατον.

Ibid. — χεῖρ ὕδαρ Ζῶς ——— ποταμῶν ——— σκοπιᾶς κρήνησι θέρμιας.] Τὰ ἣ λοιπὰ τ' παραβολῆς ἐκφρασεῖδων τι ἔχ' ἡ μέγαλα κατανυκτικῶν, ἣ αἰτίαν αὐτῶ ἡθικῶν, ἣ διδασκαλίαν β'θυσίας· ἡ ἐναντίον τῶ, σκοπιᾶς κρήνην θέρμιας· ὅλον ἣ ὅτι τι σημαίνει πάντως αἱ τ' ἐξηγήσει παραβολῆς ἵναι· τοιαύτῃ γὰρ αἱ τ' μεγάλων ἣ θείων παραμύθων ἐκφρασεως ἣ αἱ ἡθικαὶ παιδείας· ἣ ὅτι σκοπὸς αὐτῆς, τῆς μόνον δαλῶσαι, αἱ αἱ Τρωϊκῶν ἵπποι ἔτω ἀδμεύουσαι τῇ σικλίνῃ δρόμῳ τῇ ἐκ τῆ δαίκαδ, καθὰ ἐν δεινῷ κατανυκτικῶ τῇ ἐκ διομυλίας, χαράδραι μέγαλα σενάχαι ρέουσι. *Euslatb.*

Ver. 386. — ὅτι δὴ ῥ' ἀνδρεσι.] *Al.* ὅτι δὴ τ' ἀνδρεσι. Cæterum de isto δὴ, vide suprà ad β', 158.

Ver. 387.

Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κόνισσι θέμιστας,
Ἐκ ᾗ δίκῃ ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν ὅκ αἰέλοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθεσι ῥέοντες,
390 Πολλάς δὲ κλίδος τότ' ἀπὸ μῆϊσι χαράδραι,
Ἐς δ' αἶλα πορφυρέῳ μεῖαλα σενάχῃσι ῥέεσσαι
Ἐξ ὀρέων ὅπιν κάρ· μινύθῃ δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεῖαλα σενάχοντο θέεσσαι.
Πάτροκλ' δ', ἐπεὶ ἔν πρώτας ἐπέκαρσε Φάλαγγας,
395 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπείες, εἰδὲ πόλην
Εἶα ἱεμύχῃσι ὀπιβαινέμεν, αἰλλὰ μεσηγυῖ
Νηῶν κ' ποταμῶν κ' τεύχεσσιν ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεῖαίτῳων, πολέων δ' ἀπείνυντο ποινῶν.
Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δαυρὶ Φαιητῶ,
400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε ᾗ γῆα.
Δάπησεν ᾗ πεσών· ὃ ᾗ Θέσορα, Ἦνοπ' ἦν,

Qui vi in foro perversa exercent judicia,
Justitiámque expellunt, deorum ultionem nihil verentes ;
Horúmque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
390 Multásque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes,
Et in mare purpureum valdè strepunt fluentes
Ex montibus in præceps ? corrumpuntúrque opera hominum :
Sic equæ Trojanæ valdè ingemiscebant currentes.
Patroclus autem, postquàm primas intercidisset phalangas,
395 Rursus ad naves coërcitos-egit retrorsum, neque ad urbem
Sinebat cupientes ascendere, sed inter
Naves & fluvium & mœnia sublimia
Occidebat rapidè-insequens, multorúmque exigebat ultionem :
Tunc quidem Pronoum primum percussit hastâ fulgenti,
400 Pectore nudatum juxta clypeum : solvitque membra.
Fragorem verò is edidit cadens : *Patroclus* autem *Thestorem*, *Enopis* filium,

Ver. 387, 381. — κρίνῃσι — ἰδῶσιν.]
Cod. Harleian. κρίνῃσι — ἰδῶσιν.

Ver. 388. — Σιών ὅπιν' ἐκ ἀλάστορας.] *Deorum ultionem.* Sic *Odyss.* φ', 28 ;

— ५०६ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय —

Et Hesiod. "Egy". à nμασ. I, 185 ;

— εὐθὺς θανάτῳ ἵπνον εὐδόντας —.

Et Theogon. ver. 222 ;

Πρὶν γ' ἀπο τῆς δόξης κακῶς ὄντι

ἀμάρτυς.

Ver. 390. — κλιῦς.] *Al.* κληῦς. *Au-*
toribus non inidoneis; Quod autem Barney-
fius de Metro, nihili est. Ex κλίνομαι enim
tam rectè κλιῦς, quàm ex κέκλιμαι dedu-
citur κλιῦς; ut λῦμα, λῦπες, ex λῦω, λή-
λυμαι, &c. Vide supra ad α', 314. Sic
Odyss. i, 470;

Εἰ δὲ πιν ἰς πλὴν ἀναζαῖς —.

Ver. 391. — *μαρτυρία.*] Vide *suprà* ad
d, 338, & 482.

* Ver. 394. — *နဂါး* ခပ်.] 'ဗဒါ' ခွဲ ခံ့ ခံ့ ခံ့ ခံ့

တဲ ဖျ, မာ်တဲ ဖျ ဝဲ - လာ ဝဲ ဖျ, လာ ဝဲ ဖျ, တာ-

τοὺς τῶς, ἰσχυροί. *Enstath.* Verum non hic
supervacuum est istud ἔν. Eam enim ferè
vim habet ἰσχυροί ἔν, ac si latinè dicas: *Post-*
quam, ut dixi; vel Postquam, eo modo quo
dixi, ———

Ibid. — *ἐν τῇ πόλει.*] *Al. ἀ τῇ πόλει.*

Ver. 395. "Αψ ἐπὶ νῆας ἱεῖς παλαμπέδεις,
 εἰς πύλιν. Εἰς ἱερῆς ἐπὶ πύλιν.] Sprou-
 danius, & Eustathius, & Dna Dacier, hæc
 de Græcis accipiunt; quasi Patroclus nimi-
 rum partim, etſi non plenè, monitorum A-
 chillis meminisset; ſuòſque proindè, ne Tro-
 janos ulterius inſequerentur, urbemque ag-
 grederentur, cohibuiſſet. Cum verò ἱεῖς
 de hoſtibus propriùs dicatur, vocesque ἐπί-
 κροσι & κλένει ad Trojanos planè reſpiciant,
 nec ulla hūc Græcorum fiat mentio; iſtud,
 "Αψ ἐπὶ νῆας ἱεῖς, &c; de Trojanis potiùs
 à Patroclo, ne in urbem ſe reciperent, inter-
 cluſis dictum crediderim.

Ver. 398. — *μῆλαρον.*] *Al. μῆλαρνον*

Ibid. — *ansliru n.*] Vide supra ad γ, 279.

Var. 403.

- Δάττερον ὀρμηθεῖς· (ὁ μὲν δὲ ξέσσω ἐν δὲ φρεσὶ
 Ἦσο αἰεῖς· ἐκ γὰρ πλήρη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἦνία ἦν χθισαν· ὁ δ') ἔλχει νύξε παρὰ σάσας
 405 Γναθμόν δεξιερὸν, Διὰ δ' αὐτὴν πεῖρεν ὀδόντων·
 Εἴλακε γ' ὁ δερὸς ἐλὼν ὑπὲρ αὐτοῦ· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ θπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθυῶ
 Ἐκ πόντοιο θύεσζε λίνῳ ἢ ὑποπι χαλκῷ·
 Ὡς εἴλα· ἐκ δὲ φροιο κεχηνότα, δαυρὶ φαεινῷ·
 410 Κάδδ' ἄρ' ὅππ' ἐσόμε' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἔπει' Ἐρύαλον ἐπασυμένον βάλε πέτρῳ,
 Μέσσω κακκεφαλλῷ· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βελαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ὅππ' γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατον χύτο θυμοῖσιν·
 415 Αὐτὰρ ἔπει' Ἐρύμαντα, ἢ Ἀμφότερον, ἢ Ἐπάλτιν,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
 Ἰφεία τ', Εὐῖππόν τε, ἔ' Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάϊας ἐπασυτέρως πέλασε χθονὶ παλυβοίειρ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν' ἴδ' ἀμύροχίτωνας ἐταίρους·

- Iterum impetu-facto, (qui quidem elegantè-politâ in sellâ
 Sedebat contractus; perculsus enim erat animo, ex manibúsq̃ue
 Hælonæ defluxerant; Patroclus autem eum) percussit cominûs
 405 Malam dextram, perque ejus transegit dentes:
 Traxit autem eum hastâ levatum super Orbile-ad-sellam-currûs-fixum; veluti
 cùm vir
 Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem
 Ex ponto foràs lino & splendido ære:
 Sic huc traxit è curru hiantem Patroclus hastâ fulgenti;
 410 Inque os demùm excussit: lapsúmque ipsum liquit anima.
 Tum deindè Eryalum irrudentem percussit Patroclus saxo,
 Medio in capite; illúdque in duas-partes totum diffissum est
 In casside validâ: is itaque pronus in terram
 Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.
 415 Ac postea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
 Tlepolemúmque Damastoridem, Echiúmque, Pyrémque,
 Iphéaque, Euippúmque, & Argeadem Polymelum,
 Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.
 Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios

- Ver. 403. — αἰεῖς.] *Al.* αἰεῖς.
 Ibid. — πλῆρη.] Vide suprâ ad γ', 31.
 Ibid. — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adesque a*
manibus.
 Ver. 405. — αὐτῇ.] *Γναθμῷ δεξιερῷ.*
 Ver. 407. — ἱερὸν ἰχθυῶ.] *Λίγυ γ' ἱερὸν*
ἰχθυῶν, ἔπ' ἡμῶν, ὅν γ' Ἀργεαδῆας, τ' Ἀν-
τίων, οἱ αὖτε σαρπηδὼν ὄντα πρὸς αὐτοὺς εἶναι τ'
θάλασσαν· ἰπεὶ ὅππ' Ἀνθίας, οἱ αὖτε ἰσιθνή-
ον θάλασσαν· ὅς σαρπηδὼν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ α-
μφότερον αὐτῶν οἱ ἀποσφύγγε· ἢ τ' ἰχθυῶν,
καὶ τῷτε καλῶν ἱερῶν. Εὐφρατῆ. Sic & Α-
φροῖται, Lib. VII. cap. 7.

- Ver. 411. — Ἐρύαλον.] *Cod. Harleian.*
Ἐρύλαον.
 Ibid. ἐπασυμένον.] *Al.* ἐπασυμένον.
 Ibid. — βάλε πέτρῳ, Μέσσω κακκεφαλλῷ.]
 — mediam ferro gemina inter tem-
 pora frontem
 Dividit, — *Æn. IX, 759.*
 Ver. 416. — Πύρην τε.] *Cod. Harleian.*
Πύρην τε.
 Ver. 418. — πέλασε.] Vide suprâ ad α',
 140.
 Ver. 419. Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν.] *Barnesius*
hic ex uno MS edidit Σαρπηδὼν ὥς ἔν, omif-
is,

- 420 Χέρσ' ἔφρ' Πατρόκλοιο Μενοϊτιάδαο δαμνύτας,
 Κέκλετ' ἄρ' ἀνιθείοισι καθαπλόμην Λυκίοισιν·
 Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε Φάγεις; νῦν θοοὶ ἐσέ·
 Ἀνθήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρεσσι, ὅφρα δαείω,
 Ὅσις ὅδε κραίει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔορσε
 425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐοθλῶν γέναιτ' ἔλυσεν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ζυῖν τάρχεσιν ἄλτ' χαμαῖζε.
 Πάτροκλ' δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἐκθορε δίφρου.
 Οἱ δ' ὥς' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, αἰκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεάλα κλάζοντε μάχοντο·
 430 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Τὰς δ' ἰδὼν ἐλέησε Κρόνυα παῖς αἰκυλομήτεω,
 Ἥρην δ' προσέειπε κασιγνήτῳ, ἄλοχόν τε·
 ὦ μοι ἔζων, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, Φίλτατον ἀνδρῶν,

- 420 Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
 Adhortatus est eximies increpans Lycios:
 " Prob pudor, ô Lycii, quod fugitis? nunc strenui estote:
 " Occurram enim huic viro, ut intelligam,
 " Quisnam iste victor-grassetur: utique jam malis multis affecit
 425 " Troianos: quippe multorumque & sortium genua solvit.
 Dixit, & de curru cum armis defiliit in terram.
 Patroclus verò alterâ-ex parte, ut vidit, defiliit de curru.
 Hi autem, sicut vultures duo, unguibus-aduncis, rostris-curvis,
 Petrâ super excelsâ ingentem clangorem-edentes pugnant:
 430 Sic ei, clamantes, alter in alterum irruebant.
 Hos autem intuitus, misertus est Saturni filius versuti,
 Junonemque allocutus est sororem uxoremque:
 " Hei mihi, cùm mihi Sarpedonem, charissimum hominum,

εἰς voculâ δ', quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur necessaria.

Ibid. ἀμύρ' ἰχίτνας· ἐπ' αἰγύρεσσι.] Vocem, ἀμύρ' ἰχίτνας, ita explicat Dna Dacier:
 " des gens qui ont quitté leur cuirasse pour
 " mieux fuir." Mihi verò, non de iis, qui arma abiecerant, sed de gentis istius habitu singulari dicta videtur; ut ἰλασιπέπλους, λινθόραξι, &c. — ἀμύρ' ἰχίτνας τῶν ποικίλων λέγει, ὡς ἀζόεις καὶ τῶν πρὸς ὀλίγον εἰρημίας· ἡ δὲ ποικίλη γὰρ μέτρα παρὰ τὴν ποικίλῃ ἀπλῶς ἢ ζώνῃ· ἀλλὰ τῶν μὴ ὑποζωννυμένων μέτρων· ὡς χιτῶν, ὅτε τῶν θάλασσαν, ἀλλὰ ἅμα τῶν θάλασσαν σιωπῆ καὶ ἰχθυῶν καὶ ἄλλων μέτρων, καὶ ὡς ἀπλῶς καὶ τῶν πολλῶν· ὡς τὸ ἀπλῶς, καὶ εἰρησιν δυνάμει δυνάμει διὰ τὸ μὴ ὑποζωννυμένων μέτρων, καὶ ἀντὶ τῆς " ἅμα " ἢ χαμαῖζε διὰ τὸ διὰ τῆς θάλασσαν σιωπῆ καὶ ἰχθυῶν αὐτῶν. Eustath.

Ver. 422. — νῦν θοοὶ ἐσέ.] Sententia hæc duplici modo accipi potest: Vel, ut Lycios ad fortiter se gerendos adhortetur Sarpe-

don; Jam acres estote: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugnâ segnes essent, in fugâ celeres; Jam celeres estis: Atque ita Eustathius; Ὀνειδίζει δ' ὁ λόγος, τῶν ἀνδρῶν καὶ Βραδύς, ὁ ἄσπετος δ' ὁ φάλαγξ.

Ver. 423. — τῷ δ' ἀνέρεσσι — Ὅσις ὅδε κραίει.]

Unus homo —

— tantas strages impune per urbem

Ediderit? juvenum primos tot miserit

Orco? Æn. IX, 783.

Ver. 424. — καὶ δὴ κακὰ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 428. — αἰγυπιοὶ — κλάζοντες] Duo scilicet vultures. Vide suprâ ad ver. 371; & ad α', 566. Nec aliter rectè instituta esset comparatio.

Ibid. — μάχοντο.] Al. μάχοντο.

Ver. 432. — κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε.]

— Jovis —

Et soror & conjux —. Æn. I, 50.

Ver. 433. ὦ μοι ἔζων.] Vituperat hic Plato

- Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμνῶαι.
 435 Διχθαῖ δέ μοι κρεδία μέμονε, Φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 Ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυόεσσης
 Θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δήμῳ,
 Ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ λα βούπις πότνια Ἥρη·
 440 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον εἶπες;
 Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 Ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέῃ ἐξαναλῦσαι;
 Ἔρδ'· αἰτάρ' ἔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, (ὃ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο) ἦσιν·
 445 Αἶνε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
 Φράζεο, μή τις ἐπεὶ λα θεῶν ἐθέλῃσι & ἄλλῃ
 Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρητερῆς ὑσμίνης·
 Πολλοὶ γὰρ περὶ αἴσυ μέγα Πελάμοιο μάχοντ'

“ In fatis sit à Patroclo Menœtiadæ domari.

435 “ Bisariam autem animus mihi fertur, in præcordiis versanti,

“ Utrumne ipsum vivum pugna è lacrymosâ

“ Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,

“ An jam sub manibus Menœtiadæ domem.

Hinc autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno :

440 “ Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?

“ Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,

“ Iterumne vis a morte tristi liberare ?

“ Fac : at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.

“ Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo ;

445 “ Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,

“ Perpende, ne quis posthac deorum velit & alius

“ Abducendum-curare suum charum filium ex aspero prælio :

“ Multi enim circum urbem magnam Priami pugnaat

Plato non locutionem Poëticam, sed Rem ipsam. ———— ἀποδύδα [Ὀμήρου] μή τι

——— τ' ———— μέλιτος ἢ θεῶν τολμήσῃ κα

ίτας ἀναμάξας μμύσπαδ', αἴσι, ———— φάναι ————

“ Αἰ αἰ ἰγὼν, ὅτι μοι Σαρπηδόνα φί·ταλον ἀν-

“ ζῶν Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιιάδαο δα-

“ μνῶαι.” De Republ. lib. 3. Ubi notandum

legisse hīc Platōnem, Αἰ αἰ ἰγὼν ————.

Ver. 436. “ Ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο

δακρυόεσσης Θείῳ ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, & dicere valeam subducere

pugnae. ———— Αἴν. X, 50.

“ Homerus querentem Jovem inducit, quod

“ Sarpedonem filium à morte contra fatum

“ arripere non possit.” Cic. de Divinat. lib. 2.

At non hīc querentem inducit Jovem, quod

filium à morte liberare nequeat ; sed dubi-

tantem, an hoc ipsum facere oporteat contra

dictum. Ut rectè observavit Victorius, Var.

lib. 34, cap. 24.

Ver. 437. — ἀναρπάξας.] Vocem hanc

vertit Dna Dacier “ tout d'un coup.” Mi-

nus rectè,

Ver. 439. — βούπις.] Vide suprà ad α,

43, 58, & 551.

Ver. 440. — εἶπες.] Al. εἶπας.

Ver. 445. Αἶνε ζῶν πέμψης.] Pronun-

tiabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam

scribendum conjicit Vir doctus Henricus Ste-

phanus (etsi absque Exemplarium auctoritate

nihil mutare est ausus) ex s, 887. “ Quid-

“ ni,” inquit, “ hīc ζῶν scribamus, non

“ ζῶν; ut Il. ε, ver. 887. Ἥ καὶ ζῶς ἀ-

“ ρδρ' αὐδὲ ἑα χαλκοῖο τυπῇσι, scriptum esse

“ videmus ?” Quin & eo verisimilius est,

aut scribendum aut saltem pronuntiandum

ζῶν, quod in duobus MSS scriptum repperit

Barnesius, Αἶκεν ζῶν πέμψης. Porro Eu-

statbius in Commentatio legit, Αἶκεν ζῶντα

πέμψης.

Ver. 449. — ἀθανάτων.] Vide suprà ad α,

398.

- Τίεες ἀθανάτων, τοῖσιν κόπον αἰνὸν ἐνήσεις.
 450 Ἄλλ' εἴ τοι φίλῳ ἐσὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ,
 Ἦται μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρητερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμνῶναι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τούτῃ λῖπῃ ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 Πέμπειν μιν Θανάτῳ τε φέρειν, καὶ νήδυμον ὕπνον,
 455 Εἰσόκε δὴ Λυκίης Ὀρέϊης δῆμον ἴκων.
 Ἐνθα ἑταρχύσασσι κασίγνητοὶ τε, ἔται τε,
 Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανούων.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Αἰμαλοέσας δ' ἑψιάδας κατέχθον ἐραζε,
 460 Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτρακλ' ἔμελλε
 Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐρβώλακι, τήλοθι πατρὸς.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

- “ Fili immortalium, quibus iram gravem injicies.
 450 “ Sed si hic tibi dilectus est, tuumque vicem ejus miseratur cor;
 “ Eum quidem finito in asperâ pugnâ
 “ Manibus sub Patrocli Minœtiadæ domari:
 “ At postquam jam eum reliquerit animâque & vita,
 “ Mitte eum ut mors ferat, & suavis Somnus,
 455 “ Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
 “ Ibi ei exequias-facient fratresque, amique,
 “ Cum tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum.
 Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominûmque deûmque
 Cruentus autem guttas demisit in terram,
 460 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
 Interempturus in Trojâ glebosâ, procul à patriâ.
 Hi autem cum jam propè erant alter-in-alterum irruentes,

Ver. 450. — φίλῳ ἐσὶ.] Al. φίλον ἐστὶ.

Ver. 451. — ἔασον.] Vide suprâ ad γ', 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τούτῃ.]

Post ego nube cavâ miserandæ corpus & arma

Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam. Æn. XI, 593.

Ver. 456. — ταρχύσασσι.] Al. ταρχύσασσι.

Ver. 459. Αἰμαπέσας δ' ἑψιάδας κατέχθον ἐραζε.] Portentum, pluvia sanguinea, ut suprâ λ', 53. Similiter apud Hesiodum;

Καδδ' ἀρ' αὐτ' ἔρανονθιν ψιάδας βάλιν αἰμαλοέσας

Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐὼ μεταθαροῖτι πατρίδι.

Ἄσπερ Ἡρακλ. ver 384. Τάτ' ἡ μὲν δὴ Σαρπηδόνι δάκρυα, λυπῶν μὲν καὶ καταφθόγῳ θεῶν, ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῇ δ' βιολομένη τ' ἀπὸ τοῦ ἐρβώσαν, ὅτιν δὲ τὸν ὀλοφύρετ' ἀλλήλοισιν ἀλθρίας. Πολλὰ γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τ' μεγάλων τραυμάτων, ἰσχυροὶ τεράσια τῶν βίῃ συμφορῶν, ὅτιν δὲ, πόλεμον τε καὶ πῆλιν ναμάτων αἰμοφρέτους βάλμασι καμναινομένων.

ὅτι τ' Ἀσπὴ τὴν καὶ Διὸς παρακλῆσιν αἰμαλοῦ μῦθος. Ὀδ. δ' ἰχθὺς καὶ ἄλλ' ἰσχυρὰ ψιφάδας ὑπὸ φόνου τισὶ ἀπὸ τοῦ ὀλοφύρετ' ἔρανονθιν. Ἐπεὶ τόνου ἡ μεταβολὴ τ' μάχης ἀφ' ἑαυτῆς φησὶν ἐμπούσιν ἐμελλε τῶν βαρβάρων, ἐργὸν δ' ἦν ὃ τῷ κατ' ἀλλήλοισιν ἀλθρίας Σαρπηδόνα δαίμονα, ὅτιν δὲ τῶν τεράσιων παρὰ τοῦ τ' Συμφόρας ἀγγελτικῶν, “ Αἰμαπέσας δ' ἑψιάδας κατέχθον ἐραζε.” Τὸν δὲ τ' φησὶ ὁμοῖον, ἀλλήλοισιν εἰρηκὸν αἰθρίας δάκρυα· διὸ μὲν καὶ, ἀλλήλοισιν γὰρ, ἐν τῇ κατὰ τὸν πόντον, ὅτιν δὲ θείας μεμνῆσθαι κατὰ τὸν γένος ὑπὸ. Heraclid. Pontic. Ceterum observandum, legisse hîc Heracliden, Αἰμαπέσας δ' ἑψιάδας —.

Ver. 460. — τὸν οἱ.] Quâ ratione, τ', ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; item δ', ver. 475; & Αἴθωνα, ver. 488, & μιν, ver. 502; vide suprâ ad α', 51. Al. τὸν ὁ οἱ.

Ver. 461. Φθίσειν.] De hujus vocis prodiciâ, vide suprâ ad β', 43, & 833.

- "Ενθ' ἦτοι Πάτροκλ' μὲν αἶακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὃς ῥ' ἦν Σαρπηδὸν' ἦεν ἀνακτ',
 465 Τὸν βάλε νείαιραν κ' γαστέρα· λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτε δαυρὶ φαεινῷ,
 Δάττερ' ὀρμηθεὶς· ὃ δ' Πήδασον ἔτασεν ἵππον
 ἔλχει δ' ἐξιοὺν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἵσων·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἐπλάτ' θυμός.
 470 Τὼ δ' Ἀργεήτιω, κείγε δ' ἑζυγόν, ἡνία δέ (φε
 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτ' παρήορ' ἐν κονίησι.
 Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δαυρὶ κλυτὸς ἄρετ' τέκμωρ,
 Σπασάμεν' τανύηκες ἄορ παχέ' ὡδ' ἀμηνῶ,
 Ἄϊξας ἀπέκοψε παρήορον· ἔδ' ἐμάτησε.
 475 Τὼ δ' ἰθιυθήτιω, ἐν δ' ῥύτῃσι τάνυσθεν·
 Τὼ δ' αὖτις (ωίτιω ἔειδ' ἑπεί θυμοβόροιο.
 "Ενθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δαυρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλ' δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἔλχει, ἔδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερ' ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλ'· τῷ σ' ἔχ' ἄλιον βέλ' ἐκφυγε χειρὸς,

- Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,
 Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
 465 Hunc (*inquam*) percussit ictum ad ventrem; solvitque membra.
 Sarpedon verò à Patrocl' quidem aberravit hastâ fulgenti,
 Secundus impetum faciens; at Pedasum vulneravit equum
 Hastâ dextrum in humerum: is autem gemuit animam expirans;
 Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
 470 Duo autem reliqui equi dissultabant; crepuitque jugum, habensque ipsos
 Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris lori in pulveribus.
 At hujus-rei quidem Automedon hastâ-inclytus invenit finem;
 Educto acutè longo ense robusto à femore,
 Insurgens abscidit equum ipsum extra-jugalem; neque segnitèr-agebat.
 475 Itaque binis equi iterum aptè-compositi-stabant, inque habenis directi-erant:
 Patroclus verò & Sarpedon rursus congressi-sunt pugna in exitiosa.
 Tum Sarpedon quidem aberravit hastâ fulgenti,
 Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis
 Hastæ, neque percussit ipsum: posterior autem irruit ære
 480 Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. — Θρασύμηλον] Ita ex duobus
 MSS edidit Barneſius. Atque ita in Com-
 mentario legit Eusebius. Al. Θρασυμήδων.
 At Nestoris filio nomen erat Thrasymedes,
 suprâ 1, 81. Quare Θρασύμηλον videtur po-
 tior Lectio.

Ver. 469. — ἐν κονίησι.] Vide suprâ ad γ',
 502.

Ver. 470. — κείγε.] Vide suprâ ad β',
 314.

Ver. 471. — παρήορ'.] Vide suprâ ad
 ver. 152.

Ver. 473. Σπασάμεν'.] Ita edidit Bar-

neſius. Vulgg. Σπασάμεν'. Minus rectè.
 Primam enim corripit.

Ver. 474. Ἄϊξας ἀπέκοψε.] Vide suprâ
 ad δ', 87.

Ver. 478. — ἤλυθ'.] Vide suprâ ad ε',
 454; & ad δ', 37.

Ver. 479. — ὤρνυτο.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 480. — τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ'.]
 At non hoc telum, mea quod vi dexte-
 ra versat,

Effugies. —————. A. IX, 747.

- Ἄλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχατο ἀμφ' αἰδινὸν κῆρ.
 Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 Ἦὲ πῖτος βλωθρὴ, τίμ' τ' ἔρεσι τέκλιονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι.
 485 Ὡς ὁ πρόοθ' ἵππων καὶ δίφρου κῆρ τανυθαΐς,
 Βεβρυχῶς, κόνιθ' δεδραγμένθ' αἰμαλοέσσης.
 Ἦύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μείλθων,
 Αἰθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 Ὡλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέουσι.
 490 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων αἰγὸς ἀσπιστῶν
 Κτεινόμενθ' μνέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα κρῖ
 Αἰχμητὶ τ' ἔμψαι, ἢ θαρσαλέον πολεμιστῶ.
 Νῦν τι ἐελδέσθω πόλεμθ' κακὸς, εἰ θοὸς ἐσσι.
 495 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Πάνη ἐποιχόμενθ', Σαρπηδόνθ' ἀμφιμάχεσθ'.
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμὲ πέρα μάρναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καίηφείη καὶ ὄνειδθ'.

Sed permissit, ubi utique praeordia complectuntur densum cor :
 Cecidit autem, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus.
 Vel pinus alta, quam in montibus fabri

- 485 Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut sit :
 Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
 Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolentus
 Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
 Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
 Peritque is gemens sub maxillis leonis ;
 490 Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
 Interfectus indignante-animâ-gemebat, charúmque nomine vocabat socium :
 “ Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet
 “ Pugnacémque esse, & audacem bellatorem :
 “ Nunc tibi cordi-fit pugna gravis, si praelio-impiger es.
 495 “ Primùm quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
 “ Quaqua-versum obiens, pro Sarpedone praeliari :
 “ Quin deinceps & ipse super me pugnes æte.
 “ Tibi enim ego etiam posthac pudor & opprobrium

Ver. 481. — ἔρχετο.] Καθεύδων. Eu-
 statb. Nempe ab εἶρω, non ab ἔρχομαι,
 deducitur ἔρχετο; ut rectè hîc annotavit
 Barneſius.

Ver. 482. Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις — πῖτος.]
 Vide suprâ ad γ', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit,
 aut Erymantho,
 Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pi-
 nus. Æn. V, 448.

Ver. 483. — τίμ' τ'.] Quam scilicet —.

Ver. 485. Ὡς ὁ — κῆρ τανυθαΐς, Βε-
 βρυχῶς, κόνιθ' δεδραγμένθ' αἰμαλοέσσης.]

——— cadit atque cruentam
 Mandit humum, moriensque suo se in
 vulnere versat. Æn. XI, 669.

Ver. 488. — ἐν εἰλιπόδεσσι.] Αἰ. ἐν εἰλι-
 πόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενθ'.] Quam interf-
 ceretur.

Ver. 495. — ὄτρυνον.] Vide suprâ ad γ',
 44.

Ver. 496. Πάνη ἐποιχόμενθ'.] Cod. Har-
 leian. Πάνης ἐποιχόμενθ'. Sed & iterum
 occurrit Πάνη ἐποιχόμενθ', infrâ ver. 533.

Ver. 500.

Ἔσσομαι ἡμᾶτα πάντα Δαρμπερές, εἴκε μ' Ἀχαιοί
500 Τάχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ἄλλ' ἔχειο κροτέρῳ, ὅτρυνε ἧ λαὸν ἅπαντα.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοῖς, ῥῖνάς θ'· ὃ ἧ λαῖξ ἐν σήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἴλκε δόρυ, πρὸς ἧ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
505 Τοιοῦθ' ἄμα ψυχρῷ τε, καὶ ἔλκετο ἐξέρυσ' αἰχμῇ.

Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέθον ἵππων Φυσιόωντας
Ἰερμύκας φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρμαλ' ἀνάκτων.

Γλαῦκος δ' αἰνὸν ἄχθ' ἤϊετο Φθογῆς αἰὼνι·

Ὀρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐδυνάτο προσαμῦσαι.

510 Χερὶ δ' ἐλὼν ὤπιεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αἰνῶς

Ἐλκε, ὃ δὴ μιν Τάκρ' ἐπεσσύμενον βάλιν ἰῶ,

Τήχε' ὑψηλοῖο δρυὶ ἐτάροισιν αἰμυίων.

Εὐχόμεθ' δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

Κλυθι, ἀναξ, ὃς πα Λυκίης ἐν πτόνι δῆμι.

“ Ero dies omnes perpetuò, si quidem mihi Achivi

500 “ Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.

“ Verùm capesse pugnam strenuè, adhortareque populum omnem.

Sic ipsum locutum finis mortis texit,

Oculos, narésque; *Patroclus* nempe, calce pectoribus impresso,

E corpore traxit hastam, præcordiâque ipsam *adherentia* sequebantur;

505 Ejúsque simul animâque, & hastæ evulfit cuspidem.

Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,

Capientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum *suorum*.

Glaucus verò gravis dolor ortus est vocem *amicæ* audienti:

Commotum autem est ei cor, quòd non posset opem-ferre.

510 Manu autem prehensens eum stringebat *sibi* brachium: affligebat enim eum gravitèr

Vulnus, quod jam ei *Teucer* irrudenti inflixerat sagittâ,

E muro excelso malum à scæcis propulsans.

Precans autem dixit longè-jaculanti *Apollini*:

“ Exaudi, rex, qui alicubi *Lyciæ* in opulento populo

Ver. 500. — νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hic *Homerum Terrassonus*, quòd *Sarpedonem*, etiam longè à navibus absentem, tamen *medias se inter naves occidisse* dicentem introducat. “ *Les Commentateurs* ” (inquit)

“ —ont dit là dessus, que *Sarpedon* rêvoit,

“ étant à l'article de la mort. — Ainsi, *Homère* n'a point d'autre raison pour faire

“ dire à *Sarpedon* qu'il meurt au milieu des

“ vaisseaux, quoiqu'il fut bien loin de là;

“ sinon que c'est un vers tout fait, une forme

“ mule employé au 15e Livre, au sujet de

“ *Caletor* tué effectivement au milieu des

“ vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 6, 428.”

Dissertat. sur l'Iliade, Part. IV. cap. 6.

Verùm, ut opinor, “ νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα ”

utrobique, non est, “ *medias inter naves*,”

sed “ *in certamine de navibus, stratum*.”

Atque ita hic accipit *Dns Dacier*; “ Il me

“ paroît que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut fig-

“ nifier fort naturellement, à l'attaque des

“ *vaisseaux*.” Alteram tamen explicandi

rationem sequitur *Eustathius*, Τὸ δὲ, “ νεῶν

“ ἐν ἀγῶνι πεσόντα, ” μιμητικῶς ἐψάσαι.

ἔξω μὲν γὰρ καὶ τὰ τάφρα ἐν τῇ πεδιάδι πίνανται,

καὶ ἐν ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν.

Ὁ δὲ ἢ ἢ τῆς παραμυθίας τὸ φρεσίν, ἄλλως λέ-

γει· ἥδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκον ἐστὶ.

Ver. 502. — τέλει θανάτοιο κάλυψεν Ὀφ-

θαλμῶς.]

Olli dura quies oculos & ferreus urget

Somnus: in æternam clauduntur lu-

mina noctem. *Æn. XII, 309.*

Ver. 510. — αἰνῶς.] *Al.* αὐτόν.

Ver. 511. — ὃ δὴ μιν Τάκρ' ἐπιδρύμενον

βάλιν ἰῶ.] *Suprà, μέ, 387.*

Ver. 513. — ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] *Cod.*

Harkian, ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.

- 515 Εἷς, ἢ ἐν Τροίῃ· δυνάσσαι ᾗ (ὕ) πάντοσ' ἀκύνει
 Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
 Ἐλκετο μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, αἶμφι δέ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδυώσιν ἐλήλατο, ἔδῃ μοι αἶμα
 Τερσίλῳαι δυνάει· βαρύνθῃ δέ μοι ὤμῳ ὑπὸ αὐτῇ·
 520 Ἐλκετο δ' ἔδυνάμαι χεῖρ ἐμπεδον, ἔδῃ μάχεσθαι
 Ἐλθὼν δυσμενέσσιν· ἀνὴρ δ' ὤρετο ὄλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' ἔδ' ἢ παιδί ἀμύνει.
 Ἀλλὰ (ὕ) πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἔλκετο ἀκυσσας,
 Κοίμησον δ' ὀδυώας, δὲς ᾗ κρείττον, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 Κεκλόμεντο Λυκίοισιν ἐπὶ ῥωῶ πολεμίζειν·
 Αὐτὸς τ' αἶμφι νέκυϊ καὶ ἀλεθνεῖωτι μάχασμαι.
 Ὡς ἔφατ' ἀχόμεντο· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδυώας, λυτὸν δ' ἔλκετο δ' ὀγαλίοιο
 Αἶμα μέλαν τέρσιψε, μέντο δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκετο δ' ἔλινω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

- 515 “ Es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque auscultare
 “ Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
 “ Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
 “ Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
 “ Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:
 520 “ Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare
 “ Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,
 “ Sarpedon, Jovis filius: ille verò nē suo quidem filio opem-ferre
 “ Sed tu saltem mihi rex huic gravi vulnere medere;
 “ Sopi autem dolores, præbeque vires; ut socios
 525 “ Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
 “ Ipsèque de cadavere mortuo pugnem.
 Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
 Statim sedavit dolores, à vulnere autem gravi
 Sanguinem atrum siccavit, fortitudinēque immisit animo.
 530 Glaucus autem agnovit suâ mente, lætatúsque est,

Ver. 515. — δυνάσσαι ᾗ (ὕ.) Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Al. δυνάσσαι δὲ τε.

Ver. 518, 521. — ἐλήλατο — ὄλωλε.] Vide suprâ ad κ', 186, 187; & ad δ, 37.

Ver. 521. — ἀνὴρ δ' ὢς ὤρετο.] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὢς ὤρετο.

Ver. 523. — ἔλκετο.] Cod. *Harleian.* ἔλκετο.

Ver. 524. Κοίμησον.] Ita edidit *Barnesius* ex ξ', 236. Al. Κοίμωσον· ut opinor, minùs recte: Vide suprâ ad δ, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμωσον.

Ver. 526. — ἀμφοῖ νέκυϊ.] Malè hîc *Barnesius*; “ Pes (inquit) *Procelausmaticus* pro “ *Anapæsto*.” Quasi scilicet syllabæ duæ νύ in unam facillè coalescere non possent. Vide suprâ ad ver. 321.

Ibid. — νέκυϊ καὶ ἀλεθνεῖωτι.] Non esse hoc

ταυτολόγησιν ex *Scriptoribus Tragicis* liquet, quorum locutio *Sermoni* propior est:

Οὐ μαρτυρήσει ταῦτ' ὁ καὶ θανὼν νέκυσ.

Sophocl. Antig. 525.

Ibid. — καὶ ἀλεθνεῖωτι.] Vide suprâ ad δ, 265; ad β, 818; & ad ζ, 464.

Ver. 527. Ὡς ἔφατ' ἀχόμεντο· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.]

Dixit: opemque Deî non cassa in vota vocavit. *Æn.* XII, 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδυώας.]

subitoque omnis de corpore fugit

Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.

atque novæ rediere in pristina vires. *Æn.* XII, 421.

Ver. 534.

550 Ἔσκε, καὶ ἀποδοὺς περ ἐόν· πολέες γὰρ αἱμ' αὐτῷ

550 Erat, alienigena licet existens: Multas enim illum

For. 552

- Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀεὶσδέσκε μάχεσθ.
 Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα Ϝφιν
 Ἐκλῶρ, χαίμεν Σαρπηδόν· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 ὦρσε Μενοϊτιάδαο Πάτροκλῆ· λάσιον κῆρ·
 555 Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἶαντε, νῦν Ϝφῶιν ἀμυνέσθ' φίλον ἔσα,
 Οἷοί περ πάρε· ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ κ' δρεῖς.
 Κεῖν' ἀνὴρ, ὃς πρῶτ' ἐσήλατ' τεῖχ' Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδὼν· ἀλλ' εἴ μιν αἰκισαίμεθ' ἐλόντες,
 560 Τόλχεά τ' ὥμοϊν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 Αὐτῷ ἀμυνομένην δαμασαίμεθα, νηλεῖ χαλκῷ.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ ᾗ κ' αὐτοὶ ἀλέξασθ' μνέαινον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρλιυάντο φάλαγγας,
 Τρῶες κ' Λύκιοι, & Μυρμιδόνες, καὶ Ἀχαιοί,
 565 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ καὶ αἰσθνεῖσσι μάχεσθ,
 Δεινὸν αὖσαντες· μέλα δ' ἔβραχε τόλχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ὅππ'ι νύκτ' ὀλοῶν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ὅφρα φίλῳ πατρὶ μάχης ὀλοὸς πόντος εἴη
 ὦσαν ᾗ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·

- Copiae sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.
 Ibant autem recta in Danaos ardentes: praibatque ipsis
 Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
 Concitabat ad certamen. Menœtiadæ Patrocli animosum cor:
 555 Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per se:
 " Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,
 " Quales quidem antea eratis inter viros, vel & fortiores,
 " Jacet vir, qui primus insiluit in murum Achivorum,
 " Sarpedon; sed si ipsum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,
 560 " Armâque ab humeris auferre, & aliquem sociorum
 " Ab eo nos propulsantium domare sævo ære.
 Sic dixit: Hi verò etiam per-se hostes arcere promptis-erant-animis,
 Postquam autem utrinque firmarant phalangas,
 Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi;
 565 Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,
 Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum;
 Jupiter verò noctem perniciosam extendit super asperâ pugna,
 Ut dilecto de filio pugnae perniciosus labor esset.
 Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

Ver. 552. — ἦρχε δ' ἄρα.] Praibatque,
ut solitus est.

Ver. 553. — μεμαῶτε.] Vide suprâ ad
v', 46.

Ver. 556. Αἶαντε, νῦν σφῶιν — Οἷοί
περ πάρε· ἦτε.]

— nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis syrti-
bus usi. — Æn. V, 191.

Ver. 558. Κεῖν' ἀνὴρ, ὃς πρῶτ' ἐσήλατ'·]

— Cadit ipse Tolumnius augur,

Primus in adversos telum qui torserat
hostes. — Æn. XII, 461.

Ver. 563. — ἐκαρλιυάντο.] De hujus vo-
cis prosodiâ, vide suprâ ad λ', 215.

Ver. 565. — νέκυϊ καὶ αἰσθνεῖσσι.] Vide
suprâ ad ver. 526; & ad β', 818.

Ver. 566. — μέλα δ' ἔβραχε τόλχεα φωτῶν.]
— & arma

Horrendum sonuere. — Æn. IX, 731.
Cæterum de voce, ἔβραχε, & similibus; vide
suprâ ad δ', 125, & 455.

Ver. 570

- 570 Βλῆτο γὰρ ἔτι κακὺς αὐτὸς μὲν Μυρμιδόνεσσιν,
 Τῖος Ἀσκληῖος μελαθύμῃ, δὲ Ἐπειδῶς,
 Ὃς ῥ' ἐν Βυδείῳ δυναιομνίῳ λῦσσε
 Τοπρεῖν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας
 Ἔς Πηλῆϊ κέτρωσε, καὶ ἐς Θέτιν δῖον ὄφρυό πεζαν·
 575 Οἱ δ' αὖ μ' Ἀχιλλεῖ ρηξήνορα πέμπον ἔπειθε
 Ἴλιον εἰς Ὀπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τὸθ' ἀπλόμῃον νέκυος βάλε Φαίδιμος Ἐκλῶρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῷ· ἡ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βελαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρὶν νηὶ νεκρῷ
 580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορραϊστής.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχθος γέλο φθιμὸν ἐτάροιο·
 Ἴθυσεν δ' ἀπὸ προμάχων, ἵρηκε ἰοικῶς
 Ὀκεί, ὃς ἐφόβησε κολοίᾳς τε, ψῆράς τε·
 Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλδθε,
 585 Ἔσσυτο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δ' κῆρ, ἐτάροιο.
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμνέος φίλον υἱόν,
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ρῆξεν δ' ἀπὸ παῖο τένοντος.
 Χώρησαν δ' ἱπποὶ τε πρὸς μάχοι καὶ Φαίδιμος Ἐκλῶρ.

- 570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
 Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
 Qui in Budio bene-habitato imperabat
 Antea: sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,
 Ad Peleum venit-supplex, & ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
 575 Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
 Ilium ad generosis-equis-saecundam, ut adversus Troianos pugnaret.
 Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
 Saxo caput: illud verò in-duas-partes totum diffusum est
 In casside validâ; is itaque pronus super cadavere
 580 Decidit, ipsūque mors circumfusa est exitialis.
 Patrocle autem dolor ortus est de interfecto socio;
 Recta verò prorupit per primos pugnatores, accipitri similis
 Veloci, qui fugatos-persequitur graculósque, sturnósque:
 Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,
 585 Ruisti & Troianos; iratus nempe eras corde, de socio.
 Et percussit Sthenelaum, Ithamenei dilectum filium,
 Cervicem saxo, abruptitque ejus tendines.
 Cessant autem retrò & primi-pugnatores & illustris Hector.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κακὺς αὐτὸς ἀνὴρ.] Ἡ ἀντίφασις τῇ παλαφάσει ποιεῖ μὴ τὸ ἴσον εἶναι, ἀλλὰ τὸ πλεον. Hermodorus δὲ λέγει ἀντίφασιν, cap. 37. Vide suprâ ad 6, 11; & ad 4, 330.

Ver. 571. — Ἐπειδῶς.] Cod. Harleian. Ἐπειδῶς.

Ver. 572. — λῦσσε.] Vide suprâ ad ver. 472.

Ver. 575. Οἱ δ' αὖ μ' Ἀχιλλεῖ.] Vide suprâ ad 1, 324.

Ver. 577. Τὸν ῥα.] Hunc, inquam —

Ver. 578. — ἡ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.]

— atque illi partibus sequis

Huc caput atque illuc humero ex utroque pendit. Æn. IX, 759.

Ver. 579. — ἄρα.] Ut ex tali vulnere necesse erat.

Ver. 581. — φθιμὸν.] De syllabâ φθι correptâ, vide suprâ ad β', 43; & ad 4, 309, & 314.

Ver. 583. — κολοίᾳς τε ψῆράς τε.] “ Illud “ verò

- "Οσση δ' αἰσανέης ρίπῃ ταναοῖο τέτυκ',
 590 "Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ αἰφείη πειρώμενός ῃ ἐν αἰθέλει,
 "Ἢ ἐν πολέμῳ, δῆτων ὑπὸ θυμορραϊσέων.
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος ῥ' πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς αἰσισαίων,
 Ἐτρεπέτ', ἐκτενεν ῥ' Βαθυκλῆα μεσάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 "Ολβῷ τε πλῆτ' τε μελέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, σῆθε' μέσον, ἔτασέ δ' αὖτε,
 Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 Δέπησεν ῥ' πεσών· πυκινὸν δ' ἄχ' ἔλλαβ' Ἀχαιῆς,
 600 Ὡς ἔπει' ἰοθαλὸς ἀνὴρ, μέλα ῥ' Τρῶες κεχάροντο.
 Σταὶν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες αἰολαῖες· ἔδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μὲν δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 "Ενθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσιῷ
 Λαόλονον, θρασυὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱερεὺς
 605 Ἰδαίῃς ἐτέτυκτο, θεὸς δ' αἶς, τίειο δῆμῳ.

Quantus autem jaculi jactus longi est

- 590 Quod quidem vir emisit connixus vel in certamine-ludi;
 Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:
 Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt eos Achivi.
 Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
 Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
 595 Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans;
 Oribusque divitisque excellebat inter Myrmidonas.
 Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hastâ,
 Conversus repente, quando ipsum jam-assuebatur insequens;
 Fragorem verò is edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
 600 Quòd-ità ceciderat strenuus vir; admodum verò Trojani gavisii sunt:
 Steterunt verò circa ipsum progressi frequentes; neque sanè Achivi
 Fortitudinis obliti sunt, sed vires rectà ferebant in eos.
 Tum verò Merionem Trojanorum interfecit virum armis-acrem
 Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
 605 Idæi erat, deusque veluti, honorabatur à populo:

" verò (sc. verborum sonitum jucundiores)
 " cum primis apud Homerum veteres gram-
 " matici annotaverunt: quòd quum di-
 " xisset quodam in loco πολαῖς τε ψῆρᾱς
 " π, alio in loco non ψῆρᾱς τε sed ψῆρᾱν
 " dixit; Τῶν δ' ἄστ' ψῆρᾱν νῆφ' ἐρχεῖτο δὲ
 " πολαῖν" (ε', 755;) sequutus non com-
 " munem, sed propriam in quoque vocis situ
 " jucunditatem. Nam si alterum in alte-
 " rius loco ponas, utrumque feceris sonitu
 " insuave." *Gell. lib. 13. cap. 19.*

Ver. 589. — τίτυκτο.] Vide suprâ ad γ', 736; & ad δ', 37.

Ver. 591. — θυμορραϊσῆν.] Pronunciatur θυμορραϊσῆν.

Ver. 592. — Τρῶες, δῶσαντο.] Quâ ratione Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυκλῆα, ver. 594; & ὑπὸ ver. 607; & π, ver. 636; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 594. Ἐτρεπέτ'.] Observandus hîc maximè proprius vocis mediæ Usus: Con-vertit se. Vide suprâ ad δ', 199; & ad γ', 141.

Ibid. — Βαθυκλῆα.] Vide suprâ ad δ', 265.

Ver. 597. — ἔτασε.] Vide suprâ ad γ', 192; & ad δ', 140.

Ver. 599. Δέπησεν ῥ'.] Vide suprâ ad γ', 181.

Ver. 602. — ἐξελάθοντο.] *Al. ἐκλαλάθοντο*
Ver. 607.

- Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἄλ'· ὦκα δ' θυμὸς
 "Ωχετ' ὑπὸ μελέων, συερὸς δ' ἄρα μιν (κόντ'· ἔλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 "Ελπεῖο γὰρ τῷ ξέῳ πασιδία προβιβῶν'·
 610 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλδύατο χάλκεον ἔλχ'·
 Πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρείαχ' πελεμίσχθη
 "Ελχε'· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν ὄβριμ' ἄρης·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαςο κορυδαυνομένη καὶ γαίης
 615 "Ωχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ὑπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχησώ περ ἐόντα,
 "Ελχ' ἐμὸν κατέπαυσε Δαρμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δεικλυτὸς ἀντίον ἤυδα·
 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα,
 Πάντων ἀνθρώπων (βέεσαι μὲν, ὅς κέ σευ αἶψα
 "Ελθῇ ἀμυνόμεν'· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

Hunc percussit sub malâ & aure : confestim verò anima
 Abiit è membris ; horrendæque illum tenebræ occupârunt.

Æneas autem in Merionem hastam æream misit ;
 Sperabat enim se asscuturum sub-clypei-tegmine progredientem :

- 610 Sed ille quidem ex-adverso conspiciatus evitavit æream hastam ;
 In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem hasta longa
 Solo infixæ est, supràque pars-posterior quassabatur
 Hastæ ; tum deinde remisit impetum rapidè-actum æs :

Cuius adeò Æneæ vibrans in terram

- 615 Abiit ; quippe incassum robustâ è manu exilierat.

Æneas autem animo iratus est, dixitque :

" Merione, citò certè te, saltatorem quantumvis egregium,

" Hasta mea compescuisset in-perpetuum, si quidem te percussissem.

Ilum verò Meriones hastâ-inclytus vicissim affatus est :

- 620 " Ænea, arduum est, te, fortis licèt sis,

" Omnium hominum extinguere robur, quicumque te contra

" Venerit propulsaturus ; mortalis certè & tu es.

Ver. 607. — συερὸς δ' ἄρα μιν (κόντ'· ἔλεν.]

Immolat, ingentique umbrâ tegit —

Æn. X, 541.

Ver. 610. — αἶψα ἰδὼν ἠλδύατο.] Vide suprà ad v, 404.

Ibid. — χάλκεον ἔλχ'·] Vide suprà ad γ, 380.

Ver. 613. — ἀφίει μὲν.] Vide suprà ad v, 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ — "Ωχετ' —.]

Verbis hi duo, quos in uno MS deesse annotat *Bartheles*, desunt etiam in Codice *Hartmanni*.

Ver. 615. — ἐπεὶ ῥ'·] Quippe, ut *diEum* est, — ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρ-

χησώ περ ἐόντα.] "Ομηρ'· δ' Μηριόνη
 καὶ αἰχμῇαι βολόμεν', ἀλλὰ ποσμήσαι, ὀρ-
 χησώ προσέειπ'· καὶ ἔτιος ἄρα ὀπίσθιμ'· ἐλ
 καὶ γνώριμ'· ἀπασιν δ' ἐπὶ τῇ ὀρχησικῇ, ἄρα
 καὶ αἱ "Ελλῆνες μόνον ταῦτα κίπτεσθαι ἀδελ-
 αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αἱ Τρῶες αὐτῷ, καὶ τοὶ περὶ
 μὲν ὄντες. "Εσέρον γὰρ, οἶμαι, καὶ ἔτι τοὺς πο-
 λεμῶν αὐτῷ κερήνηα, καὶ ἀνδρείαν δὲ ἐξ ὀρ-
 χήσεως ἐκείνη. Φασὶ δ' καὶ ἐπὶ αὐτῷ πικρῶς,
 " Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχησέν περ ἐόν-
 " τα, "Ελχ' ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian*.
 περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622. — θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.]

— mortali urgemur ab hoste

Mortales : totidem nobis animæque ma-
 nusque.

Æn. X, 375.

Ver. 625

- Εἰ κ' εἴω (εἰ βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αἰψά κε, κ' κρηϊερός περ ἐὼν κ' χερσὶ πεποιθώς,
 625 Εὖχ' ἐμοὶ δώης, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνέειπε Μενοίλις ἄλκιμον υἱός·
 Μηρόνῃ, τί (ὐ ταῦτα, κ' ἐοθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, ἔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν
 Νεκρῶ χωρήσασιν, πάρ' οὐ τινὰ γαῖαν κατέξῃ·
 630 Ἐν γὰρ χερσὶ τέλ' πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βελῇ·
 Τῷ, ἔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσότητι Φῶς.
 Τῶν δ' ὥς εἰδυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
 Οὔρεσ' ἐν βήσσει, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' αἰκὴ·
 635 Ὡς γὰρ ὠρνυτο δῆπ' ἀπὸ χθονὸς ἄρυοδείης,
 Χαλκῶ τε, ῥινῶ τε, βοῶν τ' ἄποισι γαῖαν,
 Νυκτομέδων ξίφεσιν τε κ' ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Οὐδ' ἂν ἔτι Φραδμῶν περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 Ἔλιν, ἐπεὶ βελέεσσι, κ' αἵματι, καὶ κονίεσσιν,
 640 Ἐκ κεφαλῆς εἰλυτο Διφάμπερες ἐς πόδας ἄκρας.
 Οἱ δ' αἰεὶ δ' ἔτι νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μῦαι
 Σταθμῷ ἐνὶ βρομέεσσι δ' ἠπὶ λαγέας κ' πέλλας,

- “ Si & ego te percussero affectus medium acuto aere,
 “ Statim, strenuus licet sis & manibus fretus,
 625 “ Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-infigni.
 Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menæti fortis filius:
 “ Merione, cur tu hæc, strenuus licet, concionaris?
 “ O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis
 “ A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:
 630 “ In manibus enim finis pugnae, verborum autem finis in concilio;
 “ Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare.
 Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà sequebatur deo-par vir.
 Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
 Montis in saltibus, longèque exauditur:
 635 Sic horum excitabatur strepitus à terrâ latè-patente,
 Æréque, coriόque, boúmque-tergoribus scitè-compositis,
 Percussorum ensibúsque & hastis utrinque acutis.
 Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
 Agnôset; quippe telis & sanguine, & pulveribus,
 640 A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.
 Illi verò assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscæ
 In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Ver. 625. — δώης.] Al. δαίης.

Ver. 628. — ἔτι Τρῶες.] Cod. Harleian.

ἔτι Τρῶες.

Ibid. — ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.] Ita edidit Barnesius: Quocum facit & Codex Harleianus. Al. ὀνειδείας ἐπέεσσιν. Sed, ut opinor, minus recte. Vide suprâ ad α', 519.

Ver. 633. — ὄρωρεν.] Vide suprâ ad β', 610.

Ver. 635. — ὠρνυτο.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — δῆπ' .] Vide suprâ ad γ', 455.

Ver. 642. — βρομέεσσι.] Cod. Harleian. βρομέεσσι.

Ibid. — δειλαγέας κ' πέλλας.] Πέλλας, αἰγῶν σκυφοειδῆς, πυθμῶν ἔχοντες καλύτεις, οἷς ὁ ἄμεινον τὸ γάλα, Ὁμῆς, “ ὥς ἔτι “ μῦαι

- Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγῃ ἀγλαὰ δεύει·
 Ὄς ἄρα τοὶ παρὰ νεκρὸν ὁμίλεον· εἴδε ποῖε Ζεὺς
 645 Τρέψεν ἀπὸ κροτέρης ὑσμίνης ὅσας φαεινῶ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλη, μερμηρίζων,
 Ἥδη καὶ κείνον ἐν κροτέρῃ ὑσμίνῃ
 Αὐτὰς ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι φαίδιμῳ· Ἐκίωρε
 650 Χαλκῷ δῆώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τόλχ' ἔληθ'.
 Ἥ ἐτι καὶ πλεόουσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπυῷ.
 Ὄδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Ὅφρ' ἦνς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῇ·
 Ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἐκίωρε χαλκοκορυσίῳ
 655 Ὀσσαῖο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοῖτο.
 Ἐκίωρε ὃ πρωτίστ' ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτρεπε, κέκλειο δ' ἄλλων
 Τρῳας φάγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰσθ' ἀλάνηα.
 Εἴθ' εἴδ' ἰφθιμοὶ Λύκιοι μῦθον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημῆνον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vasa rigat :

Sic utique ii circa mortuum versabantur : Nec unquam Jupiter

- 645 Vertebat ab asperâ pugnâ oculos fulgentes,
 Sed in ipsos utique aspiciebat, & consultabat animo
 Multa admodum de cæde Patrocli, anxie-deliberans,
 An jam & illum in asperâ pugnâ
 Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
 650 Ære caderet, deque humeris arma auferret ;
 An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
 Sic etiam ei cogitanti, visum est satius esse,
 Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
 Retrò Trojânos & Hectorem æreis-armis-acrem
 655 Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.
 Hectori autem primo imbellem animum immisit :
 Currûque is conscenso in-fugam vertit-se, hortatûsque est cæteros
 Trojanos fugere : agnovit enim Jovis sacras lances.
 Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi-sunt
 660 Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
 Jacentem in cadaverum acervo : multi enim super ipsum

“ μῆναι Σταθμὸς ἐνδρομέωσιν εὐλαγίας καὶ
 “ πείλας.” *Αἰθνησις*, lib. 11. cap. 13.

Ver. 644. — ἄρα.] *Ue diximus* —
 ver. 641.

Ver. 647. — μερμηρίζων.]

— animum nunc huc celerem, nunc
 dividit illuc ;

In partesque rapit varias, perque omnia
 versat. *Æn.* IV, 285.

Ver. 652. Ὄδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρ-
 διον εἶναι.]

Hæc alternanti potior sententia visa est.
ibid. 287.

Ver. 653. — Πηληϊάδεω Ἀχιλῇ.] Vi-
 de suprâ ad α', 1.

Ver. 654. — χαλκοκορυστήν.] Vide suprâ
 ad β', 1.

Ver. 655. — πολέων.] Enuntiabatur, ac si
 scriptum fuisset πολῶν. Vide suprâ ad β', 811.

Ver. 656. — θυμὸν ἐνῶρσεν.] *Cod. Har-*
leian. θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φύζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660. — βασιλῆα.] Vide suprâ ad α', 265.

Ibid. — βεβλημῆνον ἦτορ.] Ita ex MSS e-
 didit *Barnesius*. *Al.* βεβλημῆνον ἦτορ. *Co-*

dex Harleianus legit, διδαγμῆνον ἦτορ.

Ver. 662.

- Καίππειον, εὐτ' ἔριδα προΐερώ ἐτάννασε Κρονίον.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνῳ ἔντε' ἔλοντο,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ὦπ' ἡσας
 665 Δῶκε Φέρειν ἐτάροισι Μενoitίη ἀλκιμῷ υἱός.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰδ' ἄγε νῦν, Φίλε Φοῖβε, κελαυεφές αἶμα κάθησον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἐπείλα,
 Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῆσον πόλαμοιο ῥοῇσι,
 670 Χεῖσόν τ' ἀμβροσίη, ὦε δ' ἀμβροσία εἰμάλα ἔασον·
 Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν αἶμα κραπνοῖσι φέρεσθ,
 Ὑπνῷ ἢ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὥκα
 Θήσασιν Λυκίης Ὀρέης πτόνι δῆμῳ·
 Ἐνθα ἰ ταρχύσασι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 675 Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δ' κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Φύλοπιν αἰνιῶ·
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῆσεν πόλαμοιο ῥοῇσι,
 680 Χεῖσέν τ' ἀμβροσίη, ὦε δ' ἀμβροσία ἔσσε·

- Deciderant, quandò certamen asperum intendebat Saturnius;
 Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
 Ærea, coruscantia, quæ quidem cavae ad naves
 665 Dedit ferenda sociis Menœtii fortis filius.
 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter :
 “ Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro sanguine purga
 “ Profectus è telorum-acervo sublatum Sarpedonem, & ipsum deinde,
 “ Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
 670 “ Ungéque ambrosiâ, immortalibusque vestibus induito.
 “ Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
 “ Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr
 “ Ponent Lyciæ latæ in opulento populo :
 “ Ibi ei exequias-facient fratresque familiarésque,
 675 “ Tumuloque cypripque : hic enim, honor est mortuorum.
 Sic dixit : Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo :
 Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem :
 Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,
 Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
 680 Unxitque ambrosiâ, immortalibusque vestibus induit ;

Ver. 662. — Κρονίον.] De profodiâ vocis Κρονίον, Κρονίων, Κρονίον; vide suprâ ad 4, 397 & 265.

Ver. 666. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide suprâ ad 4, 175.

Ver. 667. Εἰδ' ἄγε.] Vide suprâ ad 1, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα.] Cod. Harleian. Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα, —. Cæterùm scribendum hîc conjicit

Tho. Bentleius, Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex ver. 678, 781, & 126.

Ver. 673. Θήσασιν Λυκίης.] Cod. Harleian. Θήσασ' ἐν Λυκίης; ut infrâ, ver. 683. Κάθησαν ἐν Λυκίης.

Ver. 674, 675. Ἐνθα ἰ ταρχύσασι — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea socios inhumataque corpora terre Mandamus: qui solus honos Acheronte sub imo est.

Æn. XI, 22. Ver. 682.

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὅπως ἢ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἱ γὰρ μιν ὦκα
 Κάτθεσαν ἐν Λυκίᾳ εὐρείῃσι πτόνι δῆμῳ
 Πάτροκλ' δ' ἵπποισι ἔ' Αὐτομέδοντι κελύσας,
 685 Τρῶας ἔ' Λυκίας μελεκίαθε, ἢ μέγ' αἰάσθῃ,
 Νήπι'· εἰ γὰρ ἔπ' Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἥτ' ἂν ὑπέκφυε κῆρα κακῶ μέλαν' ὀφθαλμοῖο.
 Ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νό'ον, ἢ περ ἀνδρῶν,
 ὅς τις ἢ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, ἔ' ἀφείλετο νίκῃ
 690 Ἐπιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐπόρρωσιν μάχεσθαι.
 Ὅς οἱ ἢ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάειξας,
 Πατρόκλης, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν;
 Ἀδρησον μὲν πρῶτα, ἔ' Αὐτόνοον, ἢ Ἐχεκλον,
 695 Καὶ Πέρημον Μεσάδην, ἢ Ἐπίστορα, ἔ' Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
 Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeritèr
 Deposuerant in Lyciæ latæ opulento populo.
 Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus,
 685 Troianos & Lycios insequabatur, & magnum accepit-malum,
 Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâisset,
 Certè effugisset satum exitiale atræ mortis.
 Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
 Qui & sortem vitum in-fugam vertit, & aufert victoriam
 690 Faciè, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
 Qui ei & tunc animum in pectoribus extirulavit.
 Tum quem primum, quem & postremum interfecisti,
 Patrocle, quandò jam te dii ad mortem vocârunt?
 Adrestum quidem primum, & Autonoum, & Echeclum,
 695 Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682. — ἰά.] *Us jussi erant* —

Ver. 685. — αἰάσθῃ.] *Vide suprâ ad l, 116.*

Ver. 686. Νήπι'.]

Infelix; qui — *Æn. II, 345.*

Ibid. — Πηληϊάδαο φύλαξεν.] *Cod. Harleian. Πηληϊάδαο ἐφύλαξεν.*

Ver. 688. Ἀλλ' αἰεὶ γε.] *Ita ex uno MS edidit Barthelemy. Quam lectionem & probat Henricus Stephanus ad l, 176. Al. Ἀλλ' αἰεὶ γε.*

Ibid. — ἢ περ ἀνδρῶν.] *Cod. Harleian. ἢ περ ἀνδρῶν. Al. αἰεὶ ἀνδρῶν.*

Ver. 689, 690. Ὅς τις ἢ — ὅτε δ' αὐτὸς ἐπόρρωσιν μάχεσθαι.] *Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐπόρρωσιν μάχεσθαι. Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐπόρρωσιν μάχεσθαι. Henricus Stephanus legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐπόρρωσιν μάχεσθαι, itaque explicat: "Sed semper Jovis sententia superior est sententiâ hominum, quippe qui strennum etiam virum lætetur, aded ut ei vietiorem facile auferat;*

"aliàs verò ad pugnam accendit." Quod (ut & ipse annotat,) meliùs cum sequente, "Ὅς οἱ ἢ πύτι, &c." congruit: Itemque, ubi iterùm occurrunt iidem hi duo versus, Il. ε', 177, 178; Codices omnes habent, ἐπὶ τῷ ἐπόρρωσιν μάχεσθαι, nec ullus intellectus ambiguo est locus. Cæterùm hos ducs versus in quibusdam codicibus deesse annotat Eustathius: ἵσταν ἢ ὅτι ἐν τῷ ἔ' ἀντιγράφῳ μὲν τὸ, "κρείστων νόος ἢ περ ἀνδρῶν," & καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ εἰχον, ἀλλὰ μόν' ἔ' ἔ' τ' οἱ, "Ὅς οἱ ἢ πύτι, &c." μὴ ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν."

Ver. 691. Ὅς οἱ.] *Vide suprâ ad l, 51.*

Ibid. — ἀνῆκεν.] *Cod. Harleian. ἀνῆκεν.*

Ver. 692. Ἐνθα τίνα πρῶτον.]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo

Dejicis? — Æn. XI, 684.

Ver. 694. — Ἐχεκλον.] *Cod. Harleian. Ὀπίτῳ.*

M.

Ver. 700.

- Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, καὶ Μέλιον, ἠδὲ Πυλάρτιον.
 Τὴς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι Φύγαδ' ἐμνώνοντο ἕκαστος.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦες Ἀχαιῶν,
 Πατρίκλῃ ὑπὸ χερσὶ, πρὶν πρὸ γ' εἶχαι θῦεν.
 700 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτης ἔπι πύρρῃ
 Ἔσθῃ, τῷ ὅλοα Φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶν βῆ τέχεσσι ὑψηλοῖο
 Πάτροκλῃ, τεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιζεν Ἀπόλλων,
 Χείρεσιν ἀθανάτησι φαινήναι ἀσπίδα νύσων.
 705 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυλο, δαίμονι ἴσθι,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Χάζεο, διοχμῆες Πατρόκλεις· ἔνυ πει αἶσα
 Σῶ ὑπὸ δαυρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῇ, ὅππερ ἔο πολλὸν ἀμείνων.
 710 Ὡς φάτο· Πατρόκλῃ δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μιῶν ἀλδρόμευ ἐκαίησάλας Ἀπόλλωνος.
 Ἐκίωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃσι ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Δῖζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο καὶ κλόνον αὐθις ἐλάσας,

- Deindè verò Elafum, & Mulium, atque Pylartem;
 Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-eundi memores fuere quisque.
 Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 Patrocli sub manibus, supra-medum enim ante alios hastâ furebat;
 700 Nisi Apollo Phæbus benè-structâ super turri
 Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
 Ter quidem in cubitum scandebat muri excelsi
 Patroclus, ter autem ipsum-asperè-excerptum deturbavit Apollo,
 Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
 705 Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
 Minacitèr tum verò increpitans allocutus est longè-jaculans Apollo:
 “ Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum
 “ Tuâ iùb hastâ urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,
 “ Neque sub Achille, qui tamen te multò fortior.
 710 Sic dixit: Patroclus autem recessit longe retrò,
 Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
 Hector verò in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:
 Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,

Ver. 700. — Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide suprà ad á, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτησι.] Cod. Harleian. Χείρεσιν ἀθανάτησι.

Ibid. — ἀθανάτησι.] Vide suprà ad á, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'.] Male híc edidit Barnesius Δεινὰδ', contenditque παρόλεσθαι τὸ Δεί. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide suprà ad á, 439; & ad á, 57.

Ibid. — προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.] Al. ἔπι πύρρῃ ἐκαστὸς προσέφη.

Ver. 708. — πέρθαι.] Cod. Harleian. πέρσαι.

Ver. 709. — Ἀχιλλῇ ὅππερ.] Quâ ratione Ἀχιλλῇ, híc ultimam producat;

item ἀλδρόμευ, ver. 711; & εἰσάει, ver. 716; & αὐτοκασίην, ver. 718; vide suprà ad á, 51.

Ver. 711. — ἀλδρόμευ.] Al. ἀλδρόμευ, ut suprà á, 444.

Ibid. — ἐκαίησάλας Ἀπόλλωνος.] Vide suprà ad á, 75.

Ver. 712—719. — πύλῃσι ἔχε — ἵππους ἑπὶ.] Cod. Harleian. πύλῃσι ἔχε — ῥοῖσιν ἑπὶ.

Ver. 712—724—732. — μώνυχας ἵππους — κατὰ μώνυχας ἵππους.]

———— solido ————— ungula cornu.

Virg. Georgic. III, 88.

Ver. 713.

- Ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλλῶαι.
 715 Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἀνέρι εἰσάμεναι αἰζηῶ τε, κρατερῶ τε,
 Ἀσίου, ὃς μήτεως ἰὼ Ἑκτορ ἵπποδάμοιο,
 Αὐτοκασίγνητον Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ροῆς ἐπὶ ΣαγΓαρίοιο.
 720 Τῷ μιν εἰσάμεναι προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἑκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; ἔδ' ἐτί σε χρῆ.
 Αἰεὶ ὅσον ἦσων εἰμι, πόσον ζεο φέρειρα εἴλω.
 Τῷ κε τάχα συγερῶς πολέμῳ ἀπερωήσεις.
 Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
 725 Αἴκῃ πῶς μιν ἔλῃς, δῶν δέ τοι εὖχεται Ἀπόλλων.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Κεχρομένη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Φαίδιμῳ Ἑκτορ
 Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσει' ὁμιλον ἰών· ἐν δὲ κλοῖον Ἀργείοισιν
 730 Ἦκε κακὸν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορ κῦδος ὀπαζεν.
 Ἑκτορ δ' ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα, ἔδ' ἐνάριζεν.

An copias ad murum clamore-imperaret congregari.

- 715 Hæc quidem ei cogitanti afficit Phæbus Apollo,
 Viro cum-se-affimulâset juvenique, fortique,
 Aſio, qui avunculus erat Hectoris equum-domitoris,
 Frater-germanus Hecubæ, filiûsque Dymantis,
 Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
 720 Huic se cum affimulâſſet, allocutus eſt Phæbus Apollo:
 " Hector, cur à pugnâ ceſſas? neque enim omnino te decet.
 " Utinam quantò deterior ſum, tanto te fortior eſſem:
 " Tum proſectò ſtatim tuo-malo à pugnâ reſceſſiſſes.
 " Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
 725 " Si quâ ipſum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
 Sic factus, rurfus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
 Cebriocnem verò juffit bellicoſum illuſtris Hector
 Equos ad prælium verberantem-agere: At Apollo
 Ingreſſus eſt medium-agmen proſectus; perturbationem autem Argivæ
 730 Immiſit exitialem, Trojanisq; & Hectori gloriam præbuit.
 Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:

Ver. 713. Δῖς γὰρ.] Vide ſuprà ad ver. 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμεναι.]

formâ tum vertitur oris

Antiquum in Buten — Æn. IX, 646.

Ibid. — εἰσάμεναι.] Vide ſuprà ad γ', 45; & ad γ', 141.

Ver. 717. — ἵπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητον Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος.] Virgilio, non Dymantis, ſed Ciffei filia erat Hecuba.

— & face prægnans

Ciffeis regina Parin creat. —

Æn. X, 704.

Vide ſuprà ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμεναι.] Vide ſuprà ad γ', 359.

Ibid. — προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.]

Al. προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. — ἔλῃς, δῶν δέ τοι.] Al. ἔλῃς, δῶν δέ τοι.

Ver. 728. — πεπληγέμεν.] Vide ſuprà ad γ', 31; & ad β', 314.

Ver. 729. Δύσει'.] Vide ſuprà ad β', 353 & ad ε', 109.

Ver. 731. Ἑκτορ δ' ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα.]

— Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ.

- Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλῳ ἔπεχε κρατερῶνυχας ἵππους.
 Πάτροκλῳ δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτ' χαμᾶζε,
 Σκαυῇ ἔχῃ· ἐτέρηφι ᾗ λάζετ' πέτρῃ
 735 Μάρμαρον, ὀκείονίῃ, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.
 Ἦκε δ' ἐρυσάμην· εὐδὲ δὴ χάζετ' φωτὸς,
 Οὐδ' αἰλίωσι βέλῃ· βάλε δ' Ἑκτορῷ ἠνιοχῆα
 Κεβρόνιῳ, νόθον υἱὸν αἰακλῆῳ Πελάμοιο,
 Ἴππων ἠνὶ ἔχονίῃ, μετώπιον ὄξεϊ λαῖ.
 740 Ἀμφότερος δ' ὀφρῦς ζυῖελεν λίθῳ, εὐδὲ οἱ ἔχεν
 Ὀσέον· ὀφθαλμοὶ δ' χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 Αὐτῷ πρόθε ποδῶν· ὁ δ' αἶρ', ἀνδρῆα ἰοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' Ἀεργέῳ δίφρῳ· λίπε δ' ὀσέα θυμός.
 Τὸν δ' ὀπκέρτομεν προσέφη, Πατρόκλεις ἵππευ·
 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς αἰνῆρ, ὥς ρεῖα κυβισᾷ.
 Εἰ δὴ περὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γήοιλο,
 Πολλὰς ἀν' κορέσειεν αἰνῆρ ὁδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυαπέμφελθ' εἴη.

Sed ille in Patroclum dirgebat validos-ungulis equos.

Patroclus autem ex-alterâ-parte ab equis defiliit in terram,
 Sinistrâ hastam tenens : alterâque arripuit saxum

- 735 Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
 Misit verò connixus, neque diù aberat à viro,
 Neque frustra-misit telum : percussit enim Hectoris aurigam
 Cebrionem, nothum filium illustri Priami,
 Equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide :
 740 Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
 Os ; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
 Ipsi autè pedes : Ipse verò urinatori similis,
 Decidit ab affabrè-factâ fellâ ; liquitque ossa anima.
 Illum autem asperè-deridens allocutus es, Patrocle eques :
 745 “ Pape, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinator :
 “ Sicubi sanè & ponto in piscoso esset,
 “ Multos satiare posset vir hîc, ostrea quærens,
 “ Nave defiliens, etsi tempestuosus esset :

Ipse neque aversos dignatur sternere
 morti :

Nec pede congressos æquo, nec tela fe-
 rentes

Insequitur : solum densâ in caligine
 Turnum

Vestigat lustrans, solum in certamina
 poscit. *Æn. XII, 464.*

Ibid. εἰδείζεν] *Cod. Harleian. εἰαρίζεν.*
 Quo modo & in uno MS scriptum repperit
Barnesius.

*Ver. 732. — ἔπεχε.] Al. ἴφπε; ut su-
 præ ver. 724.*

*Ver. 733. — ἄλλο χαμᾶζε.] Vide supra
 ad γ', 29.*

*Ver. 735. — ὀκείονίῃ.] Cod. Harleian.
 ὀκείονίῃ.*

Ver. 736. — ἐρυσάμην· εὐδὲ δὴ] Quâ
 ratione & ἐρυσάμην·, & εὐδὲ, hîc ultimam
 producant ; item τῇ, *ver. 767 ;* & δὴ, *ver.*
773 ; & χαμᾶζε, *ver. 774 ;* vide supra ad
 α', 51.

Ibid. — χάζετ' φωτὸς.] Al. ἄζετ' φωτὸς.

*Ver. 741. — ἐν κονίῃσιν.] Vide supra ad
 γ', 508.*

Ver. 742. — ὁ δ' αἶρ', ἀνδρῆα ἰοικώς.]
 Vide supra ad μ', 385.

*Ver. 743. — ἀεργέῳ δίφρῳ.] Pronuntiaba-
 tur αἰεργῆς, vel αἰεργῆς. Ut rectè hîc an-
 notavit Barnesius. Vide supra ad ε', 116.*

*Ver. 745. — ὥς ρεῖα κυβισᾷ.] Cod. Har-
 leian. ὥς ρεῖα κυβισᾷ.*

Ver. 751.

- Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβισᾷ.
 750 Ἡ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστήηρες ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὅττι Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντι ἔχων, ὅς τε σαθμὸς κερατίζων,
 Ἔβλητο πρὸς σῆθον, ἐπὶ τὴν μιν ὤλεσεν αἰκλή.
 Ὡς ὅττι Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 755 Ἐκὼρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε.
 Τὸν περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, δημιυθήτιον,
 Ὄτ' ὄρετο κορυφῇσι περὶ κλαμύης ἐλάφοιο,
 Ἀμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 Ὡς περὶ Κεβριόναο δὺν μήσωρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ Φαίδιμος Ἐκὼρ,
 Ἰεὺτ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἐκὼρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἔχλ' μεθίει.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δ' ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζυῖαλον κεραιερῶν ὑσμίνῃ.
 765 Ὡς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν

- “ Adeo nunc in campo è curru facilè urinator :
 750 “ Profectò & inter Trojanos urinatores utique sunt.
 Sic locus, Cebriónem heroem invasit,
 Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
 Vulneratur ad pectus, suaque ipsum perdit virtus :
 Sic in Cebriónem, Patrocle, infiliisti ardens.
 755 Hector verò ex-alterâ-parte ab equis defiliit in-terram.
 Hi duo de Cebriónem, leones tanquam, pugnabant ;
 Qui is montis verticibus de interemptâ cervâ,
 Ambo esurientes, magnis animis pugnant :
 Sic de Cebriónem duo artifices pugnae,
 760 Patroclusque Menætiades & illustris Hector,
 Cupiebant alter alterius incidere corpus sævo ære.
 Hector quidem capite postquamprehendit, non dimittebat ;
 Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede : Et jam cæteri
 Trojani & Danaï committebant acre prælium.
 765 Ut verò Eurýsque Notýsque certant inter-se

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν — βεβήκει.] Si βέ-
 λους dixisset, jam non constitisset Tempo-
 rum ratio. Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 755. — ἄλτο χαμαῖζε.] Vide suprâ ad
 γ', 29.

Ver. 757. Ὄτ'.] Qui atique —. Qui
 scilicet —.

Ver. 762. — ἔχλ' μεθίει.] Al. ἔχλ' μεθείει.
 Utroque salvâ prosodiâ. Nam vox μεθίει
 mediâ naturâ producit :

—— ἐπεὶ λάβεν, ἔχλ' μεθίει. δ', 716.

—— ἔχεν ποδός — ἀναχαιρόν, ἔδλ' μεθίει.
 φ', 72.

Ἀρρεῖα, μέγιστον τι μῦθός — δ', 234.
 Quod autem eadem hæc vox nonnullis in lo-
 cis mediâ correpta occurrat ; ut,

Πολλάκι γὰρ μῦθός — — — — — κ', 121.
 Ἄλλα ἱκανὸν μῦθός — — — — — ζ', 523 ;
 & alibi ; positioni hoc soli debetur. Vide
 suprâ ad γ', 103 ; & ad δ', 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐρι-
 δαίνετον ἀλλήλοισιν — — — — — Ὡς Τρῶες.

Ac velut annoso validum cum robore
 quercum

Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus
 illinc

Erue inter se certant ; it stridor, &
 altè

Consternunt terram concusso stipite
 frondes — — —

Haud secus — — — — — Æn. IV, 441.

Adversî rupto cœu quondam turbine venti
 M 3

Confl-

- Οὔρεσ' ἐν βήσσης, βαθείῳ πελεμιζέμεν ὕλῃ,
 Φηγόν τε, μελίῳ τε, τανύφλοιόν τε κρήνηαν,
 Αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλόν τανυήκεας ὄζυς
 Ἦχῃ θραυστή, πάταλ' δέ τε ἀΐνυμναίων.
 770 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δήην, καὶ ἕτεροι μνῶντ' ἰλοοῖτο φοβοιο.
 Πολλὰ δ' ἸΚεβελόνῳ ἀμφ' ὄξεα δᾶρα πεπήγχι,
 Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νάρθηφι θορόντες.
 Πολλὰ δὲ χειρμάδια μέγαλ' ἀσπίδας ἐσυφέλιξε
 775 Μαρναμένων ἀμφ' αὐτὴν· ὁ δ' ἐν εὐροφάλιγχι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεσάλωσι, λελασμέν' ἱπποσιωάων.
 Ὄφρα μὲν ἥελι' ἄμφοισιν ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δ' λαός.
 Ἦμ' δ' ἥελι' μέλαινάσσετο βελυτόνδε,
 780 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.

- Montis in saltibus, profundam concurrere sylvam,
 Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
 Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
 Sono immenso, fragor autem exoritur inter frangendum :
 770 Sic Trojani & Achivi mutuis assultibus
 Cædebant, nentri verò meminerant perniciosæ fugæ.
 Multæ autem Cebriem circa acutæ hastæ defixæ sunt,
 Sagittæque alatæ à nervis salientes :
 Multa & saxa ingentia clypeos contudêre
 775 Pugnantium circa ipsum ; is autem in vortice pulveris
 Jacebat ingens ingenti-spacio, oblitus aurigationis.
 Quamdiù quidem sol medium cælum ascendebat,
 Tamdiù valdè utrosque telæ attingebant ; cadebatque populus :
 Cùm verò sol transibat ad occasum,
 780 Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant :

Confligunt Zephyrusque Notusque, &
 Lætus Eois

Euris equis : stridunt sylvæ ———

Æn. II, 416.

Macrobios hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilii Homericæ carminis majesta-
 tem non æquat. Lib. 5, cap. 13.

Ver. 766. — πελεμιζέμεν ὕλῃ.] Al. πο-
 λεμιζέμεν ὕλῃ.

Ibid. — ὕλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 769. — ἀΐνυμναίων.] Vide suprâ ad
 γ', 267.

Ver. 772. — δᾶρα πεπήγχι.] Cod. Har-
 leian. δᾶρ' ἐπιπήγχι.

Ver. 775. — ὁ δ' ἐν εὐροφάλιγχι κονίης.]

Cod. Harleian. ὁ δ' ἐν εὐροφάλιγχι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεσάλωσι.]

— ingentem, atque ingenti vulnere
 victum. Æn. X, 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem
 ipsam aptissimè depingente, vide suprâ ad
 γ', 363 ; & ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἥελι' ἄμφοισιν.]

——— medios cum Sol accenderit æ-
 stus. Georg. IV, 401.

——— medium Sol igneus orbem
 Hauserat ——— Ibid. 426.

Sol medium cæli conscenderat igneus
 orbem. Æn. VIII, 97.

Ibid. — ἀμφιβεβήκει.] Vide suprâ ad ε',
 37 ; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπ-
 λετο· πίπτε δ' λαός.]

Jam gravis æquabat luctus & mutua
 mavors

Funera : cædebant pariter, pariterque
 ruebant. Æn. X, 755.

Ver. 779. Ἦμ' δ' ἥελι' μέλαινάσσετο
 βελυτόνδε.]

——— aratra jugo reserunt suspensa ju-
 venci,

Et sol crescentes decedens duplicat um-
 bras. Eclog. II, 65.

Ibid.

- Ἐκ μὲν Κεβελόνῳ βελέων ἥρωα ἔρυσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, ἢ ἀπ' ὤμων τώχε' ἔλυντο.
 Πάτροκλ' ὃ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρκεσε·
 Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρκεσε, θεῶν ἀτάλαντ' Ἀρηϊ,
 785 Σμερδαλέα ἰάχων· τεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσθ',
 Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 Ἦνίετο γάρ τοι Φοῖβ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὃ μὲν τ' ἰόντα καὶ κλόνον σὺκ ἐνόησεν·
 790 Ἦϊετο γὰρ πολλῇ κεκαλυμμέν' ἀνιέβόλησε·
 Στῆ δ' ὀπίθε, πλῆξεν ὃ μείλαφρενον, εὐρέε τ' ὤμα
 Χερὶ καλαπρίων· σρεφεδίνηθεν δέ οἱ ἔασε.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κωέλω βάλε Φοῖβ' Ἀπόλλων
 Ἥ ὃ κυλινδομένη καναχλὺ ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
 795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν ὃ ἔθειραι
 Αἵματι καὶ κονίησι· πάρ' οὖν γε μὲν ἔθ' ἐμίς ῥεν,
 Ἴπποκόμον πύληκα μιαίνεσθ' κονίησιν·
 Ἄλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ' Ἀχιλλῆ'· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορὶ δῶκεν

Cebionem quidem è telorum-acervo heroëm extraxerunt,

Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt.

Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit :

Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,

785 Horrendum clamans ; ter autem novenos viros interfecit :

Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo p-r,

Tum verò tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis :

Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ

Terribilis : Hic quidem illum euntem per turbam non vidit ;

790 Caligine enim multâ tectus obvius-vepiebat :

Stetit autem à-tergo, percussitque interscapilium, latosque humeros,

Manu pronâ : vertigine autem correpti-sunt ei oculi.

Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo :

Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum

795 Oblonga galea ; sedataeque sunt jubæ

Sanguine & pulveribus : Antea quidem fas utique non erat,

Setis-equinis-comantem cassidem sedari pulveribus ;

Sed viri divini caput, venustamque frontem

Tuebatur Achillis : tum verò Jupiter Hectori dedit

Ibid. — μένιν αἰετοῖο] *Al.* μένιν αἰετοῖο.

Ver. 781. — ἰρύναν.] *Ita Barnesius, ex MSS. Kecké. Al.* ἰρύναν ; Quid penultimam correptit : — ἰρύναν ἔξ' ἑρυσ' αἰχμηῶ. *suprà ver.* 505.

Ver. 784. — ἀτάλαντ' .] *Vide suprà ad β, 627.*

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων.] *Vide suprà ad γ, 456.*

Ver. 786. — ἐπέσσυτο.] *Vide suprà ad γ, 460.*

Ver. 287. Ἐνθ' ἄρα τοι — φάνη βιότοιο τελευτή.]

Hic tibi mortis erant metæ. —

Æn. XII, 546

Ver. 792. — σρεφεδίνηθεν.] *Cod. Harleian.*

Ver. 794. — καναχλὺ.] *Vide suprà ad γ, 455.*

Ver. 798. — μέτωπον.] *Al.* πρὸς ὤμων.

- 800 Ἦ κεφαλῇ Φορέειν· χεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρον·
 Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον εἶχον,
 Βελύ, μέγα, σιβαρόν, κεκορυμβύον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 Ἀσπίς (ῶν τελαμῶνι χαμαὶ πέσσε τερμιόεσσα·
 Λάσσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 805 Τὸν δ' αἶψα φρένας εἶλε, λῦθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα·
 Στῆ ᾗ ταφάν· ὅπιθεν ᾗ μεῖα φρενον ὀξεί δαυρὶ
 ὦμων μεσσηγὺ χεδόθεν βάλε Δάρδανον ἀνὴρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβόν, ὃς ἠλικίῳ ἐκέκαστο
 Ἐλχεῖ θ', ἱπποσιῶν τε, πόδεσσιν τε καρπαλίμοισι·
 810 Καὶ γὰρ δὴ ποῖε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἱππων,
 Πρῶτ' ἐλθὼν (ῶν ὄχεσφι, διδασκόμηνον πολέμοιο.
 Ὃς περ πρῶτον ἐφῆκε βέλων, Πατρόκλεις ἱππεῦ
 Οὐδὲ δάμασ'· ὃ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χειρὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· εἰδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊολῆτι.
 Πάτροκλον ᾗ θεῶν πληγῇ καὶ δαυρὶ δαμασθαίῃ,
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνον ἐχάζετο, κῆρ' αἰλεείνων.
 Ἐκίωρε δ', ὡς εἶδεν Πατρόκλῆα μεῖα θυμόν

800 Suo capite ferendam : prope enim ei erat exitium.

Tota verò ei in manibus tracta est praelonga hasta,
 Gravis, magna, valida, ære-præmunita ; & ab humeris
 Clypeus cum loro in humum cecidit talaris :
 Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.

805 Illi verò stupor animum occupavit, solutæque sunt pulchra membra ;
 Stetit itaque attonitus : à-tergo autem interscapilium acutâ hastâ
 Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
 Panthædes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
 Hastâque aurigandique-peritiâ, pedibûsque velocibus :

810 Ptenim jam olim viros vigintj deturbaverat de curribus,
 Cùm primùm venit curru-vectus, discers præliari.
 Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
 Neque domuit : Is quidem retrò recurrit, immistûsque est turbae,
 E corpore abreptâ hastâ fraxineâ ; neque sustinuit

815 Patroclum, nudum licet, in pugnâ.
 Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
 Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans,
 Hæstor verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῆ ᾗ ταφάν.]

obmutuit amens.

Æn. IV, 279.

Ibid. — ὀξεί δαυρὶ.] Cod. Harleian. ὀξεί
 χαλκῶ.

Ver. 808. — ἐκέκαστο.] Vide suprâ ad 6,
 453 ; & ad 8, 492.

Ver. 813. — ὃ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο
 δ' ὀμίλῳ, — εἰδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον.]

— fugit ante omnes exterritus Aruns

— nec jam ampliùs hastæ

Credere, nec telis occurrere virginis pu-
 det.

Æn. XI, 806.

— ex oculis se — abstulit Aruns,
 Contentusque fugâ mediis se immiscuit
 armis.

Ibid. 814.

Ver. 818. — Πατρόκλῆα μεῖα θυμόν.] Quâ
 ratione vox, Πατρόκλῆα, hîc ultimam na-
 turâ brevem producat ; itémque ἱπποσιῶν-
 es, ver. 829 ; & περὶν, ver. 839 ; & μὲν,
 ver. 855 ; vide suprâ ad 6, 51. Cæterum,
 quæ vocis, βασιλῆν, formam sequuntur ; eæ
 ultimam

- Ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 820 Ἄλχιμόλόν ῥά οἱ ἦλθε πρὶ σίχας, ἔτα δὲ δρεῖ
 Νείαϊον εἰς κενέων· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἥκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε (ὡν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 Τῷ τ' ὄρετο κερυφῆσι μέγα φρενέοντι μάχεσθον,
 825 Πίδακτο ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλῃσι δὲ πειμένῃ ἀμφω·
 Πολλὰ δέ τ' αἰσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοίλιε ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτορ Πριαμίδης σχεδὸν ἔλχει θυμὸν ἀπηύρα·
 Καί οἱ ἐπαχόμεντο ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευε·
 830 Πάτροκλ', ἦπερ ἔφηθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμύν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπέρας,
 Ἄξιν ἐν νῆεσσι φίλῳ εἰς παλῖδα γαῖαν,
 Νῆπις· ταῖων δὲ πρόσθ' Ἐκτορτο ὠκείες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχατο πολεμίζειν· ἔλχει δ' αὐτὸς
 835 Τρῶσι φιλοπτολέμοισι μελαπρέπω, ὅς (φιν ἀμύνω
 Ἡμᾶρ ἀναίκαϊον· (εἰ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδον).
 Ἄ δέϊλ', ἐδέ τοι, ἐοτλὸς εἶν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς.

Retrò cedentem, vulneratum acuto aere,

- 820 Prope cum venit per ordines, cominusque percussit hastâ
 Iumum ad ile; penitus autem ses adegit:
 Fragorem verò is edidit cadens, magnòque affecit dolore populum Achivorum.
 Ut autem cùm aprum viribus-ingentem leo urget pugnâ,
 Hique montis in verticibus magnis animis decertant,
 825 Fonte de exiguo; vöunt quippe bibere ambo:
 Multùm autem anhelantem aprum leo domat vi:
 Sic multos occidenti Menestii forti filio
 Hector Priamides cominùs hastâ animam abstulit:
 Et super eum glorians verba alata dixit:

- 830 " Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram,
 " Trojanâsque mulieres, libero die crepto,
 " Abduçturum esse in navibus dilectam in patriam terram.
 " Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
 " Pedibus contendunt pugnatum: hastâ verò ipse
 835 " Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
 " Diem servilem: te autem hîc vultures comedent.
 " Infelix, neque tibi fortis licet, auxilio fuit Achilles,

mitimam naturâ semper producant. Vide suprà ad α', 265.

Ver. 820. — ἔτα.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 822. Δέπησιν δ.] Vide suprà ad δ', 435; & ad γ', 181.

Ver. 824. Τῷ τ' ὄρετο.] Cod. Harleian. ὄρετο.

Ver. 825. — πειμέν.] Al. πειμέν. Utrumque ferri possit. Vide suprà ad ver. 762.

Ver. 828. — Πριαμίδης.] Vide suprà ad δ', 398.

Ver. 829. — ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευε.] Al. ἔπεα πτερόεντα προσέειπε.

Ver. 830. — ἀμύν.] Cod. Harleian. ἀμύν.

Ver. 834. — ὀρωρέχατο.] Vide suprà ad γ', 736; & ad δ', 37.

Ver. 836. — σὺ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδον.] Aliisbus linquere feris.

Æn. X, 559.
Ver. 838.

- "Ὅς πᾶς τοι μάλα πολλὰ μῦθων ἐπέειλλεῖ' ἰόντι,
 Μή μοι πρὶν ἵεναι, Παῖρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 840 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' Ἑκτορῷ ἀνδροφόνουιο
 Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 "Ὡς πᾶς ἔε προσέφη, ἦοι δ' ὅφρ' ἔναις ἄφρονι πεῖθε.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ', Παῖρόκλεις ἱππέδ'.
 "Ἦδη νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ' ἔρχο· τοί γ' ἔδωκε
 845 Νίκη Ζεὺς Κρονίδης ἢ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 Ῥηιδίως· αὐτοὶ γ' ἀπ' ὤμων τάχ' ἔλονται.
 Τοιῶντο δ' εἶπερ μοι εἴκοσιν ἀντιβόλησαν,
 Πάντες ἀν' αὐτόθ' ὀλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμνύτες.
 Ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, ἢ Ληϊὺς ἐκ' ἀνεν υἱός,
 850 Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβῷ· σὺ δέ με τρίτῳ ἐξαναρίζεις.
 Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐ θύω εἴδ' αὐτὸς θηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

- " Qui nimirum tibi admodum multis remansens mandavit proficiscenti,
 " Ne mihi antè revertere, Patrocle equestris,
 840 " Naves ad cava; quàm Hectoris homicidæ
 " Sanguinolentam lorica; circa pectora discideris:
 " Sic nimirum te allocutus es, tibi que animum vecordi persuasit.
 Illum verò languens allocutus es, Patrocle eques:
 " Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator; tibi enim dedit
 845 " Victoriâ Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
 " Facile: ipsi enim ab humeris arina detraxerunt,
 " Tales verò etiam si mihi viginti occurrissent,
 " Amnes hîc periissent, meâ hastâ domiti.
 " Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius,
 850 " Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum-spolias.
 " Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,
 " Haud sanè nè tu quidem ipse diù in-vitâ progredieris, sed tibi jam

Ver. 838. — ἐπέειλλε' ἰόντι.] *Al.* ἐπέταλ-
αν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυράς.] *Al.* Νῆ-
ας ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid. — ἀνδροφόνουιο.] Vide suprà ad ver.
77.

Ver. 842. — σοὶ δ' ὅφρ' ἔναις.] *Cod. Harleian.*
σοὶ δ' εἴ φρ' ἔναις.

Ver. 847. Τοιῶντο δ' εἶπερ μοι εἴκοσιν
ἀντιβόλησαν.] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχῃς (φθαρ-
μῶν, ἰκνυὶν εἰς ὄρεθ' ἐκείνους ἐν ἀντίπα-
λον, πύκνους ἔπαις εἰς χεῖρας, ἐκ τῆς ταπεινῆς
ἐκ τῆς τῶν μετὰ ταύτῃς μεταφύσσον εἰς τὴν γαῖ-
αν ἢ ὑψηλὴν, ἐκ ἱπποχόνης καὶ θύσσον, ἀλλὰ
μείας εἰναι δοκεῖ ἐν αἰτίῃ. "Ὡς πᾶς ὅφρ'
Πάτροκλον ἢ Πρωτὸς μύτριον ἐν ἀντιπύσσον ἐν
τῇ καλοῦσιν, ἐν δ' τῇ τῶν τελευτῶν μετὰ τῶν
πεπονητῶν λέγουσιν. " Τοιῶντο δ' εἶπερ μοι εἴ-
κοσιν ἀντιβόλησαν. " *Plutarch. de sui*
Loude.

Ver. 848. Πάντες ἀν' αὐτόθ' ὀλοντο.] *Al.*

Πάντες αὐτὸς ὀλοντο.

Ver. 851. — σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.]

Καὶ ταῦτ' ὅπως, ἐν γοῶν φρεσὶν ἔσται.
Sicræol. Philoſoph. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva,
reponas. *Virg. Eclog. III, 54.*

Accipite ergo animis, atque hæc mea
figite dicta. *Æn. III, 250.*

— Tu condita mente teneto.

Ibid. 388.

— Simul hæc animo hauri.

Æn. XII, 26.

Ver. 852. Οὐ θύω εἴδ' αὐτὸς θηρὸν βέη.]

— non me, quicumque es, inulto,
Victor, nec longum lætare; te quo-
que fata

Prospectant paria, atque eadem mox
arva tenebis. *Æn. X, 739.*

Quem locum *Macrobius* inter eos recenset,
in quibus *Poëtarum* " *par penè splendor au-*
" *bitum est.* " *Lib. V, cap. 12.*

Ver. 856.

- Ἄλχι παρέστηκεν θάνατῳ καὶ μοῖρᾳ κραταίῃ,
 Χερσὶ δαμνύτ' Ἀχιλλῆϊ ἀμύμονι Αἰακίδαο.
 855 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψε.
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθείων πλάμῃ αἰδόςδε βεβήκει,
 Ὅν πότμον γούωσα, λιπὺς ἀνδρόλητα καὶ ἥβω.
 Τὸν καὶ τεθνεῶτα προσήδα φαίδιμῳ Ἑκτορι.
 Πατρόκλει, τί νύ μοι ματρίδ' αἰπὴν ὄλεθρον;
 860 Τίς δ' εἶδ' εἰς Ἀχιλλῆος, Θέτιδ' ὅπως ἠὲ νόμοιο,
 Φθίῃ ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσσαι;
 Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῃς
 Εἵρυσσε, λαῖξ προσβάς· τὸν δ' ὑπὸ πῦρ ὥς ἀπὸ δακρύος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὧν δαυρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 865 Ἀντίθεον Τερσίποντα ποδώκεϊ Αἰακίδαο.
 Ἴετ' ὃ βαλέειν· τὸν δ' ἐκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμβροτοί, οἳ Πηληϊέεσσι δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

“ Propè astat mors & fatum violentum,

“ Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.

855 Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.

Anima autem è membris volans ad orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto robore virili & juventâ.

Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector :

“ Patrocle, cur mihi vaticinarius grave exitium ?

860 “ Quis verò scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,

“ Prior-meâ hastâ percussus animam perdiderit ?

Sic sanè locutus hastam æream è vulnere

Traxit, calce impreſſo ; illum verò supinum repulit ab hastâ.

Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,

865 Deo-parem famulum velocis Æacidæ ;

Cupiebat enim percutere : Illum verò extulerunt veloces equi

Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθείων.]

Vitæque cum gemitu fugit indignata sub
 umbras. Æn. XI, 831 ; XII, 952.

Ibid. — ρ. ζήκει.] Similitérque ver. 864 ;

Αὐτίκα — βεβήκει. Vide suprâ ad ver.
 751.

Ver. 857. Ὅν πότμον γούωσα.] Vitupe-
 rat hunc locum Plato. Δὲ δὴ (ὡς φαίνεται) ἡ-
 μάς· ὅπως αὖτε καὶ ἐπὶ τῶν τῶν μύθων τοῖς
 ὁμοιοῦσι λέγει, καὶ δὲ αὖτε καὶ λειδοῦν ἀπλῶς
 ἔστιν τὰ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔ-
 στω ἡ λείποντας, ἔτ' ἀφ' ἑλπίμα τοῖς μέλλουσι μα-
 χήμας ἔστω.

— Ἐξαλείψω δ' αὖτε

— πάντα τὰ ταῦτα —, “ Ψυχὴ δ'

“ ἐκ ρεθείων πλάμῃ αἰδόςδε βεβήκει, “ Ὅν

“ πότμον γούωσα, λιπὺς ἀνδρόλητα καὶ ἥβω.”

— Ταῦτα καὶ τὰ ταῦτα πάντα, παραίτη-
 σίμα ὁμοῖον τι καὶ τὸ ἄλλος ποιῶν μὴ

χελπᾶν, ἀν' ἀνέκδοτον· καὶ εἰς τὸ ποιῶ-
 ντα καὶ ἡδὲ τοῖς πολλοῖς ἀκούει· ἀλλ', ὅσοι

ποιῶντες, ποῦτε ἴστω ἀνέκδοτον ποιῶντι καὶ

ἀνέκδοτον, οἳ δὲ ἐλπίμας εἶναι, δακρύων θά-
 νατε μᾶλλον προσβήκει. De Republ. lib.

3. Similitér & Plutarchus : “ Οσοι —

“ θάνατον οἳ ἀνέκδοτον, ἢ ἢ ἀταφίαν αὖτε δεινὸν

ὁμοφυρόμενοι καὶ διδόντες, φωνῆς ἐξ ἡλικίας,

— “ Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθείων πλάμῃ αἰδόςδε

“ ἐβήκει, “ Ὅν πότμον γούωσα, λιπὺς ἀνέ-
 “ τῶτα καὶ ἥβω.” — αὖτε) ποιουμένων εἰς

καὶ προσπαλαστήσαν ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ

μᾶλλον ἀπὸ τῆς καὶ διαφάττειν ἡμᾶς, ἀναπιμπ-
 λαίμας τὴν πάσας καὶ τ' ἀδελφείας, ἀφ' ἧς λείπον.]

De audiend. Poëtis.

Ibid. — ἀνέκδοτον.] Al. ἀνέκδοτον. Quo

modo & legit Plutarchus, loco suprâ citato.

Ver. 858. — τιθνεῶτα.] Vide suprâ ad

β', 818.

Ver. 861. Φθίῃ.] Al. Φθίῃ.

Ver. 862. Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ

ὤτειλῃς Εἵρυσσε.]

— Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X, 744.

T H X

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ρ'.

Περὶ δὲ Πατρόκλης σῶμαί τε κρηϊστὴν σκωίσσεται μάχῃ, καθ' ἣν καὶ Εὐφορ-
 60 ῶν μὲν ἀναρῶνται ὑπὸ Μυιλάεσσι. Ἐκίωρ δὲ τῇ Ἀχιλλείῳ ἐνδύεται πα-
 νοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἑλλήσιν. Οἱ δὲ περὶ Μυίλαον, Ἀντίλοχον ἀλκιμ-
 ποιον πρὸς Ἀχιλλέα, τῷ Πατρόκλην θάνατον ἀγγίλλονται. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἄ-
 ρέδροι τὸ σῶμα τοῖς ἄμοις, ἐσφίεσσι τὴν μάχην· οἱ δὲ Αἰωνίης στραμαχῶσι καὶ
 ἀκρίβησι τὰς πολέμους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀεισγία Μυιλάεσσι.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῳεῖς τε, νίκῃσι πείρει, χεῖρας ἔμισσον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῳεῖς τε περὶ νίκῃσι ἀμφεμάχουτε.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρηϊστὴν ἔχεις ὄρετο, Μυοιτιάδαο πισόν τε.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρεΐδην υἱόν, ἀνηϊφίλον Μενέλαον,
 Πάτροκλ' Τρῳέεσσι δαμείς ἐν δηϊόλῃτι.
 Βῆ δ' ἀπὸ προμάχων κενθρυβμήδ' αἶθοπι χαλκῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
 5 Πρωϊόόκ' κινυρὴν, εἰ πρὶν εἰδῆα τόκοιο.

NEquē latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
 Patroclus à Trojanis domitus in praelio:
 Proceffit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere,
 Ipsūmq; circumiens protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
 5 Tum primūm enixa, querula, non antè experta partum:

Ver. 1. 'Ουδ' Ἀτρεΐδην υἱόν.] Cod. Har-
 dian. Ουδ' ἔλαθ' Ἀτρεΐδην υἱόν. Quod & ferri
 possit. Vide suprā ad β', 811.

Ver. 4. — ἄρ' αὐτῷ.] Ut par erat, ———,

Ver. 5. — εἰ πρὶν εἰδῆα.] Quā ratione,
 πρὶν, hic ultimam producat; item, δ', ver.
 17; & ἀνέρι τε, ver. 42; & Ἀντιφύ, ver.
 49; & ἄλλος, ver. 54; Vide suprā ad δ', 41.
 Ver. 10.

- ὣς φεῖ Πατρόκλον βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
 Πρόσθε δέ ci δόρυ τ' ἔχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
 Τὸν κλῆμεναι μεμαῶς, ὅσις τῷ γ' ἀνίητο ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθος υἱὸς ἑὺμμελῆς ἀμέλησε
 10 Πατρόκλοιο πεσόντοιο ἀμύμοντοιο· ἄλχι δ' ἄρ' αὐτῷ
 Ἔση, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεὲς, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε τ' νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρθε βροτόεντα·
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειῶν τ' Ἰπικέρον
 15 Πάτροκλον βάλε δαυρὶ καὶ κρατερῶν ὑσμίνῃ·
 Τῷ με ἔα κλέοιο ἰσθλὸν ἐν Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 Μὴ σε βάλλω, δαπὶν τ' μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν τ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεὺ πάτερ, εἴ μιν καλὸν ὑπέρβιον δῖχιδάαδαι.
 20 Οὐτ' ἔν πορδάλλοιο πόσσον μῆντοιο, ἔτε λείοντοιο,
 Οὔτε σὺν κάπρη ὀλοόφροντοιο, εἴτε μέγιστοιο
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φεῖ δένει βλεμεαίνῃ,
 Ὅσσον Πάνθος υἱὸς ἑὺμμελῆς φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὲν ἔδῃ βίῃ Ἵπερλώροιο ἱπποδάμοιο
 25 Ἦς ἔβης δαπύνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμνη·
 Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολέμιστον

Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Prætexit autem ipsi hastamque & clypeum undique æquale,

Illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret.

Neque verò Panthi filius hastâ-præstans neglexit

10 Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum

Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum:

“ Attride Menelæe, Jovis-alumne, dux populorum,

“ Recede, & linque mortuum, finitòque spolia cruenta:

“ Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum

15 “ Patroclum percussit hastâ in asperâ pugnâ:

“ Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,

“ Ne te percutiam, dulcètmque animam eripiam.

Illum verò gravitèr indignans allocutus est flavus Menelaus:

“ Jupiter pater, haud sanè dæcorum superbè gloriari.

20 “ Nec verò pantheræ tanti spiritus, neque leonis,

“ Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus

“ Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur)

“ Quantam Panthi filii hastæ-peritiâ-insignes ferociam-spirant.

“ Atqui neque vis Hyperenoræ equum-domitoris

25 “ Sæpe juventutis fructum-percepit; cùm me probris-incessit, & me expectavit,

“ Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem

Ver. 10. — ἄρ.] Proinde, ———.

Ver. 14. — κλειῶν.] Cod. Harleian.
 αἰῶν.

Ver. 19. — καλὸν.] Vide suprâ a β', 43.

Ver. 20. — πορδάλλοιο.] Al. παρδάλλοιο.

Ver. 12. — φεῖ δένει.] Al. μέγα δένει.

Ver. 23. — φρονέουσιν.] Al. φρενέουσιν.

Ver. 24. — βίῃ Ἵπερλώροιο.] Vide suprâ

ad γ', 758.

Ibid. — ἱπποδάμοιο.] Vide suprâ ad β', 23.

Ver. 30.

- Ἐμῆμαι· ἔδ' ἐ Φημι πόδεσσι γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρεῖναι ἄλοχόν τε φίλιν, κεδνὴς τε τοκῆας.
 Ὡς θύω κ' Ἰὸν ἐγὼ λύσω μῆν', εἴ κε μὲν αἶψα
 30 Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πληθύν' ἵεναι· μὴδ' ἀνίλῃ ἴσας' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγω.
 Ὡς φάτο, τ' δ' ἔπειθεν· ἀμειβόμενον ἢ προσηύδα·
 Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἢ μάλα τίσις
 35 Γνωτὸν ἐμὸν, τ' ἐπεφνες, ἐπαχόμην δ' αἰσχροίς·
 Χήρωςας ἢ γυναικα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἄρητὸν ἢ τοκῶσι γόνυ κ' πένθ' ἔθηκες.
 Ἦ κέ (φιν δειλοῖσι γόνυ καὶ ἀπαυμα γυνοίμην,
 Εἴκεν ἐγὼ κεφαλῇ τε τελευτῇ κ' τύχῃ ἐνείκας,
 40 Πάνθ' ἐν χείρεσσι βάλλω κ' Φρόνιδι δίῃ.
 Ἀλλ' ἔμ' αἶψ' ἐτι δηρὸν ἀπείρητ' ὄν' ἴσαι,
 Οὐδέ τ' αἰδέεσθαι, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτι φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔτρεπε κατ' ἀσπίδα πάνιόσε ἴστω·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεῖν' ἀμφ' ἔθ' οἱ αἰχμῇ

- “ Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,
 “ Oblectasse uxoremque dilectam, venerandisque parentes.
 “ Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
 30 “ Steteris: Sed te ego recedentem hortor
 “ In turbam abire; neque adversus confistas mihi,
 “ Antequàm aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.
 Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est:
 “ Nunc ergo jam, Menelae Jovis-alumne, omninò certè ultionem-dabis
 35 “ Fratri meo, quem interfecisti; & jactabundus prædicas:
 “ Viduâsti autem uxorem in conclave thalami recentis,
 “ Immensumque parentibus luctum & mœrorem fecisti.
 “ Iphis equidem miseris luctûs finis essem,
 “ Si quidem ego caputque tuum & arma reportata,
 40 “ Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili.
 “ Sed non quidem jam diutiùs intentatus labor erit,
 “ Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.
 Sic satus, feriit clypeum undique æquale:
 Neque perripuit æs, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30. — ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.] Cod. Harleian. ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32. — ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγω.] Sic Hesiodus;

— παθεῖν δέ τι νήπιον ἔγω.

Ἐξ γ. ἢ Ἡμερ. I, 216.

Atque hinc Plato; Εὐλαβηθῆναι, ἢ μὴ, καὶ ἢ παροιμίαν, ὅσπερ νήπιον. παθεῖν γινώσκει. Consequitur, haud longè à fine.

Ver. 34. — τίσις.] Vide suprâ ad I, 508.

Ver. 35. — πὶν ἐπεφνες.] Cod. Harleian. ἐν ἔτι φνις.

Ver. 37. Ἀρητὸν.] Al. Ἀρήτῳ. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ibid. — τοκῶσι.] γυναικῶσι. Codd. à Th. Bentleio colati.

Ver. 42. Οὐδέ τ' αἰδέεσθαι, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτι φόβοιο.] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔτ' αἰδέεσθαι, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτι φόβοιο.

Ibid. — ἀδύεσθαι.] Al. ἀδύεσθαι.

Ver. 43, 44. — ἔτρεπε κατ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.]

— raucò quod protinus ære repulsum, Et summo clypei nequicquam umbonem perpendit. Æn. II. 545.

Ibid. — ἔτρεπε.] Vide suprâ ad λ', 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.] Al. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 45.

- 45 Ἀσπίδι ἐν κρητερῇ· ὃ δ' ἰδὼν ἄλλοι χαλκῷ
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπὶ ξάμῃ Διὶ πατρὶ·
 Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο καὶ σομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ, ὅππ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρ πιθήσας·
 Ἀνίκρ' δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχέν' ἤλυθ' ἀκωκή.
 50 Δέπησεν ἡ πεσὼν, δ' ἄβησε ἡ τάχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἵματι οἱ δάοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφίκαντο.
 Οἷον ἡ τρέφει ἔρ' αὐτὴ ἐριθελὲς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλλος ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 55 Καλὸν, τηλεθαῖον, πόθεν τε πνοιαί δονέουσι
 Πανθοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λευκῷ·
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, ζωὴ λαίλαπι πολλῇ,
 Βόθρε τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξείανυσ' ὅππ' γαίῃ·
 Τοῖον Πάνθη υἱὸν εὐμμελίῳ Εὐφωρῶν
 60 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κῆνε, τάχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροχος, ἀλλὰ πεποιθὼς

- 45 Scuto in valido: Secundus verò impetum-fecit pte
 Atides Menelaus, precatur Jovem patrem.
 Pedem autem retrahentis gulam imam
 Percussit, & ipse conuixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
 E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
 50 Fragorem verò edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsam.
 Sanguine ei rigabantur comæ, Cratiis similes,
 Cincinnique, qui aurôque & argento constricti erant.
 Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
 Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
 55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
 Omnium ventorum, & pullulat ea flore albo;
 Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
 Fossâque evertit, & extendit super terram:
 Talem Panthi filium hasæ-peritiâ-insignem Euphorbum
 60 Atides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
 Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρητερῇ.] Al. Ἀσπίδι
 οὐ κρητερῇ.

Ibid. — ὅππ' αὐτὸς.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 49. — ἤλυθ' αὐτὸς.] Vide suprâ ad δ', 484;
 & ad ε', 37.

Ver. 50. Δέπησεν — ἀβέβησε.] Vide
 suprâ ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματι οἱ δάοντο κόμαι.] Τῶν ὀ-
 μῶν τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ μαλιστα ἐξυμνῇ [ὁ Πυ-
 θεῖος,] καὶ ἡ λυγρὴ ἐμμελὴς ἀπὸ πνευ-
 ματος. "Αἵματι οἱ δάοντο κόμαι χαρίτεσσιν"
 "ἡμῶν, Πλοχμοὶ θ', &c." Porphyrius
 de vitâ Pythagoræ. Eadem & Jamblicus
 de vitâ Pythagoræ, cap. XIV; nisi quod

pro ἀπὸ πνευματος, legatur ἀνέμω.

Ver. 53. Οἷον ἡ τρέφει ἔρ' αὐτὴ.] Εὐφωρὸς δ'
 ἀνὴρ καὶ Ὀμήρου, ὃς μέγαν σποντήν, ἐκείνη τὰ
 ἔπη, "Οἷον ἡ τρέφει ἔρ' αὐτὴ ἐριθελὲς ἐλαί-
 ῃς," καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ λέγει μελανόμοχόν τε
 παρ' Ὀρεφίαν ἐν τῇ Διονύσου ἀφανισμῷ. Cle-
 mentis Alexandrinus, Strom. 6.

Ver. 43. — ἀναβέβρυχεν.] Vide suprâ ad
 ν', 736; & ad ε', 37.

Ver. 58. — ἐξείανυσ' αὐτὸς.] Ita rectè ex uno
 MS edidit Barnesius. Al. ἐξείανυσ'. Quod
 penultimam corrigit: — τὴν κί' ὁλοῦν τὰ
 νύκτι κρητερῇ ὕμνῳ, suprâ π', 567.

Ver. 61. — ἀλλὰ.] Vide suprâ ad ε', 299.

- Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις αἰρίσῃ·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κραίεροισιν ὀδῶσι,
 Πρῶτον, ἐπέλα δὲ θ' αἶμα καὶ ἑκαῖα πάντα λαφύσας
 65 Διῶν, ἀμφὶ δ' ὃν γὰρ κῶες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπὸ προθεν, ἐδ' ἐθέλουσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέῃ αἰρεῖ·
 Ὡς γὰρ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 70 Ἐνθα κε ρῆα φέροι κλύα τείχεα Πανθοίδαο
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ αἰάσασατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ρῆα οἱ ἔκτορ' ἐπῶρσε, θοῶ ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ἀνέρι εἰσάμεναι Κικόνων ἡγήτορα Μένιη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 75 Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θεῖς, αἰκίχηλα διώκων
 Ἴππας Αἰακίδαο δαίφρονος· οἱ δ' ἀλκινοὶ
 Ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τ' ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δὲ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός,
 80 Πατρόκλῳ φίλῳ, Τρώων τ' ἄριστον ἔπεφνε,
 Πανθοίδῳ Εὐφορβῶν, ἔκασσε δ' ἑλιδὸς ἀλκιῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima :

*Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
 Primum, deinde verò sanguinemque & viscera omnia haurit*

- 65 *Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
 Crebrò admodum clamant è longinquo, neque animus fert
 Contrà ire; valdè enim pallidus timor occupat:
 Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
 Contra ire Menelaum gloria-sublimem.*

- 70 *Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthodæ
 Atrides, nisi ipsi invidisset Phæbus Apollo,
 Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
 Viro se-cum-affimulâisset Ciconum ductori Mentæ:
 Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:*

- 75 *“ Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens
 “ Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
 “ Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu,
 “ Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
 “ Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
 80 “ Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
 “ Panthodem Euphorbum, finemque imposuit impetuosa fortitudini.*

Ver. 62. — ἀρπάσῃ.] Vide suprâ ad γ', 192; & ad α', 140.

Ver. 64. — αἶμα καὶ ἑκαῖα πάντα λαφύσας.] Vide suprâ ad λ', 176.

Ver. 66. — ἰύζουσιν.] Vide suprâ ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72. — ἀτάλαντος.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 73. — εἰσάμεναι.] Vide suprâ ad γ', & ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide suprâ ad γ'. 324.

Ibid. — ἀθανάτῃ.] Vide suprâ ad ε', 398.

Ver. 83.

- Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόναν ἀνδρῶν ·
 Ἐκτορε δ' αἶνὸν ἄχθ' ὥνικασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας ·
 Πάπληνεν δ' ἄρ' ἐπεῖτα καὶ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τ' δ' ἔπι γαίῃ
 Κείμενον· ἔρρι δ' αἷμα καὶ ἔταμνέω αὔτειλόν.
 Βῆ δ' ἀπὸ προμάχων, κεκορυμβήθη αἶθοπι χαλκῷ,
 Ὀξέα κεκληλῶς, φλογὶ ἐκελθ' Ἡφαίστοιο
 Ἀσβέσσω· ἔδ' ὕδ' ἔλθεν Ἀτρεΐδ' ὅξυ βοήσας·
 90 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν πε λῖπῳ καὶ τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν τ', ὃς κείῳ ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μὴ τις μοι Δαναῶν νεμεσῆσέῃ, ὅς κεν ἴδῃ·
 Εἰ δέ κεν Ἐκτορα μὲν καὶ ἐὼν καὶ Τρῶσι μάχωμαι
 95 Αἰδέομαι, μήπως με περὶ σείωσ' ἕνα πολλοί·

- Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
 Hectori verò gravis dolor circumtextit mentem profundam:
 Circumspectabat autem deinde per ordines; statim verò animadvertit
 85 Hunc quidem auferentem incluta arma, illum autem in terrâ
 Jacentem: Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
 Proceffit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
 Acutum clamans, flammæ similis Vulcani
 Inextinguibili; neque filium latuit Atreï acutum vociferans:
 90 Ingemiscens verò is dixit ad suum magnum animum:
 "Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
 "Patroclumque, qui jacet meum propter hîc honorem;
 "Vereor, nè quis mihi Danaorum succenscat, qui viderit:
 "Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
 95 "Præ-verecundiâ-fugæ, metuo ne quâ me circumveniant unum multi:

Ver. 83. — ὥνικασε.] Vide suprâ ad α',
 140.
 Ibid. — φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] "Fallitur
 "— [Hadrianus Junius] quod φρένας με-
 "λαίνας, sive nigra præcordia, pro prudenti-
 "æ argumento haberi opinatur, ubi Ho-
 "merus eas Hectori tribuit, Il. ε', ver. 83:
 "cum fortitudinis sint potius; neque enim
 "illa, sed ista est Hectoris laus." Gataker.
 in Antiquarium, lib. 4, § 28. Vide & suprâ
 ad α', 103.

Ver. 85. — ἀπαινύμενον.] Vide suprâ ad
 γ', 260.

Ver. 86. — ἔταμνέω αὔτειλόν.] Al. ἔτα-
 μνέω αὔτειλόν. Cæterum non est hoc ταυ-
 πάλιν, sed vulnus cominus inflictum denotat.

Ἀπὸ δ' ἀναχαζομένου καὶ σομάχου δέ-
 μεθα

Νόξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρριπεν βαρύνει χειρὶ
 πρὸς ἑαυτὸν. Supra ver. 47.

Οἱ πάροις ἐκ ἰσῶσι καὶ διαφέρειν τῷ "ἐτά-
 σ' σιν" ἢ "βαλεῖν." Οὐ μὲν δ' ἢ "ε-

"πάσαι" μὲν τὸ ἐν χειρὶ καὶ ἐν τῷ σωμα-
 τὶ τρεῖσαι, "βαλεῖν" ἢ τὸ πρὸς ἑαυτὸν.
 Schol. ad Euripid. Hippolyt. 684. Vide &
 suprâ ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληλῶς.] Vide suprâ ad
 β', 222, & 314.

Ibid. — ἐκελθ'.] Ita ex uno MS edidit
 Barnesius. Al. ἐκελθ'. Minus recte. Vide
 suprâ ad γ', 53.

Ver. 89. Ἀσβέσσω· ἔδ' ὕδ' ἔλθεν Ἀτρεΐδ'.]
 Edidit Barnesius ex conjecturâ, Ἀσβέσσω· ἔδ'
 ὕδ' ἔλθεν Ἀτρεΐδ'. Dubitari tamen potest,
 annon media vocis "Ἀσβέσσω" hoc in loco
 corripiatur. Vide suprâ ad β', 537.

Ver. 91. — καλὰ.] Vide suprâ ad β', 430.

Ver. 95. — μήπως με περὶ σείωσ' ἕνα πολ-
 λοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ.] Henri-
 cus Stephanus legendum conjicit; — μή-
 πως με περὶ σείωσ' ἕνα πολλοί, Τρῶας δ'
 ἐνθάδε πάντας ἄγῃ. Ut scilicet vox "ἄγῃ"
 ad μίπως referatur.

Ibid. — περὶ σείωσ'.] Al. περὶ σείωσ'.

- Τρῶας δ' ἐνθάδ'ε πάντας ἄγ' κερυθαίοιλα· Ἐκλῶρ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλα· διελέξαίτο θυμός·
 Ὀππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φῶτι μάχεσθ',
 Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέλα πῆμα κυλίεθ'.
- 100 Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσήσει, ὅς κεν ἴδῃ
 Ἐκλῶρα χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζῃ.
 Εἰ δέ π' Αἴαντός γε βολὴν ἄλ' αὖθις πυνθοίμην,
 Ἀμφω κ' αὖτις ἰόντες Ἰππυμνησαίμεθα χάρμης,
 Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
- 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κ' φρένα κ' κ' θυμὸν,
 Τόφρα δ' ἔπ' Τρῶων εἶχες ἥλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχίζετο, λείπετο νεκρὸν
 Ἐντροπαλιζόμενον· ὥς τε λῆς ἡϋγλήετο,
- 110 Ὅν ῥα κύνες τε κ' ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίων
 Ἐλχεσι κ' φωνῇ· ἔδ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχυνέ, αἰέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσασύλοιο·
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

- “Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector.
 “Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
 “Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,
 “Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:
 100 “Ideò mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
 “Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.
 “Sicubi verò Ajacem prælio strenuum audire-potuerò,
 “Ambo tum reversi reminisceremur pugnae,
 “Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum
 105 “In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sanè melius esset.
 Dum is hæc versabat in mente & in animo,
 Interea Troïum ordines supervenerunt; præibat autem Hector.
 Hic verò retrocessit, reliquitque mortuum
 Subindè-se-convertens; ut leo benè-barbatus,
 110 Quem canesque & viri à stabulo abigunt
 Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
 Cohorrescit, invitúsque is abít à caulá:
 Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus.

Ver. 96. — κερυθαίοιλα. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 98. — ἐθέλῃ.] Al. ἐθέλη.

Ver. 99. “Ὅν κε θεὸς τιμᾷ.] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nullà satis idoneâ auctoritate;

Ζῆς γάρ οἱ νεμέσσει· ὅς ἀμείνονι φῶτι μάχοιτο.

Vide suprà ad λ', 542.

Ver. 102. — βολὴν ἄλ' αὖθις.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 104. — περ, εἴ.] Quâ ratione, περ, hîc producat; item ultimæ vocum, Ἐν-

τροπαλιζόμενον & ὥς τε, ver. 119; vide suprà ad α', 51.

Ver. 106. “Ἔως ὃ.] Pronuntiabatur ὅσιν, vel ὅσιν. Vide suprà ad δ', 339.

Ibid. — κ' φρένα κ' κ' θυμὸν.]

— mentem animumque. *Æn.* VI, 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'.] Vide suprà ad ε', 540. Malè *Barnesius*, Τόφρα δ'.

Ibid. — ἄρ'.] Ut solitus est, —.

Ver. 110. Ὅν ῥα.] Quem scilicet —.

Ver. 111. — τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχυνέ.] Sic apud *Hesiodum*;

———— ἐπάχυνον φίλον ἦτορ.

“Εργ. κ' Ἡμερ. ver. 357.

Ver. 117.

- Στη ἥ μείλαςρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετ' ἔθνη ἐταίρων,
 115 Παπταίνων Αἴαντα μέλαν, Τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν ἥ μάλ' αἴψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' αἰεσεσθ' πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, ἢ ἐπόρουσόντα μάχεσθ'·
 Θεσπέσιον γάρ (φιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ ἥ θείειν, εἴθαρ ἥ παρυσάμεντο ἔπ' ἥνδα·
 120 Αἴαν, δῶρο, πέπον, πρὶ Πατρόκλοιο θανόντι
 Σπείσομεν, αἴκε νέκυι περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· αἰτὰρ τάγε τέρχ' ἔχ' κερυθαίοιο Ἑκτορος.
 ὧς ἔφατ'· Αἴαντι ἥ δαίφρονι θυμὸν δρυνε·
 Βῆ ἥ λαὸν προμάχων, ὅμα ἥ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἑκτορ μὲν Πατρόκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τέρχ' ἀπηύρεθ,
 Ἑλχ', ἵν' ἀπ' ὁμοῖον κεφαλῇ τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τὸν ἥ νέκυι Τρωῆσιν ἐρυσσάμεντο κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκον, ἥντε πύρρον
 Ἑκτορ δ' αἴψ' εἰς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων·
 130 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρεσσε· δίδε δ' ὄγε τέρχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοίτιάδῃ σάκον δῖον καλύψας,
 Εἰσηκὼς, ὥς τις τε λείων πρὶ οἷσι τέκεσσιν·

- Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
 115 Circumspectando-querens Ajacem magnum Telamonium filium:
 Hunc autem perquam celeritè advertit pugnae ad laevam totius,
 Confirmantem socios, & concitantem ad pugnam;
 Divinitus enim iis terrorem immiserat Phœbus Apollo:
 Percepit autem currere, & statim astans verbum dixit:
 120 " Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo pugnaturi
 " Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
 " Nudum: arma autem habet expeditè-pugnam-ciens Hector.
 Sic dixit; Ajaci verò bellicoso animum commovit:
 Processit rurem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.
 125 Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,
 Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
 Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
 Ajax autem propè venit, gestans scutum, tanquam turrim.
 Hector verò retrò in turbam abiens recedebat sociorum;
 130 In currum autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra
 Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.
 Ajax verò Menœtiadæ scuto lato obtento,
 Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Ver. 117. Θαρσύνονθ'.] Vide suprâ ad γ', 823; & ad δ', 338.

Ibid. — ἐπόρουσόντα.] Vide suprâ ad γ', 44.

Ver. 123. — Αἴαντι ἥ.] Quâ ratione, Αἴαντα, hic ultimam producat; item ἐπακλήσεις, ver. 135; & Ἑκτορ, ver. 142; & πύρρον, ver. 152; & Πατρόκλον, ver. 159; & μιν, ver. 161; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 130. — δίδε δ' ὄγε.] Vide suprâ ad γ', 409.

Ver. 133—137—139. Εἰρήκεν — βεγίκεν — Εἰσηκὼς.] Vide suprâ ad δ', 434; 492; & ad δ', 37.

Ibid. — ὥς τις τε λείων πρὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὅ ἥ Ὀμηρικὸς λείων ὅν ῥά τε Νήπια τέκνα αἰσῶτα συννηθήσονται ἐν ὕλῃ

- ὦ, ῥά τε νήπι' ἄλυνι στυανήσον) ἐν ὕλῃ
 135 Ἄνδρες ἐπακλήρες, ὃ δέ τε θένει βλεμεαίνῃ,
 Πᾶν δέ τ' ὀπισκωΐον κάτω ἔλκε), ὅσσε καλύπτων·
 ὦς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, δῆϊφιλα Μενέλαο,
 Εἰσήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν αἰέζων.
 140 Γλαῦκ) δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπὸ δρεῖδων χαλεπῶ λυΐπαπε μύθῳ·
 Ἐκτορ, εἶδ) ἀεῖσε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδάεο·
 Ἦ σ' αὐτῶς κλέ) ἐοτλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
 Φράζεο, νύν, ὅπως κε πόλιν ἢ ἄστυ σάωσῃς
 145 Οἷ) σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλῖα ἐγλεγάασιν·
 Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμεν) Δαναοῖσιν
 Εἴσι περὶ πόλιν)· ἐπεὶ σὺκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθ' ἀντιοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σάωσεις μεθ' ὁμίλον,
 150 Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἄμα ξῆνον ἢ ἐταῖρον
 Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ ἢ κύρμα γῆρας·

Cui scymnos ducenti occurrerint in sylvâ

- 135 Viri venatores, hic autem præ rubore truces-oculos volvit,
 Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
 Sic Ajax Patroclum heroem circumiens-protegebat.
 Atrides autem ex-alterâ-parte, bellicosus Menelaus,
 Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
 140 Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
 Hectorum torvè intuitus gravi objurgavit sermone:
 “ Hector, formâ præstantissime, à bellicâ sanè virtute longè abes:
 “ Certè te sine causâ fama bona tenet, fugax cum-fis.
 “ Confidera nunc, quomodò civitatem & urbem servare-possis
 145 “ Solus cum populis, qui in Illo nati sunt:
 “ Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs
 “ Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
 “ Pugnare hostibus cum viris indefinenter usque.
 “ Quomodò tu deteriore virum servaveris in turbâ,
 150 “ Improbe; cùm Sarpedonem simul hospitem & socium
 “ Reliquisti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακλήρες, ὃ δέ τε θένει βλεμε-
 αίνῃ,
 Πᾶν δέ τι ὀπισκωΐον κάτω ἔλκε), ὅσσε
 καλύπτων,
 Ἄρα ἔχ' ὁμοίως ὅτι διατοιμήσθ' πρὸς τὸν κυνη-
 γὸς ἀπένθια) ἀπὸ τῆς τέκνον; καθόλου γὰρ ἡ
 πρὸς τὰ ἔγνα φιλοσοφία, ἢ τὰ τολμηρὰ δει-
 λὰ ποιῆσι, ἢ φιλόπονα τὰ βέθυμα, &c. *Plu-
 tarch. de Amore prolis.*

Ver. 134. — (στυανήσον).] *Al.* (στυανή-
 σον).

Ibid. — ὕλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 137. — ἀπὸ Πατρόκλῳ.] *Cod. Har-
 leian.* ὅτι Πατρόκλῳ.

Ver. 142. — ἐδάεο.] Pronuntiabatur
 ἐδάε, vel ἐδάε· quomodo & scribi postea
 ceptum est.

Ver. 147. — πόλιν)· ἐπεὶ.] Edidit *Bar-
 nesius*, πόλιν· ἐπεὶ. Sed nihil opus. Vi-
 de suprâ ad α', 51.

Ibid. — ἐπεὶ σὺκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνα-
 θαι.] Quirrà band ei gratia fuerit tributa,
 qui pugnaverit, &c.

Ver. 151. — Ἀργείοισιν ἔλωρ.] *Cod. Har-
 leian.* οἰωνοῖσι ἔλωρ.

Ver. 157.

- Ὅς τοι πόλλ' ὄφελ' ἤλυτο πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' ἔοι ἀλαλκέμεναι κινῶας ἔτλης.
 Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ὀπιπείσει) ἀνδρῶν,
 155 Οἴκαδ' ἱμῶν, Τροίη ᾗ πεφύσει) αἰπὺς ὄλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μῦθος πολυθαρσὲς ἐείη
 Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχει), οἱ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμύεαςι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 160 Εἰ δ' ἔτ' ἔτι) πρόλι αἶσυ μέγα Πελάμοιο ἀνακλῖθι
 Ἑλθοι τεθνηὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
 Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόν' ἐνῖα καλὰ
 Αὔσιαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω·
 Τοῖς γὰρ θερσέπων πέφαλ' ἀνέρ' ὅς μ' ἐγ' ἄριστος.
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ αἰχμέμαχοι θερσέποντες.
 Ἀλλὰ σύγ' Αἰαντῷ μεαλήτορος) σὸν ἐτάλασσαι
 Στήμεναι ἀνία, καὶ ὅσσε ἰδὼν δῆτων ἐν αὐτῇ,

“ Qui magno commodo fuit urbiq̄ue & ip̄i tibi,

“ Vivus existens: nunc verò non ab eo arcere canes sustinuiſti.

“ Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

155 “ *Suadeo*, domum ire: Trojæ verò manifesta-aderit gravis perniciēs.

“ Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset

“ Intrepida, qualis viros subit, qui pro patriâ

“ Adversus hostes laborem & certamen suscipiunt;

“ Statim Patroclum traheremus in Ilium.

160 “ Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis

“ Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugna;

“ Illicò certè Argivi Sarpedonis arma pulchra

“ Hoc pretio-redderent, & ipsum duceremus in Ilium:

“ Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus

165 “ Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli.

“ Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuiſti

“ Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,

Ver. 157. — οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχει), οἱ
 αἰεὶ πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἐστὶν τῇ
 σωτικῇ τ' ἀσφαλείᾳ ἐχολογή, καὶ φεύγουσα τὸ
 παρακλινὲν τ' κινῶας δόξας καὶ μανικόν, αἷς εἶρη.
 τῇ μὲν ταυ διαβίῃ φρόνημα καὶ “ μῦθος πο-
 “ λυθαρσὲς ἐείη” Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας
 “ ἐσέρχει), αἱ αἰεὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσμύ-
 “ εαςι” καὶ πρῶτασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς
 ἀνερπύτοις καὶ θαμάχοις. *Plutarch.* Πολὺ.
 παραστέλλει.

Non ille pro charis amicis,

Aut patriâ timidus perire.

Horat. Carm. Lib. 4, Od. 9, ver. 51.

Ibid. — ἐσέρχει).] Apud *Plutarchum*, lo-
 co jam citato, ἐσέρχει).

Ver. 158. — δῆριν ἔθεντο.] δῆριν ἔχουσιν.
MS. Cantab. à *Barnesio*, item *MSS. Vati-*

can. & Harleian. à *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 164. — πέφαλ'.] Postulat Tempo-
 rum ratio, ut vox “ πέφαλ' ” hoc in loco
 non πέφαλο sed πέφα) intelligatur; eliso
 nempe “ αι,” ut *Il. μ'*, 68;

———— ἀλαπάζει

Ζῶς ὑψιβερέμετος, Τρώεσσι ᾗ βέλτε-
 ἀρήγιν.

Item δ', 235;

———— Ζεὺς ἔσσιτ' ἀρογός.

Et ver. 271;

“ Ἔσσιτ' ”, ἐπεὶ —————.

Sic infra ver. 689. hujus libri;

———— πέφα) δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β', 137; & ad α', 37. Co-
 terum *Codex Vaticanus* hîc legit πέφοντ'.

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθ'· ἐπεὶ σέο Φέρτερός ἐστι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρηθαίοιλα· Ἐκλωρ·

170 Γλαῦκε, τίη ᾗ σὺ τοῖτο εἰὼν ὑπέροπλον εἶπες;

ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε πρὶ Φρένας ἐμμεῖναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίῳ ἐμβώλακα ναιετάσσι·

Νῦν δέ σ' ὠνοσάμην πᾶσι χυ Φρένας, οἷον εἶπες·

Ὅς τέ με Φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομῖναι.

175 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριπα μάχην, ἔδ' ἐκλύπον ἵππων·

Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νότο αἰγιοόχοιο,

Ὅς κ' ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, κ' ἀφείλετο νίκην

Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐπόρριψέ μαχέσασθ'.

Ἄλλ' ἄγε δάρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσασο, κ' ἴδε ἔρπον·

180 Ἢ ἐπανημέροισ' ἐσσομαι, ὡς αἰορθεύεις,

Ἢ τινα κ' Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,

Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντοιο.

Ὡς εἰπὼν. Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

185 Τρῶες, κ' Λύκιοι, κ' Δάρδανοι ἀλχιλαχηλαί,

Ἀνέρες ἐς ἐφίλοι, μνήσαθε ᾗ θάροισ' ἀλκῆς.

“ Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est.

Hunc autem torvè intuitus allocutus est expeditè-pugnam-ciens Hector:

170 “ Glaucè, curnam tu talis existens superbè locutus es?

“ O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros

“ Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:

“ Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;

“ Qui me aïs Ajacem ingentem non sustinuisse.

175 “ Nequaquam ego horruì pugnam, neque strepitum equorum;

“ Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,

“ Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam

“ Facile: aliàs & ipse excitat ad pugnam.

“ Sed agè huc adsis, amice, prope me sta, & aspice opus:

180 “ An totâ-die ignavus ero, ut dicis;

“ An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptissimum,

“ Reprimam à defensione Patrocli mortui.

Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans:

“ Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,

185 “ Viri estote, omicì, recordamini què impetuosæ fortitudinis:

Ver. 170 & 173. — εἶπες.] Al. εἶπας. Quod perinde est.

Ver. 171. ὦ πέπον.] Al. πέποι.

Ibid. ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην.] Μὴ πῶς ἀμαρτάνουσι σὺν ἐγῷ ἔως ὅσον ὑβρίν ὀπιεύωμεν, ἀλλ', ὡς Ὀμηροῦ, ἠθικώτερον,

ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε πρὶ Φρένας ἐμμεῖναι ἄλλων.

Plutarch. πολίτικὰ παραγέλλω.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριπα μάχην — Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς.] Cod. Harleian. Οὔτι ἐγὼν ἔρριπα —.

———— non me tua fervida terrent

Dicta, ferox; Dii me terrent, & Jupiter hostis. Æn. XII, 894.

Ibid. — ἔρριπα.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 176. Ἄλλ' αἰεὶ γε.] Ita Barnesius: Quam lectionem & probat Henricus Stephanus. Vide suprâ ad π', 688. Al. Ἄλλ' αἰεὶ τε.

Ibid. — αἰγιοόχοιο.] Al. ἢ εἰς ἀνδρῶν. Al. ἢ εἰς ἀνδρός.

Ver. 178. — ὅτι δ' αὐτὸς ἐπόρριψέ μαχέσασθ'.] Vide suprâ ad π', 689, 690.

Ver. 181. — μέγα.] Cod. Harleian. μάλα.

Ibid. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 186.

“Οφρ’ ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔνιπα δῶω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίῳ ἐνάριξα καλῆας.

- “Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
Δηὶς ἐκ πολέμοιο· θείων δ’ ἐκίχανεν ἑταίρους
190 “Ὡκα μάλ’, ἔπω τῆλε, ποσὶ κρηπινοῖσι μέλασων,
Οἱ προῖι ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στάς δ’ ἀπάνσθε μάχης πολυδακρύτης, ἔνις ἄμειβεν·
“Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρῶν,
Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ’ ἄμβροτα τεύχε’ ἔδωκε
195 Πηλείδῃ Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ἐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ’ ἄρα ὧ παιδὶ ὅπασσε
Γηράς· ἀλλ’ ἔχ’ υἱὸς ἐν ἔνισι πατρὸς ἐγῆρα.
Τὸν δ’ ὡς ἔν ἀπάνσθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμβιον θείοιο,
200 Κινήσας ῥα κάρη προῖι ὃν μυθήσατο θυμόν·
“Α δέιλ’, ἔδέ τι τῶι θάνατος καὶ αὐθύμιός ἐστιν,
“Ὅς δή τοι χερδὸν ἐστὶ· σὺ δ’ ἄμβροτα τεύχεα δώσεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τῷ δὲ ἑταῖρον ἐπεφνες ἐνέεα τε, κρηϊερὸν τε·

“ Dum ego Achillis eximii arma induam,

“ Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum.

Sic quidem locutus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector

Ardenti è praelio : currens autem affecutus est socios

190 Citò admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,

Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidae.

Stans verò seorsum à praelio lacrymoso, arma mutabat :

Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,

Trojanis bellicosis ; ipse verò immortalia arma induebat

195 Pelidae Achillis, quæ ejus dii cœlites

Patri charo dederant : Is autem suo filio præbuit

Jam senex : sed non filius in armis patris ad-senectutem-pervenit.

Illum verò ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter

Armis Pelidae armari divini,

200 Quassans utique caput ad suum locutus est animum :

“ Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,

“ Quæ jam te prope est : tu verò immortalia arma iaduis

“ Viri fortissimi, quem tremunt & alii :

“ Hujus jam socium interfecisti mitèmq, fortemque ;

Ver. 186. ‘Οφρ’ ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος.]

Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudet-
que potitus. Æn. X, 500.

Ver. 187. — Πατρόκλοιο βίῳ.] Vide su-
prà ad v, 758.

Ver. 191. — Πηλείδαο.] Al. Πηλείας.

Ver. 192. — μάχης πολυδακρύτης.]

lacrymabile bellum.

Æn. VII, 604.

Ver. 196. — ἔπορον· ὁ δ’ ἄρα ὧ.] Quæ ra-
tione, & ingenio, & ἄρα hîc ultimam produ-

cant ; item ἐπαχρόμῳ, ver. 215 ; & τῷ
ver. 217 ; & Ἀϊαντῷ, ver. 235 ; vide suprà
ad d, 51.

Ver. 198. — ἔν.] Ut dicitur est, — ver.

192.

Ibid. — ἀπάνσθεν.] Vide suprà ad d, 349.

Ibid. — νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad d,

275.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη.]

Ille caput quassans

Æn. XII, 89.

Ver. 206.

- 205 Τάχεα δ' εἰ καὶ κόσμον ἀπὸ κρατῖός τε καὶ ὤμων
 Εἶλα· αἰτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτ' ἐγὺαλίξω,
 Τῶν ποινῶν, ὃ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Δέξε' Ἀνδρομάχη κλυτὰ τάχεα Πηλείων·
 Ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νύσσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τάχε' ὅππ'ι χροῖ· δὲ μιν Ἄρης
 Δεινὸς ἐνυάλισ'· πληθεὺς δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς καὶ θένε'· μὲν γὰρ κλειῖς ὀπικέρας
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ ρῖσι πᾶσι,
 Τάχεσι λαμπόρμ'· μελαθύμῃ Πηλείων·
 215 Ὀτρυνεν γὰρ ἕκασον ἐποιχόμεν', ἐπέεσσιν,
 Μῖθ' ἄλλω τε, Γλαῦκόν τε, Μεδονίᾳ τε, Θερσίλοχόν τε,
 Ἀσεροπαῖόν τε, Δεισιώρ' δ', Ἴπποθόον τε,
 Φόρκῳ τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐννομον οἰωνιστῶν·
 Τὴν δ' ἐπὶ πόρρωτον, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 220 Κέκλυτε, μυρία φύλα περικλόνων ὀπικέρων,
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμεν', εἰδὲ χατίζων,

205 “ Arma autem contumeliosè à capitèque & humeris,
 “ Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,
 “ Eius compensationem, quòd tibi haudquaquam è pugnâ reverso,
 “ Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
 Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius.

210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit verò eum Mars
 Horrendus bellicus; impletæque sunt ei membra intus
 Vigoris & roboris: Ad inclytos autem socios
 Ivit magno clamore: *Achilli* verò similis videbatur ipsis omnibus,
 Armis resplendens magnanimi Pelidæ.

215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
 Mesthlémque, Glaucúmque, Medontáque, Therfilochúmque,
 Asteropæúmque, Disenoráque, Hippothoúmque,
 Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem:
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est:

220 “ Audite, innumeræ copiæ circumcircà-habitantium sociorum;
 “ Non enim ego multitudinem quærens, neque egens eam,

Ver. 206. Εἶλα.] *Al.* Εἶλας.

Ver. 209. — κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι.] Vide
 suprâ ad α', 528.

Ibid. — Κρονίων.] Vide suprâ ad α', 397.

Ver. 210. Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τυχί.] *He-*
ctori autem apta erant arma. Sic suprâ γ',
 333;

— ἤρμωσε δ' αὐτῇ.

Item infrâ τ', 385;

Περσέθῃ δ' ἰο αὐτῇ ἐν ἔντροσι δῖ' Ἀ-

χιλλῶς,

Εἰ οἱ ἐφαρμόσωνται, —————.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in Com-
 ment. ad ver. 142. Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τά-
 χεα ὅππ'ι χροῖ, τήλεσι προσημύδωνται ———.
 Alièr tamen explicare videntur Scholia in-

edita, in Cod. *Harleiano*, à *Tho. Bentleio*
 communicata; Τὸν Δία ἀνυστὸν ἀρμύσαι τὰ
 ὅπλα τῇ Ἀχιλλεῖ [Ἐκτορι,] καὶ τὰ ὅπλα συγ-
 καθίσαι· καὶ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἐκτορ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων.] Vide su-
 præ ad δ', 456.

Ver. 215 — 219. Ὀτρυνεν γὰρ ——— Τὴν
 δ' ἐπὶ πόρρωτον.] Vide suprâ ad ν', 44.

Ver. 216. — Γλαῦκόν τε, Μεδονίᾳ τε, Θερ-
 σίλοχόν τε.]

— Glaucumque, Medontaque, Therfi-
 lochumque. *Æn.* VI, 483.

Ibid. — Θερσίλοχόν τε.] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217. — Δεισιώρ' δ'.] Ita ex *Ety-*
molog. Magn. edidit *Barnesius*. *Al.* Δεισι-
 ῶρ' δ'.

Ver. 217.

- Ἐνθάδ' αἶψ' ὑμείρων πολίων ἤϊερα ἔκασον·
 Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων αἰλόχης κ' νήπια τέκνα
 Προφρονέως ρύοιθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 225 Τὰ φρονέων, δώροισι κατὰ ῥύχῳ κ' ἰδωδῇ
 Λαῶς, ὑμέτερον ᾗ ἐκάσῃ θυμὸν αἰέξω.
 Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμήσθῃ, ἢ ἀπολέσθῳ,
 Ἥε σωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῳ ὁαρισύς.
 Ὃς δέ κε Πάτροκλον, κ' τεθνηῶτά περ, ἔμπης
 230 Τρώας ἐς ἵπποδάμης ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,
 Ἥμισυ τ' ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγώ· πὸ δέ οἱ κλέσθ' ἔσται, ὅσων ἐμοί περ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
 Δέρατ' ἀναχόμενοι· μάλα δέ ρφισιν ἔλπειο θυμὸς
 235 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντ' ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 Νήπιοι· ἦτε πολέοσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 Καὶ τότε αἶψ' Αἴας εἶπε βολῷ αἶσθον Μενέλαον·
 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, ἔκέτι νῶϊ
 Ἐλπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 240 Οὔτι πόσον νέκυθ' πέρι δαΐδια Πατρόκλοιο,
 Ὃς κε τάχα Τρώων κορέσῃ κωίας, ἢ δ' οἰωνὺς,

“ Hoc è vestris urbibus excivi quemque ;

“ Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos

“ Promptis-animis defenderetis bellicosos ab Achivis :

225 “ Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio & commento

“ Populos, vestrumque cuiusque animum recreo.

“ Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat,

“ Aut salvus sit : hoc enim belli commercium.

“ Quicumque verò Patroclum, mortuum licet, tamen

230 “ Trojanos ad equum-domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax ;

“ Illi dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipse

“ Habebo ego : gloria autem ei erit, quanta vel mihi.

Sic dixit : Illi verò recta in Danaos magnâ-mole ferebantur,

Hastis elevatis ; admodum autem ipsis sperabat animus

235 Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio :

Stulti ; certè multis super ipso animam abstulit.

Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum :

“ O amice, ô Menelæe, Jovis-alumne, haud jam nos

“ Spero vel ipsos redituros è prælio.

240 “ Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli, -

“ Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,

Ver. 227. ἢ ἀπολέσθῳ, Ἥε σωθήτω.]

— aut cita mors venit, aut victoria
 leta.

Horat. Sermon. lib. 1. Eclog. 1, 8.

Ver. 229. — τεθνηῶτα.] Vide suprâ ad
 9, 46.

Ver. 230. — ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ α.] *Al.* ἐρύσῃ,
 εἴξῃ δέ α.]

Ver. 233. — βρίσαντες.] Vide suprâ ad
 343.

Ver. 234. — μάλα δέ σφιν ἔλπειο.] Cod.
Harleian. μάλα δέ σφιν ἔλπειο. Unde fortasid
 legendum, μάλα δέ σφιν ἔλπειο.

Ver. 237—246. — βολῷ αἶσθον — βολῷ
 αἶσθον.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 240, & 242. — δαΐδια.] Vide suprâ
 ad γ', 481 ; & ad δ', 37.

Ver. 241. — τάχα Τρώων κορέσῃ κωίας,
 ἢ δ' οἰωνὺς.]

Hic !

- Ὅσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δειδία, μήτι πάθῃσι,
 Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφε' περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκίωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνε' αἰπὺς ὀλεθρ'·
 245 Ἀλλ' αὖγ', ἀριστεῖας Δαναῶν κάλει, ἥνις αἰκίστη.
 ὦς ἔφατ'· εἰδ' ἀπὶθήσε βολὴν αἰσθὺς Μενέλα'·
 Ἡὔσεν ἣ διαπρύσιον Δαναοῖσι γελωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 Δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστ'·
 Λαοῖς· ἐκ ἣ Διὸς τιμὴ καὶ κούρ' ὀπηδεῖ.
 Ἀρταλέον δέ μοι ἐστὶ Διφροκοπιᾶσθ' ἕκαστον
 Ἡεμόνων· πόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 Ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθαι δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γνέσθαι.
 ὦς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἄκυσεν Ὀϊλῆ' ταχὺς Αἴας·
 Πρῶτ' δ' ἀντί' ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.

- " Quantum meo capiti metuo, ne quid gravius patiatur,
 " Et tuo ; praelii enim nubes omnia contegit,
 " Hector : nobis verò manifestus-imminet gravis interitus.
 245 " Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit.
 Sic dixit ; neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus :
 Vociferatus autem est altâ-voce Danaos inclamans :
 " O amici, Argivorum ductores, atque principes,
 " Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
 250 " Publicè-præbitum-vinum bibunt, & imperant singuli
 " Copiis ; à Jove autem honor & gloria sequitur.
 " Difficile verò mihi est despiciere unumquemque
 " Ducum : tantum enim certamen pugnae ardet.
 " Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,
 255 " Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
 Sic dixit : confestim autem exaudiit Oilei filius velox Ajax :
 Primusque obvius prodiit, currens per praelium.

Heu ! terrâ ignotâ, canibus data præda
 Latinis,
 Alitibusque jaces ! — *Æn.* IX, 485.
Ibid. — καρίσει.] *Al.* καρίση.
Ver. 243. — ἐπεὶ πολέμοιο νέφε' περὶ
 πάντα καλύπτει, Ἐκίωρ.]
 Μάγιν Οἰκλοῖδαν πολέμοιο νέφε'·
Pindar. Nemeor. Od. X, 16.
 — obrutus undique telis
Æneas, nubes belli, dum detonet,
omnem
Sustinet ———. *Æn.* X, 808.
Ver. 248, 249, 250. ὦ φίλοι — Οἵτε
 — Δῆμια πίνουσιν.]
 Τόσῃ πολυμυλιάτῃ
 Ἐστὶν αἰκίς —————,
 Πόλιν τ', αἰκίσῃ ἐπ' αἰλῶν

Ἀλκίβοτον Πηλὸς κελεύει.
Eurip. Alceste. ver. 588.
 Ἐστὶ ἣ μάλιστα προσώπε δὸτ' ἀνέριον ἐκ
 τρίτον' αἶον παρ' Ὀμήρῳ, " ὦ φίλοι, αἱ παρ'
 " Ἀτρεΐδαις δῆμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*
Ver. 249. — παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ
 Μενελάῳ.] *Cod. Harleian.* παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀ-
 γαμέμνονι παρὰ μὲν λείαν. *Quæ & proba Le-*
ctio.
Ver. 250. — καὶ σημαίνουσιν ἕκαστ'·.] *Cod.*
Harleian. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.
Ver. 251. — ἐκ ἣ Διὸς τιμὴ.]
 Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἔσθ' ———. *Iliad* β', 197.
Ver. 252. — ἕκαστον.] *Cod. Harleian.* &
 hîc legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem
 impedita ἕκαστα ἀξιώματα.
Ver. 253. — δέδθεν.] *Vide supra ad* 1,
 736.

- Τὸν δ' ἐμέτ' Ἰδομενίδης καὶ ὁπάων Ἰδομενίδης
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφονι.
 260 Τῶν δ' ἄλλων τίς αὖ ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶπαι,
 Ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχῃσιν ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δ' ἐπ' ἔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτορ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὅππῃ προχοῇσι διῷπελέεσσιν ποταμοῖο
 Βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρβόλομῃς αἰλὸς ἔξω.
 Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γλήετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοί
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μενοικιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Hunc verò post Idomeneus & armiger Idomenei
 Meriones, par Marti homicidæ.

- 260 Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
 Quotquot jam postea pugnam instaurârunt Achivorum?
 Trojani verò priores in eos impetum fecerunt conferti; præibat autem Hector.
 Ut autem cum in officiis à Jove fluentis fluvii
 Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema
 265 Littora clamant, eructato mari extrâ:
 Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
 Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
 Septi scutis ætatis: illis autem

Ver. 259. — ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφονι.] Vide suprâ ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς αὖ ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶπαι.] Ita ex conjecturâ edidit *Barneſius*. *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶπαι. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶπαι. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent *Vulgati*, "Τῶν ἄλλων τίς αὖ ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶπαι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262. — ἄρ'.] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ὅππῃ προχοῇσι.] Porphyrius in Scholiis MSS ad *Iliada*, olim penes doctissimum *Is. Vossium*, observat *Solonem*, qui in reliquis omnibus *Homeri* poemata fuerat æmulatus; cum ad hunc versum pervenisset, illius ac duorum sequentium, quibus de hisce *Nili* officiis à Poëtâ agitur, admiratione motum, com-
 "bussisse sua Poëmata. Idem quoque fecisse *Platonem*. Id verò haud prætereundum videbatur, quòd alibi haud putem legi." *Execb. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver. 271.*

Ibid. — διῷπελέεσσιν.] Vide suprâ ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν.] Vide suprâ ad α', 37.

Ibid. — ποτὶ ῥόον.] ποτὶ ῥόον. Cod. à *Tb. Bædæio* collati.

Ibid. — ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρβόλομῃς αἰλὸς ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν.

— & scopulis illis reclamant

Æquora ——. *Georg. III, 261.*

Non affecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, τὸ δ' ἦ, "Ἠϊόνες βοόωσιν," πάντῃ τί φασιν οἱ Παλαῖοι μιμητικὸν εἶναι τῷ αὐτῷ δάμαξαν ἤχεσιν ἢ ἄλλαν. Similitèr & *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαρίεσται ποιητῆς — τὰ μὲν αὐτοῖς τε καλασκειάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ὁπληδῆως ἀλλήλους τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείας, οἷς αὖ βέλαντι παραστήσαι πάθεισι, ποιικίλως φιλοῖσιν· ὥς ποιεῖ πολλάνικος Ὀμηρος. Ἐπὶ μὲν προσιωπῆσαν αἰγιαλὸν τῇ περιλάσει τὴν συλλαβῶν τὴν ἀπαυσον ἐμφαίνειν βεβόωσιν ἤχον· "Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρβόλομῃς αἰλὸς ἔξω." Περὶ σωθέσιως. § 15. Quod si quis pro Ἠϊόνες βοόωσιν, Ἠϊόνες κρᾶζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμόδιον ὅσον διαφέρει ὅτι τὸ ἐπὶ τῷ θεῷ θειοῦ. — τὸ μὲν φαίνει καλὸν, τὸ δ' εὐτελές. Ut rectè observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap. 22.*

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γλήετ'.] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴν ἔσαν. Cod. *Canab. & Oxon.* à *Barneſio*, item Cod. *Vatican.* à *Tbo. Bædæio*, collati.

Ver. 267. Ἔστασαν.] Vide suprâ ad μ',

- Λαμπρῆσιν κορύθεασι Κρονίαν ἥερα πολλῶν
 270 Χερ'· ἐπεὶ ἔδ' Μενoitιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
 Ὀφρα, ζῶς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δήτων κυσὶ κύρμα γνέσθ
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἐταίρους·
 Ὦσαν ἣ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
 275 Νεκρὸν ἣ προλιπόντες ὑπέτρεισαν, ἔδ' ἐν αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔλχεσιν, ἰέμενοι περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυθα ἣ καὶ ἔ' Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεσθ· μάλα γ' σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς πρὶ μὲν εἶδ'·, πρὶ δ' ἔρ' αὖ τέτυκτο
 280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ἴθυσεν ἣ δ' ἀπὸ προμάχων, συτ' εἶκελ' ἀλκίῳ
 Καπρείῳ, ὃς ἐν ὄρεσσι κυῖας θαλερές τ' αἰζήνους
 Ῥηϊδίως ἐκέδασεν, ἐλιξάμεν' ἀπὸ βήσσας·
 Ὦς υἱὸς Τελαμῶν' αἶαν' Φαίδιμ' Αἴας,
 285 Ῥεῖα μέλυσάμεν' Τρώων ἐκέδασσε Φάλαγγας,
 Οἳ πρὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον ἣ μάλιστ'
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδ' ἀρέσθ.
 Ἦτοι τ', Λήθοιο Πελασγῷ Φαίδιμ' υἱός,

Splendidis galeis Saturnius caliginem multam

- 270 Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel antea,
 Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:
 Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri
 Trojanis; ideoque eum ut defenderent excitavit socios.
 Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:
 275 Mortuo verò illi derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
 Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
 Sed cadaver trahebant: haud diù verò ab illo neque Achivi
 Abfuturi erant: admodum enim illos celeritèr convertit
 Ajax, qui superabat quidem formâ, superabat & factis
 280 Cæteros Danaos, post eximium Pelidem.
 Rectà autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
 Apro, qui in montibus canes florentésque-ætate juvenes
 Facilè dissipat, se subito-impetu-converting per fruticeta:
 Sic filius Telamonis præclari illustris Ajax,
 285 Facilè aggressus Troûm dissipavit phalangas,
 Qui Patroclum circumdederant, sperabantque maximè
 Urbem ad suam trahere, & gloriam reportare.
 Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,

Ver. 273. — τῷ καὶ οἱ.] *Al.* τῷ πέν οἱ.

Ver. 274. — Τρῶες ἐλίκωπας.] Quâ ra-
 tione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item
 νέκυν, ver. 277; & μέν, ver. 279; & σφέ-
 τειν, ver. 287; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 278. — σφέας ὦκ'.] Pronuntiabatur

σφέας. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 281. — εἶκελ'.] Vide suprâ ad
 ver. 88. *Al.* ἰκέλ'.

Ver. 283, 285. — ἐλιξάμεν' — μέλυσ-
 σάμεν'.] Vide suprâ ad π', 594; & ad ι',
 90, & 168.

Ver. 290.

- Ἰππόθοῦ ποδὸς εἴλκε καὶ περιερίω ὑσμίνην,
 290 Δησάμεν τελαμῶνι πρὸ σφυρὸν αἰμφι τένοντας,
 Ἐλπε καὶ Τρώεσσι χαρίζομεν· τάχα δ' αὐτῷ
 Ἦλθε κακόν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἱεμῶν περ.
 Τὸν δ' ὑὸς Τελαμῶν, ἐπαίξας δι' ὀμίλῃ,
 Πληῖ' αὐτοχεδίην, κινέης Διὰ χαλκοπαρήν·
 295 Ἦκε δ' ἱπποδάσεια κόρυς πρὸ δερὸς αἰωνῆ,
 Πληγείσ' ἔχει τε μεσάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐκέφαλ' οἷον, παρ' αὐλόν, ἀνέδραμν' ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἱμαλίοις, ἧ δ' αὖθι λύθη μῦθος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεσλήτορ' ἦκε χαμαῖζε
 300 Κεῖθε· ὁ δ' ἄλχ' αὐτοῖο πῶσε πρίωνος ὅππ' νεκρῷ,
 Τῇλ' ὅτ' Λαέρτιάδης ἐρβώλακ'· ἔδ' ἐποκεῖτο
 Θρέπρε φίλοις ἀπέδωκε, μινυυθάδι δ' οἱ αἰὼν
 Επλεθ', ὅτ' Αἴαντι μεσθύμεν δαυρὶ δαμνύτι.
 Ἐπὶ δ' αὐτ' Αἴαντι ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 305 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλόατο χάλκειον ἔγχος
 Τυτθόν· ὁ δ' ἔσχεδιον, μεσθύμεν Ἰφίτη ὑόν,

- Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
 290 Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
 Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipse
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
 Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
 Percussit cominus, galeam per æneis-munitam-malis:
 295 Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspidē,
 Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
 Cerebrum verò, ubi hastile-speculo-induitur, profiliebat ex vulnere,
 Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò &
 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
 300 Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
 Longè à Larissâ glebosâ; neque parentibus
 Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
 Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito,
 Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
 305 Sed is quidem ex-adverso conspiciatus evitavit æream hastam
 Paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,

Ver. 290. — αἰμφι τένοντας.] Al. αἰμφι
 τένοντας.

Ver. 292. — ἱεμῶν περ.] Al. ἱεμῶν
 περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprâ 6,
 452.

Ver. 296. Πληγείσ'.] Vide suprâ ad γ',
 31.

Ibid. — π' μεσάλῳ.] Quâ ratione, π', hic
 producatur; item πρὸς, ver. 299; & με-
 θύμεν, etiam extra cæsuram, ver. 306;
 & ἔς, ver. 324; & ὀνεί, ver. 329; vide
 suprâ ad α', 51.

Ver. 297. Ἐκέφαλ' οἷον, παρ' αὐλόν, ἀ-
 νέδραμν' ἐξ ὠτειλῆς, Αἱμαλίοις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cru-
 ento.

Æn. X, 416.

Ver. 298. — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] Adeoque
 è manibus —

Ver. 301. — ἔδ' ἐποκεῖτο Θρέπρε φίλοις
 ἀπέδωκε.] Sic apud Hesiodum:

————— ἔδ' ἐμὸν οἶον

Γηράτῃσι παιῦσιν ὅτ' ὀνείτῃσι δοῖεν.

Æg. 3. Ἡμῖν. I, 185.

Ver. 302. Θρέπρε.] Al. Θρέπρεα.

Ver. 304. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 305. — ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλόατο.] Vi-
 de suprâ ad γ', 404.

Ver. 306. — μεσθύμεν.] Al. μεσθύμεν.

Ibid.

- Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέας' ἀνδρεσσιν ἀνάσσει·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσω· Διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέχε·
 Δέπησεν ᾗ πεισὼν, ἀράβησε ᾗ τέρχεται ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνά δαΐφρονα, Φαίνοπ' υἱὸν,
 Ἴπποθόω παρὰ βάλαντα, μέσσω καὶ γαστέρα τύψει·
 Ῥῆξε ᾗ θώρηκα γυάλον, Διὰ δ' ἐνίσσεται χαλκός
 315 Ἥφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίεσι πεισὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ Φαίδιμος Ἑκλῶρ·
 Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἱαχον, ἐρύσαντο ᾗ νεκρός,
 Φόρκυν δ', Ἴπποθόον τε· λύοντο ᾗ τέρχεται ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, Διὸς φίλων ὑπὸ Ἀχαιῶν,
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμνύτες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδ' ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 Κάρει καὶ Θένει σφέτερον· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περὶφάνει ἰοικώς,
 Κήρυκι Ἠπυλίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 Κηρύσσων γήρασκε, Φίλα Φρεσὶ μήδεα εἰδώς·

Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo
 Domos habitabat, multis viris imperans:

Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema

310 Cuspis aerea prope summum humerum evasit:

Fragorem verò edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.

Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phaenopis filium,

Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem aë

315 Penetrans-hauserit: ille verò in pulverem lapsus, prehendit terram palmâ.

Cesserunt autem retrò primique pugnatores & illustris Hector:

Argivi autem altum clamârunt, traxeruntque mortuos,

Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.

Tum verò prorsus Trojani, bellicosus acti ab Achivis,

320 In Ilium ascendissent, præ ignaviâ suâ domiti;

Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,

Fortitudine & robore proprio: verum ipse Apollo

Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,

Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem

325 Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:

Ibid. — Ἰφίτε υἱόν.] Vide suprâ ad β',
 518.

Ver. 308. — ἀνδρεσσιν.] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*, quocum facit *Cod. Har-*
leian. *Al.* ἀνδράων.

Ver. 311. Δέπησεν ᾗ — ἀράβησε.] Vide
 suprâ ad γ', 181.

Ver. 315. — ἐν κονίεσι.] Vide suprâ ad
 γ', 508.

Ibid. — ὤλε γαῖαν ἀγοσῶ.] Vide suprâ ad
 λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἱαχον, ἐρύσαντο
 ᾗ νεκρός.] Ita rectè edidit *Barnesius*. Vide
 suprâ ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι ᾗ μέγ' ἱ-
 αχον, ἐρύσαντο ᾗ νεκρός.

Ver. 323. — Περὶφάνει ἰοικώς.] Vide su-
 præ ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυλίδῃ.] Ita *Codd.*
 omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ'
 Ἠπυλίδῃ, quo modo & edidit *Barnesius*.
 Nam Κήρυκι mediam semper producit.

- Τῷ μιν εισάμμετο προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνείας, πῶς ἂν ἢ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαιοθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν, ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλας
 Κάρτεϊ τε θένει τε πεποιθότας, ἠνορέη τε,
 330 Πλήθει τε σφειέρω, ἢ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 Ἡμῖν ᾗ Ζεὺς μὴ πολὺ βέλετο, ἢ Δαναοῖσι,
 Νίκῃω· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπελον, εἰδὲ μάχεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαλήβόλον Ἀπόλλωνα
 Ἔναι ἐσάντα ἰδὼν· μέλα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἐκτορ τ', ἢ δ' ἄλλοι Τρώων ἀγροί, ἢ δ' Ὀπκέρων,
 Αἰδῶς μὴ νῦν ἦδε γ' ὀρηφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβλιῦσαι, ἀναλκείησι δαμένους.
 Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἱμοὶ αἴχι περὶ σῆς,
 Ζεῦ ὕπατον μήσωρα μάχης ὀπιάρρεθον εἶναι·
 340 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἱομένο, μηδ' οἳ γε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάμεν τεθνηῶτα.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάμμετο ἔση·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Λεόκρετον ἔτασε δαεί,

Huic se-cum-affimulâsset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo:

"Æneas, quo pacto etiam invito deo servare possietis

"Ilium excelsum? ut jam vidi viros alios

"Fortitudinēque roborēque confisos, virtutēque,

330 "Multitudinēque suā, & immotas-pavore copias habentes:

"Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danaïs,

"Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis.

Sic dixit; Æneas autem longè-jaculantem Apollinem

Agnovit coràm intuitus: magnā autem voce Hectorem allocutus est clamans:

535 "Hectōrque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,

"Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosos ab Achivis

"In Ilium ascendere per ignaviam domitos.

"Verum enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,

"Jovem summum consiliarium in pugnā auxiliatorem esse:

340 "Ideò rectā-in Danaos eamus, neque illi quieti saltem

"Patroclum navibus admoverint mortuum.

Sic dixit; & multò ante primos pugnatōres-profilens, stetit.

Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.

Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastā,

Ver. 326. Τῷ μιν εισάμμετο.] Vide suprà ad γ', 389.

Ver. 333. — ἐκαλήβόλον Ἀπόλλωνα.] Vide suprà ad δ', 75.

Ver. 334. — εἶπε βοήσας.] Cod. Harleian. εἶπε βοήσας.

Ver. 340. — μηδ' οἳ γε ἔκηλοι.] Cod. Harleian. μηδ' οἳ γε ἔκηλοι.

Ver. 341. — πελασάμεν.] Vide suprà ad δ', 140.

Ibid. — τεθνηῶτα.] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 342, 343. Ὡς φάτο· — Οἱ δ' ἐλελίχθησαν ἢ ἐναντίοι ἔσαν.]

Talibus accensi firmantur, & agmine denso

Consistunt ———. Æn. IX, 788.

—— densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant ———. Æn. XII, 457.

Ibid. — ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide suprà ad δ', 535.

Ver. 344—347. — ἔτασε — ἀπὸ νῆος.] Vide suprà ad γ', 192; & ad δ', 140.

Ver. 348.

- 345 Τὸν Ἀρίσταν, Λυκομήδεϊ δολὸν ἐταῖρον.
 Τὸν ᾗ πεσόντ' ἐλέησεν δῖος Ἰφίτιλος Λυκομήδης.
 Στῆ ᾗ μάλ' ἐγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δακρυφάων,
 Καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γέναιτ' ἔλυσεν.
 350 Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐρβώλακ' εἰληλῆθη,
 Καὶ ᾗ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν ᾗ πεσόντ' ἐλέησεν δῖος Ἰφίτιλος Ἀστεροπαῖος,
 Ἴθυσεν ᾗ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάκεας γὰρ ἔρχατο πάντη
 355 Ἑσάοτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ ᾗ δέρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελύων.
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρὸν χάζεσθαι ἀνώνυμ',
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 Ἄλλὰ μάλ' αἰμὴν αὐτῷ βεβήμεν, χεδόθεν ᾗ μάχεσθαι.
 360 Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δ' ἔχοντο
 Δάκρυ πορφυρέω· τοὶ δ' αἰχμηταὶ ἐπιπύον.
 Νεκροὶ ὅμῃ Τρώων καὶ ὑπερμήμεν Ὀπκέρων,
 Καὶ Δαναῶν· ἔδ' οἱ γὰρ ἀναιμῶν γ' ἐμάχοντο.

345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes :

Stetitque admodum propè cum-accesserat, & jaculatus est hastâ fulgenti,

Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,

Hepar subter præcordia ; statimque genua solvit :

350 Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,

Et post Asteropæum fortissimè-se-gerebat in pugnâ.

Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,

Rectâque prorupit & hic promptus cum Danaïs pugnare :

Sed haudquaquàm jam poterat ; scutis enim obsepti erant undique,

355 Qui stabant circa Patroclum, hastâsque prætendebant :

Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans ;

Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere sinebat,

Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,

Sed strenuè ipsum circumeuntes-defendere, cominûsque pugnare.

360 Sic Ajax præcipiebat ingens : sanguine autem terra

Rigabatur purpureo : illi verò alii-super-alios cadebant

Mortui simul Trojanorum, & animosorum sociorum,

Et Danaorum : neque enim vel illi sine sanguine pugnabant ;

Ver. 348. — Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων.] *Cod.* *Harleian.* à *Tbo. Bentleio* collatus, Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων. Cæterùm deest totus hic versus in *Codd. Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350. — Παιονίης.] *Cod. Harleian.* Παιονίης.

Ibid. — εἰληλῆθη.] Vide suprâ ad λ', 230.

Ver. 354. — ἐρχατο.] Vide suprâ ad π', 481.

Ver. 359. — χεδόθεν ᾗ μάχεσθαι.] *Cod.*

Harleian. χεδόθεν τι μάχεσθαι.

Ver. 361. — πορφυρέω.] Vide suprâ ad δ, 338, & 482.

Ver. 363. — ἔδ' οἱ γὰρ ἀναιμῶν γ' ἐμάχοντο.]

— & Trojanis cum multo gloria venit Sanguine, sunt illis sua funera, parque per omnes

Tempestas : — *Æn.* XI, 421.

Ibid. — ἀναιμῶν.] Ita edidit *Barnesius*

ex *Odys.* δ', 581. *Al.* ἀναιμῶν.

Ver. 364.

- Παυρότεροι ἢ πολὺ Φθίνυθον· μέμνῳλο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισιν ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· ἐδὲ κε φαίης
 Οὔτε πότε ἥελιον ῥοὸν ἐμμεναι, ἔτε ῥελῳίῳ.
 Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενοϊτιάδῃ καὶ αἰθνεῖατι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῳῆς τε καὶ Ὀκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπλοιο δ' αὐγῇ
 Ἡελίῳ ὀξείῃ, νέφεα δ' ἐφαίνετο πάσης
 Γαίης, ἐδ' ὀρέων· μέλαπανόμῃοι ἢ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόεντα,
 375 Πολλὸν ἀφεςαότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἐπαχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο ἢ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπω φῶτε πεπύθην,
 Ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρὸς κλοιο θανόντ' ἀμύμονι, ἀλλ' ἔτ' ἐφανέτο
 380 Ζῶν ἐν πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῳέαςι μάχεσθαι.
 Τὰ δ' Ὀπιοασομῆϊ θάνατον καὶ Φῶζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρναόθην, ἐπεὶ ὥς ἐπέελλετο Νέστωρ,

Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò
 365 A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omninò saluum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menœtiadem mortuum.

370 Alii verò Trojanique & benè-ocreati Achivi,
 Liberi pugnabant sub ære-sereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubésque non exurgebat à toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa,

375 Longè distiti: Hi verò in medio, dolores patiebantur
 Caligine & pugna; affligebanturque sævo ære,
 Quotquot fortissimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
 Viri gl'oriosi, Thrasymedes, Antilochúsque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant

380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes cædem & trepidationem sociorum,
 Secundo pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,

Ver. 364. — φθίνυθον.] Vide suprà ad β',
 43.

Ver. 365. Ἀλλήλοισιν ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισιν καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.

Ver. 366. — δέμας πυρός.] Vide suprà ad γ', 673.

Ver. 368. Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ.]

—— fundunt simul undique tela

Cerebra nivis ritu; cælumque obtexitur
 umbra. Æn. XI, 610.

Ibid. — μάχης ἐπὶ, ὅσσοι ἄριστοι.] Cod. Harleian. μάχης ἐπὶ ὅσσοι ἄριστοι· explicántque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον τίπον.

Ver. 369. Ἔσασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ibid. — καὶ αἰθνεῖατι.] Vide suprà ad δ', 265; & ad β', 818.

Ver. 370. — Τρῳῆς τε καὶ Ὀκνήμιδες Ἀχαιοί.] Al. Τρῳῆς καὶ Ὀκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάντησε.] Vide suprà ad δ', 349.

Ver. 384.

- Ὀτρυνών πόλεμόνδε μελαινάων ὑπὸ νηῶν.
 Τοῖς ἤ πανημερίοις ἐριδῶ μέγα νεῖκῶ ὀρώρε
 385 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
 Γέναιά τε, κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάσθ,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλαίοσ' εἰο μαρναμένοισιν,
 Ἀμφ' αἰγαθὸν θερράπον' αἰ ποδώκε' Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείῳ
 390 Λαοῖσιν δῶκε τανύειν, μεθύσσαν ἀλοιφῇ.
 Δεξάμενοι δ' ἄρα ποίγε Δαρδάνιες τανύχσι
 Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἰκμάς ἔβη, θυμῷ δέ τ' ἀλοιφῇ,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυσ' δέ τε πᾶσα Δαπρὺς.
 Ὡς οἷγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυσ' ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἵλκεον ἀμφοτέρω· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν περὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ὅππῃ γλαφυράς· πρὶ δ' αὐτῷ μῶλ' ὀρώρει
 Ἄλκι'· ἔδ' κ' Ἀρης λαοσάοι, ἔδ' κ' Ἀθηνῶν
 Τὸν γε ἰδῶσ' ὀνόσασατ', ἔδ' εἰ μάλα μιν χόλ' ἴκοι.
 400 Τοῖον Ζεὺς ὅππῃ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· ἔδ' ἄρα πῶ μιν
 Ἥδε Πατρόκλον τεθνηότα δῖ' Ἀχιλλεύς.

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.

His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat

- 385 Gravis : defatigatione autem & sudore indefinenter assidue

Genuaque, tibique, pedesque subtus uniuscuiusque,

Manusque, oculique, sædabantur pugnantium,

Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.

Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem

- 390 Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine ;

Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt

In orbem statimque humor exiit, subitque adeps,

Multis trahentibus, tenditur autem tota undique :

Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio

- 395 Trahebant utrique : admodum enim ipsis sperabat animus,

Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,

Naves ad cavas : de ipso autem tumultus ortus erat

Atrox, neque omnino Mars copiarum-concicator, neque Minerva

Hunc conspiciata vituperasset, nè quidem si maxime ipsam ira cepisset :

- 400 Talem Jupiter super Patroclo virorumque & equorum

Die illo intendit exitialem laborem : Nec dum quicquam

Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles :

Ver. 384. — ὀρώρε.] Similitérque infra
ver. 397 ; vide supra ad β', 810.

Ver. 387. — μαρναμένοισιν.] *Al.* μαρνα-
μένοισιν.

Ver. 391. — ἄρα.] Proinde ———.

Ver. 393. — τάνυσ'.] Vide supra ad γ',
260.

Ver. 394. — νέκυσ' ὀλίγη.] Quâ ratione
νέκυσ', hic ultimam producat ; item μὲν,
ver. 396 ; & γὰρ, ver. 403 ; & τις, ver.

414, & 423 ; & σφίτερον, ver. 419 ; vide
supra ad α', 51.

Ver. 395. — μάλα γὰρ σφισιν.] *Cod. Har-*
leian. μάλα δὲ σφισιν.

Ver. 401. — ἐτάνυσσε.] Rectè cum du-
plici σ. Vide supra ad ver. 58.

Ver. 402. — τεθνηότα.] Similitérque in-
fra ver. 435, τεθνηότα ; vide supra ad α',
265 ; & ad β', 818.

Ver. 403.

- Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων· τό μιν ἔπολε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχευμένονα πύλῃσιν,
 Ἄψ' ἀπνοσήσιν· ἐπεὶ ἔδ' ἐπὶ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πολυέθρον' ἀνευ ἔθην, ἔδ' ἐζυὺ αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπείθετο, νόσφιν αἰκῶν,
 Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεσάλοιο νόημα.
 410 Δὴ τότε γ' ἔοι ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλιστα ὦλεθ' ἐταῖρον.
 Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ νεκρὸν ἀκαχμήα δέρεατ' ἐχοντες,
 Νωλεμές ἐχράμποντο, ἐ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Ὡς δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 415 ὦ φίλοι, ἔμ' αὖν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 Νῆας ὑπὶ γλαφυρῆς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἥ τῶν Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
 Ἄς ποτὶ ζέετον ἐρύσαι, ἐ κῦδ' ὀρέσθαι.
 420 Ὡς δέ τις Τρώων μελαθύμων αὐδήσασκεν·

- Longè enim seorsum-à navibus pugnabant velocibus,
 Muro sub Trojanorum : quare illum nunquam existimabat animo
 405 Mortuum esse ; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
 Reverfurum : neque enim hoc credebat omnino,
 Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
 Sæpè enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
 Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
 410 Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
 Mater, quodd scilicet ei multò charissimus periisset socius.
 Illi verò assiduè circa mortuum acutas hastas tenentes,
 Indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant :
 Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum :
 415 “ O amici, non sanè nobis honestum est redire
 “ Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
 “ Omnibus dehiscat : hoc prorsus-nobis continuò multò satius esset,
 “ Quàm si hunc Trojanis permittamus equum-domitoribus
 “ Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
 420 Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat ;

Ver. 403. — γὰρ ἀπάνευθε.] Cod. Harleian. γὰρ ὁ ἀπάνευθε.

Ver. 404. — ἤλπετο.] Al. ἐλπίζο.

Ver. 409. — ἀπαγγέλλεσκε.] Renuntiare solita erat. Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprâ ad β', 221 ; & ad α', 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ἔοι ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη.]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,

Hoc mihi prædixit luctus ; —

Æn. III, 712.

Ver. 411. — ὅτι ῥά.] Vide suprâ ad α', 56.

Ver. 415, 476. — ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων.]

Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 416. — ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. Æn. IV, 24.

— O quæ satis ima dehiscat

Terra mihi — Æn. XII, 883.

Ver. 418. Ἥ τῶν.] Cod. Harleian. Ἐλ τῶν.

Ver. 419. — ἐρύσαι.] Cod. Harleian. ἐρύσεν.

Ver. 420. Ὡς δέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων. Cod. Italic. à Tbo. Bentleio collatus.

- ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρας τῷδε δαμνῶαι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 ὦς ἄρα τις ἔπεισκε, μὲν δ' ὄρσασκεν ἑταίρῃ.
 ὦς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρε' δ' ὄρυμαλδὸς
 425 Χάλκεον ἔργον ἴκε, δι' αἰθέρε' αἰτρυγέτοιο.
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνδρην ἰόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πνυθέσθην ἡνιόχοιο
 Ἐν κονίῃσι πεσόντ' ὑφ' Ἑκτορε' ἀνδροφόνοιο.
 Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρε' ἄλκιμ' υἱός,
 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάσιβι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 Πολλὰ δ' ἤ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρει·
 Τῷ δ' ἔτ' ἀψ' ὅππῃ νῆας ὅππῃ πλάϊν' Ἑλλάσποντον
 Ἠθελέτῃσι ἵεναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιῆς·
 Ἀλλ' ὥς εἰς γῆλη μὲν ἔμπεδον, ἦτ' ὅππῃ τύμβῳ
 435 Ἀνέρε' εἰσῆκε τεύχε' ἡνιόχ' ἢ γυναικός·
 ὦς μὲν ἄσφαλέως ὤρεκαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδ' ἐνισκήφαντε καρήατα· δάκρυα δέ (φιν
 Θερμὰ καὶ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομύοισιν,
 Ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἡ μαινέτο χαίτη,

“ O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari

“ Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat scii.

Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

425 Æreum ad cælum ibat, per aërem infructuosum.

Equi autem Æacidæ, à pugnâ seorsum stantes,

Flebant, ut primum senserunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

430 Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans,

Sæpè & blandis verbis alloquebatur, sæpè & minis:

Illi verò neque retrò ad naves latum versùs Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmitèr, qui super tumulo

435 Viri stat mortui, aut mulieris;

Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,

Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis

Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,

Aurigæ desiderio; floridæque fœdabatur juba,

Ver. 423. — ἑταίρῃ.] Al. ἱκάσιν.

Ver. 424. — σιδήρε' δ' ὄρυμαλδὸς Χάλ-
 κειον ἔργον ἴκε.]

—— it toto turbida celo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit
 imber. Æn. XII, 283.

Ver. 424. — ἴκε.] Al. ἔκε.

Ibid. — αἰτρυγέτοιο.] Vide suprâ ad 6, 27.

Ver. 428. — ἐν κονίῃσι πεσόντ' .] Vide
 suprâ ad 5, 508.

Ibid. — ἀνδροφόνου.] Vide suprâ ad π', 77.

Ver. 432. — πλάϊν' Ἑλλάσποντον.] Vide
 suprâ ad ε', 86.

Ver. 437. Οὐδ' ἐνισκήφαντε καρήατα· δά-
 κρυα δέ σφιν θερμὰ καὶ βλεφάρων χαμάδις ῥέε.]
 Al. Οὐδ' ἐνισκήφαντε.

Post bellator equus positus insignibus
 Æthon

It lacrymans, guttisque humectat gran-
 dibus ora. Æn. XI, 89.

Ver. 439. — πύθῃ.] Al. πύθῃ.

Ver. 440

- 440 Ζεύγλης ἐξεριπῶσα πρὸς ζυγὸν ἀμφοτέρωσι.
 Μυρομήνῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας ᾗ κάρη, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλὸν, τί (φῶϊ δόμῳ Πηληϊῆϊ ἀνακτὶ
 Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐσὼν αἰγέρω τ', ἀθανάτω τε·
 445 Ἥ ἵνα δυσλύνῃσι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃον;
 Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάϊων, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει
 Ἀλλ' ἔ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκώρ Πριαμίδης ἐποχρήσει· ἔ γδ' ἐάσω.
 450 Ἥ ἔχ' ἄλγος, ὡς καὶ τῶχ' ἔχει, καὶ ἐπὶ δόχε' αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γένεσσιν βαλῶ μὲν, ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὀφρα καὶ Αὐτομήδοντα σαώσῃεν ἐν πολέμοιο
 Νῆας ὀπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ (φισι κῦδ' ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσέκε νῆας εὐασέλμους ἀφίκων),
 455 Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ὀπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspiciens, miseratus est Saturnius,
 Motoque capite, ad suum dixit animum:

“ Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

“ Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalésque:

445 “ An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?

“ Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

“ Omnium, quotquot s̄ per terram spirantque & moventur.

“ At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis

“ Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.

450 “ Annon satis, quod & arma habet, & gloriatur temerè?

“ Vobis autem in gēna mittam robur & in animum,

“ Ut & Audomedontem salvum evchatis è pugna

“ Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [Trojanis,] gloriam præbebo,

“ Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transstris-instructas pervenerint,

455 “ Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440. — ἀμφοτέρωσι.] Al. ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441. — ἄρα.] Ut jam dictum est —.

Ver. 442. Κινήσας ᾗ κάρη.] Vide suprā ad ver. 200.

Ver. 444—449. — ἀθανάτω — Πριαμίδης.] Vide suprā ad α', 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς

πάντων, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει.]

Τὸτο ἔ φεύδει λίσσῃ ὀπὶ νηπίς καὶ ἀνιγλυῖς· ἐ-
 δὲ γὰρ ὄντι τῶς ἀτελὲς, ἐδὲ ἀπορῶν, ἐδὲ
 γυναικί, ἐδὲ αἰμορρῶν, ἐδὲ μισῶν αἰς ἀνθρώ-
 πῳ· ἐδὲ γυναικὶς ὁρῶν· αἱ μόνον χεῖδόν ἐδὲ
 καλὰ ἐδὲ αἰς φῶς ὄντι καὶ φύσις· ἀλλ' αἰ-
 μάτι πεφυκεῖται, καὶ λυθρὸν περιπλεῖται, καὶ φε-
 ρεῖται μάλλιν ἢ γλυκύνῃ ἐκείνῳ, ἐδὲ αἰ-
 ῶν ἀφ' αὐτῆς καὶ ἀνελείδει καὶ ἀπώσαται καὶ περιλα-
 βῇ, ἢ περ φύσιν φανῇ, Plutarch. de

Amore prolis. Ὁμοῦ μὲν ὀπιπνείει καὶ
 θνητὰ καὶ ζῶντα γλῶσσι καὶ πρὸς ἀλλήλα συλκίνας
 καὶ τὰς βίαις καὶ τὰς διακρίσεις, ἐξέφώνησεν αἰς
 ὄντι· ὄντι οἰζυρώτερον ἀνδρὸς, “ Πάντων θάνα
 “ τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει.” πρὸς αὐτὸν
 ἐκ αὐτοῦ καὶ εἰς κακῶν ὑπεροχῇ ἀποδίδας τῷ
 ἀνθρώπῳ. Id. Animi ne an Corporis af-
 fectiones sint peiores; ipso initio. Citat
 porro hunc Homeri locum Dio Chrysost. Orat.
 23, sub initio.

Ver. 447. — ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει.] Codd.
 Italic. à Tbo. Bentleio collati, ὀπιπνείει καὶ
 ἔρπει.

Ver. 449. — ἐάσω.] Vide suprā ad δ', 42.

Ver. 450. Ἥ ἔχ' ἄλγος.] Pronuntiabatur
 ἔχ' ἄλγος. Vide suprā ad β', 18; & ad ε',
 349.

Ibid. — αὐτῶς.] Cod. Harleian. ἄλλως.

Ver. 455. Δύη τ' ἠέλιος.] Deest h̄c ver-
 sus.

- Φακίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλητῷ Πανοπῇ
 Οἰκίᾳ ναυιάσκει, πολέας' ἀνδρεσσιν ἀνάστων·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσῳ· Διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὤμον ἀνέχε·
 Δέπησεν ᾗ πρὸς αὐτὸν, ἀράβησε ᾗ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἶας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπ' υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περὶ βάλαντα, μέσῳ κ' γαστέρι τύψε·
 Ῥῆξε ᾗ θώρηκα γύαλον, Διὰ δ' ἐνέρεα χαλκὸς
 315 Ἥφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πρὸς αὐτὸν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι ἐ Φαίδιμ' Ἑκτορ·
 Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἰαχον, ἐρύσαντο ᾗ νεκρὸς,
 Φόρκυα θ', Ἴπποθόον τε· λύοντο ᾗ τάλχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, δῖη Φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμνύτες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδ' ἔλον, κ' ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 Κάρει κ' Ὀδυσσεὶ σφειτέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περὶφάνει ἰοικώς,
 Κήρυκι Ἠπυλίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 Κηρύσσαν γήεσσκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·

Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo

Domos habitabat, multis viris imperans:

Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema

310 Cuspis aerea prope summum humerum evasit:

Fragorem verò edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.

Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,

Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs

315 Penetrans-hauserit: ille verò in pulverem lapsus, prehendit terram palmâ.

Cesserunt autem retrò primique pugnatōres & illustris Hector:

Argivi autem altum clamârunt, traxeruntque mortuos,

Phorcynque, Hippothoumque; solvebântque arma ab humeris.

Tum verò prorsus Trojani, bellicosus acti ab Achivis,

320 In Ilium ascendissent, prae ignaviâ suâ domiti;

Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,

Fortitudine & robore proprio: verum ipse Apollo

Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,

Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem

325 Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:

Ibid. — Ἰφίτε υἱόν.] Vide suprâ ad β', 518.

Ver. 308. — ἀνδρεσσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*, quocum facit *Cod. Harleian.* *Al.* ἀνδράσιν.

Ver. 311. Δέπησεν ᾗ — ἀράβησε.] Vide suprâ ad γ', 181.

Ver. 315. — ἐν κονίῃσι.] Vide suprâ ad γ', 508.

Ibid. — ὅς οἱ πατρὶ γέροντι.] Vide suprâ ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἰαχον, ἐρύσαντο ᾗ νεκρὸς.] Ita rectè edidit *Barnesius*. Vide suprâ ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι ᾗ μέγ' ἰαχον, ἐρύσαντο ᾗ νεκρὸς.

Ver. 323. — Περὶφάνει ἰοικώς.] Vide suprâ ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυλίδῃ.] Ita *Codd.* omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυξ Ἠπυλίδῃ, quo modo & edidit *Barnesius*. Nam Κήρυκι mediam semper producit.

- Τῷ μιν εισάμμετο προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, πῶς ἂν ἢ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαιοθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν, ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλας
 Κάρτεϊ τε θένει τε πεποιθότας, ἠνορέη τε,
 330 Πλήθει τε σφειέρω, ἢ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 Ἡμῖν ᾗ Ζεὺς μὴ πολὺ βέλεῃ, ἢ Δαναοῖσι,
 Νίκῃ· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπελον, εἰδὲ μάχεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνεΐας δ' ἐκαίηβόλον Ἀπόλλωνα
 Ἔναι ἰσάνηα ἰδὼν· μέλα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἐκτορ τ', ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοί, ἡδ' Ὀπικέων,
 Αἰδῶς μὴ νῦν ἦδε γ' ὄρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῶναι, ἀναλκείησι δαμένους.
 Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ αἴχι περὶ σῆμα,
 Ζεῦ ὕπατον μήσωρα μάχης Ὀπιδάρροθον εἶναι·
 340 Τῷ ῥ' ἱὺς Δαναῶν ἰομένη, μηδ' οἳ γε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάμεν τεθνηῶτα.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάμμετο ἔση·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Εὐθ' αὖτ' Αἰνεΐας Λειόκλειον ἔτασε δαεῖ,

Huic se-cum-affimulâsset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo:

"Æneas, quo pacto etiam invito deo servare possitis

"Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios

"Fortitudinēque roborēque confisos, virtutēque,

330 "Multitudinēque suā, & immotas-pavore copias habentes:

"Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danaïs,

"Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis.

Sic dixit; Æneas autem longè-jaculantem Apollinem

Agnovit coràm intuitus: magnā autem voce Hectorē allocutus est clamans:

535 "Hectorēque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,

"Dedecus quidem nunc hoc est nobis bellicosas astitas-ab Achivis

"In Ilium ascendere per ignaviam domitos.

"Verum enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,

"Jovem summum consiliarium in pugnā auxiliatorem esse:

340 "Ideò rectā-in Danaos eamus, neque illi quieti saltem

"Patroclum navibus admoverint mortuum.

Sic dixit; & multò ante primos pugnatōres-profilens, stetit.

Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.

Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastā,

Ver. 326. Τῷ μιν εισάμμετο.] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 333. — ἐκαίηβόλον Ἀπόλλωνα.] Vide supra ad δ', 75.

Ver. 334. — εἶπε βοήσας.] Cod. Harleian. εἶπε βοήσας.

Ver. 340. — μηδ' οἳ γε ἔκηλοι.] Cod. Harleian. μηδ' οἳ γε ἔκηλοι.

Ver. 341. — πελασάμεν.] Vide supra ad δ', 140.

Ibid. — τεθνηῶτα.] Vide supra ad γ', 46.

Ver. 342, 343. Ὡς φάτο· — Οἱ δ' ἐλελίχθησαν ἢ ἐναντίοι ἔσαν.]

Talibus accensi firmantur, & agmine denso

Consistunt ———. Æn. IX, 788.

—— densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant ———. Æn. XII, 457.

Ibid. — ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad δ', 535.

Ver. 344—347. — ἔτασε — ἀπὸ νηυσὶν.]

Vide supra ad γ', 192; & ad δ', 140.

Ver. 348.

- 345 Τῖόν 'Αρίσταντον, Λυκομήδεσσι ἰσθλὸν ἑταῖρον.
 Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Δῖηφιλον Λυκομήδης·
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δακρὺ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμῆνα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γένετ' ἔλυσεν·
 350 Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐμβώλακον εἰληλῆθι,
 Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀρσεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Δῖηφιλον Ἀστεροπαῖον,
 Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 Ἄλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάκεας γὰρ ἔρχατο πάντη
 355 Ἑσάοτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δέρετ' ἐχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελύειν·
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσσω νεκρὸν χάζεσθαι αἰνῶγαι,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 Ἄλλὰ μάλ' αἰμὴν αὐτῷ βεβάμην, χερσὶν δὲ μάχεσθαι.
 360 Ὡς Αἴας ἐπέταλλε πελώριον· αἵματι δὲ χθονὶ
 Δόρυ πορφυρέῳ· τοὶ δ' αἰχμηταὶ ἐπιπύον.
 Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμύειν Ὀηκέρων,
 Καὶ Δαναῶν· ἔδ' οἱ γὰρ ἀναιμῶι γ' ἐμάχοντο·

345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes :

Stetitque admodum propè cum-accesserat, & jaculatus est hastâ fulgenti,

Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,

Hepar subter præcordia; statimque genua solvit :

350 Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,

Et post Asteropæum fortissimè-se-gerebat in pugnâ.

Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,

Rectâque prorupit & hic promptus cum Danaïs pugnare :

Sed haudquaquàm jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,

355 Qui stabant circa Patroclum, hastâsque prætendebant :

Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans ;

Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere sinebat,

Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,

Sed strenuè ipsum circumeuntes-defendere, cominûsque pugnare.

360 Sic Ajax præcipiebat ingens : sanguine autem terra

Rigabatur purpureo : illi verò alii-super-alios cadebant

Mortui simul Trojanorum, & animosorum sociorum,

Et Danaorum : neque enim vel illi sine sanguine pugnabant ;

Ver. 348. — Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων.] *Cod.* *Harleian.* à *Tbo. Bentleio* collatus, Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων. Cæterùm deest totus hic versus in *Codd. Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350. — Παιονίης.] *Cod. Harleian.* Παιονίης.

Ibid. — εἰληλῆθι.] Vide suprâ ad λ', 230.

Ver. 354. — ἐρχατο.] Vide suprâ ad π', 481.

Ver. 359. — χάζεσθαι δὲ μάχεσθαι.] *Cod.*

Harleian. χερσὶν τε μάχεσθαι.

Ver. 361. — πορφυρέῳ.] Vide suprâ ad δ, 338, & 482.

Ver. 363. — ἔδ' αἱ γὰρ ἀναιμῶι γ' ἐμάχοντο.]

— & Trojanis cum multo gloria venit Sanguine, sunt illis sua funera, parque per omnes

Tempestas: — *Æn.* XI, 421.

Ibid. — ἀναιμῶι.] Ita edidit *Barnesius*

ex *Odys.* α', 531. *Al.* ἀναιμῶι.

Ver. 364.

- Παυρότεροι ἢ πολὺ Φθίνουθον· μέμνῳτο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισιν ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· εἰδὲ κε φαίης
 Οὔτε πότε ἥελιον ῥέον ἐμμεναι, εἴτε ῥελῳίῳ.
 Ἡέρα γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ, ὅσοι ἄριστοι
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καὶ Αἰθνεῖῳτι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῳῆς τε καὶ Ἰωνήμιδες Ἀχαιοί,
 Εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπλοιο δ' αὐγῇ
 Ἡελίῳ ὀξείῃ, νέφεα δ' εἰ φαίνετο πάσης
 Γαίης, εἰδ' ὀρέων· μελαπαιόωντο ἢ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόοντα,
 375 Πολλὸν ἀφεσαότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἐπαχον
 Ἡέρα καὶ πολέμῳ· τείρουτο ἢ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ὅσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπω φῶτε πεπύθην,
 Ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντῳ ἀμύμοντῳ, ἀλλ' ἐτ' ἐφαίντο
 380 Ζῶν ἐν πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῳέεσσιν μάχεσθαι.
 Τὰ δ' Ὀφιοσσομήνῳ θάνατον καὶ Φῶξαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρναόθην, ἐπεὶ ὥς ἐπέελλετο Νέστωρ,

Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò
 365 A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omninò salvum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menætiadem mortuum.

370 Alii verò Trojanique & benè-ocreati Achivi,
 Liberi pugnabant sub ære-sereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubéique non exurgebat à toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa,

375 Longè distiti: Hi verò in medio, dolores patiebantur
 Caligine & pugna; affligebanturque sævo ære,
 Quotquot fortissimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
 Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochusque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant

380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes cædem & trepidationem sociorum,
 Secundo pugnabant, quoniam sic jusserrat Nestor,

Ver. 364. — φθίνουθον.] Vide suprà ad β',
 43.

Ver. 365. Ἀλλήλοισιν ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισιν καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.

Ver. 366. — δέμας πυρός.] Vide suprà ad γ', 673.

Ver. 368. Ἡέρα γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ.]
 — fundunt simul undique tela
 Crebra nivis ritu; cælumque obtexitur
 umbra. An. XI, 610.

Ibid. — μάχης ἐπὶ, ὅσοι ἄριστοι.] Cod. Harleian. μάχης ἐπὶ θ' ὅσον ἄριστοι· explicântque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον πίπον.

Ver. 369. Ἔστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.
 Ibid. — καὶ Αἰθνεῖῳτι.] Vide suprà ad δ', 265; & ad β', 818.

Ver. 370. — Τρῳῆς τε καὶ Ἰωνήμιδες Ἀχαιοί.] Al. Τρῳῆς καὶ Ἰωνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάνευθε.]
 Vide suprà ad δ', 349.

- Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ὑπὸ νηῶν.
 Τοῖς ᾗ πανημερίοις ἐριδῶ μέγα νεῖκε δ' ὀρώρει
 385 Ἀρταλῆης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
 Γένυά τε, κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάσθε,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλαίοσ' εἰο μαρναμένοισιν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θερσάποντα ποδώκεα Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείῳ
 390 Λαοῖσιν δῶκε τανύειν, μεθύσσαν ἀλοιφῇ.
 Δεξάμενοι δ' ἄρα πολὺν Δαρδανίην τανύχσι
 Κυκλός, ἄφαρ δὲ τεῖχεα ἔβη, δυνεῖ δέ τ' ἀλοιφῇ,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυσ' δὲ τε πᾶσα Δαρπρό.
 Ὡς οἷγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἵλκεον ἀμφοτέρω· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν περὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ὅππῃ γλαφυράς· πρὶ δ' αὐτῶ μῶλε δ' ὀρώρει
 Ἄλγεα· ἔδ' κ' Ἀρης λαοσόος, ἔδ' κ' Ἀθήνη
 Τὸν γε ἰδῶσ' ὀνόσαστ', ἔδ' εἰ μάλα μιν χόλεα ἴκοι.
 400 Τοῖον Ζεὺς ὅππῃ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· ἔδ' ἄρα πῶ μιν
 Ἥδε Πατρόκλον τεθνηότα δῖον Ἀχιλλεύς.

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.

His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat

- 385 Gravis: defatigatione autem & sudore indefinenter assidue

Genuaque, tibique, pedesque subitus uniuscuiusque,

Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,

Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.

Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem

- 390 Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine;

Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt

In orbem statimque humor exiit, subitque adeps,

Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:

Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio

- 395 Trahebant utrique: admodum enim ipsis sperabat animus,

Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,

Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat

Atrox, neque omnino Mars copiarum-concicator, neque Minerva

Hunc conspiciata vituperasset, nè quidem si maximè ipsam ira cepisset:

- 400 Talem Jupiter super Patroclo virorumque & equorum

Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam

Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384. — ὀρώρει.] Similitérque infra
ver. 397; vide suprà ad β', 810.

Ver. 387. — μαρναμένοισιν.] Al. μαρνα-
μένοισιν.

Ver. 391. — ἄρα.] Proinde —.

Ver. 393. — τάνυσ'.] Vide suprà ad γ',
260.

Ver. 394. — νέκυν ὀλίγη.] Quâ ratione
νέκυν, hîc ultimam producat; item μὲν,
ver. 396; & γὰρ, ver. 403; & τις, ver.

414, & 423; & σφίτερον, ver. 419; vide
suprà ad α', 51.

Ver. 395. — μάλα γὰρ σφισιν.] Cod. Har-
leian. μάλα δὲ σφισιν.

Ver. 401. — ἐτάνυσσε.] Rectè cum du-
plici σ. Vide suprà ad ver. 58.

Ver. 402. — τεθνηότα.] Similitérque in-
frà ver. 435, τεθνηότα; vide suprà ad α',
265; & ad β', 818.

Ver. 403.

- Πολλὸν γὰρ ἀπάνδθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων· τό μιν ἔπολε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνι χερσὶ θένε' αὖ λησιν,
 Ἄψ' ἀπνοσήσεν· ἐπεὶ ἔδ' ἐπὶ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ ἔθεν, ἔδ' ἐζυὺ αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τότε μητρὸς ἐπείθετο, νόσφιν ἀκῶν,
 Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 410 Δὴ τότε γ' ἔοι ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλῳ ὤλεθ' ἐταῖρῳ.
 Οἱ δ' αἰεὶ πρὸ νεκρὸν ἀκαχμήα δέρετ' ἐχόντες,
 Νωλεμέες ἐχράμποντο, ἔ' ἀλλήλους ἐνέριζον·
 Ὡδ' ἐδέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων·
 415 ὦ φίλοι, ἔ' μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 Νῆας ὅπ' ἑ γλαφυρῶς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἥ τῶτον Τρώεσσι μεθύσομεν ἱπποδάμοισιν
 Ἄστυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύσαι, ἔ' κῦδ' ὀρέεσθαι.
 420 Ὡδ' ἐδέ τις Τρώων μελαθύμων αὐδήσασκεν·

- Longè enim seorsum-à navibus pugnabant velocibus,
 Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
 405 Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
 Reversurum: neque enim hoc credebat omnino,
 Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
 Sæpè enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
 Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
 410 Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
 Mater, quod scilicet ei multò charissimus periisset socius.
 Illi verò assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,
 Indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant:
 Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum:
 415 "O amici, non sanè nobis honestum est redire
 "Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
 "Omnibus dehiscat: hoc prorsus-nobis continuò multò satius esset,
 "Quàm si hunc Trojanis permittamus equum-domitoribus
 "Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
 420 Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimatorum dicebat;

Ver. 403. — γὰρ ἀπάνδθε.] Cod. Harleian. γὰρ ἰ' ἀπάνδθε.

Ver. 404. — ἄψ' αὖ.] Al. ἰλπίσ'.

Ver. 409. — ἀπαγγέλλεσκε.] Renuntiare solita erat. Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprâ ad β', 221; & ad α', 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ἔοι ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη.]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,

Hoc mihi prædixit luctus; —

Æn. III, 712.

Ver. 411. — ὅτι ρά.] Vide suprâ ad α', 56.

Ver. 415, 476. — ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων.]

Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 416. — ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.

Æn. IV, 24.

— O quæ satis ima dehiscat

Terra mihi — — — — — Æn. XII, 883.

Ver. 418. Ἥ τῶτον.] Cod. Harleian. El τῶτον.

Ver. 419. — ἐρύσαι.] Cod. Harleian. ἐρύσεν.

Ver. 420. Ὡδ' ἐδέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων. Cod. Italic. à Tho. Beneficio collatus.

- ὦ Φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρα τῷδε δαμνῶαι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 ὧς ἄρα τις εἶπεν, μὲν δ' ὄρσασκεν ἑταῖρα.
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρε' δ' ὀρυμαλδὸς
 425 Χάλκεον ἔρξαν ἴκε, δι' αἰθέρε' ἀτρυγέτοιο.
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνδρην ἐόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυνθέσθην ἡνιόχοιο
 Ἐν κονίῃσι πεσόντες ὑφ' Ἑκτορε' ἀνδροφόνοιο.
 Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρε' ἄλκιμ' υἱὸς,
 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 Πολλὰ δ' ἢ μιλίχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ὄρε' ἦ·
 Τὼ δ' ἔτ' ἀψ' ὅππῃ νῆας ὅππῃ πλάϊ' Ἑλλάσποντον
 Ἦθέλετ' ἰέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιῆς·
 Ἄλλ' ὥς εἰς σῆλη μῦθε ἔμπεδον, ἦτ' ὅππῃ τύμβῳ
 435 Ἀνέρε' εἰσῆκε τεύχε' ἠὲ γυναικός·
 ὧς μῦθον ἀσφαλέως ῥέεικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδ' ἐπισκήφαντε καρήατα· δάκρυα δέ (φιν
 Θερμὰ καὶ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομήλοισιν,
 Ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἢ μαινέτο χαίτη,

“ O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari

“ Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.

Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

425 Æreum ad cælum ibat, per aërem infructuosum.

Equi autem Æacidæ, à pugnâ seorsum stantes,

Flebant, ut primum senserunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

430 Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans,

Sæpè & blandis *verbis* alloquebatur, sæpè & minis:

Illi verò neque retrò ad naves latum versùs Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmitèr, qui super tumulo

435 Viri stat mortui, aut mulieris;

Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,

Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis

Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,

Aurigæ desiderio; floridæque fœdabatur juba,

Ver. 423. — ἑταῖρα.] *Al.* ἱκάσιν.

Ver. 424. — σιδήρε' δ' ὀρυμαλδὸς Χάλ-
κεον ἔρξαν ἴκε.]

— it toto turbida cælo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit
imber. *Æn.* XII, 283.

Ver. 424. — ἴκε.] *Al.* ἦκε.

Ibid. — ἀτρυγέτοιο.] Vide suprâ ad 6, 27.

Ver. 428. — ἐν κονίῃσι πεσόντες.] Vide
suprà ad 1, 508.

Ibid. — ἀνδροφόνου.] Vide suprâ ad 11, 77.

Ver. 432. — πλάϊ' Ἑλλάσποντον.] Vide
suprà ad 1, 86.

Ver. 437. Οὐδ' ἐπισκήφαντε καρήατα· δά-
κρυα δέ (φιν Θερμὰ καὶ βλεφάρων χαμάδις ῥέε.)
Al. Οὐδ' ἐπισκήμψαντε.

Post bellator equus positus insignibus
Æthon

It lacrymans, guttisque humectat gran-
dibus ora. *Æn.* XI, 89.

Ver. 439. — σῆλη.] *Al.* σπῆλη.

- 440 Ζάγλης ἐξελεπῆσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωσι.
 Μυρομήνῳ δ' ἄρα τὼ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας ᾗ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλὸν, τί (φῶϊ δόμῳ Πηληϊ ἀνακτὶ
 Θνητῶ; ὑμεῖς δ' ἐσὼν αἰγέρω τ', ἀθανάτω τε·
 445 Ἥ ἵνα δυσλῴοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλλ' ἐχῆλον;
 Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάριον, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνεῖε τε καὶ ἔρπει
 Ἄλλ' εἰ μὲν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκλῶρ Πελαμίδης ἐποχῆσε· εἰ γὰρ ἐάσω.
 450 Ἥ εἴχ' ἄλις, ὡς καὶ τάχ' ἐχέ, καὶ ἐπ' ἄχ' αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γένεσσι βαλῶ μὲν, ἥδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὀφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσειον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ὀπί γλαφυράς· ἔτι γάρ (φισὶ κῦδ' ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσέκε νῆας εὐασέλμας ἀφίκων),
 455 Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ὀπί κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
 Motioque capite, ad suum dixit animum:

“ Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

“ Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalésque:

445 “ An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?

“ Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

“ Omnium, quotquot s per terram spirantque & moventur.

“ At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis

“ Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.

450 “ Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temerè?

“ Vobis autem in gēna mittam robur & in animum,

“ Ut & Audomedontem salvum evehatis è pugna

“ Naves ad cava: Adhuc enim istis, [Trojanis,] gloriam præbebo,

“ Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transftris-instructas pervenerint.

455 “ Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440. — ἀμφοτέρωσι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441. — ἄρα.] *Ut jam dictum est.*

Ver. 442. Κινήσας ᾗ κάρη.] *Vide supra ad ver. 200.*

Ver. 444—449. — ἀθανάτω — Πελαμίδης.] *Vide supra ad α', 398.*

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς

Πάριον, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνεῖε τε καὶ ἔρπει.]

Τὸντο εἰς φεῦδ' ἔλεον ὀπί νηπὶς καὶ ἀγίγλυες· ἐ-
 δὴν γὰρ ὅσον ἔταος ἀτελές, ἐδὲ ἀπορον, ἐδὲ
 γυμνόν, ἐδὲ ἀνορεφόν, ἐδὲ μισαζόν ὡς ἀνθρω-
 πῶ· ἐν γοναῖς ἐκράμην· ὃ μόνον χεῖδον ἐδὲ
 παθαρὸν ἔδωκεν εἰς φῶς ἐδὴν ἡ φύσις· ἀλλ' αἰ-
 μάλη πεφυκεμένη, καὶ λυθρε περιέπλεως, καὶ φο-
 ριευμένη μαῖαλα ἢ χυτνωμένη ἐκκαῶς, ἐδὴν
 ὅσον ἀφ' αὐτῆς καὶ ἀνελείδης καὶ ἀπώσαδης καὶ περιλα-
 βῆν, ἡ πε φύσιν φανέντος, *Plutarch. de*

Amore prolis. Ὁμοίως μὲν ὀπιπνεῖε καὶ
 ὀπνίᾳ τῆς ζώων γλῆς καὶ περὶς ἄλλα συσκευάσας
 καὶ τὸς βίος καὶ τὰς διαίτησας, ἐξεφώνησας αἰς
 ἐδὴν ὅσον οἷζυρώτερον ἀνδρὸς, “ Πάριον δαυα
 “ τε γαῖαν ὀπιπνεῖε τε καὶ ἔρπει.” περὶ τὸν
 καὶ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ὀπιδίδας τῶ
 ἀνθρώπῳ. *Id.* *Animi ne an Corporis af-*
fectioes sint peiores; ipso initio. *Citat*
porro hunc Homeri locum Dio Chrysost. Orat.
23, sub initio.

Ver. 447. — ὀπιπνεῖε τε καὶ ἔρπει.] *Codd.*
Italic. à Tba. Bentleio collati, ὀπιπνεῖε καὶ
ἔρπει.

Ver. 449. — ἐάσω.] *Vide supra ad δ', 42.*

Ver. 450. Ἥ εἴχ' ἄλις.] *Pronuntiabatur*
εὐχ' ἄλις. *Vide supra ad β', 18; & ad ε',*
349.

Ibid. — αὐτῶς.] *Cod. Harleian. ἄλλως.*

Ver. 455. Δύη τ' ἠέλιος.] *Decet hic ver-*
sus.

- ὦς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μῆν' ἢ ὕ·
 Τῷ δ' ὑπὸ χαλῶν κονίτων ἔδάσδε βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μεία Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρας,
 460 Ἴπποις αἰώων, ὥς' αἰγυπιὸς μεία χελῶνας.
 ῥέα μὲν γὰρ φάγσκεν ὑπὸ Τρώων ὀρυμαλδῆ,
 ῥεία δ' ἐπαύξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 Ἀλλ' ἔχ' ἤρξ' Φῶτας, ὅτ' ἐσβύαιτο διώκειν·
 Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 465 ἔλχει ἐφορμαῶδες, καὶ ὀπίχθην ὠκέας ἵππους.
 Ὅφ' ἔ' δὴ μιν ἑταῖρ' ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκε' Αἰμονίδαο·
 Στῇ δ' ὀπίθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσήύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βεβλήω
 470 Ἐν σήθεσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλεο φρένας ἐοθλῆς;
 Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρῶτον ἐν ὀμίλῳ
 Μῆν'· αἰτάρ τοι ἑταῖρ' ἀπέκλιτο· τρύχεα δ' ἔκλωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλε' Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρε' υἱός·
 475 Ἀλκίμεδων, τίς γάρ περ Ἀχαιῶν ἄλλ' ὁμοῖ',

Sic locutus, equis inspiravit robur validum:

Illi verò à jubis pulvere in-solum excusso,

Velociter ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos.

His autem *νεῖφος* Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

460 Curru rucns, tanquam vultur in anseres.

Facile enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,

Facile & irruerat confertam per turbam persequens.

Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:

Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacrâ in sellâ,

465 Hastâ impetum-facere, & inhibere veloces equos.

Tandem verò illum socius vir vidit oculis

Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ;

Stetit autem post currum, & Automedontem allocutus est:

“ Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium

470 “ Pectoribus indidit, & abstulit mentem sanam?

“ Quòd ita in Trojanos pugnâ primâ in turbâ

“ Solus; tibi verò socius occisus est: arma autem Hector

“ Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.

Illum verò Automedon allocutus est, Dioris filius:

475 “ Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

fus in uno ex MSS *Italicis* à *Tb. Bentleio* collatis.

Ver. 459. ἀχνύμεν'.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 461. ῥέα μὲν γὰρ.] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* ῥεία μὲν γὰρ. Pronuntiabatur, ut opinor, ῥᾶ μὲν γὰρ— Vide suprâ ad ι', 5. Sic apud *Hesiodum*:

ῥεία μὲν γὰρ βεβλήω ———.

Ver. 463. — ἱανυῖαιλο.] Ita MS *Canthab.* à *Barnesio* & MSS *Italic.* à *Tbo. Bentleio* collati. *Al.* ἱανυῖελο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. — πρῶτον ἐν ὀμίλῳ.] Codd. à *Tbo. Bentleio* collati, ἐν ὀμίλῳ πρῶτον.

Ver. 475. — τίς γάρ περ.] Cod. *Harkian.* τίς τ' ἄρ' περ.

- Ἴππων αἰθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μὲν τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλ', θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντ'
 Ζωὸς ἐὼν; νῦν δ' αὖ θάνατ' ἢ μῆδ' αὖ κίχάνη.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάσιγα ἢ ἡνία σιγαλόεντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποθήσομαι, ὅφρα μάχωμαι.
 ὧς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων ἦ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 Καρπαλίμως μάσιγα ἢ ἡνία λάξετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρυσσε· νόησε ἦ φαίδιμ' Ἑκτωρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 485 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ἴππῳ ταῦτ' ἐνόησα ποδώκε' Αἰακίδαο
 Ἐς πόλεμον προφανέντε (ὡὶ ἡνιόχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 Σῷ ἰθέλεις· ἐπεὶ ὅτ' ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 490 Τλαῖεν ἐναντίβιον σάντες μαχέσασθ' ἄρηι.
 ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθυσεν εὖς παῖς Ἀλχίσαο.
 Τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμνύω ὤμους
 Αὔησι, σερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρομί' τε, καὶ Ἀρηί' θεοειδής,
 495 Ἦσαν ἀμφοτέρω· μάλα δὲ (φισιν ἤλπετο θυμὸς
 Αὐτὰ τε κλέειν, ἐλάαν τ' ἐρμαύχενας ἵππους.

“ Equorum immortalium qui teneat domituramque animósque,

“ Nisi Patroclus, diis artifex par,

“ Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.

“ Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas

480 “ Accipe, ego verò de equis decedam, ut pugnem.

Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prælio currum ut-conscendit,

Statim scuticam & habenas cepit manibus;

Automedon verò defiliit: Animadvertit autem illustris Hector,

Statimque Æneam allocutus est propè astantem:

485 “ Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,

“ Equos hos animadverti velocis Æacidæ

“ In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:

“ Idèò speraverim me capturum, si modò tu animo

“ Tuo velis; neque enim irruentes utique nos

490 “ Sustinuerint contrà stantes pugnare Marte.

Sic dixit: neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ.

Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,

Aridis, solidis: multiplex verò super inductum erat æs.

Cum his autem Chromiúsque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,

495 Ibant ambo: admodum verò iis sperabat animus

Ipsoisque interficere, abigeréque arduos-cervicibus equos.

Ver. 477. — ἀτάλαντ'.] Vide suprà ad β, 627.

Ver. 478. — νῦν δ' αὖ θάνατ'.] Al. νῦν αὖ θάνατ'.

Ibid. — κίχάνη.] Al. κάλυψιν.

Ver. 480. — ἐγὼ δ' ἵππων ἀποθήσομαι.]

Vide suprà ad ε, 227.

Ver. 486. — ποδώκε'.] Vide suprà ad α, 58.

Ver. 494. — θεοειδής.] Vide suprà ad β, 623.

Ver. 495. — ἤλπιε.] Al. ἔλπιε.

- Νήπιοι, ὅδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμώϊει γε νέεσθαι
 Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', ὀξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς κ' θένετο πλῆτος φρένας ἀμφιμελαίνας·
 500 Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήυδα, πεισὺν ἑταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ὑπὸ πρόθεν ἰχέμεν ἵππους,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μέγα φρένας· ἔγὼ ἔγωγε
 Ἐκτορα Πριάμιδ' αὖ μὲν ἄχ' ἴσσεσθαι ὅτω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλιτέλχε βήματα ἵππων,
 505 Νῶϊ καλακλίναντα, φοβῆσαι ἧ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀρσείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν αἰώη.
 Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσασα, κ' Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀρσείων ἡγήτορες, καὶ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τ' νεκρὸν Ἰπλὲρ γίγεται ὅσσοι ἄριστοι,
 510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμυνέσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν δ' ἑωῖσιν ἀμυνέει νηλεὲς ἥμαρ.
 Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον καὶ δακρυόεϊα
 Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται.

- Stulti, neque enim erant sine-sanguine utique reversuri
 Retrò ab Automedonte : ille autem, precatus Jovem patrem,
 Fortitudine & robore repletus est præcordia circumfusa-caligine :
 500 Statim verò Alcimedontem affatus est fidum socium :
 “ Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
 “ Sed proximè inspirantes in tergum : haud enim ego
 “ Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
 “ Antequam Achillis pulchrè-jubatus conscenderit equos,
 501 “ Nobis interfectis ; fugaveritque ordines virorum
 “ Argivorum : vel ipse inter primos captus-fuerit.
 Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum :
 “ Ajaces, Argivorum ductores, & Menelae,
 “ Mortui quidem curam committite *his*, quotquot fortissimi,
 510 “ Ut eum circumcuntes defendant, & propulsent ordines virorum ;
 “ A nobis verò vivis propulsate crudelem diem.
 “ Hæc enim ingruunt pugnam per lacrymosam
 “ Hector, Æneásque, qui Trojanorum sunt fortissimi.
 “ Sed hæc quidem Deorum in genibus posita-sunt :

Ver. 497. — ἀναιμώϊει.] Vide suprà ad ver. 363. *Al.* ἀνιδρωί.

Ver. 499. — φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide suprà ad ver. 83.

Ver. 501. — ἵππους.] *Cod. Harleian.* ἵππων.

Ver. 503. — Πριάμιδ' αὖ.] Vide suprà ad 4, 398.

Ver. 505. — φοβῆσαι ἧ σίχας ἀνδρῶν.] *Al.* φοβῆσαι τι σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506. — αἰώη.] *Cod. Harleian.* αἰώη.

Ver. 509. — ὅσσοι ἄριστοι.] *Al.* οἵππε ἄριστοι.

Ver. 512. — ἔβρισαν.] Vide suprà ad μ', 359.

Ver. 513. — Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.]

Hectoris Æneæque manu victoria Graicum

Hæsit ; —————

Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis. *Æn.* XI, 289.

Ver. 514. — Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται.] Sic apud Euripidem.

Ἀλλ' εἰς θεὸς χεῖρ' αὐτῶν ἀναλίσσεται ἔχεν.

Phœniss. ver. 712.

Ver. 518.

515 Ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσῃ.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐτ' δολιχόσκιον ἔλχῃ,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐτίστω·

Ἦ δ' ὅτ' ἔλχῃ ἔρυσσ', ἀλλὰ πρὸ ἧ ἔστατο χαλκός,
Νηαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ ἀλλὰ ζωστῆρ' ἔλασεν.

520 Ὡς δ' ὅταν ὀξύω ἔχων πέλεκυν αἰζηῖν' ἀνὴρ,

κόψας ἐξόπιθεν κερσίων βοὸς αἰσάλοιο,

ἵνα τάμῃ ἀλλὰ πᾶσαν, ὃ ἧ προθορῶν εἰρήσιν·

Ὡς ἄρ' ὅτε προθορῶν πέσεν ὑπὶν'· ἐν δὲ οἱ ἔλχῃ
Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κερσδαινόμενον λύε γῆα.

525 Ἐκίωρ δ' Αὐτομέδοντι ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·

Ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλθάτο χάλκεον ἔλχῃ·

Πρόσσω γὰρ κατέκρυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

οὐδ' ἐνισκίμφθη, ὅππ' δ' ἐρίαχ' ἐπελεμίχθη

ἔλχε· ἐνθάδ' ἐπει' ἀφίει μὲν' ὄβριμ' ἄρης.

530 Καὶ νῦν κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοχεδὸν ὠρμηθήτω,

εἰ μὴ (φω Αἴαντι δέκευαν μεμαῶτε,

515 “ Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.

Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,

Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:

Is verò non hastam inhibuit, penitus autem transit æs,

Imumque in ventrem per balteum trajecit.

520 Ut verò cum acutam tenens securim juvenis vir,

Ïctu incusso post cornua bovis agrestis,

Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:

Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta

In visceribus perquàm acuta vibrata solvit membra.

525 Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:

Sed is quidem ex adverso conspiciatus evitavit æream hastam;

In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa

Solo infixæ est, supraque pars posterior quassabatur

Hastæ: tum verò deindè remisit impetum suum valida hasta.

530 Et omninò tunc ensibus cominùs concurrissent,

Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Ver. 518. — ἔρυσσ'.] Vide suprâ ad γ', suprâ ad δ', 51.

555. Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξύω ἔχων πέλεκυν.]

Quales mugitus, fugit cum saucius a-

ram
Taurus, & incertam excussit cervice se-

curim. Æn. II, 223.

Quo in loco Virgilium Homero longè superio-

rem existimat Scaliger; Poëtic. lib. 5. cap. 3.

Sed non rectè instituta est comparatio. Vir-

gilius enim Taurum depingit, qui, priùs

quàm interficiatur, ab arâ se proripuerit,

maximòsque edens mugitus, aufugiat; Ho-

meras Taurum, qui lethali ïctu percussus sal-

tu dato moribondus humi decadat. Cæte-

rumquâ ratione, πέλεκυν, hîc ultimam pro-

ducit; item ἐνυχόμεν'. ver. 537; vide

suprâ ad δ', 51.

Ver. 522. ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν

τῷ ἐξῆς ἧσιν ἔρσ', “Ὡς γ' ὅταν ὀξύω ἔχων

“πέλεκυν ἀνὴρ, βοὸς ἵνα τάμῃ δ' ἀπᾶσαν,”

ἀντὶ τοῦ διὰ τὰμῃ ἵνα φασὶν οἱ παλαιοὶ ἔτι

τῇ τ' λέξεως διακοπὴν μεμίνην τὸ γινόμενον.

Eustath. in Comment. ad δ', 1,

Ver. 524. Νηδυίοισι.] Ἀλ. Νηδυίοισι.

Ver. 526. — ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλθάτο.]

Vide suprâ ad γ', 404.

Ibid. — χάλκεον ἔλχῃ.] Vide suprâ ad

γ', 380.

Ver. 529. — ἀφίει μὲν'.] Vide suprâ ad

γ', 444; & ad π', 613.

Ver. 531. — δέκευαν.] De hujus vocis

proscodiâ, vide suprâ ad δ', 309.

Ibid.

- Οἳ ῥ' ἤλθον καθ' ὄμιλον, ἑταῖρα κυκλήσκοντο.
 Τὺς δ' ὑπολαβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκλῶρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίῳ Θεοειδής.
 535 Ἀρηῖον ᾗ καὶ αὐθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
 Κεῖμνον· Αὐτομέδων ᾗ, θοῶν αἰτάλαντο Ἀρηῖ,
 Τάχχεά τ' ἐξενάειξε, καὶ δὶχόμενον ἐπὶ ἡύδα.
 Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοίτιάδαο θανόντο
 Κῆρ ἄχεο μεθέηκα, χερσίονά περ καὶ ἀπέφθον.
 540 Ὡς εἰπὼν, εἰς δὶφρον ἐλὼν ἑναρὰ βροχόεντα
 Θῆκ', αἶν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Αἱματόεις, ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψ δ' ὅππῃ Πατρόκλῳ τέτατο κρητερὴ ὕσμινη,
 Ἀρφαλέη, πολύδακρυς· ἔειρε ᾗ νεῖκετο Ἀθλιώη,
 545 Οὐρανόθεν καὶ αἰῶσα· προῆκε γὰρ ἄρ' ὕποπα Ζεὺς
 Ὀρνύμηναι Δαναῶς· δὴ γὰρ νότο ἰτράπει' αὐτῷ.
 Ἦντε περφυρέλιον ἱερὸν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἦ καὶ χειμῶντο δυσθαπέτο· ὅς ῥά τε ἐρῶν

Qui adveniebant per turbam, scocio vocante.

Hos aurem subveriti cesserunt rursus retrò

Hector, Aeneásque, atque Chromius divinâ-formâ-præditus ;

- 535 Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
 Jacentem : Automedon autem, veloci par Marti,
 Armisque spoliavit, & glorians verbum dixit :

“ Profectò jam paululùm saltem de Menœtiade mortuo

“ Cor dolore levavi, deteriore licet interfecerim.

- 540 Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas
 Posuit, ipsèque-conscendebat, pedes & manus supernè
 Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.
 Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,
 Gravis, lacrymosa : excitabat nempe certamen Minerva,

- 545 E-cælo delapsa ; miserat enim latè-sonans Jupiter
 Ut concitaret Danaos : jam enim animus conversus erat ejus.
 Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
 Jupiter cælitùs, quæ portendat vel pugnam,
 Vel etiam tempestatem frigidam ; quæ continuò ab operibus

Ibid. — μεμαῶτι.] Vide suprâ ad γ', 46.

Ver. 533. Τὺς δ' ὑπολαβήσαντες.] *Al.*
 Τὺς ὑπολαβήσαντες.

Ver. 534. — Θεοειδής.] Vide suprâ ad β',
 623.

Ver. 538. — θανόντο.] *Cod. Harleian.*
 θανάτο.

Ver. 542. — ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐ-
 δηδώς.] Καὶ πὺ “ ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον
 “ ἐδηδώς, ” αἰπολογῶσι [οἱ παλαιοί.] τῇ γὰρ
 ἔκπορῃ φασὶ τ' ἐξέως, τ' εἰς πολλὰ διασπασ-
 μένῳ ταῦρον παρῆσθαι. Οὐ γὰρ πὺ μέτρον,

φασὶν, ἠνάσταζεν ἕως εἰπεῖν, ἐπεὶ περ ἦ ἢ
 ἕτω γράψαι, “ λέων ταῦρον καὶ ἐδηδώς.” *Es-*
satb. in *Comment.* ad δ, 1.

Ver. 545. — ἄρ' ὕποπα Ζεὺς.] Vide suprâ
 ad δ, 175.

Ver. 546. Ὀρνύμηναι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ibid. — νότο ἰτράπει' αὐτῷ.] Vide suprâ
 ad κ', 45.

Ver. 547 — 551. — περφυρέλιον — περ-
 φυρήν.] Vide suprâ ad δ, 482.

Ver. 549. — ὅς ῥά τε.] *Quæ scilicet* —

Ver. 551.

- 550 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ὅππῃ χθονί, μῆλα δὲ κήδε·
 Ὡς ἡ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἐ αὐτῷ,
 Δύσει Ἀχαιῶν ἔθνη, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκασον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρέϊδ' υἱὸν ἐποτρύψασα προσηύδα,
 Ἰφίτιον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 555 Εἰσαμύνῃ Φοῖνικι δέμας ἢ αἰτερέα φωνῷ·
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καλῆφείῃ ἢ ὄνειδος
 Ἔσσε, εἴ κ' Ἀχιλλῆϊ αἶαντος πεισὸν ἑταῖρον
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων ταχέες κινέες ἐλκύσωσιν·
 Ἀλλ' ἔχεο κρείερός, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἀπάνια.
 560 Τῷ δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγυῖες, εἰ γὰρ Ἀχαιῶν
 Δοίῃ κάρηϊ ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύχοι ἐρωῷ·
 Τῷ κεν ἔσωγ' ἐθέλοιμι παρυσάμηναι ἢ ἀμύνειν
 Παρέκλω· μάλα γάρ με θανὼν ἰσεμάσατο θυμόν·
 565 Ἀλλ' ἔκλω πυρὸς αἰὼν ἔχει μῆνι, εἴδ' ἀπυλῆσαι

- 550 Homines cessare-facit super-terram, pecudésque contristat :
 Sic hæc cæruleâ nube quùm contexerat se,
 Ingressa est Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
 Primum verò Atrei filium incitans allocuta est,
 Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
 555 Postquàm-semet-affamulaverat Phœnici corpore & indefessâ voce:
 " Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
 " Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
 " Muro sub Trojanorum veloces can. s discerpserint :
 " Sed capesse pugnam strenuè, adhortaréque populum omnem.
 560 Hanc autem vicissim affatus est pugná strenuus Menelaus :
 " Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
 " Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum :
 " Ita equidem vellem adesse & auxilium ferre
 " Patroclo: gravitèr enim mihi mortuus desiderio-percussit animum.
 565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat

Ver. 551. — πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἐ αὐτῷ.] Vide suprâ ad π', 334.

Ibid. — πυκάσασα.] Vide suprâ ad α', 140.

Ibid. — ἐ αὐτῷ.] Ita ex uno MS edidit Barnesius: Ἐαυτῷ, ἢ μᾶλλον διαλελυμένης ἐ αὐτῷ· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν συνήθης. Euboth.

Ver. 552. Δύσει.] Vide suprâ ad β', 35 ; & ad ε', 109.

Ver. 553. — ἐποτρύψασα.] Al. ἐπὶτρύψασα.

Ver. 555. Εἰσαμύνῃ Φοῖνικι δέμας ἢ αἰτερέα φωνῷ.] Vide suprâ ad ν', 45.

Ver. 558. — ἐλκύσωσιν.] Al. ἐλκύσουσι, ἐλκύουσι, & ἐλκύσασιν.

Ver. 560. — βοῶν ἀγαθός.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ.] Vide suprâ ad β', 267.

Ibid. — παλαιγυῖες.] Al. διόρειφες.

Ver. 564. — ἰσεμάσατο.] Barnesius ex uno MS edidit ἰσεμάσατο, atque ita omnino scribendum contendit ; " μάχομαι enim," inquit, " facit ἐμάχατο in Aoristo primo Me-
 " dio, non ἐμάσατο." Atqui vox hæc sæpè apud Homerum in Futuro & Aoristo primo occurrit :

Ἐλκ' δ' ἐνὶ ἡρὶ ἐπὶ μῆνι, ἢ δ' ἐπὶ θῆσφι.
 Iliad. δ', 190.

Χεῖρ' ἐπὶ μασσάμεναι — Odys. ι', 302.

Τῶν ἐπὶ τ' ἰθύσει ὃ γέρον ἐπὶ χερσὶ μά-
 σαδζ. Ibid. μ, 590.

— αἱ δ' ἀπὸ γλῶττι τερπίζας
 Πάσας ἀμυμάσαδε — Ibid. υ', 152.

Vide & infrâ ad υ', 425.

Ver. 565. — αἰὼν.] αἰὼν· MS. Italic. à Tho. Bentleio collatus.

- Χαλκῷ δῆϊόν· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδ' ὀπάζει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν ἣ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν ἣ βίῳ ὤμοισι καὶ ἐν γένεσσιν ἔθηκε,
 570 Καὶ οἱ μήης θάρσ' ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
 Ἦτε καὶ ἐρτομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰχθάναια δακύν, λαρόν τέ οἱ αἶμα' ἀνθρώπων·
 Τοῖς μιν θάρσ' εὖ πλῆσεν φρένας ἀμφιλεαίνας.
 Βῆ δ' ὅππ' Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ.
 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Πόδης, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', αἰσθός τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἑκτορ
 Δήμῃ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἔλω φίλος εἰλαπινασῆς·
 Τόν ῥα καὶ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Αἰζανίᾳ φόβονδε· ἀπὸ πρὸς ἣ χαλκὸν ἔλασσε·
 580 Δέπησεν ἣ πεσών· αἰτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπὸ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετ' ἔθνος ἐταίρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων.
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ὀναλίσκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυθόθι οἰκίᾳ ναίων·

“Ære cædem edete: ei enim Jupiter gloriam præbet.

Sic dixit: Gavisæ est autem oculos-cæcia Minerva,

Quod se ante deos precatus esset omnes:

Vim autem humeris & genibus indidit,

570 Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,

Quæ licet abacta crebrò à corpore humano,

Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est:

Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa-caligine.

Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.

575 Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,

Divésque, fortisque; maximè verò eum honorabat Hector

Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:

Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,

Ruentem in-fugam; penitusque æs adegit:

580 Fragorem verò edidit cadens: at Atrides Menelaus

Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.

Hectorem autem propè stans hortans-excitabat Apollo,

Phænopri Asiadæ similis, qui illi omnium

Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567. — γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.] Vide
suprà ad α', 206.

Ver. 570. — ἐνῆκεν.] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571. — ἐρτομένη.] *Al.* εἰςτομένη.

Ver. 573. — θάρσ' εὖ.] Ita ex MSS &
Schol. edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους.

Ibid. — φρένας ἀμφιλεαίνας.] Vide su-
prà ad ver. 82.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι.] *Cod.*
Harleian. Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. — ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἔλω φίλος εἰ-

λαπινασῆς.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶραν,
τ' ἐν τῇ δειπνείῃ· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Με-
νέλαῳ τὴν περικύρην, καὶ τ' ἡ γαστέρα. *Athenæus*, lib. VI. cap. 8.

Ver. 578. Τόν ῥα.] *Hunc utique* —
Hunc inquam —.

Ver. 582. — ἰσάμενος ὤτρυνεν.] Quâ
ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat;
item δὲ, ver. 583; & καὶ ver. 594; & μά-
λα, ver. 595; vide suprà ad α', 51.

Ver. 585.

- 585 Τῷ μιν εισάμμετο προσέφη ἐκέρειτο Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλοι Ἀχαιῶν τερβήσεν;
 Οἷον δὲ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τ' ὅ παρ' οὐκ
 Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἷχετο οἷον αἰέρας
 Νεκρὸν ὑπὸ ἐκ Τρώων· ζὸν δ' ἐκίανε πρὶν ἐταῖρον,
 590 Ἐθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῶν, ὃν Ἡλείωντο.
 Ὡς φάτο· τὸ δ' ἄχρητο νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δ' ἄρα προμάχων κεκρυμμένον αἶθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε Κρονίδης ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 Μαρμαρίῳ, Ἰδῶν δ' ἣ νεφέεσσι κάλυψεν·
 595 Ἀσείφας δ', μάλα μέγ' ἐκλυπε· τὸ δ' ἐτίναξε·
 Νίκῳ δ' Τρώεσσι δίδυ, ἐφόβησε δ' Ἀχαιεύς.
 Πρῶτον Πηνέλεως βοιώτιον ἤρξε φόβοιο·
 Βλῆτο δ' ὤμον δαυρὶ, πρὸς τὴν τεύχεσσι μῦτον αἰεὶ,
 Ἄφρον Ὀπλίγδῳ· γράψεν δέ οἱ ὅς εἰον ἄχρη
 600 Αἰχμὴ Πηλυδάμαντι· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε χερδὸν ἐλθὼν.
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκτορ χερδὸν ἔτασε χεῖρ' ὀπί κερπῶ,
 Τῖον Ἀλεκτρύονα μεταθύμῃ· παῦσε δ' ἡ χάρις.

585 Hæc sese cum affimulâsset, ipsum affatus est longè-jaculans Apollo:

“ Hector, quis omninò te amplius alius Achivorum formidaverit ?

“ Cum ità nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac

“ Mollis bellator, nunc verò abit solus sublatum auferens

“ Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,

590 “ Strennum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis.

Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:

Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco ære,

Tum verò Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,

Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:

595 Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit; eamque concussit:

Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.

Primus Penelcus Bæotius fuit-dux fugæ:

Percussus enim fuerat in humerum hastâ, cum facie in-hostem-esset usque versâ,

Summum levitèr; perstrinxit nempe ei ad os usque

600 Cuspis Polydamantis: is enim percussit propè accedens,

Leitum deindè Hector cominùs percussit in manum ad carpum,

Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit à pugnâ:

Ver. 485. Τῷ μιν εισάμμετο.] Vide suprà ad γ', 389.

Ibid. — ἐκέρειτο,] Vide suprà ad δ', 43, & 58.

Ver. 591. — τὸ δ' ἄχρητο νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide infrà ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης.]

—— Jovem: cum sæpè nigrantem Ægida concuteret dextrâ; nimbosque ciceret, Æn. VIII, 353.

Ibid. — δυσσανόεσσαν.] Ita edidit Harpocration, ex 1, 758, & 6, 229. Al. δυσανόεσσαν.

σαν· ut opinor, minùs rectè; nam δυσανόεσσαν primam corripit: — ἐκέρειτο δυσανόεσσαν· suprà ξ', 181.

Ver. 597. — ἤρξε φόβοιο.] Cod. Harleian. ἤρξε φόβοιο.

Ver. 599. — ἐπὶ γδῶν.] Vide suprà ad π', 174.

Ver. 600. — ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. Harleian. ὁ γάρ ἔβαλε.

Ver. 601. — ἔτασε.] Vide suprà ad ι', 192.

Ver. 603.

- Τρέσσει ἢ παπλήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπειο θυμῷ
 ἔχων ἐν χειρὶ μαχέσεσθαι Τρώεσιν.
 605 Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ληϊτὸν ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει θώρηκα καὶ στήθεσσι παρὰ μασθόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἐαίη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δαυκαλίδας
 Δίφρω ἐφесаότῃ· ἔμψεν δ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρξεν·
 610 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνας ὀπάονά θ', ἰωίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκῃς εὐκλιμένης ἔπει' αὐτῷ·
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
 Ἦλυθε, καὶ κεν Τρωσὶ μέγα κράτῃ ἐγλυάλιξεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανον ὥκα ποδάρεας ἤλασεν ἵππους·
 615 Καὶ τῷ μὲν φάτο ἦλθεν, ἄμυνε ἢ νηλεὲς ἦμαρ·
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορὸς ἀνδροφόνουιο.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατο, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ περὶ μὲν, ἀπὸ γλῶσσαν τάμει μέσσω·
 Ἦειπε δ' ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ἰωία χεῖρ' ἐρραζε·
 620 Καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φίλῃσι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσηύδα·
 Μάστιγε νῦν, εἴως κέ θοὰς ὀπί νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumspiciens; haud enim amplius sperabat animo
 Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.

- 605 Hectorē verò Idomeneus in Leïtum irruentem
 Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
 Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; & clamaverunt
 Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus est Daucalidem
 In curru stantem: ab eo quidem poulum aberravit;
 610 Cæterum hic Merionis annigerumque aurigamque,
 Cæranum, qui è Lycto benè-habitatâ comitabatur eum:
 Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis
 Venerat, & omninò Trojanis magnam victoriam præbuisset;
 Nisi Cæranus confestim celeres adduxisset equos:
 615 Et huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem;
 Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
 Hunc percussit sub malam & aurem; dentes autem
 Excussit hasta extrema, linguamque percudit mediam:
 Cecidit autem è curru, habenasque effudit in-terram:
 620 Et illas Meriones cepit manibus suis
 Inclinans se à solo, & Idomeneum allocutus est:
 “Urge nunc scuticâ equos, usque eum veloces ad naves perveneris:

Ver. 603. ἤλπειο] Al. ἰλπείο.

Ver. 604. ἔχων.] Al. ἔχων.] Al. ἔχων.]

Ver. 606. Βεβλήκει.] Vide suprâ ad δ', 492.

Ver. 607. — τοὶ δ' ἐβόησαν.] τοὶ δ' ἐβόησαν.] MS Cantab. à Barnesio, & MS Harleian. à Tho. Bentleio collatus.

Ver. 608. — ἀκόντισε Δαυκαλίδας.] Cod.

Harleian. ἀκόντισε δὲ φασιν.

Ver. 611. — ὅς ῥ',] Qui utique — Qui videlicet —

Ver. 613. Ἦλυθε.] Vide suprâ ad δ', 484; & ad α', 37.

Ver. 616, & 638. — ἀνδροφόνουιο.] Vide suprâ ad π', 77.

Ver. 617. — ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας.] Cod. Harleian. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας, Denique aliquos.

Ver. 624.

Γινώσκεις ἢ ἢ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρη' Ἀχαιῶν.

ὣς ἔφατ'· Ἰδομένης δ' ἵμασεν καλὴν τεύχεα ἵππους
625 Νῆας ὅππ' γλαφυράς· δὴ γὰρ δέῃ' ἔμπεσε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον

Ζῶς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδυ εἰσερχαλέα νίκην·

Τοῖσι ἢ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνι' Αἴας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστι,
630 Γυνή, ὅτι Τρώεσσι παλὴρ Ζῶς κῦδ' ὀπάζει.

Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπ' ἑῷ, ὅσις ἀφείη,

Ἥ κακός, ἢ αἰατός· Ζῶς δ' ἔμπεης πάντ' ἰθυώνει·

Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτε' ἔρχε.

Ἄλλ' ἄγε', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

635 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γηνώμεθα νοσήσαντες·

Οἳ περ δόρ' ὀρώωντες ἀκηχέδαί', εἰδ' ἐτι φασὶν

Ἐλκεῖ' ἀνδροφόνιο μὲν καὶ χεῖρας αἰάπτης

Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθ'.

640 Εἴη δ' ὅσις ἐταῖρ' ἀπαγγείλῃ τάχιστα

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ εἴ μιν ὀτομαι εἰδὲ πεπύδῃ

Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλ' ὦλεθ' ἐταῖρ'.

“ Sentis enim & ipse, quod non amplius victoria est Achivorum.

Sic dixit: Idomeneus autem scuticā impellebat pulchros jubis equos

625 Naves versus cavas; jam enim timor inciderat animo.

Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum

Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:

Hiscē autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax:

“ Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,

630 “ Senferit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.

“ Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emittat,

“ Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit:

“ Nobis verò incassum omnibus irrita cadunt in terram.

“ Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,

635 “ Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi

“ Gaudio dilectis sociis simus reversi;

“ Qui hoc utique respicientes tristantur, neque jam putant

“ Hectoris homicidæ robur & manus invictas

“ Sustenturos nos, sed in navibus nigris casuros esse.

640 “ Utinam verò esset socius, qui nuntiaret citissime

“ Pelidæ: non enim illum opinor nē audiisse quidem

“ Tristem nuncium, quod sibi charus perlit socius.

Ver. 624. — ἵμασεν.] Vide suprā ad δ, & verior lectio. Vide suprā ad π', 762.

140. Ver. 636. — γηνώμεθα.] Al. γηνοῦμεθα.

Ver. 626. — Αἴαντα μεγαλήτορα.] Vide suprā ad δ, 51. Ver. 637. Οἳ περ.] Cod. Harleian. Ἡ περ.

Ver. 630. — Ζῶς κῦδ' ὀπάζει.] Ζῶς αἰὲς ἀρίστη. Cod. Harleian. item Cod. Cantab. & Oxon. à Barnese collati. Ibid. — ἀκηχέδαί'] Vide suprā ad ver. 164.

Ver. 641. — πεπύδῃ.] Cod. Harleian. πεπύδῃ.

Ver. 631. — ἀρίστη.] Al. ἀρίστη. Quæ fortè

Ver. 643-

- Ἄλλ' ἔπη δυνάμαι ιδέειν τοῖσιν Ἀχαιῶν ·
 Ἡέρα γὰρ καλέχον) ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ (ὃ ρῦσαι ἔω' ἥρῃ ἡς Ἀχαιῶν ·
 Ποίησον δ' αἰθέριω, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι ·
 Ἐν ᾗ Φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι ὤαδεν ἔτῳς.
 Ὡς Φάτω· τὸν δ' παῖρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα ·
 Αὐτίκα δ' ἥρῃ μὲν (κένταυρον, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλῳ ·
 650 Ἡέλιον δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη ·
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βολὴν ἀγαθὸν Μενέλαον ·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφεύς, αἶκεν ἰδῆναι
 Ζῶν ἔτι Ἀντίλοχον, μετὰ θυμὸν Νέστορα υἱόν ·
 Ὅττιον δ' Ἀχιλλεῖ δαΐφρονι θάσσον ἰόντα
 655 Εἰπεῖν, ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλιατ' ὦλεθ' ἑταῖρ' ·
 Ὡς ἔφατ' · ἔδ' ἀπίθῃσε βολὴν ἀγαθὸς Μενέλαος ·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμῃσι κυῖας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἷτε μιν σὺν εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι,
 660 Πάννυχον εἰρήσσοιτες · ὅδε, κρείων ἐραλίζων,

- “ Atqui nondum possum conspiciari talem inter Achivos :
 “ Caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi.
 645 “ Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum ;
 “ Fácque serenitatem, dáque oculis videre :
 “ In hæc verò vel perde ; quandoquidem tibi placuit ita.
 Sic dixit : Eum autem pater miseratus est lachrymantem ;
 Statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam :
 650 Sed verò affulsit, aciésque tota illustrata est :
 Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum :
 “ Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modò videre possis
 “ Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium :
 “ Hortare verò, ut Achilli bellicoso ocyùs profectus
 655 “ Nunciet, quòd quidem ei multò charissimus periit socius.
 Sic dixit : Neque non-obscutus-est pugnâ strenuus Menelaus.
 Perrexit autem ire, tanquam leo à caulâ,
 Qui postquam fatigatus utique fuerit canésque virósque laceffens,
 Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
 660 Totam-noctem vigilantes ; ille autem carniùm cupidus,

Ver. 643. — ἔπη.] *Al.* ἔπῳ.
 Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ρῦσαι —
 “ Ἐν ᾗ φάει καὶ ὀλεσσον.] Ἐστὶν ὡς ἀληθὲς τὸ
 πᾶσι· Ἀϊάντι· καὶ γὰρ ζῆν ὄχι, (ἦν γὰρ τὸ
 αἴτημα τῷ ἥρωι ταπεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἐκ ἀπράκτου σκοπέτ' ὁ ἀνδρῶν εἰς ἔδην γλυναῖον
 ὅχι διαβῆσθαι, διὰ ταῦτ' ἀθανάτῃς, ὅτι πορὶς
 ἢ μάχῃ αἰσθῆ, φασ ὅτι τάχιστα αἰτῆται, ὡς
 πάντως τ' ἀρετῆς εὐρησων ἀξίον ἐντάφισιν, καὶ
 αὐτῷ Ζεὺς ἀντίστανται. *Longinus*, § 9.
 Ver. 647. — ὤαδεν.] *Vide* suprâ ad α', 37.
 Ver. 648. — ὀλοφύρατο.] *Vide* suprâ ad
 α', 338.

Ver. 649, — σκέντασθαι.] *Vide* suprâ ad α',
 140.
 Ver. 651. Καὶ τότε ἄρ'.] *Et* tam dicitur
 ceteris —.
 Ver. 651 — 656 — 665. — βολὴν ἀγαθὴν
 — βολὴν ἀγαθὴν.] *Vide* suprâ ad β',
 408.
 Ver. 653. — μετὰ θυμὸν.] *Al.* μετὰ
 θυμῷ.
 Ver. 657. — ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαι-
 λου.] *Vide* suprâ ad λ', 547.
 Ver. 659. Οἷτε.] *Qui* scilicet —.
 Ver. 661.

- Ἰθύς, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἀκονίτες
 Ἀντίοι ἀτάσσει θρασυαίων ἀπὸ χειρῶν,
 Καϊόμεναι τε δαίαι, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τέλειότι θυμῷ·
 665 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βολῷ αἶσθός Μενέλαος·
 Ἦε πόλλ' αἰέκων· πέρι γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Ἀρβιᾶς πρὸ Φύβοιο ἔλωρ δήτοισι λίποιεν·
 Πολλὰ γὰρ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
 Αἴαντ', Ἀρβείων ἡγήτορες, Μηριόνη τε,
 670 Νῦν τις ἐννεΐης Πατρόκληος δειλοῖο
 Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἴππιστα μέλιχθον εἶναι
 Ζωὸς ἰών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κυχάνει.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπταίνων, ὥς' αἰετός, ὃν ῥά τε φασὶν
 675 Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπερχνίων πετελυῶν,
 Ὅτι τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ὅτε ἔλαθε πλώξ,

Reffà-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
 Adversa volant audacibus à manibus,
 Incensæque faces, quas quidem horrens-recedit incitatus licet;
 Manè autem seorsum discedit mæsto animo:

- 665 Sic a Patroelo pugna strenuus Menelaus
 Abibat perquam invitus: admodum enim timebat, nè ipsum Achivum
 Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
 Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat:
 "Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque,
 670 "Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 "Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
 "Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
 Sic fatus abiit flavus Menelaus,
 Quaquaversum circumspiciens, veluti aquila, quam aiunt
 675 Acutissimè cernere inter aërias volucres,
 Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,

Ver. 663. Ἰθύς.] *Al.* Ἰθύει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύς mediam semper producit. Quin & ipsum ἰθύς mediam *patet* habere longam, *positione* tantum corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύς, ἰθυον, ἰθυαι, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ὑ.

Ὅππ' τ' ἰθύς, τῇ τ' — *Il.* μ', 48. ubi nonnulli legunt Ὅππ' τ' ἰθύς.

Ἰθυον γὰρ δὲ πρὸς μάχην —

π', 582, ε', 281.

Ἰθυον γὰρ, κωλύειν ἰακόντις — ε', 725. Vide suprâ ad ν', 103.

Ibid. — πρὸς μάχην.] Vide suprâ ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀντίοι ἀτάσσει.] *Al.* Ἀντίον ἀτάσσει.

Ver. 663. Καϊόμεναι τε δαίαι.] *Al.* σιωδιδόμεναι δαίαι. Schol. inedita in Cod. *Harleian.* Porro impetum leonis subito repressum,

cursumque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668. — Αἰάντεσσι κέλευεν.] *Al.* Αἰάντεσσι ἐπέτελλεν.

Ver. 672. — νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674. — ὃν ῥά τε.] *Quam* scilicet —

Ver. 676. — ἐκ ἔλαθε πλώξ.] Sic apud *Virgilium*:

— sæpe exiguus mus. *Georg.* I, 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; "At Virgi-

"Ili (inquit) miramur illud, *Sæpe exiguus*

"mus. Nam Epitheton, *exiguus*, aptum,

"proprium effecit nè plus expectaremus, &

"casus singularis magis decuit, & clausula

"ipsa unius syllabæ non usitata addit gra-

"tiam." *Lib.* VIII, cap. 3.

- Θάμνω ἔσ' ἀμφικόμῳ καίλακίμῳ· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὤκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 Ὡς τότε (οἱ, Μενέλαε διοίρεφες, ὅσσε φαεινῷ
 680 Πάντοσι δινείθῳ, πολέων κ' ἔθνεσσιν ἐταίρων,
 Εἴ περ Νέστορ ἦν ἐτι ζώνῃα ἴδοιο.
 Τὸν ἦ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' αἰετοειδέος πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐπὶ ρυῖον ἰαμάχεσθαι.
 Ἀλχὲ δ' ἰσάμηνος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 685 Ἀντίλοχ', εἴδ' αἶε δ' ἄρ' οἱ, διοίρεφες, ὄφρα πύθηαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γῆρας.
 Ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὁτομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δ' ἤ Τρώων· πέφατ' δ' ὤρεσσιν Ἀχαιῶν
 690 Πάτροκλ' οἶον, μεσσήνη δ' ὀρθή Δαναοῖσι τέτυκ'·
 Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλλῆϊ, θένων δ' ἡ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἶε τάχιστα νέκυν δ' ἡ νῆα λαῶσιν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τόλχει· ἔχει κερυθαίοισιν ἔκλινον.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἦ καλέσεν, μῦθον ἀκέσας.
 695 Διὶ δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔρχετο φωνή.

Arbusto sub latè-comanti jacens; sed in ipsum ea
 Impetum facit, eique celeritèr rapto eximit animam.

Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi

- 680 Quaquaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
 Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.

Illum verò citissimè animadvertit, pugnae ad sinistram totius,
 Confirmantem socios, & concitantem ad-pugnandum:

Propè verò astans allocutus est flavus Menelaus:

- 685 "Antiloche, eja age huc ades, Jovis-alumne, ut audias

"Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.

"Jam quidem te quoque ipsum opinor insipientem

"Sentire, quòd cladem deus Danaïs advolvìt,

"Victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achivorum

- 690 "Patroclus, magnùmque desiderium Danaïs contigit.

"Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,

"Nuncia, si quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum-auferre-potuerit

"Nudum: arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.

Sic dixit Antilochus autem horrore-correptus est, sermone audito:

- 695 Diu verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi

Lacrymis impleti sunt, liquidàque ei hæsit vox.

Ver. 681. — ἴδοιο.] Al. ἴδοιο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'.] Vide suprà ad γ',
 823; & ad δ', 338.

Ver. 685. — εἴδ' ἄρ' οἱ.] Vide suprà ad ι',
 167.

Ver. 689, 690. — πέφατ' — τέτυκ'.]
 Vide suprà ad ver. 164, & ad δ', 37.

Ver. 692, — νέκυν δ'.] Quà ratione,

νέκυν, hîc ultimam producat; item δ', etiam
 extra cæsuram, ver. 699; & κακὸν, ver.
 701; vide suprà ad δ', 51.

Ver. 693. — κερυθαίοισιν.] Vide suprà ad
 β', 816.

Ver. 696. — θαλερὴ δ' οἱ ἔρχετο φωνή.]

—— & vox faucibus hæsit.

Æn. IV, 280.

Ver. 699.

- Ἄλλ' ὅς Μενελάῳ ἐφημοσύνης ἀμέλησε ·
 Βῆ δ' ὅθι θέν, τὰ δ' ἔτ' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ χερσὶν ἔσχευε μώνυχας ἵππους.
 700 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ κακὸν ἔπευ ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα (οἱ, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχ', μεγάλη δ' ὀρθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη ·
 705 Ἄλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπὸ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει ·
 Στῇ δ' παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δ' προσηύδα ·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν Ἰπιπροέηκα δοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχυύ · ὅδε μιν οἶω
 710 Νδν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορα δῖον,
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο ·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν αἰεΐσω,
 Ἡμῶν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύσοιμεν.
 715 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνι' Αἴας ·
 Πάντα καὶ αἶσαν ἔειπες, ἄτακτοές ὦ Μενέλαε ·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit :

Petrexit autem currere, armâque eximio dedit socio
 Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos.

700 Hunc quidem, lacrymas-sudentem pedes ferebant è prælio,
 Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.

Neque tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
 Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat

Antilochus, magnum autem desiderium Pylis factum-erat :

705 Sed ille his ut-auxiliaretur Thrasymedem nobilem excitavit ;

Ipse verò rursus ad Patroclum heroem profectus est :

Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est :

“ Illum quidem jam ad naves misi celeres

“ Ut-eat ad Achillem pedibus velocem : neque tamen illum puta

710 “ Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili ;

“ Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit :

“ Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,

“ Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi

“ Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.

715 Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax :

“ Omnia rectè dixisti, admodum-inclyte ô Menelaë :

Ver. 699. — ὃς οἱ.] *Al.* ὃς ῥ' οἱ.

Ver. 706. — ὅθι Πατρόκλῳ ἥρωϊ.] *Cod.*
Harleian. ὅθι Πατρόκλον ἥρωα.

Ibid. — βεβήκει.] Vide supra ad π', 751.

Ver. 707. Στῇ δ' παρ' Αἰάντεσσι.] Ita ex

tribus MSS edidit *Barnesius*, quocum facit
 & *Codex Harleianus* : *Al.* Στῇ δ' ἀρ' ὑπ'
 Αἰάντεσσι.

Ibid. — κιών.] *Cod. Harleian.* θείων.

Ver. 714. — φύσοιμεν.] *Al.* φύσωμεν.

- Ἀλλὰ σὺ μὲν, ἧ Μηριόνης, ὑποδύετε μάλ' ὤκα,
 Νεκρὸν αἰείρανας φέρεϊ' ἐν πόντῳ· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε ἧ Ἑκτορι δῖῳ,
 720 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὅξυν ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μύοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς αἰκάζοντο
 Ὑψι μάλ' αἰετῶν· ὅππῃ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν ἀρόντας Ἀχαιούς·
 725 Ἴθυσαν δ', κινέουσιν ἐοικότες, οἷτ' ὅππῃ κάπρω
 Βλημύῳ αἰτῶσι πρὸ κέρων θηρητήρων·
 Ἔως μὲν γάρ τε θέεσι, Διερραῖσαι μεμαῶτες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξετο, ἀλκι πεποιθώς,
 Ἀψτ' ἀνεχώρησαν, Διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλῃ.
 730 Ὡς Τρῶες, εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε ἧ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μέλας ρεφθέντι καὶ αὐτὸς
 Σταίησαν, τῶνδε τρέπιτο χρῶς, εἰδὲ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἰτῶς, πρὶν νεκρὸν θηριάσασθαι.

- “ Sed tu quidem, & Meriones, subeuntes valdè citò,
 “ Mortuum sublatum ferte è prælio : à tergo autem
 “ Nos pugnabimus cum Trojanisque & Hectore nobili,
 720 “ Parem animum habentes cognomines, qui & antea
 “ Sustinebamus acrem Martem propè invicem manentes.
 Sic dixit : Illi verò mortuum à terrâ ulnis sustulerunt
 Altè admodùm strenuè : acclamavit autem populus retrò
 Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos :
 725 Rectè verò irruerunt, canibus similes, qui in aprum
 Percussum impetum-faciunt ante juvenes venatores :
 Aliquantispèr etenim currunt, dilacerare cupidi ;
 Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
 Continuo retrò ceduntque, diffugiuntque, trepidi aliò alius :
 730 Sic Trojani, aliquantispèr quidem catervatim assidue sequebantur,
 Ferientes ensibusque & hastis utrinque-acutis ;
 At ubi jam Ajaces conversi contra ipsos
 Constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat
 Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 716. — ἰσπας.] *Al.* ἰσπας. Quod
 idem.

Ver. 718. — ὀπίσσω.] *Al.* ὀπίσθεν· ut in-
 fra, ver. 723.

Ver. 722. — ἀρηα.] *Ut præceperat Ajax—*
 ver. 717.

Ver. 723. — μάλ' αἰετῶν.] Quà ratione,
 μάλ', hîc ultimam producat ; item νέκυν,
 ver. 724 ; & Τρῶες, ver. 750 ; & σίλαι, ver.
 739 ; & δόρυ, ver. 744 ; & ἀδινῖ, ver.
 751 ; vide suprâ ad ε', 51.

Ver. 724. — αἰετῶν.] *Cod. Harleian.*
 αἰετῶν.

Ver. 727. — Ἔως μὲν γάρ.] Enuntiabatur,
 ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. Vide su-
 præ ad ver. 106.

Ibid. — μεμαῶτες.] Vide suprâ ad ε',
 46.

Ver. 728, & 732. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide
 suprâ ad ε', 433.

Ver. 728. — ἐλίξετο.] Vide suprâ ad ver.
 283 ; & ad π', 594.

Ibid. — ἀλκι.] Vide suprâ ad ε', 299.

Ver. 733. — πρὶν δὲ τρέπιτο.] *Al.* πρὶν δὲ
 τρέπιτο.

Ver. 734. — θηριάσασθαι.] *Al.* θηριάσασθαι.
 Ver. 735.

- 735 Ὡς οἳ γ' ἑμμεμαῶτε νέκυι φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δ' ὅλολεμθ' τέτατό (φιν
 Ἄλγεσθ', ἥντε πύρ, τό, τ' ἐπεσύνμυον, πόλιν ἀνδρῶν
 Ὀρμυον ἐξαίφνης φλεγέθῃ, μινύθουσι δ' οἶκοι
 Ἐν ζελαῖ μεγάλῃ· τὸ δ' ὅπιβρέμῃ ἰς ἀνέμοιο·
 740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμηαίων
 Ἀζηχῆς ὀρυσσάδος ἐπῆϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ' ὦσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μὲν αἰμφιβαλόντες,
 Ἐλκυσ' ἐξ ὄρεσθ' καὶ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
 Ἥ δοκὸν, ἥ δ' ὄρου μέλα νῆϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 Τείρεθ' ἐμὲ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπυδαδόνεσσιν·
 Ὡς οἳ γ' ἑμμεμαῶτε νέκυι φέρον· αὐτὰρ ὅπιθεν
 Αἴαντ' ἰχάνετλιν, ὥσπερ πρῶν ἰχάνετ ὕδωρ
 Ἰλῆϊς, πεδίῳ Διφρύσιον τεύχεσσι·
 Ὅσε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν αἰλῆϊνὰ ῥέεθρα
 750 Ἰχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
 Πλάζων, ἐδέ τί μιν ὀθέει ῥήϊνδσι ῥέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχῃ ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύνωθ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ φαίδιμθ' Ἑκτωρ,
 755 Τῶν δ' ὥς ψαυῶν νέφθ' ἔρχετ', ἥ δ' ἐκλοιῶν,

- 735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex praelio
 Naves versus cavae: pugna vero gliscebant ipsis
 Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
 Impetu-citato-latus ex-improviso incendit, percuntque aedes
 In flammâ magnâ; eamque fremebunda agitat vis venti:
 740 Sic quidem hos equorumque & virorum bellicosorum
 Horrifonus tumultus insequabatur abeuntes.
 Illi vero tanquam muli, validum robur induti,
 Trabant ex monte per asperam viam,
 Vel trabem, vel lignum ingens navale, in ipsis vero & animus
 745 Affligitur simul laboréque & sudore magnoperè-contendentibus:
 Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
 Ajaces arcebant Trojani, sicut agger arcet aquam
 Sylvosus campus per totum porrectus;
 Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus
 750 Reprimit, & continuo omnibus fluentum in campum dirigit
 Repellens, haudquaquam enim cum vi percurrunt fluentes:
 Sic usque Ajaces aciem reprimebant retrò
 Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duòque in iis maximè,
 Aeneasque Anchisiades, & illustris Hector.
 755 Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἳ γ' ἑμμεμαῶτε.]
 Rectè se habet ista syntaxis. Vide suprâ ad
 ε', 566; & ad ε', 778.

Ibid. — ἑμμεμαῶτε.] Similitérque infrâ
 νο. 746: Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 731. — ἐξαίφνης.] Al. ἐξαπίνης.

Ver. 747. — ὥσπερ πρῶν.] Al. ὥς πρῶν.

Ver. 748. Ἰλῆϊς.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ φαί-
 διμθ' Ἑκτωρ.] Vide suprâ ad ver. 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥς ψαυῶν νέφθ' ἔρχε-
 ται.] Vide suprâ ad π', 583.

Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντας
 Κίρκον, ὃ, τε (μικρῇσι Φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ἔω' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορος παῖδες Ἀχαιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο τῇ χάριτι.
 760 Πολλὰ δὲ τέλεια καλὰ πέσον περὶ τ' αἰμφί τε τάφρον,
 Φεγγόνων Δαναῶν· πολέμῳ δ' εἰ γίνετ' ἐρωή.

Acutum vociferantium, cum vident ingruentem
 Circum, qui parvis caedem infert avibus:
 Sic utique aeti vi Aeneaeque & Hectoris filii Achivorum
 Acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnae.
 760 Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam,
 Fugientium Danaorum: pugnae autem non erat cessatio.

Ver. 756. & 759. — κεκλήγοντες.] Vide
 suprà ad β', 314; & ad γ', 31.
 Ver. 7, 8. — ἄρ'.] Ut dictum est ———.

Ver. 760. — καλὰ.] Vide suprà ad β',
 43.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ἑπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Σ'.

Ἀχιλλεύς τῷ Πατρόκλῳ θάνατον ἐπιβύς ὀδύρεται· ἀνελθῶσα δὲ ἡ Θέτις εἰς τὴν θαλάσσης, παρελθοῦσα αὐτὸν, καὶ παρακαλεῖ ἀπείχεσθαι τοῦ πολέμου, ἵως ὅταν τῷ ὅπλῳ κομίσηται ὧσα ἔχει Ἡφαίστος· κελύσας δὲ τὴν Ἥρην, ἄοπλῳ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἐπιθαίνει τοῖς πολεμίοις, οἳ ἐν αὐτῇ ἐκπλαγῆντες ῥέουσιν· ἐκ δὲ τῆς φωνῆς πολλοὶ λυγροὶ λυγροὶ γίνονται· τὸ δὲ τῷ Πατρόκλῳ σῶμα λυγρὸν ὡς αἰεὶ καὶ Μυρμιδόνες λένουσιν· Ἡφαίστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἑπιγραφαί.

Ὀπλοποιία.

Ἄλλως.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλλεῖ παρ' Ἡφαίστου φέρει ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τόχια τῶν καμῶν Ἡφαιστῷ Ἀχιλλεῖ.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλεῖ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 Τὸν δ' ἄρ' εὖ προπαύροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 Τὰ φρονέοντ' αἰνὰ θυμὸν, ὃ δὴ τέλεσε μῆλα ἦεν·
 5 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάλῃτορ θυμὸν.

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis :
 Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
 Illum autem invenit ante naves puppibus excelsas,
 Ea cogitantem animo, quæ jam perfectæ erant :
 5 Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum ;

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς·]
 Vide suprà ad γ', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' αἰνὰ θυμὸν, ὃ δὴ τέλεσε μῆλα ἦεν·]
 λαμβάνει·]

Agnovit longè gemitum præfaga mali
 mens. Æn. X, 843.

Ver. 5. — ἀρα·] Præindè ———.

- ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν Ὀπικλονέον, αἰτυζόμενοι πεδίοιο;
 Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὧς πόλε μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
 10 Μυρμιδόνων πὺν ἄριστον, ἔτι ζώντι' ἐμεῖο,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψει φάος ἡελίοιο. N
 Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοίλις ἀλκιμὸς υἱὸς,
 Σχέτλι' ἦτ' ἐκέλευον ἀπασάμηνον δῆϊον πῦρ,
 Ἄψ' ὅππῃ νῆας ἴμεν, μὴδ' ἔκτορα ἴφι μάχεσθαι.
 15 Ἔως ὁ ταῦθ' ὠρμαινε καὶ φρένα εἰ καὶ θυμόν,
 Τόφρ' οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν αἴαντος Νέστορος υἱὸς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην αἰεσσίνην.
 ὦ μόν, Πηλέϊ καὶ δαΐφρονϊ, ἦ μάλα λυγρῆς
 Πόσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γνέσθαι.
 20 Κεῖν Πάτροκλ'· νέκυ' ἦ δὴ ἀμφιμάχον
 Γυμνῷ· αἰτὰρ τά γε τόχ' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἄχε' νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·

“ Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi,

“ Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum ?

“ Μενο, nè jam mihi perfecorint dii tristes sollicitudines animo,

“ Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,

30 “ Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,

“ Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.

“ Certè omnino jam mortuus est Menæti fortis filius,

“ Miserrandus : certè jufferam cum repulso-hostili igne,

“ Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.

35 Dum is hæc versabat in mente & in animo,

Interea ad eum propè accessit illustris Nestoris filius,

Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem :

“ Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem

“ Audies nuncium, qui non debuit fuisse.

20 “ Jacet Patroclus ; de cadavere autem jam pugnant

“ Nudo : arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.

Sic dixit : Illum verò doloris nubes obtexit nigra :

Ver. 6. — καρηκομόωντας.] Vide suprâ ad
 6, 310.

Ver. 9. — διεπέφραδε.] Vide suprâ ad β',
 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἡ μάλα δὴ.] Vide suprâ ad ξ',
 433, & 460.

Ibid. — τέθνηκε.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 14. Ἄψ' ὅππῃ νῆας ἴμεν.] Al. Νῆας
 ἔπ' ἄψ' ἴμεν.

Ver. 15. Ἔως ὁ.] Pronuntiabatur ὄσω,
 vel ὄσω. Vide suprâ ad ε', 106; & ad ο',
 539.

Ver. 18. ὦ μοι, Πηλέϊ καὶ δαΐφρονϊ,
 — Κεῖν Πάτροκλ'.] “ Narrare verò
 “ quis benevidens [potest,) quàm qui mortem

“ nunciat Patrocli ? ” Quintilian. Lib. X,
 cap. 1.

Ver. 22. ὧς φάτο· δ' ἄχε' νεφέλη ἐκάλυψε
 μέλαινα.] Οὐκ ἔστιν ἐν μοι — ὁ ἱερὸς
 θυμὸς ἐν οἷς εἴ ποτε γλυκομένης ἀλλὰ γλυκο-
 μένης καὶ ἔσσης αἰδομένη οργῆς ἐξ] διὰ τὸ ταχέως.
 Οὐδὲν γὰρ ἔγωγε πρὸ παθόντων συλλεγόμενος καὶ δα-
 κρυόμενος ἔχει καὶ γλυκύνει ἐμφανῆ καὶ αἰεσσίνην
 αἶς δὴ καὶ Ὀμήρου ἐμπειρίας διδάσκει, λυπηθῆναι
 μὲν αὐτὸς ἐξ αἰφνης πωλὺν τ' Ἀχαιῶνα, τὸν δὲ
 προσπεισόντι, [ἐν οἷς λέγει, “ ὧς φάτο· δ'
 “ δ' ἄχε' νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.”] θυ-
 μόμενος καὶ βορῆς καὶ Ἀλαμῆμονα, καὶ διὰ λό-
 γον πολλῶν ἐκκαίμενος. Plutarch. de Ira
 cavendâ.

Ver. 23.

- Ἀμφότερῃσι ἢ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
 Χόραιο καὶ κεφαλῇς, χαρίεν δ' ἤρχυε πρόσωπον.
 25 Νεκταρέω ἢ χιῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρην.
 Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυθεὶς
 Κεῖτο, φίλῃσι ἢ χερσὶ κόμην ἤρχυε δαίρων.
 Δμοαὶ δ', αἷς Ἀχιλῆος λήτοσ' αἶο, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν αἰκηχέμεναι μετ' αὐτῷ ἴαχον, ἐκ ἢ θύραζε
 30 Ἐδρῆμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ ἢ πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γῆα ἐκάσθη.
 Ἀντίλοχ' δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆ'· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 Δείδει γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπομήξειε ῥιθήρῳ.
 35 Σμερδαλέον δ' ἄμωξεν· ἄκυσσε ἢ πόντια μήτηρ,
 Ἡμήν ἐν βένθεσσιν αἰλὸς, πρὸ πατρὶ γέροντι,
 Κόκυσεν τ' αὖρ' ἐπεία· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι καὶ βένθ' αἰλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 Ἐνθ' αὖρ' ἔλω Γλαύκη τε Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη, Σπείώ τε, Θόη δ', Ἀλὶή τε βοῶπις,

Ambabus autem manibus sublatis cineres,

Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:

- 25 *Divinae porò tunicæ niger undique-adhæsit cinis.*

Ipse verò in pulveribus ingens ingenti-spacio porrectus

Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.

Ancillæ autem quas Achilles in-prædâ-ceperat, Patroclûsqûe,

Animo tristatæ altum ejulabant, & foràs

- 30 *Procurrerant circa Achillem bellicosum; manibus verò omnes*

Pectora plangebant, resolutæque sunt membra cujusque.

Antilochus autem ex-alterâ-parte lugebat, lacrymas fundens,

Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:

Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.

- 35 *Horrendum verò ejulabat: audivit autem veneranda mater,*

Sedens in fundo maris, apud patrem senem;

Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipsam congregabantur

Omnes, quotquot in fundo maris Nereides erant.

Illic quidem erat Glaucêque, Thaliâque, Cymodocêque,

- 40 *Nesæa, Spiôque, Thoâque, Haliâque bubulæ-oculis-decora,*

Ver. 23, 24. Ἀμφότερῃσι ἢ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χόραιο καὶ κεφαλῇς.]

Canitiem immundo deformat pulvere, & ambas

Ad cælum tendit palmas. —

Æn. X, 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυθεὶς Κεῖτο.] Vide supra ad σ', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similitér-que infra ver. 51; vide supra ad ε', 397.

Ver. 32. — ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.]

Multa gemens, largoque humectat flumine vultum.

Ver. 35. — ἄκυσσε ἢ πόντια μήτηρ, Ἡμήν ἐν βένθεσσιν αἰλὸς.]

At mater sonitum thalamo sub fluminis alti

Sensit: — Georg. IV, 333.

Ver. 37. Κόκυσεν.] Producit hæc vox mediam, quippe ex κοκύω deducta; eadem analogiâ ac κούσας ex κοῦω. Vide supra ad ε', 426; & infra ad τ', 284.

Ver. 40. — βοῶπις.] Vide supra ad α', 551.

Ver. 43.

- Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκλαίη, καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαίρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
 Δωϊώ τε, Πρωϊώ τε, Φέρυσά τε, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ αἰσακλείη Γαλάτεια,
 Νημέρης τε, καὶ Ἀψόδας, καὶ Καλλιάνασσα·
 Ἐνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυα, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 Ἄλλαι δ', αἱ καὶ βένθ' αἰλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 50 Τῶν δὲ καὶ δ' ἄργύφειον πλῆθος σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήοντο· Θέτις δ' ἐξηρχε γόοιο·
 Κλῦτε, κασίγνη' Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἴδετ' αἰσχρῶσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 Ὡμοι ἐγὼ δειλὴ, ὥμοι δυσχεροτόκεια,
 55 Ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον ὑὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Ἐξοχὸν ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμ' ἐρνεῖ ἴσθ',
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, Φυτὸν ὡς γυνὴ ἀλώης,
 Νηυσὶν ὅππ' ἐπρόεξα κορυφίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρώσιν μαχυσόμενον· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις

- Cymothoëque, & Actæa, & Limnorëa,
 Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
 Dotôque, Protôque, Pherusâque, Dynamenëque,
 Dexamenëque, & Amphinome, & Callianira,
 45 Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
 Nemertëque, & Apseudes, & Callianassa:
 Illic erat & Clymene, Ianirâque, & Ianassa,
 Mæra, & Orithya, & comas-pulchra Amanthea;
 Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.
 50 Istis verò splendidus implebatur specus: hæ autem simul omnes
 Pectora plangebant; Thetis verò exorsa est luctum:
 “ Audite, sorores Nereïdes, ut benè omnes
 “ Sciatis audientes, quanti meo infint dolores animo.
 “ Hei mihi miseræ, hei mihi infelicitèr-fortissimum enixæ,
 55 “ Quæ postquàm pepereram filium eximiûmque fortémque,
 “ Præstantissimum heroûm, isque succreverat plantæ similis;
 “ Hunc quidem ergo educatum, tanquam plantam in sæcundo-loco agri,
 “ Navibus mihi recurvis ad Ilium,
 “ Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursus

Ver. 43—45. Δωϊώ τε, — καὶ αἰσακλείη
 Γαλάτεια.]

—— qualis Nereïa Doto

Et Galatea secant spumantem pectore
 pontum. Æn. IX, 102.

Ver. 46. Νημέρης.] Cod. Harleian. Νη-
 μέρις.

Ver. 47. Ἐνθα δὲ ἦν.] Cod. Italic. unus,
 Ἐνθαδ' ἔσω.

Ver. 48. — Ἀμάθεια.] Al. Ἀμάθυα.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνη'.]

Clamat: Io matres, audite ubi quæque,

Latinæ.

Æn. VII, 400.

Ver. 54. Ὡ μοι ἐγὼ δειλὴ.] Vituperat
 hunc locum Plato; — δεινόμυθα [Ομήρου]
 μήτοι θεὸς γε ποιῆν ὀδυρομένης καὶ λείψας,
 “ Ὡ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὥ μοι δυσχεροτόκεια.”
 De Republ. lib. 3.

Ibid. — δυσχεροτόκεια.] Ἐπὶ κακῷ τε-
 κῶσι καὶ ἄριστον, ἄριστον καὶ δόσιον. Schol. in-
 edita in Codice Harleiano.

Ver. 55. — ἄρ'.] Ut πρότις. —

Ver. 57. — φυτὸν αἰς.] Vide supra ad 4, 51.
 Ver. 61.

- 60 Οἶκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἰσω.
 Ὅφρα δέ μοι ζῶν καὶ ὄρᾳ φάτο· ἠελίοιο,
 Ἀχινύ, ἔδ᾽ τί οἱ δυνάμαι χερσὶ μῆσαι ἰῆσαι.
 Ἀλλ' εἴμ', ὅφρα ἴδω τε φίλον τέκον, ἢ δ' ἐπακύναι,
 Ὅ, τί μιν ἵκετ' πένθος, ὑπὸ πολέμοιο μύοντα.
 65 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέτο· αἱ δ' ἐν αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, πρὶν δὲ λυγρὸν κύμα θαλάσσης
 Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 Ἀπτενὲς εἰσανέβαινον Ὀδυσσεύῳ, ἔνθα θαμναὶ
 Μυρμιδόνων εἰρωπὸ νέες ταχύν' ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 70 Τῷ δ' βαρυστενάχοντι παρὶς αἶο πότνια μήτηρ,
 Ὅξ' ἔκ κ' ἐκύνετο κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τελέεσθαι
 75 Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' ὄχρεο, χεῖρας ἀναχών,
 Πάντας ὅππῃ πρύμνησιν ἀλήμεναι ἦας Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ὀππὸ δουρὸς, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔρτα.

- 60 "Domum reversum, intra aedes Peleias.
 "Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis,
 "Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
 "Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, & audiam,
 "Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum à pugna manentem.

- 65 Sic locuta reliquit specum: illae verò cum ipsa
 Lacrymabundae ibant; circum ipsas autem unda maris
 Scindebatur: Hae autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
 Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
 Myrmidonum subductae erant naves velocem circum Achillem.

- 70 Huit autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
 Acuto autem edito-ululatu caputprehendit filii sui:
 Et lugens, verbis alatis allocutus est:

- "Fili, quid fies? quisnam tuam mentem invasit dolor?

- "Eloquere, nè cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt

- 75 "A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublatis,

- "Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,

- "Tuū indigentes, patique indignas res.

Ver. 61. — ζῶν.] ζῶν· Codd. *Italic.* & *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἀχινύ ——— Ῥήγνυτο.]
 Vide suprā ad γ', 260.

Ver. 63. — ὅφρα ἴδω τε.] ὅφρα ἴδωμι·
 Codices serè universi.

Ver. 66. — πρὶν δὲ λυγρὸν κύμα θαλάσσης
 Ῥήγνυτο.]

————— at illum

Convata in montis faciem circumstetit
 unda. *Virg. Georg. IV,* 360.

Ver. 69. — Ἀχιλλῆα.] Vide suprā ad α',
 265.

Ver. 71. — ἐκύνετο.] Vide suprā ad
 ver. 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρέ-
 νας ἵκετο πένθος.]

Nate, quis indomitas tantus dolor ex-
 citat iras? *Æn. II,* 594.

Ver. 74. — τελέεσθαι.] Vide suprā ad γ',
 736; & ad α', 37.

Ver. 75. — ὡς ἄρα.] Codex unus *Italicus*
 legit ὡς ἄρα.

Ver. 78.

- Τὴν ἣ βαρυγενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπι' ἐξέλεσεν.
 80 Ἀλλὰ τί μοι ἔῃδ' ἔπειτα φίλ' ὦλεθ' ἑταῖρ',
 Πάτροκλ'; ἢ εἰς οὗτοι πάντων τῶν ἑταῖρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, ἢ ἀπώλεσα· τόλχεια δ' Ἐκλῶρ
 Διώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλά· τὰ μὲν Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν, ἀλλὰ δῶρα,
 85 Ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτῶν ἀνέρι' ἐμβάλον δῖνῃ.
 Ὡς ὄφελος ἔν μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης αἰλίσσει
 Ναίειν, Πηλῶς ἣ θνητῶν αἰσάγεται ἀκρίβην.
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθῃ· ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη
 Παιδὸς ἀποφθιμῶιο· ἢ ἔχ' ὑποδέξαι αὐτὶς
 90 Οἴκαδε νοσήσαντ'· ἐπεὶ εἴδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 Ζῶειν, εἴδ' ἀνδρεσσὶ μέλει μῆναι, αἴκε μὴ Ἐκλῶρ
 Πρῶτ' ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀπολίσῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καὶ αἰδοκρυχέεσσα·

Illam autem gravitèr-suspirans allocutus est pedibus velox Achilles

- “ Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit :
 80 “ Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit socius,
 “ Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios,
 “ Æquè ac meum caput, hunc perdidit : arma verò Hector,
 “ Postquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,
 “ Pulchra ; quæ quidem Peleo dñi dederunt, splendida dona,
 85 “ Die illo, quandò te mortalis viri collocârunt in cubili.
 “ Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
 “ Habitâsses, Peleúsque mortalem duxisset uxorem.
 “ Nunc verò mortali nupsisti, ut & tibi luctus in animo immensus esset,
 “ De filio interfecto ; quem non recipies rursus
 90 “ Domum reversum : Neque enim me animus jubet
 “ Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector
 “ Primus meâ hastâ percussus animam perdiderit,
 “ Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
 Illum verò vicissim affata est Thetis lachrymas fundens :

Ver. 78. Τὴν ἣ βαρυγενάχων προσέφη.]

Quærenti talibus ille
 Suspirans, imoque trahens à pectore
 vocem. *Æn.* I, 374.

Ver. 79. — τὰ μὲν ἄρ.] *Illa quidem, ut dixisti* —. ver. 74.

Ver. 81. — τῶν.] Vide suprâ ad γ', 103 ;
 & ad δ, 24.

Ver. 84. Καλά.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 86. — ἀθανάτης.] Vide suprâ ad δ,
 398.

Ver. 89. — ἀποφθιμῶιο.] De syllabâ φθι
 correptâ, vide suprâ ad β', 43 ; & ad α',
 309, & 314.

Ibid. — ἀποφθιμῶιο· ἢ εἴχ.] MS unus
Italicus legit ἀποφθιμῶιο· ἢ εἴχ. Unde

fortasse legendum, ex conjecturâ *Tbo. Bent-*
leii, ἀποφθιμῶιο· τὸνδ' εἴχ.

Ver. 90. — νοσήσαντ'· ἐπεὶ.] *Codex unus*
Italicus, νοσήσαντ'· ἐπεὶ —.

Ibid. — ἐπεὶ εἴδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζῶειν.]

Nunc vivo, neque adhuc homines la-
 cemque relinquo

Sed linguam. — *Æn.* X, 855.

— vitam moror invisam, Pallante
 perempto. *Æn.* XII, 175.

Ibid. — ἀνωγε.] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93. — Μενoitιάδew ἀπολίσῃ.] Pro-
 nuntiabatur Μενoitιάδew. Vide suprâ ad α', 1.

Ibid. — ἀπολίσῃ.] Vide suprâ ad ι, 508 ;
 Item infrâ ad χ', 19.

- 95 Ὀκύμορ' ὃ δὴ μοι, τέκ', ἔσται, οἷ' αἰορῶναι·
 Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότημ' ἐπῶμ'.
 Τὼ δ' ἔμ' ὄχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὔτε ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
 Κτενομήνῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 Ἐφθίτ'· ἐμεῖο δ' ὅσιν δῖος ἀλκίῃσθε γνέσθε.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔνεομαί γε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γρόμῳ φάτο, ἔδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμην Ἐκτορα δῖον·
 Ἄλλ' ἤμαι ὡς νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθ' ἀρέρης,
 105 Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιλίωνων
 Ἐν πολέμῳ· αἰορῇ δ' ἐτ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπύλοισι,
 Καὶ χόλ', ὅς τ' ἐφένκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

- 95 "Cito-moriturus certè mihi, fili, es, cum ita dicis:
 "Illicò enim tibi deindè post Hectorem fatum imminet.
 Illam verò gravitèr ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles:
 "Illicò moriar, cum in fatis non erat me socio
 "Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
 100 "Interiit; me verò desideravit, malum qui propulsarem.
 "Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
 "Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
 "Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:
 "Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
 105 "Talis cum sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
 "In pugna; concione autem meliores sunt & alii:
 "Utinam contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
 "Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:

Ver. 97. Τὼ δ' ἔμ' ὄχθήσας προσέφη πό-
 δας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æschines, Orat. in*
Timarchum, versum hunc hoc modo citat:

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε ποδάρευς δῖος
 Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. — ἐμεῖο δ' ὅσιν δῖος ἀλκίῃσθε
 γνέσθε.] Vide suprà ad ζ', 485. Οὐκ ἔστι
 τὸ ἴδιον, ἀπὸ τοῦ διόμου· ἔδ' ἄρης, πόλεμ-
 οῦ, ἡ δὲ ἀλλὰ τὸ μὲν ἴδιον, καὶ συσκευί-
 ας ἴδιον· ἀσπασίας δ' τὸ ἄρης, ἢ βλά-
 βης. — Ἐμὲ γὰρ ἴδιον, καὶ χεῖραν ἔχει,
 καὶ βλάβη βαθὺν ἔχει. *Porphyr. Quæst. Ho-*
mericæ. 18.

Ver. 104. — ἐτώσιον ἄχθ' ἀρέρης.] Ita
Orph. v. 379.

— ἀλλ' αὐτὰς ἄχθ' ἀρέρης.

Ibid. — ἀρέρης.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 105. Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις.] Ἐπὶ
 τοῖς προφανέσι πλεονεκτίμασι, ἀνιμέσθην τὸ
 ἰαυτὴν ἐκαστὴν· ἴθ' ὅτι τοῖς παλαιῶς ἰαυ-
 τὴς ἱλαμιάζον· διὰ δ' τὸ ἱλαμῆν, ἰαυτὴ κα-
 τὰρ, ὅτι γὰρ τοῖς ταλαιπωροῖς ἐκ ἡμῶν τοι-
 ῶν δὲ. *Schol. inedit. in Codice Har-*
leiano.

Ver. 106. — αἰορῇ δ' ἐτ' ἀμείνονές εἰσι καὶ
 ἄλλοι.] Εὐδὲ καὶ ὁ ποιητὴς Ἀχιλλεύς, ὑπο-
 πῶν, "Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις Ἀχαιῶν χαλ-
 "κοχιλίωνων," ἐπιτίθει, "Ἐν πολέμῳ·
 "αἰορῇ δ' ἐτ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Pla-*
tarch. de animi tranquillitate.

Ver. 107. Ὡς ἔρις.]

— En quo discordia cives

Perduxit miseros! Virg. Eclog. I, 72.
 Ἡράκλειος. — ἀνικρυς πόλεμον ὀνομα-
 ζει παλῖρα καὶ βασιλία καὶ κύριον πάντων· καὶ
 μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ἐκ τε θεῶν ἔσθαι, καὶ
 τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνει φησὶ τῇ πᾶν-
 των γνέσει καταρρώμενον ἐν μάχῃ καὶ ἀνικρυ-
 θείας καὶ γνέσει ἰχθύων. *Plutarch. de Iride*
& Osiride.

Ver. 108. — ὅς τ' ἐφένκε πολύφρονά περ
 χαλεπῆναι.] Οὐκ ἔναι αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φέρον καὶ
 πῶτον, &c.] ἡδονῶν μετὰς εὐφροσύνης ἀμνησ-
 τῶν; ἢ διότι μετὰ ὑπομνηστικῶν, τὸ "— ἔσθαι"
 "ἐφένκε," τοῖς θυμοῖς καὶ τοῖς ὀρεῶς, τὸ
 "— πολύφρονά περ χαλεπῆναι," ὅς τ' ἐφέν-
 "κε πολύφρονά περ χαλεπῆναι." *Plato*
in Philebo.

Ibid.

- “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀλαλαιομένοιο
 110 Ἄνδρῶν ἐν σήθεσιν αἰέξει, ἥντε καπνός·
 “Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προείλυσθαι ἰάσομαι, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἴμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κεχρίω
 115 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ εἴδ' ἐβίη Ἡρακλῆ' Φύγε κῆρα,
 “Ὅσπερ φίλτατ' ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακλῖ.
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ δρῶν ἀλέ' ἡ χόλ' Ἡρῆς.
 120 Ὡς καὶ εἰὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκ',

- “ Quæque multò dulcior melle stillante
 110 “ Hominum in pectoribus augefcit, tanquam fumus :
 “ Aded me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.
 “ Sed hæc quidem antè-acta-esse sinamus, dolentes licèt,
 “ Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
 “ Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
 115 “ Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demùm
 “ Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
 “ Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
 “ Qui tamen charissimus erat Jovi Saturnio regi :
 “ Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis.
 120 “ Ita & ego, si jam mihi simile fatum est,

Ibid. — πωλύφρονά περ.] *Al.* πωλύφρονά
 τε.

Ver. 109. “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀλαλαιομένοιο.] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ
 “Ὅμπερ ἐποίησε πρὸς τὴν θυμῶν, “Ὅς τε πο-
 “ λὺ γλυκίων μέλιτ' ἀλαλαιομένοιο.” *Ar-
 istoteles, Rhetoric. lib. I, cap. 11.* Καὶ πρὸς
 τὴν ὀργὴν ἰσχυρὰ τινὰ ἡδονὴν ἢ δόξα τ' ἐλπίδα
 τὴν τιμωροῦσά. Οὐδὲν γὰρ τῆς φαντασίαν
 ἀδυνάτου ἐφί. αὐτῇ. Ὁ δ' ὀργίζεσθαι ἐ-
 φί. αὐτῇ θυμῶν. Διὶ καλῶς εἰρη. πρὸς θυ-
 μῶν, “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀλαλαιο-
 “ μένω, Ἄνδρῶν ἐν σήθεσιν αἰέξει.” ἀκο-
 λουθεῖ γὰρ ἢ ἡδονὴ τις διὰ τὴν τῆς, ἢ διότι δια-
 τρέχουσιν ἐν τῇ τιμωροῦσά τῇ διανοίᾳ. *Id.*
Rhetoric. lib. II. cap. 2.

Ver. 110. Ἄνδρῶν ἐν σήθεσιν.] *Galen. de
 Hippocr. Dogm. lib. III. cap. 2.* legit, Ἄν-
 δρες ἐν σήθεσιν, &c.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν.] Ἡ ἑρμα-
 λία ἐν τῇ ἰαυτῇ δόξα. *Schol. in Cod. Har-
 leian.*

Ver. 112. — προείλυσθαι.] ἀπὸ τῆς προ-
 γινώσκαι. *Schol. ibid.*

—— ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 Μιθῶμεν ———.

Æschylus Prometheus Vinct. ver. 261.
 Ubi *Scholias* hunc versum *Homeri* citat.

Ibid. — ἰάσομαι.] Vide *suprà* ad δ', 42.

Ibid. — ἀχνύμενοι.] Vide *suprà* ad γ',
 260.

Ver. 115. — ὅππότε κεν δὴ.] De exple-
 mentorum istorum, κεν δὴ, expectationem
 longam aptissimè depingentium, venustate;
 vide *suprà* ad ε', 504.

Ver. 116. — ἀθάνατοι.] Vide *suprà* ad ε',
 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ εἴδ' ἐβίη Ἡρακλῆ' φύ-
 γει κῆρα, “Ὅσπερ φίλτατ' ἔσκε Διὶ.” Vide
infra ad φ', 107.

—— quin occidit unā
 Sarpedon mea progenies: ——

Æn. X, 470.

Occidit & Pelopis genitor convicta Deo-
 rum.

Hor. Carm. lib. I. Od. xxviii. ver. 7.

Ibid. — βίη Ἡρακλῆ'.] Vide *suprà* ad
 ν', 758.

Ver. 118. — Κρονίωνι.] De hujus votis
 profodiā, vide *suprà* ad ε', 397.

Ver. 119. — μοῖρα δάμασσε.] μοῖρ' ἰα-
 μασ· *Cod. Oxon. à Barnesio, item Codd.*
Harleian. & Italic. à Tho. Bentleio collati.

Ibid. — ἀλέ' ἡ χόλ'.] *Difficili bibe
 tumet jecur. Horat. Carm. lib. I. Od. xii.*
ver. 4.

Ver. 120. — τέτυκ'.] Vide *suprà* ad δ',
 37.

Ver. 123.

- Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν ᾗ κλέῃ ἐσθλὸν δροίμην,
 Καί τινα Τρωϊάδων κὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοῖέρῃσιν χερσὶ παρειαῶν ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, αἰὲν ὄν σοναχῆσαι ἐφείλω·
 125 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ θηρὸν ἐλὼ πολέμοιο πέπαιμαι.
 Μηδὲ μ' ἔρυνε μάχης, Φιλέεσά περ· ἔδ' ἐ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεία θεὰ Θέτις δρύροπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἔκ ακόν ἐσι,
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἐμυμένην αἰπὴν ὄλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἐνῖεα καλὰ μεία Τρώεσσιν ἔχοντ',
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίοισι· Ἐκίωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλετ'· ἔδ' ἐ φημι
 Διὸν ἐπαλλαϊεῖδ' ἔπει φόν' ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ ζῷ μὲν μήπω κατὰδύσειο μῶλον Ἀρηῃ,
 135 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 Ἡῶθεν γ' νεῦμαι, αἶμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τόχρα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἀνακτ'·
 Ὡς ἄρ' εὖ φωνήσασα, πάλιν τρέπεθ' ἤϊ' ἐοῖο·
 Καὶ σρεφθεῖς, αἰλῆσι κασιγνήτησι μετρηύδα·

“ Jacebo, ubi mortuus fuero : nunc autem gloriam bonam auferam ;

“ Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-sinus-habentium,

“ Ambabus manibus genis a teneris

“ Lacrymas abstergentem, crebrò suspirare cogam :

125 “ Sentiant autem, quòd jamdiu ego à pugna cessavi.

“ Neque me prohibe à praelio, diligens licet ; neque enim mihi persuadeb'.

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea :

“ Sanè jam hoc, fili, verum ; non malum est,

“ Laborantibus sociis arcere gravem perniciem :

130 “ Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,

“ Ærea, coruscantia : illa quidem pugnam-expeditè-ciens Hector

“ Ipse ferens humeris exultat : neque tamen ipsum puto

“ Diu exultaturum esse ; cædes enim prope eum.

“ Sed tu quidem neutiquàm ingredi pugnâ Martis,

135 “ Antequàm me huc profectam oculis videris.

“ Manè enim revertar, simul ac sol ortus erit,

“ Arma pulchra ferens à Vulcano rege.

Sic fata, retrò se vertit à filio suo :

Et conversâ, inter marinas sordres dixit :

Ver. 123. Ἀμφοῖέρῃσιν χερσὶ.] Codd. Italic. Ἀμφοῖέρῃσιν χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὁμορξαμένην.] Codd. Italic. & Harleian. Δάκρυ' ὁμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν.] Codd. Italic. Γνοῖεν.

Ibid. — πέπαιμαι.] Cod. Harleian. πέπαιμαι. Quomodo & in uno MS scriptum reperit Barnesius.

Ver. 126. — φιλέεσα.] Vide suprâ ad α', 338 ; ad α', 280 ; & infra ad υ', 304.

Ver. 128. — τῷτό γε.] Codices ferè universi ταῦτά γε.

Ibid. — ἔκ ακόν ἐσι.] Vide suprâ ad ν', 344 ; & δ', 11.

Ver. 131. — κορυθαίοισι.] Vide suprâ ad β', 816.

Ver. 134. — κατὰδύσειο.] Vide suprâ ad ε', 109.

Ver. 138. — πάλιν τρέπεθ'.] Avertit se. Vide suprâ ad κ', 594 ; & ad γ', 141.

Ver. 144.

- 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀφόμεναι τε γέρονθ' ἄλιον ἢ δαίμαϊα πατρὸς,
καὶ οἱ πάντ' αἰσρόσαστ'· ἐὼ δ' εἰς μακρὸν Ὀλυμπον
εἴμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνῳ, αἴκ' ἐθέλησιν
τίεϊ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
- 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἥ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὸς Θέτις ἀργυρόπεζα
ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
τῷ μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεασσώμεναι ἀλαλήϊα ὑφ' Ἑκτορῷ ἀνδροφόνῳ
150 φάσονται, νῆάς τε ἢ Ἑλλάσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἔκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆῳ·
αὐτίς γ' δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε ἢ ἵπποι,
ἔκλωρ τε Πελαῖοιο παῖς, φλογὶ εἴκελ' ἀλκίῳ.
- 155 Τεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμ' Ἑκτορ,
ἑλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δ' Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τεῖς δ' αὖ Αἴαντες, θεῖον ὀππιδμόν αἰχμῇ,
νεκρὸν ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἐμπεδὸν ἀλκῇ πεποιθὼς,

- 140 “ Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
“ Visuræque senem marinum & ardes patriæ,
“ Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
“ Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
“ Filio meo dare inclyta arma collucentia.
- 145 Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
Ad Olympum verò dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immensò cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
- 150 Fugientes, ad navésque & Hellepontum venerant.
Nec tamen Patroclum benè-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursus enim jam illum affecuti fuerant peditésq; & currus,
Hectorque, Priami filius, flammæque similis vi:
- 155 Ter quidem illum retrò pedibusprehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnâque-voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosum indoti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: ille verò constantèr robore fretus,

Ver. 144. — τεύχεα παμφανόωντα.]
fulgentiaque arma.

Æn. VI, 490. XI, 6.

Ver. 147. — ἐνείκοι.] Al. ἐνείκει. Al. ἐν-
είκει.

Ver. 148. — ἄρ'.] Ut jam dictum est —
ver. 146.

Ver. 149. — ἀνδροφόνῳ.] Vide suprâ ad
v, 77.

Ver. 154. — εἴκελ'.] Ita ex uno MS

edidit Barnesius. Rectè, ut opinor; vide su-
prâ ad ε', 88; & ad v', 53. Al. ἵκαλ'.

Ver. 157. Τεῖς δ' Αἴαντες.] Cod. Har-
leian. Τεῖς δ' Αἴαντες.

Ibid. — θεῖον ὀππιδμόν.] Quâ ratione
θεῖον, hîc ultimam producat; item ε',
ver. 159; & νέκυν, ver. 180; vide suprâ
ad α', 51.

Ver. 158. — ἀλκῇ.] Vide suprâ ad ε',
299.

Ver. 160,

- "Αλλοτ' ἐπαΐξασκε κ' μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' εἰ χάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ἄπὸ σώματ' ἔειλέοντ' αἰθωνα θυῶν)
 Ποιμήνες ἀγρᾶυλοι μέγα πεινάοντα δέοντες.
 Ὡς ῥα τ' ὅτε ἰδυῶντο δύο Αἴαντες κορυσαὶ
 Ἐκτορα Πριάμιδι δ' ἄπὸ νεκρῶ δειδίζοντες.
 165 Καί νύ κεν εἰρυσέν τε, καὶ ἄσπελον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδὶώμεθ' ὠκέα Ἴρις
 Ἀγέλαθ' ἦλθε θεῶσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσασσά,
 Κρύεδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη·
 Ἀΐχῃ δ' ἰσαμνήη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 170 Ὀρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαλίστατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, εἰ εἵνεκα Φύλοπις αἰνῇ
 Ἔσκε προὖς νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκασιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυσθ' ὡς τεθνεῶντες,
 Οἱ δ' ἐρύσασσά ποτ' Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 175 Τρῶες ὀπιθύουσι· μάλιστ' ἦ Φαίδιμ' Ἐκτορα,
 Ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλῇ δ' ἐν θυμὸς ἀνάγχι

Interdum impetum faciebat per tumultum, interdum verò

160 Consistebat, altā-voce clamitans; retrò autem non cedebat omnino
 Ut verò à corpore hauriquaquam leonem servidum possunt
 Pastores in agro-perroctantes valdè esurientem summoveat:
 Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
 Hectorem Priamidem à mortuo abstergere.

165 Et jam prorsus abstraxissetque, & immensam retulisset gloriam,
 Nisi Pelidæ pedibus-ventosa velox Iris
 Nuncia venisset currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,
 Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
 Propè autem stans verbis alatis allocuta est:

170 "Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:

"Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave

"Stat ante naves: Illi verò se-invicem perdunt,

"Hi quidem, pugnautes cadavere pro mortuo,

"Ut autem trahant ad Ilium ventosam

175 "Trojani rectà-irruunt: maxime verò illustris Hector,

"Abstrahere cupit; caput autem ipsius animus jubet

Ver. 160. Στάσκει μέγα ἰάχων.] Vide suprà ad γ', 456.

Ver. 162. — δέοντες.] δῖω, διαμαί, ἄπὸ τῆ
 ἀμῖ. — ἄσπελον τὸ τίθειν δ' ἄπὸ τῆ τίθημι.
 Schol. in Cod. Harleiano.

Ver. 164. — Πριάμιδιν.] Vide suprà ad
 4, 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδὶώμεθ' ὠκέα Ἴρις
 Ἀγέλαθ' ἦλθε θεῶσ' ἀπ' Ὀλύμπου — πρὸ
 γὰρ ἦκε μιν Ἥρη.]

Irim de cælo misit Saturnia Juno

Iliacum ad classem —

Illa viam celerans —

Nulli viâ cito decurrit tramite virgo.

Æn. V, 606, 609.

Ver. 172. Ἔσκε.] Vide suprà ad γ',
 434.

Ver. 173. — ἀμυνόμενοι.] Cod. Vaticanus
 à Tho. Bentleio collatus, ἀμυνόμενοι.

Ibid. — νέκυσθ' ὡς τεθνεῶντες.] Vide
 suprà ad π', 526.

Ibid. — τιθνεῶντες.] Vide suprà ad γ',
 46.

Ver. 174. — ἐρύσασσά.] Ita ex uno MS
 edidit Barnesius. Vulgg. ἐρύσαδ. Minus
 rectè; secundam enim corripit. Vide su-
 prà ad π', 781.

Ver. 176. — κεφαλῇ δ' ἐν θυμὸς ἀνάγχι.]
 Cod. Harleian. κεφαλῇ δ' ἐν θυμὸς ἀνάγχι.

Ver. 178.

- Πῆξαι ἀνὰ (κολόπεας, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 Ἄλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κῆσο· ζέβας δέ σε θυμὸν ἰκέτω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γυέσθω.
 180 Σοὶ λώβῃ, αἴκεν τι νέκυς ἡχυμμήσθω ἔλθῃ.
 Τὼ δ' ἡμείβετ' ἑπεία ποδάρχης δῖο· Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἀγγέλον ἦκε;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδλυέμεσθω ὠκέα Ἴρις·
 Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παρθέκοις·
 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγέσθω, ἔδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, εἰ Ὀλυμπον αἰάννιφον ἀμφινέμον·
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμεσθω προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μίλᾳ μῶλον; ἔχασε ᾗ τείχε' ἐκείνοι·
 Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι,
 190 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι·
 Στεῦν γὰρ Ἥφαιστοιο πάρος οἰσέμεν ἔννεα καλά.
 Ἄλλω δ' ἔθλω οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

“ Infigere palo, abscissum tenerâ à cervice.

“ Sed surge, nec ampliùs jacto; pudorque tum animum tangat,

“ Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:

180 “ Tibi contumelia, si quid cadaver indignè-acceptum venerit.

Huic autem respondit deindè pedibus-celer nobilis Achilles:

“ Iri dea, quínam te deorum mihi nunciám misit?

Illum verò vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris:

“ Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:

185 “ Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius

“ Immortalium, qui Olympum valdè-nivosum habitant.

Hanc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles:

“ Et quomodo ire possum ad pugnam? Habent enim arma isti:

“ Mater autem me chara priùs vetuit armari,

190 “ Quàm ipsam reversam oculis viderem:

“ Pollicita enim est à Vulcano allaturam se arma pulchra.

“ Alterius autem non ullius scio, cujus inclyta arma induere possum,

Ver. 178. — μηδ' ἔτι.] Cod. Harleian.
 μικρότερι.

Ver. 180. — ἡχυμμήσθω.] Codd. à Tbo.
 Bentleio collati, ἡχυμμήσθω.

Ibid. — ἔλθῃ.] Al. ἔλθαι.

Ver. 181—187. — ποδάρχης δῖο· Ἀχιλλεύς — ποδὸς ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide
 suprâ ad d, 58.

Ver. 182. Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ
 ἀγγέλον ἦκε;] Al. τίς τ' ἄρ' σε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus
 actam

Detulit in terras? — Æn. IX, 18.

Ibid. — τίς γάρ σε.] Vide suprâ ad d, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε.]

Hæc adeo tibi —

Ipsa palam fari omnipotens Saturnia
 jussit. Æn. VII, 427.

Ver. 185. — ὑψίζυγέσθω.]

ὅτι ζεύς

καθέζετ' ἀρχῆς

Euripid. Phœniss. ver. 34

Ver. 186. Ἀθανάτων.] Vide suprâ ad d,
 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] Et quomodo
 erit —

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πρὶν γ' εἶα
 θωρήσασθαι, Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῶσαν.]

Hoc signum cecinit missuram Diva co-
 atrix,

Si bellum ingrueret; Vulcanique
 ma per auras

Laturam auxilio — Æn. VIII, 59

Ibid. — πρὶν γ' εἶα — Πρὶν γ' αὐτὴν
 Vide suprâ ad d, 287.

Ver. 192. Ἄλλω δ' ἔθλω οἶδα.] Ita
 uno MS edidit Barnesius. Al. Ἄλλω δ' ἔθλω
 οἶδα.

Ver. 192

- Εἰ μὴ Αἴαντός γε (αἶκ) Τελαμονιάδαο.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ' ἔλπομ', εἰ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 195 Ἐλχεῖ δὴϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντ(α).
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδλυέμε(α) ὠκέα Ἴρις·
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τάχ' ἔχοντ(α).
 Ἀλλ' αὖτως ὄππ' ἀφρονῶν, Τρώεσσι Φαίηθι,
 Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ὑπὸ χων(α) πολέμοιο
 200 Τρώες, ἀναπνύσῃσι δ' ὀρέηιοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνοσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρετο Διὶ φίλ(α)· ἀμφὶ δ' Ἀθλιῶν
 Ὀμοῖς ἰφθίμοισι βάλλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 205 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ(α) ἔσεφε δία θεάων
 Χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτῆ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστ(α) αἰθέρ' ἵκητ(α)
 Τηλόθεν ἐκ νήσῃ, ἣ δῆϊοι ἀμφιμάχοντ(α),
 Οἷτε πανημέριοι συτρῶ κείνοντ(α) ἄρηι

“ Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:

“ Sed & ipse hic, spero, inter primos versatur,

195 “ Hastâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.

Illum verò vicissim allocuta-est pedibus-ventosa velox Iris:

“ Benè quidem & nos scimus, quòd inclyta arma detinentur:

“ Sed sic ad fossam profectus, Trojanis da-te-in-conspectum,

“ Si fortè te veriti abstinerint pugnâ

200 “ Trojanî, respiraverintque Mavortii filii Achivorum

“ Afflicti jam: Exigua autem & respiratio à prælio.

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.

At Achilles surrexit Jovi charus: Minerva verò

Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:

205 Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum

Aurêâ, &que ipsâ accendit flammam collucentem.

Ut verò cùm fumus ascendens ex urbe ad ætherem affurgit

Longè ex insulâ, quam hostes oppugnant,

Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194. — εἰ πρώτοις ὁμιλεῖ.] *Al.* εἰ Τρώεσσι ὁμιλεῖ.

Ver. 197. — ὄππ.] *Al.* ὅταν.

Ver. 201. — ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνοσις πολέμου.] Vide suprâ ad π', 43.

Ibid. — ὑποδδείσαντες.] *Cod. Harleian.* ἀνδραγαθῶς. Cæterùm totus hic versus deest in *Codice Vaticano.*

Ver. 203. — Διὶ φίλ(α).] Quâ ratione, Διὶ, hic ultimam producat; item αἰῶν, ver. 222; & Τρώων, ver. 224; & Τελαμον, ver. 238; vide suprâ ad δ, 51.

Ver. 204. — θυσσανόεσσαν.] Ita edidit *Benckei.* Rectè, ut opinor: Vide suprâ ad ζ, 593.

Ver. 205. ἀμφὶ δὲ αἰ κεφαλῇ νέφ(α) ἔσεφε

δία θεάων Χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτῆ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.]

_____ galea alta chimeram

Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes. *Æn.* VII, 785.

Ardet apex capiti, cristisque à vertice flamma

Funditur, _____. *Æn.* X, 270.

Cæterùm de totius hujus loci venustate, quo *Achills* ad pugnam redituri *FAMMA* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore & magnificentiâ depingitur; vide suprâ ad ι, 4.

Ver. 209. — κείνοντ(α).] De syllabâ κει προδυστά, vide suprâ ad δ, 309, & 314.

- 210 Ἄσπετον ἐκ ζφείερα· ἄμα δ' ἠελίῳ καλαδυνίτι
 Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτεμοι, ὑφόσε δ' αὐγὴ
 Γίγνετο αἴσασσα, ωκυκλιόουσιν ιδέσθαι,
 Αἴκεν πως ζυὼ νηυσὶν ἄρεως ἀλκίῃρες ἱκωντο·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς ζέλας αἰθέρ' ἱκάνε.
 215 Στῆ δ' ὀπὶ τάφρον ἰὼν ὑπὸ τείχεσσι· ἔδ' ἐς Ἀχαιῶν
 Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὠπίζειτ' ἐφείμην.
 Ἐνθα γὰρ ἦυσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθηνῆ
 Φθείξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπελον ὤρσε κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀειζήλη Φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 220 Ἄσπετο πειλομένων δητῶν ὑπὸ θυμορραϊσέων·
 Ὡς τότε ἀειζήλη Φωνὴ γέμετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς ἔναιον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρένθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτεραι ἵπποι
 Ἀψὲς ὄχεα τρέπον· ὅσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 225 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγῶ, ἐπεὶ ἶδον ἀκάμαλον πῦρ

- 210 Urbe procurrentes ex suâ; ut verò sol occiderit,
 Continuo & faces-in-speculis ardent densæ, inque altum splendor
 Emicat, finitimi ut-videant;
 Si fortè cum navibus Martis propulsatores venire velint:
 Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
 215 Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis
 Miscebatur: matris enim prudens revertebatur præceptum.
 Ibi stans clamavit; scorsum autem Pallas Minerva
 Vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum.
 Ut verò cum admodum-luculenta vox sit, quando clangit tuba
 220 Urbem cingentes hostes propter exitiales;
 Si tunc admodum-luculenta vox erat Æacidæ.
 Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
 Omnibus commotus-est animus: pulchri autem jubis equi
 Retrò currus vertebant: præsagiebant enim clades animo.
 225 Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefellum ignem

Τίλλεας δὲ τιμήων κείναντο βίηφι.

Hesiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνετο.] Al. Γίγνετο. Quod per-
 indè est. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213. — ζυὼ νηυσὶν ἄρεως ἀλκίῃρες ἱ-
 κωντο.] Ita legit H. Stephanus; atque ita ex
 MSS edidit Barnesius. Quæ si vera sit le-
 ctio, pronuntiandum erit ἄρεως. Al. ἄρεσσι, &
 ἄρεσι. Vide suprâ ad ξ', 485.

Ver. 217. — ἀπάτερθε.] Vide suprâ ad α',
 349.

Ver. 218. — Τρώεσσιν ἐν ἄσπελον.] Cod.
 Harleian. Τρώεσσιν ἀν ἄσπελον.

Ver. 220. — πειλομένων.] Cod. Har-
 leian. πειλόμενων.

Ibid. — θυμορραϊσέων.] Pronuntiabatur
 θυμορραϊσέων. Vide suprâ ad ν', 544.

Ver. 222. — αἰθρῇ.] Vide suprâ ad θ', 253.

Ibid. — ὅπα χάλκεον.]

Ferreæ vox ——— Æn. VI, 626.

Ver. 224. Ἀψὲς ὄχεα τρέπον.] Al. Ἀψὲς
 ὄχεα τρέπαον. Quæ si vera sit lectio, pro-
 nuntiandum erit τρέπαον; ut rectè hic an-
 notavit Barnesius.

Ver. 225. Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγῶ, ἐπεὶ ἶδον
 ἀκάμαλον πῦρ.] Μυρία εἰσὶν εὐρεῖν παρ' αὐ-
 τῷ [Ὀμήρῳ] ——— εἰς τὰς ἀρχὰς οἰς βραχί-
 τιλα, & τὰς αὐτῶν, & τὰς τῶν αὐτῶν, & τὰς τῶν αὐ-
 τῶν. οἷς ἔχει ταυτί. ——— “Ἠνίοχοι δ' ἐκ-
 πληγῶ, ἐπεὶ ἶδον ἀκάμαλον πῦρ.” ——— ἐφ'
 ὧν [διδόν] ——— ἢ τ' διανοίας ἐπλάσσει, & τὸ
 πῦρ δὲ δῆματι ἀπὸ τοῦ δόκητον. ποιεῖ δὲ [τῶν] ἢ
 ἢ δὲ συλλασσὼν τε & γραμματῶν ἐλάττωσι.
 Dionys. Halicarn. περὶ ἑλληνισμοῦ. § 15.

Ibid. — ἐκπληγῶ.] Vide suprâ ad γ', 31.

Ibid. — ἀκάμαλον.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 227.

- Διὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγάλῃ Πηλείων
 Δαΐμῃον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τεῖς μὲν ὑπὲρ τάφου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἑπὶ κρητοί.
 230 Ἐνθα δ' ἦ καὶ τότε δύνοντο δώδεκα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ ροῖς ὀχέεσσι καὶ ἔϊχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὸ ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ ρφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 235 Δάκρυα θερμαὶ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πρὶν ἑταῖρον
 Κεῖμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν ῥ' ἦτοί μιν ἐπεμπε ρυὶ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐς πόλεμον, ἔδ' αὖτις ἐδείξατο νοσήσαντα.
 Ἥλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 240 Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς αἰκονίᾳ νέεσθαι·
 Ἥλιος μὲν ἔδυν, παύσαντο δ' οἱ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρητερῆς καὶ ὁμοίῃσιν πολέμοιο.

Horrendum super caput magnanimi Pelidæ

Ardentem : illum nempe accendebat dea oculis-cæcia Minerva.

Ter quidem super fossam magnâ-voce clamavit nobilis Achilles :

Ter verò turbati sunt Trojani inclytique socii.

230 Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortissimi

Impediti & confixi suis curribus & hastis : At Achivi

Alacritèr Patroclum extra tela extraxerunt,

Deposuerunt in lectis : chari autem circumstantabant socii

Lugentes ; atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,

235 Lacrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium

Jacentem in feretro, laceratum acuto ære :

Quem quidem miserat cum equis & curribus

In prælium, neque rursus recepit reversum.

Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno

240 Misit ad Oceani fluentia invitum redire :

Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi

Certaminis asperi & omnibus-æquè-gravis pugne.

Ver. 227. — γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide
 suprâ ad α, 206.

Ver. 229. — κλειτοὶ τ' ἐπὶ κρητοί.] Al. κλη-
 τοὶ τ' ἐπὶ κρητοί.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] Similitérque infrâ
 ver. 270 ; Vide suprâ ad α, 140.

Ver. 233. — ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide su-
 præ ad α, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμαὶ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε
 πρὶν ἑταῖρον Κεῖμενον ἐν φερέτρῳ.]

feretro Pallante reposito

Procumbit super, atque hæret lachry-
 manisque gemenisque. Æn. XI, 149.

Ver. 236. — φερέτρῳ.] Al. φέρετρο.

Ver. 237. Τὸν ῥ' ἦτοί μιν.] Quem scilicet —
 Quem, ut suprâ dictum est —. π', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, ἔδ' .] Malè hic
 Barnesius ; “ At ” (inquit) “ legi etiam
 “ potest, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, ὃ, παρὰ
 “ vel, τὸ, ἔς.” Quod Poëtâ omninò esset
 indignum. Vide suprâ ad γ, 83 ; & ad δ,
 540.

Ver. 239. βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide su-
 præ ad α, 551.

Ver. 240. Πέμψεν.] Cod. Harleian. Πέμ-
 πειν.

Ver. 241. — παύσαντο.] Vide suprâ ad
 γ, 141.

Ver. 242. — ὁμοίῃσιν.] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητής
 παρὰ τὸ Ὅμοιον ὅτι τὸ φαίλα λαμβάνει·
 οἶον, — γῆρας ὁμοίον, — θάνατον ὁμοί-
 ον, &c. Schol. ad δ, 315.

- Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ὑπὸ κρητερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 245 Ἐς δ' αἰορίῳ ἀγέροντι, πάρος δόρποιο μέδεσθ'·
 Ὀρθῶν δ' ἐσαότων αἰορὴ γῆρετ', εἰδὲ τις ἔτλη
 Ἐξεσθ'· πάντας γὰρ ἔχε τρώμεθ', ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν γ' μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεϊνῆς.
 Τοῖσι γ' Πηλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' αἰορούειν
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶθ' ὄρεα πρόοσσε & ὀπίσσε·
 Ἐκδοε δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱὴ δ' ἐν νυκτὶ γρόνιο·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔλχει πολλὸν ἐνέκασ·
 Ὃς (φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο κὴ μελέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 Ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνεν ἢ ὧ δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ὑπὸ τείχεσσι εἰμύ.
 Ὅφρα μὲν ἔστω ἀνὴρ Ἀλαμέμονι μίλιε δῖω,
 Τόφρα γ' ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ὀπί νηυσὶν ἰαύων,
 260 Ἐλπόμεθ' νῆας γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας·

Troiani verò ex-alterâ parte, ex aspero prælio

Ut excefferant, solveruntque à curribus veloces equos.

245 Ad concionem autem congregabantur, antequàm cœnam curarent ;

Erectis autem stantibus concio habita est, neque quis sustinuit

Sedere : omnes enim tenebat tremor, eò quòd Achilles

In-conspectum-se-dedcrat ; diù enim pugnam abstinuerat tristis.

Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari

250 Panthœdes ; hic enim solus videbat futura & præterita :

Hæctori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant ;

Sed hic quidem verbis, ille verò hastâ multum superabat :

Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit :

“ In-utramque-partem diligentèr deliberate, amici : hortor enim ego

255 “ In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram

“ In campo prope naves : procul enim à muro sumus.

“ Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni irascebatur nobili,

“ Tamdiù minùs-graves in-pugnâ erant Achivi,

“ Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans

260 “ Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis-actas :

Ver. 248. — ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι γ' ——— Τόφρα
 ἦ.] Vide suprâ ad θ', 160 ; & ad α', 57.

Ver. 250. — ὄρεα πρόοσσε & ὀπίσσε.

—— novit namque omnia vates,

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ven-
 tura trahantur.

Virgil. Georgic. IV, 392.

Ver. 251. Ἐκδοε δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱὴ δ' ἐν
 νυκτὶ γρόνιο.

—— Paridisque Mimanta

Æqualem comitemque ; unâ quam no-
 ste Theano

In lucem genitori Amyco dedit ; & fa-
 ce prægnans

Cisseïs regina Parin creat ———.

Æn. X, 702.

Vide suprâ ad ζ', 299 ; & ad π', 718.

Ver. 255. — μὴ μίμνεν ἢ ὧ δῖαν.] Lon-
 ginquam auroræ expectationem optimè de-
 pingit Spondæus ipse in quinto pede. Vide
 suprâ ad θ', 561.

Ver. 257. — μίλιε.] Pronuntiabatur, ut
 opinor, μίλιε. Nam μίλιε secundam pro-
 ducit. Vide suprâ ad ρ', 488 ; & ad β',
 772.

Ver. 261.

Νῦν δ' αἰνῶς δέδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
 Οἷόν κε θυμὸς ὑπέρβει, ὥς ἐθέλῃσιν
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες κ' Ἀχαιοὶ
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μῦθ' Ἀρηθ' δαΐεον),
 265 Ἀλλὰ πρὶ πόλιός τε μαχήσε', ἥδ' ἐγὼ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἰομένη πρόβ' ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὣςδε γ' ἔσται.
 Νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
 Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσε' ἐνθάδ' ἐόντας
 Ἀὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τράχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 Γνώσε'· ἀσπασίως γ' ἀφίξε' Ἴλιον ἱερὸν,
 Ὃς κε φύγη· πολλὰς γ' κυνέες κ' γῦπες ἔδον)
 Τρῶων· αἱ γ' ὅθ' μοι αἶψ' ἔατ' ὣςδε γένοιτο.
 Εἰ δ' αἶν ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπιβόμβηται, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ θένοντες ἔξομεν, ἄστυ γ' ἐπύρσοι,
 275 Ὑψηλαί τε πύλαι, σάνιδες τ' ἐπὶ τῆς ἀεραρυίας.
 Μακρὰ, ἐϋξεστοί, ἐξ ἄλμυρας εἰρύσον).
 Πρῶτ' δ' ὑπὸ ἥοιοι σὺν τράχεσιν θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύρβας· τῷ δ' ἄλκιον, αἶψ' ἐθέλησιν,

“ Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem :

“ Qualis illius animus violentus, non volet

“ Manere in campo, in-quo Trojani & Achivi

“ In medio utrique vim Martis communem-experiuntur ;

265 “ Sed de urbéque pugnabit, atque uxoribus,

“ Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit :

“ Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem

“ Dulcis : si autem nos offenderit hîc manentes

“ Cràs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum

270 “ Agnoscat ; libentèr enim pervenerit ad Ilium sacrum,

“ Quicumque effugerit : multos verò canes & vultures comedent

“ Trojanorum : Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit.

“ Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,

“ Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turrets

275 “ Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ

“ Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.

“ Manè autem sub aurorâ armis instructi

“ Stabimus super turribus : huic autem gravius fuerit, si voluerit,

Ver. 261. — δέδοικα.] Timeo; non Τι-
μαι. Vide suprâ ad α', 37; & ad θ',
322.

Ver. 264. — μῦθ' Ἀρηθ'.] Cod. Har-
leian. μῦθ' ἄρηθ'. Undè fortassè legen-
dum ἀμφοτέρω γὰρ μῦθ' Ἀρηθ'.

Ver. 268. — ἄμμε.] Vide suprâ ad α',
59.

Ver. 271. — φύγη.] Al. φύσει.

Ibid. — πολλὰς γ' κυνέες κ' γῦπες ἔδον).]
Vide suprâ ad ε', 241.

Ver. 272. — αἶψ' ἔατ'.] Al. ἀπείλιν.

Ibid. — γένοιτο.] Al. γένοιτο.

Ver. 273. — ἐπιβόμβηται.] Cod. Harleian.
ἐπιβομβήσεται.

Ver. 276. — εἰρύσον).] Cod. Harleian.
εἰρύσονται).

Ver. 277. — Σὺν τράχεσιν θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύρβας.] Refertur istud Σὺν
τράχεσιν non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησό-
μεθ' ἀμπύρβας. Vide suprâ ad θ', 530.

Ver. 278. — ἀμπύρβας.] Ita edidit Bar-
nesius, quocum facit & Codex Harleianus.
Sic, ἀμφοτέρωσι, suprâ θ', 441; ἀμφοτέρω, κ',
298; ἀμπύρβας, ε', 82; &c. Vulgati hîc
legunt, ἀν' ἐπύρβας.

- Ἐλθὼν ἐκ νηῶν πρὸς τείχεσσι μάχεσθαι.
 280 Ἀψπάλιν εἰς ὄπλιν νῆας, ἐπεὶ κ' ἐρμαύχεναις ἵπποις
 Παντοῖς δρόμοις ἄσθ' ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἰσφ,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέσσει· πρὶν μιν κῶες ὄφιοι ἔδον.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 285 Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' αἰσθάνεις,
 Ὅς κέλεαι κτ' ἄσθ' ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 Ἦ ἔγωγε κεκόρηθε ἐελμύοι ἐνδοθὶ πύργων;
 Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 290 Νῦν δ' ἡ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
 Πολλὰ δ' ἡ δὴ Φρυγίῳ καὶ Μηονίῳ ἐρσίνεον
 Κτήματα περναμένα ἱκφ, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ὄφρα δ' ὄπλιν νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς,
 295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
 Οὐ γάρ τις Τρώων ὀπιπείσει· ἔγὼ εἰσώ.

- “ Profectus à navibus, circa murum nobiscum pugnare.
 280 “ Retrò iterum ibit ad naves, postquam arduos cervicibus equos
 “ Vario cursu satiarit sub urbem vagans.
 “ Intus verò nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
 “ Nec unquam vastabit: prius ipsum canes veloces edent.
 “ Illum verò torvè intuitus allocutus-est pugnam-expeditè-ciens Hector:
 285 “ Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis,
 “ Qui hortaris in urbem nos cogi reversos.
 “ An nondum satiati-estis clausi-manendo intra turres?
 “ Antea enim Priami urbem articulatè-loquentes homines
 “ Omnes prædicabant divitem-auri, divitem-æris;
 290 “ Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretiosæ-res-reconditæ pulchræ:
 “ Multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
 “ Qpes venum-avectæ abiêre, postquam magnus iratus fuit Jupiter.
 “ Nunc verò cùm mihi dedit Saturni filius versuti
 “ Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,
 295 “ Stulte, nè jam hæc consilia ostende inter cives:
 “ Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.

Ver. 282—286. — εἰσφ ——— εἰσώ.]
 Vide suprâ ad δ', 42. Malè *Barnesius* —
 εἰσφ ——— εἰσώ.

Ver. 284. — κορυθαίολος.] Vide suprâ ad
 β', 816.

Ver. 285. — ἔμιν ἔτ' ἐμοὶ φίλα.] Indicat
 vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hecitori, quod
 antea date solebat consilium Polydamas, su-
 præ μ', 60, 80; γ', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ἔγωγε κεκόρηθε ἐελμύοι ἐνδοθὶ
 πύργων;]

Non podet obsidione iterum valloque
 teneri

—— & morti prætereundere muros?

Æn. IX, 598.

Ibid. — ἐελμύοι.] *Al.* ἐερμαύχοι.

Ver. 288. — μέροπες ἄνθρωποι.] Vide su-
 præ ad α', 51.

Ver. 290. — ἐξαπόλωλε.] Si ἐξαπαλάλῃ
 dixisset, jam non constitisset Temporum ra-
 tio. Vide suprâ ad α', 186, 187; & ad δ',
 37.

Ver. 292. — ἱκφ.] *Al.* ἡκφ.

Ver. 293. — ἀγκυλομήτεω.] Pronuntia-
 batur ἀγκυλομήτω. Vide supra ad α', 1.

Ver. 294. — θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς.]
Al. θαλάσῃ τ' ὀλλέει Ἀχαιῆς.

Ver. 300.

- 'Αλλ' αἴθε', ὡς ἂν εἶπὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε, καὶ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος.
 300 Τρώων δ' ὅς κ' ἐσθλὰς ἐπερφιάλως ἀνιάζει,
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καὶ ἀδηνάβορῃσαι,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἢ περ' Ἀχαιῶν.
 Πρῶτ' δ' ἐπ' ἡοίοις ζωὴν τέρχουσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ὅππῃ γλαφυρῇσιν εἰείρομεν ὅξυν ἄρηα,
 305 Εἰ δ' ἐτεὸν πῶρ' αὐτοῖν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἄλγιον, αἶψ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσε'· ἔμιν ἔλωι
 Φύξομαι ἐν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἀνίλω
 Στήσομαι· ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμεν.
 Ξυῶς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλάνεοντα κατέκτα.
 310 Ὡς ἔκτορ ἀγόρευε· ἐπὶ δ' Τρῶες κελεύσασαν,
 Νήπιοι· ἐν γὰρ σφῶν φρένας εἰλεῖο Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 Ἐκτορ μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μνηϊόωντι,
 Πυλιδάμαντι δ' ἄρ' ἔτις, ὅς ἐσθλῶ φερέει βελλῶ.
 Δόρπον ἐπειθ' εἰλοντο καὶ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

“ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.

“ Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim,

“ Et excubiarum mementote, & vigilate quisque :

300 “ Troïum verò quicumque de-opibus-periclitantibus admodum sollicitus est,

“ Collectas-in-unum copias det publicè-absumendas,

“ Quorum aliquem melius est, illis frui, quàm Achivos.

“ Manè verò sub aurorâ armis instructi,

“ Naves juxta cavas excitemus acce prælium.

305 “ Sin reverà apud naves surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,

“ Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sanè

“ Fugiam è pugna horrida, sed omninò contrà

“ Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam :

“ Communis Mars, & Occisorem sæpè occidit.

310 Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamârunt,

Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva :

Hectori enim assensu sunt perpiciosa consilia-danti,

Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat consilium

Cœnam deindè sumpserunt per exercitum: At Achivi

Ver. 300. — ἐπερφιάλως.] Cod. Harlei-
son. ἐπερφιάλως.

Ver. 303. — ζωὴν τέρχουσι θωρηχθέντες
— εἰείρομεν ὅξυν ἄρηα.] Vide suprâ ad
ver. 277; & ad θ', 530.

Ver. 309. Ξυῶς Ἐνυάλιος.] Χρησθῆναι δὲ
καὶ τὰς τεθρυλλημένας καὶ κοινὰς γυναικας,
καὶ οὗτοι χρήσιμοι διὰ τὸ τῷ κοινῷ ὡς
ἡμετέροις ἀπάντων, ὁρῶντες ἔχοντα δακτύλῳ· οἷον
παρκαλῶντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν — ἥτις
ἴστας· “ Ξυῶς Ἐνυάλιος.” Aristot. Rhetoric.
Lib. II. cap. 21. Αὐθὺς τε ὁ Ἀρχιλόχος τὸ
Ὀμηρικόν — τὸ ἐπὶ.

“ Ξυῶς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλάνεοντα κα-
τέκτα,”

μεταποιῶν αὐτὸς Ἀδέπῳ ἐξήνεγκεν·

“ ————— ἐξέω·

“ Ἐπὶ τυμῶν γὰρ ξυῶς ἀνθρώποις ἄρης.”

Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud Livium; “ Communis Mars,

“ & incertus belli eventus.” Et apud Ci-

ceronem; “ Cum omnis belli Mars commu-

“ nis.” Epist. ad Familiares, Lib. VI,

Ep. 4.

Ver. 311. — ἐν γὰρ σφῶν.] Pronuntia-
batur σφῶν.

Ver. 318.

- 315 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Τοῖσι δὲ Πηλείδης αἰδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμμετο σήθεσσιν ἐταίρων,
 Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὥσπερ λῆς ἠϋγμύειτο,
 ὦρ' ἰὼ θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαχιστόλ' ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 520 Ἰλίου ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνην ὕστερ' ἐλθὼν·
 Πολλὰ δέ τ' αἶχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέροισιν ἰχνί' ἐρδυνῶν.
 Εἶποθεν ἐξόροι· μάλα γὰρ δειμὺς χόλ' αἰρεῖ.
 ὦς ὁ βαρυσενάχων μέλεφώνες Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπει' ἐκβαλον ἡμᾶσι κείναι,
 325 Θαρσύνων ἥρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·
 Φιλῶ δέ οἱ εἰς Ὀπείνεια φεικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαινα, λαχόντα τε ληϊδ' αἶσαν·
 Ἄλλ' εἰ Ζεὺς ἀνδρῶσι νοήματα πάντα τελέει.
 Ἀμφὶ γὰρ πέπρωτο ὁμοίῳ γαῖαν ἐρεῖσαι
 330 Αὐτὰρ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ ἔδ' ἐμε νοσήσαντα
 Δέξει' ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐδα,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτὰ γαῖα κατέεξε.

- 315 Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
 Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
 Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
 Crebros admodum edens-gemitus : sicut leo benè-barbatus,
 Cui nempè catulos venaticus surripuerit vir
 320 Sylvâ ex densâ ; ille verò tristatur serò cùm-advenerit :
 Multas autem continuò convalles obit viri vestigia indagans,
 Sicubi inveniat : perquàm enim acris ira corripit.
 Sic is gravitèr-suspirans dixit inter Myrmidones :
 “ Papæ ! irritum prorsus verbum effudi die illo,
 325 “ Bono-animo-esse-jubens heroëm Menœtium in ædibus :
 “ Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
 “ Ilium ut evastârat, nactusque erat prædæ portionem.
 “ Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit :
 “ Ambos enim fato-ratum-est eandem terram rubefacturos
 330 “ Hic in Trojâ : neque enim me reversum
 “ Excipiet in ædibus senex equum-agitator Peleus,
 “ Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.

Ver. 318. — ὥσπερ λῆς.] Al. ὥς λῆς.
 Quod & ferri potest. Vide suprâ ad α', 51.

Ver. 319. ὦ ῥ' ἰὼ θ'.] Cui scilicet —.
 Cod. Harleian. Οὐ ῥ' ἰδ.

Ibid. — ἀρπάσῃ.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 520. Ἰλίου.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ibid. — ἄχνην.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 321. — μετ' ἀνέροις.] Cod. Harleian.
 μετ' ἀνέροις.

Ver. 324. — ἄλιον ἔπει'.] Quâ ratione,
 ἄλιον, hic ultimam producat ; item τελέει.
 ver. 344 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 325. Θαρσύνων.] Vide suprâ ad π',
 70 ; & ad α', 338.

Ver. 328. Ἄλλ' εἰ Ζεὺς ἀνδρῶσι νοήματα
 πάντα τελέει.]

Οὐτι μάλ' ἀνθρώπους καλεσόμενα πάντα
 τελέει.] Theogn. Gnôm. ver. 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώπους παραγόμενα ἵππων.

Pindar. Olymp. Ode XII, ver. 14.

Ver. 329. — ἀνέροις.] Vide suprâ ad α',
 37.

Ibid. — γαῖαν ἐρεῖσαι.] Æschines, Orat.
 in Timarchum, legit, γαῖαν ἐρεῖσαι. Cod.
 Harleian. γαῖαν ἐρεῖσαι.

Ver. 331. — ἱππηλάτα.] Vide suprâ ad α',
 175.

- Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, σὺ δ' ὕστερόν μ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτερεῖν, πρὶν γ' Ἑκτορὸν ἐνθάδ' ἐνείκα,
 335 Τόχρεα κ' κεφαλῇ μεσθύμεν σείο φονῆν.
 Δώδεκα γ' προπάροιθε πυρῆς ἀποδειρομήσω
 Τρώων ἀλλὰ τέκνα, σέθεν κλαυμένοιο χολωθείς.
 Τόφρα δέ μοι ὦρ' ἔνυσσι κερωνίσσι κείσεαι αὐτως·
 Ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ & Δαρδανίδες βαθύκολποι
 340 Κλαύσον, νύκτας τε κ' ἡμέρας δακρυχέουσαι·
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεθα, βίηφί τε δαί τε μακρῷ,
 Πιείρας πέρθοντες πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
 345 Πάτροκλον λίσσιν ἀπο βρότον αἰμαϊόεντα.
 Οἱ γ' λοῖτροχόον τρίποδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ γ' ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 Γάστρην μὲν τρίποδ' πῦρ ἄμφεπε, θέρμελον δ' ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ,
 350 Καὶ τότε δὴ λῆσαν τε, κ' ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

- “ Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
 “ Non tibi antè iusta-faciám, quàm Hectoris huc attulero
 335 “ Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
 “ Duodecim autem ante rogam cervices-abscindam
 “ Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
 “ Interea verò mihi apud naves recurvas jacebis sic :
 “ Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos-finus-habentes
 340 “ Plorabunt, noctesque & dies lacrymas-fundentes:
 “ Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastâque longâ,
 “ Opulentas evastantes civitates articulatè-loquentium-bominum.
 Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
 Igne circumdare positum tripodem magnum, ut celerrimè
 345 A Patroclo abluerent tabum cruentum.
 Illi verò aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem ;
 Aquam autem infuderunt, subtrúsque ligna accenderunt allata.
 Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua :
 Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
 350 Tum statim laveruntque, & unxerunt pingui oleo :

Ver. 333. Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε.] *Æschines*, loco suprâ citato, legit, ἄλλ' ἐπὶ δ' ἐν, φά' ἐπ' αἶρε —.

Ver. 334. — ἐνείκα.] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335. — σείο.] *Cod. Harleian.* σείω.

Ver. 338. Τόφρα δέ.] Male hîc edidit *Barnesius*, Τόφρα δέ, contenditque παρῆλκεν π' "δδ." Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λίσσιν.] *Cod. Harleian.* Πάτροκλον λίσσιν.

Ver. 346. — κλείει.] Pronuntiabatur, κλείει.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ γ' ξύλα δαῖον ἐλόντες.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἔχοντες ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide suprâ ad α, 51.

Ibid. — ἄρ'.] *Deinceps* —.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λῆσαν τε κ' ἤλειψαν.]

Parte calidos latices & athena undantia flammis

Expediant; corpusque lavant frigentis & ungunt. *Æn.* VI, 218.

- Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν αἰλείφαί τε ἐννεώροιο·
 Ἐν λεχέεσσι δ' ἐνέτες, ἐανῶ λίλι κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δ', Φάρει λάλει.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχυὴν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτῳ, ἄλοχόν τε·
 Ἐπρηξας ἔ' ἐπεία, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
 Ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχυὴν· ἥ ῥά νυ σεῖο
 Ἐξ αὐτῆς ἐγλύοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
 360 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον ἔ' μῦθον ἔειπες;
 Καὶ μὴν δὴ πᾶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 Ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ, ἔ' ἔ' τόσα μῆδεα οἶδε·
 Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἐμμεν' αἰεῖν,
 365 Ἀμφότερον, μνηστῆρα, ἔ' ἔνεκα σὴ παρθένοισι
 Κέκλημαι, σὺ δ' ὅτι πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ἔφελον Τρώεσσι κόλυσσάμεν κακὰ ῥάψαι;
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:

In lectis verò positum, tenui linteo texerunt

Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.

Totâ-nocte quidem deinde pedibus celcrem circa Achillem

355 Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.

Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque:

“ Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,

“ Excitato scilicet Achille pedibus celeri: te nimirum

“ Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.

360 Ei verò respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno:

“ Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?

“ Vel jam aliquis homo homini perfecit,

“ Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:

“ Quomodo ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,

365 “ Utrumque, generêque, & quoddam tua uxor

“ Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas;

“ Non debui Trojanis irâ-accensâ mala machinata-esse?

Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δ' ἐνέτες, ἐανῶ λίλι κάλυψαν.]

———— tum membra toro deficta reponunt,

Purpureasque super vestes, velamina nota,

Conjiciunt ————— Æn. VI, 220.

Ibid. — ἐανῶ λίλι.] Non perlo subtili, (nam ἱανὸς *Perlium* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ', 385.

Ver. 355. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε,]

Junonem interea compellat Jupiter ultro.

Æn. X, 606.

Ibid. — κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε.]

———— Jovisque

Et soror & conjux ————— Æn. I, 50.

Ver. 357 & 360. — βοῶπις.] Vide suprà ad α', 551.

Ver. 359. — καρηκομόωντες.] Vide suprà ad ν', 310.

Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἐμμεν' αἰεῖν, — Οὐκ ἔφελον Τρώεσσι.]

Ast ego, quæ Divûm incedo regina —

———— unâ cum gente tot annos

Bella gero! ————— Æn. I, 50.

Ver. 366, & 370. — ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 370.

- Ἡφαίστη δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἄργυρόπεζα
 370 Ἀφθίον, αἰερόεντα, μελαπρεπέ' ἀθανάτοισι,
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιεῖσά τ' Κυκλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλισσόμηνον περὶ φύσας,
 Σπείροντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτλ' αὖτις,
 Ἐσάμηναι περὶ τοῖχον εὐσταθέ' ἑκατόμηναι.
 375 Χρῦσα δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πυθμῆϊ θῆκεν,
 Ὅφρα οἱ αὐτόμαλοι θεῖον δυσαίαι' ἀγῶνα,
 Ἡδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοῖαν, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι πᾶσον μὲν ἔχον τέλ' αὖτις, ἔα δ' ἔπειτα
 Δαυδάλεα προσέειπε, τὰ ῥ' ἤρ' ἔλπε, κόπτε γὰρ δεσμός.
 380 Ὅφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτω ἰδύησι περὶ πύλαις,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἄργυρόπεζα.
 Τὼ γὰρ ἴδε προμολῶσα Χάρις λιπαροκρήδεμνον
 Καλὴν, ἣ ὅππευε ὤκλυτον Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπειτα τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζε·
 385 Τίπτε, Θέτι, τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοῖή τε φίλη τε; πᾶρ' αὖτις γὰρ μὲν ἔτι θαμίζεις.

- Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea
 370 Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,
 Æream, quam quidem ipse fecerat Claudus.
 Illum verò invenit sudantem, versantem se circa folles,
 Studiosè-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
 Qui-starent ad parietem benè-fundatæ domûs.
 375 Auræ autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,
 Ut ei sponte-suâ divinum ingrederentur cætum,
 Ac rursus domum redirent, mirabile visu.
 Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures verò nondum
 Artificiose additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebátque clavos.
 380 Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
 Interea ad eum propè accessit dea Thetis pedes-argentea.
 Illam autem vidit progressa Charis vittis-elegantibus-nitida
 Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus;
 Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque:
 385 "Quam-ob-rem, Theti sinuoso-peplo-induta, venis ad nostram domum,
 "Venerandáque dilectáque? antea quidem nequaquam sæpè-veniebas:

Ver. 370. Ἀφθίον.] De hujus vocis pro-
 sodiâ, vide suprâ ad γ', 339.

Ver. 371. — ὃν ῥ',] Quam scilicet —.

Ibid. — ποιεῖσά τ'.] Vide suprâ ad γ', 168;
 & ad γ', 141.

Ver. 373. — τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας
 ἔτλ' αὖτις.] Non pauciores quàm viginti. Ma-
 lè igitur Scholiastes, Παρισὼν (inquit) τὸ
 πᾶσι. Nam in istâ voce Vis omnis senten-
 tiæ consistit; tripodas uno eodemque tempore
 omni minùs viginti fabricabatur. Vide suprâ
 ad γ', 161; item infrâ ad ver. 470; & ad
 γ', 247.

Ver. 333, 379. — ἔτλ' αὖτις — ἤρ' ἔλπε,

κόπτε γὰρ.] Vide suprâ ad γ', 84.

Ver. 375. Χρῦσα δέ σφ'.] Barnesius le-
 gendum contendit, Χρῦσα δὲ σφ'. Sed mi-
 nus rectè.

Ver. 376. — δυσαίαι'.] Al. δύσων, &
 δύσων.]

Ver. 380. — ἐπονείτω ἰδύησι περὶ πύλαις.]
 Al. ἐπονείτω ἰδύησι περὶ πύλαις.]

Ver. 383 — 390 — 408. Καλὴ — Καλὴ
 — Καλὴ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 385. — Θέτι.] Barnesius ex duobus
 MSS edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil o-
 pus. Vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 386. — θαμίζεις.] Al. θαμίζεις.

Ver. 388.

- Ἄλλ' ἔπειο προτέρω· ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 Τὼ μὲν ἔπειτα καθείσεν ὅππ' ἑρόνυχ' ἄρ' ἔσθ' ἔχοντα,
 390 Καλῆ, δαιδαλέα· ὑπὸ δ' ἑρμῆος ποσσὶν ἦεν·
 Κέκλειο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνῳ, εἶπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σείο χαλίζῃ.
 Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε ἔ' αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 395 Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσούλα,
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδ' ὅθι, ἥ μ' ἐθέλεσκε
 Κρύψαι χολὸν ἰούλα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀφορρόν' Ὀκεανοῖο.
 400 Τῇσι πάρ' εἰνάειες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ,
 Πόρπας τε, γναμπιάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε, ἔ' ὄρμυ,
 Ἐν (πῇ γλαφυρῷ· περὶ δ' ῥόθ' Ὀκεανοῖο
 Ἀφρῷ μαρμύρων ῥέεν ἄσπελ' ὅθι· ὅδε τις ἄλλ' ὅθι
 Ἥδεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 405 Ἀλλὰ Θέτις τε, ἔ' Εὐρυνόμη ἔσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν.

“ Sed sequere ulterius ; ut tibi hospitalis-epulas apponam.

Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum,
 Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis-distinctâ,

- 390 Pulchrâ, vario-artificio-factâ ; scabellum verò pedibus suberat :
 Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem :

“ Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.

Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus :

“ Profectò mihi omninò colendâque & veneranda dea intus,

- 395 “ Quæ me servavit, quandò me dolor occupavit prolapsum longè,
 “ Matris meæ propter consilium impudentis, quæ me volebat
 “ Occultâsse, claudus cùm essem : tum sanè passus forem dolores animo,
 “ Nisi me Eurynoméque, Thetisque excepisset sinu ;
 “ Eurynome, filia reflui Oceani.

- 400 “ Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa,
 “ Fibulâsque, tortilésque armillas, fistulâsque, & torques,
 “ In specu concavâ ; circum autem fluentum Oceani
 “ Spumâ murmurans fluebat immensum : neque quis alius
 “ Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,

- 405 “ Sed Thetisque & Eurynome aderant, quæ me servârunt.

Ver. 388. Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε.]
 Al. Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀγίσταλο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε.] Πα-
 ραδίθη ποτὲ ὑπὸ τίνος σοφῆς, καύσαντο οἱ-
 κείνα σπονδήματα. — ὁ σοφὸς ἐκείν' ὅθι, ἢ ὁ
 βασιλεὺς Πλάτων, εἰς σπονδῶν, φασὶν, ὁρμύσας
 ἢ ἐκρίζων, κατέπεσον αἱ ἕρπαι, ὡς Ὀμήρῳ
 ἐπὶ ἀνέμῳ χ' ὅσων. Eustath. Vide suprâ ad
 ε', 263.

Ver. 396. — ἰθὺισσι.] Al. ἰθὺισσι. Quo
 modo & legit Codex Harleianus.

Ver. 398. — ὑπεδέξατο.] Sibi ratiſſa.
 Vide suprâ ad ν', 168.

Ver. 400. — πολλά.] Al. πολλά.

Ver. 402. — ὃ ῥόθ' ὅθι.] Quâ ratione, ὃ
 hic producatur ; item ἐπὶ, ver. 435 ; & πο-
 τὴν, ver. 438 ; & ὃ, ver. 448 ; & καὶ,
 ver. 455 ; vide suprâ ad ε', 51.

Ver. 403. — μαρμύρων.] Vide suprâ ad ε',
 599.

Ver. 405. — ἔσαν.] Cod. Harleian. ἔσαν.

Ver. 406.

- Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἤκ'· τῷ με μάλα χρεώ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάερα τίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρθέες ξινηῖα καλὰ,
 Ὀφρ' ἂν ἐὼ φύσας δ' οὐθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
 410 Ἡ, ἔ' ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 Χωλῶν, ὑπὸ ᾗ κνῆμαι ῥῶοντο δ' ραιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνδρε τίθ' πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
 Λάρνακ' ἐς δ' ἄρ' ἐλὼν συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτω·
 Σπύγλῳ δ' αἰμφι πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρβιν,
 415 Αὐχένα τε σιβαρὸν, καὶ σήθεα λαχνηέντα·
 Δὺ δ' ᾗ χιτῶν'· ἔλε δ' ᾗ σκῆπτρον παχύ· βῆ δ' ἄρ' ἔρχετο
 Χωλῶν· ὑπὸ δ' αἰμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακλῖ,
 Χρύσμαι, ζωῆσι νεώτεροις εἰοικῆται.
 Τῆς ἐν μὲν νότῳ ἐστὶ μέλα φρεσὶν, ἐν δ' ἔ' αὐδῇ,
 420 Καὶ δέντῳ, ἀθανάτων δ' θεῶν ἅπο ἔρτα ἴσασιν.
 Αἱ μὲν, ὑπαιθα ἀνακλῖτ' ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρωντο
 Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ὅππ' ἔδοντο ἴζε φαεινῶ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἐπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc nostram ad domum venit: idèd me admodum decet

" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia salutis solvere.

" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,

" Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia.

- 410 Dixit, & ab incudis-stipite vastus ardens deus surrexit
 Claudicans, subtus autem tibie multò-molimine-serebantur imbecillæ.
 Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia
 Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
 Spongiâ autem undiquaque ora & ambas manus absterxit,

- 415 Cervicisque validas & pectora hirsuta:
 Induit verò tunicam; accepitque sceptrum crassum; & exiit foras
 Claudicans; ancillæ verò validis-ibant-passibus sustentantes regem,
 Aureæ, vivis adolescentulis similes.

- Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest & vox,
 420 Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-sunt.
 Hæ quidem, à latere regis sedulò-ibant: ille verò ægrè-gradiens,
 Propè, ubi Thetis, in throno consedit fulgido,
 Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque:

" Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-pecplo, venis nostram ad domum,

Ver. 406. — ἡκ'.] *Al.* ἡκ'.

Ibid. — τῷ με μάλα χρεώ.] Pronuntiatur χρεώ. Vide & suprâ ad κ', 43. *Cod. Harleian.* legit τῷ με μάλα χρεώ.

Ver. 407. — τίνειν.] Vide suprâ ad γ', 279; & ad β', 43. *Al.* τίνειν.

Ver. 408. — ξινηῖα.] *Cod. Harleian.* ξυ-
 νῖα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνδρε τίθ' πυ-
 ρός, ὅπλα τε πάντα.]

Tollite sancta, inquit, ceptisque au-

ferre labores.

Æn. VIII, 439.

Ibid. — ρ'.] *Ut dixerat* — ver. 409.

Ver. 414. — πρόσωπα, καὶ ἄμφω.] *Al.*
 πρόσωπον, ἰδ' ἄμφω.

Ibid. — ἀπομόρβιν.] *Al.* ἀπ' ἀμφοτέρω.

Ver. 420. — ἀθανάτων.] Vide suprâ ad δ,
 398.

Ver. 423. — ἄρα.] *Ut solent amici obviam
 facti, —.*

Ver. 424. — Θέτι τανύπεπλε.] Vide su-
 præ ad ver. 385.

Ver. 425.

- 425 Αἰδοίη τε, Φίλη τε; πᾶρ' γε μὴ ἔτι θαμίζεις.
 Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγνυ,
 Εἰ διώαμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τελεσιμὸν ἐστί.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶα Θέτις καλὰ δακρυχέεσσα·
 "Ἡφαις", ἣ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀγέχλειο κήδεα λυγρὰ,
 "Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλλ' ἔδωκεν;
 'Εκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιδάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλιω ἀνέρ' ὀϊνῷ,
 Πολλὰ μάλ' ὅκ' ἐθέλεις· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 435 Κεῖ' ἐνὶ μεγάροισι δῆμν' ἔσθ'· ἄλλα δέ μοι νῦν.
 'Τιὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γυνεὺς τε, τραφένῃ τε,
 "Ἐσοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμν' ἐρνεῖ ἴσθ'·
 Τὸν μὲν ἐὼς θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνὴ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν Ὀππρόεηκα κερωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 440 Τρωσὶ μαχηςόμηνον· τὸ δ' ὅκ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 "Ὀφρα δέ μοι ζῶε καὶ ὄρεα φάθ' ἠελίοιο,
 "Ἀχυν', ἔδέ τί οἱ διώαμαι χραισμῆσαι ἰῶσα.
 Κέρλω ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,

- 425 " Venerandaque, dilectaque? Anteà quidem haudquaquam sæpè veniebas.
 " Eloquere, quod habes-in animo; perficere autem me animus jubet,
 " Si possum utique perficere, & si perfici potest.
 Huic autem respondit deindè Thetis lacrymas-defundens:
 " Vulcane, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
 430 " Tot mente suâ pertulit mærores graves.
 " Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
 " Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
 " Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
 " Admodum invita: is quidem jam senio gravi
 435 " Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc dolores dedit Jupiter.
 " Filium postquàm mihi dedit peperissèque, enutriissèque,
 " Præstantissimum heroùm, is autem succreverat plantæ similis;
 " Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fæcundo-loco agri,
 " Navibus mihi recurvis ad Ilium,
 440 " Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursùs
 " Domum reversum, in ædes Peleïas.
 " Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
 " Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
 " Puellam quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,

Ver. 425. — θαμίζεις.] Al. θαμίζεις.
 Ver. 426. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι
 δέ με θυμὸς ἀνωγνυ.]

— Tuus, ô regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capessere
 fas est.

Vide suprâ ad ξ', 195.

Ibid. — ἀνωγνυ.] Al. ἀνώγνυ.

Ver. 431. — πασέων.] Pronuntiabatur,
 πασσῶν. Nam prima necessariò producitur.

Ver. 440. — αὖτις.] Al. αὐθις.

Ver. 453. — ἀχυν'.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 444. — ἀρα.] Ut πρόβι —.

- 445 Τὴν ἀφ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἦτοι ὁ τ' ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ὅππ' ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον, εἰδὲ θύραζε
 Εἶον ἐξιέναι· τ' ἧ λίσσονται γέροντες
 Ἀρτεΐων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἐπεὶ ἠνέηατο λοιγὸν ἀμύων·
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον πρὸ μὲν τὰ ἀτύχεα ἔασε,
 Πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 Πᾶν δ' ἡμαρ μάρναντο πρὸ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπρᾶθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 455 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενόϊϊν ἄλκιμον υἱόν,
 Ἐκ' αὖ ἐν προμάχοισι, καὶ ἔκτορ κλέθ' ἔδωκε.
 Τένεκα κύν τὰ σά γένεθ' ἰκαίνομαι, αἶκ' ἐθέληθα
 Ἵτι ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόρυ δασύδα καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλάς κνημίδας, ὀπισφυροῖς ἀεσθήας,
 460 Καὶ θώρηκ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος,
 Τρῶσι δαμείς· ὃ γὰρ κείῳ ὅππ' ἐχθρὸν θυμὸν ἀχέων.
 Τὴν δ' ἡμεῖβ' ἐπεὶ περικλυτὸς Ἀμφιδύητος·
 Θάρσ', μή τοι ταῦτα μέλα φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυσχερὲς ὥδε δυνάμει

- 445 " Hanc rursus è manibus abstulit rex Agamemnon.
 " Is sanè hujus gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
 " Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foras
 " Sinebant exire: hunc autem precati sunt primores
 " Argivorum, & multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
 450 " Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arce:
 " Sed ille Patroclum suis armis induit,
 " Misitque eum in pugnam, multumque unâ populum præbuit.
 " Toto verò die pugnarunt ad Scæas portas:
 " Et omninò eo ipso die urbem expugnassent; nisi Apollo,
 455 " Magnam cladem cum-jam-fecerat, Menæti fortem filium
 " Occidisset inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
 " Hujus-gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
 " Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
 " Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,
 460 " Et thoracem: quicquid enim ei erat armorum perdidit fidus sodalis,
 " A Trojanis domitus: hic verò jacet-super terram animo dolens.
 Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus:
 " Bono-fa-animo, ne tibi hæc menti tuæ sollicitudinè-sint.
 " Utinam enim ipsum à morte horrifonâ sic possem

Ver. 448. — τ' ἧ λίσσονται.] Al. τ' δ' ἐλ-
 λίσσονται.

Ver. 450. — ἠνέηατο.] Al. ἠνέησε.

Ver. 452. — πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.]

Codex Harleianus legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν
 ὅπασσε; atque ita etiam in uno MS scriptum
 reperit Barnesius. Quâ de syntaxi, vide
 suprâ ad γ', 409.

Ver. 454. — ἐπρᾶθον.] Vide suprâ ad β',
 314.

Ver. 457. Τένεκα νῦν τὰ σά γένεθ' ἰκαίνομαι.]

Ergo eadem supplex venio; & sanctum
 mihi numen

Arma rogo, genitrix nato. —

Æl. VII, 382.

Ver. 459 — 466. — καλάς ——— καλά.]
 Vide suprâ ad β', 43.

- 465 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρῳ αἶνός ἱάνοι·
 Ὡς οἱ τάχιστα καλὰ παρέοσε, οἷά τις αὐτὲ
 Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσει, ὅς κεν ἴδῃ.
 Ὡς εἰπὼν, ἥ μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δ' ὀπίφ' ὕσας·
 Τὰς δ' εἰς πυρὶ ἔτρεψε, κέλδυσέ τε ἐργάζεσθαι.
 470 Φόσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴησι πᾶσαι ἐφύων,
 Παντοίῳ δ' ἔπρησον αὐτμυλὴν ἐξανίεισαι,
 Ἄλλοτε μὲν σπείδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ,
 Ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔρῃον ἀνοίγῃ.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασιτέρον τε,
 475 Καὶ χρυσὸν τιμνῶτα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γῆτό γ' ἦ χειρὶ
 Ραισηρὰ κρητερὸν, ἐτέρῃφι γ' ἦ γῆτο πυρρῆϊον.
 Ποίῳ γ' ἐπρώτιστα σάκῳ μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἀνύστα βάλλε φαεινῷ,

465 “ Scorsum abscondere, quandò cum fatum grave adierit ;

“ Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè

“ Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.

Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles :

Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari.

470 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,

Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,

Nunc quidem properanti qualis inserviret, nunc verò contrà,

Quemadmodum Vulcanusque vellet & opus perfici-posset.

Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,

475 Et aurum pretiosum, & argentum : deindè verò

Posuit in stipite magnam incudem ; sumpsitque manu

Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.

Fecit autem primùm Scutum magnumque solidumque,

Undiquaque artificio-vario exornans, orbemque extimū circumdedit fulgidum,

Ver. 465. — ἱάνει.

Ver. 470. Φόσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴησι πᾶσαι ἐφύων.] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, “ Twenty pair of Bellows in all : ” quum scilicèt vertendum esset, “ Twenty pair of Bellows at once.” Folles non minùs viginti omnes simul spirabant. Vide suprà ad ver. 373 ; & ad 4, 161.

Ver. 473. — Ἡφαιστός τ' ἐθέλει.] Cod. *Harleian.* Ἡφαιστός γ' ἐθέλει.

Ibid. — ἀνύστα.] *Al.* ἀνύστα.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασιτέρον τε, καὶ χρυσόν.]

— fuit æs rivis, aurique metallum ;

Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit. *Æn.* VIII, 445.

Οὐδὲ — Ἡφαιστον Ὀμηρὸς ἐν τοῖς ἄλλοις περιέλαβεν ὅπως ἐκείνου ἔμπεριαν, ἀλλὰ τεχνίτῳ μὲν θεῶν ἀπόρρητον ὅτι τὸ τ' ἀπὸ τοῦ ἔρῃον, ἕλκω γ' ἐτέρῳ καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ δρεῖν. ὅτι γὰρ ἔστιν. “ Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν

“ &c.” *Dio, Orat.* XII, sub fine.

Ver. 476. — ἐν ἀκμοθέτῳ.] *Al.* ἐν ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476, & 477. — γῆτό.] Vide suprà ad 4, 241.

Ver. 478. Ποίῳ γ' ἐπρώτιστα σάκῳ μέγα τε σιβαρόν τε.]

Ingentem clypeum informant —.

Æn. VIII, 447.

“ Clypeum Achillis — ante alia spe-

“ ciosè oppugnare Homeromastiges soleat,

“ cum risu quærentes, quibus spatiis tot ac

“ tanta contineri potuerint. Magnos illo

“ tempore clypeos in usu fuisse passim ex

“ Homero patet. Dat jam clypeo Achillis

“ quatuor pedes in diametrum : &c, quòd sic

“ exprimi omnia potuerint, ingeniosus pi-

“ stor speciminis loco in multum minori ta-

“ bulâ exhibuit.” *Ætæa Leips.* 1716, pag. 185.

- 480 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώναι.
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτῇ ἔσαν σάκε' ὀπίσχεσσι· αὐτὰρ ἐν αὐτῇ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδύησι περὶ πίδεσσιν.
 Ἐν μὲν γαῖαν ἔταξ', ἐν δ' ἕρπονόν, ἐν δ' ὅθι θάλασσαν,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλῆθυσαν·
 485 Ἐν δ' αὖ τείρεα πάντα, τὰ τ' ἕρπονός ἐσεφάνω,
 Πληιάδας δ', Ἰάδας τε, πό τε θέν' Ὀρίων',
 Ἀρκίον δ', ἣν κ' ἄμαξαν Ὀπίκλησιν καλέουσιν,
 Ἡ τ' αὐτῇ σείφε', καὶ τ' Ὀρίωνα δοκῶει·
 Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοίβεων Ὀκεανοῖο.

480 Triplicem, candentem, & ab ea pectus argenteum lorum.
 Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
 Fecit artificiosa multa peritis precordiis.

In eo quidem terram finxit & cælum, finxit & mare,
 Solémque indefessum, lunámque plenam.

485 Finxit & sidera omnia, quibus cælum redimitum-ornatur,
 Pleiadasque, Hyadasque, robúrque Orionis,
 Ursámque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
 Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
 Sola autem exors est lavacroꝝ Oceani.

Ver. 481. — αὐτὰρ ἐν αὐτῇ.] *Al.* αὐτὰρ
 ἐν αὐτῇ.

Ver. 482. — πολλὰ ἰδύησι περὶ πίδεσσιν.]
Al. πολλὰ εἰδύησι περὶ πίδεσσιν.

Ver. 484 — 486. Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, —
 Πληιάδας δ', Ἰάδας τε.]

Ἐν δ' μέσῳ κατέλαμπε σάκε'
 Πέντε δ' ὀπίσχεσσι σείφει.

Ἀρκίον τ' αὐτῇ χορῶι,
 Πληιάδας, Ἰάδας.

Euripid. Elef. ver. 464.

Ver. 484. — σελήνην τε πλῆθυσαν, Ἐν
 δ' αὖ τείρεα πάντα.]

Lucentemque globum Lunæ, Titania-
 que Astræ. *Æn. VI, 725.*

Ver. 485. Ἐν δ' αὖ τείρεα πάντα — Πλη-
 ιάδας δ', Ἰάδας τε.] Hinc *Ovidius*;

— neque enim clypei cælaminæ norit
 Oceanum & terras, cumque alto sidera
 cælo,

Pleiadasque, Hyadasque, immunemque
 æqueris Arcton,

Diversasque urbes, nitidumque Orionis
 ensen. *Metamorph. Lib. XIII, 291.*

Porro apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δ' αὖ
 τείρεα πάντα. Quo modo habet & *Codex*
Harleianus.

Ibid. — ἐσεφάνω.] Vide suprâ ad γ',
 736; & ad α', 37.

Ver. 486. Πληιάδας δ', Ἰάδας τε, —
 Ἀρκίον δ'.

Pleiadas, Hyadas, claræque Lycæonis
 Arcton. *Georg. I, 137.*

Ver. 487. — ἄμαξαν.] Vide infrâ ad α',
 711 & 782.

Ver. 488. Ἡ τ' αὐτῇ σείφε', καὶ τ' Ὀρίων
 ἀναδοκῶει.] Linea nempe per corpus & ca-
 put *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπετε
 γὰρ ἡ μεγάλη Ἀρκὴ πρὸς τὴν Ὀρίων' ἄ-
 στρον. *Schol.* Unde planè nihili est, quod
 ait *Terrassonus*; “ — qu'entend-il par
 “ l'Ourse qui observe toujours l'Orion? en
 “ comparant une constellation de l'équino-
 “ étial, comme l'Orion, avec une constel-
 “ lation voisine du pôle, comme l'Ourse:
 “ cela ne devroit être dit que d'une constel-
 “ lation qui se trouveroit dans le même cer-
 “ cle de déclinaison que l'autre.” *Dissertat.*
sur l'Iliade, Part. IV, cap. 1.

Ver. 489, Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοίβεων Ὀ-
 κεανοῖο.]

Arctos Oceanî metuentes æquore tingi.

Georgic. I, 246.

“ Hunc (polum) circum ἀρκτοὶ δὴν ferun-
 “ tur nunquam occidentes.” *Cicero de Na-
 tura Deorum, Lib. II, § 41.*

Porro & hic reprehendit *Homerum Terras-
 sonis*, loco jam citato; “ Voici,” inquit,
 “ une [objection] — qui convainc de Po-
 “ ète d'une erreur énoncée en proposition
 “ formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse
 “ ou le Chariot est la seule Constellation
 “ qui ne se baigne jamais dans les flots de l'
 “ Ocean.” *Aristoteles* verò, τὸ, “ Οἷη δ'
 “ ἄμμορος,” (inquit,) καὶ μετὰ φέρων· τὸ
 γὰρ γνωρίζεται μόνον. *Poëtic. Lib. I, cap.*
25. *Strabo* autem per “ ἀρκίον.” *Circu-*
lari Arcticum videtur intellexisse: Διὰ μὲν
 γὰρ τὴν ἀρκίον, ἡ τὴν ἀμάξαν, ἡ ἀρκίον δὲ δολοῖ· ἡ
 γὰρ

- 490 Ἐν ᾗ δύο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἴσαν, εἰλαπῖναι τε·
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδαν ὑπολαμπομύων,
 Ἥγινον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμῶναι ὁρώεσθαι.
 Κῆροι δ' ὀρχησῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 495 Αὐλοὶ, Φόρμιγγες τε βολὴν ἔχον· αἱ δ' ἡ γυναικες
 Ἰσάμηναι θαύμαζον ὅππῃ προθύροισιν ἐκάσθη.
 Λαοὶ δ' εἰν αἴθερ' ἴσαν αἰθέροισι· ἐνθα δ' νεῖκε
 Ὀρώεσθαι· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἴνεκα ποινῆς
 Ἀνδρὸς ἀποφθιμῶν· ὁ μὲν δ' ἔχετο, πάντ' ἀποδύναι,
 500 Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναινέτο, μηδὲν ἐλέσθαι.
 Ἀμφω δ' ἰέσθην ὅππῃ ἴσοι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπήπυον, ἀμφὶς δ' αἰετοὶ·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δ' ἡ γέροντες
 Εἶα! ὅππῃ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 505 Σκῆπτρα δ' ἡ κηρύκεσσι ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφώνων,

- 490 Fecit in eo & duas urbes articulatè-loquentium hominum
 Pulchras: in unâ quiddam nuptiarumque erant, conviviarumque-solemnia:
 Sponsas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
 Ducebant per urbem, crebròque hymenæus excitabatur-clamore.
 Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, intèrque eos
 495 Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres verò
 Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.
 Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio
 Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulierum,
 Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,
 500 Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepisse.
 Ambo itaque cupiebant testibus-datis litem ad exitum perducere.
 Cives autem utrisque acclamabant, hinc-indè fautores:
 Præcones verò populum sedebant: At seniores
 Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:
 505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;

γὰρ αὖ τοῦτο τὸν ἀστέραν ἐν τῇ αὐτῇ χωρῇ
 ἀπειρομήνην τῇ αἰοὶ φανερῇ, οἷον ἀμμορὸν
 οἷον λαίρην Ὀκεανοῖο. *Geograph. Lib. I.* Sed
 quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat?
 Fortasè per “Ὅτ' ἡ δ' ἀμμορὸς ἐστὶ, &c.” in-
 telligendum est; non solam esse *Arcton* ex
 omnibus *Constellationibus* quæ nunquam oc-
 cidat, sed solam ex *Constellationibus* hic e-
 numeratis.

Ver. 493. Ἥγινον.] Pronuntiabatur Ἥ-
 γινον vel Ἥγινον. Ut rectè hic annotavit
Barnesius. Producitur enim antepenultima:

Ἡγίμαρ μὲν τοίγ' ἀγίνεον — *Il. α', 184.*

————— μῆλον ἀγινῶ. *Odys. ξ', 105.*

————— ἀγίνεον ἀγίνεον νῆα ἀγίνεον.

ξ', 294.

Vide suprâ ad ξ', 116.

Ver. 493,—498. — ὁρώεσθαι — Ὀρώεσθαι.]

Vide suprâ ad β', 810.

Ver. 494. — ἄρα.] Ut fieri solet —.

Ver. 497. — εἴνεκα ποινῆς.] Ποινῆς ἐν λέξει τ' καλεσθῆναι ποινῆς Ἀττικῶς, ἀποφθιμῶν, ἢ ἰδῆσαν τοῖς εἰκοσί-
 ος ἢ ἀνερμήνην οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499. — ἀποφθιμῶν.] Vide suprâ ad
 β', 43; & ad α', 309, 314.

Ver. 500. — ἀναινέτο.] *Al. ἀνέναιτο.* Sed,
 ut opinor, minùs rectè. Vide suprâ ad ν',
 84.

*Ver. 501. Ἀμφω δ' ἰέσθην ὅππῃ ἴσοι ποινῆς
 ἐλέσθαι.]* Τοὶ γὰρ τῇ ἴσοι ἐλέσθαι καλεῖ
 ὁ Ποινῆς τὸν σοφὸν ἄνδρα, ὃ δεινός, ὃ δὲ
 τῶνδε ποινῆς ὃ τ' παθόν τ' ἀνθρωπίνων οἰ-
 δίμωνας ὃ ἱμπεύς, ὃ δὲ τῇ φρονήσει πολλὴ
 ἢ ἄλλαν διαφέρειν. *Aristot. de Republ.*
Lib. 9.

Ibid. — ἰλιάδ.] *Al. ἰνιάδ.]*

Ver. 503. — ἄρα.] Ut par erat —.

Ver. 506.

- Τοῖσιν ἐπεὶ ἦσαν, ἀμοιβῆδ' ἐδίκαζον.
 Κεῖτ' ὃ ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῷ δόμῳ, ὃς μὲ τοῖσι δίκῃ ἰθυῖταλα εἶπη.
 Τίω δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 510 Τάχισι λαμπόρμυοι· δίχα δέ (φισιν ἦνδανε βελή,
 Ἡὲ Διπραθέειν· ἢ ἀνδicha πᾶντα δάσααθ,
 Κτήσιν, ὅσῃ πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέρει.
 Οἱ δ' ἔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσαντο.
 Τεῖχ' μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 515 Ῥύατ', ἐφισαότες, μὲ δ' ἀνέρες, ἔς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα (φιν ἄρα καὶ Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ἀμφω χρυσίῳ, χρύσεια δ' εἵματα ἔοδον,
 Καλὰ καὶ μεγάλα (ὦν τάχισιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἀμφὶς ἀειζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζοντες ἦσαν.
 520 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι (φισιν εἶκε λοχῆσαι,
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔλιν πᾶντας βόλοισιν,

F. 21

Cum his deinde exorgebant, & alternatim sententias-ferebant.

Jacebant autem in medio duo auri talenta,

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.

Alteram verò urbem duo exercitus obsidebant copiarum,

510 Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,

Aut evertere; aut in-duas-partes omnia dividere,

Opes scilicet, quantas oppidum amœnum intus continet.

Illi verò nondum parebant, ad insidias autem clam-armabantur,

Munus quidem conjugésque dilectæ & parvi liberi,

515 Custodiebant supra-stantes, intèrque viri, quos tenebat senectus.

Ipse verò profecti sunt: dux-erat autem iis Mars & Pallas-Minerva,

Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,

Pulchri & magni cum armis, sicut dii scilicet,

Utriusque perinignes: populi autem humiliores erant.

520 Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,

Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,

Ver. 506. — ἀμοιβῆδ'.] Cod. Harleian. ἀμοιβῆδ'.

Ver. 508. — εἶπη.] Al. εἶπα.

Ver. 509. Τίω δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοῖ.] Ἀλλ' ἐπεὶ ὁ Κόλιαθ' ἔταφ' οἱ δύο στρατοὶ περιεβάλλοντο τὴν πόλιν πολέμῳ, ὃ προσθεῖν ἀξιώτης αὐτῶν, καὶ τὰ ἑμῶν λαβόντες ἀπέστη· οἱ δ' ἦνδον ὅλως ἐν ἐδίχασι καὶ ἐπὶ πόλιν· οἱ δ' ἦν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τι καὶ ἐπὶ πόλιν καὶ ἐπὶ πόλιν, καὶ ῥ' βυβλῶν, [for-τὲ βυβλῶν] καὶ ἦν πᾶντα καὶ ἐν τῇ πόλει· &c. Porphy. Quæst. Homeric. 7. Ubi totus hic locus suæ explicatur.

Ver. 510. — λαμπόρμυοι.] Cod. Harleian. λαμπόρμυοι. Quod æquè ferri potest. Vide suprâ ad ε', 566.

Ver. 512. — ἐπὶ πόλιν.] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐπὶ πόλιν, (penultimam enim tum necessariò produceret; sed ex ἐπὶ πόλιν. Vide suprâ ad ε', 67.

Ibid. — ἐπὶ πόλιν.] Al. ἐπὶ πόλιν.

Ver. 514. Τεῖχ' μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι.] Καὶ ὁ Πάρις ἐν τῇ ἀσπιδωπιᾷ ὑπερβὰ ταῦτα εἰσάρατοι. Ἀμύλαι δ' γυναικεῖαν ἰχὺν μέχρι πύου τοῖς πολέμοις ἐξέως ὁρῶσι μὴ ἀπέστη· ἐπὶ πόλιν γὰρ ῥ' ἐπὶ πόλιν καὶ τυχῶν αὐτὰς καὶ πύου καὶ γὰρ πόλιν καθίζει, ποιεῖν. "Τεῖχ' μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα, Ῥύατ'· αἱ ἐφισαότες, μὲ δ' ἀνέρες ἔς ἔχε γῆρας." Aristot. de Republ. Lib. IX.

Ver. 519. — ὑπολίζοντες.] Quâ analogiâ ex μέλας deducitur μοῖζον, eadem ex ὀλίον· fit ὀλίζον. Unde fortassis legendum — ὑπο-ὀλίζοντες ἦσαν. Quo modo legitur apud Porphyrium, Quæst. Homeric. 7.

Ver. 520. — ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad ε', 433.

Ibid. — ὅθι οὐκ ἔστιν.] Cod. Harleian. ὅθι οὐκ ἔστιν.

R 3

Ver. 522.

- Ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀπάνευθε δύω (κρητοὶ εἶατο λαῶν,
 Δείμιοι, ἐπότε μῆλα ἰδοῖατο ἢ ἑλικας βῆς.
 525 Οἱ δ' ἔταχα προήκοντο, δύω δ' ἄμ' ἐπόντο νομῆες,
 Τερπόμιοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπιδραμον, ὦκα δ' ἐπέλα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας ἢ πώεα καλὰ
 Ἀργυρῶν οἶον, κτεῖνον δ' ὅππῃ μηλοβολήρης.
 530 Οἱ δ' ὥς ἐν ἐπύθοντο πολὺν πέλαδον παρὰ βυσίν,
 Ἰεράων προπαύοντε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες φερσιπόδων μετ' ἐκίανον· αἶψα δ' ἵκοντο.
 Στησάμιοι δ' ἐμάχοντο μάχῃσι ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐχρεΐσιν.
 535 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' Κυδοιμὸς ὀμίλῃον, ἐν δ' ὅλῳ Κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον αἶψαν,

Ibi hi confederunt, tecli corusco ære.

His verò deindè seorsùm duo speculatores sedebant à copiis,
 Observantes, siquando oves viderent & camuros boves.

525 Illi verò statim progrediebantur, duòque unà sequebantur pastores,
 Oblectantes-se fistulis; insidias enim neutiquam præsenferant.

Ii quidem his prospectis incurrerunt, & continuò
 Prædantes-abducebant boum armenta & greges pulchr o
 Candidarum ovium; interficiebant autem insuper pastores.

530 Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
 Pro concione sedentes, confestim equos
 Conscendentes pedes-in-altum-attollientes inscuti sunt; μόχque pervenerant.
 Consistentes verò pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
 Feriebântque invicem se æratis hastis.

535 Inter eos autem Discordia, & Tumultus versabantur, & exitiale Fatum,
 Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæsum;

Ver. 523. — δύω σκοποὶ.] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*. Al. δύο σκοποί.

Ver. 524, 525. — μῆλα — νομῆες.] Sug-
 gerunt mihi hæc verba, versum istum, λ',
 696;

Εἶλετο, κρινάειρος κα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,
 quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certissi-
 mâ, ex *Odyss.* φ', 18, 19, emendavit Vir
 summiæ eruditionis *Richardus Bentley*;

Εἶλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 Vide ad locum.

Ver. 330. — ἐν.] Non hîc vacat istud
 "ἐν," sed vim habet in connectendâ sen-
 tentiâ cum eo quod præcessit, ver. 527; Οἱ
 μὲν τὰ προΐδόντες ἐπιδραμον, &c.

Ibid. — παρὰ βυσίν.] Al. παρὲς βυσίν.

Ver. 531. Ἰεράων.] Cod. *Harleian.* Εἰερά-
 ων. Quo modo & in uno MS scriptum rep-
 perit *Barnesius*.

Ver. 533. Στησάμιοι.] Vide suprâ ad π',
 595; & ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' Κυδοιμὸς ὀμί-
 λειον, ἐν δ' ὅλῳ Κῆρ.]

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' Κυδοιμὸς ἰθιῶνα —
Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 156.

— lævit medio in certamine Ma-
 vors

Cælatus ferro, tristesque ex æthere Di-
 ge,

Et scissâ gaudens vadit Discordia pallâ.

Æn. VIII, 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζῶν — ἄλλον
 ἄψαν, Ἄλλον τεθνηῶτα.] Ἀδελφῶν, συνδίο-
 μων ἐξ ἀρεβύλων, παλαμικῶς ἐκπαυεσέον ἢ
 κνημικέον ἔχθ' ἀνίσταται· ὡς ὁ ταῦτα,
 "Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον αἶψαν,
 "Ἄλλον τεθνηῶτα καὶ μέθον ἰκκιστοῦ."
Plutarch. *Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 536. — νεύτατον.] Vox hæc non ex
 ἑτάω, sed ex ἑτάω deducta est. Vide suprâ
 ad α', 140; ad δ', 525; & ad γ', 192.

Ver. 537.

Ἄλλον τεθνεῖσθα καὶ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὅμοισι θαφινεὸν αἵματι Φωίων·

Ὀμίλῳ δ', ὥς τε ζῶσι βροτοί, ἢ δ' ἐμάχοντο,

540 Νεκρὺς τ' ἀλλήλων ἔρπον καὶ αἰεθνεῖσθαι.

Ἐν δ' ἐτίθει νεὸν μαλακίῳ, πλείραν ἄρεσιν,

Εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροῖῃρες ἐν αὐτῇ·

Ζῴεα δινδύοντες ἐλάσσειον ἐνθα καὶ ἐνθα.

Οἱ δ' ὁπότε σρέψαντες κοῖατο τέλσον ἀρέρης,

545 Τοῖσι δ' ἔπει' ἐν χειρὶ δέπας μελιηδέος οἶνον

Δόσκειν ἀνὴρ Ὀϊκίῳ· τοὶ δ' ἐσρέψασκον αἶν' ὄλβους,

Ἰέμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

Ἡ δ' ἐμελαίνει' ὀπιόθεν, δῆρομυθήν δ' ἐώκη,

Χρυσείῃ περ ἐῖσα· τὸ δ' ἦ φειδ' αὖτις ἐτέτυκτο.

550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἐνθα δ' ἔειθον

Ἡμεῖς, ὅξείας δεσπῆνας ἐν χειρὶ ἔχοντες·

Alium interfectum per praelium tradebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine humano:

Verfabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,

540 Cadaverâque suorum-invicem trahebant interempta.

Posuit in eo & novale molle, pingue arvum,

Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso

Juga convertentes agebant huc & illuc.

Si autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,

545 Ita tunc in manus poculum prædulcis vini

Dabat vir obiens: illi autem convertebant-se ad suos quisque sulcos,

Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.

Ipsum autem novale nigricabat à-tergo, versâque-arstris simile-erat,

Aureum licet esset: hòc sane ingens miraculum effectum erat.

550 Posuit in eo & separatim agrum profundæ segetis; in quo operarii

Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

Ver 537, 540. — τεθνεῖσθα — καὶ αἰεθνεῖσθαι. Vide suprâ ad ν', 46.

Ibid. — καὶ μόθον. Vide suprâ ad α', 51.

Ceterum hic legit Heraclides Ponticus, καὶ χθονί.

Ver. 539. Ὀμίλῳ. Cod. Harkian. Ὀμίλῳ. Quod eodem modo pronuntiandum & αὐτοκατακταῖ enim necessario producitur.

Vide suprâ ad ver. 533, & 493.

Ver. 540. Νεκρὺς — καὶ αἰεθνεῖσθαι. Vide suprâ ad π', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νεὸν μαλακίῳ. Πρῶτον πένων Ὀμήρου τὰ τ' ἀπολλείας διείκω.

Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι — ἰμπεριχομένης ἐπὶ αὐτῇ δύο σῆλαι, καὶ μὲν ἐν σιελῶν καὶ ἀφροσύνῃ διάγουσαν, καὶ δ' ἐν ἀπολλείῃ χολάξουσαν.

καὶ παραθεῖς τὰ ἐκείνην πρὸς φορὰν, παρίστανει ὅτι ὁ μὲν ἀπολλείας ἐστὶ βίβλος, ὁ δ' ἀφροσύνης. Οὐ παρὰ τὴν δ' ἐπὶ τὴν τρίτον καὶ παρὰ τὴν.

ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν, ἐκείνην αὖ-

μα καὶ καλλὸν ἀφροσύνης τῆς ἀφροσύνης. Dionysius Halicarn. ἀφρὶ δ' Ὀμήρου ἀπολλείας, § 11.

Ver. 541, 544. — ἄρεσιν — ἀρέρης.]

Vide suprâ ad ζ', 142.

Ver. 542. — τρίπολον. Τρεῖς ἰσχυροὶ μύθοι, ἢ ἡρώδης μύθοι. Schol.

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ' — Τοῖσι δ' — Ἡ δ'. Vide suprâ ad α', 56; & ad δ', 160. Malè Barnesius, Οἱ δ' — Τοῖσι δ' — Ἡ δ'.

Ver. 544. — σρέψαντες. Cod. Harkian. τρέψαντες.

Ver. 546. — τοὶ δ' ἐσρέψασκον. Cod. Harkian. αἱ δ' ἐσρέψασκον.

Ver. 549. — αὖτις ἐτέτυκτο. Si αὖτις dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 551. Ἡμεῖς, ὅξείας δεσπῆνας ἐν χειρὶ ἔχοντες. Τινὲς ἀναγνώσαντες, μὲν τὸ, “Ἡμεῖς, ὅξείας δεσπῆνας ἐν χειρὶ ἔχοντες,”

“Ἡμεῖς, ὅξείας δεσπῆνας ἐν χειρὶ ἔχοντες,”

“Ἡμεῖς, ὅξείας δεσπῆνας ἐν χειρὶ ἔχοντες,”

R 4

- Δραγμάλα δ' ἄλλα μεί' ὄϊμον ἐπήτριμα πίπλον ἔραζε,
 Ἄλλα δ' ἀμαλλοδείῃρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δένοντο. -
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδείῃρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὅπιθα
 555 Πᾶνδες δραγμδόνιες, ἐν αἰκαλίδεσσιν φέρονιες,
 Ἀσπερχές παρέχον· βασιλῆς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκῃ ἐπ' ὄϊμα γηθόσυντο κῆρ.
 Κήρυκες δ' ἀπ' ἀνδρῶν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
 Βῆν σ' ἱερδύσαντες μέλαν, ἄμφεπον· αἱ δ' ἔγυναικες
 560 Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λῶν' ἄλφιλα πολλὰ πάλινον.
 Ἐν δ' ἐτίθῃ σαφυλῇσι μέλα βεῖθεσαν αἰωλῶ,
 Καλῶ, χρυσεῖω· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν·
 Ἐσήκῃ κ' κάμαξι Δραμπερές ἀρδύρεθσιν.
 Ἀμφὶ δ' κυανέω κάπελον, ὧς δ' ἔρχτο ἔλασσε
 565 Κασσιόερα· μία δ' οἷα ἀταρπιλὸς ἦεν ἐπ' αὐτῶ,
 Σῇ νίασόντο φορῆες, ὅτε τρυγόφον αἰωλῶ.
 Παρθενικαὶ δ' ἐν ἡίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

- Manipuli autem alii rectâ serie densi cadebant in-terram,
 Alios verò manipulorum-ligatores vinculis constringebant.
 Tres autem manipulorum-ligatores sequentes instabant: at ponē
 553 Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
 Usque porrigebant: Rex verò inter hos silentio
 Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie lætus corde.
 Præcones autem seorsum sub-quercu convivium apparabant;
 Bovem nempe mactatum magnum hinc-indè-curabant: Mulieres autem
 560 Cœnam operantis, albas farinas multas immiscebant.
 Posuit in eo & uvis admodum gravatam vineam,
 Pulchram, auream; nigri autem per eam racemi erant:
 Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.
 Circum autem, cyaneam fossam, circum & septum duxit
 565 Stanni: una autem sola semita erat ad eam,
 Quâ ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.
 Virgunculæ autem & adolescentuli, teneris animis,

περὶ δ' ἔφασιν εἶχον τῶτον· “ Καρπὸν Ἑλδ-
 “ σνίης ἀμώτερος ἀλλοδαίρου.” *Eustath.* in
Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 553. ἀμαλλοδείῃρες.] Οἱ τὰ δραγ-
 μάλα συνδισμῶντες, ὅ ἐστι δὲ αὐλὴς ἢ ἀσπ-
 χῶν. *Schol.*

Ver. 554. — ἐφέσασαν.] Vide suprâ ad
 μ', 55.

Ver. 557, & 563. — ἐσήκῃ.] Vide suprâ
 ad δ', 434, 492; & ad α', 37.

Ver. 558. — ἀπ' ἀνδρῶν.] Vide suprâ ad
 α', 349.

Ver. 559. — αἱ δ' ἔγυναικες Δεῖπνον ἐρί-
 θουσιν.]

Thestylis & rapido fessis messoribus æ-
 stu

Allia serpyllumque herbas contundit o-
 lentes. *Virg. Eclog.* II, 10.

Ver. 560. — πάλινον.] Vide suprâ ad
 α', 309, 338.

Ver. 561. — βεῖθεσαν.] De hujus vocis
 prosodiâ, vide suprâ ad μ', 359.

Ver. 562. — μέλανες δ' ἀνὰ.] *Al.* μέλα-
 νες δ' ἀνὰ.

Ver. 563. — κάμαξι.] Στύλας, αἱ αἰε-
 ξύλα ὅρθα, παραπαραγέτα ταῖς ἀμπέλαις.
Schol.

Ibid. — ἀρδύρεθσιν.] *Al.* ἀρδύρεσσιν.

Ver. 564. — κυανέω.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ver. 566. — νίασόντο.] *Al.* νίασόντο. At-
 que ita legit *Codex Harleianus.*

- Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λυγρῇ
 570 Ἰμερόεν κιθάρεξε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδη
 Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δ' ῥήσονταις ὁμαρτή
 Μολπῇ τ' ἰὺγμῳ τε, ποσὶ χαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' αἰγέκῳ ποίησε βοῶν ὀρθοκραγίων·
 Αἱ δ' ὅτε χρυσοῖα τέλ' ἔχοντο, κασιτέρη τε,
 575 Μυκηθμῷ δ' ὑπὸ κόπρῃ ἐπιδασύοντο νομόνδε
 Παρ' ὠδαμὸν κελεύοντα, φεῖ ῥοδανὸν δονακῆα.
 Χρῦσοι δ' ὅτ' ἔχοντο αἶμα' ἐσιχρόνῳ βοέσσι
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ (φι)κυῖες πόδας ὄφιοι ἔποντο
 Σμερδαλέῳ δ' ἑλόντε δὴ ἐν πρώτῃσι βοέσσι
 580 Ταῦρον ἐρύμνηλον ἰχέτιον· ὃ δ' ἔχοντο μεμυκὸς
 Ἐλεῖο· τὸ δ' ἔχοντο μελεκίαθον, ἡ δ' αἰζηοί.
 Τὰ μὲν αἰναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείῳ,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum,

His verò in mediis puer citharâ argutâ

570 Suavitèr personabat; chordâque elegantèr succinebat

Tenellâ voce: hi autem ferientes-terram simul

Cum cantûque sibilôque, pedibus tripudiantes sequebantur.

In eo & armentum fecit boûm capita-altè-ferentium:

Boves autem ex auro effictæ erant, stannôque,

575 Cumque mugitu è stabulo ruebant ad-pascua

Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem.

Aurei autem pastores unâ ibant cum bobus

Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.

Terribiles verò leones duo inter primas boves

580 Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, altè mugiens

Trahebatur; eûmque canes recepturi-sequebantur & juvenes.

Illi quidem discerptâ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι.] Οἷδε δ' ὁ Πωδὴς ἢ τὸ πρὸς τὸν ὄρεον· — ἢ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ἢ παῖδες κιθαρίζοντες, ἄλλοι δ' ἰμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῳ τε ἱσχυρίζοντο. *Antiquus, Lib. I, cap. 13.*

— ἐν δ' αἶμα' μέσσοισι

Ἰμερόεν κιθάρεξε· τὴν αὐτὴν ἢ τὴν αἶμα' ἢ τὴν χρυσοῖα φόρμιγγι —.

Heb. ὁδ. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 201.

Ver. 570. — λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδη.]

Ομηρ. — αἶμα' ἔστω Ἑλλήνων ἐν τῇ αἶμα' τῷ λίνῳ τὰ παλαιὰ, ὅτι τῷ Ἀχιλλεύῳ ἔφατ' ἡ ἀσπίς ἄλλα τε ἐργάσατο τὴν Ἡφαιστῶν ἢ κιθάρεξε παῖδα αἶμα' ἐς λίνον· “Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λυγρῇ” Ἰμερόεν κιθαρίζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶμα' — *Pausanias, Lib. IX, cap. 29.* Sed quomodo in scuto depingi potuit, quæ citharista?

Ver. 571. — τοὶ δ' ῥήσονταις.] Quâ ratione, ἢ hîc producatur; item φεῖ, ver. 476; & ἐρύμνηλον, ver. 580; & κασιτέρης, ver. 589; & ἑλεῖον, ver. 591; vide suprâ ad α, 51. Cæterùm Codex Harleianus hîc legit τοὶ δ' ῥήσονταις.

Ver. 576. Παρ' ὠδαμὸν — φεῖ ῥοδανὸν δονακῆα.]

Hîc viridis tenerâ prætexit arundine ripas

Mincius —.

Virg. Eclog. VII, 12.

Ibid. — φεῖ ῥοδανόν.] *Al.* φεῖ ῥοδανόν.

Ver. 580. — ἰχέτιον.] Cod. Harleian. ἰχέτιον.

Ibid. — μεμυκὸς.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 583.

- Ἐγκαῖα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον· οἱ δ' νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδίσταν, ταχέας κνώας ὀτρυνόντες.
 585 Οἱ δ' ἦτοι δακύν μὲν ἀπείρωπῶντ' λεόντων,
 Ἰσάμβροι δ' μάλ' ἔγχευς ὑλάκιον, ἐκ τ' αἰλέουτο.
 Ἐν δ' νομὸν ποίησε Φεικλυτὸς Ἀμφιυῆης,
 Ἐν καλῇ βήσῃ, μέγαν οἶον δ' ἄρχυάων,
 Σταθμὸς τε, κλισίας τε, καίηρεφίας ἰδὲ Σηκός.
 590 Ἐν δ' χορὸν ποίηκε Φεικλυτὸς Ἀμφιυῆης,
 Τῷ ἱκελον, οἷον πῶτ' ἐνὶ Κνωσσῷ Δίρει
 Δαίδαλῳ ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀετιάδῃ.
 Ἐνθα μὲν ἦθιοι καὶ παρθέναι ἀλφεισίβοιαι
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων δ' ἔπι καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 595 Τῶν δ' αἰ μὲν λεπταῖς ὀθόνας ἔχον, οἱ δ' χιτῶνας
 Εἴατο φινήτες, ἦκα σιλβόνας ἐλαίῳ·
 Καί ῥ' αἰ μὲν παλαιὰς τεφάνας ἔχον, οἱ δ' μαχαίρας
 Εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον θηψαμύοισι πόδεςσι
 600 Ῥεῖα μάλ', αἷς ὅτε τις τροχὸν ἄρμυρον ἐν παλάμῃσιν
 Ἐζόμενῳ κερσμάς πειρήσει, αἶκε θέησιν·

Viscera & nigrum sanguinem hauriebant : pastores verò
 Frustrà insequiebantur, veloces canes hortatibus incitantes.

- 585 Illi enim mordere quidem recusant averſi à leonibus,
 Stantes autem admodum propè latrabant, & evitabant.

Fecit in eo & pascuum inclytus Vulcanus,
 Amœno in saltu, magnum ovium candidarum,
 Stabulâque, tuguriâque, tectâque ovilia.

- 590 In eo & eorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
 Ei similem, qualem olim in Cnosſo latâ
 Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
 Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
 Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes :

- 595 Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi verò tunicas
 Induti erant benè-textas, lenitèr nitentes oleo :
 Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
 Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.

Hi autem quandoque quidem in orbem discurrebant doctis pedibus

- 600 Levitèr admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus
 Sedens figulus tentaverit, si currat :

Ver. 583. Ἐγκαῖα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον.] Vide suprâ ad λ', 176.

Ver. 584. — ὀτρυνόντες.] Vide suprâ ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἱκελον, οἷον πῶτ' ἐνὶ Κνωσσῷ Δίρει Δαίδαλῳ ἥσκησεν.]

Hic labor, ille domus & inextricabilis error.

Æn. VI, 27.

Ver. 596. Εἴατο φινήτες.] Al. Εἴαται φινήτες. Quid hic ferri non potest. Vide

suprà ad ε', 37. Al. Εἴατ' εὐνίτες. Al. Εἴχον εὐνίτες.

Ver. 597. — οἱ δ' μαχαίρας Εἶχον.] Κίον τι αὐτῷ [χόρυ] ἀφ' ἑαυτοῦ, ἵνα δὴ αὐτῷ μὲν ποιήσειεν ὅτι καὶ ἄλλοις κίονας ἐπέκειντο, τὰδε λέγει· “ Καί ῥ' αἰ μὲν παλαιὰς τεφάνας ἔχον, οἱ δ' μαχαίρας Εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.” Diogenes Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII.

Ver. 601. — αἶκε θέησιν.] Cod. Harleian. αἶκε ἰθάλησιν.

Ver. 604.

Ἄλλοι δ' αὖ θρέξασκον σίχας ἀπὴλοισι.
 Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν φείτσαθ' ὁμιλῶ
 Τερπόμενοι· δοιὼ δ' κυδιστήηρε κατ' αὐτὰς
 605 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδύναντο χεῖρας μέσας.

Ἐν δ' ἐτίθει πόλαμοιο μέλα δένον Ὀκεανοῖο,
 Ἀνύσα παρ πυμάτιω ζάκον πύκα ποιητοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε ζάκον μέλα τε σιβαρόν τε,
 Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
 610 Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, πρόχφοις ἀεργῆαν,
 Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δ' ἤρυσεν λόφον ἦκε·
 Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἐανὺ καυσίεροιο.

Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.

Multa verò pulchram choream circumstabat turba

Oblestantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos

605 Cantum exordientes agebant-se per medios.

Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,

Orbem propter extremum scuti affabrè facti.

At postquam fabricatus erat Scutum manúmque solidúmque,

Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:

610 Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,

Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureámque Cristam superimposuit:

Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δ' κυδιστήηρε κατ' αὐτὰς.] Sic *Odyss.* δ', 153;

Ὡς αἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑπερφῶδες μέλα δένον

Γόττες ἀδὲ ἴται Μενελάω κυδαλίμω,

Τερπόμενοι· μέλα δὲ ζών ἱμέλπει ὁ θεὸς αἰδοῦς,

θεμίζον· δοιὼ δ' κυδιστήηρε κατ' αὐτὰς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδύναντο κατὰ μέσσω.

Ὁ δ' Ἀχιλλεύς· ἔμμενον εἰς τὸ τῷ Μενελάω ἐμμενον ἱμέλπειν αἰς προσῆκε σίχας, ἔτ' Ἀχιλλεύς παιδείας ἀλλότρετον ἐποίησε, ἔτ' τῷ βασιλεὺς ζωφροσύνης· ἀλλὰ ἔτ' τῷ Κρηϊκῷ χορῇ τ' ὅδ' ἐξείλαν, ὅστις μὲν τὰ ποιήματα τ' ἔργα τῶντων· “Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν φείτσαθ' ὁμιλῶ Τερπόμενοι· δοιὼ δ' κυδιστήηρε κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδύναντο χεῖρας μέσας.” Ὡς ἀνίατον γίνεσθαι πάντας τὴν ἐξάρχοντες, μακρὴν δυνάμειν τ' ὅδ' ὅδ' ἀναφορὰς σαφίαν. *Atheniens, Lib. IV, cap. 27, 28.*

Ver. 605. — ἱμέλπει.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Atheniens*, locum jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἱμῖνον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει πόλαμοιο μέλα δένον Ὀκεανοῖο.]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago

Aurea, sed fluctu spumabant cœrula cano. *Æn. VIII, 671.*

Ἀμφὶ δ' ἵτω βέν Ὀκεανὸς πλῆθος λακός·

Πάν δ' ἱμῖνον ζάκον πάλαιδαλον—.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 314.

Ver. 609, &c. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, — Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἐανὺ καυσίεροιο.]

Terribilem cristis galeam flammæque vomentem,

Fatiferumque ensē, loricam ex ære rigentem,

Sanguineam, ingentem: qualls cum cœrula nubes

Solis inardescit radiis, longèque resulget.

Tum leves ocreas electro auroque recocto. *Æn. VIII, 620.*

Ibid. — ἄρα.] Deinceps —

Ver. 610. — κόρυθα βριαρὴν.] *Al.* κνήμιον βριαρὴν.

Ver. 611. — ἤρυσεν.] Pronuntiabatur ἤρυσεν. Nam prima necessariò producitur. Vide suprâ ad γ', 523.

Ver. 612. — ἱμῖνον.] Vide suprâ ad ver. 352; & ad γ', 385.

Ver. 615.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῖης,
 Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰήρας.
 615 Ἢ δ', ἱρήξ αἶς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπῳ νιφένι,
 Τάχιστα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus,
 Coram matre Achillis posuit sublata.
 615 Illa verò, accipiter tanquam, defiliit ab Olympo niveo,
 Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἢ δ', ἱρήξ αἶς, ἄλλο κατ' Οὐ-
 λύμπῳ.]

At Venus æthereos inter Dea candida
 nimbo

Dona ferens aderrat ———.

Æn. VIII, 608.

Ibid. — [ἱρήξ.] Δασυμήδης μὲν ὁ ἱρήξ, ψι-
 λῆς δ' ἰωνικῶς ὁ “ ἱρήξ.” *Εὐσταθ.* Sic

Iliad φ', 494; ἢ ῥέ θ' ἰσὶ ἱρήξ ———.

Ibid. — νιφέντι.] De hujus vocis pro-
 sodia, vide suprâ ad μ', 280.

Ver. 616. Τάχιστα μαρμαίροντα παρ' Ἡ-
 φαίστοιο φέρουσα.] *Cod. Harleian.* Τάχιστα κα-
 λὲ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἀναστῆ. Ut su-
 præ *ver.* 137.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ΄

Ἑπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Τ΄.

Θέτιδ' ὁμοιάσκει Ἀχιλλεῖ τὰ ὄπλα τῷ δὲ Ἡφαιστῷ, συναγαγὼν εἰς ἐκ-
 κλισίαν τὴν ἑλλάνης ὃ ἦεν ἀπὸ ῥέουσιν ποταμῶν τὴν μινιδ', καὶ λαμβά-
 νει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσων ἐπέχει. Τροίην δ' ἀνιλομήδων
 ἐκείνων, αὐτὸς ἄσπετος ἀλκιμῆς ὀπλίξει, καὶ τροίαν ἐξάσει ἐπὶ τῷ πόλεμον.
 ὃ δ' ὅστις τῷ ἵππῳ αὐτοῦ ἐάσῃ τὴν ἰσομήδων αὐτῷ ἀναίρεισιν κατὰ μακρῶν.
 ὃ δ' ἐπὶ πηλῆϊ.

Ἐπιγραφαί.

Μινιδ' ἀπὸ ῥέουσιν.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέλθῃ χόλῳ, καὶ ἔκθοι δὲ Ἀχιλλεύς.

Ἡ δ' ὅς μιν κροκόπεπλῳ ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοαίων
 Ὠρενυβ', ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Ἡ δ' εἰς νῆας ἵκανε, θεῶν παρὰ δῶρα φέρουσα.
 Εὖρε δ' Πατρόκλῳ εὐκλείμῳ ὃν φίλον υἱόν,
 5 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταῖροι

A Urora quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
 Exorietur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus.
 Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens :
 Invenit autem Patroclo circumfufum suum charum filium,
 5 Plorantem stridulè : multi autem circum ipsam socii

Ver. 1, 2. Ἡ δ' ὅς μιν κροκόπεπλῳ ἀπ' Ὠ-
 κεανοῖο ῥοαίων Ὠρενυβ'.]

Oceanum interea surgens Aurora relin-
 quit.

Æn. IV, 129.

— croceum linquens Aurora cubile.

ibid. 584.

Vide suprâ ad α', 477.

Ibid. — ἀπ' Ὠκεανοῖο.] Cod. Harleian. ἐπ'
 Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὠρενυβ'.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Similitérque infrâ
 ver. 22. ἀθανάτων. Vide suprâ ad α', 398.

Ibid. — φέροι.] Cod. Harleian. φέρη.

Ver. 3. Ἡ δ' εἰς νῆας ἵκανε, θεῶν παρὰ δῶ-
 ρα φέρουσα.] Vide suprâ ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Quâ ratione,
 Κλαίοντα hîc ultimam producat; item α',
 ver. 39; & ἔχον, ver. 43; & γδ, ver. 49;
 vide suprâ ad α', 51.

Ver. 7.

Μύρονθ'· ἢ δ' ἐν ποῖσι παύσαιτ' δια δαίων,
 "Εν τ' ἄρα οἱ Φῦ χερὶ, ἐπὶ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἱμόν, τῆτον μὲν ἑάσομαι, ἀχνύμενοί περ,
 Κῆρυξ, ἐπιδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθην·
 10 Τυὴ δ' Ἠφαιστοῖο πάρεσσι κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἳ ἔχουσιν ἀνὴρ ὅμοιοι φόρησέν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ καὶ τεύχε' ἔθηκε
 Πρόθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα·
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλετ' ὄμ'·, ἔδ' ἐτι τῆ
 15 Ἀλλ' ὡς εἰσίδειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 "Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χολή· ἐν δ' οἱ δῶκε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥς τε λείας ἐξεφαάνθη·
 Τέρπειο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶκε

Lamentabantur : inter hos verò affuit augustissima deorum,
 Inque ejus hæsit manu, verbâque fecit, dixitque :

- " Fili mi, hunc quidem finamus, dolentes licet,
 " Jacere, quandoquidem primum Deorum consilio interfectus est :
 10 " Tu verò à Vulcano allata incluta arma accipe,
 " Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.
 Sic sanè locuta Dea arma deposuit

Ante Achillem : illa verò sonitum-edidere facta-artificiosè omnia.
 Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit

- 15 Contrà aspicere, sed territi-diffugerunt : At Achilles
 Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira ; intùs autem ei oculi
 Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt :
 Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.

Ver. 7. — ἄρα.] *Ut fieri solet* —.

Ver. 8. — ἑάσομαι.] Vide suprâ ad δ',

42.
 Ibid. — ἀχνύμενοι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 10. Τυὴ δ' Ἠφαιστοῖο πάρεσσι κλυτὰ τεύχεα δέξο.]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
 Munera —. Æn. VIII, 612.

Ver. 12. — καὶ τεύχε' ἔθηκε.] Cod. Har-
 leian. κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in
 uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 13. Πρόθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτὴν
 πρόθεν ποδῶν.

Ibid. — ἀνέβραχε.] De hujusmodi ὀνομα-
 τισμῶν, vide suprâ ad γ', 363; & ad δ',
 125, & 455.

Ibid. — δαίδαλα.] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. "Ὡς εἶδ', ὥς μιν.] Sic apud *Vir-*
gilium :

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit
 error! *Ecl.* VIII, 41.

Item apud *Theocritum* :

Ὡς ἴδον, ὥς ἱμάνην, ὥς μου σφεὶ θυμὸς

ἰάφθη.

Idyll. II, 81.

"Ὡς ἴδον, ὥς ἱμάνην, ὥς ἱς βαθυῶ ἄλλοι
 ἱερώα.

Idyll. III, 41.

Ver. 17. — ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλε-
 φάρεσσιν. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ibid. — ἐξεφαάνθη.] Ita ex duobus MSS
 edidit *Barnesius*. *Al.* ἐξεφαάνθη. Utrum-
 que, ut opinor, ferri potest. Vide suprâ ad
 γ', 435, & 617.

Ver. 18. Τέρπειο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῶν
 ἀγλαὰ δῶκε.]

Ille deus donis & tanto lætus honore
 Expleri nequit, atque oculos per singula
 volvit :

Miraturque, interque manus & brachia
 versat

Terribilem cristis galeam, —.

Æn. VIII, 617.

Talia, per clypeum Vulcani, dona pe-
 rentis

Miratur. —

ibid. 729.

Quorum priore in loco *Virgilium* *Homerum* in-
 periozem existimat *Scaliger*, *Poetic. Lib.* V,
cap. 3.

Ver. 19.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειτ, δαίδαλα λείσων,
20 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἐπεὶ πτερόεντα πρόσηυδα.

Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἱ δ' Ὀπικεῖς
ἔργ' ἐμὴν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.

Νῦν δ' ἦτοι μὲν εἰς θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δεῖδω, μή μοι πῦρ Μενoitis ἀλκιμον ἦν ἀλάστω.

25 Μῦσαι καδδύσαι καὶ χαλκοῦ πτεροῦ ἄντ' αἰσῶν
Εὐλας ἐγείνων, αἰκίωσιν δ' ἵκετον.

Ἐκ δ' αἰὲν πεφασθαι, καὶ ἡ χροα πάντα λαπείη.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ λα θεὰ θέτις ἀνδροπέττα.

Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ Φρεσὶ (ἦσι μελόντων)
30 Τῷ μὲν εἰς πειρήσω ἀλαλχέην ἀλῆα φόβω.

Μῦσας, αἱ γὰρ τε φῶτας ἀνδροπέττας καλέουσιν.
Ἦν περ γὰρ κείτ' ἐπεὶ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,

Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χροα ἡμπεδῶ, ἢ δ' ἀνδρῶν.
Ἀλλὰ (ὅ γ' εἰς αἰσῶν καλέσας ἦρας Ἀχαιῶς,

35 Μῦσιν ἀνδροπέτων Ἀγαμέμνονι, ποιμνὶ λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσαιο, δύσω δ' αἰκίω.

At postquam mente suâ delectatus artificiosa aspiciens,

20 Continuo matrem suam verbis alatis allocutus est :

“ Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par

“ Opera esse immortalium, neque mortalem virum perfecisse :

“ Nunc verò ego quidem me armabo ; sed perquam graviter

“ Timeo, nè mihi intercè Menœtii fortem filium

25 “ Muscæ ingressæ per ære-inflicta vulnera

“ Vermes intus generent, deturpèntque cadaver ;

“ (Vita nempe adempta est,) inque corpore omnia putrescant.

Ei autem respondit deindè dea Thetis pedes-argentea :

“ Fili, nè tibi hæc in animo tuo sint-curæ :

30 “ Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina

“ Muscas, quæ sanè viros pugnâ-interfectos comedunt.

“ Et si enim jaceat vel integrum in annum,

“ Usque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.

“ Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,

35 “ Irâ renuntiatâ Agamemnoni, pastori populorum,

“ Continuo prorsus ad pugnam armator, induéque fortitudinem.

Ver. 19. — φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειτ.] Cod. Harkian. φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειτ. Al. φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειτ, & φρεσὶ ἦσιν ἐτάρπειτ.

Ver. 23. — θωρήξομαι.] Notandus hîc maximè proprius vocis Medice Usus. Μετὰ ἡμπεδῶ. Vide suprâ ad γ', 168 ; & ad γ', 141.

Ver. 26. — αἰκίωσιν.] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide suprâ ad ε', 140.

Ver. 27. — πεφασθαι.] Vide suprâ ad ε', 37 ; & ad ε', 164.

Ibid. σαπείη.] Al. σαπείη.

Ver. 31. — αἱ γὰρ τι.] Quæ scilicet —

Ver. 32. “ Ἦν περ.] Cod. Harkian. Εἴ περ.

Ver. 33. — τῷδ'.] Al. τῷ γ'.

Ver. 35. Μῦσιν ἀνδροπέτων.] Nullâ ex analogiâ produci potest istud ὅ. Pronuntiabatur fortè ἀνδροπέτων, vel ἀνδροπέτων. Vide suprâ ad ε', 342. Al. ἀνδροπέτων. Ita infrâ φ', 283 :

“ Οὐ γὰρ τ' ἡμεῖς ἀνδροπέτων —

Et ver. 329 ejusdem libri :

Μὲ μιν ἀνδροπέτων —

Ver. 36. — δύσω.] Vide suprâ ad ε', 109.

- ὣς ἄρα φωνήσασα, μέθυ πολυθαρσές ἐνῆκε.
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ ἐνέκλαρ ἐρυθρὸν
 Στάξει καὶ ῥινῶν, ἵνα οἱ χεῖρας ἐμπιέσθῃ εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πρὸ θύνα θαλάσσης δι' Ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλία ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μέεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰηία νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δολῆρες.
 45 Καὶ μὲν οἳ τότε γ' εἰς αἰορήν ἴσαν, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξέφανε, δῆρ' ὃν μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δ' ὅτε (καζούτε βατὶν Ἀρεῶν θεράποντες,
 Τυδείδης τε μέγ' ἐπὶ πολέμῳ, καὶ δι' Ὀδυσσεύς,
 Εἰχ' ἐρείδομεν, ἔτι γὰρ ἔχον ἑλπεῖα λυγρὰ.
 50 Καδδὲ μὲν πρώτη αἰορὴ ἴζοντο κίοντες.
 Αὐτὰρ ὁ δευτέρῳ ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀλαμέμνων,
 Ἐλκ' ἔχων· καὶ γὰρ ἐνὶ προτέρῃ ὑσμίνῃ
 Οὐτὰ Κόων Ἀντίνοοιδης χαλκῆρ' ἔδρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀσπλίοθησαν Ἀχαιοί,
 55 Τοῖσι δ' ἀνιστάμεν μείεφ' ὁδοῖα ὤκυσ' Ἀχιλλεύς.

Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.

Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum

Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.

- 40 Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
 Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:
 Et quicumque etiam antea navium in cœtu solebant manere,
 Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
 Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:

- 45 Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quod Achilles
 In conspectum-se-dederat; diù enim pugna abstinerat tristis.
 At duo claudicantes ibant Martis famuli,
 Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
 Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:

- 50 In primâ autem concione confederunt profecti.

At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
 Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugna
 Vulneraverat Coon Antenorides seratâ hastâ.

Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,

- 55 Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξει — Αὐτὰρ.] Codex.
 Harleianus inter hos duos versus inserit:

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔχασ' ἀπίσθη θέτις ἀρ' ἑλπεύ-
 σιζα,

Ver. 41. Σμερδαλία ἰάχων.] Vide supra
 ad δ', 456.

Ver. 42. — μέεσκον.] Mansere solebant.
 Ita optimè constat Temporum ratio. Vide
 supra ad γ', 84; & ad δ', 37.

Ver. 43. — αἰθία.] Cod. Harleian. ἡ.

Ver. 46. — ἐπίπαιτ'.] Ita Cod. Harleian.

Al. ἀπὶ πᾶντ'.

Ver. 49. — ἑλπεῖα λυγρὰ.] Al. αἰθία λυ-
 γρά.

Ver. 53. Οὐτὰ.] Vide supra ad γ', 192.

Ibid. Οὐτὰ Κόων Ἀντίνοοιδης.] Suprà, λ',
 252.

- Ἀτρεΐδῃ, ἢ ἄρ τι τὸδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ ἢ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχύνμεν κῆρ,
 Θυμοβόρῳ εἰδὲ μένι' ἡναιμν, εἵνεκα κέρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νῆαςι κατὰ κλῆρμ' Ἀρεμίς ἰώ,
 60 Ἡμεῖσι τῷ, ὅτ' εἰὼν ἐλομην Λυρνησσὸν ὀλέσθαις
 Τῷ κ' ἢ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἀπώλον ἔδας,
 Δυσμνήων ἐπὶ χερσίν, ἐμὸν ὑπομνήσαντο.
 Ἐκδοε μὲν ἢ Τρωσὶ πὸ κέρδιον αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Διφρὸν ἐμῆς ἢ σῆς εἰδὲ μνησέσθ' οἶω.
 65 Ἀλλὰ γὰρ μὲν προέτιχθαι εἰσόμεν, ἀχύνμεν περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον, δαίμασ' ἀνέσσει ἀνάγκη.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν εἰὼ παύω χολόν, ἔδῃ τί μ' ἐχρή
 Ἀσκελέως αἰεὶ μὲν ἐκινέμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσον
 Ὀτρυνὸν πόλεμονδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,

" Attride, omnino hoc utique utilius

" Foret, tibi & mihi; quando nos quidem dolentes corde,

" Animum-rodente contentione irati fuimus, gratiâ puellæ.

" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,

60 " Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:

" Tum sanè non tot Achivi mordicis prehensissent immensum flammam,

" Hostium manibus-strati, me iram-fovente.

" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos

" Diu meæ & tuæ contentionis memores-fore puto.

65 " Sed ea quidem antè-acta-esse sinemus, dolentes licet,

" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

" Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omnino me par est

" Pertinaciter usque irasci: sed age ocyùs

" Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρεΐδῃ, ἢ ἄρ τι.] Συναΐσαν ἢ [Ο. μῆδ' αὐτὴς [Αἰακῶν & Ἀχιλλεύου] οὗς ταυτὴν ἀλλήλους ὅτι τ' ἐκκλησίας μῆδ' αὐτῶν. τ' μὲν τ' Θέτιδ' ἐκδοῦναι, " Ἀτρεΐδῃ, ἢ ἄρ τι τὸδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον " Ἐπλετο, σοὶ ἢ ἐμοί, " ἔτα ἐπαράμεινον τῇ περὶ τ' ἀπὸ χείρας ἢ ἀπὸ χερσὶν τὰς ἐμὰς τ' ἐμὴν συμφορὰς. τ' βασιλεῖα ἢ αὐτῶν ἡμῶν οἶα, ἢ μοίᾳ, ἢ ἔρινναι. δοκ' ἢ μοι δαίμονες, ὅπως ἐν δρομῶν, (τοῖς περὶ κειμέν- ας αὐτὸν οἶον οἶον χερσὶν.) ὅτι γὰρ τῶν μὲν βασιλείας μὲν ὕβρις περὶ τὴν, μὲν τῇ δυνάμει γὰρ περὶ ἀπαν, μὲν ἐφίενται τῇ δυνάμει καὶ ἄλλῃ, θάλαττα χερσὶ γαλῶν, ἢ ἰσχυρὸν φερόμενον. παρακλῆν ἢ αὐτοῖς γε- νῆας, ὑποκλῆν βασιλικῶν μὲν δουλεύουσιν, φέρει ἢ ἐκκλησίας ἢ περὶ τὰς ἐκκλησίας, &c. Julian. Imperat. Orat II; sub initio.

Ibid. — — ἢ ἄρ τι. ἢ.] Αἰ. ἢ ἄρ τι π'.

Ver. 57—65. — ἀχύνμεν — ἀχύνμεν. — α.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ εἰδὲ.] Cod. Harleian. Θυμοβόρῳ εἰδὲ.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νῆαςι κατὰ κλῆρμ' Ἀρεμίς.] " Ὅτι ἢ οἱ αἰθνήσιοι θάλαττα τῇ γυ- ναικῶν Ἀρεμίδι ἐδόκεν ἀνακτεῖσθαι, ὡς οἱ τῇ ἀνδρῶν τῇ Ἀπόλλωνι, πολλαχὲ ἀντὶ ὁ Παι- τῆς. Eustath.

Ver. 60. — Λυρνησσὸν.] Πόλις τ' Ὑποκλα- κίς Θέτις τ' Κιλικίας. Schol.

Ver. 61. — ὀδᾶξ ἔλον ἀπώλον ἔδας.] Vide suprâ ad β', 418.

Ver. 62. — ὑπομνήσαντο.] Vide suprâ ad ι', 426.

Ver. 65. — προέτιχθαι.] Δοκῆναι προε- γονίαι. Schol. inedita in Codice Harleiano, ad σ', 112.

Ibid. — ἰάσσεσθ' οἶω.] Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἦτοι.] Cod. Harleian. Νῦν δ' ἦτοι.

Ver. 69. Ὀτρυνὸν πόλεμονδε.] Vide suprâ ad ν', 44.

Ibid. — καρηκομόωντας.] Vide suprâ ad ν', 310.

- 70 Ὀφρ' ἔτι ἐ Τρώων πείσσομαι ἀντίῳ ἐλθόντι,
 Αἶκ' ἐθέλω δ' ὅππῃ γένυσιν ἰάσθην· ἀλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
 Δῆϊς ἐν πολέμοιο ὣς ἔχεῃ ἡμετέροιο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 75 Μῆωιν ἀπειπὸν μὲν Πηλεΐων.
 Τοῖσι δ' ἣ μείλειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀλαμέων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, εἰδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηῃ,
 Ἐσαότ' μὲν καλὸν ἀκνέμεν, εἰδ' εἰοικέν
 80 Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ὅππῃ μὲν πρὸς ἐόντα.
 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκνέσσει,
 Ἥ εἴποι; βλάβει δ' ἣ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν εἰδὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σιώθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

- 70 “ Ut adhuc etiam Troüm periculum-faciam obvius profectus,
 “ Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
 “ Libentèr ipsorum genu flexurum esse, qui quidem effugerit
 “ Ardenti è praelio fugatus vi hastæ nostræ.
 Sic dixit: Lætati autem sunt benè-ocreati Achivi,

- 75 Iræ cùm renunciâsset magnanimus Pelides.
 Inter hos autem locutus est & rex virorum Agamemnon,
 Ex-eo-ipso-loco, à sede neque in medios prodiens stabat:

- “ O amici, heroës Danaï, famuli Martis,
 “ Stantem quidem decet vos audire, neque convenit
 80 “ Interpellare: grave enim, peritus licèt quis sit.
 “ Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit,
 “ Vel dicere? Impeditur autem, canorus licèt concionator.
 “ Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: sed vos cæteri
 “ Intelligite, Argivi, sermonemque diligentèr cognoscite quisque.

Ver. 70. — ἀντίῳ ἐλθόντι.] Al. ἀντίον ἐλ-
 θάν.

Ver. 72. Ἀσπασίως.] Vide supra ad α,
 140.

Ibid. — γόνυ κάμψεν.] Recentiorum non-
 nullos hanc phrasin de submissione & suppli-
 catione accepisse testatur Eustathius. Mirè
 autem Barnesius: “ Libentèr in genua se
 “ submissurum, Deo gratias agentem, quidd
 “ evaserit.” Meliùs Porphyrius; Οἱ φεύ-
 γοντες, τελαμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· αἱ δὲ καθήμενοι,
 κίκαμενοι. Ἀσπασίως ἔν, φησι, καθεδῆν
 ἢ φευγόντων τις ἐν τῷ πολέμῳ· ὅς δ' ἀνα-
 παύσῃ ἑαυτὸν, ἢ τὰ σκέλη, ἐν τῷ συντόνῳ τ'
 φυγῆς δρόμῳ καθίσας. Quæst. Homer. 22.

Ver. 77. — ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.] Al. ἐν
 μέσσοισι παρασάς.

Ver. 79. Ἐσαότ' μὲν καλὸν ἀκνέμεν.]
 Εἰδὼς ὁ Ἀλαμέων, ὅτι μέλλει θορυβῆσθαι,
 ὡς αἰτίῳ γέγονας φθορᾷ τῇ Ἑλληνικῇ στρα-

τιᾷ, εὐσυχίαν ἑαυτοῦ ἀποκατασκευάζει, λέγων
 δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι.
 ἔτι οἱ δὲ καθεδόμενον τὸν Ἀλαμέωνα ὑποτί-
 σαν δημηγορεῖν. Schol. MSS apud Barnesi-
 um. Ἀριστάρχῳ ὡνέθη παραίτατον ἔχον τ'
 λόγον· αἶς, διὰ τὸ τελεῶσθαι, τῷ Ἀλαμέων
 συλχερεῖν ἀξιοῦντο, εἰ καθήμενοι λέγουσιν ἢ
 φασιν, διὰ τὸ το ἀνέθης τὸ, “ Αὐτόθεν εἰ-
 “ δης, εἰδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.” Ἀπὸ δὲ
 ἢ παραίτατος· εἰ γὰρ τ' ἐνδοῦα τίτρωι, ἀλλὰ
 τ' χεῖρα· ἔτι δὲ τίτρωι, ὥς μὲν ὕστερον,
 αὐτὸς ἀποσφάττει τ' κάπτει. Ἐάν ποτε κί-
 καμενός ᾖ ὁ εἰχόμενος, π, “ Αὐτόθεν εἰ-
 “ δης,” ἀκυσόμεθα ὅτι τῷ ἡδ' Ἀριστῶν συ-
 νεδρεῖ. ὥς· ἐν ἐκείνῳ ὅττι λέγει αὐτὸν ἢ
 ἐν ἐν μέσσοις τῷ πλῆθει. Porphyg. Quæst. Ho-
 mer. 23. Τινὲς τῷ Ἐσαότῳ ἐκείνῳ τ' ἀ-
 γουσιν· ἢ ὅτι ῥήματα λαβόντες αὐτὸ, Ἐσαότῳ
 φασὶ τὸ εὐκαθῶς ἢ ἡσύχως· ἵνα λέγῃ, ὅτι δὲ
 μετὰ ἡσύχιας ἀκνέειν. Eustath.

Ver. 85.

85 Πολλάκι δὴ μοι τῷτον Ἀχαιοὶ μῦθον εἶπον,
καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' ὅπκ' αἰτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἡεροφοῖτις Ἑριννὺς,
οἳ τέ μοι εἰν αἰσῶν φρεσὶν ἔμβαλον ἄγχιον ἄτλω,
Ἡμαί τῳ, ὅτ' Ἀχιλλεὺς γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
90 Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαίμην; θεὸς δ' ἅπαντα τελευτᾷ.
πρέσβη Διὸς θυγάτηρ Ἀτὴ, ἡ πάντας αἵσται,
οὐλομένη, τ' μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἔ γ' ἐπ' ἔδῃ
πίπνα, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κρείσσεια βαίνει,
βλάπτεισ' ἀνθρώπους· καὶ δ' ἐν ἑτέρου γε πέδῃσιν.
95 καὶ γ' ὅθι νῦν ποιεὶ Ζεὺς ἄσασα, τὸν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τ'
Ἡρῇ, θῆλυς ἔσσα, δολοφροσυνῆς ἀπάτησεν,
Ἡμαί τῳ, ὅτ' ἐμελλε βίβω Ἡρακλεείῳ
Ἀλκμήῃ τέξεσθαι εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
100 Ἡπιὸν γ' ἄχόμην μελέφῃ πάντεσσιν θεοῖσιν·

85 " Sæpe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,
" Et mihi convitiari-soliti-sunt: ego autem non in-causâ sum,
" Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinnyes,
" Qui mihi in concione menti injecerunt sævam noxam,
" Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.
90 " Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
" Veneranda nempe Jovis filia Ate, [Noxa,] quæ omnes noxâ-afflicto
" Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum
" Appropinquat, enimverò illa per virorum capita incedit,
" Lædens homines: alterum enim saltem concertantium malo-irretit.
95 " Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum
" Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc
" Juno, sæmina licet, dolis decepit,
" Die illo, quo erat vim Herculeam
" Alcmena paritura pulchris-cinctâ muris in Thebe.
100 " Ille sanè glorians dixerat inter omnes deos;

Ver. 85. — δῆ.] Vide suprâ ad ξ', 433.
Ver. 86. — νεικείεσκον.] Vide suprâ ad
cap. 42; & ad ε', 221.
Ibid. — ἐγὼ δ' ὅπκ' αἰτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς.]
Non tibi Tyndaridis facies invisâ La-
cæne
Culpatulve Paris; verum inclementia
Divum
Has evertit opes, ——— Æn. II, 601.
Fati ista culpa est ———
Senec. OEdip. ver. 1019.
Ver. 91 & 129. — αἵσται.] Vide suprâ ad
i, 116.
Ver. 92. — τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες.]
Ὁμοῦ Ἀτλῶ θῖον τι φρεσὶν εἶναι καὶ ἀπαλῶ·
τῆς γὰρ πόδας αὐτῆς ἀπαλὰς εἶναι λέγει·
— τ' μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἔ γ' ἐπ' ἔδῃ
Πίπνα, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κρείσσεια
βαίνει. Καλῶς ἔν μοι δοκεῖ τυχμῆσιν τ' ἀ-
ποπλάσσειν, ὅτι ἐκ ὅτ' οὐκ ἀνδρῶν καί νη, ἀλλ' ὅτ' ἀνδρῶν καὶ. Plato in Convivio.

Ibid. — τ' μὲν.] Cod. Harleian. τῆς μὲν.
Atque ita in uno MS scriptum repperit Bar-
nesius.
Ver. 93. — ἀλλ' ἄρα ἦγε.] De hujusmodi
syntaxeos elegantia & venustate, vide suprâ
ad γ', 409.
Ver. 94. — καὶ δ' ἐν ἑτέρου γε πέδῃσιν.]
Ἐνα γὰρ τινὰ ἔλαψεν, ὅτι μὴ πολλὰς. Schol.
Malè. Vox enim ἑτερον hoc sensu accipi
nullo modo potest. Eustathius rectè exponit,
καὶ ἐξ ἑτέρων τ' ἑτερον.
Ver. 95. καὶ γ' ὅθι νῦν ποιεὶ Ζεὺς ἄσασα.]
Al. καὶ γ' ὅθι νῦν ποιεὶ Ζεὺς ἄσασα. Al. καὶ
γ' ὅθι ποιεὶ Ζεὺς ἄσασα. Legendum fortassis
καὶ γ' ὅθι ποιεὶ Ζεὺς ἄσασα. Vide suprâ ad
λ', 340.
Ver. 98. — βίβω Ἡρακλεείῳ.] Vide su-
prâ ad ν', 758.
Ver. 99. — εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλῶς
τυχμῆσιν, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὅτι Ἀμ-
φίον καὶ Ζεὺς αὐτῶν τέλει χρίσθαι. Schol.
Ver. 102.

- Κέκλυέ με, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι,
 Ὅφρ' εἰπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνάει·
 Σήμερον ἄνδρα φώωσδε μοι ὅς κ' ἔειπεν
 Ἐκφανεί, ὃς πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,
 105 Τῶν ἀνδρῶν γυνεῆς, οἳ θ' αἵματι ἐξ ἐμῶ εἰσι.
 Τὸν ᾧ δολοφρονέεσσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 Ψάσῃσιν, εἴδ' αὖτε τέλει μύθῳ ὀπιθήσεις.
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρεον,
 Ἥ μιν ἔ πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξειν,
 110 Ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μέλα ποσσὶ γυναικὸς
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γνέθλης.
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνῃ ἐνόησεν,
 Ἄλλ' ὅμοσεν μέλαν ὄρεον, ἔπειτα ᾧ πολλὸν αἰάθη.
 Ἥρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 115 Καρπαλίμως δ' ἵκει Ἄργι' Ἀχαιϊκὸν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφθίμῳ ἄλοχον Σθενέλῃ Περσηϊάδαο·
 Ἥ δ' ἐκὺφ Φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομα εἰσήκε μείς·
 Ἐξ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσδε, καὶ ἡλιτόμῳ ἐόντα·
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τέκον, χέε δ' Εἰλειθυῖας.
 120 Αὐτὴ δ' αἰγέλεσσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·

- “Auscultate mihi, omnésque dii, omnésque dæ,
 “Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet :
 “Hodiè virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithya
 “Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
 105 “Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
 Hunc verò dolos-meditans allocuta est veneranda Juno :
 “Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.
 “Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
 “Reverà cum omnibus finitimis imperaturum,
 110 “Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
 “Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
 “Sic dixit : Jupiter autem neutiquàm fraudem sensit,
 “Sed juravit magnum juramentum, deindè verò magnum malum-acceptit.
 “Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
 115 “Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique nôrat
 “Generosam uxorem Stheneli Perseïdæ.
 “Ea verò gestabat-utero-charum filium, septimo ineunte mense :
 “Eduxit autem in-lucem, nondum licèt allécutum justum-mensium-numerum ;
 “A'cmenæ verò inhibuit partum, repressitque Ilithyas :
 120 “Ipia autem renunciatura factum, Jovem Saturnium allocuta est :

Ver. 102. — ἐνὶ στήθεσιν ἀνάει.] *Al.* ἐνὶ
 στήθεσιν ἀνάει.

Ver. 105. — οἳ θ'.] *Qui scilicèt* —.

Ver. 106. Τὸν ᾧ δολοφρονέεσσα προσηύδα.]
 ——— simulatâ mente locutam.

Æn. IV, 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] *Sin ita reverà sta-*
tuisi, age, &c. Vide suprâ ad 1, 167.

Ver. 113. — αἰάθη.] *Similiterque infra*

ver. 136, ἀδάδλω. Vide suprâ ad 1, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐ-
 λύμποιο.] Vide suprâ ad 1, 225.

Ver. 115. — ἐνθ' ἄρα.] *Ubi videlicèt* —.

Ver. 117. — εἰσήκε.] Vide suprâ ad 1,
 434, 492 ; & ad 1, 37.

Ver. 120. — Κρονίωνα.] De hujus vocis
 prosodiâ, vide suprâ ad 1, 265 & 397.

Ver. 123.

Ζῷ πάτερ, ἀρξικέραυνε, ἐπὶ τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 Ἦδη ἀνὴρ γέγων' ἐσθλός, ὃς Ἀρξίοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυδάδης, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 Σὸν γὰρ· ὃ οἱ αἰεὶς ἀναστέλλει Ἀρξίοισιν.
 125 Ὡς φάτο· τὸ δ' ἄχθ' ὅξυ κτ' φρένα τύψε βαθεῖαν·
 Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτίῳ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 Χωόμενθ' φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 Μήπολ' εἰς Οὐλυμπόν τε καὶ ἔρσνόν αἰσερόεντα
 Αὐτὶς ἐλδ' ἔσεσθ' Ἀτίῳ, ἢ πάντας ἀνδρῶν.
 130 Ὡς εἰπὼν ἔρριψεν αἶψ' ἔρσν' αἰσερόεντι,
 Χειρὶ περὶ σφαιρῆς· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 Τινὲς αἰεὶ σενάχεα, ὅθ' ἐὼν φίλου υἱὸν ὀρώτω,
 Ἔρσον αἰεὶς ἔχοντα, ὥς Εὐρυδάησ' αἰέθλων.
 Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρος
 135 Ἀρξίους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
 Οὐδυνάμην λελαθέσθ' αἵτης, ἢ πρῶτον ἀάσθην.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζῷς,

" At postquam noxam-accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

qui tamen hoc in loco non satis aptè cohæret. Vide suprâ ad 6, 119.

Rege sub Euryſtheo, fatis Junonis ini-
quæ,

- Ἀψ' ἐθέλω δρέσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' ὄρσθι πόλεμόνδε, ἢ ἄλλης ὄρνυθι λαός·
 140 Δῶρα δ' ἐὼν ὅδε πάντα παρὰ χεῖρ, ὅσα τοι ἐλθὼν
 Χθιζὸς ἐν κλισίῃσιν ὑπέχειο δι' Ὀδυσσέως.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ὀπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηθ'·
 Δῶρα δέ τοι θερσάποινες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 Οἶσχος, ὄφρα ἴδῃαι, ὃ τοι μῦθοικέα δώσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδισε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν αἶκ' ἐθέλησθα παρὰ χεῖρ, ὥς ὀππαικὲς,
 Ἦτ' ἐχέμεν, πάρος σοι· νῦν ᾗ μνησώμεθα χάρις
 Αἶψα μάλ'· ἔγ' ᾗ χρὴ κλοίοπδ' ἐνθάδ' ἐόντας,
 150 Οὐδὲ διαλείβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεϊον·
 Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃ
 Ἐχέει χαλκείῳ Τρώωνο' ἰέκοντα Φάλαγγας.
 Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 Μηδ' ἔτως, αἰαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεύ,

“ Iterum volo placare, daréque infinita dona.

“ At exurge ad pugnam & cæteras excita copias :

140 “ Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus

“ Hæsternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.

“ Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen ;

“ Dona autem tibi ministri, meâ ex nave sumpta,

“ Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo.

145 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles :

“ Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

“ Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,

“ Vel retinere, in tuâ potestate est : nunc verò recordemur prælii

“ Statim prorsus ; non enim decet verbis-tempus-terere hîc manentes,

150 “ Neque moras-trahere : Adhuc enim magnum opus interfectum :

“ Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat

“ Hastâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas.

“ Sic verò & aliquis vestrum memor cum viro pugnet.

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses :

155 “ Nè tamen sic, strennus licet sis, deo-similis Achille,

Ver. 138. Ἀψ' ἐθέλω δρέσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βερσιῶδ' ἢ ἀφ' ἑρ-
 σιν εἰς τ' Ἀτρεΐδῃ ἀναφέρων ὁ Ἀγάμεμνον, ὅπως
 “ Ἀψ' ἐθέλω δρέσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄ-
 “ ποίνα.” Καὶ γὰρ τὸ δέσθω, τὴν μὴ καλα-
 φρονεῖν ἐστὶ· ἢ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας,
 ἔλυσεν ἢ τ' ὀλιγωρίας δίδωκεν. Plutarch. ἀφ' ἑρ-
 σιν εἰς τ' Ἀτρεΐδῃ ἀναφέρων ὁ Ἀγάμεμνον, ὅπως

Ver. 139. — ὄρνυθι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 145. — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vi-
 de suprâ ad δ', 43 & 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρος σοι.] Al.
 Εἴτ' ἐχέμεν, παρὰ σοι. Quo modo legit &
 Codex Harleianus.

Ver. 150. — ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεϊον.]
 Ἦτοι περὶ τ' Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τ' ὅτι
 Ἐκτορὸς ἀ-αιετοῦ. Schol. Rectius autem
 hoc in universum de bello nondum confecto
 dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις.] Al. Ὡδ' τις.

Ver. 155. — θεοείκελ' Ἀχιλλεύ.] Vide suprâ ad
 β', 623.

- Νήσιας ὄτρυνε προῖ' Ἴλιον ἦας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσσε
 Φύλοπις, ὅτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι Φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν ᾗ θεὸς πνέσῃ μῆτορ ἀμφοτέροισιν.
 160 Ἀλλὰ πάσσαλ' ἀνωχθεὶ θεῆς ὅππ' ἔνυσιν Ἀχαιῆς
 Σίτῃ καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μῆτορ ἐστὶ καὶ ἀλή.
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καλειδυνώτα
 Ἀκμῶν σίτοιο διωήσε' ἄντα μάχεσθαι.
 Εἵπερ γὰρ θυμῷ γε μῆμοιναάα πολεμίζειν,
 165 Ἀλλὰ τε λάθρη γῆα βαρυῖε', ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβε' δέ τε γέναι' ἰόντι.
 Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορυσσάμετο καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμῆεσσι πανημέριον πολεμίζει,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἔδ' ἐτι γῆα
 170 Περὶν κάμνει, περὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἀνωχθεὶ
 Ὅπλειον· τὰ δ' ὅτ' ὤρεα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσω αἰορῶν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀθαλμοῖσιν ἴδωσι, ἥ δ' ὅτ' ἐφρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.

“ Jeunos impelle ad Ilium filios Achivorum

“ Cum Trojanis pugnaturus: quia non in exiguum tempus erit

“ Certamen, postquam primum congressæ fuerint phalanges

“ Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque.

160 “ Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos

“ Cibo & vino; hoc enim, robur est & vis.

“ Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem

“ Expers cibi poterit contra hostem pugnare.

“ Licet etenim animo utique prompto-fit ad pugnandum,

165 “ Tamen simul sensim membra gravantur, & occupant eum

“ Siti, & fames, noxamque trahunt genua cuncti.

“ Qui verò vir vini satur & cibi,

“ Cum viris hostibus totam diem pugnat,

“ Audiens omnino ei animus in præcordiis, neque quicquam membra

170 “ Prius defatigantur, quam omnes recedant à pugna.

“ Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube

“ Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

“ Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi

“ Oculis videant, túque animo tuo lætêris.

Ver. 157. — μαχεσσομένους.] Al. μαχη-
σομένους. Al. μαχησόμενοι.

Ver. 159. — πνέσῃ.] Al. πνέουσι.

Ver. 165. — βαρυῖε'.] Victorius, Var.
LeB. Lib. XXXVIII, cap. 21, ait, ex vete-
re Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eo-
rum, quæ σμασίαν ἐπαισδάτω ἔχουσιν, &
appellatur ἀναμύλλα; quibus, omni con-
tentione adhibitâ, melius nihil aptiusque ex-
cogitari possit.

Ver. 167. — κορυσσάμετο.] Quam se ip-
se saturaverit. Vide suprâ ad ver. 23. &
ad γ', 141.

Ver. 171. — σκέδασον.] Vide suprâ ad d,
140. Cæterum Codex Harleianus hîc legit
κίδασον.

Ver. 174. — σὺ δ' ὅτ' ἐφρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.] Ita
ex Eustathio edidit Barnesius. Al. σὺ δ' ἐφρε-
σιν ἦσιν ἰανθῆς.

- 175 Ὀμνύετω δὲ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασῆς,
Μή ποτε τ' εὐνῆς ὀπιθήμηναι, ἠδὲ μιγνύαι,
Ἦ, Θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναικῶν.
Καὶ ἧ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλασθ' ἔσω.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σέ δαίρι ἐνὶ κλισίῃς δρεσάσθω
180 Πιερῇ, ἵνα μὴ τι δίκης ὀπιδδῷς ἔχνηθα.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἐπεὶ δικάσιό τε κ' ἐπ' αἰῶνα
Ἔσσεαι· ἔ μιν γάρ τι νευροσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερόν γε χαλεπήνη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀλαμέμενον.
185 Χαίρω σεδ, Λαερτιάδῃ, τ' μύθον αἰκῆσας·
Ἐν μοίρῃ γ' πάντα δίδκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλε' δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ὀπορήσω, πρὸς δαίμονα· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρῃ,
190 Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρε
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὄρεια πρὸς τὰ μῦθον.
Σοὶ δ' αὐτῷ τὸ δ' ἐγὼν ὀπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κεῖνά μιν κέρηνας δρεσῆας παναχαιῶν,

- 175 “ Juret autem tibi jusjurandum, inter Argives surgens,
“ Nunquam hujus cubile ascendisse se, vel mistum-fuisse,
“ Quà mos est, Rex, & virorum & mulierum.
“ Quin & tibi ipsi animus in præcordiis placidus sit.
“ Ac deindè te convivio in tentoriis conciliet
180 “ Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
“ Atreide, tu verò deindè æquior & in alium
“ Eris: Haudquaquam enim indignè-ferendum, regem
“ Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
“ Illum verò vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon:
185 “ Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:
“ Rectè enim & ordine omnia obiisti & enumerasti.
“ Hæc sanè ego volo jurare, jubetque me animus,
“ Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
“ Maneat hîc eou:que saltem, festinans licet ad-certamen;
190 “ Mænete & alii omnes congregati, donec dona
“ E tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
“ Tibi verò ipsi hoc ego præcipio, & jubeo, ô Ulysses,
“ Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

Ver. 177. Ἦ, Θέμις ἐστίν.] Deest hic ver-
sus in Codice Harleiano.

Ver. 180. — ἵνα μὴ τι δίκης ὀπιδδῷς ἔχνη-
θα.] ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῷ ὀφειλόμενῳ πρὸς τὸ
δικαίως παρὰ χεῖρας. Schol.

Ver. 182. — ἔ μιν γάρ τι νευροσσητὸν, βα-
σιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι.] Ἀμφιπόλιν, διὰ τὴν
αἰτιατικὴν· ἐστὶ γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως·
ἔ νευροσσητὸν, οἱ βασιλεῖς ἀνδρῶν βλάβας καὶ τὴν
ἀδικίαν παρὰχέρας, ἀπαρέσσει αὐτῶν· ἐστὶ γὰρ
πε ἀπαρέσσεσθαι, τὸ τ' ἀδικεῖν ἐπαίρει· ἥτοι τὴν βλάβαν
ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐξ ἑαυτῶν. Porphyri. Quasi,

Homeric. 19. Ubi Editiones quidem Porphy-
rii, “ βασιλῆα, habent; ipse autem, “ βα-
“ σινηα, ” legisse videtur.

Ver. 183. — ἀπαρέσσεσθαι.] Barnesius le-
gendum conjicit ἐπαρέσσεσθαι.

Ver. 188. — πρὸς δαίμονα.] Al. πρὸς
δαίμονας.

Ver. 190. — ὄφρα κε δῶρε.] Al. εἰς τὴν
δῶρε.

Ver. 191. — ἐλθωσι.] Al. ἔλθουσι.

Ver. 193. Κεῖνά μιν κέρηνας.] Vide supra ad
ἀ, 309, 314, 338; & ad ζ, 434.

Ibid.

- Δῶρα ἑμῆς παρὰ νηὸς ἐναικέμεν, ὅας' Ἀχιλλῆϊ
 195 Χθίζον ἐπέσημεν δαΐσιν, ἀγέμεν τε γυναικάς.
 Ταλθύβιϑ' δέ μοι ὦκα κ' ἔσχατον ἄρυν Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 200 Ἄλλοίέ περ κ' μᾶλλον ὀφέλλετ' ταῦτα πένεσθ',
 Ὅππότε τις μέλαπαισων πολέμοιο γῆν',
 Καὶ μὲν ὃ ὅσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἑμοῖσι·
 Νῦν δ' οἱ μὲν κέα' δεδαΐγμεν, ὅς ἐδάμασεν
 Ἐλῖωρ Πελαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδ' ἔδωκεν·
 205 Ὑμῆς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρυνέειν· ἦτ' ἂν ἐγώ γε
 Νῦν μὲν ἀνώοιμι π' ἀλεμίζον ἦας Ἀχαιῶν
 Νήσιας, ἀκμύνε· ἅμα δ' Ἡελίῳ καὶ αὖτις
 Τεύχεσθ' μέγα δόρπον, ἐπὶ τισαίμεθα λάβειν.
 Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἑμοίε φίλον κ' λαίμῳ ἰείη
 210 Οὐ πόσις, οὐδὲ βρωσίς, ἐταίρ' τεθυηῶτ',
 Ὃς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαΐγμεν ὀξείῃ χαλκῷ

- “ Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
 195 “ Heri polliciti-sumus nos daturus esse, adducitôque mulieres.
 “ Talthybius autem mihi ocyûs per castra lata Achivorum
 “ Aprum quæsitum-apparet maclandum Jovique, Solique.
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles:
 “ Atride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 200 “ Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
 “ Quandò aliqua pôst-cessatio à pugnâ fuerit,
 “ Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:
 “ Nunc verò illi quidem jacent confossi, quos domuit
 “ Hector Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
 205 “ Vos autem ad cibum urgete: Ego sanè omninò
 “ Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
 “ Jejunos, impastos; ut verò sol occiderit,
 “ Parare magnam cœnam, postquàm ulti essemus contumeliam.
 “ Antè verò nequaquàm mihi quidem meum per guttur demittetur
 210 “ Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,
 “ Qui mihi in tentorio confossus acuto ære

Ibid. — πέρλας ἀρετῆς.] Καὶ Ὀμηρ. ὅς τις τις ἐπὶ νηὶ δαΐσιν [κρητὰς] προσηγέρσει·
 “ Ἐπὶ νηὶ δαΐσιν ἀρετῆς ἀναχαι-
 “ ὦν —” Καὶ πάλιν [infra ver. 248,]
 “ — δῶρα φέρω κρητὰς Ἀχαιῶν.” *Strabo.*
Geograph. Lib. X.

Ver. 194. Δῶρα ἑμῆς παρὰ νηὸς ἐναικέμεν.]
Strabo, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς
 παρὰ νηὸς ἐπὶ νηὶ. *Al.* ἑμῆς παρὰ νηὸς ἐπὶ
 νηὶ.

Ver. 197. — ἐτοιμασάτω.] *Vide* supra ad
 4, 140.

Ver. 200. — ταῦτα.] *Al.* πάντα.
Ver. 202. — ἦσιν.] *Cod. Harleian.* εἶσιν.
Ver. 204. — Πελαμίδης.] *Vide* supra ad
 4, 398.
Ver. 205. — βρωτὸν ὀτρυνέειν.] Quâ ra-
 tione, βρωτῷ, hic ultimam producat; item
 ὑπὲρ, *ver.* 216; *vide* supra ad 4, 51.
Ver. 208. Τεύχεσθ'.] *Al.* Τεύχεσθ'.
Ibid. — τισαίμεθα.] *Vide* supra ad 6, 116;
 & ad 7, 339.
Ver. 210. — τεθυηῶτ'.] *Vide* supra ad
 7, 46.

Ver. 212.

Ἀμῆϑ δ' ὀλίγισϑ, ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
Ζῆς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκ'.

225 Γασέρι δ' ἔπως ἐστὶ νέκυι πενθῆσαι Ἀχαιῆς·
Λίλω γ' πολλοὶ καὶ ἐπήτριοι ἡμᾶτα πάντα
Πίπλῃσι· πότε κέν τις ἀναπνύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τ' μὴ καὶ ἀθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἡμᾶσι δακρύσαντα.

230 Ὅσοι δ' ἀνὶ πολέμοιο περὶ συζυγοῖο λίπων',
Μεμνηθῶ πόσι καὶ ἐδῆύϑ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμνήεσσι μαχώμεθα νωλεμές αἰεὶ,

Ἐσάμενοι χροὶ χαλκὸν αἰτερέα· μηδὲ τις ἄλλω
Λαῶν ὀτρυνῶν περὶ δέμῃ ἰχθυναάδω.

235 Ἦδε γ' ὀτρυνὺς κακὸν ἔσσε', ὅς κε λίπη'

Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' αἰετοὶ ὀρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν εἰείρομ' ὅξυν ἄρηα.

Ἦ, καὶ Νέστορ ἦας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδῃ τε Μέλῃα, Θόαντά τε, Μηριόνῃ τε,

“ Messis autem perexigua, postquam inclinet lances

“ Jupiter, qui hominum arbiter pugnae est.

225 “ Ventre verò haudquaquam licet mortuum lugere Achivos:

“ Admodum enim multi & crebri diebus omnibus

“ Cadunt: quandò igitur quis respirare poterit a dolore?

“ Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit,

“ Patientem animum habentes, diem unam defletum.

230 “ Quotquot verò pugnae horrendae superfuerint,

“ Meminisse potius & cibi, ut adhuc acrius magis

“ Viris cum hostibus pugnemus indefinenter usque,

“ Induti corpus aere indomito: neque quis aliâ

“ Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.

235 “ Illa enim cohortatio male ei cedit, quicumque relictus fuerit

“ Apud naves Argivorum: sed omnes simul castris-egressi

“ In Troianos equum-domitores excitemus acre praelium.

Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloriâ-sublimis,

Phylidémque Megeta, Thoantâque, Merionémque,

Ibid. — πλείστῳ μὲν καλὰ μὲν χθονὶ
χαλκὸς ἔχων.] Ἀλληγορικῶς ἐν καλὰ μὲν
νῦν κέλῃσι τὰ σώματα τῶν ἐννηρημένων. Schol.

“ Quotiens multam necem significare vult,

“ messet hominum factam esse dicit.” Ma-

crab. Saturnal. Lib. V, cap. 15.

Ver. 223. — αἰετοὶ.] Vide supra ad α',
309, & 338.

Ver. 226. Λίλω γ' πολλοὶ.

Namque nimis multos, atque omni luce
cadentes

Cernimus; ut nemo possit mœrore va-
care.

Quo magis est æquum tumultis mandare
peremptos

Firmo animo, & luctum lacrymis fini-
re diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229. — δακρύσαντας.] Ἀλ. δακρυχι-
στας.

Ver. 223. Ἐσάμενοι χροὶ χαλκόν.] Cum
posmet ipsi armaverimus. Similitérque in-
frà ver. 238, — Νέστορ ἦας ὀπάσσατο·
Nestoris filios sibi ipse comites assignavit. Vide
suprà ad ver. 23; & ad γ', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] Ἀλ. Νη-
οὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex
Harleianus.

Ver. 242.

- 240 Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
 Βάν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονα Ἀτρεΐδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μύθοι' ἔλω, τελέεσθ' ἔρπον·
 Ἐπὶ δὲ μὴ ἐν κλισίῃς τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέστη,
 Αἰθωνας ἢ Λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 Ἐκ δ' ἄλιν αἴψα γυναῖκας ἀμύμιονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Ἐπὶ, ἀτὰρ ἰδοάτῳ, Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 Χρυσὴν ἢ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρηες Ἀχαιῶν.
 Καὶ τὰ μὴ ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 Ἴσατο· Ταλθύβι' ἢ, θεῶν ἐναλίγκι' αὐδῶν,
 Κάπριον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμνὶ λαῶν.
 Ἀτρεΐδης ἢ ἐρυσαμένην χεῖρας μάχαιραν,
 Ἦ οἱ παρ' ἑξίφε' ἔμεγα κελὸν αἰὲν ἄορτο,
 Κάπριον δ' ἀπὸ τείχεος δρεξάμεν', Διὶ χεῖρας ἀναχών,
 255 Εὐχετο· πόλιν δ' ἄρα πάντας ἐπ' αὐτόφιν εἶλο σιγῇ

240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:

Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridae.

Statim deinde simul verbum fuit, & perfectum est opus:

Septem quidem ἐ tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,

Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:

245 Eduxerunt confestim & mulieres formae-egregias, operum scientes,

Septem; at octavam, Briseida genas-pulchram.

Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,

Præibat ferens; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum.

Et ea quidem in mediâ concione posuerunt: at Agamemnon

250 Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,

Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.

Atrides autem, extracto manibus cultro,

Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,

Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,

255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacite

Ver. 242. — ἅμα μύθοι' ἔλω, τελέεσθ' ἔρπον.] Sic apud Virgilium:

Sic ait, & dicto citius tumida sequora
 placat. Æn. I, 146.

Item apud Terentium;

—— dictum factum huc abiit ——.

Heautontimor. Act. V; Sc. I, 31.

Ibid. — τελέεσθ' ἔρπον.] Vide suprâ ad 8, 492;
 & ad α, 37.

Ver. 245. — ἀμύμιονας, ἔργ' εἰδήσας.] Al.
 ἀμύμιονας ἔργ' εἰδήσας.

Ver. 247. Χρυσὴν ἢ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα
 πάντα τάλαντα.] Decem ipsa talenta, vel ta-
 lanta non minus decem. Malè igitur vir eru-
 ditissimus Dionysius Halicarnassensis, πρὸς τὴν
 Ὀμήρου ποιητικὴν, § 8; Τῶν ἢ χιμῶν τὰ
 μὲν καὶ Πλονασμένων ποιῶν· εἰσὶν μὲν διὰ
 τὸ μέγεθος· ὡς ἐν τούτῳ· “Χρυσὴν ἢ σήσας

“Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.” Τὸ γὰρ
 “πάντα” μὴδὲν (καὶ ἐκ τῆς ἰσότητος). Vide su-
 præ ad σ, 373, & 470.

Ibid. — σήσας.] Διὰ ζυγῶν σήσας· ὅτε γὰρ
 οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐσαύθμιζον. Schol. Vi-
 de infrâ ad α, 232.

Ver. 248. — κέρηες Ἀχαιῶν.] Strabo,
 Geograph. lib. X, legit κερῆες Ἀχαιῶν.

Ver. 253. — ἀετλῶν.] Al. ἀετλῶν.

Ver. 254. — χεῖρας ἀναχών, Εὐχέσθ' ἔρπον.]

—— duplices tendens ad sidera pal-
 mas. Æn. I, 67.

—— oculos ad sidera lætus

Extulit, & cælo palmas cum voce te-
 tendit. Æn. II, 687.

Et duplices cum voce manus ad sidera
 tendit. Æn. X, 667.

Ver. 258.

- Ἄργεῖοι κ' μοῖραν ἀκούντες βασιλῆϊ.
 Εὐξάμεν' δ' ἄρα ἔπεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ὄρω·
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπαί' κ' αἴετο,
 Γῆ τε, & Ἡέλιος, κ' Ἑρηνύες αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνθρώπους τίνω, ὅτις κ' Ὀπίορκον ὁμόσῃ·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κέρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκα,
 Οὐτ' ὀνῆς πρόφασιν κεχρημέν' ἔτε τεδ' ἄλλω.
 Ἀλλ' ἔμεν' ἀπρόλιμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' Ὀπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῶσιν, ὅτις (φ' αἰλίτῃ) ὁμόσας.
 Ἡ, κ' ἀπὸ σόμαχον κάπρη τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν Ταλθύβι' πολίῃς αἰλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' Ὀπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἄντας Ἀργείοισι Φιλοπτολέμοισι μέην' ἰδοί.
 270 Ζεῦ πάτερ, ἥ μεύλας ἄτας ἀνδρεσσὶ διδοῖσθαι·
 Οὐκ ἂν δῆποτέ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὤρνε Δαρμπερές, ἔδε κε κέρω
 Ἥλῃ, ἐμεῦ ἀέκοντ', ἀμήχαν'· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 Ἦβελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσιν ἔμελλε.

Argivi, ut par erat, auscultantes regi.

Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cælum latum:

“ Testis-sit nunc Jupiter primùm, deorum summus & optimus,

“ Terræque, & Sol, & Furiz, quæ sub terram

260 “ Homines puniunt, quicumque perjurium jurârit:

“ Nequaquàm ego puellæ Briseïdi manum intuli,

“ Neque concubitûs causâ indigens ipsâ, neque alicujus alterius rei:

“ Sed mansit intacta in tentoriis meis.

“ Si verò quid horum perjurium est, mihi dîi dolores dent

265 “ Multos admodum, quot dant ei, qui in eos peccârît jurando.

Dixit, & jugulum apri absceidit sævo ære:

Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor

Projecit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles

Affurgens inter Argivos bellicosos locutus est:

270 “ Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infer:

“ Neque enim unquam animum in pectoribus meis

“ Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique

“ Abduxisset, me invito, mala-struens; at nimirum Jupiter

“ Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νῦν — Γῆ τε & Ἡέλιος.]

Esto nunc sol testis, & hæc mihi terra
 precanti. Æn. XII, 176.

Ver. 260. — τίνω, ὅτις κ' Ὀπίορκον ὁ-
 μόσῃ.]

— φασὶν Ἑρηνύας ἀμφιπολάειν

Ὀρεσι πτυγμῶας, † Ἑρὶς τέκε πῆμ'
 Ὀπίορκος. Hesiod. Ἡμέραι, ver. 39.

Ὀρεσι θ', ὅς δι' πλεῖστον Ὀπίορκος ἀν-
 θρώπους

Παλαιή, ὅτι πᾶν τις ἔκαστ' Ὀπίορκος ὁ-

μόσῃ.

Id. Theogon. ver. 231.

Ibid. — τίνω.] Vide suprâ ad β', 438

& ad γ', 279. Al. τίνω.]

Ver. 266. — ἀπὸ σόμαχον κάπρη τάμε.]

Id est κάπρη σόμαχον ἀπάταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide suprâ ad δ',

372.

Ver. 273. Ἥλῃ, ἐμεῦ ἀέκοντ', ἀμήχα-
 ν'· ἀλλ'·] Ita ex Eustathio edidit Barne-

sius. Al. Ἥλῃ, ἐμεῦ ἀέκοντ'· ἀμήχαν'·
 ἀλλ'·

Ver. 277.

275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάσμεν ἄρηαι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' αἶθρ' αἰψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐλὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.

Δῶρα ᾗ Μυρμιδόνες μεαλήτορες ἀμφεπένοντο,

Βαῦν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.

280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν ᾗ γυναῖκας·

Ἴππους δ' εἰς ἀγέλλῃν ἔλασαν θερσάποινες αἵαντοί.

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἐπεῖλ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊμνὸν ὀξεῖ χαλκῷ,

Ἀμφ' αὐτῷ χυμῆν, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε

285 Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλλὼν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·

Εἶπε δ' ἄρα κλαίῃσα γυνὴ, εἰκῆα θεῇσι·

Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ,

Ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἰδὼν, κλισίῃθεν ἰῶσα,

Νῦν δέ σε τεθυειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

290 Ἀψ' ἀνιῶσ'· ὥς μοι δέχεσθ' κακὸν ἐκ κακῆ αἰεί.

275 “ Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus praelium.

Sic dixit: solvit autem concionem celerem.

Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque

Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,

Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;

280 Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in sedibus mulieres:

Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari.

Tum verò Briseis, similis aureæ Veneri,

Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibúque laniabat

283 Pectoráque, & teneram cervicem, atque pulchra ora:

Dixit autem flens mulier, similis deabus:

“ Patrocle, mihi miseræ charissime animo,

“ Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,

“ Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,

290 “ Reversa: Ut me excipit malum è malo semper!

Ver. 277. — ἄρ'.] *Ut jufferat Achilles.* —
ver. 275.

Ver. 282. — ἐπεῖλ', ἰκέλη.] *Ita edidit Barnesius; Al. ἱπεῖλ', ἰκέλη.*

Ibid. — χρυσῇ.] *Edidit Barnesius χρυσῇν.*
Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim necessariò producit. Vide supra ad γ', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμῆν λίγ' ἐκώ-
κυε.]

Unguibus ora soror fœdans & pectora
pugnis,

Per medios ruit ac morientem nomine
clamat. *Æn. IV, 673.*

Ibid. — ἐκώκυε.] *Pronuntiabatur, ut o-
pinoι, ἐκώκυε.* Vide supra ad σ', 37; & ad
α', 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον
κεχαρισμένη θυμῷ.] *Πολυὰ χάματα παρ'*

Ὁμήρῳ, πάμπαντα ἔν ἐν ἄλλαις ἐπὶ ἱστορίαις
ἄλλα εἰσκήρυμα· ἐπεὶ ἔν ὅ τ' Βρισηὶς ἀβί-
δ' ἀχρμάτ. σ. σ., ἐπεὶ ἔκαστα παρὰ τῇ Ἀγαμέμ-
νοι. σ., Διασσαμένη τ' Πάτροκλον κείμενον ἐ-
πιπίπτει τῷ (αἵματι, ἔν θρῶνι Πάτροκλου.
Καὶ οἷς.) ὁ ἀκρωτὶς ὅτι Πάτροκλον θρῶνι
ἐνδείκνυ) ἔν ὁ ποιητὴς (σοφίαν γυναικὸς ἐν
μῇ καίρε ἀπαίσεις τὰς τ' γυναικὸς ἐπαίσεις.
ἔν διὰ τὸ το θρῶνι δίκην λείψης πρὸς Ἀχιλλῆα.
“ Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη
“ θυμῷ, Ζωὸν, &c. *Dionys. Halicarn. Lib.
qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.*

Ver. 289 — 300. — τεθυειῶτα — τὸ θ-
ῶτα.] *Vide supra ad γ', 46.*

Ver. 290. — δέχεσθ' κακὸν ἐκ κακῆ αἰεί.]

Ἔτετα δ' ἀφ' ἐτέρον

Κακὰ κακῶν κυρῶ.

Euripid. Hecuba, ver. 688.

- Ἄνδρα μὲν, ὃ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Εἶδον πρὸ πόλινδε δεδαϊμνόν οἷε χαλκῷ.
 Τρεῖς τε κασιγνήτας, τὰς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδεύς, οἱ πάντες ὀλέθρου ἡμᾶρ ἐπέσπον.
 295 Οὐδὲ μὲν εἴδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυσ Ἀχιλλεύς
 Ἐκλινεν, πέρσεν δ' πόλιν θείοιο Μυώητος,
 Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κεραδίῳ ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἐς Φθίῳ, δαίσειν δ' γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 300 Τῷ σ' ἄμολον κλαίω τεθνηότα, μέλιχον αἰεὶ.
 Ὡς ἔφατο κλαίον· ἐπὶ δ' σενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, [φῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.
 Αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο σεναχίζων·

“ Virum quidem, cui collocārant me pater & veneranda mater,

“ Vidi ante urbem confossum acuto aere;

“ Trésque fratres, quos mihi eadem peperit mater,

“ Coniunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt.

295 “ Haudquaquàm tamen me sinebas, quandò virum meum velox Achilles

“ Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,

“ Flere; sed me dicebas Achillis divini

“ Primam uxorem te facturum esse, abductumque in navibus

“ In Phthiam, instructumque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.

300 “ Idèd te inexpletum fleo mortuum, animo semper mansuetum.

Sic dixit flens: adgembant autem fœminæ,

De Patroclo, specie; de suis autem reverà ipsarum malis singulæ.

Ipsum verò circum Achillem seniores Achivorum congregabantur.

Precantes, ut jentaculum sumeret: Is verò recusabat gembundus;

— ὅτι δ' ἄλλισιν ἄλγισα κείνῳ.

Id. Troades, ver. 591.

— aliud ex alio malum.

Terent. Eunuch. Act. V, Scen. V, 17.

Ver. 294. — ἐπέσπον.] Cod. Harleian. ἐ-
 πίσπον.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν εἴδ'] Singularem
 habet vim duplex ista negatio, quæ sermone
 Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297. — ἔασκες — ἔφασκες.]
 Vide suprâ ad ver. 42; & ad γ', 84.

Ver. 296. — πέρσεν δ' πόλιν θείοιο Μυώη-
 τος.] Εμφανὲς γὰρ ἡ Λυρμασὸν, λέγων, “ πό-
 λιν θείοιο Μυώητος,” αἷς ἀνδραποδισ-
 τὴν αὐτῆς, καὶ ἐν αὐτῇ περὶ αὐτὴν
 μαχίαν. Strabo, Geograph. Lib. XIII.
 Recte; Ut liquet ex Iliad. β', 689;

Κέρκας χαλκῷ Βρισπιδὸς ἐνέμετο,

Τὴν ἐν Λυρμασῇ ἐξήλειο, πολλὰ μογή-
 σας,

Λυρμασὸν διαπερθεύσας ἐν τοῖς τοῖσιν,

Καὶ Μυώητος ἔκαλιν —.

Ceterum Codex Harleianus hîc legit, ἐν δ'
 ὅτι πόλιν.

Ver. 298. Κεραδίῳ ἄλοχον.] Vide suprâ
 ad α', 114.

Ibid. — ἐνὶ νηυσὶν.] Al. ὅτι νηυσὶν.

Ver. 299. — δαίσειν δ' γάμον μετὰ Μυρ-
 μιδόνεσσι.] Ita apud Euripidem;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ

Παῖδες δαίσομεν ὑμῶν υἷας.

Irbig. in Anl. ver. 122.

Ἐνλαῦθ' ἔδαισαν Πηλῆος γάμον θεῶν.

Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, [φῶν δ'
 αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.] “ Selon mon goût par-
 ticulier, voilà le trait le plus fin qui soit
 “ dans toute l'Iliade: rien n'est plus natu-
 “ rel que l'image que le Poète nous pre-
 “ sente de nos pauvres filles, qui se trou-
 “ vant depuis assez longtemps entre les
 “ mains d'un vainqueur, renouvellent leur
 “ armes à l'occasion des nouveaux objets de
 “ tristesse qui les environnent, quoiqu'elles
 “ y prissent peu de part.” Ternissen. Dissertat.
 sur l'Iliade, Part. IV, cap. 4.

Ver. 307.

- 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ὀπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύειν, μηδὲ πόλῃτ'·
Ἄσασθ' φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχ' αἶνόν ἰκάνει·
Διώτα δ' ἐς ἥλιον μνέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
310 Δοιοῖ δ' Ἀτρεΐδαι μνέτιν, καὶ δῖ' Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρονθ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρπονιες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἔδ' ἐτι θυμῷ
Τέρπειο, πρὶν πολέμῳ σῶμα δύμηναι αἱματόεντι·
Μνησάμεθ' ἀδινῶς ἀνενείκαλο, φώνησέν τε·
315 Ἥρ' αὖ νύ μοι πότ' ἐ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλ' αὖθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐν κλισίῃ λαρόν ποτ' εἵπνον ἔθηκεας
Αἶψα καὶ ὀτρυνάων, ὅποτε σπερχοίαι' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολὺ δακρυῶν ἄρηαι.
Νῦν δ' σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊμένῳ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
320 Ἀκμήων πόσι καὶ ἐδηύῃ, ἔνδον ἐοίλῳ,
Σῇ ποθῇ· ἔ μιν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμεν,
Οὐδ' εἴ κεν ἔ παῖρὸς ἀποφθιμῶσι πύθοίμεν,
Ὅς περ νῦν Φθίῃφι τέρεν καὶ δάκρυον εἶβει,

305 “ Obsecro, si quis omnino mihi charorum obsequatur sociorum,
“ Ne me ante cibo jubete, neque potu,
“ Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
“ Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam profusus.
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:

310 Duo autem Atridae manebant & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneusque, senexque equum-agitator Phoenix,
Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequam praelii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus vero crebros ex-imo-pectore-trahebat-gemitus, dixitque:

315 “ Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
“ Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
“ Properè & diligentèr, quandò festinarent Achivi
“ Trojanis equum-domitoribus inferre lacrymosum Martem.
“ Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor

320 “ Expers potùs & cibi, intus licet sint,
“ Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:
“ Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
“ Qui fortè nunc in Phthiâ molles lachrymas effundit,

Ver. 307. Ἄσασθ'.] Vide suprâ ad ver. 267; & ad γ', 141.

Ver. 309. — ἀπεσκέδασεν.] Vide suprâ ad d. 140.

Ver. 310. — Ἀτρεΐδαι.] Cod. Harleian. Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε.] Cod. Harleian. Νέστωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid. — ἱππηλάτα.] Vide suprâ ad d, 175.

Ibid. Φοῖνιξ.] Vide suprâ ad β', 267.

Ver. 314. — ἀδινῶς ἀνενείκαλο.] Ἀθρῆας

καὶ ἱλασινῶς καὶ οἰκτιρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, ὁμοίᾳ ἀπείναξεν, καὶ πολλὰ ἔλαλε πένοντα. Schol. Al. ἀδινῶς ἀνενείκαλο.

Ver. 316. — ἐν κλισίῃ λαρόν.] Al. ἐν κλισίῃσι λαρόν. Minus rectè; nam λαρόν priorem producit. Vide suprâ ad ε', 572.

Ver. 318. — πολὺ δακρυῶν ἄρηαι.] ——— lachrymabile bellum.

Ver. 322. — ἀποφθιμῶσι.] Similitèrque infrâ ver. 337; Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 326.

Æn. VII, 604.

Χήτῃ τοιῦδ' ἤϥ· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 325 Εἵνεκα ρίψανθ' Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω·
 Ἦέ τ', ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ ρέφε' Φίλϥ υἱός,
 Εἴ περ ἔτι ζῷ γε, Νεοπτόλεμϥ θεοειδής.
 Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπε,
 Οἷον ἐμὲ φθίσσεσθ' ἀπ' Ἀρτεῦ ἱπποβοότοιο,
 330 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῳδε νέεσθ',
 Ὡς ἂν μοι τ' παῖδα Θοῇ ζυῶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξεις ἕκαστα,
 Κτῆσιν ἐμῶν, θμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 Ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' ὀτομαι ἢ καὶ πάμπαν
 335 Τετνάμεν, ἢ περ τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκαχῆεσθ',
 Γήρετ' τε συερῶ, καὶ ἐμῶν ποσειδέμενον αἰεὶ
 Λυγρῶ ἀγχιλίῳ, ὅτ' ὀλοφθιμῆοιο πύθοιτο.
 Ὡς ἔφατ' κλαίων· ὅπῃ δ' ἐνείχοντο γέροντες,
 Μησαμένοιο τὰ ἕκαστα ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεπον.
 340 Μυρομήνης δ' ἄρα τὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίαν,

“ Desiderio talis filii: ipse verò alienigeno in populo
 325 “ Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero;
 “ Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
 “ Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ-formâ-præditus,
 “ Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
 “ Solum me moriturum esse, longè ab Argo apto-equis,
 330 “ Hic in Trojâ; te verò ad Phthiam reditum esse,
 “ Ut mihi filium veloci cum nave nigrâ
 “ E Scyro educeres, & ei ostenderes singula,
 “ Possessionem meam, servosque, & altum-tectum-habentem magnam domum;
 “ Nunc enim Pelam utique puto vel prorsus
 335 “ Interiisse, vel ægrè adhuc viventem tristari,
 “ Senioque invisò, & de me expectantem semper
 “ Tristem nuncium, quando interfectum audiat.
 Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
 Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.
 340 Lugentes verò hos intuitus miseratus est Saturnius,

Ver. 326. Ἦέ τ', ὅς Σκύρῳ] Τὸ δ' “ Ἦέ
 “ τ', ” ἢ (καὶ) ὅς Σκύρῳ, ἀλλὰ τι
 παραέλλατ'· ἢ μὲν γὰρ τὸ αἶμα, τὸ εἶπεν,
 Οὐδ' ἂν περ τὸ πᾶσι πεισθίμῳ, ἢ τῷ, ἢ τῷ τῷ
 τῷ, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ ρέφε'. Ἀχιλλεύς δ',
 ὅς οἱ ἐν ἐλατῆρ' ἔστι πῶς τῷ τῷ τῷ
 τῷ, ἢ τῷ, “ Ἦέ τ' ” ἔφατ'· Consul-
 τὸς ἐπεὶ ἰτα ἔγραψεν Ποῦτα, καὶ περὶ τὸ
 ἔλεγε ποτὶς, “ Ἦέ τῷ, ὅς Σκύρῳ ”
 ὅς.

Ibid. — Σκύρῳ.] Σκύρῳ, ἢ τῷ μίᾳ
 ἢ Κουκλῶν. Schol. ad ver. 332.

Ver. 327. — Θεοειδής.] Vide suprâ ad β',
 63.

Ver. 329. — φθίσσεσθ'.] Vide suprâ ad β',
 333.

Ver. 332. — ἐξαγάγοις.] Al. ἐξαγάγῃς.

Ver. 334. — Πηληϊά.] Vide suprâ ad α',
 265.

Ver. 336. — ποσειδέμενον.] Barnesius
 edidit ποσειδέμενον. Quod perinde est.

Ver. 337. — πύθοιτο.] Al. πύθῃτο. Quo
 modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 338. Ὡς ἔφατο κλαίων.]

Sic satur lacrymans — Aen. VI, 1.

Ver. 339. — οἱ μὲν ἄρα.] Quâ ratio-
 ne, ἐπὶ, hic ultimam producat; item ἐν-
 ῶν, ver. 345; & τῶν πεισθίμῳ, ver. 350;
 vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — ἔλεπον.] Al. ἔλεπον. Cod. Har-
 leian. ἔλεπον.

Ver. 340. — ἔρα.] De modo quo dixi —
 Ibid.

Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ὑποίχεται ἀνδρὸς εἴη.

Ἦ νύ τοι ἔκτε πάϊχ' μετὰ φρεσὶ μέμβλει Ἀχιλλεύς;

Κεῖν ὅτε προπάρειθε νεῶν ὀρθοκρηαίων,

345 Ἦσαι ὀδυρόμεν' ἕταρον φίλον· οἱ ᾗ δὴ ἄλλοι

Οἶχον' μετὰ δειπνον, ὃ ἄκμην καὶ ἅπασαν.

Ἄλλ' ἴθι, οἱ νέκλαρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

Στάξον ἐνὶ στήθεσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκη.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθηνῆν.

350 Ἦ δ', ἄρπη εἰκῆα ταυυπλήρῃσι, λίσυφώνῃ,

Οὐρανὸν ἐκκαλέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Αὐτίκα θωρήσαντο καὶ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλεῖ

Νέκλαρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γένηθ' ἴκη.

355 Αὐτὴ δ' πρὸς πατρὸς ἐλθ' ἐνέειπε πυκνὸν δῶ

Ὠχέο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

Ὡς δ' ὅτε ταρφειὰ νιφάδες Διὸς ἐκπόλεον,

Ψυχραὶ ὑπαίριπ' αἰθρηγνέει Βορέας·

Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est:

"Filia mea, jam prorsus deferis virum bonum.

"An utique tibi haud jam omnino, in animo curae est Achilles?

"En? ille ante haves puppibus-excelsas,

345 "Sedet plorans sodalem charum: alii verò jam

"Abierunt ad jentaculum, is verò jejunus & impastus est.

"Quin abi, ei nectárque & ambrosiam amabilem

"Instilla in pectora, ut nè ipsum fames occupet.

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:

350 Illa verò, harpae similis alas-patulæ, vocem-argutæ,

E caelo defiliit, per æthera: At Achivi

Jam tum armabantur per castra: Illa verò Achilli

Nectar in pectora & ambrosiam amabilem

Instillavit, ut nè eum fames peracerba genua occuparet.

355 Ipsa verò ad patris præpotentis solidam domum

Abiit; illi autem seorsum à navibus fundebantur velocibus.

Ut verò cum densæ nives à Jove devolant,

Gelidæ impetu actæ serenitatem-inducentis boreæ:

Ibid. — Κρονίων.] Vide suprà ad α', 265, & 397.

Ver. 349. — ὥτρυνε.] Vide suprà ad γ', 44.

Ver. 350. — ἄρπη.] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰππῖνον καλῶσιν, ἕτεροι δὲ φρεσὶ μέμβλει ᾗ δὴ τὸ δειπνον. Schol.

Ibid. — ταυυπλήρῃσι, λίσυφώνῃ.] Hinc liquet Vocalem istam υ in vocibus, λισύς, λισυφών, Brevem esse. Malè igitur Phil. Labbeus; "Vocales longæ (inquit) corripi possunt in carmine, per salam Syssolam proutque Licentiam; cum palam & aperte"

"longa brevatur; ut secunda in λισυφών"

"γος." Dialect. Linguae Graecae, cap. IX, § 2. Utique, Licentia ista siqua esset, proutisset omnis Profodia. Quod autem "λίσυφών" secundam nonnunquam producat, id verò positioni soli debetur. Vide suprà ad β', 537.

Ver. 356. — ἀπάνευθε.] Vide suprà ad α', 349.

Ver. 357. — νιφάδες.] De hujus vocis profodiâ, vide suprà ad μ', 280; & ad γ', 754.

Ver. 358. — ὑπαίριπ'.] Al. ὑπ'.

Ver, 361

*Ως τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
 360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, αἷον δὲ
 Θώρηκές τε κραταίφυαλοι· καὶ μείλινα δῖρα.
 Αἴτλη δ' ἔρπον ἴκε, γέλασσε δ' ὅλησ' αἰὲν χθονί.
 Χαλκῷ ὑπὸ στροπῆς· ὑπὸ δ' ἐκλύπῃ ἄρ' ἔνυλο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δ' ἐμέσοισι κορύσσειο δῖον Ἀχιλλεύς.
 365 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Λαμπέοθ' ἔω, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δὸν' ἄχῃ ἀτλήιον· ὃ δ' ἄρα Τρῶσιν μνηστῆρας
 Δύσειο δῶρα θεῶν, τὰ οἱ Ἡφαίστῳ κάμε τέχων.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα πρὸ κνήμησιν ἔθηκε

Sic tunc crebrae galeae, lucidum renidentes,
 360 E navibus ferebantur, & clypei umbonibus-muniti,
 Thoracisque concavis-firmi, & fraxineae hastae.
 Fulgor autem ad-caelum-usque ascendebat, ridebaturque omnis circum terra
 Aëris prae fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus
 Virorum: In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
 365 Cui & dentes quidem fremdebant, oculique
 Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
 Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
 Induit dona Dei, quae ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit

Ver. 361. Θώρηκές τε κραταίφυαλοι.] Ἰ-
 χυαὶ γάλα ἰχθυίς, ἰχθυοί· γάλα δὲ, τὰ
 καλέματα. Schol. De huiusmodi Thoraci-
 bus, Pausanias: Δίῳ μὲν χαλκῷ ποιήματα, τὸ
 μὲν εἶναι δὲ πρὸς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἀρμόζον, τὸ
 δὲ ὡς τότε σκίπτειν (ἴ). Γάλα ἰκαλύντο· τὸ
 μὲν ἱμπεραδεν, τὸ δὲ ὀπιδεν προσήλον. Ἐπειτα
 περὶ τοῦ σινυπτον πρὸς ἀλλήλα. Ἀσφάλειαν δὲ
 ἀπὸ χερσὶν ἰδοῦσι παρὲς χερσὶν δὲ ἀπὸ τοῦ χα-
 λκῷ. Ἐπὶ τῇ τῇ δὲ Ὀμπεῖ· Θόρηκα δὲ φέρ-
 οντα ἰκαλύντα ἀσπίδα ἰκαλύνον, [suprà ε', 314;]
 ἰκαλύνοντα γυαλοθεῖρα δὲ. Phocis. Lib. X, cap.
 26.

Ibid. — καὶ μείλινα δῖρα.] Post hunc ver-
 sum, in uno MS reperit Barnesius;

Ἐκ νῆων ἰχθυόων· καὶ δὲ ἀσπίδες ὀμφαλοῖς.
 Quid videtur ex α', 267, huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴτλη δ' ἔρπον ἴκε, γέλασσε δὲ
 ὅλησ' αἰὲν χθονί Χαλκῷ ὑπὸ στροπῆς.] αἴ.
 ὑπὸ στροπῆς.

Fulgur ibi ad caelum se tollit; totaque
 circum

Aëre renidescit tellus —.

Lucret. Lib. II, ver. 327.

ac latè fluctuat omnis

Aëre renidenti tellus —.

Virg. Georg. II, 281.

Ibid. — γέλασσε.] Ἡτοι λαμπρυνθεῖσα
 γέλασσε ἴσιν. Porphyg. Quaest. Homeric. 9.

Ver. 363. — ὑπὸ δ' ἐκλύπῃ ἄρ' ἔνυλο ποσσὶν,
 Ἀνδρῶν.]

subterque virum vi
 Excitur pedibus sonitus —.

Lucret. Lib. II, ver. 328.

Ibid. & ver. 365. — ἐκλύπῃ — κανα-
 χῇ.] Vide suprà ad δ', 455.

Ibid. — ἄρ' ἔνυλο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 365. — τὰ δὲ οἱ ὄσσε Λαμπέοθ' ἔω, ὡ-
 σεὶ τε πυρὸς σέλας.]

stant lumina flammâ.

Æn. VI, 300.

totoque ardentis ab ore
 Scintillæ abstant; oculis micat acri-
 bus ignis.

Æn. VII, 102.

Ver. 367. — ἄρα.] Ut dictum est —
 ver. 364.

Ver. 368. Δύσειο.] Vide suprà ad δ', 35,
 & ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα.]

Cingitur ipse ferens certatim in prælia
 Turnus:

Jamque adeò Rutulum thoraca indutus
 ahenis

Horrebat squamis, furasque incluserat
 auro,

Tempora nudus adhuc; laterique ac-
 cinxerat ensen;

Fulgebatque alta decurrens aureus arce.
 Æn. XI, 486.

Ver. 370.

- 370 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισφυρίοις ἀεσφύας·
 Δύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἰδυεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἐπειὶα ζάκεθ' μέλα τε, σθεαρόν τε,
 Εἴλετο, ἧ δ' ἀπάνωθε ζέλας γνέει', εὕτε μινύης.
 375 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο ζέλας ναύτησι φανείη
 Καιομένοιο πυρός, τὸ δ' αἶετ' ὑψόθ' ὄρεσφι,
 Σταθμῷ ἐν οἰπόλῳ· οὗ δ' ὅκ' ἐθέλοντας ἀελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνωθε φέρουσιν·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος ζάκεθ' ζέλας αἰθέρ' ἵκανε
 380 Καλῶ, δαιδαλέα· περὶ δ' ἐρυφάλειαν αἶετος
 Κροῖσι θέτο βριαριῷ· ἥ δ', αἰσὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 Ἰππευσι τευφάλεια· φεισσέοντο δ' ἔθειραι
 Χρύσεαι, ἃς Ἡφαιστὸς ἰδ' λόφον ἀμφὶ θαμνιάς·
 Περὶ δ' ἔο αὐτῶ ἐν ἐνέσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 385 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσει, καὶ ἐντρέχοι αἶλα ἀγῆα·
 Τῷ δ' ἤντε πλερὸν γινέει', αἶετ' ἧ ποιμνία λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύειγ' παλῶτον ἐσπᾶσαι ἔλχθ',

- 370 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas :
 Tum postea, thoracem circa pectora induebat :
 Circa humeros autem posuit ensē argenteis-clavis-distinctum,
 Æreum : deinde autem scutum magnumque, solidumque,
 Sumpsit ; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
 375 Ut verò cūm ἐ ponto flamma nautis relucet
 Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
 Loco in solitario ; eos verò invitos procellæ
 Ponto super piscoso seorsum ab amicis ferunt :
 Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
 380 Pulchro, affabrè-facto : Galeam verò sublatam
 Capiti imposuit validam ; hæc autem stella tanquam, resplendebat
 Setis-equinis-comans galea : quassabantur autem comæ
 Auræ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
 Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
 385 An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus :
 Ei verò tanquam alæ erant, attollebantque pastorem populorum
 E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς — Καλῶ
 — καλὰ.] Vide supra ad β. 53.

Ver. 372. — ἀρ.] Deinceps —

Ver. 374—379—381. — τὸ δ' ἀπάνωθε
 ζέλας γνέει', ἥ τε μινύης. — Ὡς ἀπ' Ἀχιλ-
 λῆος ζάκεθ' ζέλας αἰθέρ' ἵκανε — ἥ δ',
 αἰσὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἰππευσι τευφάλεια.]
 Vide supra ad ε. 4 ; & ad σ', 205.

Ver. 375. — ζέλας.] Cod. Harleian. τέ-
 ρας.

Ver. 377. — οἰπόλῳ.] Scholiastes expo-
 nit, ἐν ᾧ οἱ οὐκ ἐπὶ πόντῳ ἀναστρέφονται. Sed,

ut opinor, minus rectè. Vide supra ad ε',
 473 ; & ε', 54 : Item ad Odyss. λ', 573.

Ver. 380. — περὶ δ' ἐρυφάλειαν αἶετος
 Κροῖσι θέτο βριαριῷ.]

— cristatus Achilles. Æn. I, 472.

Ver. 383. — ἰδ'.] Vide supra ad π', 762 ;
 & ad δ, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσει.] Vide supra
 ad ε', 260.

Ibid. αἶλα ἀγῆα.] Al. αἶλα ἀγῆα.

Ver. 386. — πῶτε.] Cod. Harleian. αὐτῶ.

Ver. 387. — ἀρ.] Deinceps —

Ibid.

- Βελὺν, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἔδωκεν ἄλλῳ Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶτο ἐπίσσω πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίω, ἣ παρὰ φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσιν.
 Ἴππυς δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμῶ ἀμφιέποντες
 Ζάϊνυσαν, ἀμφὶ ᾗ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν ᾗ χαλινὰς
 Γαμφηλῆς ἔβαλον, καὶ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω
 395 Κόλλητὸν πόλιν δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα φαεινὴν χερσὶν ἔειπε,
 Χερσὶ λαβὼν ἀργεῖαν, ἐπ' ἵπποιον ἀνόρεσεν
 Αὐτομέδων· ὅππῃ δ' κορυσσάμηνον βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποιον ἐκέκλειο πατρὸς ἑοῖο
 400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 Ἄλλως δὲ φράζεοθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα

- Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
 Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
 390 Pelíadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
 Pelū ex vertice, cædis-auctorem futuram heroibus.
 Equos autem Automedónque & Alcimus adornantes
 Jungabant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant; frænósque
 Maxillis immiserunt, habenásque extenderunt retrò
 395 Glutino-compactam ad sellam: scuticam autem splendidam
 Manu capiens habilem, in currum infiliit
 Automedon; retrò verò ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
 Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
 Terribilitèr autem equis imperitabat patris sui:
 400 "Xanthóque, & Balie, inclyta soboles Podarges,
 "Aliò jam modo deliberate saluum-referre aurigam

Ibid. — [ύργη·] Τῆς δοξαζομένης. *Schol.*

Ibid. — [επὶ σά·] Vide suprà ad α, 142.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίω.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ἵππυα, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide suprà ad α, 51.

Ver. 392. Ἴππυς δ' Αὐτομέδων.]

equorum agitator Achilles
 Armiger Automedon

Æn. II, 476.

Ver. 393. Ζάϊνυσαν.] Vide suprà ad γ, 260. *Al.* Ζάϊνον.

Ibid. — [λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑπολαχόμενοι ἱμῶντες, αἱ μαχαλιστῆρες. *Schol.* Potrò Βαρλαμῆς hic de suo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui sine Codicibus nihil mutandum; præsertim cum & *Eusebius* "ἔσαν" legi planissimè testetur: Τὸ δ' ἔσαν ἔδωκεν αὐτῷ ποθῶν, ἀλλὰ φάσιν, ὅτι "ἔσαν".

Ver. 395. Κόλλητὸν πόλιν δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα.] *Cod. Harleian.* Κόλλητὸν ὅππῃ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα.

Ver. 396. — ἐπ' ἵπποιον.] *Cod. Harleian.* ἐπ' ἵπποιον.

Ver. 397. — κορυσσάμηνον.] *Barneſius* edidit κορυσσάμηνον, itaque legendum fidenter pronuntiat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide suprà ad *ver.* 23, & 167; & ad γ', 141. Quin & *Codex Harleianus* κορυσσάμηνον legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] *Al.* Τεύχεσι λαμπρόμενον.

Ver. 399. — ἵππυσιν ἐκέκλειο — Ξάνθε.]

equum
 alloquitur mœrentem, & talibus inſit:

Rhæbe ——. *Æn.* X, 858, 860.

Ver. 401. — ἠνιοχῆα.] *Al.* ἠνιοχῆα.

* Ἀψ Δαναῶν ἐς ἔμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπει' αὐτόθι τεθνηῶτα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγὸφιν προσέφη πόδας αἰόλον ἵππον
405 Ξάνθον, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρήασι, πᾶσα ᾗ χαίτη,
Ζώϊκλῆς ἐξελεπύσσα παρὰ ζυγόν, ἔδασ ἵκανε·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λυκώλεν' Ἥρη.

Καὶ λίλυ σ' ἐτι νῦν γε ζαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
Ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθρον, ἔδέ τι ἡμεῖς
410 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη.
Οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἐρη βροθυῖν τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοισιν Πάτροκλον τάχ' ἔλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤρεσθ', ὃν ἠύκομ' τέκε Λητώ,
Ἐκλάν' ἐν προμάχοισι, καὶ Ἑκτορα κῦδ' ἔδωκε.
415 Νῶϊ δ' καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεοῖμεν,
Ἦνπερ ἐλαφροτάτῳ φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ ζοὶ αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐσι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμνῶναι.
Ὡς ἄρα φωνήσαντο Ἑριννύες ἔχουσιν αὐδῶν.

“ Retrò Danaorum in agmen, ubi satiati-fuerimus pugna :

“ Neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum.

Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus

405 Xanthus, statim verò inclinavit caput ; tota autem juba,
Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit ;
Vocalem verò reddidit dea ulnas-candida Juno :

“ Et certè te etiam nunc saltem saluum-referemus, impetuosè Achille :

“ Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos

410 “ In culpâ, sed deusque magnus & fatum violentum.

“ Neque enim nostrâ tarditatèque segnitieque,

“ Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt :

“ Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,

“ Interfecit inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedit,

415 “ Nos verò vel statum Zephyri cursu æquaremus,

“ Quem tamen velocissimum dicunt esse : quin & tibi ipsi

“ Fatale est, à deoque & viro vi domari.

Sic sanè locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.

Ver. 402. — ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο.] Ἐπειδὴν κορυδαίνω. Schol. Pronuntiabatur autem ἐπεὶ χ' ἄμην πολέμοιο. Vide suprâ ad ε', 256. Al. ἐπεὶ χ' ἐῷμεν. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 403. — τεθνηῶτα.] Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 404. — πόδας αἰόλον ἵππον.] Τὸ αἰόλον, καὶ οἶδ' ὅθεν τὴ γραμματικῶν τινες ὅππῃ πῶς κελεύει παρὰ Ὀμήρῳ ἀκρίβει ἀξιοῦσιν· ἔτι γὰρ τὸ, “ αἰολόπῳλον,” ἀποδιδόσιν· καὶ τὸ, “ αἰόλον ἵππον,” καὶ, “ αἰόλον ἵππον.” Οὐκ ἔστι δ', ἀλλὰ (καταίνε) τὴ ταχυῶν, γλυκῶτον δὲ τὸ αἰόλου· ἥτις δὲ τὸ πῶς λέγει καὶ Εἰλεῖν πεποιθὴ. Porphyg. Quaest. Homeric. 3.

Ver. 407. — λυκώλεν' Ἥρη.] Vide su-

prâ ad δ', 92 ; & ad ε', 43, 58, & 551.

Ver. 409. — ἔδε τι ἡμεῖς.] Cod. Harleian. ἔδε τοι ἡμεῖς.

Ver. 411. — νωχελίῃ τε.] Al. νωχελία τε.

Ver. 415. — ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεοῖμεν.]

———— Illa Noto citius ————

———— fugit ———— Æn. V, 242.

———— cursuque pedum prævertere ventos. Æn. VII, 807.

———— anteirent cursibus auras.

Æn. XII, 84.

———— fugit ocior Euro. Ibid. 733.

Ver. 417. — θεῶ τε καὶ ἀνέρι.] Τὸ θεῶ Ἀπόλλων, καὶ ἀνέρι Ἀλεξάνδρῳ. Schol.

Τὸν ᾧ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύσαι; εἴδ'ε τί σε χρεΐ.
 Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρῳ ἐνθάδ' ὀλέσθ',
 Νόσφι φίλῃ πατρὸς καὶ μητέρῳ· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἀδλῶ ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Hunc autem valdè indignatus allocutus est pedibus velox Achilles :

420 “ Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.

“ Benè jam novi & ipse, quòd mihi fatum hîc perire,

“ Procul à dilecto patre & matre: attamen

“ Non cessabo, antequàm Troës abundè satiaverint-se pugnâ.

Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

Ver. 419. — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide
 suprâ ad 4, 58.

Ver. 423. — ἐλάσαι.] Al. ἐλάαν.

Ver. 424. — ἐν πρώτοις.] Al. ἐν Τρω-
 σίν.

Ibid. — μώνυχας ἵππους.]

—— solido —— ungula cornu.

Virg. Georg. III, 88.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Υ΄.

Δὶς ἐπιτρέψαντο, κατέρχον·) βοηθήσονται οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἑλλήσιν, Ἡ-
ρα τὴν, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥραις, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρω-
σιν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἀθηναίᾳ, Ἄρτα τε, καὶ Στά-
μανδρῳ. Αἰνείαν δὲ, ἀντιτάσσεται Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, μετὰ καὶ ἑαυτὸν.
Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε αἰετοὺς, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἐκτὸς δὲ,
αἰετοῖς αὐτῷ, φέρει, Ἀπόλλων· σώσαντο αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς
ἐπὶ τῷ πτόλιν φέρει κατεκείρι.

Ἐπιγραφαί.

Θιῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανίανται.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἱεὺς ὤρετο, φέρει δ' ἐπὶ κέρῳ Ἀχαιοῖς.

Ως οἱ μὲν πρὸς νηυσὶ κορυφαῖσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ δὲ Πηλέϊ καὶ Ἡφίστῳ ἀπὸρρήτων Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὑπὸ θρασυμῶν πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιδα κέλαισε θεὸς ἀφορῶν καλέσσαι

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te Pelei fili, pugnam infatibilem Achivi.
Trojani verò ex-alterâ-parte in loco-editione campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare

Ver. 2. — Ἀπὸρρητων.] Ita ex tribus MSS
edidit Barneſius. Al. ἀπὸρρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν.] Al.
Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιδα κέλαισε θεὸς ἀφο-
ρῶν καλέσσαι.]

Panditur interea domus omnipotentis
Olympi,

Conciliumque vocat Divum pater atque
hominum rex

Sideream in sedem —. Ba. X, 1,

Ubi quidam legunt, omnipotentis Olympi.

- 5 Κερατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπλήχῃ· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
 Φοιήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 Οὔτε τις ἔν Πόδαμῶν ἀπέλω, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσισα καλὰ νέμον',
 Καὶ πηγὰς πόδαμῶν, καὶ πρῶτα ποιήεντα.
 10 Ἐλθόντες δ' ἐπιδῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἐσθῆς αἰθέροισιν ἐφίζανον, αἷς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστοί ποίησεν ἰδύησι περσπιδάων.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον αἰηγέρον· ἔδ' Ἐνοσίχθων
 Ἀντίστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ αἴλῃς ἦλθε μετ' αὐτές.
 15 Ἰδὲ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξέρχτο βυλλῷ.
 Τίπ' αὖ, Ἀργιέεσσιν, θεὸς αἰοριῷδ' ἐκάλεσας;
 Ἥ τι φεῖ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἀλχισα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 20 Ἔγωγ, Ἐνοσίχθων, ἐμὴν ἐν στήθεσι βυλλῷ,
 Ὡς ἔνεκρ' ξυνάειργα· μέλαςί μοι, ὄλλυμφοί περ.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν εἴω μλέω πύχῃ Οὐλύμποιο
 Ἥμῃ, ἐνθ' ὄρώων φρένα τέρφομαι· οἱ δ' ἄλλοι

5 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem quaquaversum
 Incedens iussit Jovis ad domum ire.

Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
 Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
 Et fontes fluviorum, & prata herbosa.

10 Cum-venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
 Politis sedilibus-columnis-distinctis confederunt, quæ Jovi patri
 Vulcanus fecerat peritis præcordiis.

Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
 Non-paruit deæ, sed à mari venit ad illos.

15 Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium:

“Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocâsti?”

“Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?”

“Horum enim jam proximè est ut pugna præliumque ardeat.

Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:

20 “Nôsti, Neptune, meum in pectoribus consilium,

“Quorum gratiâ congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licet.

“Sed ego sanè manebo in cacumine Olympi

“Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri

Ver. 5. — κερατ.] *Preindè, ut jussit Jovis*
ritar — ver. 4.

Ver. 8. — καλὰ.] *Vide suprâ ad β', 43.*

Ver. 9. — πρῶτα.] *Cod. Harleian. πρῶτα.*
Al. πρῶτα.

Ver. 11. — αἰθέροισιν.] *Ἡδραὶ κυλαίαις,*
καὶ τῶν Παλαμῶν, αἰθαλῶναις, ὅθεν κατὰ λαμ-
πρόναις φαίει. Schol.

Ver. 12. — ποίησεν ἰδύησι περσπιδάων.]
Al. ποίησεν ἰδύησι περσπιδάων.

Ver. 15. — ἐξέρχτο.] *Al. ἐξέρχτο.*

Ver. 16. Τίπ' αὖ.] *Al. Τίπ' αὖτ'.*

Ver. 18. — δέδηκε.] *Vide suprâ ad γ', 736.*

Ver. 19. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] *Vide su-*
prâ ad α', 175.

Ver. 21. — ὄλλυμφοί.] *Vide suprâ ad γ',*
260.

Ver. 23. — φρένα τέρφομαι.] *Vide suprâ*
ad γ', 23, & ad γ'. 168.

- 25 Ἐρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μὲ Τρώας κ' Ἀχαιούς.
 Ἀμφοτέρωσιν δ' ἀρήσθ', ὅπῃ νότος ἐστὶν ἑκάστω.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς οἱ τοῦτο ὅτι Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μιν ἔξωσι ποδάρεα Πηλείωνας.
 Καὶ δέ τε μιν κ' πρόσθεν ὑποφρήμεσκον ὀρώσας.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ κ' θυμὸν ἐταίρε χαίρει, αὐτὰρ
 30 Δείδω, μὴ κ' τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξέλκωται.
 Ὡς ἔφατ' Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλγίστον ἔειρε.
 Βάν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἦρ' ἢ μὲν αἰῶνα νεῶν κ' Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ἦδ' ἢ Ποσειδάων γαίηοχος, ἢ δ' ἑλένης μνηστήρας.
 35 Ἐρμείας, ὅς ἐνὶ φρεσὶ παλαιήμινσι κέκαστο.
 Ἦφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, θένει βλαμπαίνων,
 Χωλιδάων, ὑπὸ τῇ κνήμῃσι βάλλοντ' ἀνείκελ.
 Ἔς τ' ἢ Τρώας Ἀρης κορυφαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκροσεκόμης, ἢ δ' Ἀρεῖσις ἰοχέαιρος,
 40 Ληϊώ τε, Ξάνθος τε, Φιλόμμεδης τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπ' ἀνδράδ' ἐθεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκνύσαντο, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς κεν
 Ἐξεφάνη, θερὸν τῇ μάχῃς ἐπέπαυ' ἀλκιμῆς.

- “ Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos ;
 25 “ Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
 “ Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
 “ Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
 “ Etenim ipsum etiam antea territi-fugiebant cuncti aspicientes.
 “ Nunc verò, quum jam & animo ob-socium irascitur gravitèr,
 30 “ Vereor, nè & murum præter fatum evertat.
 Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.
 Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
 Juno quidem ad cætum navium & Pallas Minerva,
 Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor
 35 Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat :
 Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces circumferens,
 Claudicans ; subtùs autem tibie multo molimine-ferebantur imbecillæ.
 Ad Trojanos verò Mars pugnam-expeditè-ciens ; cumque ipso
 Phæbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,
 40 Latonæque, Xanthûsque, amânisque-risum Venus.
 Quamdiù quidem seorsùm dii à mortalibus erant viris,
 Tamdiù Achivi sanè magnoperè se-efferebant, quòd Achilles
 In-conspectum-se-dederat, diù enim pugná abstinuerat tristi :

Ver. 26. — μαχεῖται.] *Al* μάχηται.

Ver. 28. — ὑποφρήμεσκον.] *Contremiscere* volebant. Vide supra ad β', 221.

Ver. 30. — ὑπὲρ μόρον.] Vide infra ad α', 336.

Ver. 32. Βάν δ' ἴμεναι.] *Al* Βάν δ' ἴμεναι.

Ver. 35. — κέκαστο.] Si, κέκασται, dixisset ; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α', 37 ; & ad β', 153.

Ver. 38. — κορυφαίολος.] Vide supra ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκροσεκόμης.] “ Apollo

“ chrysocomes cognominatur, à fulgore ra-

“ diorum, quas vocant comas aureas solis.

“ Unde & ἀκροσεκόμης, quòd nunquam ra-

“ dii possunt à fonte lucis avelli.” *Macrob.*

Saturnal. Lib. 1, cap. 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοί.] Pronuntiabatur,

ut opinor, Τῶσι Ἀχαιοί. Vide supra ad β',

15 ; & ad β', 539.

Ver. 43. — ἐπὶ παύῃ.] *Al* ἐπὶ παύῃ.

Ver. 45.

- Τρώας δ' ἰδὲ τρόμος αἰνὸς ἐπήλυθε γῆα ἕκαστα,
 45 Δειδιότας, ὃθ' ὀρέωντο ποδώκεα Πηλείωνα
 Τάχεσι λαμπρόμυλον, βροτοῖσι γὰρ ἴσον Ἄρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὀμιλῶν Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 Ὄρετ' ὃς ἔειπε κρατερῇ, λαοσπότο· αὖτε δ' Ἀθλιῶν,
 Σταῖς' ὅτε μὴ παρὰ τὰ φρονέοντο ὀρυκίλῳ, τείχεσσι ἐκτός,
 50 Ἄλλοι' ἐπ' ἀκλῆαν ἐξιδέπων μακρὸν αὐτῆ.
 Αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρμίνῃ λαίλαπι ἴσθι,
 Ὄξυ καὶ ἀκροιάτης πόλεως Τρώεσσι κελόων,
 Ἄλλοις παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 Ὡς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 55 Σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔειδα ῥήϊνυτο βαρεῖαν.
 Δεινὸν δ' ἐβρόνιησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐπερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπειθέσιλῳ, ὀρέων τ' αἰπείνῃ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολὺπιδάων Ἰδης,

- Trojanos verò tremor gravis subiit membra cuique,
 45 Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Pelidem
 Armis splendentem, hominum-perniciiei parem Marti.
 Sed postquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
 Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat verò Minerva.
 Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,
 50 Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:
 Clamabat & Mars ex-aliâ-parte, obscuro turbini similis,
 Acutè à summâ urbe Trojanos adhortans;
 Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.
 Sic istos utrosque beati dii excitantes,
 55 Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
 Horrendum autem intonuit pater hominûmque deûmque
 Ex alto: at subitò Neptuneus concussit
 Terram immensam, montiûmque excelsos vertices.
 Omnes autem concutiebantur radices riguæ fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας ὃθ'.] Vide supra ad α', 51.

Ver. 48 & 66. Ὄρετ'.] Vide supra ad β', 810.

Ibid. — κρατερῇ, λαοσπότο· αὖτε δ' Ἀθλιῶν.] Nonnulli olim (notante Eustathio) ita interpretabantur; κρατερῇ· λαοσπότο· αὖτε δ' Ἀθλιῶν· scilicet ut vox λαοσπότο ad Ἀθλιῶν referretur. Sed minùs aptè.

Ver. 49. — ἐκτός.] Al. ἐκτός.

Ver. 50. Ἄλλοι' ἐπ' ἀκλῆαν ἐξιδέπων μακρὸν αὐτῆ.]

— intendit vocem, quâ protinus omne

Contremuit nemus, & sylvæ intonuerunt profundæ. Æn. VII, 514.

Ver. 51. Αὖτε δ' Ἄρης.] Strabo, Geograph. lib. XIII, legit, Ὄρετ' ὃς Ἄρης.

Ver. 52. — πόλεως.] Al. πόλις. Quod perinde est.

Ver. 53. — θεῶν ὃντι Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρχος αἰεῖναι περὶ σπουδαίως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ὃς Καλλικολώνῃ ἐστὶν ὑψηλὸς πέπος. Schol.

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόνιησε πατὴρ.]

Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto

Intonuit ———. Æn. VII, 141.

Ibid. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad δ', 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσείοντο.] Ἐνεργείας ἔνεκεν φησὶ, “ Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολὺπιδάων Ἰδης, καὶ κραρυγνύει.” Μαλλον γὰρ αὐτῶν εἰς ἐνοίαν ἵσταται ἡ ταραχὴ ἢ τὰς φωνὰς· ὅτι κινεῖται τὸ πᾶν τῶν μετέωρων πραγμάτων, καὶ οὐκ ἀκίνητα μέλεισιν ἀνθρώπων. Aristid. Quintil. de Musica, lib. 2.

Ibid.

60 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐκέρων Ἀΐδωνός,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἰαχε· μή οἱ ὑπερθε
 Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκίᾳ δ' Ἰννηλοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

60 Et vertices, Trojanorumque urbs, & naves Achivorum.

Timuit verò subitè rex inferorum Pluto,

Territusque folio exiliit, & exclamavit, veritus: nè ei supernè

Terram rescinderet Neptunus quassator-terræ,

Domusque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid. — πολυπύδακ.] *Al.* πολυπύδακ. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 61. Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐκέρων, &c.] Ἐπερὲν δ' τὰ ἐπὶ τ' ὁμομαχίας φανίδορμα, — “Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐκέρων Ἀΐδωνός· Δείσας, &c.” Ἐπιβλέπων, ἐκέρων, ὡς, ἀναρρήνυμθης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτὴ δ' γυμνωθεὶς ταφίδην, ἀνατρεπὼν δ' ὅλην καὶ διάσασιν τὸ κόσμον λαμβάνοντα, πάνθ' ἅμα, ἑρμῆς, ἄδης, τὰ θνητὰ, καὶ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε Κυρπολιμαῖ καὶ Κυρπολιμαῖ μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φέρει μὲν, πολλὴν οἱ μὴ καὶ ἀλλήγορ/ον λαμβάνοντο, καὶ ἐπὶ ἀνάλυσιν ἄδης, καὶ ἐπὶ ζωὴν τὸ πρῶτον. *Longinus*, § 9. Imitatus est hunc locum *Virgilius*:

Non secùs ac si quâ penitus vi terra dehiscens,

Infernas referat sedes, & regna recludas

Pallida, diis invisa; superque immane barathrum

Cernatur; trepidentque immisso lumine Manes. *Æn.* VIII, 243.

Et *Ovidius*;

Inde tremit tellus, & rex pavet ipse silentium

Ne pateat, latoque solum retegatur hiato,

Immissusque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V, 256.

Et *lib.* II, *ver.* 260;

Diffilit omne solum; penetratque in Tartara rimis

Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam suprâ citatum; “Nitere” inquit “videntur hæc, & magnitudinem præ se ferunt seorsim lecta; verùm si cum illis Homeri comparentur, facilè quivis animadvertet quantum παύσι in Homericis sit versibus, quantaque sublimitas; sic ut nemo, nisi qui planè harum rerum rudis sit, & ἀμύσσι, non commoveatur, ubi hæc legerit,

“& cum ipso Plutone dehiscences sibi videre videatur inferas.” De *Virgilii* porro loco ita *Macrobius*; “Interdum” inquit “sic auctorem suum dissimulantèr imitatur [*Virgilius*], ut loci inde descripti solam dispositionem mutet, & faciat velut aliud videri. Homerus ingenti spiritu ex perturbatione terræ ipsum Ditem patrem territum profilire & exclamare quodammodò facit. — Hoc *Mare* non narrationis, sed parabolæ loco posuit, ut aliud esse videretur. *Saturnal. lib.* V, *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκίᾳ — Σμερδαλέ· εὐρύσι· Ingeniosè hæc ad Terram positam, è secretis Lunæ regionibus prospectatam, transfert *Platarchus*: Ἐκείνης δ' αὖ [τοῦ ἐν τῇ Σελήνῃ καπικῆς] ὥμαι πολλὰ μᾶλλον δόξαντας καὶ γλῶ, ἀφορῶντας οἷον ὑποσθῆκα καὶ ἰλὺν τὴν παντὶς ἐν ὑσθίῃ καὶ ὁμῆλαι καὶ νήρῃ διαφανομένῃ ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὴ καὶ ἀκίνητος χάρις, οἱ ζῶα φύσις [φύσις] καὶ τρέφει μὲν ἐκείνη καπικῆς, ἀναπνοῆς, διεσπῆται. Καὶ οἱ πολλοὶ αὐτοῖς ἐγγράφῳ τῷ Ὀμηρικῷ τέττον ἀκούσι, “Σμερδαλέ, εὐρύσι, τί τε συγέσι θεοῖσι περ,” — ταῦτα φέρουσιν ἀτιχῶς περὶ τὴν χάριν τέττε λέγειν, καὶ τὸ αὐτὸ ἐν αὐτῇ καὶ τὸ τρέφειν δόξαντας, γλῶ καὶ μέγα καὶ Σελήνῃ. De facie in orbe Lunæ. Ceterum vituperat hunc locum *Plato*: Δοτὶ δὲ (ὡς ἔκρινεν) ἡμᾶς ὁπταίνεσθαι καὶ αὐτὸ τέττον τὸ μύθον τοῦ ὁπταίνεσθαι λέγειν· καὶ δεῖν μὴ λαθεῖν ἀνθρώπων τὰ ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκταίνεσθαι, ὡς ἔτ' ἀληθὴ λέγοντες ἔτ' ἀφελίμα πῆς μάλιστα μαχίμας ἔσται. — Ἐξελίψωμεν αὖτε — πάντα τὰ περὶ ταῦτα — “Οἰκίᾳ δ' Ἰννηλοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ, εὐρύσι, τί τε συγέσι θεοῖσι περ.” — Ταῦτα καὶ τὰ περὶ ταῦτα πάντα παραμυθισμῶνα Ὀμηρὸν τε καὶ τοῦ ἀλλοῦ ποιητῆς μὴ χαλεπίνεσθαι ἀν' ἀπορροφῶμεν ἔχ' ὡς ἐπὶ ποιητικῇ καὶ ἰδίᾳ τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσοι ποιητικῶτατα, ποσὶν ὅτιν ἀκούειν ποιοῖ καὶ ἀνδράσιν. ὡς δὲ ἐλάττωσιν τῷ, δελεῖται θανάτῳ μᾶλλον περὶ φανερῶς. De Re publ. lib. 3.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Similiterque infra *ver.* 77, 87; Περιμίδειω — Περιμίδειω· & περ,

- 65 Σμερδαλέ', ἄρ' ἔνι' αἶα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ·
 Τόσσ' αἶρα κλύει' ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Ἦται μὲν γὰρ ἑνὰ νῆα Ποσειδάων' ἀνακλῖ·
 Ἴσαλ' Ἀπόλλων Φοῖβ' ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
 Ἀνῖα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθλίῳ·
 70 Ἦρη δ' ἀνέστη χρύσηλάκαλ', κελαδαινῇ,
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀνέστη ῥῶκ', ἐρένι' Ἑρμῆς·
 Ἀνῖα δ' αἶρ' Ἠφαιστοῖο μέγας ποταμὸς βοῶντινός,
 Ὀν Ξάνθον καλέεσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 75 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἔκτορ' ἀνῖα μάλισα λιλαΐετο δαῖτα θυμῶν
 Πελαμίδεω· ἔ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνάγ'·
 Αἶμαλ' αἶσαι Ἀρηα, ταλαῦρονον πολεμιστῶν.

65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:

Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.

Nempè contra Neptunum quidem regem

Stabat Apollo Phoebus, ferens sagittas pennatas:

Contra Martem verò dea cæcia-oculis Minerva:

70 Iunonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amans,

Diana sagittis gaudens, soror Longè-jaculantis:

Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:

Contra autem & Vulcanam magnus fluvius vorticibus-profundus,

Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.

75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles

Hectorem contra maximè cupiebat penetrare per turbam

Priamidem: hujus enim potissimum animus jubebat

Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.

ver. 123, Ἀθανάτων· Vide suprâ ad d, 398.

Ibid. — φανεία.] Cod. Harleian. φανήν.

Ver. 65. Σμερδαλί', ἄρ' ἔνι' αἶα.] Σμερδα-
 λία μὲν τὰ εἰς ἡμέραν τὴν αὐτὴν ἴσην, ὅπερ τὴν ὁ-
 φανίαν τὴν ἐν φόντι πλήρη. Porphyg. Quaest.
 Homeric. 9.

Vinque Deum infernam, & diri sacra-
 ria Ditis. Æn. XII, 199.

Sic apud Hesiodum, Ἦρ' ἔνι' Ἠμει. ver. 152;
 Βῆσαν ἐς ἑνὸς νῆα δέμον κενεῖ αἶδαο.

Quem ad locum Gatakerus; "Εὐρώεντα (in-
 quit) malum vertere, situ oblitum, quàm
 cum interpretibus, lotum." Annotat. in
 Antonianum; Lib. IV, § 6.

Ver. 66. Τόσσ' αἶρα κλύει' ὦρτο θεῶν
 ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit
 Borneus;

ὡς τότε θεωροῦντο Ποσειδάων ἔνι' Ἀπόλλων·
 Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctori-
 tate.

Ibid. Τόσσ' αἶρα.] Tantus utique —.

Ibid. — κλύει' ὦρτο.] Vide suprâ ad d, 455.

Ver. 68. — ἰὰ πτερόεντα.] Al. πτερόεντας
 ἰόντας.

Ver. 69. — γλαυκῶπις Ἀθλίῳ.] Vide
 suprâ ad d, 206.

Ver. 72. — ῥῶκ', ἐρένι' Ἑρμῆς.] Vide su-
 prâ ad d, 51.

Ver. 74. Ὀν Ξάνθον καλέεσσι θεοὶ, ἄνδρες
 δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προση-
 ἴστερον ὄνομα εἰς θεὸν ἀναφέρει ὁ Πουλίης, τὸ δὲ
 μέγα ἄλγιστερον εἰς ἀνθρώπους. Schol. Vide su-
 prâ ad ξ', 291; & d, 403.

Ibid. — Ξάνθον καλέεσσι.] Δοκεῖ δὲ δ
 Σκάμανδρ' ὡς αὐτὸς ξανθὰ πρὸς κατα πατεῖν·
 διὸ ἔνι' Ὀμηρὸν φασιν ἀντὶ Σκαμάνδρου, Ξάν-
 θον προσκαλοῦνται αὐτὸν. Aristot. de Histor.
 Animal. lib. III, cap. 2.

Hinc albi, Clitumne, greges —.

Virg. Georg. XI, 145.

Ibid. — Σκάμανδρον.] Cod. Harleian. Κά-
 μανδρον.

Ver. 77. — τὴν γὰρ ῥα μάλισα.] Non hic
 supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet
 in connectendâ sententiâ cum eo quod præ-
 cessit; σ', 91, 114, 334.

Ver. 80.

- Αἰνείαν δ' ἰθὺς λασσόσθ' ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 Ἀνλία Πηλείωνσ', ἐνῆκε δέ οἱ μῆσθ' ἧς.
 Τίτ' ἧ Πελαῖμοιο Λυκάονι εἶσατο Φωνίῳ,
 Τῷ μιν εἰσαμύσθ' προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε, πῶ τοι ἀπειλᾷ
 Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέχεο οἰνὸπριάζων,
 85 Πηλείδew Ἀχιλῆσ' ἐναντίον πολέμειν;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενσ' προσέειπε·
 Πελαμίδη, τί με ταῦτα καὶ σὺκ ἐθέλοντα κελύεις,
 Ἀνλία Πηλείωνσ' ὑπερθύμοιο μάχεσθ'·
 Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάμεισθ' ἀν' Ἀχιλῆσ'
 90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλαι δειρὲ φόβησεν, ῥο⁷
 Ἐξ Ἰδης, ὅτε βυσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι·
 Πέσσε ἧ Λυγνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσασθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μῆσθ' λαιψηρό τε γῆνα.
 Ἥ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆσ' καὶ Ἀθλήης,
 95 Ἥ οἱ πρόσθεν ἴδσα τίθ' Φάσθ', ἧδ' ἐκέλευεν
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ Λέλειας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 Τῷ σὺκ ἔς' Ἀχιλῆσ' ἐναντίον ἀνδρε μάχεσθ'.

Æneam autem rectà copiarum-concicator movit Apollo

- 80 *Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.*
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce:
Huic se cùm-assimiláisset, eum allocutus est Jovis filius Apollo:
 “ *Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,*
 “ *Quas Trojanorum ducibus promissisti convivans,*
 85 “ *Pelidem Achillem contra pugnare?*
Illum verò Æneas respondens allocutus est:
 “ *Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,*
 “ *Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?*
 “ *Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem*
 90 “ *Stetero, sed dudùm me & aliàs hastâ fugavit,*
 “ *Ex Ida, quandò boves invasit nostras;*
 “ *Evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter*
 “ *Servavit, qui mihi excitavit robur velociâque genua.*
 “ *Certè omninò domitus fuissẽm sub manibus Achillis & Minervæ,*
 95 “ *Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur*
 “ *Hastâ aereâ Lelegas & Trojanos interficere.*
 “ *Ideò non potest contra Achillem vir mortalis pugnare:*

Ver. 80. — ἐνῆκε δέ οἱ μῆσθ'. Vide in-
frà ad *ver. 110.*

Ver. 81. — Λυκάονι εἶσατο Φωνίῳ. Vide
suprà ad *v', 45.*

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσαμύσθ'. Vide su-
prà ad *γ', 389.*

Ver. 85. Πηλείδew. Sic suprà *ver. 77.*
Πηλαμίδew. Pronuntiabatur *Πηλείδew* —
Πηλαμίδα. Vide suprà ad *δ', 1.*

Ver. 91. — ἐπήλυθεν. Vide suprà ad *3',*
488; & ad *γ', 205.*

Ver. 92. — Λυγνησὸν. Πόλις ἢ Τροια-
κίον Θησῶν. *Schol.*

Ibid. — Πήδασον. Πόλις ἢ Ἐλευσινίη,
καὶ πόπσ. *Schol.*

Ver. 95. ἐκέλευεν. Vide ad *II. d, 373*
& *v', 84.*

Ver. 96. — Λέλειας. Τὴς ἐν Ἐλευσινίῳ
ἀπὸ τ' Θησαυρίας πρῶτης κατοικητίας. *Schol.*

Ver. 99.

Αἰεὶ γὰρ πάρεσσι γὰρ θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως δ' γ' ἰθὺ βέλτε πέτεται, ἐδ' ὀπλήγῃ,
 100. Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δ' ἔστι θεὸς περ
 Ἴσον τείνειν πολέμῳ τέλει, δ' με μάλιστα ῥέα
 Νειμήσι, ἐδ' εἰ παλχάλας δ' ἔχει εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων
 Ἥρῃ, ἀλλὰ γὰρ καὶ ζῦ θεοῖς αἰετλήτησιν
 105. Εὐχέο· καὶ δὲ ζε φασὶ Διὸς κέρης Ἀφροδίτης
 Ἐκγεγάμεν, κύνει δ' ἡ χερσίων δ' ἐκ θεῶν ἐσίν.
 Ἥ μὲν γὰρ, Διὸς ἐστ', ἡ δ' ἰξ αἰλίοιο γέροντι.
 Ἄλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν αἰτερέα, μήδε ζε πᾶμπαν
 Λαλαλέοις ἐπέεσσιν ὀπλὴρεπέτω καὶ δρυῖ.
 110. Ὡς αἰπὼν, ἐμπνέσει μὲν δ' μέγα ποιμήνι λαῶν·
 Βῆ δ' ἡ Διὶ προμάχων, κεκορυθμὲν δ' αἰθορε χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀλχίσας πᾶσι λαλῶν Ἥρην,
 Αἰλία Πηλείων δ' ἰὼν, ἀνὰ ἔλαμόν ἀνδρῶν
 Ἥ δ' ἄμυνδρι καλέσασα θεὸς μέγα μῦθον ἔειπε·

100 “ Sæpè enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
 “ Tum alius ipsius utique rectà telum volat, neque desinit,
 “ Antequàm corpus humanum transadegerit : Si verò Deus ipse
 “ Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facilitè
 “ Vinceret, nè quidem si totus æreus gloriatur esse.
 Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo:
 110 “ Heros, quin & tu deos sempiternos
 “ Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere
 “ Satum esse; ille autem inferiore ex deâ est:
 “ Illa etenim, ex Jove est, hæc verò ex marino sene.
 “ Sed rectà infer æs indomitum, neque te omninò
 “ Sævis verbis avertat & minis.
 120 Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:
 Processit autem per primos pugnatores, armatus corusco ære.
 Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,
 Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
 Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit:

Var. 99. — τῷ γ'.] *Al.* τῷ δ'.
 Var. 100. — αἱ δὲ θύραι περὶ Ἰσὺν τεύχονται
 πάλιν τέλει. Ἰσὺν πάλιν τὸ τέλει τῷ
 πάλιν, καὶ ἐπὶ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud
Euphridem ;
 Οἱ δὲ Σαρπηδόνος ἐκ τῶν τέκνων ἐκράτησαν
 ἄλλους, ὅτ' αὐτὰς θύων ἐξίσου ἀμφότεροι.
 Ἡρακλίδην.
 Var. 101. — ἔμε μάλ' ῥα.] Ita ex tri-
 bus MSS. & ex *Euphrasibus* edidit *Barnefius*.
 Ἄ. ἔμε μάλ' ῥοῖα. Pronuntiabatur, ut opi-
 netur, ἔμε μάλ' ῥα. Vide *suprà* ad ε',
 461.
 Var. 102—103. Τὸν δ' ——— Τίω δ'.]

Vide suprà ad á, 121 ; ad γ, 200 ; & ad ϑ, 160. Malè *Barnesius*, Τόνδ' ——— Τήνδ'.
Ver. 104. — ἀλλά γι.] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγι.
Ver. 110. — ἔμπνευσε μὲν — μέγα ποι-
μῶνι λαῶν.] Καὶ πρὸς τὰς μάχας τὸ συνθῆ-
κον ἔχ' τὸ ἐνθεωσιῶδες, ἀνυπέσκατον ὄρι ἔχ' ἀάτη-
τον. "Ο ἔχ' πρὸς Θεὸς "Ομηρ. — ἔμπνοειν φρεσι
πῶς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν — "ἔμπνευσε
" μὲν — μέγα ποιμῶνι λαῶν : ") — καθε-
πει ὁρμημα τῆ λογισμῶς ἔχ' ὄχυμα τὸ πᾶσι —
προσιθίντας. *Plutarch. de virtute morali,*
sub finem. Vide suprà ad é, 185.

Ver. 115.

“Ἡρῆ, μὴ χαλέπαινε παρὲς νόον· ἔδ’ ἐτί σε χρεή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ’ ἐθέλοιμι θεὸς ἐρεδι ξυυαλάσσαι

135 Ἡμέας τὲς ἄλλας, ἵπειν πολὺ φέρτεροι ἡμῶν.

“Ἀλλ’ ἡμεῖς μὲν ἵπειν καθεζόμεθα κίοντες

Ἐκ πάντε ἐς σκοπιῶν, πόλεμ’ δ’ ἄνδρεςσι μελήσῃ.

Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῇσι μάχης, ἢ Φοῖβ’ Ἀπόλλων,

Ἡ Ἀχιλῆϊ ἴχουσι, ἔσθ’ εἴωσι μάχεσθ’.

140 Αὐτίκ’ ἵπειν κ’ ἄμμι παρ’ αὐτοφί νεῖκ’ ὀρεῖν

Φυλάσσῃ· μάλα δ’ ὅκα διακρινθέντας οἶω

Ἀψ’ ἡμῶν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ’ ὀμήγυριν ἄλλων,

Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμνύτας.

“Ὡς ἄρ’ ἐφ’ ὀφθαλμοῖς ἠγήσατο Κυανοχαΐτης

145 Τειχ’ ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆϊ θείοιο,

Τψηλὸν, τὸ ρά οἱ Τρῶες κ’ Παλλὰς Ἀθηνῶν

Ποίειν, ὅφρα τὸ κῆτ’ ὑπεκπροφυγὼν αἰέοιτο,

“ Juno, nē sēvi temerē : neque enim omnino te decet.

“ Non ego sanē velim deos ad certamen committere

135 “ Nos alios, quoniam multo fortiores sumus.

“ Sed nos quidem jam confideamus profecti

“ Ex viā in speculam ; praelium verō mortalibus curae-erit.

“ Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,

“ Vel Achillem inhibeant, & non finant pugnare ;

140 “ Tum confestim & nobis ē vestigio certamen orietur

“ Conflētūs : perquā autem celeritēr decreto eos praelio putō

“ Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,

“ Nostrarum virtute manuum necessitate violentēr domitos.

Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines

145 Ad murum aggere-factum Herculis divini,

Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva

Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,

Ver. 134. — ξυυαλάσσαι.] *Al.* ξυυαλά-
σαι. Minus recte ; secundam enim corri-
pi:

— ἀλλ’ ἡμεῖς μὲν ἵπειν καθεζόμεθα κίοντες. τ’, 423.

Ver. 135. — Ἡμέας.] Pronuntiabatur
Ἡμεῖς.

Ibid. — φέρτεροι ἡμῶν.] *Al.* φέρτεροι οἱ ἡμῶν.
Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 137. — Ἐκ πάντε ἐς σκοπιῶν.] Ἐκ τῆς
σκοπιῶν ἐξ ὧν εἰς τὸν σκοπιῶν ἵχουσι.
Schol.

Ibid. — πόλεμ’ δ’ ἄνδρεςσι μελήσῃ.]

Bella viri pacemque gerant. queis bella
gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῇσι μάχης, ἢ
Φοῖβ’ Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῇσι
μάχης, ἢ Φοῖβ’ Ἀπόλλων.

Ver. 140. — ὀρεῖν.] *Al.* ὀρεῖν.

Ver. 141. — διακρινθέντας.] *Al.* διακρι-
θέντας. Quod ferri non potest ; antepenulti-
mam enim necessario corrigit.

Ver. 143. — ἀνάγκῃ.] Cod. *Harleian.* ἀ-
νάγκη.

Ver. 144. — Κυανοχαΐτης.] Vide supra
ad α’, 43, 58, & 528.

Ver. 145. — ἀμφίχυτον Ἡρακλῆϊ.] Qua
ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hīc produ-
catur ; item παῖς, ver. 183 ; vide supra
ad α’, 51.

Ver. 146. — τὸ ρά.] Quem scilicet—.

Ver. 147. — ὅφρα τὸ κῆτ’.] Τί δὲ ;
(φῆσαι τις ἀν.) ἐπὶ ταῦτα [τὰ Ἀθηναίων] συμ-
βάλλει πρὸς λόγον ; “Εἰς τὸ φῆσαι ἀν, ὅσπερ
ἄλλας συμβάλλει πρὸς ὅφρα, ὅσπερ ὅφρα
μάχην.—Καὶ Ὁμηρ., ἐπὶ τὸν κόσμον πρὸς
ἐργασίαν, ὁλίγοις τ’ ὀνομάτων Ἀθηναίων
πρὸς λαόν ἐκπράττει δεικνύοντες, ἢ λόγους κρῖνε-
σιν, ὅτι λίθοι. Διὶ δὲ παρὰ τὸν κόσμον, ἐπὶ
οἷς ταῦτα παῖς, γέγονεν. “Ὡς τὸ, —

“ Ποίειν, ὅφρα τὸ κῆτ’ ὑπεκπροφυγὼν αἰ-
“ εἰοίτο.” *Plutarch.* *Quæst. Platonicæ*, sub
ἐπὶ.

- Ὅππότε μιν ζώατο ἀπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, ἔθ' θεοὶ ἄλλοι,
 150 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλῳ ὤμοισιν ἔσαντο.
 Οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρ' ὤσι Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μηλιόωντες
 Βυλαίς· ὄρχόμεναι δ' ὀδυνηλέος πολέμοιο
 155 Ὠκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ', ἡμῶν ὕψι, κέλαε.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πηδίων, καὶ ἐλάμπειο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν καὶ ἵππων· κάρκαιρε δ' ἡ γαῖα πόδεσσιν
 Ὀρνυμένων ἀμυδῖς· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζυγίην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δ' ἡρώτῃ ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀπαίδα θῆριν
 Πρόωεν ἔχε σέρνοιο, τίναςσε δ' ἡ χάλκεον ἔλχῃ.

Quando ipsum persequens-ageret à littore ad-planitiem.

Illic Neptunus quidem confedit & dii cæteri,

150 Nesciâmq; scindi nubem humeris circumdederunt.

Ii verò ex-altèrà-parte sedebant in jugis Callicolones,

Circum te, arcitenens Phæbe, & Martem urbium-vastatorem.

Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes

Consilia; incipere autem gravem pugnam,

155 Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens altè, instigabat.

Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære

Virorum & equorum; resonabátque tremens terra pedibus

Concurrentium simul: duo autem viri longè fortissimi

In medium utrorumque congredebantur, ardentes in pugnam,

160 Æneâsque Anchisiades, & nobilis Achilles.

Æneas autem primùm minabundus proceliit,

Nutans casside validâ; clypeûmq; cum-impetu-versatile

Prætendebat pectori, vibrabátque æream hastam.

Ibid. — ἀλέατο.] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148. — σείατο.] *Cod. Harleian.*
σειόατο.

Ver. 150. — νεφέλῳ ὤμοισιν ἔσαντο.]

Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. lib. I, Ode II, ver. 31.

Ver. 151. — ἐπ' ὄφρ' ὤσι· Καλλικολώνης.]

Sic apud *Virgilium*:

—— *supercilio* clivosi tramitis undam

Elicit ——— *Georgic. I, 108.*

Ver. 152. — ἦϊε Φοῖβε.] Ἀπολλων τοξικὸς,
ὡπλὸν ἔχων. *Schol. Al.* ἦϊε. Vide *suprà* ad
d, 43, 75, & ad e, 365.

Ver. 153. — ῥ'.] *Ut jam dictum est* —
ver. 149, 151.

Ibid. — καθείατο.] *Al.* καθήατο.

Ver. 156. — καὶ ἐλάμπειο χαλκῷ.] Vide
suprà ad γ', 362.

Ver. 157. — κάρκαιρε δ' ἡ γαῖα πόδεσσιν.]

Vide *suprà* ad γ', 363.

Ibid. — κάρκαιρε.] De hujusmodi ὀνομα-
παιῖα, vide *suprà* ad δ', 455. Διαφαίνει δ' ὅτι
ἡ ἀρετὴ τ' ὀνομασποίας τὴν κάρκαιρεν, ὅτι τ'
γὰρ μάστιγα παλαίω καὶ ἐξαρμμένους, ἵπποι
θέουσι δὲ αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων.] Vide *suprà* ad
γ', 260.

Ver. 159. — μεμαῶτε.] Vide *suprà* ad
γ', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'.] *Versum* hunc in
uno MS deesse annotat *Barneſius*.

Ver. 161. — ἐβεβήκει.] Vide *suprà* ad σ',
751; & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυθι.] Ita *infra*
χ', 314;

—— κόρυθι δ' ἐπίπλετο φαεινῇ.

Ver.

Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς
 165 Σίνης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκλέμναι μεμαάσιν,
 Ἀχρόμενοι, πᾶς δ' ἦμ'· ὁ γὰρ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχεῖτο, ἀλλ' ὅτε κέν τις δ'ρηϊθῶν αἰζήων
 Δυεῖ βάλη, ἐάλη τε χανῶν, πεί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 Γίγνετο, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη σένη ἄλκιμον ἦτορ,
 170 Οὐρῇ γὰρ πλεωρεάς τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίειτο, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 Γλαυκίῳ δ' ἰθὺς φέρετο μύδι· ἥνινα πέφνη
 Ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίειτο πρῶτον ἐν ὀμίλῳ·

Pelides verò ex-alterâ-parte contrâ ruebat, leo veluti.

165 Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,
 Congregati, totus pagus: is verò, primum quidem contemnens,
 Incedit; sed quandò quis prælio-impigrorum juvenum
 Hæstâ ferierit, contorquéique se hians, circumque spuma dentes
 Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
 170 Caudâ verò laterâque & femora utrinque
 Verberat, seque ipsum excitat ad pugnam:
 Torvumque-contuens fertur furore; si quem occidere-possit
 Virorum, vel ipse perit primâ in turba:

Ver. 164. Πηλίδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρ-
 τω, λέων ὡς] Similiter Hesiodus:

Δεινὸν ἔργον ὄσσοις, λέων αἶς ———
 Γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δεινὸν, πλεωρεάς τε καὶ
 ἰχίους
 Οὐρῇ μασίζων ποσσὶ γλάφει, εἰδὲ τις
 αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς ἀνία ἰδὼν χεῖρ' ἐλθεῖν, εἰδὲ μά-
 χασθαι·
 Τῷ δ' αἶς ———.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 426, 430.

Et Virgilius:

Attollitque animos: Pænorum qualis
 in arvis
 Saucius ille gravi venantum vulnere
 pectus,
 Tum demum movet arma leo; gaudet-
 que comantes
 Excitans cervice toros, fixumque la-
 tronis
 Impavidus frangit telum, & fremit ore
 cruento:
 Haud secus accenso gliscit violentia
 Turgo. Æn. XII, 4.
 Ut fera, quæ densâ venantum septa co-
 ronâ
 Contra tela furit, seseque haud nescia
 morti
 Injicit, & saltu supra venabula fertur.
 Æn. IX, 551.

Et Lucanus:

—— sic cum squalentibus arvis
 Æstiferæ Libys viso leo cominus hoste,

Subsedit dubius, totam dum colligit i-
 ram;
 Mox, ubi se sævæ stimulavit verbere
 caudæ,
 Erexitque jubam, & vasto grave mur-
 mur hiatu
 Infremuit: tom torta levis si lancea
 Mauri
 Hæreat, aut latum subeant venabula
 pectus,
 Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pbarfal. lib. I, ver. 205.

Porro Macrobius posteriorem Virgilii locum
 inter eos citat, in quibus Virgilius Homericæ
 carminis Majestatem non æquat. “Vide-
 “tis in angustum Latinam parabolam sic
 “esse contractam, ut nihil possit sese jeju-
 “nius. Græcam contra & verborum & re-
 “rum copiâ pompam veræ venationis im-
 “plessæ? Lib. V. cap. 13.

Ver. 169. Γίγνετο.] Al. Γίγνετο. Quid per-
 inde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. — κραδίη. Al. κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ γὰρ πλεωρεάς τε καὶ ἰχία.]
 “Leonum animi index cauda——. Immo-
 “ta ergo; placidus, clemens, blandienti-
 “que similis, quod rarum est; crebrior enim
 “iracundia ejus. In principio terra verbe-
 “ratur; incremento terga, seu quodam in-
 “citamento, flagellantur.” Plin. Natu-
 ral. Hist. lib. VIII, cap. 16.

Ver. 171. — μαχέσασθαι.] Cod. Harleian.
 μαχέσασθαι. Quo modo & in uno MS scrip-
 tum repperit Barnesius.

- ὦς Ἀχιλλῆ' ὤτρυνε μῆτορ' ἢ θυμὸς ἀγλαΐῃ
 175 Ἀΐλιον ἐλθέμεναι μεγάλῃτορ' Αἰνείαο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερο' προσέειπε ποδάρεκς δῖο' Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλῃ πολλὸν ἐπελθὼν,
 Ἔσῃς· ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθ' ἀνώγει,
 180 Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
 Τιμῆς τ' Πριάμῃ; ἀτὰρ εἶπεν ἔμ' ἐξαναρίξῃς,
 Οὔτοι τένεκά γε Πρίαμο' γέρας ἐν χερσὶ θήσῃ.
 Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπειρο', εἴδ' ἀεσίφρων.
 Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμνῃ τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 185 Καλὸν Φυλαχῆς ἢ δόξης, ὄφρα νέμῃαι,
 Αἶκεν ἐμὲ κλέϊνης; χαλεπῶς δέ σ' ἰολπα τὸ ρέξειν.
 Ἦδῃ μὲν σέ γε, Φημί, ἢ ἀλλοίε δαυρὶ φόβῃσα.
 Ἦ εἰ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἀπο μῦνον ἰόντα,
 Σείδα κατ' Ἰδαίων ὄρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 Κερπαλίμως; τότε δ' ἔτι μάλιστα παλίζεις φάγον·

Sic Achillem incitabat robur & animus magnus

175 Contra ire magnanimum Aeneam.

Illi verò quandò jam propè erant alter in alterum videntes,
 Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:

"Aeneas, cur tu, tantum agminum spatium permensus,

"Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,

180 "Sperantem Trojanis te imperaturum equum-domitoribus

"Dignitate, quàm Priamus? Sed si me interfeceris

"Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:

"Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.

"An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,

185 "Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,

"Si me interfeceris? difficultèr autem te spero hoc facturum.

"Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.

"An non recordaris, quandò te à bobus, solus cùm-esses,

"Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus

190 "Celeritèr? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:

Ver. 176. Οἱ δ' ἔτι δὴ.] Similitèrque infra, ver. 228; Ἀλλ' ὅτι δὴ. Vide suprà ad ε', 433.

Ver. 178. —ἱπποδάμῳ.] Cod. Harleian. ἀπ-ελθάν.

Ver. 179. —μαχέσασθ'.] Al. μαχέσασθ'.

Ver. 180—186. —Ἐλπόμενον — ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS apud Barnesium. Nullà, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. —Τιμῆς τ' Πριάμῃ.] Ἦνεκεν τ' βασιλείας· ἀντιφράξ γὰρ, "Οὔτοι τένεκα Πρίαμο' γέρας." Schol.

Ibid.—ἐξαναρίξῃς.] Al. ἐξαναρίξῃς.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπειρο'.] Al. Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπειρος.

Var. 185. —Καλὸν.] Vide suprà ad β, 43. Al. ἐδλόν.

Ibid. —ἀνέγει.] Vide suprà ad ζ, 142.

Ver. 105. —ἰολπα.] Spero; non speravi. Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid. —ῥέξειν.] Al. ῥέξεν.

Ver. 187. —φόβῃσα.] Cod. Harleian. φοβῆσαι. Quæ & proba lectio.

Ver. 188. Ἦ εἰ μέμνη.] Al. Ἦ εἰ μέμνησ'. Enuntiabatur autem (ut & notavit Barnesium) ac si scriptum fuisset ἢ μέμνησ'. Non licentiâ aliquâ Poeticâ, sed quia vulgò etiam in solutâ (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide suprà ad ε, 349; ad ε, 533; & ad ε, 471.

Ver. 190—τότε δ' ἔτι.] Al. πρὶν δ' ἔτι. Ver. 191.

Ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυες· αὐτὰρ ἐγὼ ἦ
 Πέρσῃ, μεθορμήθεις σὺν Ἀθλίῃ ἢ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας ᾗ γυναικάς, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπέρας,
 Ἦϊον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο ἢ θεοὶ ἄλλοι.
 195 Ἀλλ' ἔνδον σ' ἐρύεσθ' ὅτομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθύνῃ ἵεναι, μὴδ' ἀνίλιθ' ἴσας ἐμείο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιθ' ἔλνω.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὡς,
 Ἐλπεο δειδίξεσθ'· ἐπεὶ σάφ' αἰοῖδα ἢ αὐτὸς,
 Ἥμῃ κερτομίας, ἡδ' αἰσουλᾷ μυθήσασθ'·
 Ἰδὺμ δ' ἀλλήλων χρεῖν, ἴδμεν ᾗ τοκῆας,
 Πρόκλυτ' αἰχμόνιες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 Ὅψι δ' ἔτ' ἄρ' ὡς σὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σέ·
 Φασὶ σε μὲν Πηλεΐθ' ἀμύμονθ' ἐκλονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδ' ὅ, καλλιπλοκάμῃ ἀλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο

“ Inde autem in Lyrnessum evasisti: verum ego hanc

“ Everti, aggressus cum Minervâ & Jove patre;

“ Captivas autem mulieres, libero die crepto,

“ Abduxi: at te Jupiter servavit & dii cæteri.

195 “ Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum

“ Inducis: verum te ego sanè regressum hortor

“ In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,

“ Antequàm quid mali passus fueris: jam factum vero & stultus sentit.

Hæc vero Æneas respondit, dixitque:

200 “ Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,

“ Speres te territurum: facilè enim possum & ipse,

“ Et convitia, & opprobria, proloqui.

“ Scimus autem alter-alterius genus, scimus & parentes,

“ Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:

205 “ Visu verò certè neque tu meos nôsti, neque ego tuos,

“ Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,

“ Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:

“ At ego me filium magnanimo Anchisâ

Ver. 191. — ὑπέκφυες.] Ita ex uno MS
 edidit Barnesius: Al. ἐπέκφυες.

Ver. 193. Ληϊάδας.] Codd. Harleian. Ληϊ-
 ἰας.

Ver. 195. — σ' ἐρύεσθ'.] Cod. Harleian.
 αἰεῖσθ'. Atque ita in uno MS scriptum
 præcipit Barnesius.

Ver. 197. — πληθύνῃ ἵεναι.] Quâ ratio-
 ne, πληθύνῃ hîc ultimam producat; item
 πρὶν τι, ver. 200; & ἀνίλιθ', ver. 204;
 & τίς, ver. 215; & ἵππ', ver. 229; vi-
 de suprâ ad ε', 51.

Ver. 198. — ῥεχθὲν δέ τε νήπιθ' ἔλνω.]

Vide suprâ ad ε', 32. Al. ῥεχθὲν δέ τε.

Ver. 200. Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε,
 νηπύτιον ὡς, Ἐλπεο δειδίξεσθ'.]

Hostis amare, quid increpitas mortem-
 que minaris? Æn. X, 900.

Ver. 202. — αἰσουλᾷ.] Τὰς παρὰ τὸ καθ-
 ἥκον λεγομένας ἀπηνίας. Schol. apud Bar-
 nesium.

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῷ προ-
 κλήσει περιλαμβανόμενα, παλαιά. Schol.

Ibid. — ἀλοσύδνης.] Ἐναλίς θεῶν ἐν θα-
 λάσσῃ καὶ οἰκίᾳ. Schol. Al. ἀλοάδνης.

- Εὐχομαι ἐκτεγάρην, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
 210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε Φίλον παῖδα κλαύσον·
 Σήμερον· ὃ γὰρ Φημ' ἐπέεσσι γε νηπύλοισιν
 Ὡδε Διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρῳ γυναιῷ, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Κτίσσε δ' Ἡ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱρὴ
 Ἐν πεδίῳ πεπόλις, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ἐθ' ὑπερβείας ὤκεον πολυπιδάκρυ Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' ἥν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 Ὃς δὴ ἀφηνεότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τῷ τριχίλῳ ἵπποι ἔλθ' καὶ βυκολέοντο
 Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι·

- “ Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
 210 “ Horum jam nunc alterutri saltem charum filium plorabunt
 “ Hodiè: non enim puto verbis omninò puerilibus
 “ Sic diremptos, à pugnâ redituros esse.
 “ Quod si vis & hæc doceri, ut benè scias
 “ Nostrium genus, (multi autem ipsi homines nōrunt;)
 215 “ Dardanum quidem primùm genuit nubes-cogens Jupiter:
 “ Colādidit autem is Dardaniā, quippè nondum Ilios sacra
 “ In campo ædificata erat, urbs articulatè-lequentium hominum;
 “ Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.
 “ Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,
 220 “ Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
 “ Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur
 “ Fæminæ, pullis exultantes teneris:

Ver. 210. — ἕτεροί γε.] Eandem hîc vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212. — διακρινθέντε.] *Al.* διακρίνεσθε. *Malé.* Vide *suprà* ad *ver.* 141.

Ibid. — ἐξαπονέεσθαι.] Vide *suprà* ad *α*, 398.

Ver. 215. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide *suprà* ad *α*, 175.

Ver. 216. — Δαρδανίην.] Πόλις, Τριχίς, *Schol.*

Ibid. — ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱρῆ.]
 — nondum Ilium & arces

Pergamæ steterant; habitabant vallis-
 bus imis. *Æn.* III, 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἐθ' ὑπερβείας ὤκεον.] Λέ-
 γει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — καὶ θεὸν πῶς
 εἰρημαίνα καὶ καὶ φύσιν. Θεὸν γὰρ ἔν δὴ καὶ τὸ
 ποιητικὸν εὐθεαστικὸν ἐν γυναικί, ὑμνοῦσαν, πολ-
 λῶν ὅ καὶ ἀλήθειαν γυναικῶν ξυνάγει. *Plato de le-*
gibus, lib. 3.

Ibid. — ὑπερβείας.] Τὰ κάτω μέγιστον ὅ-
 ρων. *Schol.*

Ibid. — ὤκεον.] Pronuntiabatur, notante
Barnesio, ὤκεον vel ὤκεον· quomodo & scribi
 pestea cœptum est.

Ibid. — πολυπιδάκρυ.] *Al.* πολυπιδάκρυ.
 Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφηνεότατος γένετο.] Pro-
 nuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἀφηνεότατος.
 Vide *suprà* ad *ver.* 188; & ad *λ*, 138. Γί-
 νεται παῖς αὐτοῦ [Δαρδάνου] Ἐριχθόνιος, ὃς
 ἀπάντων ἀνθρώπων ὠδαιμονέστατος λέγεται γυ-
 ναιῷ, ὃς τε παρβείας καὶ ὃς ὑπὸ τῷ μητροπύλῳ
 γυναικὸς κληρονομίας ἀρχῆς. *Dionys. Hal-*
carn. Antiq. Rom. Lib. 1.

Ver. 221. — τριχίλῳ.] Apud *Maximam*
Tyrium, τριχίλῳ. Quæ & forte melior le-
 ctio, ne scilicet vox, “ Θήλειαι,” in se-
 quenti versu, supervacanea videatur: Uti no-
 tavit *Barnesius*.

Ver. 222. — πώλοισιν.] *Cod. Harleianus*
 πώλοισιν.

Ibid. — ἀταλῆσι.] *Al.* ἀταλῆσι, & ἐπι-
 λοῖσι.

Τάων κ' Βορέης ηγάσαστο βοσκομυάων,
1. Ἴππῳ δ' εἰσάμψ' παρελέξατο κυανοχαίτη·
225 Αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλῃς·
Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρῶεν ἀπὶ ζεφύρων ἄρρεα,
Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θεῶν, ἐδὲ καλὴ κλων
Ἀλ' ὅτε δὴ σκιρῶεν ἐπ' Ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἀκρον ὅπ' ῥήμιν' αἶλός πολιοῖο θέεσκον.
230 Τρώα δ' Ἐριχθόνι τέκετο Τρώεσσιν ἀνακλῖα·
Τρώος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγμόνιο,
Ἴλός τ', Ἀσάρακός τε, κ' ἀνίθετο Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν κ' ἀνερρίψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοόειν,

“ Harum aliquas & ipse Boreas adamavit pascentium,
“ Equoque se-cum-assimulâisset concubuit cyaneis-jubis-ornato:
225 “ Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
“ Istæ autem quodocunque saltu-lascivirent super almâ terrâ,
“ Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
“ At quum saltu lascivirent super latis dorsis maris,
“ In superficie super collifos-fluctus salis canî currebant.
230 “ Troem autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
“ Ex Troë verò tres filii eximii geniti sunt,
“ Ilúsque, Astaracúsque, & formâ-deo-par Genymedes,
“ Qui sanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
“ Quem & rapuerunt-in-cælum dii, Jovi ut-pocillator-esset,

Ver. 223. Τάων κ' βορέης ηγάσαστο βοσκομυάων.] Post hunc versum, alium addit Codex Harleianus.
Ἐν μαλακῷ λιμῶνι, κ' ἀνθεσιν εἰαρινῇσι.
Ver. 224. — εἰσάμψ' —.] Vide suprâ ad γ', 45.
Ibid. — παρελέξατο κυανοχαίτη.] Al. ἐμίσφατόν τε κ' αὐτῇ.
Ibid. — παρελέξατο.] Vide suprâ ad β', 515.
Ver. 225. — ὑποκυσάμεναι.] Al. ὑποκτάμεναι.
Ver. 226. Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρῶεν.] Illa vel intactæ segetis per summa volaret
Gramin; nec teneras cursu læsisset aristas:
Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentî,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII, 808.
Ubi notandum istud “ læsisset ” non pro “ læderet ” positum esse. Perinde enim est, sive illam tom, quum gramina pervolaret, quas percurreret aristas non lædere dicas; si-
ne, quas percurrisset, intereâ non læsisset.
Vide suprâ ad α', 37.
Ibid. — ἄρρεα.] Vide suprâ ad ζ', 143.

Ver. 227. — Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν.] Nûn τ' ἐν τοῖς σάχυσι λεπτῷ ἀθέραν. *Schol.*
Ver. 229. — θέεσκον.] Currere solebant.
Vide suprâ ad ver. 28; & ad γ', 84.
Ver. 232. Ἴλός τ', Ἀσάρακός τε.] Ilúsque, Astaracusque — *Æn.* VI, 650.
Ibid. — κ' ἀνίθετο Γανυμήδης, “ Ὃς δὲ κάλλιστος —.” Καὶ ἐπὶ τῷ φημί κ' Γανυμῆδην κ' σὺν-μαλὶ ἀλλὰ ψυχῆς ἵνα καὶ ὑπὲρ Διὸς εἰς Ὀλυμπον ἀνενεχθῇαι. Μαρτυρεῖ δ' κ' τὸ νόμα αὐτοῦ. “ Ἔστι μὲν γὰρ δῆπερ κ' Ὀμήρῳ, “ — γάνυται “ δὲ τ' ἀκίων. ” Τῷτο δ' φράζει, ὅτι ἡδὲ δὲ τ' ἀκίων. “ Ἔστι δ' κ' ἄλλοι πρὸς, “ — πικρινὰ “ φρεσὶ μὲνδεα εἰδὰς. ” Τῷτο δ' αὖ λέγει, σοφὰ φρεσὶ βελδομῶν εἰδὰς. Ἐξ δὲ συναμφοτέρων τέτων κ' ἡδυσημαλὶ ἰνομαδοῖς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυσημαλὶ, ὡς θεοῖς τέλειται. *Xenophon Συμπόσιον sub finem.*
Ver. 234. — Τὸν κ' ἀνερρίψαντο θεοὶ.] — & rapti Ganymedis honores.
Æn. I. 32.
— quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V. 254.
Cæterum vituperat hunc locum Cicero:
“ Nec Homerum audio, qui Ganymedem à diis raptum ait propter formam,
“ ut Jovi bibere ministraret. — Fingebat

- 235 Κάλλε^Θ εἵνεκα οἷο, ἴν' ἀθανάτοισι μείλῃ.
 Ἴλ^Θ δ' αὖ τέκεθ' ὑὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμὸν τε,
 Λάμπον τε, Κλυτίου θ', Ἰκελάονά τ', ὅζον Ἀρη^Θ.
 Ἀσάρεκ^Θ ἧ Κάπῳ· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχισίῳ τέκε παῖδα·
 240 Αὐτὰρ ἐμ' Ἀγχίσῃς, Πριάμ^Θ δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.
 Ταύτης τοι γυνεὴς τε καὶ αἵμαλ^Θ εὖχομαι εἶναι.
 Ζῶς δ' ἄρ' ἔλλω ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρῃς^Θ αἰπὰντων.
 Ἀλλ' ἄγε μῆκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς·
 245 Ἐσαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊόητ^Θ.
 Ἔσι γὰρ ἀμφοτέρωσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ'· ἔδ' ἂν νηὶς ἐκαλόνζυγ^Θ ἀχθ^Θ ἄροισι.
 Στρεπλὴ ἧ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Πανόιοι· ἐπέων ἧ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

- 235 “ Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.
 “ At Ilus genuit filium eximium Laomedonta :
 “ Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
 “ Lampumque, Clytiūque, Hicetaonemque, rānum Martis :
 “ Assaracus verò Capyn : is autem Anchisem genuit filium ;
 “ Et me Anchises : Priamus verò genuit Hectora nobilem.
 “ Ex hoc quidem generēque & sanguine profiteor esse me.
 “ At Jupiter virtutem viris augēique minuitque,
 “ Prout voluerit ; ille enim potentissimus omnium.
 “ Sed age nē ampliūs hęc differamus, pueruli tanquam,
 245 “ Stantes in mediā acie praelii.
 “ Licet enim amboꝝ opprobria proloqui
 “ Multa admodum : nē navis quidem centiremīs onus ferret.
 “ Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
 “ Omnigeni ; verborum autem latus campus hinc atque inde.

“ bat hæc Homerus, & humana ad deos
 “ transferebat ; divina mallet ad nos.”
Tusc. Disputat. Lib. I. § 26.

*Ver. 235, 292, 314, & 334. — ἀθανά-
 ταισι.] Vide supra ad α', 398.*

Ver. 237. — ἄρα.] Deinceps —.

*Ver. 242. Ζῶς δ' ἄρ' ἔλλω ἀνδρεσσιν ὀφέλλει
 τε, μινύθει τε.] Similitèr ferè Hesiodus :*

*“Ρῶς δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδελὸν ἀ-
 ἔξει —*

Ζῶς ὑψιφρεμέτης —

“ηγ. καὶ Ἡμερ. Lib. I, ver. 6, 8.

*Ibid. — τε, μινύθει.] Quā ratione, τε,
 hic producat̃ur ; item κεν, ver. 243 ; & ἔ-
 τια, ver. 255 ; & ἀπὸ, ver. 261, & 278 ;
 vide supra ad α', 51.*

*Ver. 247. — ἐκαλόνζυγ^Θ.] “Τὸ ἐκαλὸν ἐ-
 ρεῖται ἐκαστομένη· ζυγα γὰρ αἱ τ' ἐρεσσόντων
 κατέδρα. Schol.*

Ver. 248. Στρεπλὴ ἧ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν,

*πολλὰς δ' ἐνὶ μῦθοι.] Κινδυνεύει γὰρ ἐν τῇ ἀν-
 θρώπινῳ γένει ἀπάντων ἐκείνη γυνὴ μᾶλλον
 ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τί τε καὶ μόνον κέλεται θαν-
 μαστὴν τινα πλεόντων. Dio, Orat. XII. Cate-
 rism Clementis Alexandrinus, Strom. Lib. I,
 citat ; Στρεπλὴ γὰρ καὶ γλῶσσσα βροτῶν.*

*Ver. 249. Πανόιοι· ἐπέων ἧ πολὺς νομός.]
 Apud Dionem, loco jam citato, Πανόιοι· ἧ
 ἐπέων πολὺς νομός. Apud Clementem Alex-
 andrinum, Πανόιοι ἐπέων ἧ πολὺς νομός.*

*Ibid. — ἐπέων ἧ πολὺς νομός.] Sic apud
 Hesiodum :*

“Ἀχρεῖ^Θ δ' ἔσαι ἐπέων νομός. —

“ηγ. καὶ Ἡμερ. II, 26.

*Quæ ad loca Menagius : “ Legendum au-
 “ tem,” inquit, “ utrobique νομός, accentu
 “ in ultimâ, id est, νέμωσις, partitio, distri-
 “ butio in utramque partem : νόμος, accen-
 “ tu in penultimâ, quæ vox legem signifi-
 “ cat, apud Homerum non reperitur ; quod
 “ præter*

250 Ὅπποῖόν κ' εἶπῃθα ἔπῃ, τοῖόν κ' ἐπακύνσαις.

Ἀλλὰ τίη ἔριδας κ' νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς γυναικας,

Αἶτε χολασάμεναι ἔριδ' πέρα θυμολέγειο.

Νεικῶσ' ἀλλήλησι μέσσω ἐς αἵμαν ἴσταί,

255 Πόλλ' ἔτ' αἶ τε κ' ἐκί· χόλῃ δέ τε κ' τὰ κελεύει.

Ἀλλήσ' δ' ἔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψης μεμαῶτα.

Πεῖν χαλκῷ μαχέσασθ' ἐναντίον· αἶψ' ἄγε, θάσσοι

Γάσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐλκείησιν.

Ἢ ῥα, κ' ἐν δεινῷ ζάκῃ ἤλασε χάλκεον ἔλκῃ,

260 Σμερδαλέω, μέλα δ' ἀμφὶ σάκῃ μύη δαυρὸς ἀκωνῇ.

Πηλείδης ᾧ σάκῃ μὴ λῶπ' ἔο χειρὶ παχείῃ

Ἐχέλο ταρβήσας· φάτο γ' ὁ δολεχόσκιον ἔλκῃ

Ῥεῖα δ' ἐλάσσειαθ' μεγάλητορ' Αἰνείαο·

Νήπιῃ, ἔδ' ἐνόησε κ' φρένα, ἔ κ' θυμόν,

265 Ὡς ἔ ρήϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρμυδῆα δῶρα

Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἔδ' ὑποείκει.

250 " Quaecumque dixeris verbum, tale & audieris.

" Sed quid iurgiis & saxis nobis opus est

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,

" Quae iratae per contentionem animum radentem

" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,

255 " Multa veraque & non: ira nempè & ista jubet.

" A virtute verò non me verbis avertes animosum,

" Priusquam ære pugnes contrà: Quin age, ocyus

" Experiamur alter-alterum æratis hastis.

Dixit utique, & in terribile scutum intorfit æream hastam,

260 Visu-horrendum; ingénsque scutum mugit hastæ cuspide.

Pelides verò scutum quidem à se procul manu robustâ

Tenuit percussus: credebat enim prælongam hastam

Facile penetraturam esse magnanimi Aeneæ:

Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,

265 Quod non facile deorum inclyta dona

A viris mortalibus domantur, neque eis cedunt.

" præter Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. 11, contra Appionem." *Αποκατ.* in *Laertium*, Lib. IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς γυναικας.] Sic apud *Livium*; " *Sedemus domi desides, mulierum ritu altercantes inter nos.*"

Ver. 254. — μέσσω ἐς αἵμαν.] *Dir Cbrg-jf. Orat.* XII, legit, ἀγορῆς ἐς μέσσω.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτ' αἶ τε κ' ἐκί.] *Al.* Πολλά τ' ἰόντα κ' ἐκί. Notante *Eustathio*.

Ver. 256. — μεμαῶτα.] Vide *suprà* ad 1, 46.

Ver. 257. — μαχέσασθ'.] *Cod. Harleian.* ad 1, 144. μαχέσασθ'.

Ver. 258. Γάσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τῷ ἀψάμεθα· ὃ ἔστιν ἀποπέσειν ἀψάμεθα τ' ἀλλήλων διωάμεως. *Schol.*

Ver. 259. — ἤλασε χάλκεον ἔλκῃ.] *Cod. Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔλκῃ. Atque ita in *Commentario* legit *Eustathius*. *Al.* ὄβριμον ἔλκῃ.

Ver. 260. Σμερδαλέω.] *Al.* Σμερδαλίω.

Ibid. — ἀκωνῇ.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*: *Al.* ἀκωνῇ. Sic ἔ', 295;

"Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ ποδῶσιν αἰετὸς ἀκωνῇ.

Ver. 263. Ῥεῖα δ' ἐλάσσειαθ'.] Vide *suprà* ad 1, 144.

Ver. 267.

Οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄψεσθ' ἔχ'·
 ῥῆξε σάκ'· χρυσὸς γὰρ ἐρύκαπ'ε, δῶρα θεοῖο.
 Ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε, δὴ πλῆχας, αἱ δ' αἶψ' ἔτι τρεῖς
 270 Ἦσαν· ἐπεὶ πέπλε πλῆχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσὶνέροιο,
 Τὴν δ' ἑμίαν, χρυσῶν· τῇ ῥ' ἔχετο χάλκεον ἔχ'·
 Δότερ' αὖτ' Ἀχιλλεύς προτὶ δολιχόσκιον ἔχ',
 Καὶ βάλεν Αἰνείας καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴστω,
 275 Ἀνίγ' ὑπὸ πρῶτῳ, ἣ λεπτότατ' ἔε χαλκός·
 Λεπτοτάτη δ' ἐπέλω ῥινὸς βοός· ἡ δ' αἶψ' πρὸ
 Πηλιάς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, ἣ δ' ὑπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέχε
 Δείσας· ἔχρει δ' αἶψ' ὑπὲρ νώτου ἐν γαίῃ
 280 Ἔστη ἱερμῆν, δὴ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλῳ
 Ἀσπίδ' ἀμφοτέρωθεν· ὃ δ' αἰδ' ἀμύν' ὄρου μακρόν,
 Ἔστη, καὶ δ' ἄχ' οἱ χύτ' μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄλγχι πάσῃ βέλ'· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta

Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Sed duas quidem transiit per plicas; tres verò

270 Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,

Duas, æreas, duásque interiores stanni,

Unam verò, auream; quâ demùm detenta est ærea hasta.

Secundus verò Achilles emisit prælongam hastam,

Et percussit Æneæ ad clypeum undique æqualem,

275 Oram ad summam, ubi tenuissimum currcbat æs;

Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem

Pelias prorupit fraxinus; crepuit verò clypeus ex ejus *istm.*

Æneas autem corpore-contracto-subsedit, & à se procul scutum sustulit

Territus: hasta autem supra dorsum in terra

280 Stetit *ulterius*-pergendi-cupida; utrosque autem disruperat orbes

Clypei ingentis: Is verò evitatâ hastâ longâ,

Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa-est immensa oculis,)

Percussus, quòd prope se fixum-erat telum: verùm Achilles

Ver. 267, 268. Οὐδὲ — ῥῆξε σάκ'·
 χρυσὸς γὰρ ἐρύκαπ'ε δῶρα θεοῖο.] Ita Hesiodus:

— σάκ' ἱμβάλε χάλκεον ἔχ'·

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἱερμὸν δ' ὄρεα θεοῖο.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver. 272. — χρυσῶν.] Edidit *Barnesius*,
 χρυσῶν. Quod eodem modo pronuntian-
 dum: Prima enim necessariò producitur.
 Vide suprâ ad γ', 24, & 523.

Ibid. — τῇ ῥ'.] Quâ utique —. Quâ
 scilicet —.

Ibid. — χάλκεον ἔχ'·.] *Al.* μέλιον ἔχ'·
 χ'.

Ver. 273, 276. — περὶ δολιχόσκιον ἔχ'·

χ'·, — ἡ δ' ἀπὸ πρῶτ'·]

— hastam jacet: illa per orbem

Ære cavam triplici, per linea terga,
 tribusque

Transiit intextum tauris opus —.

Æn. X, 783.

Ver. 275. Ἀνίγ' ὑπὸ πρῶτῳ.] Καὶ τὴν
 ἐξωτὴν κύκλον τ' ἀσπίδ'·. *Schol.*

Ver. 279. — αἶψ'·.] Ut par erat —. Ut
 fieri oportebat —.

Ver. 280. — ἱερμῆν.] Vide suprâ ad γ',

317.

Ver. 283. — πάσῃ.] Vide suprâ ad γ',
 185.

Ver. 285.

Ἐμμεμαῶς ἐπόρυσεν, ἐρυσσάμην· ξίφος ὄξυ,
285 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἤ χερμάδιον λάβε χερσὶ
Αἰνείας, μέγα ἔρπον, ὃ δ' ἔτι δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλας ἔοιτο.
Ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπισσύνμῃον βάλε πέτρῃ,
Ἥ κόρη δ' ἢ Ζήτα, τὸ οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
290 Τὸν δέ κε Πηλεΐδης χερσὶν ἄορα θυμὸν ἀπὸ νύμφης,
Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' αἰθανάτοισι θεοῖς μέγα μῦθον ἔειπεν·
ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχθ' μεγαλήτορ Αἰνείας,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς αἰδρόσδε καί τεισι,
295 Πειθόμεν' ὑμῖν ἄπολλων' ἐκάτοιο, Νήπιον·
ἔδδ' ἔτι οἱ χερσὶν ἄορα λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἄλλ' ἄγε τί νῦν ἔσται ἀναιδὴς ἄλγεα πάσῃ,
Μὰ ψ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ δ' ἔργον ὄρωι ἔχουσιν;
300 Ἄλ' ἄγεθ', ἡμεῖς περ μιν ἔστω' ἐκ θανάτου ἀγάσμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσῃ, αἶκεν Ἀχιλλεύς·
Τόνδε καὶ κακλήνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔσ' ἀλέαδος,
Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γένῃ καὶ ἀφανὴς ὄληι

Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,
285 Terribilem edens-clamorem : At saxum sumpsit manu
Æneas, vastum pondus, quod nē duo quidem viri ferrent,
Quales nunc homines sunt : is verò ipsum faciliè agitabat & solus.
Tum certè Æneas quidem irrudentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem :
290 Illum verò Pelides cominūs ense animā privāisset ;
Nisi celeritèr animadvertisset Neptunus quasiator-terræ :
Statim autem inter immortales deos verbum dixit :
“ O dii, certè mihi dolor de magnanimo Æneā,
“ Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,
295 “ Persuasus verbis Apollinis longè-jaculantis,
“ Demens : neque enim is ab eo omninò propulsabit triste exitium.
“ Sed cur nunc hic infons mala patitur,
“ Immeritò ob debitos-aliiis dolores ; grata autem semper
“ Munera diis exhibet, qui cælum latum habitant ?
300 “ Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,
“ Nè fortè & Saturnius irascatur, si Achilles
“ Hunc interimat : Fatale verò ei est effugere,
“ Ut nè sine-prole genus & prorsus-extinctum pereat

Ver. 285. Σμερδαλία ἰάχων.] Vide suprā
ad I, 456. Al. Σμερδαλίως ἰάχων.
Ver. 286. — ὃ δ' ἔτι δύο γ' ἄνδρες φέροιεν.] Vi-
de suprā ad I, 303. Al. δύο ἄνδρες.
Ver. 295. — Ἀπόλλων' ἐκάτοιο.] Quā-
tatione, Ἀπέλλων, hic ultimam produ-
cit ; item δ, ver. 322 ; vide suprā ad I, 51.
Ver. 296. Νήπιον.]
Remem. qui —, Æn. VI, 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης.] Cod. Har-
leian. Μήπως καὶ Κρονίδης.
Ibid. — αἶκεν Ἀχιλλεύς.] Al. αἶπτε Ἀ-
χιλλεύς.
Ver. 302. — κακλήνῃ.] Al. κακλήνῃ.
Ibid. — μόριμον.] Cod. Harleian. μόρι-
μον. Atque ita in tribus MSS scriptum rep-
perit Barnesius. Quod versum perimit.
Ver. 303. Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γένῃ καὶ
ἀφανὴς

- Δαρδάνη, ὃν Κρονίδης πρὸ πάντων φίλατ' αἰδων,
 305 Οἱ ἔθεν ἐξεγρόντ', γυναικῶν τε θυηλαίων.
 Ἦδη γὰρ Πριάμῃ γυνεὺ ἤχθησε Κρονίων·
 Νῦν δ' ὃν Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μέλοπιθε γρόνῳ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεία βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς ζυ μέλα Φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσει, ἥ κεν ἐάσεις
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
 Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολλεῖς ὠμόσασκεν ὄρκους
 Πᾶσι μὲν αἰθανάτοισιν, ἐγὼ δὲ Παλλὰς Ἀθηνῆς,
 315 Μήποτ' ὅππῃ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃ κακὸν ἡμᾶρ,
 Μηδ' ὅποταν Τροίη μακρότ' ὑπὲρ πάσσα δαίη.

- “ Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,
 305 “ Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.
 “ Dudum enim Priami genus odit Saturnius.
 “ Nunc verò utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
 “ Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint.
 Huic autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno·
 320 “ Terræ quassator, ipse tu mente tuâ consule
 “ De Æneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
 “ A Pelide Achille domandum, optimus licet-est.
 “ Nam sanè nos multa juravimus juramenta
 “ Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
 315 “ Nunquam à Trojanis nos depulsuras-ope-allatâ malum diem,
 “ Ne quidem cùm Troja exitiali igne tota cremabitur

ἀφανίζῃ ὅλην.] Apud Maxim. Tyrium, *Dissertat. X*; ὥστε μὴ ἀφανίζῃ ἡμᾶρ μὴ πύσσει ὅλην.]

Ver. 304. — φίλατο.] Quâ analogiâ dicitur μαρτυρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυρόμεναι, in Futuro autem μαρτυρήσεται, indeque μαρτυρήσεται, quod per omnes Modos ac Tempora ὅς semper corripit; eadem analogiâ ex φιλομαι deducitur ἐφιλάμην, ἐφιλάτο, ex quo Futurum deducetur ἐφιλήσεται; indeque ἐφίλει, quod per omnes Modos & Tempora ἵ semper corripit. Vide suprâ ad α', 280; & ad α', 338.

Ver. 309. — Κρονίων.] Vide suprâ ad α', 397.

Ver. 307. Νῦν δ' ὃν Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δ' ὃν Αἰνείας γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur
 ois,

Et nati natorum, & qui nascentur ab
 illis.

Æn. III, 97.

Εἰς δ' οἱ τ' ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταστήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομιδῆναι πάλιν εἰκαδὲς, & βασιλεύσαι τὴν Τροίαν· τελευτήσκει δ' ὃν καταστῆσαν Ἀσκανίαν τὴν ἡμῶν βασιλείαν, ἣ τοῦ ἀπ' ἐκείνου γένος Ἰουλιῶν κατ-

αρχεῖν ἢ ἀρχεῖν· ὥς μὲν ἐγὼ εἰπάω, πῶς Ὀμήρου ἔκτισον ἐκ ὁρθῶς λαμβανόμενος παρακρηδίνεις. Περὶ δ' αὐτῆς ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν περὶ Αἰνείαν τὴν μέλλουσαν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἰνείαν ἐν τῇ ἐξ ἐκείνου γένος ἀφροδίτης ἀφροδίτης ὡς πᾶσι· “ Νῦν δ' ὃν Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μέλοπιθε γρόνῳ.” Ἐπελάττει δ' ἐν τῇ Ὀμήρῳ ἐν Φρυγίᾳ διωκεσθῆναι εἰδέναι τὴν ἀνδρῶν, ὥς δ' αὖ δυνάμει ἐν Ἰταλίᾳ εἰσπύλλας βασιλεύειν Τρώαν, ἢ ἀνακομιδῆναι τὴν Αἰνείαν ἀναπλάττειν. Ἀρχεῖν δ' ὃν Τρώαν εἰς ἐκείνην, ἢ ἄλλοι πολλοὶ ἀφροδίτης, & δυνάμει ἢ; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.* Vide & *Strabonem, Geograph. lib. XIII, pag. 905, al. 608.*

Ibid. — Αἰνείας βίη.] Vide suprâ ad γ', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων.] *Al.* Καὶ παῖδες παίδων.

Ibid. — μέλοπιθε γρόνῳ.] *Al.* μέλοπιθε ἔκτισον.]

Ver. 309. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α', 551.

Ver. 311. — ἥ κεν μιν.] *Cod. Harleianus* ἥ κεν μιν.

Ibid. — ἐάσεις.] Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 320.

Δαιομένη, δαίωσι δ' ὄρητοι ἦες Ἀχαιῶν.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχῃ κ' ἀνὰ κλόνον ἐλχειάων·
 320 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἡδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τῷ μὲν ἐπεῖα καὶ ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ· ὃ δ' ἔμελλεν ὄχθαλκον
 Ἀσπίδι ἐξέρυσεν μεσσητόρῃ Αἰνείαο·
 Καὶ τ' μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 325 Αἰνείαν δ' ἐπέσθεν δ'πὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας·
 Πολλὰς δ' ἔσχας ἡρώων, πολλὰς δ' κ' ἵππων
 Αἰνείας ὑπερῆλτο, θεῶν δ'πὸ χειρὸς ὀρέσας·
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐχάλετο πολυαῖκον πολέμοιο·
 Εὐθαὶ δ' Καίκωνες πόλεμον μελαθωρήσονται.
 330 Τῷ δ' μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν αἰτύνει κελόεσσι
 Ἀντί Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
 Ὃς σὺ ἅμα κρείστων, κ' φίλτερος ἀθανάτοισιν;

“ Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.

Ut verò hoc audivit Neptunus quassator-terræ,

Pérrexit ire pérque pugnam & per stridorem hastarum;

320 Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.

Confestim huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem.

Pelidæ περὶ Achilli: ipsèque hastam ære-solido-præfixam

Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;

Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;

325 Æneam verò vi-impulsum-egit à terrâ in-altum sublatum:

Multos autem ordines heroûm, multos & equorum

Æneas superârat, saltu dei à manu impetu-sumpto:

Pervenit verò ad extremam-partem impetuosæ prælii:

Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.

330 Eum verò admodum propè accessit Neptunus quassator-terræ,

Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

“ Ænea, quis te sic deorum præcordia-læsum instigat

“ Contra Achillem præliari & pugnare,

“ Qui te simul fortior, & charior immortalibus?

Ver. 320. Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας.]

—— Pelidæ tunc ego forti

Congressum Æneam, nec Diis, nec vi-

ribus æquis,

Nobe cavâ eripui——. Æn. V, 808.

Tu potes Æneam manibus subducere

Graium,

Proque viro nebulam & ventos obten-

dere inanes.

Æn. X, 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσθεν.] Al. Αἰνεί-

αν δ' ἐπέσθεν.

Quo modo legit & Codex Har-

leianus.

Ver. 329. — Καίκωνες.] Οἱ μὲν, Τροί-
 κων ἔνι βάρκαρον· ἄλλοι δ' Παφλαγονίας· αἱ
 δ' τὲς ὀπίσθῃ Καίκωνες· ἢ δ' Καίκωνες
 πῶς παρὰ Λυκίας δ' Καρίας, Schol.

Ver. 332. — ἀτίσῃα.] Al. χαλίσῃα. Al.
 αἰκονία. Al. αἰκνία.

Ver. 333. Ἀντί Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἢ
 δὲ μάχεσθαι.] Cod. Harleian. Ἀντί Πηλεί-
 ος, ὑπερῆλτο μάχεσθαι. Ut suprâ ver.
 88.

Ibid. — πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.] Vide
 suprâ ad ε', 232, & 279.

Ver. 336.

- 335 Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν (υμβλήσεται αὐτῷ,
 Μὴ δ' ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἴδος εἰσαφίκηαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλῆος θάνατον εἰσώτμον ὤπασσεν,
 Θαρσύνσας δὴ πείλα μὲν πρώτοισι μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναερίξῃ.
 340 Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἶψα δ' ἐπεὶ Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 Θεωπεσίῳ· ὁ δ' ἐπείθετο μέγ' ἐξιδὲν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεσσητόρε θυμὸν·
 Ὡς πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 345 Ἔλχος μὲν τόδε κείν' ὅππῃ χθονὸς, εἴδ' ἐτι φῶτα
 Λόσσω, τῷ ἐφένκα, καὶ ἀκλῆμαί μιν μετ' αἰνῶν.
 Ἦ ῥα εἰ Αἰνείας φίλον ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· αἰτάρ μιν ἐφίω μὰ ψαυτῶς διχέλααδ'·
 Ἐρρέτω· εἴ οἱ θυμὸς ἐμευ' ἐτι πειρηθῆναι
 350 ἔσται, ὅς ἐ νῦν φύγῃ ἀσμενὸν ἐκ θανάτοιο.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελδύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀνίη· ἐλθάν.

- 335 “ Sed recede, quandocunque obvius-fueris-factus illi,
 “ Ne & præter-fatum domum orci pervenias.
 “ At postquam Achilles mortem & fatum assecutus fuerit,
 “ Audaciter deinceps inter primos pugna :
 “ Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
 340 Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia.
 Tunc confestim Achilles ab oculis disperfit caliginem
 Densam : Is verò continuò clarè vidit oculis :
 Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum :
 “ Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video :
 345 “ Hasta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
 “ Video, in quém immisi, interficere cupiens.
 “ Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
 “ Erat : sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
 “ Valeat : non ei animus me ampliùs experiri
 350 “ Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
 “ Sed egedum, Danaos bellicosos adhortatus,
 “ Alios Trojanos experiar obvius profectus.

Ver. 336. Μὴ δ' ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἴδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid inopinatum, præter expectationem ; quicquid violentum, præter naturam ; quicquid ex stultitiâ natum, præter rationem ; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γλῆρας dicuntur. Vide suprâ ad β', 155. “ Nihil autem dubium est, quin violentam & inopinatam mortem significaverit : quæ quidem potest rectè videri accidere præter naturam.” *Gell. lib. XIII, cap. 1.*

Ver. 338. Θαρσύνσας.] Cod. *Harleian.* Θαρσύνσας.

Ibid. — δὴ πείλα.] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* δ' ἡπείλα.

Ibid. — μὲν πρώτοισι.] *Al.* μὲν Τρώεσσιν.

Ver. 340. — διεπέφραδε.] Vide suprâ ad β', 314 ; & ad ε', 500.

Ver. 341. — σκέδασ'.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 345. — ὅππῃ χθονὸς.] *Al.* ὅππῃ χθονί.

Ver. 347, & 367. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 350. — ὅς ἐ.] Cod. *Harleian.* ὅς ἐ.

Ver. 331. — ἄγε δὴ.] Age quæso. Vide suprâ ad β', 158.

- Ἦ, ἔϋπὶ σίχας αἶψα· κέλαιε ἦ Φωτὶ ἐκάστω·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔσσι, διοὶ Ἀχαιοί,
 355 Ἀλλ' αἶψ', αἰνὴρ αἶψ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω ἦ μάχεσθ.
 Ἀρσαλέων δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμω περ ἰόντι,
 Τροάεσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθ.
 Οὐδέ κ' Ἀρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτόν, ἐδέ κ' Ἀθηνῆ,
 Τροάησδ' ὑσμίνης ἐφέποι σύμα, ἔπονέοιτο·
 360 Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δυνάμαι χερσὶν τε, ποσὶν τε,
 Καὶ σθένει, ἔμ' ἐτι φημι μεθησέμεν ἐδ' ἡβαιοῖν·
 Ἀλλὰ μάλα σιχὸς εἰμι Διὶ ἡμιπέρες, ἐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅσις χερσὶν ἔλκετο ἔλθην.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι ἦ φαίειμτο· Ἐκίωρ
 365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμῆσαι αἶψ' Ἀχιλῆϊ·
 Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δαΐδιε Πηλεΐωνα.
 Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι ἔα θανάτοισι μαχοίμεν,
 Ἐλχεῖ δ' ἀρσαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' Ἀχιλῆος πάντεσσιν τέλος μύθοις ὀπιθήσθ,
 370 Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δ' ἦ καὶ μεσσηγυῖ κολέει.

Dixit, & in ordines salit: adhortabaturque virum quemque:

“Nè amplius nunc à Trojanis procul state, nobiles Achivi,

355 “Sed age, vir contra virum eat, animoque-præsentì capessat-pugnam.

“Difficile autem mihi est, etiam sortis licet sim,

“Tot homines insequi, & cum omnibus pugnare:

“Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,

“Tantæ aciei persequens-obire-possit adversos-ordines, & impigrè-agere.

360 “Sed quantum quidem ego valeo manibúsq; pedibúsq;

“Et animis, me jam nego contentionem-remissurum nè minimùm quidem:

“Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquam puto

“Troùm gavisurum esse, qui prope hastam venerit.

Sic dixit incitans: Trojanos verò illustris Hæctor

365 Hortabatur increpitans, affirmabátque se iturum contra Achillem:

“Trojani magnanimi, nè timete Pelidem.

“Et sanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare-possẽm,

“Hastâ verò arduum, longè enim potentiores sunt.

“Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet.

370 “Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in-medio-conatu imperfectum-relinquet.

Ver. 357—559. Τροάεσδ' — Τροάησδ'.] Barnesius hîc παρέλαυν τὸ “ἦ” contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas “Τροάεσδ’,” “Τροάησδ’,” demonstrativas esse arbitror; (cfr. δῆξιν· Schol.) quasi dicas, Hos tot viros; vel, Hanc tantam hominum multitudinem: & Hujus tantæ aciei. Cæterùm Codex Harleianus hîc legit Τρώες — Τρώες.

Ibid. — ἀνθρώπους.] Cod. Harleian. ἀνθρώπων.

Ver. 362. — μάλα σιχὸς.] Al. μάλ' αἶψα σίχας.

Ibid. — ἐδέ τιν' οἶω Τρώων χαιρήσειν.] De venustate istius, χαιρήσειν, vide suprâ ad ó, 11; ad γ', 344; & ad δ', 333.

Ver. 363. — ἐλθην.] Al. ἔλθοι.

Ver. 368. — ἀρσαλέον, ἐπειὴ.] Quâ ratione, ἀρσαλέον, hîc ultimam producat; iterum ὑπὸ, ver. 385; & ἐλκόμενον, ver. 404; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 370. — κολέει.] Ἀκίφαλον καὶ ἀτελεῖ πρὸς τὸ, τὸ ἵ ἐσθ, ἀπολύει] πρὸς τὸ πρὸς τὸ.

Ver. 371.

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίϑ' εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἵοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἵοικε, μὲν δ' αἶθωνι σιδήρεω.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔχοντες αἶρον
Τρῶες· τὸ δ' αἰὲν ἀνδρῶν μίχθη μὲν δ' αἶθωνι.

375 Καὶ τότε ἄρ' ἔκτορα εἶπε παρὰ Πάριον Ἀπόλλων·

ἔκτορα, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλεὺς προμάχιζε,
Ἀλλὰ καὶ πληθύνει τε καὶ ἐκ Φλοίσβοιο δεδεξο,
Μήπως σ' ἢ βάλη, ἢ χερσὶν ἄορα τύψῃ.

380 Ὡς ἔφαθ'· ἔκτορα δ' αὖτις ἐδύσατο ἔλαμνεν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκυσσε θεὸς ὅπα φωνήσαντο.

Ἐν δ' Ἀχιλλεὺς Τρῶας ἰδὼν φρεσὶν εἰμύθη αἰκλῶν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδάμανα
Ἐσθλόν, Ὀτρυνίδα, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὀν νύμφη τέκε Νηϊς Ὀτρυνίδῃ πόλι πόρῳ,

385 Τμῶλα ὑπο νιφάδι, Ἰδῆς ἐν πτόνι δήμῳ·

Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔχοντι δῖος Ἀχιλλεὺς
Μέσσω κακκεφαλῷ· ἢ δ' ἀνδρῶν πᾶσα κεφαλῇ.

“ Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum-vi similis-est,

“ Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro.

Sic dixit incitans: adversi verò hastas tollebant

Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortusque est clamor.

375 Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo:

“ Hector, ne jam omnino cum Achille congrediaris-ante-aciem,

“ Sed in agminéque & ex turbâ excipe,

“ Ne quâ te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat.

Sic dixit: Hector verò rursus immergit-se in agmen densum virorum,

380 Percussus, ut audivit dei vocem locuti.

At Achilles in Trojanos infilii, præcordia indutus robur,

Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona

Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,

Quem nymphe peperit Naïs Otrynteo urbium-everfiori,

385 Tmolus sub nivoso, Hydæ in opulentâ civitate:

Hunc quidem rectâ animosè-irruentem percussit hastâ nobilis Achilles,

Medio capite; illud verò in-duas-partes totum diffusum est:

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίϑ' εἶμι.]

Audeo & Æneadum promitto occurre-
re turmæ;

Solaque Tyrrhenos equites ire obviam con-
tra. Æn. XI, 503.

Ibid. — καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἵοικεν, Εἰ πυρὶ
χεῖρας ἵοικε.] Vide infra ad χ', 127; & ad
ψ', 642.

Ver. 375. Καὶ τότε ἄρ' εἶπε.] Et tunc dein-
ceps —.

Ver. 377. — δέδεξο.] Al. δέδεξαι.

Ver. 378. — ἢ βάλη, ἢ χερσὶν ἄορα.] Vide su-
prâ ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra
ad δ', 456.

Ver. 385. Τμῶλα.] Ὀρεν Λυδίας. Schol.

Ibid. — νιφάδι.] Quâ analogiâ vox νιφά-

δι, quæ primam corrigit, deducta sit ex νί-
φειν, quæ primam producit; vide supra ad
α', 338; & ad μ', 280.

Ibid. — Ἰδῆς.] Πόλις Λυδίας, ἢ πῶν αὐτῆς
ἀρχὴ Σάρδεις. Schol.

Ver. 386. Τὸν ῥ'.] Hunc, inquam —.

Cæterum Codex Harleianus hîc legit, Τὸν δ'.

Ibid. — μεμαῶτα.] Vide supra ad ε', 46.

Ver. 387. Μέσσω κακκεφαλῷ· ἢ δ' ἀν-
δρῶν.]

Et mediam ferro gemina inter tempora
frontem

Dividit; — — — — —
— — — — — atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utro-
que pendit. Æn. IX, 750, 754.

Ver. 388.

Δύπησεν ἢ πεισάν· ὁ δ' ἐπ' ἄλκιον δῖον Ἀχιλλεύς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντίδῃ, πάντων ἐκπαλάτῃ ἀνδρῶν·
 390 Ἐνθάδε τοι θάνατον· γῆρ' ἔσ' ὅππῃ λίμνῃ
 Γυλαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,
 Ἴλλω ἐπ' ἰχθυόεντι, ἢ Ἑρμῷ δινέεντι.
 Ὡς φάτ' ἐκ' ἀχόμην· ἢ σκότος ὅσφι κάλυψε·
 Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι δ' ἰπποσώτεσι δαίοντο
 395 Πρώτῃ ἐν ὕσμινῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημόλεόντα,
 Ἐθλὸν ἀλεξιήρεα μάχης, Ἀντιφῶντος υἱόν,
 Νύξε καὶ κρόταφον, κνήμης δ' ἑκαλτοπαρήν·
 Οὐδ' ἄρα χαλκήν κόρυς ἔχευεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 Αἰχμὴν ἱερὴν ῥῆξ' ὅσέον, ἱκέφαλον ἢ
 400 Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰσγονία,
 Πρόθεν ἔθεν φάτοντα, μετὰ φρεσὶν ἔτασσε δαεί·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσθε καὶ ἤρυντο, ὥς ὅτε ταῦρ·

Fragorem autem edidit cadens: super eum verò gloriabatur Achilles:

"Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum:

390 "Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum

"Gygarum, ubi tibi ager paternus est,

"Hyllum ad piscosum, & Hermum vorticofum.

Sic dixit super eum glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:

Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerarunt

395 Primâ in acie: Ille verò post hunc Demoleontem,

Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium,

Percussit ad tempus per galeam seneis-munitam-malis.

Nec sanè aerea galea prohibuit, sed per ipsam

Cuspis pergendî-cupida rupit os; cerebrum verò

400 Intus totum sedatum est: domuit verò illum ardentem.

Hippodamantem autem deindè à curru desilientem,

Ante se fugientem, in dorso percussit hastâ:

Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cum taurus

Ver. 388. Δύπησεν ἢ.] Vide suprâ ad γ', 81.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατον· γῆρ' ἔσ' ὅππῃ.]

Hic tibi mortis erant metæ: domus al-
 ta sub Idæ. Æn. XII, 546.

Ibid. — ὅππῃ λίμνῃ.] Al. ἐν λίμνῃ.

Ibid. — λίμνῃ Γυλαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδία
 λίμνῃ καλεσθῆναι Γυλαίην· ἥτοι ἀπὸ Γύλας τῆς
 Καρδαίου, ὅτι περὶ τὴν φασὶ βασιλεύσαι Λυ-
 δῶν· ἢ ἀπὸ τῆς Ἰχθυόεντος ἢ ἐκ τῆς καλε-
 σθῆναι. Schol.

Ver. 392. Ἴλλω ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud
 Virgilium:

———— Piscosove amne Padusæ.

Æn. XI, 457.

Ver. 393. — ἢ σκότος ὅσφι κάλυψε.]
 Vide suprâ ad δ', 461, & 503.

Ver. 399. Αἰχμὴν ἱερὴν ῥῆξ' ὅσέον.] Vide suprâ ad
 ε', 317.

Ibid. — ῥῆξ' ὅσέον, ἱκέφαλον ἢ.] Vide
 suprâ ad λ', 97.

Ver. 400. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad
 γ', 46.

Ver. 402. Πρόθεν ἔθεν φάτοντα, μετὰ φρε-
 σὶν ἔτασσε.]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhæton
 præter

Trajicit —————. Æn. X, 399.

Ibid. — ἔτασσε.] Vide suprâ ad γ', 192;
 & ad δ', 525.

Ver. 403. — ἤρυντο, ὥς ὅτε ταῦρ· Ἡρ-
 γῆν ἰλκόμενον.]

Clamores simul horrendos ad sidera tol-
 lit:

Quales mugitus, fugit cum faucibus a-
 ram

Taurus, & incertam excussit cervice
 securim. Æn. II, 222.

X

Quem

- 405 Ἡρῶν ἐλκόντων· γάνυ' δέ τε τοῖς Ἑνοσίχθων·
 Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυσίνια λίπ' ὅσέα θυμὸς ἀγλῶαρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δρεὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τ' δ' ἔτι παῖν' εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὔνεκά οἱ μέλα παῖσι νεώταί· ἔσκε γονοιο,
 410 Καὶ οἱ φίλαι· ἔσκε, πόδεσσι ἢ παῖνας ἐνίκα.
 Δὴ τότε νηπιέσσι, ποδῶν δρετλὴν ἀναφαίνων,
 Θυῶε Διὶ προμάχων, εἴως Φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκῃς δι' Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα πατάσσοντι, ὅθι ζωστήρ· ὀχθήες
 415 Χρῦσειοι σῶεχον, καὶ διπλό· ἦνέλο θώρηξ.
 Ἀνίκερ δ' ἐδέχετο παρ' ὀμφαλὸν ἔχον· αἰχμή·
 Γυνῆ δ' ἔρπ' οἰμώξας, μεφελὴ δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλατ' ἐνέρεα χερσὶ λιαθεῖς.
 Ἐκίωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητόν Πολύδωρον,
 420 Ἐνέρεα χερσὶν ἐχόντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,

Mugit vi-tractus Heliconium-circum regem;

- 405 Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:

Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.

At ille ivit cum hastâ in deo-parem Polydorum

Priamidem: Eum verò neutiquam pater sinebat pugnare,

Quòd sibi inter omnes minimus erat natu,

- 410 Et sibi charissimus erat, pedibúque omnes vincebat.

Tum verò juvenili-stultitiâ, pedum virtutem ostentans,

Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.

Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,

Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli

- 415 Aurei contringebant, & duplex occurrebat thorax;

In adversam verò partem perripit ad umbilicum hastæ cuspidis:

In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubésque ipsum obtexit

Nigra; ad se verò collegit intestina manibus inclinatus.

Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,

- 420 Viscera manibus tenentem, advolutum terræ;

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homericus* carminis majestatem non æquat. *Lib. V, cap. 13.*

Ver. 404. — Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἀνακλῆ.] Τὸν Ποσειδάωνα· ἥτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρεϊ τ' Βοιωτίας τιμᾶται· ἢ, ἐν Ἑλίῃ. — Ἑλίκην δ' ἠ-σὶν Ἀχαιῆας, ἐν ἣ ἱερὸν Ποσειδάων. *Schol.* Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib. VIII. pag. 589. Al. 384.*

Ver. 405. — γάνυ'.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 406. — ἄρα.] Ut dictum est, — *ver. 403.*

Ibid. — ἐρυσίνια.] Ita ex *Eusebio* edidit *Barnesius*. *Al. ἐρύσινα.*

Ver. 408 — 418. Πριαμίδην — Κυανέη.] Vide suprâ ad δ', 398.

Ver. 409. — μέλα παῖσι.] *Cod. Harleian.* πῶδων τε.

Ver. 410. — πῶδων ἢ.] *Cod. Harleian.* πῶδων τε.

Ibid. — ἐνίκα.] Vincere solebat. Vide suprâ ad *ver. 28*; & ad γ', 84.

Ver. 414. — ὀχθήες.] Οἱ Κυανέχοντες τὴν ζωστήρα ἱμάτιος. *Schol.*

Ver. 416. Ἀνίκερ δ'.] Quâ ratione, Ἀνίκερ hic ultimam producat; item διχόμενος, *ver. 424*; & ἐπὶ, *ver. 426*; & πύτιον, *ver. 431*; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 421.

- Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυ' ἀχλὺς, ἃ δ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Διὸν ἐκὰς ἔρωφ' ἄλλ' ἀνίει' ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄξυ δόρυ κραδῶν, φλογὶ εἵκελ'· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὣς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, εὖ δ' ἰχόμην' ἐπ' ἠΐδα·
 425 Ἐγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμόν γε μάλιν' ἐσεμάσασθ' θυμόν,
 Ὃς μοι ἐταῖρον ἐπεφνε τεῖμερόν· ἃ δ' ἄρ' ἔτι δῶ
 Ἀλλήλους πῖσσοιμην ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.
 Ἦ, καὶ ἐπὶ δόρ' ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορ' εἰπὼν·
 Ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρε πείραθ' ἵκηαι.
 430 Τὸν δ' ἔταρβήσας προσέφη κορυθαίολ' Ἑκτωρ·
 Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε, νηπύτιον ὥς,
 Ἐλπεο δειδίξεοθ'· ἐπεὶ ζῆφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἥμην κερήρυξας, ἥδ' αἰσυνά μινθήσασθ'·
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δ' ἴθιεν πολὺ χείρων.
 435 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖν,
 Αἴκε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμόν ἔλωμαι,
 Δαυρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμόν βέλ' ὄξυ πάροισεν.

Continuò ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
 Diū procul versari, sed obvius venit Achilli,
 Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
 Ut vidit, ut exiit, & jactabundus verbum dixit:

- 425 “ Propè vir, qui meum quidem maximè intimum-pupugit animum,
 “ Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutius
 “ Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.
 Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
 “ Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias.
 430 Illum verò interritus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector:
 “ Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
 “ Speres te perterrefacturum; facile enim possum & ipse
 “ Et convitia, & opprobra proloqui:
 “ Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
 435 “ Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
 “ An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
 “ Hastâ percussio: nam & meum telum acutum cuspide.

Ver. 421. Κάρρα.] Id est, ut rectè nota-
 vit *Barnesius*, Καλὰ ῥα. Eodem modo ac
 καλόνου pro καλὰ γόνου infra ver. 451; καλὸν
 pro καλὰ δὲ. &c.

Ibid. — ἀέχυ' ἀχλὺς.] Cod. *Harleian.* ἀ-
 χύο χύο.

Ver. 422. — Ἀχιλλῆϊ.] Cod. *Harleian.* Ἀ-
 χιλῆϊ.

Ver. 423. — εἵκελ'.] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*. Al. ἰκελ'. Minus rectè.
 Vide supra ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. ὣς ἀνέπαλτο.] Vide
 supra ad τ', 16.

Ibid. — ἀνέπαλτο.] Vide supra ad θ', 85.

Ver. 425. — ἐσεμάσασθ'.] *Barnesius* edidit
 ἐσεμάσασθ'· rationibus, ut opinor, haud satis

idoneis. Vide supra ad ε', 564. Al. ἐσεμάσασθ'.

Ver. 427. — ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.] Τὰ με-
 ταξὺ τῶν πολεμίων διαστήματα. *Schol.* Vide
 supra ad δ', 371; & ad θ', 378.

Ver. 430. — κορυθαίολ'.] Vide supra ad
 β', 816.

Ver. 431. Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν.]
 Vide supra ad ver. 200.

Ver. 434. — ὅτι.] Edidit *Barnesius*. ὁ τῷ.
 Sed nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γένασι κεῖν.] Vide supra ad ε', 514. Al.
 θεῶν ὅτι γένασι κεῖσθαι.

Ver. 437. — ἐπειὴ καὶ ἐμόν βέλ' ὄξυ.]

Et nos tela, pater, ferrumque haud de-
 bile dextrâ

- Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθλίῃ
 Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυθαλίμοιο,
 440 Ἡκα μάλ' αὖ φύξασα· τὸ δ' αὖψ' ἴκεθ' Ἐκπορε δῖον,
 Αὐτῇ δ' προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρυσσε, καὶ ἀκλῆμαί μινεαίνων,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τὸ δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 Ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' αἶρ' ἥερε πολλῇ.
 445 Τεῖς μὲν ἔπει' ἐπόρυσσε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἐλχιῇ χαλκείῳ, τεῖς δ' ἥερε τύψε βαθεῖαν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέδυστο, δαίμονι ἴσθι,
 Δινα δ' ὁμῶς κλησας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐξ αὖ νῦν ἐφύες θάνατον, κύον· ἤ τέ τοι αἴχῃ
 450 Ἦλθε κακόν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσειο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὡς μέλλεις ὄχρεσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον αἰκόνων.
 Ἦ θυῶ σ' ἐξανύω γε καὶ ὕσερον ἀνιβόλησας,
 Εἶπε τις καὶ ἔμοιγε θεῶν Πηλεΐρροθός ἐστι·
 Νῦν δ' ἄλλας Τρώων σπείσομαι, ὃν κε κυχείω.

Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva
 Flatu ab Achille retrò avertit glorioso,

- 440 Lenitèr admodum afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
 Ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles

Animo-paratissimo irruit, occidere cupiens,
 Horrendum vociferans: Illum verò eripuit Apollo
 Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multâ.

- 445 Ter quidem deinde irruit pedibus valens nobilis Achilles

Hastâ percutâ, terque caliginem percussit profundam:

Sed quando jam quartò irruebat, deo par,

Minacitèr tum verò increpitans verbis alatis allocutus est:

“ Rursus nunc effugisti mortem, canis; certè tibi propè

- 450 “ Venerat malum; nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,

“ Cui scilicèt vota facis, cum proficisceris in stridorem jaculorum.

“ At certè te conficiam omninò & posthàc obvius-factus,

“ Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor est:

“ Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-potuerò.

Spargimus, & nostro sequitur de vulne-
 re sanguis. *Æn. XII, 50.*

Ver. 438. — τό γ' Ἀθλίῃ Πνοιῇ Ἀχιλ-
 λῆος πάλιν ἔτραπε.]

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
 Detorsit veniens, portæque infigitur ha-
 sta. *Æn. IX, 745.*

Ver. 439. — Ἀχιλλῆος.] Ita edidit Bar-
 nesius. *Al. Ἀχιλλῆος.*

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprâ
 ad γ', 456.

Ver. 444. — θεός, ἐκάλυψε.] Quâ ratio-
 ne, θεός hic ultimam producat; item ἐκ-
 αλί, *ver. 459*; & δακτύλον, *ver. 472*; &
 δαίμον, *ver. 481*; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 441. Δινα δ'.] Malè hic Barnesius;

“ Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc U-
 “ nico loco, πὲ, “ Δέ,” ἑκκλῆκτον τῷ, & παρ-
 “ ἔλασεν.” Vide suprâ ad π', 706; & ad
 δ', 57.

Ver. 450. — ἐρύσσειο.] *Al. ἐρύσσειο.* Ma-
 le; antepenultimam enim corripit. Vide
 suprâ ad π', 781.

Ver. 451. — δῶπον.] Vide suprâ ad γ',
 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλας Τρώων.] *Cod.*
Harleian. Νῦν δ' αὖ τῶν ἄλλων.

Ver. 455. Ὡς εἰπὼν, δρύον' ἔτι καὶ αὖ-
 χίνα.]

—— rigidâ Dryopen ferit eminos
 Hastâ

Ver. 4715

*Αψ ἵππους σρέψαντα, μέλα' φρενὸν ὀξείῃ δαυρὶ

Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματ' ὤρε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.

490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' αἵκεα θεασιδάες περ
Οὔρε' αἰθαλέοιο, βαθεῖα ᾗ καίει ὕλη,

Πάνη τε κλονέων ἀνεμ' φλόγα εἰληφάζει·

*Ὡς ὅγε πάνη θυῶε ζωῖ ἔχει, δαίμονι ἴσθ',

Κτεινομήγες ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

495 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσένας εὐρυμείωπας,

Τελβέμεναι κεῖ λελυκὸν ἐὺτ' ὀχάλῳ ἐν ἀλαφῇ αὐτῷ,

Ῥήμφ' αὖτε λέπ' ἔγχεοντο βοῶν ὑπὸ πάσ' ἑρμύκων·

*Ὡς ὅτε Ἀχιλλῆ' ἀνὰ μέγα θυμὸν μώνυχες ἵπποι

Στείβον ὁμῆ νέκυάς τε καὶ αἰσιδάας· αἵματι δ' αἶξαν

500 Νέρθεν ἄπας πεπάλαικτο, καὶ ἀνύστες αἱ περὶ δίφρου,

*Ἀς ἀρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγες ἔβαλλον,

Αἷτ' ἀπ' ἐπ' ὀφθαλμῶν· ὃ δ' ἴετο κύδ' ὀρέσθ' ἀνὰ μέγα

Πηλείδης, λυθρῶ δ' ἀπαλάσειο χεῖρας ἀάπτους.

Retrò equos convertentem, in dorsum acutâ hastâ

Ferit, currûque deturbavit : turbati sunt autem ejus equi.

490 Ut verò fertur-furens per profundas convalles immanè-ardens ignis

Montis aridi ; profunda autem crematur sylva,

Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet :

Sic ille quaquaversùs furibundus ferebatur cum hastâ, deo par,

Occidendos insequens ; fluebat autem sanguine terra nigra.

495 Ut verò cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,

Ut triturent hordeum album æquabili in arêâ,

Facilè protinus comminuuntur boùm sub pedibus vehemènter mugientium :

Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi

Calcabant simul cadaverâque & clypeos : sanguine autem axis

500 Subtùs totus sædatus erat, & ambitus qui erant circa sellam-currûs,

Quos utique ab equinîs ungulis guttæ aspergebant,

Atque à canthis : cupiebat verò gloriam referre

Pelides, cruore autem & sudore-pulverulento sædabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει.] Vide suprâ ad λ', 155.

Ver. 491. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάνη.] *Al.* Πάνη.

Ver. 493. Ὡς ὅγε πάνη θυῶε ζωῖ ἔχει.]

Multa virûm volitans dat fortia corpora leto :

Semineces volvit multos, aut agmina curra

Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. *Æn.* XII, 328.

Ver. 496. — ἐὺτ' ὀχάλῳ ἐν ἀλαφῇ.] *Al.* ἐὺτ' ὀχάλῳ ἐν ἀλαφῇ.

Ver. 498. Ὡς ὅτε Ἀχιλλῆ'.

Talis equos alacer media inter prælia Turnus

Fumantes sudore quatit miserabile cæ-

Hostibus insultans ; spargit rapida ungula terces

Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ. *Æn.* XII, 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrob.* in quibus *Proctarum*, "par penè splendor amporum est." Lib. 5. cap. 12.

Ver. 500. — πεπάλαικτο.] Vide suprâ ad δ', 492 ; & ad β', 153.

Ver. 501. Ἀς ἀρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγες ἔβαλλον.] Ἀς ἀποπίπτουσαι τ' ἱππείων ὀπλῶν, ὃ ὅτε οὐνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἀς ἀρ'.] Quos utique, — Quos scilicet —

Ver. 503. — λυθρῶ.] Ὁ ἐν τ' ἀπολαμνέας ἐπελτίας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κνηστὶς ἐἰδρῶ-τ' ἀνθρώπου αἷμα λυθρῶ καλεῖ. *Schol.*

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Φ΄.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διακρίθηναι μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὴν Σπέ-
μανδρον Ἀχιλλεύς διώκει, καὶ δεκάδυο ναυίας ζωρεῖ, εἰς ποταμὸν Παρθ-
κλιν· τὴν δὲ Λυκάονα, τὴν Πριάμην, καὶ Ἀγιστοπαῖον αἰσχεῖται. Ἐπειὰ τῷ ποταμῷ
πλημμύρῃσι, κινδυνεύουσα αὐτὴν σῶζει Ἡφαιστος, ἐμπρέσας τὸν ποταμὸν ἐν
πιδίῳ. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ Ἀπόλλωνι ἔρ-
γει, Ἀγκύροισι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγει ἑξαπαλῶ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζωνται εἰς τὴν
πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραπολιέμιος μάχη· ἢ, αἱ παραπολιέμιναι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * νόγος Αἰακίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμοῖο.

* Αἰ, μύθος.

ἌΛΛ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖα ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντο, ὃν ἀθάνατο τέκετο Ζεὺς,
Ἐνθα Διγλήμηξας, στυγερὸν μὲν πεδίουδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
5 Ἡμαῖ τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ.

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequabatur
Ad urbem, quâ Græci turbati fugerant,
5 Die superiori, quandò furebat illustris Hector:

Ver. 1. ἌΛΛ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον.] Vide
suprà ad ε', 433.

Ibid. — ποταμῷο. — ποταμοῖο.] Τὸ διακρίθηναι
αὐτῶν μέρη, καὶ ὃν διαπορεύονται αὐτὸν. Schol.

Ver. 2. — ἀθάνατο.] Similitèr infrà ver.

13, ἀνάμαλλον· & ver. 88. δυσάμαλλον. Vide
suprà ad ε', 398.

Ver. 4. — ἥπερ Ἀχαιοί.] Ita ex uno MS,
& ex Eustathio edidit Barnesius. Αἰ. ἥπερ
οἱ ἄλλοι, Quæ lectio ex ver. 554, infrà for-
tasse huc irrepsit.

Ver. 6.

Τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες· ἤερα δ' Ἡρη
 Πίτνα πρόθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες ᾗ
 Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, δῖον ῥοδίνην·
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ παλάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 10 Ὀχθαὶ δ' αἰμφι περὶ μεγάλ' ἱακόν· οἱ δ' αἰαλητῶ
 Ἐννεον ἔνθα κ' ἔνθα, ἐλυσόμενοι καὶ δῖνας.
 Ὡς δ' οὔ' ὑπὸ αἰὲρ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθον
 Φλογέμεναι ποταμόνδε, τὸ δ' ὅφλ' ἀκαμάλον περ
 Ὀρμήμον ἐξαίφνης, ταὶ δ' ὅφλ' ἀκρίδες καὶ ὕδωρ
 15 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ἐάνθεα βαθυδινήεντι

Illæ hi profundebantur trepidâ-fugâ ; caliginem autem Juno
 Expandit antè densam, ut-inhiberet : dimidiâ verò
 In fluvium volvebantur profundè-fluentem, vorticibus-argenteum ;
 Inciderunt autem magno strepitu : sonitum verò dedere alta fluentia,
 20 Ripæque circumcinctâ gravitèr gemuere : Illi verò fremitum-edentes
 Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
 Ut verò cum exactæ impetu ignis locustæ evolant
 Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefessus ignis
 Excitatus derepentè ; illæ vero metu-percussæ cadunt in aquam :
 15 Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundâ

Ver. 6. Τῇ ῥ'.] *Ed utique* ——. *Ed*
ignam ——.

Ibid. —ἤερα δ' Ἡρη Πίτνα πρόθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν.] Dna Dacier hæc ita accipit, ut Juno Trojanos nebulâ circumfusus ab Achille eripere ac servare-dicatur : “ Ἐρυκέμεν,” inquit, “ ne signifie pas ici, pour les empêcher de fuir, mais au contraire, pour les sauver, pour les dérober à Achille. Junon pour empêcher Achille de pour- suivre cette moitié de l’armée ennemie, qui fuyoit vers la ville, la couvre d’un épais nuage.” Ego verò vulgari explicandi rationi magis assentior ; nempe, Junonem Trojans, caligine offusâ, in fugâ impedire. Nam vox, ἐρύκω, semper apud Homeros, detinere, inhibere, impedire, significat :

Μακρὸν μ' ἔρκετο μάχης ——. *Il.* σ', 126.

——— αἰκονία δὲ σ' ἔρκετο ἐρύξῃ.

Odys. δ, 315.

——— ἐς αἰκονίας ἐρύκῃ τάφῳ ἐρύκῃ.

Il. σ', 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur *Eustathius* : Τὸ δ' ὅφλ' “ ἤερα Ἡρη Πίτνα πρόθε βαθεῖαν,” ταύτην ὅτι τῇ ἀρσένῃ πολλῶν κατεπιδέννυτο πρὸς ὀφθαλμοῖν τοῖς Τρωσίν, ὡς ἂν δαλαδὴ μὴ βλέποντις ἐν τῇ φλόγι πύρρον εἰς τὸ ποταμὸν.

Ver. 7. —ἡμίσεες ᾗ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο.] Καὶ ἔρα, ὅτι κατεπιδέννυτο ὁ ποταμὸς τῇ ἀρσένῃ ὡς ἂν δαλαδὴ μὴ βλέποντις ἐν τῇ φλόγι πύρρον εἰς τὸ ποταμὸν πλώσας τὸ φλόγιον. *Eustath.*

Ver. 8. —ποταμὸν εἰλεῦντο.] Quâ ratio-

ne, ποταμὸν, hîc ultimam producat ; item περὶ, ver. 10 ; & λιμένος, ver. 23 ; & ἔρα, ver. 25 ; vide suprà ad α', 51. *Barnesius* inter varias lectiones rettulit ποταμὸν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9. —μεγάλῳ παλάγῳ, βράχε δ'.] De hujus ὀνομαστικῆς pulchritudine, vide suprà ad β', 210 ; & ad δ', 455.

Ver. 11. —ἐλυσόμενοι καὶ δῖνας.]

——— Σκάμανδρος,

Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια κ' τρυφάλαται

Κάππισον ἐν κοίῃσι, κ' ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Suprà μ', 21.

Ubi quum φάμαθ' propriè, non κοίῃ, sit arena ; pro Κάππισον ἐν κοίῃσι ; ex hoc loco, itémque ex ver. 132, 213, & 329 hujus libri, scribendum conjicit Vir summe eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππισον ἐν κοίῃσι. Quacum & melius congruit *Virgilius* *Æn.* I, 104 :

———ubi tot Sîmoïs correpta sub audis

Scuta virûm ———.

Porro in eodem versu, cum ἡμιθέων non sit vox Homérica ; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, scribendum conjicit Vir idem eruditissimus :

———ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.

Atque ita *Virgilius* loco jam citato :

———virûm———fortia corpora volvit.

Ver. 13. —τὸ δ' ὅφλ' ἀκαμάλον περ.]

Sed non idcirco flammæ atque incendia vires

Indomitas solvere.———*Æn.* V, 680.

Ver. 17.

- Πλῆγ' ῥόθ' κελεύδων θημιλξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ διοχρῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθαις,
 Κεκλιμένον μυρέκησιν· ὁ δ' ἐνθορε, δαίμονι ἴσθ',
 Φάσσανον οἶον ἔχων, κακὰ δ' ἤφρεσσι μήδεσσι ἔρσεν·
 20 Τύπτε δ' ὀπισθοφάδην· ἥ δ' ἰσόνθ' ὤρνυτ' αἰετὸς
 Ἄορα θειομένων, ἐρυθραίνετο δ' αἵμασι ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖν' μελακῆτεσσι ἰχθύες ἄλλοι
 Φάγοντες, πιμπλάσι μυχῆς λιμνὴ δόρυ,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε κἀπλοῖται, ὃν κε λάβῃσιν·
 25 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο καὶ θειοῖο ῥέεθρα
 Πτώσων ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμει χεῖρας ἐν αἵρῃ,
 Ζωὸς ἐκ ποταμοῖο δώδεκα λέξαιτο κέρως,
 Ποινῶ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντι·
 Τὸς ἐξῆγε θύραζε τεθηπάτας, ἥντε νεβρῆς·
 30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐν τμήτοισιν ἱμάσι,
 Τὸς αὐτοὶ φορέσκον ὅππ' ἐρεπτοῖσι χιλῶσι·
 Δῶκε δ' ἐταίροισιν, καλὰ γαίην κοίλας ὅππ' ἐν νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρεσε, καλὰ κλέμματα μεμαίνων.

Implebatur fluentum resonans mixtim equisque & viris.
 At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
 Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
 Gladium solum habens, exitiāque animo meditabatur opera:

- 20 Et feriebat quaquaversum: eorum verò gemitus excitabatur fœdus
 Ense dum-cædebantur; rubescébátque sanguine aqua.
 Ut verò metu Delphinis ingentis pisces alii
 Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti,
 Formidantes; omninò enim devorat, quemcunque ceperit:

- 25 Sic Trojani fluvii per impetuosos fluentes
 Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: Ille verò ut lassatus erat manus cædendo,
 Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,
 Pœnas-datuos e Patroclo Menœtiade mortuo:
 Hos eduxit è fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos;

- 30 Ligavitque à tergo manus scitè-fectis loris,
 Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
 Tradidit autem sociis, deducendos cava ad naves.
 At ipse iterum irruit, interficere cupiens.

Ver. 17. — ἐπ' ὄχθαις.] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρέκησιν.] Ὑπὸ
 κυμαίνων περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.*
 Minus rectè.

Ibid. Κεκλιμένον.] Vide suprâ ad α', 309
 & 314.

Ibid. — ἐνθορε.] *Al.* ἰδορε.

Ver. 220. — ὤρνυτ'.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 23. — δόρυ.] *Al.* δόρυς.

Ver. 24. — μάλα.] *Al.* μέγα.

Ver. 25. — θειοῖο.] Nonnulli, notante
Eustathio, legerunt θειοῖο. Διὸς δ' οὐρεσφάξ
 ἰχθυῖ.

Ver. 27. Ζωὸς ἐκ Ποταμοῖο δώδεκα.]

———— Sulmone creatos

Quatuor hic juvenes, totidem, quos e-
 ducat Ufens,

Viventes rapit; inferias quos immolet
 umbris,

Captivoq; rogi perfundat sanguine flam-
 mas. *Æn.* X, 517.

Ver. 29. Τὸς ἐξῆγε.] *Al.* Τὸς ἐξῆγε.
 Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Ver. 31. — φορέσκον.] *Ferre solabant.*
 Vide suprâ ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 33. — καλὰ κλέμματα.] *Al.* καλὰ
 κλέμματα.

Ver. 35.

- Ἐνθ' ἡϊ Πριάμοιο Στυλῶταο Δαρδανίδαο,
 35 Ἐκ ποταμῷ Φάργονι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς αἰωῆς σὺκ ἐθέλοντα,
 Ἐνύχιον προμολῶν· ὁ δ' ἐρνεὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τάμνε, νέεσθ' ὄρπηκας, ἵν' ἄρμαϊον ἀνίσυγες εἴεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖον Ἀχιλλεύς·
 40 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐνκλιμένην ἐπέρρασε,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν,
 Κεῖθεν δ' ἑκὼν μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβρον ἠὲ Ἡλείων, πέμψεν δ' εἰς δῖαν Ἀρείσβην·
 Ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 45 Ἐνδεκα δ' ἤμαθα θυμὸν ἐτέρπειο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλεῖος θεὸς ἐμβαλεν, ὅς μιν ἐμελλε
 Πέμψεν εἰς αἶδαο, καὶ σὺκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε ποδάρεκας δῖον Ἀχιλλεύς
 50 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, εἰδ' ἔχεν ἔλχος,

- Illic filio Priami obvius-factus-est Dardanidae,
 35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
 Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
 Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto ære
 Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:
 Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles:
 40 Et tunc quidem ipsum in Lemnum benè-habitatam vendidit,
 Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.
 Illinc verò hospes ipsum redemit, multaue dedit,
 Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
 Inde is clam-arrepta-fugâ, paternam venit in domum.
 45 Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
 Reversus ex Lemno: duodecimâ verò ipsum rursus
 Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
 Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
 Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achillès
 50 Nudum sine galeâque & clypeo, neque habebat hastam,

Ver. 35. —τὸν ῥά.] Quem scilicet.—

Ver. 37. —ἐκ ποτ'.] Vide suprâ ad ζ',

433.
 Ver. 38. Τάμνε.] Vide suprâ ad θ', 87;
 & ad ι', 84.

Ver. 39. —ἀνώϊστον.] Ut dictum est —
 ver. 36, 37.

Ibid. —ἤλυθε.] Vide suprâ ad δ', 454;
 & ad ε', 37.

Ver. 40. —ἐπέρρασε.] Rectè cum duplici
 ο. Nam πέρρασε perultram corripit, quip-
 pe ex πέρρασε, non ex πέρρα deducta.
 Vide suprâ ad ε', 67. Al. ἐπέρρασε.

Ver. 41. —υἱὸς Ἰήσονος.] Ὁ Εἰνός.

Schol. Rectè; ut liquet ex Iliad. η', 468;
 ψ', 747.

Ver. 42. —ἐλύσατο.] Vide suprâ ad δ',
 20.

Ver. 43. —Ἀρείσβην.] Πόλιν Θράκης καὶ
 Ἑλλασπονίον. Schol. Eustatbius autem, Ἀρί-
 σβη δ' (inquit,) πόλις Τρηάδος, Μιτυλην-
 αίων ὀνομασίαν ἔχουσα. Vide & Strabonem, Geo-
 graph. lib. XIII, pag. 883. Al. 590.

Ver. 49. —δὲν.] Non hic supervacaneum
 est istud δὲν· sed vim habet in connectendâ
 sententiâ cum eo quod præcessit, ver. 34;
 Ἐνθ' ἡϊ Πριάμοιο &c.

Ibid. —ποδάρεκας.], Vide suprâ ad δ', 58.

Ver. 51.

- Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἄπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τῆρε γδ᾽ ἰδρῶς
 Φάγονι' ἐκ ποταμῷ, κάμαίῳ δ' ὑπὸ γέναι' ἐδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορε θυμόν·
 ὦ πόπαι, ἡ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 55 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ἕσπερ ἐπεφνον,
 Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἡρώεσι·
 Οἶον δὴ κ' ὅδ' ἦλθε, Φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημύῳ· ἔδ' ἐμιν ἔχε
 Πόνι' αἰλὸς πολιῆς, ὃ πολεὺς αἰκονίας ἐρύκει.
 60 Ἀλλ' ἄγε δὴ κ' δερὸς αἰωνῆς ἡμετέροιο
 Γόσει, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ Φρεσὶν, ἡδὲ δαείω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς κ' κεῖθεν ἐλδύσει, ἡ μιν ἐρύξει
 Γῇ φυσίζοι, ἦτα κ' κρηϊερόν περ ἐρύκει.
 ὦς ὠρμαινε μῆνιν· ὃ δέ οἱ χρεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 65 Γένων ἄψαδ' μεμαῶς· πρὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν κ' κῆρε μέλαιναν.
 Ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο δῖ' Ἀχιλλεύς,
 Οὐτάμηναι μεμαῶς· ὃ δ' ἐπέδραμε κ' λάβε γένων

Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
 Fugientem è fluvio, delassatioque genua subrūs domabat:
 Indignatus utique dixit ad suum magnum animum:

“Papæ, ingens sanè miraculum hoc oculis video:

- 55 “Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
 “Rursus refurgens ex infernis tenebris caliginosis;
 “Ut jam & hic reversus est, postquam effugit sævum diem,
 “Lemnum in sacram licet venundatus: neque ipsum tenuit
 “Pontus salī canī, qui multos invitos coërcet.
 60 “Sed agedum & hastæ cuspidem nostræ
 “Gustabit, ut videam in mente & edocear,
 “An similiter & illinc reversurus sit, an ipsum coërcet
 “Terra alma, quæ & fortem licet coërcet.

Hæc animo-versabat manens: Is verò propè eum venit animo-confertatus,

- 65 Genua tangere cupiens; valdè enim exortat animo
 Effugere mortemque exitialem & fatum nigrum.
 At quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
 Percutere paratus: is autem currens subiit & prehendit genua

Ver. 51. — ἄπὸ πάντα χαμαὶ βάλε.] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid. — τῆρε γδ᾽ ἰδρῶς.] Cod. Harleian. τῆρε γδ᾽ ἰδρῶς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'.] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσας δ'. “Sensu (ut ait) & Syntaxi co-
 “gentibus.” Sed minùs rectè. Vide suprà ad α', 57; & ad ε', 439.

Ver. 60. — ἄγε δὴ.] Vide suprà ad ε', 249; & ad β', 158.

Ver. 64. — τεθηπῶς.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 65. — ἄψαδ'.] Al. ἄψαδ'.

Ver. 67. Ἦτοι μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο.]

Inde Mago procul insensam eum tenderet hastam;

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:

Et genua amplectens, effatur talia supplex;

Per patrios manes, & spes surgentis Iuli,

Te precor, hanc animam serves natoque patrique.

Ibid. — ἀνέχετο.] *Exstatini* legit ἀνέχετο.

Ver. 68. Οὐτάμηναι.] Non ex ὑπὸ, inde enim fit ὑπὸμηναι, vel ἐτάμηναι quod antepenultimam

- Κύψας· ἐχέει δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτα ἐν γαίῃ
 70 Ἔστη, ἱερὴν χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
 Αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσεται γένων,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔχθ' ἀκαχμήν, εἰδὲ μεθίφ.
 Καί μιν λισσόμην' ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 Γυνῆμαί σ', Ἀχιλεῦ· (ὃ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
 75 Ἀλλί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο.
 Παρ γάρ σοι πρώτῃ πασάμιν Δημήτερος ἀκίλῃ,
 Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκίμην ἐν αἰλῳῃ,
 Καί μ' ἐπέρυσσας, ἀνδρῆν ἀγῶν παῖρός τε, Φίλων τε,
 Λῆμνον ἐς ἡλαθίην· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον·
 80 Νῦν δ' ἐλύμιν τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἐστὶν
 Ἦδε δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,
 Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω περ ἀπέχθεσθ' Διὶ πατρὶ,
 Ὃς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ

Pronus: hasta vero super dorsum in terrā

70 Stetit, cupiens corpore satiari humano.

Cæterum hic alterā manu quidem prehensis supplicabat genibus,

Alterā verò tenebat hastam acutam, neque dimittebat;

Et eam supplicans verbis allatis allocutus est:

“Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me respice, meique miserere;

75 “Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.

“Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,

“Die illo, quando me cepisti benè-culto in agro,

“Et me vendidisti, procul abductum à patrèque, amicisque,

“Lemnum in sacram; centum autem boùm-pretium tibi peperì:

80 “Nunc verò redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est

“Hæc duodecima, postquam in Ilium perveni,

“Multa perpeffus; nunc verò me tuis in manibus posuit

“Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,

“Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem ævi me mater

penultimam necessariò producat: Sed, quā analogiā ex τίθημι fit τίέναι; ex δίδωμι, δίδωαι; eādē ex ἔτιμι fit ἔτιναι, indeque ἐτέμηναι, quod antepenultimam necessariò corrūpit.

Ver. 69. —ἀρ.] Ut necesse erat——.

Ver. 70. —ἱερὴν χροὸς ἄμμεναι.] Vide suprā ad δ, 126; & ad ε, 317.

Ver. 71. —ἐλλίσσεται.] Ita restituit Barnesius. Al. ἐλλίσσει. Quid & ipsum ferri possit; eādē sciiscēt analogiā, ac ἐλάττω. Vide suprā ad α, 4. Ἐλλίσσειο tamen rectius videtur; non modò propter similia, ἐλάττω, sed maximè propter eandē ipsam vocem, ἐλλισάμην, Odyss. λ', 35; & γ', 273; ubi exemplaria conveniunt.

Ver. 72. —εἰδὲ μεθίφ.] Vide suprā ad ε, 24, & 66; & ad π, 762.

Ver. 73. —λίσσεται ἔπειτα.] Vide suprā ad α, 51. Al. φωνήσας ἔπειτα.

Ver. 76. —πρώτῃ.] Al. πρώτον.

Ver. 78. —ἐπέρυσσας.] Cod. Harleian. ἐπύρυσσας. Minus rectè. Vide suprā ad ver. 40.

Ver. 79. —ἐκατόμβοιον.] Τιμὴν ἐκατὸν βοῶν ἀξίαν. Schol.

Ver. 80. —Νῦν δ' ἐλύμιν.] Ita edidit Barnesius. Al. Νῦν δ' ἐλύμιν. Ἰστίον, ὅτι τὸ, “Νῦν δ' ἐλύμιν τρεῖς τόσσα πορών,” ἐκ ἐστὶν ἀπικόν, ἀλλ' ὁριστικόν, ὑπερσυνωλετικόν, ἀπὸ τῆς ἐλαλύμιν. Etymolog. Magn. à Barnesio citatum. Vide infrā ad ver. 114; & ad α, 1.

Ver. 81. —εἰλήλυθα.] Hoc est, quod aiunt Galli, Je suis venu. Vide infrā ad α, 37.

Ver. 85.

- 85 Γείναίτο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλῆαο γέρονι^Θ,
 Ἀλῆω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαίνιόνει.
 Τῷ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμ^Θ, πολλὰς ᾗ καὶ ἄλλας·
 Τῆσδε δύο γνόμεσθα, ζῷ δ' ἄμφω διτροχμήσεις·
 90 Ἦτοι τ' πρῶτοις μὲν περυλέεσσι δάμασσας,
 Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξεί^ῃ δαυρί·
 Νῦν ᾗ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσει^ῃ· εἰ γὰρ οὕτω
 Σαῖς χεῖρας φάξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἰρέω, ζῷ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 95 Μή με κτεῖν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστρ^ῃ· Ἐκτορός εἰμι,
 ὃς τοι ἐταῖρον ἐπεφνεν ἐνθάδε τε, κρηϊερόν τε.
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα Φαίδιμ^Θ υἱός,
 Λισσόμεν^Θ ἐπέεσσιν· ἀμείλιχον δ' ὅπ' ἄκυσσε·
 Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάυσκειο, μηδ' ἀγόμεναι·

- 85 "Peperit Laothoë, filia Altæ senis,
 "Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
 "Pedasum excelsam obtinens propè Satnioëntem.
 "Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
 "Ex hæc duo nati sumus, tu verò ambos obtruncaveris:
 90 "Illum quidem primos inter pedites domuisti,
 "Deo-parem Polydorum, postquàm percussisti acutâ hastâ:
 "Nunc verò hîc mihi malum erit; non enim puto
 "Tuas manus me effugiturum, postquàm propè-adduxit Deus,
 "Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ;
 95 "Nè me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
 "Qui tibi sodalem interemit mitémque, fortémque.
 Sic utique eum Priami allocutus est illustri filius,
 Supplicans verbis; immitem autem vocem audivit:
 "Stulte, nè mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:

Ver. 85, 86. Ἀλῆαο — Ἀλῆω.] Vide
 suprâ ad α', 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ
 Σαίνιόνει.] Καὶ νυνὶ ᾗ προσληπτόν ὅτι Πή-
 δασον τινα λέγει [Ὀμηρ^Θ] πάλαι αὐτῶν [Λε-
 λέγων] ὑπὸ Ἀλῆῃ τέλει γέννηται. "Ἀλῆω δὲ Λε-
 "λέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον
 "αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαίνιόνει." Καὶ νυνὶ
 ὁ τὸν δαυρί^Θ δείκνυσι τὸ πάλαιος ἔργον. Γράφει
 δὲ τις ἐκ τῶν "ὑπὸ Σαίνιόνει," αἷς ὑπὸ δαυρί^Θ
 Σαίνιόνει περιμήνης τὸ πάλαιος· ἐδὲν δ' ὅτιν οὐ-
 ρ^Θ ἐπὶ αὐτῇ Σαίνιόνει προσαγορευόμενος· ἀλ-
 λά ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἴδεν^ῃ ἢ πάλαι· νυνὶ δ' ὅτιν οὐ-
 ρήμη. Strabo Geograph. lib. XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον.] Insignem; non uti-
 que ad omnem virtutem, sed propter agilita-
 tem singularem. Vide suprâ ad υ', 410.

Ibid. — ὀξεί^ῃ δαυρί.] Cod. Harleian. ὀξεί^ῃ
 χαλκῷ.

Ver. 93. — ἐπέλασσε.] Vide suprâ ad
 ε', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἰρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ
 βάλλεο σῆσι.] Vide suprâ ad π', 851.

Ver. 95. — ὁμογάστρ^ῃ.] Ὁ ὅτι αὐτῶν
 γαστρὸς ἀδελφός. Schol.

Ver. 98. Λισσόμεν^Θ ἐπέεσσιν.] Al. μα-
 λήτοις ἐπέεσσιν. Ut suprâ λ', 137. Cui k-
 etioni & aptius respondet sequens ἀμείλιχον.
 Porro, quâ ratione, Λισσόμεν^Θ, hîc ulti-
 mam producat; item δὲ, ver. 113; & ἀμ-
 φηκε, ver. 118; & ἐκρυχόμεν^Θ, ver. 121;
 vide suprâ ad α', 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάυσ-
 κειο.] Al. μή μοι ταῦτα πιφάυσκειο.

Argenti atque auri memoras quæ multa
 talenta,

Gnatis parce tuis: belli commercia
 Turnus

Sustulit illa prior, jam tum Pallante
 perempto. Æn. X, 531.

Ver. 100

- 100 Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ὤπασσεν μόρσιμον ἥμαρ,
 Τόφρα τί μοι πεφιδέσθ' ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλὰς ζωὰς-ἔλον, ἡδ' ἐπέρσασα·
 Νῦν δ' ὅτ' ἐσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὃν κα' θεός γε
 Ἰλὶς προπάρουθ' ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησι,
 105 Συμπάντην Τρώων, πρὶν δ' αὖ Πελάμοιό γε παίδων.
 Ἀλλὰ, φίλῃ, θάνατ' ἐσθ'· τίη ὀλοφύρεαι αὐτῶς;
 Κάτθανε καὶ Πάτροκλ'· ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Οὐχ ὀρέσας, οἷ' καὶ γὰρ, καλός τε, μέγας τε,
 Παῖρ' δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγένετο μήτηρ·
 110 Ἀλλ' ὅπ' τοι καὶ μοι θάνατ' ἐσθ' καὶ μοῖρα κρείσσει
 Ἔσσε', ἡ ἡώς, ἡ δαίτης, ἡ μέσον ἥμαρ·
 Ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρ' ἐκ θυμὸν ἔλῃ,

- 100 “ Antequàm enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,
 “ Interea aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
 “ Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
 “ Nunc verò non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
 “ Ilium ante meas in manus conjecerit,
 105 “ Universorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
 “ Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris frustra?
 “ Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præstantior.
 “ Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnúsque;
 “ Quin & patre natus sum eximio, deaque me peperit mater:
 110 “ Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
 “ Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies;
 “ Quando quis & mihi ære animum auferet,

Ver. 100. — μόρσιμον ἥμαρ.] Al. αἰσι-
 μου ἥμαρ.

Ver. 102. — ἐπέρσασα.] Vide suprà ad
 ver. 40.

Ver. 103. — ὅς κεν θάνατον φύγῃ. Al. ὅ-
 τ' ἐσθ' ἐκ θάνατον φύγῃ.

Ver. 104. — Ἰλὶς προπάρουθ' ἐμῆς.] Vide suprà
 ad 1, 24, & 66.

Ver. 105. — Συμπάντην.] Al. καὶ πάντην.
 Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 106. — αὐτῶς.] Al. ἑαυτῶς.

Ver. 107. — Κάτθανε καὶ Πάτροκλ'.]

Ipsè Epicurus obit decursu lumine vitæ,
 Qui genus humanum ingenio superavit;
 & omnes

Præstinxit, stellas exortus uti ætherius
 Sol:

Tu verò dubitabis, & indignabere obire.
 Lucret. Lib. III, 1055.

Et ver. 1038 ejusdem libri:

Lamina sis [Al. sic] oculis etiam bonus
 Ancu' reliquit,

Qui melior multis, quàm tu, fuit——.

Similiter ferè & Cicero: “ Li viri hoc bello

“ occiderunt, ut impudentia videatur ean-
 “ dem fortunam, si res cogat, recusare.”

Ad Familiares, Lib. VI, Epist. 4. λέγει δὲ
 ποῖς ———— ἡ ———— Καλλιθένη συνήλθε ἡ

ἀλλοτριότης τῷ βασιλεῖ, [Ἀλεξάνδρῳ,] δις ἡ
 τρεῖς ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτὸν εἰπεῖν, “ Κάτθανε

“ καὶ Πάτροκλ', ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.”

Plutarch. Vitæ Alexandri & Julii Cæsaris
 comparatæ. Vide suprà ad σ', 117.

Ver. 108. — Οὐχ ὀρέσας οἷ' καὶ γὰρ.] Vide
 Suetonium, Domitian. cap. 18; Ubi versum

hunc ab Imperatore usurpatum refert.
 Ibid. — οἷ' καὶ γὰρ, καλός τε, μέγας τε.]

Al. οἷ' μὲν ἔγνων, ἡὺς τε, μέγας τε.
 Ibid. — καλός.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 110. — τοι καὶ μοι.] Al. τοι καὶ ἐμοί.
 Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 111. — ἡ ἡώς, ἡ δαίτης.] Al. δαίτης.
 “ Quæ Lectio ” (inquit Henricus Stephanus)

“ mihi simplicior videtur, & aptius jungi
 “ cum αἴας.” Al. δαίτης.

Ver. 112. — ἄρ' ἐκ.] Cod. Harleian. ἄρ' ἐκ.
 Al. ἄρ' ἐκ· quo modo legit & Scholiastes; ex-
 ponitque, Σίδης ἡ ψυχὴ ἀφίλη.

Ver. 113.

Ἡ ὄγε δὲ βάλων, ἢ δὲ πρὸς ἑρῆφιν οἶσῶ.

Ὡς φάτο· ἔθ' αὖτε λύτο γέναϊα καὶ φίλον ἦτορ.

115 Ἐίχθη μὲν ῥ' ἀφένκεν, ὃ δ' ἔζητο χεῖρε πηϊάσσας
Ἀμφότερας· Ἀχιλλεύς τ' ἐρυσσάμηνον ξίφθ' ὅξυ
Τύψῃ καὶ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω
Δδ ξίφθ' ἀμφηκε· ὃ δ' ἄρα πρὶανὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεδε τ' γαῖαν.

120 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς ποταμόνδε, λαβὼν ποδός, ἦκε φέροντα,
Καὶ οἱ ἐπὶ χόρην ἐπεπλήροεν ἀγρόεν·

Ἐπ' αὖθις νῦν κῆισο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' αἰτελῆς
Αἶμα δὲ πρὸς λιχμήσον, ἀκηδέες· ἐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμύη λεχέεσσι γοήσει· ἀλλὰ Σκάμανδρ'·

125 Οἷσ' δινῆεις εἶσω αἰλὸς ὄρεα κόλπον.

Θρώσκων τις καὶ κόμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξει

“ Sive is hastâ percusserit, sive à nervo sagittâ.

Sic dixit; illius verò ibi soluta sunt genua & charum cor:

115 Hastam quidem dimisit, confeditque manibus passis

Ambabus: Achilles verò stricto ense acuto

Percussit ad claviculam propè cervicem; totus autem ei intrò

Subiit ensis anceps: ille verò pronus in terrâ

Jacebat extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabátque terram.

120 Illum verò Achilles in fluvium, prehensum pede, misit ferendum,

Et super eum gloriosa verba alata profatus est:

“ Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris

“ Sanguinem delambent, securi; neque te mater

“ Impositum lectis deflebit, sed Scamander

125 “ Feret vorticosus in mare latum sinum.

“ Saltans quis per undam sub nigram horrescentem-superficiem evehetur

Ver. 113. — ὄγε.] De hujus Syntaxeos venustate; vide suprâ ad γ', 409.

Ibid. — ἑρῆφιν.] Vide suprâ ad γ', 588.

Ver. 114. — λύτο.] Non ex ἐλάττω, inde p-
niam fit λύτο primâ productâ; sed ex ἐλάττω.
Eodem modo ac λάλω ex ἐλάλω. Vide in-
frâ ad δ', 1.

Ver. 115. — πηϊάσσας.] Rectè cum du-
plici σ. Nam πηϊάσας mediam corripit, quip-
pe à πηϊάντῃ deducta. Vide suprâ ad δ',
67; & ad ver. 40, hujus libri.

Ver. 117. Τύψῃ καὶ κληῖδα παρ' αὐχένα·
πᾶν δέ οἱ εἶσω Δδ ξίφθ'.]

Cervice orantis capulo tenus abdedit en-
sem.

Æn. X, 736.

Ver. 118. — ἄρα.] Ut ex tali vulnere ne-
cessè erat.

Ibid. — γαίῃ.] Cod. Harleian. γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ' — Οἱ
δ' — Τὸν δ'.] Vide suprâ ad δ', 57; &
δ', 160.

Ver. 121. — ἔπεπλήροεν ἀγρόεν.] Al.
ἔπεπλήροεν ἀγρόεντα.

Ver. 123. — ἑπ' αὖθις νῦν κῆισο.]

Istic nunc, metuende, jace: non te op-
tima mater

Condet humi, patriove operabit mem-
bra sepulchro;

Alitibus linquere feris, aut gurgite mer-
sum

Unda feret, piscesque impasti vulnera
lambent. Æn. X, 557.

Ver. 123. — ἀκηδέες.] Al. ἀνάλεις.

Ver. 114, 223. — Σκάμανδρ'· —
Σκάμανδρ'.] Cod. Harleian. Κάμανδρ'· —
Κάμανδρ'.

Ver. 126. Θρώσκων τις καὶ κόμα ἑ.]
Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενος τις καὶ ἰχθύων καὶ
θάλασσαν, καὶ ἰμπελαδούς τ' λιμάνος πηϊάσας
πάλιν ὑπὸ τ' μέλαιναν φρεῖκα καὶ λάλω.]
Schol.

Ibid. — μέλαιναν φρεῖχ'.] Φρεῖχ' δὲ ὅτι ἡ
ἡρμαία τῇ ὑδατὶ κλίνεται. Schol. Ἀλλ' ὅτι
τ' φρεῖκα ἀκρίων διώματα τ' ἀφροί, ὅμοια
καὶ μέλαιναν φρεῖκα λάλω, τότε τ' ἀφροί
τ' λάλω τῇ αἰσῇ. — Καὶ ἔστι ἡ φρεῖκα
καυμάτις καὶ ἀνάλωσις ἀρχή. Porph. Quædam
Homeric. 7.

Ibid.

- Ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκαίων⊕ ἀργέτα δημόν.
 Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ πιχέιομην Ἰλίῃ ἱρῆς,
 Ὑμεῖς μὲν, φάγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραίζων.
 130 Οὐδ' ὑμῖν πόλαμός περ εὐρύρο⊕ ἀρδύροδίνης
 Ἀρκέσι, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερδῶειε ταύρας,
 Ζωὲς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 Ἀλλὰ κὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
 Τίσιε Πατρόκλοιο Φόνον, κὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμείο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Πόλαμός γ' χολώσατο κηρόθι μάλλον·
 Ὀρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι γ' λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρῳ γ' Πηλέ⊕ υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔλχ⊕,
 140 Ἀστεροπαΐῳ ἐπᾶλτο, καλακλάμμαι μενεαίνων,
 Τίει Πηλεγόν⊕· τ' δ' Ἀξιὸς ἄρυρέεθρ⊕
 Γείνατο, κὶ Περίβοια, Ἀκασαμύμοιο θυγατρῶν
 Πρεσβυάτῃ· τῇ γάρ ῥα μίγῃ Πόλαμός βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλῶς ἐπόμεν· ὁ δ' ἀντί⊕ ἐκ πόλαμοιο

“Piscis, ut comedat Lycæonis albam pinguedinem.

“Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacræ,

“Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contrucidans :

830 “Neque vobis ipse fluvius latè-fluens vorticibus-argenteus

“Proderit, cui jam sæpè multos sacrificatis tauros,

“Vivósque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.

“Sed & sic peribitis dirâ morte, usque dum omnes

“Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,

135 “Quos ad naves veloces interfecistis, absente me.

Sic utique dixit : Fluvius autem iram-concepit ipso penitus corde ;

Agitabátque animo, quomodo cessare faceret à labore bellico

Nobilem Achillem, & à Trojanis pestem averteret.

Interea autem Pelei filius, tenens prælongam hastam,

140 Asteropæo infiliit, interficere cupiens,

Filio Pelegonis : illum autem Axius fluentis-latus

Genuit, & Peribœa, Acestamēni filiarum

Natu-maxima : Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.

In hunc utique Achilles impetum fecit : hic autem adversus è fluvio prodians

Ibid. — φάγῃσι ὑπὸ ἀλύξῃ.] Ita ex duobus MSS & ex *Enstatbio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὑπὸ ἀλύξῃ. Quod, ut opinor, vix ferri potest. Nam vox ἀλύξῃ (uti notavit *Barneſius*,) quàm sæpè apud *Homerum* occurrit, primam producit, corripit ne *semel* quidem.

Ver. 127. — ὥς κε φάγῃσι.] *Al.* ὥς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco suprà citato. Atque ita etiam legit *Codex Harleianus*.

Ibid. — ἀργέτα δημόν.] Vide suprà ad θ', 206 ; & ad π', 185.

Ver. 132. Ζωὲς—ἵππους.] Τὰ θεμητικὰ ὀνόματα τῶν ζώων τοῖς πόλαμοις ἱερδύνον. *Scho!* MS

apud *Barneſium*.

Ibid. — καθίετε.] Vide suprà ad π', 762 ; & ad δ', 24.

Ver. 134. Τίσιε.] Vide suprà ad υ', 257 ; & ad ι', 508 ; & ad δ', 116.

Ver. 136. — χολώσατο κηρόθι μάλλον.]

— stetit acri fixa dolore.

Æn. VIII, 291.

Ver. 137. — πόνοιο.] *Ccd.* *Harleian.* φόνιο.

Ver. 138. — λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμυλῶι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλῆϊ.] *Al.* Τῷ δ' Ἀχιλῆϊ.

Υ

Ver. 145.

- 145 Ἔσθ', ἔχων δύο δ' ἄρ'· μὲν δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθῳ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκτορ' αἰζήων,
 Τὸς Ἀχιλλεύς ἐδάϊξε καὶ ῥόον, καὶ ἐλέαιρεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερόν· προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίῳ ἐλθεῖν;
 Δυσλῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μῆτι ἀνιόωσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνον προσεφώνεε Φαίδιμόν· υἱός·
 Πηλείδην μεσάθυμε, τίη γῆρ' ἐρεΐνεις;
 Εἴ μ' ἐκ Παιονίης ἐρβώλῃς, τηλόθ' ἐξέης,
 155 Παίονας ἀνδρῶν ἄγων δολιχεῖ χεῖρας· ἦ δέ μοι νῦν
 Ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γῆρ' ἐξ Ἀξιοῦ ῥέοντος,
 Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιπον ὕδαρ' ὑπὲρ γαῖαν ἴησιν,
 Ὃς τέκε Πηλεγόνον κλοπὸν ἔχει· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
 160 Γεῖνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεύς.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίῳ· ὃ δ' ὁμαρτῇ δέσσιν ἀμφὶς·

145 Constitit, tenens duas hastas: animos autem ei prae cordibus indidit
 Xanthus; indignabatur enim de caesis-pugnâ-juvenibus.
 Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miseratus erat.
 Hi verò quando jam propè erant alter in alterum vadentes,
 Illum prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:

150 " Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire?
 " Infeliciū utique filii meo robori occurrunt.

Hunc verò Pelegonis allocutus est illustris filius:

" Pelide magnanime, cur genus interrogas?

" Sum ex Pæoniâ glebosâ, longè sitâ,

155 " Pæonas viros ducens longis-hastis-armatos; hæc autem mihi nunc

" Aurora undecima, postquam in Ilium veni:

" At mihi genus ex Axio latè fluente,

" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,

" Qui genuit Pelegonem inclytum hastâ: hunc me aiunt

160 " Genuisse: nunc verò pugnemus, illustris Achille.

Sic dixit minitans: At sustulit nobilis Achilles

Peliacam fraxinum; simulque hastis utrinque

Ver. 145. — ἔσθ'· δῖος· ἐν φρεσὶ θῆκε.]
 Vide suprâ ad υ', 110.

Ver. 147. — ἐδάϊξε.] Al. ἐδάϊξε. Quo-
 modo legit & Codex Harleianus. Quæ &
 ut opinor, melior lectio.

Ibid. — καὶ ῥόον.] Quâ ratione, καὶ, hîc
 ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 162;
 & ἄρ', ver. 174; & πρὶν, ver. 179; &
 ἀχόρῳ, ver. 183; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad
 ε', 433.

Ver. 151. — ἀνιόωσι.] Al. ἀνιόφρον.

Ver. 156. Ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον

εἰλήλυθα.] Vide suprâ ad β', 848.

Ibid. — εἰλήλυθα.] Vide suprâ ad σσ.
 81; & ad α', 37.

Ver. 157. — Ἀξιοῦ.] Ποταμὸς Παπίος·
 ἢ Παιονία τ' Ἰσθμίου. Schol. Al. Ἀξίε.

Ver. 158. ὃς κάλλιπον ὕδαρ' ὑπὲρ
 γαῖαν ἴησιν.] Vide suprâ ad β', 850.

Ver. 160. — νῦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod.
 Harleian. νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. — ἀνέχετο. Al. ἀνέχετο.

Ver. 162. — ὃ δ' ὁμαρτῇ δέσσιν ἀμφὶς.]
 Καὶ ἐστὶν ὁ λόγος ἐκ ἀσυνέτακτου· ὅτι γ'
 ἀκολουθεῖς πρὸς τὸ μελίῳ, ὅπερ ὅτι αὐτῷ.
 καὶ

- Ἡρώς Ἀστεροπαῖον, ἐπεὶ εὐιδέξιν ἦε.
 Καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δεξιὸν σάκον βάλεν, εἰδὲ δεξιῶν πρὸ
 165 ῥῆξε (άκον· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ὀπίσθῃ δῖον βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, (ὅτ' αἶμα κελαινέφει· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτῆ
 Γαίῃ ἐνεσήμελο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 Δώτερ' αὐτ' Ἀχιλλεὺς μελίῳ ἰθυπλίωνα
 170 Ἀστεροπαῖον ἐφῆκε, καὶ ἀκλῆμαί μιν μεταίνων.
 Καὶ ῥ' μὲν ῥ' ἀφάρμαξεν· ὁ δ' ὑψηλῶν βάλεν ὄχθῳ,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐθήκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔχον.
 Πηλείδης δ', ἄρα ὅξυ ἐρυσάμενον παρὰ μηρῶ,
 Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῖος· ὁ δ' ἄρα μελίῳ Ἀχιλλεῖ
 175 Οὐ δῶατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει χερὶ παχείῃ.

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:

Atque alterâ quidem hastâ scutum percussit, neque penitus

165 Percussit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:

Alterâ verò eum ad cubitum strictim percussit manûs

Dextræ; exiliit autem sanguis ater: ipsa verò super eum

Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.

Secundus verò Achilles hastam rectâ-volantem

170 In Asteropæum immisit, occidere cupiens:

Et ab hoc quidem aberravit; et altam percussit ripam,

Medio-tenus autem impexit ripæ fraxineam hastam.

Pelides verò, ense acuto extracto à femore,

Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraximum Achillis

175 Non poterat è crepidine evellere manu robustâ:

πρὸς τὴν ἀριστεράν, ὅτε τὸ δέξιον, ὥφιν γὰρ δὲ
 εἰς αὐτὸν· ἀλλ' εἰδὲ ῥῆμα καὶ ἴνα ἦν ὅτι δ
 ἢ Ἀστεροπαῖον· ὅτε ὡς ἀμφιδέξιν δέξιον ἰ-
 σάται, ὃ ἐκείνῳ δὲ ἀμφόρην τ' χειρῶν.
 Eustath. Scholia MS apud Barnesium hic
 legit ἀμαρῖν· itaque exponunt Ἀμαρῖν,
 ὀπίσθῃ· ἢ σημαίνει τὸ ὀμῶν, ἢ παρὰ τὸ
 αὐτὸ· ὅτε ἀμαρῖν κατ' ὀπισθοκλίω. Καὶ
 εἰσαὐτὰ σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δέξια ὅμῳ
 ἀφῆκε. Eustathius porro hic legit ἀμαρῖν·
 eodemque modo in uno MS scriptum repre-
 nit Barnesius; Ipse autem edidit ἀμαρῖν δέ-
 ξιον ἀμφοῖν· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163. — εὐιδέξιν.] Ἀμφόρην τ' ἢ
 χερσὶ δεξιᾷ χερσὶ ἀριστερᾷ. Schol. Porro vocem
 hanc ἀμαρῖν reddit Symmachus, Ep. IX,
 110.

Ver. 166. — ὀπίσθῃ δῖον βάλε.] Ἀχίλλης τ'
 ὀπίσθῃ μόνον τὸ δέξιον. Schol.

partim stringentia corpus.

Æn. X, 331.

Tandem etiam magno stringit de cor-
 pore Turni. Ibid. 476.

Ver. 168. — λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.] Οἱ
 ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μιμή-
 σεως ἢ ἐνομασιουργίας, χροὸν ἢ μελαφράς.

—— λιλαιομένη ἢ τὰ βέλη φέροντες ἢ λιλαι-
 ομένη χροὸς ἄσαι. Plutarch. Sympotic. lib.
 IX, Probl. 15. Vide suprâ ad ὁ, 317; &
 ad γ', 126.

Ver. 169. μελίῳ ἰθυπλίωνα.] Ἐπ' ἀθροῖμα
 φερομένη, ἢ ὁμοῖα ἰθυπλίω. Schol.

Καὶ ῥ' ἄλλως τῷ γ' ἰθὺ βέλον· ὡς τῷ —

Suprà γ', 99.

Quem ad locum Eustathius; Τὸ γ', "ἰθὺ
 " ὡς τῷ," ἀφῆκε γίνεσθαι τῷ σωθέως ἰθυπ-
 τίονα εἰπὲν τ' Ἀχιλλεὺς μελίαν. Al. ἰθυπλί-
 ονα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς.] Al. Μεσσοπαγίς.

Ibid. — μείλινον ἔχον.] Al. χάλκινον ἔ-
 χον.

Ver. 174. — ὁ δ' ἄρα μελίῳ Ἀχιλλεῖ
 Οὐ δῶατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει.

Incubuit, voluitque manu convellere
 ferrum

Dardanides — Æn. XII, 774.

Namque diu luctans, lentoque in stirpe
 moratus

Viribus haud ullis valuit discludere
 morsus

Roboris Æneas — Ibid. 781.

- Τρις μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσασθ' ἡμεαίνων,
 Τρις ᾗ μεθήκε βίη· τὸ δ' ἔτετραλον, ἤθελε θυμῷ
 Ἄξαι ἐπινάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 Ἄλλα πρὶν Ἀχιλῆος χερδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 180 Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χυώτο χαμαὶ χολάδες· τ' ἡ (κότθ' ὅσπερ κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ σήθεσσι δόρυσας,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, ἢ εὐχόμεθ' ἐπ' ἡυδα·
 Κεῖσ' ἔτω· χαλεπὸν τοι ἐρωθενέθ' Κρονίωνθ'
 185 Παισὶν ἐριζέμεναι, Πόταμοιό περ ἐκτεταῶτι.
 Φῆθα σὺ μὲν Πόταμῷ γῆθ' ἐμμεναι εὐρὺ ρέοντ'
 Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκύν μεσάλῃ Διὸς εὐχομαι εἶναι·
 Τίλῃ μ' αἰνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
 190 Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Πόταμῶν ἀλιμυρηνέων·
 Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γλυκὴ, Πόταμοιό τέτυκ'.
 Καὶ γάρ (οἱ πόταμός γε πάρα μέγας, εἰ διώταί τε

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
 Ter verò deseruit vi: at quartò, parabat animo
 Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidae;
 Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:

- 180 Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
 Effusa sunt in terram intestina; & cum continuò tenebræ oculos contexere
 Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
 Armâque detraxit, & glorians verbum dixit:

“ Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii

- 185 “ Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
 “ Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse latè fluentis;
 “ At ego genus magni Jovis gloriôr esse:
 “ Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
 “ Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
 190 “ Idèò potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
 “ Potentius itidem Jovis genus, quàm Fluvii est.
 “ Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176. — ἐρύσασθ'.] *Al.* ἐρύσασθ'.

Ver. 177. — βίη.] *Barnesius* edidit βίη.
 Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. Χυώτο χαμαὶ χολάδες.] Rem
 turpem consultâ verborum κακοφωνία depingit.
 Similitèr *Virgilius* belli civilis horrorem;
 Neu patriæ validas in viscera vertite
 vires. *Æn.* VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem:

— & Veneris violavi vulnere dextram.

Æn. XI, 277.

Ibid. — τ' ἡ (κότθ' ὅσπερ κάλυψεν.] Vide
 suprâ ad γ', 461, & 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'.] *Al.* Ἀχιλῆος
 γὰρ.

Ibid. — ἄρ'.] *Deinceps* —. Ut facere
 solitus erat —.

Ibid. — ἐνὶ.] *Al.* ἐνί.

Ver. 184—193. — Κρονίωνθ' — Κρο-
 νίωνι.] De prosodia vocis Κρονίωνθ' & Κρο-
 νίων, vide suprâ ad α', 397; ad ζ', 464;
 & ad ν', 46.

Ver. 185. — ἐκτεταῶτι.] Vide suprâ ad
 β', 818; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 191—198. τέτυκ' — ἐκτεταῶτι.] Vide
 suprâ ad σ', 261; & ad ν', 481, & 736.

Ver. 192. — πάρα μέγας.] Quâ ratione
 ultima vocis, πάρα, hîc producat; item
 πρὶν, ver. 225; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 193.

- Χραιομεῖν· ἀλλ' ὅκ' ἐσι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθ'·
 Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελῷϊ· ἰσαφείζει,
 195 Οὐδὲ βαθυρρέϊταιο μέγα θένθ' Ὀκεανοῖο,
 Ἐξ ὑπερ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ πᾶσαι κελύαι, καὶ Φρεΐαλα μακρὰ νάκσιν·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κέραυνόν,
 Δαινίω τε βροντῷ, ὅτ' ἀπ' ἐρανόθεν ἑμαραγήσῃ.
 200 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσασθ' χαλκεον ἔλχθ'·
 Τὸν ᾗ κατ' αὐτέθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπὸ νύκτα,
 Κεῖμνον ἐν ψαμάθοισι, δίκαιε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐλχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 Δημόν ἐρεπτόμενοι Σπῆρθεσσι κείροντες.
 205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μέλα Παίονας ἱπποκορυσάς,
 Οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

“ Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare;

“ Idco, nè rex quidem Acheloïus æquiparatur,

195 “ Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,

“ Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,

“ Et omnes fontes, & putei alti fluunt:

“ Sed & is metuit Jovis magni fulmen,

“ Horrendumque tonitru, quando è cælo fragorem-dedit.

200 Dixit utique, & è crepidine evulsit æream hastam.

Illum verò ibidem reliquit, postquàm charam animam abstulerat,

Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.

Illum quidem anguillæque & pisces circum-occupati-erant,

Pinguetudinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.

205 At ille perrexerat ire ad Pæonas bellatores-equestres,

Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,

Ver. 193. — ἐκ ἐσι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθ'.]

— χρεὶν ᾗ πρὸς Θεὸν ἐκ ἐρίζων.

Ryndar. Rytior. Od. II, ver. 161.

Ver. 194. — Ἀχελῷϊ·.] Ποταμὸς μέλας ἐν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195. — Ὀκεανοῖο, Ἐξ ὑπερ πάντες ποταμοί.] Pulchrè Eustathius, Præm. ad Iliad. Ἐξ ὀκεανὸς μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες· ποταμοὶ πάντες· φρεΐαλα πάντα, καὶ τὰ πάντα λόγῳ. Ἐξ Ὀμήρου δ', εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὰ γὰρ παραστήσαντες τοῖς σοφοῖς λόγοις ὑπερβαίνει. Οὐδὲ γὰρ ἔτι τὰ ἀναφαινεστάτα, ὅτε τὸ φεῖ φύσιν, ὅτε τὸ φεῖ ἦτορ, ὅτε ἀπὸ πλάτος τὸ φεῖ λόγος· ὁμοειρηνὴς, ὁμοειρὴς ἀν' οἴκῳ, φασγάνῳ καὶ Ὀμηρικῷ (κηνῷ) ἀξενάγῳ, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, &c. Item Dionysius Halicarnassensis; Κερκυρὰ μὲν ἔν' ἀπείρῳ καὶ Κροῖος, ὅς ἐστι πᾶσι ποταμοῖς, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κελύαι, δίκαιος δ' Ὀμήρου λόγος. Περὶ Σωθιστοῦ, § 24. Et Quintilianus; “ Hinc enim (quemadmodum ex oceano dicit ip-

“ se amplexum vim fontiumque cursus initium

“ capere,) omnibus eloquentiæ partibus ex-

“ emplum & ortum dedit.” Lib. X, cap. 1.

Ver. 197. — νάκσιν.] Al. νάκσιν.

Ver. 199. — βροντῷ — ἑμαραγήσῃ.]

De hujusmodi ἰσομορφίας venustate, vide suprâ ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ibid. — ἑμαραγήσῃ.] Al. ἑμαραγήσῃ.

Ver. 200. — χαλκεον ἔλχθ'·.] Vide suprâ ad γ', 380.

Ver. 203. — ἄρ'.] Ut fieri solet —.

Ibid. — ἐλχέλυες.] Al. ἐλχέλυες.

Ver. 205. — ἱπποκορυσάς.] Γελοῖως ὁ Ἀπείων ἱπποκορυσάς ἀπέδωκε, τὸς κόρυτας ἔχοντας ἱππείας θρεῖς κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὸ κόρυς (κωνία), ἱπποκόρυθος ἀν' ἐλέγχο. Νυνὶ δ' ἐμαρῇ καὶ ἑφιππον ὀπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέγας ὁ ὀπλίτης καὶ μαχητής. Porphyg. Quæst. Homeric. 15.

Ver. 206. Οἳ ῥ'.] Qui utique —. Qui scilicet —.

- Ὡς εἶδον τ' ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδῃ καὶ ἄρ' Ἴφι δαμνύτα.
 Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνα τε, Ἀσύπυλόν τε,
 210 Μνησούν τε, Θρασύϊόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέσταν.
 Καί νύ κ' ἔτι πλείονας κτεάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χῶσαμην προσέφη Πόλαμος βαθυδύνης,
 Ἄνιμι εἰσάμην, βαθέης δ' ἐκφθέξατο φωνῆς.
 ὦ Ἀχιλεῦ, οὔ μὲν κερταίης, οὔ δ' αἰσούλα ρέζεις
 215 Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ ποι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 Εἴ ποι Τρῶας ἔδωκε Κρόνῳ πάντας ῥέεσθαι,
 Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας παδῖον κατὰ, μέρμερα ρέζειν.
 Πλήθ' γὰρ δὴ μοι νεκύων ῥεσθίνα ρέεθρα,
 Οὐδέ τί μ' ὀδυνάμασι πρόχ' ἔειν ῥοόν εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 Στεῖνόν μ' ἐνεκύνεσσιν· σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλους.
 Ἄλλ', ἄγε δὴ καὶ ἑσσόν· ἄγῃ μ' ἔχῃ, ὄρχαμ' ἑλάνθῃ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρ' ἐδιοτρέφεες, ὥς σὺ κελεύεις.

Ut viderunt illum fortissimum in asperâ pugnâ

Manibus Pelidæ & ense fortiter domitum.

Tunc interfecit Therfilochumque, Mydonaque, Aspyrulumque.

210 Mnesumque, Thrasiumque, & Aenium, atque Ophelestem:

Et omnino adhuc plures interemisset Pæonias velox Achilles,

Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,

Viro se postquam assimularat, à profundo autem vocem-edidit vortice:

“ O Achille, *alios* quidem fortitudine superior es, superior & indignè factis,

215 “ Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.

“ Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,

“ Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:

“ Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluenta,

“ Neque prorsus aliquid possum effundere undas in mare vastum,

220 “ Angustatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitus.

“ Quin agendum & desiste; stupor me occupat, princeps populorum.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles:

“ Erunt hæc, Scamander Iovis-alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἄνιμι εἰσάμην.] Vide supra ad γ', 45; & ad γ', 141.

Ibid. — ἐκφθέξατο.] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni*. *Al.* ἐφθίξατο.

Ver. 217. — ῥέζειν.] *Al.* ῥέζει. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 218. Πλήθ' γὰρ δὴ μοι νεκύων.

— Cum — Achilles —

Millia multa daret leto, gementisque repleti

Amnes, nec reperire viam atque evolvere posset

In mare se Xanthus —

Æn. V, 804, 806.

Ver. 219. — ἄλλα δῖαν.] *Mare* parvum. Quicquid enim *quâvis* de causâ eximium est *δῖον* appellatur. Vide supra ad ε', 141.

Ver. 220. — (ὣς ὁ κτείνων αἰδήλους.) Ἀφανίζων, καὶ αἰδήλους πρῶτον· ὁ κακῶς ὅς τις Σίπ-
 50, αἰδήλους ἀπέδωκε, τὸ ὅς αἰδῶν ἡμῶν. *Porphyg. Quest. Homericæ.* 26. Vide autem ad *Odys.* π', 29.

Ver. 221. — ἄγε δὴ.] Vide supra ad ε', 351; & ad β', 158.

Ibid. — ἑσσόν.] Vide supra ad δ', 42. Malè *Barnesius*, ἑσσόν. Τινὲς, δὲ τὸ ὅδ' οἰόμενοι τὸ ἑσσόν κατὰ διαίρεσιν τ' ὑπὸ τῆς συλλαβῆς· ἵνα σημαίνει πλεονάζοντι. *Schol. MS* apud *Barnesium*.

Ver. 225

- Τρώας δ' ἔπειν λήξω ^{ὑπερφιάλῃς} ἐπαίζων,
 225 Πρὶν ἔλθαι κτ' ἄστυ, κτ' Ἐπὶ οὐρα περὶ θῆναι
 Ἀντιβῆναι, ἢ κέν με δαμάσσει, ἢ κέν ἐγὼ τόν.
 Ὡς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσθ.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποσειδάων βαθυδίνης·
 ὦ πόπρι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκν', ἔσὺ γε βελάς
 230 Εἰρύσαιο Κρονίων', ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρώσιν παρυσάμεναι κτ' αἰμυῶεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείλ', ὅφ' ἐδύων, (κιάση δ' ἐρβωλὸν ἄρσεν.
 Ἡ, κτ' Ἀχιλλεύς μὲν δαρκλυτὸς ἐνθόρε μέσσω,
 Κρημνὸν ἑπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἰδιμαίῃ δύων·
 235 Πάντα δ' ὄεινε ρέεθρα κυκώμεν', ὥς ἔννεπε
 Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, ὅς κ' ἄν' Ἀχιλλεύς
 Τὸς ἐκβάλλε θυράζε, μεμυκὼς, ἥντε ταῦρ',
 Χέρσας δ' ἐσάω κτ' καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
 240 Δεινὸν δ' αἰμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσατο κῦμα,

- “Trojanos tamen non antè desinam fœdifragos interficere,
 225 “Quàm concludero in urbem, & Hectorem periculum-fecero
 “Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum.
 Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
 Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus:
 “Proh, malum, Argenteo-arcu-insignis, Jovis fili, non tu sanè consilia
 230 “Observâsti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit
 “Trojanis, adesse & opem ferre, usque dum veniret
 “Sol-vespertinus serò occidens, obumbraretque glebosa arva.
 Dixit, & Achilles quidem hastâ-inclytus insiliit medio,
 A crepidine ruens: ille verò concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
 235 Omnia autem commovit fluentia turbidus: impulit verò mortuos
 Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles:
 Hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus,
 In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,
 Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
 240 Horrenda autem circum Achillem turbida consistit unda,

Ver. 225. Πρὶν ἔλθαι.] Cod. Harleian.
 Πρὶν ἔλθαι.

Ver. 230. Εἰρύσαιο.] Al. Εἰρύσας.

Ver. 232. Δείλ' ὅφ' ἐδύων, (κιάση δ'.]
 Sol ruit interea, & montes umbrantur
 opaci. Æn. III, 508.

Ibid. Δείλ' ὅφ' ἐδύων.] Ἡ ὅφ' ἐδύων κατ-
 ἔσας τῇ ἄλῃ, παρ' Ἀττινοῖς δείλ' λει-
 ρήν. Schol.

Ibid. — (κιάση.) Vide supra ad α', 140.
 Al. Cuidση.

Ibid. — ἄρσεν.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 234. — ἑπαίξας.] Al. ἐπαίξας. Cod.
 Harleian. ὑπαίξας.

Ver. 236. — οἳ ῥα.] Qui videlicet —.
 Qui, ut supra memoratum est —.

Ibid. — ἄλῃς ἔσαν.] Quâ ratione, ἄλῃς hîc
 ultimam producat; item (ἀλῃς, ver. 241;
 & Εὐφρία, ver. 243; & ἱελο, ver. 256;
 vide supra ad α', 51. Cæterum Cod. Har-
 leian. hîc legit, ἴσαν ἄλῃς. Quo modo & in
 Commentario legit Eustathius.

Ver. 237. — μεμυκὼς.] Vide supra ad
 β', 314.

Ver. 238. — ζῶας δ' ἐσάω.] Τὸ ζ, (ζῶας,
 ἀποκρίνω ἱπαθῖν· ας γὰρ ἔταζιν, ἔτα, ἔτω
 (ζῶας ζῶν. Eustath. Vide supra ad π',
 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244, 301, 317, & 352. —
 καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' αἰμφ' Ἀχιλλῆα.] Βικ-
 ζόμενον δὲ τινὰ πρὸς ἀντίον ρεύμα ποσειδά-
 μω

- "Ωθί δ' ἐν ῥάκει πίπτων ῥόθῳ, ἔδ' ἐπ' ὁδῶσιν
 Εἶχε σπείζαδ'· ὃ δ' ἢ πτελέω ἔλε χερσὶν
 Εὐφύβα, μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐρπύσσα
 Κρημνὸν ἀπανία διῶσεν, ἐπέχε δ' ἢ καλὰ ῥέεθρα
 245 "Οὔροισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
 Εἶσα παρ' ἐρπύσσ'· ὃ δ' ἔφθ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,
 "Ἦξεν πεδίοιο ποσσὶ κραιπνοῖσι πείτεσθ',
 Δείσας· ἔδ' ἔτ' ἔληγε μέλας θεῶν, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαινίου, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δ' ἄλοιγόν αἰαάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπτόρεσεν, ὅσον τ' ὅππ' ἀνδρὸς ἐρωή,
 Αἰετὶ οἶματ' ἔχων μέλανθ', ἔθρηνητῆρθ',
 "Ὅς θ' ἄμα κάρισός τε καὶ ὤκισθ' πτελέων.
 Τῷ εἰκὼς ἦξεν· ἐπὶ σῆθεσσι δ' ἢ χαλκός
 255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δ' τοῖο λιαθεῖς

- Urgebátque scuto incumbens fluctus, neque pedibus
 Poterat se stabilire: At ille ultimum prehendit manibus
 Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens
 Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluentia
 245 Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
 Intus tota prolapsa: Is verò è voragine proficiens
 Festinavit per campum pedibus rapidis volare,
 Percussus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit ruiturus in illum
 In-summo-nigricans, ut ipsum arceret à bellico-labore
 250 Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret.
 Pelides verò saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,
 Aquilæ impetus habens, nigræ venatricis,
 Quæ simul fortissimæque & occlerrima volucrum.
 Huic similis ruit; circa pectus autem æs
 255 Horrendum resonabat: obliquè autem ab illo declinans

μὲν ὅππ' ἔχων, καὶ τὰ ῥάκει ἀνέχοντα, τὰ δ' ἐπ' ὁδοῖς
 φερόμενον εἰσάγων, ἀνακονάς τε ποιοῦσιν (ὕλα-
 λαβάν, καὶ ἀναβόλῃς χρόνον, καὶ ἀντιστοιχίαν
 γεφυρώματα· "Διόνῳ δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κονάβ-
 "ῳ ῥόθῳ, καὶ ἐπ' ὁδῶσιν Εἶχε σπείζαδ'." Dio-
 nys. Halicarn. ἀπὸ Σιωθίσιος, § 16. Ubi
 in transitu, notandum, pro σπείζαδ' legisse
 Dionysium σπείζαδ'.

Ibid. — κῦμα.] Al. ῥιῦμα.

Ver. 241. — καὶ ἐπ' ὁδῶσιν Εἶχε σπείζαδ'.]
 Observandus hic maximè proprius Vocis
 Mediæ Usus. Nec potuit pedibus se ipse sta-
 bilire. Vide supra ad γ', 45; & ad γ',
 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἀπανία διῶσεν.] Τὴν
 ῥυαχομήνῃ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν γὰρ πᾶσαν διέλω-
 σεν. Schol. MS apud Barnesium.

Ver. 245. — γεφύρωσεν.] Διαβάτην ἐποίη-
 σεν. Schol.

Ver. 246. — ἐκ λίμνης.] Al. ἐκ ἕλης.

Ver. 248. — ἐπ' αὐτὸν.] Al. ἐπ' αὐτῇ.

Ver. 250. — λοιγὸν αἰαάλκοι.] Al. λοιγὸν
ἀμυγῖαι.

Ver. 251. — ἔρωή.] Al. ἐρωή.

Ver. 252. — Αἰετὶ οἶματ' ἔχων.] Sic su-
pra π', 752.

Οἶμα λεόνθ' ἔχων ———— :

Et infra, χ', 308;

Οἶμασιν δ' αἰεὶς ———— .

Al. Αἰετὶ οἶματ' ἔχων.

Ibid. — μέλανθ', τῷ.] Al. μελανόν, &
μελανόσκιον, & μελανός τε· notante Scholiaste.

Ver. 254. — ὅππ' ἐρωήσιν δ' ἢ χαλκὸς Σμερ-
δαλέον κονάβιζεν.]

————— & arma

Horrendum sonuere —. Æn. IX, 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide su-
pra ad β', 210; & ad δ', 455.

Φεδγ', ὁ δ' ὅπιαθε ρέων ἐπέιο μεγάλην ὄρυμαλδα.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχέηντος ἀπὸ κελύης μελανύδρε
 Ἀμφυλὰ καὶ κήπας ὕδαλθ' ῥόον ἡγεμονδίῃ,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, αἵμαρτος δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλον·
 260 Τῷ μὲν τε προρέοντι, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασσαι
 Ὀχλεδνῇ, τὸ δέ τ' ὥκα καλεβόμβον κελαρύζει
 Χάρις ἐπὶ προαλῇ, φθάνει δέ τε καὶ τ' αἶοντα·
 Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κυχήσατο κύμα ῥόοιο,
 Καὶ λαιψυρὸν ἰόντα· θοοὶ δέ τε φέριεροι ἀνδρῶν.
 265 Ὅσάκις δ' ὀρμήσειε ποδάρεκτος δι' Ἀχιλλεύς
 Στεῖλαι ἐναντίοισι, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἀπαντες
 Ἀθάνατοι φοβέσσι, τοὶ ἔργον ὄρω ἔχουσι,
 Τόσάκις μιν μέλα κῆμα διῖπέτεσσι ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμας καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσσε ποσσὶν ἐπήδα,
 270 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γέναι' ἰδάμνα

Fugiebat, is verò à-tergo fluens sequebatur magno sonitu.

Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis-nigro

Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,

Manibus ligonem tenens, & sulco obices efficiens ;

260 Et hâc quidem profluente subtùs calculi omnes

Agitantur, hæc autem-citò-defluens immurmurat

Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem :

Sic perpetuò Achillem assequebatur fluctus fluvii,

Velocem licèt : Dii enim potentiores mortalibus.

265 Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles

Stare contrà, & cognoscere, an ipsum omnes

Immortales in fugam-agerent, qui cælum latum tenent ;

Toties ipsi magnus fluctus à Jove-fluentis fluvii

Alluebat humeros desupèr : Is autem in altum pedibus saliebat,

270 Animo mœstus : fluvius verò subtùs genua domabat

Ver. 256. Φεδγ', ὁ δ' ὅπιαθε ρέων ἐπέιο μι-
 γήλῃ ὄρυμαλδα.] Mirificâ hîc ὀνομαστικῇ
 rem ipsam auribus exhibere videtur verborum
 sonitus. Vide suprâ ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχέηντος.]

Deinde satis fluvium inducit rivosque
 sequentes.

Et cùm exustus ager morientibus aestu-
 at herbis,

Ecce, supercilio clivosi tramitis undam
 Elicit: illa cadens raucum per levia
 murmur

Saxa ciet, scatebrisque arentia tempe-
 rat arva. Virg. Georgic. I, 106.

Ibid. — ὀχέηντος.] Τὸ ὀχέηντος, ὁ δ' ὅτ' ὕδα-
 τος ὀχέηντος καὶ ὕδατος. Schol.

Ver. 258. — ὕδατος ρέων.] ὕδατος ρέων. MS
 Oxon. à Barneseo, item MS Harleian. à Tho.
 Berthio collatus. Quod & ferri potest. Vi-
 de suprâ ad δ', 51.

Ibid. — ἡγεμονδίῃ.] Cod. Harleian. ἡγε-
 μονίῃ.

Ver. 259. — αἵμαρτος.] Τῆς ὑδρορρέας τ' ὀ-
 χεῖν. Schol.

Ver. 261. — κελαρύζει.] De hujusmodi
 ὀνομαστικῇ, vide suprâ ad β', 210 ; & ad γ',
 363 ; ad δ', 455, 456 & 504.

Ver. 262. — φθάνει.] Vide suprâ ad β',
 43.

Ver. 267—298—380. — Ἀθάνατοι —
 ἀθανάτους — Ἀθάνατον.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. — φοβέσσι. Al. φοβέσσι.

Ver. 268 & 326. — διῖπέτεσσι.] Vide su-
 præ ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenul-
 timâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco productâ ;
 suprâ autem ε', 300, correptâ ; vide suprâ
 ad δ', 24.

Ver. 271.

- Λάβρο, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρειπε ποδοῖν ·
 Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔργον ἀνιόν ·
 Ζεὺ πάτερ, ὡς ἔστις με θεῶν ἐλεηνόν, ὑπέστη
 Ἐκ ποταμοῖο λαῶσαι· ἐπεῖτα ἤ καί τι πάθοιμι.
 275 Ἄλλο δ' ἔστις μοι πόσον αἴτιον ἔργωνιώνων,
 Ἄλλα φίλη μήτηρ, ἥ με ψάδεσσιν ἔθελγναι,
 Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκιάων
 Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκίωρ κτείναι, ὅς ἐθάρδε τέτραφ' αἰεῖσθαι,
 280 Τῷ κ' αἰσθὼν μὲν ἔπεφν', αἰσθὼς δέ κεν ἐξανάριξε ·
 Νῦν δέ με λάβραλέω θανάτῳ εἰμάρτο αἰλῶναι,
 Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ πάλια μῶ, ὡς παῖδα λυφορβόν,
 Ὅν ῥά τ' ἐναυλῶ ὑπέρειπε χειμῶνι περὶ νῆα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἤ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθηνῆ
 285 Στήτην ἔχυν ἐόντες, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐκίλιν ·
 Χεῖρ δ' ἤ χεῖρα λαβόντες ὀπισθόσσαντ' ἐπέεσσιν ·
 Τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων ·

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahabat pedibus;
 Pelides autem ejulavit, intuitus in cælum latum:

- “ Jupiter pater, ut nullus me decorum miserabilem sustinet
 “ Ex fluvio eripere: in posterum verò vel quidvis patiar.
 275 “ Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cælestium,
 “ Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
 “ Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
 “ Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
 “ Utinam me Hector occidisset, qui hîc nutritus est fortissimus;
 280 “ Tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliasset:
 “ Nunc autem me ingloriâ-morte fatale-est corripi,
 “ Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
 “ Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem.
 Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
 285 Steterunt præpè accedentes, corpore autem hominibus similes-facti-erant;
 Manûque manumprehendentes, confirmârunt verbis:
 Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ quassator:

Ver. 271. — κονίην.] *Al. γαῖαν.*

Ver. 274. — ἐπεῖτα ἤ καί τι πάθοιμι.]
Schol. Cæterum legitur (notante Henrico
Sterbano) & ἤ τί πάθοιμι; *Quid me fiet?*
Uti Odys. 4, 465; ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω —.

Ver. 276. — ἔθελγναι.] Vide suprâ ad β',
 221; & ad γ', 34.

Ver. 276. Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκίωρ κτείναι.]

— ὦ Danaûm fortissime gentis
 Tydide, mene Iliacis occumbere cam-
 pis

Non potuisse? tuâque animam hanc
 effundere dextrâ? *Æn.* I, 100.

Ibid. — ὅς ἐθάρδε τέτραφ' αἰεῖσθαι.] *Al.*

ὅς ἐθάρδε γ' ἔτραφ' αἰεῖσθαι. Quam lectionem
 & præfert *Barnesius*.

Ver. 280. Τῷ κ' αἰσθὼν μὲν ἔπεφν', αἰσ-
 θὼς δέ κεν ἐξανάριξε.] Τῷ κ' αἰσθὼς μὲν ἔ-
 πεφν', αἰσθὼς δέ κεν ἐξανάριξε. *Cod. Oxon.* à
Barnesio, item *Cod. Harleian.* à *Tb. Benkio*
 collatus.

Ver. 283. ἐναυλῶ.] Χεῖμαρτ' ὑπέρειπε,
 δὲ τῷ ῥέει, *Schol.*

Ibid. — ὑπέρειπε.] *Al. ὑπέρειπε.*] Pronun-
 tiabatur autem, ut opinor, ἀνιόν, vel ὀ-
 πρυνυρφεῖ. Vide suprâ ad γ', 35.

Ver. 285. — δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐκίλιν.]
 Vide suprâ ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δ'.] Vide suprâ ad δ',
 160. Male *Barnesius*, Τοῖσι δ'.

Ver. 288.

- Πηλείδῃ, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβῃ·
 Τοῖα γάρ τοι νῶϊ θεῶν ὀπιπαρρόθω εἰμὲν,
 290 Ζηνὸς ἐπαινέσαντο, εἰώ κ' Πάλλας Ἀθηνῆ·
 Ὡς ἔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστι·
 Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσθ', σὺ δ' εἴσεαι αὐτός·
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑπεθυσόμεθ', αἶκε πύθηναι,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖτε πολέμοιο,
 295 Πρὶν κ' Ἰλιόφιν κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι· (ὣ δ' ἔκτορ θυμὸν ἀπέειπε·
 Ἀψ' ὀπί νῆας ἱμὲν· δίδομεν δέ τοι εὖχ' ὄρεσθ'.
 Τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτας ἀπεβήτην·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρύνειν ἐφείμην.)
 300 Ἐς πεδίον· τὸ δ' πᾶν πληθ' ὕδατο ἐκχυμένοιο·
 Πάλλας δ' ἰσχυρὰ καλὰ δαίχλα μύων αἰζηῶν·
 Πλάσσει, κ' κέκυες· ὃ δ' ὑψόσε γυναι' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἰάσοντο· ἄν' ἰθὺν· εἰδὲ μιν ἔχε·
 Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γ' ὀδύν' ἐμβαλ' Ἀθηνῆ·
 305 Οὐδὲ Σκάμανδρ' ἔληξε τὸ ὄν μὲν, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 Χώετ' Πηλείωνι, κόρυσσε δ' κῦμα ῥόοιο,
 Ὑψόσ' αἰερόμεν· Σιμόεντι δ' κέκλει' αὖσας·

“ Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;

“ Tales enim tibi nos ex diis auxiliares sumus,

290 “ Jove approbante, ego & Pallas Minerva:

“ Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale est;

“ Sed hic quidem citò desinet, tu autem videbis ipse:

“ At tibi prudens suggeremus consilium, si modò parueris,

“ Nè priùs abstineas manus ab omnibus-aquè-gravi pugna,

295 “ Quàm in Ilii inclytos muros populum concluderis

“ Trojanum, quicumque effugere poterit: Tu verò Hectori animà erepta

“ Ad naves redito: damus nempe tibi gloriam referre.

Hi sanè sic loquuti ad immortales abierunt:

At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat eum praeceptum,)

300 In campum; Hic verò totus inundabatur aquà effusà:

Multa autem arma pulchra praelio-caesorum juvenum

Fluitabant, & cadavera, illius autem in altum genua exiliebant

Adversus cursum ruentis rectà; neque enim tenuit

Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:

305 Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis

Irascebatur Pelidae, tumefaciebátque undam fluenti,

In altum sublatu: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288. — ἄρ τι.] Ita edidit Barnesius. Quocum facit Codex Harleianus. Al. ἄρ τι.

Ver. 292. — λωφίσσι.] Κοπάσσι, παύσσι-
 ται· μείον λωφίσσι δ' ἢ λήξισ δὲ τὴν τὰ φοβία
 ὑπεθυσόμεθ' τὴν λωφὴν ὑπερβύσιν. Schol. MS. a-
 pud Barnesium.

Ver. 294. — ὁμοῖτε πολέμοιο.] Vide su-
 pra ad ε', 242.

Ver. 296, — ἀπέειπε.] Cod. Harleian. ἀ-
 πέειπε.

Ver. 303. — ἄν' ἰθὺν.] Ἐπ' ἀθείας· ἔρ-
 ος ἐρμῶν τῶ ποταμοῦ. Schol.

Ver. 304. — μέγα γ' ὀδύν' ἐμβαλ' Ἀ-
 θηνῆ.] Vide supra ad υ', 110.

Ver. 305, 603. — Σκάμανδρ'·— Σκά-
 μανδρον.] Cod. Harleian. Κάμανδρ'·— Κά-
 μανδρον.

Ibid. — ἰλιε τὸ ὄν μὲν.] Vide supra
 ad ι', 424.

Ver. 310.

- Φίλε κασίγνητε, θένθ' ἀνέρθ' ἀμφοτεροί περ
 Σκῶμην, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πελάμοιο ἀνακλῖθ'
 310 Ἐκπέρσαι, Τρῶες ἧ καὶ μόθον εἰ μῆνυσιν.
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρος
 Ὑδατῶ καὶ πηγέων, πάντας δ' ὀρώθειον ἐναύλας.
 Ἴση ἧ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαῖδον ὄρει
 Φιτῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἀγέρον ἀνδρῶν
 315 Ὅς δὴ νῦν κροῖται, μέμονεν δ' ὄγε Ἴσα θεοῖσι.
 Φημί γὰρ ὅτε βίβω χραισμησέμεν, ὅτε τι εἶδῃ,
 Οὔτε τὰ τέλεια καλὰ, τὰ περ μάλα νεόθι λίμνης
 Κείσθ' ὑπὸ ἰλύθ' κακαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω φαρμάθοισιν, ἅλῃς χερσίδ' ἀειχθείας.
 320 Μυρίον, ὅδε οἱ ὅσ' ἐπισήσονται Ἀχαιοί
 Ἀλλέξαι· τῶσόν οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτὰ οἱ καὶ σῆμα τετάρξε', ὅδε τι μὲν χρεώ
 Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μὲν θάπλωσιν Ἀχαιοί.
 Ἢ, καὶ ἐπὶ ῥ' Ἀχιλλῆϊ κυκώμεν' ὑψόσσει θυῶν,

Chare frater, robur viri ambo saltem

- 310 “ Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
 “ Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
 “ Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluentia
 “ Aquâ ex fontibus, omnèsque concita rivos;
 “ Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita
 “ Truncorum & lapidum, ut compescamus immanem virum,
 315 “ Qui jamdudùm victor-grassatur, animoque-agitat paria diis.
 “ Aio enim neque vim illius profuturam, neque omninò formæ,
 “ Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
 “ Jacebunt sub limo testa: quin & ipsum
 “ Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso
 320 “ Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi
 “ Colligere: tantam ei colluviem desupèr obtendam.
 “ Ibidem ei & sepulchrum crit, neque omninò ei opus
 “ Erit humatione, quandò ei exequias-facient Achivi.
 Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in-altum furcens,

Ver. 310. — καὶ μόθον.] Quæ ratione, καὶ, hic ultimam producat; item ἧ, ver. 313, & 328; & πρὶν, ver. 340; & αἷς, ver. 344; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 312. — πηγέων.] Pronuntiabatur πηγῶν.

Ibid. — ἐναύλας.] Τὰς τ' ποταμῶν διασπῶν· ἢ τὸν διὰ τῆς ῥέοντος ποταμῆς. Schol.

Ver. 315. — μέμονεν.] Vide suprâ ad ν', 481; & ad α', 37.

Ibid. — ὄγε.] Vide suprâ ad γ', 409.

Ver. 318. Κείσθ' ὑπὸ ἰλύθ'.] Τὰς τ' ἰλύθ' τῶν ποταμῶν· ὅδε τῶν ποταμῶν τῶν ποταμῶν. Schol.

Ibid. — ἰλύθ'.] Τὸ ἧ ἰλύθ' ἐν ἄλλαις μὲν ἑτέροις τ' παραλήψεις· νῦν ἧ, ἐξέτινεν.

Eustath. Quod quâ ratione fiat, vide suprâ ad β', 24.

Ver. 319. Εἰλύσω.] Cod. Harleian. Εἰλύσω. Al. ἰλύσω.

Ibid. — χερσίδος.] Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀπορροῦντος φάρμακ, ἢ ἐξέτινεν (υποκρινόμενος). Schol.

Ver. 321. — ἄσιν.] Ἰλλῶ· ὅδε γὰρ φάρμακ. Schol.

Ver. 322. — κῦμα.] Al. μῶμα.

Ibid. — χρεώ.] Pronuntiabatur χρεῶ. Vide & suprâ ad κ', 43.

Ver. 323. — τυμβοχοῆς.] Al. τυμβοχοῆς· προ τυμβοχοῆσαι.

Ibid. — θάπλωσιν.] Cod. Harleian. θάπλωσιν.

Ver. 325.

325 Μορμύρον ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεύουσιν.
Πορφύρεον δ' ἄρα κόμα διππύετο ποταμοῖο
Ἰσαὶ ἀειρόμενοι, καὶ δ' ἦρε Πηλεΐωνα.
Ἦεν δ' μέγ' αὖται, φειδδύσας Ἀχιλλῆϊ,
Μη μιν Διπύρῳιε μέλας ποταμὸς βαθυδύνῃ·

330 Αὐτίκα δ' Ἠφαιστον προσφώνουσι οἱ φίλον υἱόν·

Ὅρσ' ὅτε

Ξάνθου δὲ

Ἄλλ' ἐπὶ

Αὐτὰρ ἐγὼ

335 Εἰδομαι·

Ἦεν δ' αὖ

Φλέγμα κακὸν φορέωσα· σὺ δ' Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

Διπύρῳι καὶ, ἐν δ' ἀνὰ ἡμετέρῃ, μηδὲ σε πάμπαν

Μαλιχίοις ἐπίεσσαν Διπύρῳι καὶ ἀρεῇ·

340 Μὴδ' ἐπεὶ Διπύρῳι τὸν μὲν ἄλλ' ἐπὶ σὺν δὲ
Φθίξεομ' ἴσον ἰάχεσθαι, τότε χάιν ἀκαμάλῳ πύρῳ.

325 Murmurans spumâque, & sanguine, & cadaveribus.

Porpureo verò continuò unda à Jove-fluente fluvii

Stabat elevata, occupabâtque Pelidem.

Juno autem akè-clamavit, admodùm-timens Achilli,

Nè ipsam abieret magnus fluvius vorticibus-profundus:

330 Statim verò Vulcanum allocuta est suum dilectum filium:

“ Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim

“ Xanthum vorticofum in pugna conjicimus patrem esse:

“ Quin opem-fer citissimè, & ostenta flammam pulchram:

“ Ego verò Zephyri & velocis Notì

335 “ Ibo è mari gravem excitatura procellam,

“ Quæ Trojanorum capita & arma comburat,

“ Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas

“ Arboreas ure, ipsumque immitte igni: neque te omninò

“ Blandis verbis avertat, aut minis:

340 “ Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi

“ Signum-dedero clamore: tunc compesce indefessum ignem.

Ver. 325. Μορμύρον.] Vide suprâ ad ε, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον.] Vide suprâ ad δ, 482.

Ibid. διππύετο.] Τὸ ἐν τῷ ὄχθῳ τῷ αὐτῷ νεύουσιν. Schol.

Ver. 329. — Διπύρῳι.] Vide suprâ ad π, 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἠφαιστον.] Ὁμοῦ καὶ τῷ ποταμῷ καὶ Ἠφαιστῷ, καὶ τῷ Πηλεΐδῃ καὶ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ μέλει φωνεῖται μάλλον ἢ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ πύρῳ. Plutarch. φησὶ τὸ πρὸς τὸν πύρῳ.

Ver. 331. Ὅρσ' ὅτε, Κυλλαντίου.] Pulcherrima super hâc eo Plutarchi observatio. “

Θεοῦ τῷ ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύ, ὁ χαλκός, ὁ φελακός, ὁ αὐτός, ἀλλ' ἀειρόμενος λαδρῶν.] Τὸ δ' Ἠφαιστον ἐπὶ τῷ ποταμῷ καὶ φησὶ προσφώνουσι τῷ τῷ χαλκῷ, “ Ὅρσ' ὅτε, Κυλλαντίου, ἰσὺν τῷ ποταμῷ.” De audiend. Poëtis.

Ver. 332. — μάχῃ ἀκαμάλῳ εἶναι.] Καὶ σὺ γὰρ εἶς ἀνταγωνιστὴς ἡμίρῳ καὶ Ξάνθῳ. Schol.

Ver. 335. — ἔρπον.] Al. ἔρπον.

Ver. 339. — καὶ ἀρεῇ.] Cid. Harleian.

καὶ ἀρεῇ.] Quo modo legit & Eustathius.

Ver. 641. — ἀκαμάλῳ πύρῳ.] Vide suprâ ad ver. 13; & ad δ, 398.

- Ὡς ἔφαθ'· Ἡφαιστος ἣ τίλυσκετ' ὁππιδάες περ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ περ δαίετ', καὶ ἣ νεκρὺς
 Πολλὰς, οἳ ῥα καὶ αὐτὸν ἄλλος ἔσαν, ἔς κ' αὖν Ἀχιλλεύς.
 345 Πᾶν δ' ἐξηραίνθη πεδίον, χέτ' δ' αἶλας ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' αἰώλω
 Αἴψ' ἀν' ἐξηρίνη, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐθείρει.
 Ὡς ἐξηραίνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκρὺς
 Κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε Φλόγα παμφανόωσαν
 350 Καίοντ' ὡπλέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
 Καίειο ἣ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπριον,
 Τὰ περὶ καλά ῥέεθρα ἄλλος ποταμοῖο πεφύκε·
 Τείροντ' ἐλχέλυες τε, καὶ ἰχθύες, οἳ καὶ δίνας,
 Οἳ καὶ καλά ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 555 Πνοίῃ τειρόμενοι πολυμήτι· Ἡφαίστιο.
 Καίειο δ' ἐς Ποταμοῖο, ἐπ' αὖ τ' ἔφαθ', ἐκ τ' ὀνόμαζον·
 Ἡφαιστος, ὅστις ῥοί γε θεῶν δυνάει ἀνιφερῆζεν,
 Οὐδ' ἀν' ἰώ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμεν.

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè-ardentem ignem.
 Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremabátque mortuos
 Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:

- 345 Totus verò siccatus est campus, coërcitáque est limpida aqua.
 Ut verò cùm autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum
 Statim exiccaverit, gaudet verò, ipsum quisquis de-morse-colit:
 Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos
 Exussit; at is in fluvium vertit flammam collucentem.

- 350 Urabantur ulmique & salices, atque myricæ;
 Urbatur etiam lotúsque, & ulva, atque cyperus,
 Quæ circum pulchra fluentia affatim fluvii nascebantur:
 Laborabant anguillæque, & pisces, qui per vortices,
 Qui per pulchra fluentia urinabantur huc illuc,

- 355 Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
 Urbatur & vis Fluvii, verbáque fecit, dixitque:

"Vulkane, nullus tibi certè deorum potest ex-æquo-adversari,
 "Neque omninò ego tibi sic igne ardenti pugnavero:

- Ver. 343. — καίει.] *Al.* δαίει.
 Ver. 344. — ῥα.] *Ue dictum est* —.
 Ver. 346. — ὀπωρινός.] *Vide supra ad ε,*
 5. *Ibid.* — νεοαρδέ' αἰώλω.] *Νεωστὶ πεπρω-*
μένω καὶ ἀεθλοῦσαν. Schol.
 Ver. 247. — ἐθείρει.] *Ἐξ ἰθὺς ἀπαινοῦτο.*
Schol. Al. ἐθείρει.
 Ver. 348. — ἄρα.] *Ue fit* —. *Ue*
par erat —.
 Ver. 351. — ἣ λωτός.] *Quâ ratione, ἣ,*
hic producat; item Ta, ver. 252; & και-
όμενος, ver. 361; & μυιδόμενος, ver. 363;
& λωόμενος, ver. 368; vide supra ad ε,
 51. *Ibid.* λωτός τ' ἠδὲ θρύον.] *Al.* λωτός τε

ἠδὲ θρύον. Quo modo legit Codex *Harlæ-*
anus.

Ibid. — θρύον.] *Εἶδο· πῶς, ὁ ἀγρίος*
θρύσις. Schol.

Ver. 352. — πεινύει.] *Si πεινύει dixi-*
set, jam non constitisset Temporum ratio.
Vide supra ad ε, 37; & ad δ, 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐλχέλυες τε, καὶ ἰχθύες.]
Καὶ ὁ ποταμὸς ἐν θέλει δαλῶσι τὸ ἐς βάθος
τὸν ποταμὸν καὶ ὁρμήν, ὥστε ἴφαι· "Τείροντ'
"ἐλχέλυες τε καὶ ἰχθύες" Ἰδιόματα ἣ καὶ
ἐξ ὕδατος ἐλχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τὸν ποτα-
μὸν ὕδατος δαλῶσι. Athenæus, Lib. VII,
cap. 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382. — καλὰ.]
Vide supra ad ε, 43.

Ver. 362.

Λῆγ' ἐρεδῶ· Τρῶας δ' ἢ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 360 Ἄσεο· ἐξελάσθαι· τί μοι ἐρεδῶ ἢ θρώγῃς;
 Φῆ πυρὶ καϊόμεν· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 Ὡς δ' ἰέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμεν· πυρὶ πολλῷ,
 Κνίασῃ μελδόμεν· ἀπαλοτρεφέ· σιάλοιο,
 Πάινιοθεν ἀμβολαδῶν, ὑπὸ δ' ξύλα πάγκρανα κεί·
 365 Ὡς δ' καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγειο, ζεῖ δ' ὕδωρ·
 Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἔχειο· τεῖρε δ' αὐτμῆς,
 Ἡφαίστοιο βίῃφι πολύφρον·, αὐτὰρ ὃ γ' Ἡρῶν,
 Πολλὰ λιασόμεν·, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχουσι κήδεσιν
 370 Ἐξ ἁλλῶν; ἢ μὲν τοι ἐγὼ πόσον αἰτιός εἰμι,
 Ὅσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἄνθρωποι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὀλοπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·

“ Define à certamine: Trojanos verò vel statim nobilis Achilles
 360 “ Urbe expellat: Quid mihi cum contentione & auxilio?
 Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
 Ut verò lebes fervet intus, dum urgetur igne multo,
 Adipedem liquefaciens saginati porci,
 Undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent:
 365 Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebátque aqua;
 Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,
 Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,
 Multis supplicans, verbis allatis allocutus est:
 “ Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr-incubuit, ut infestaret
 370 “ Præ cæteris? non sanè tibi ego tantum in culpâ sum,
 “ Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliares.
 “ Sed certè quidem ego desistam, si tu jubes:

Ver. 362. Ὡς δ' ἰέβης.]

Magno veluti cum flamma sonore

Virgea suggeritur costis undantis aheni,
 Exultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,

Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:

Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* XII, 462.

Quo de loco *Macrobii*; “ Græci versus æni continent mentionem multo igne ebullientis: & totum ipsum locum hæc verba ornant πάντιον ἀμβολαδῶν· nam scaturigines ex omni parte emergentes sic elegantèr expresse. In Latinis versibus tota rei pompa descripta est, sonus flammæ; & pro hoc quod ille dixerat, πάντιον ἀμβολαδῶν, exsultant æstu latices, & amnem fumidum exuberantem spumis atque intus furentem (unius enim verbi non reperiens similem dignitatem, compensavit quod deerat copię varietate descriptionis,) adjecit post omnia; Nec jam se ca-

“ pit unda: quo expressit quod semper usa
 “ evenit suppositi nimietate caloris.” *Lib.* V, cap. 11.

Ver. 363. Κνίασῃ μελδόμεν·] Οἱ μὲν διαδοκίμης, ἡξίαν μὲν τῇ γράφῃ, “ Κνίασῶ μελδόμεν·,” ἀντὶ δ' τῆς τήκον, ἀκούοντες· ἵνα δ' ἡ κνίασῶν τήκον σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδω, τὸ τὰ μέλη ἰδεῖν. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 10. Similitèr exponit *Scho-liastes*: Ἀντὶ δ' τῆς τήκον.

Ver. 366. — προρέειν.] *Codd. Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. — Πολλὰ λιασόμεν·] Vox, πολλά, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, mihi videtur eadem de causâ consulto producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχυσσιν, & similibus. Vide suprâ ad δ', 456. *Barne-sius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ δ' λιασόμεν·. Quam lectionem “ omnino sensui “ Versusque aptiorem” contendit. Sed, ut opinor, minus rectè.

Ver. 372, 384. — ὀλοπαύσομαι — Παισάδω.] Vide suprâ ad χ', 141.

Ver. 376.

- Πανέσθω ἢ καὶ ἔτι· ἐγὼ δ' ὅττι καὶ τόδ' ὀμῶμαι,
 Μήπο' ὅττι Τρώεσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶρ,
 375 Μηδ' ὅπότεν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάη
 Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσε θεὰ Λόκωλεν Ἥρη,
 Αὐτίκ' αἶψ' Ἥφαιστον προσφώνειεν ὃν φίλον υἱόν·
 Ἥφαιστε, ἄγε, τέκνον ἀγακλῆες· εἰ γὰρ ἔοικεν
 380 Ἀθάναϊον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα συφελίζεν.
 ὦς ἔφαθ'· Ἥφαιστο ἢ καλέσσεις θεσπιδάες πόρ·
 Ἀφορρόν δ' αἶψα κύμα καλέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μύθη, οἱ μὲν ἔπειτα
 Πανσάθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χαιομένη πῆρ.
 385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πῖσι βεβελυῖα,
 Ἀρφαλήη, δίχα δέ (φιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἴηδ·
 Σὺν δ' ἔπесον μεγάλα ὀμάδω, βράχε δ' ὠρεῖα χθον·
 Ἀμφὶ δ' ἑάλπιγγεν μέγας ἔρηνος· αἶε δ' Ζεὺς

- “ Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
 “ Nunquam à Trojanis me depulsurum-ope-allatâ malum die
 375 “ Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 “ Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
 Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
 Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium:
 “ Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
 380 “ Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
 Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè-ardentem ignem:
 Et reflua continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
 At postquàm Xanthi domita est vis, hi quidem postea
 Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.
 385 Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
 Importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur:
 Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugit verò lata tellus;
 Circùmque clangorem reddidit magnum cælum; audivit autem Jupiter

Var. 376. Καιομένη, καίωσι δ'.] Cod.
 Harleian. Καιομένη, δαίωσι δ'. Ut suprâ
 ε', 317.

Var. 378. Αὐτίκ' αἶψ'.] Statim deinceps;
 Statim proinde —.

Var. 380. — συφελίζεν.] Al. συφελίζον.

Var. 382. — καλέσσυτο.] Al. καλέσσυτο.

Var. 385. — βεβελυῖα.] Vide suprâ ad
 β', 314.

Var. 386. — δίχα δέ (φιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς
 αἴηδ.) Διχᾶς δ' αὐτῶν ἀνέμωθη ἡ ψυχὴ, τῆς
 διὰ φρεσὶν ἔχει ἡ γνώμη. Schol.

Var. 387. — μεγάλα ὀμάδω, βράχε δ'
 ὠρεῖα χθον.] Vide suprâ ad ε', 210; & ad
 δ', 455.

Ibid. — ὀμάδω.] Al. σάλαγρ. Ut suprâ
 ver. 9.

Var. 388. Ἀμφὶ δ' ἑάλπιγγεν μέγας ἔρην-
 νος· αἶε δ' Ζεὺς.]

It clamor cælo: — Æn. V, 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera
 clangor. Æn. VIII, 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære
 canoro

Increpuit: sequitur clamor, cælumque
 remugit. Æn. IX, 503.

It cælo clamorque virum, clangorque
 tubarum: Æn. XI, 192.

Ubi in transcurso notandum, istud, “ It
 “ cælo clamor,” non esse, “ It clamor ad
 “ cælum;” vel, “ Clamor tollitur ad cæ-
 “ lum,” uti minùs rectè reddit Ræus; sed,
 “ It clamor per totum cælum;” vel, “ To-
 “ tum cælum clamore resonat.” Ἐπὶ με-
 ταφορᾷ (μικροπρέπειαν ποιῶσι) μάλλον ἡμίση-
 θος. — ἔρηνον γὰρ ὅλον ἡ χθὺς, καὶ ἡ
 χθὺς προσκυλάσαι ἡχίαν· σάλαγρ. Πάλιν οἱ
 μέ τις ἄμα ἀπολαλοῖτο ὑπὲρ τοῦ ὀμᾶς λέγειν,
 ἀσυντακτικῶς

- 390 Ἡμῶν Οὐλύμπῳ, ἐγέλασε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
 Γηθεσιῶν, ὅθ' ὀρέσθω θεὸς ἐριδι ξυσιόνας.
 "Εὐθ' οἱ γ' ὅκ' ἐτι θερὸν ἀφίσασαν· ἤρχε δ' Ἄρης
 Πρωτόρῳ, καὶ πρῶτ' Ἀθλιωαίῃ ἐπόρεσε,
 Χάλκισον ἔχ' ἔχων· καὶ οὐείδειον φάτο μῦθον·
 Τίπ' αὖ, ὦ κυνόμενα, θεὸς ἐριδι ξυσιλαύνεις,
 395 Θάρσ' ἄηλον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς αἰνῆκεν.
 Ἥ εἰ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' αἰνῆκας
 Οὐτάμηναι; αὐτὴ δ' πανόψιον ἔχ' ἐλῦσα,
 Ἰθὺς ἐμεδ' ὤσας, Διὰ δ' ἥ χροῖα καλὸν ἔδαψας·
 Τῷ σ' αὖ νυν ὅτω σποτίζέμεν, ὅσας μ' ἔορξας.
 400 Ὡς εἰπὼν, ἔτρησε καὶ αἰγίδα θυσανόεοισιν,
 Σμερδαλίῳ, ἣν ἔδ' Διὸς δαίμνησι περσυνὸς,
 Τῇ μιν Ἄρης ἔτρησε μισαιφόν' ἔχει μακρῷ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor

390 Latitiā, ut vidit deos certamine congregientes.

Tum ii non amplius diu seorsum steterē: incepit enim Mars
 Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irruit,
 Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba:

"Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,

395 "Audaciā immensā prædita? Magnus autem te animus extimulavit.

"Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,

"Ut me percuteret? Ipsāque fulgidā hastā sumptā,

"Rectā-in me adegisti, corpūque pulchrum dilacerāsti:

"Idē te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti.

400 Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,

Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;

In hāc eam Mars percussit eadē-inquinatus hastā longā:

ὁσαύτως ἔχουσι μέγας ἔρανος, αἷς ἂν ἡχέσῃς
 σαρπίζον ἰλῶ-ἔρανος. Demetr. Phaler. § 84.
 Longinus autem; Ὑπερφία, inquit, καὶ τὰ ὅσα
 τ' ὁμομαχίας φαλάσματα·

"Ἀμφὶ δ' ἰσάληπυξεν μέγας ἔρανος,
 ἔλαμπός τε."

Ubi notandum pro vulgato, αἷς ἂν ἡχέσῃς, le-
 gisse hīc Longinum, aut memoricē citasse
 ἐλαμπός τε. Cæterum hæc de tonitru acci-
 pit Porphyrius; minùs rectē. Quod autem de
 hoc loco ait Terrassanius, id verò planè est
 ineptum; "Pour moi, je dis, que le ciel
 "n'ayant ni ne pouvant avoir une bouche,
 " & n'étant point dans l'ordre des animaux
 "qui sont douez de la parole ou de la voix;
 "notre regle condamne ce merveilleux,
 "comme n'étant point analogique à ce qui
 "se passe dans la nature," Dissertat. sur l'
 Iliade, Part. IV, cap. 1.

Ibid. — αἷς ἂν ἡχέσῃς Ἡμῶν Οὐλύμπῳ.]

At non hæc nullis hominum sacer at-
 que Deorum

Observans oculis, summo sedet altus O-
 lympo.

Æn. XI, 725.

Ver. 391. — ἀφίσασαν.] Vide suprā ad
 μ', 55.

Ver. 394. Τίπ' αὖ.] Al. Τίπ' αὐτ'.

Ibid. — κυνόμενα.] Impudens & molesta.

Ver. 396. Ἥ εἰ μέμνη.] Pronuntiabatur
 ἦν μέμνη. Vide suprā ad α', 188; & ad β,
 349.

Ver. 397. Οὐτάμηναι.] Vide suprā ad
 ver. 68.

Ibid. — πανόψιον.] Ἐν τῇ πάντων ὀψὶ ὁ-
 ρώμενον. Schol. Ἀρτίμαχος δ', ὑπερόψιον
 γερῶσι. Eustatb.

Ver. 399. — σποτίζέμεν. Vide suprā ad
 β, 508.

Ver. 400 & 402. — ἔτρησε. Vide suprā
 ad δ', 469.

Ver. 400. — αἰγίδα.] Eustatbius videtur
 legisse ἀπείδα.

Ibid. — θυσανόεοισιν.] Rectē cum du-
 plici σ. Vide suprā ad ε, 193.

Z

Ver. 403.

- Ἡ δ' ἀναχασαμένη λίθον εἴλετο χερὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τεχνιώ τε, μέλαν τε;
 405 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θίσαν ἔμμεναι ἕρον δ' ἄρης·
 Τῷ βάλε θῆρον Ἄρηα καὶ αὐχένα, λῦσε δ' ἡ γῆα·
 Ἐπὶ δ' ἐπέχε πέλιθ' ἑσπών, ἐκόνισσε δ' χαίτας·
 Τόχαιά τ' ἀμφαράβησε· γέλασε δ' Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Καὶ οἱ ἐπὶ χορμῇ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 410 Νηπύτι', εἰδέ νύ πώ περ ἐπιφράσω, ὅσων δ' ἔειπες
 Εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μὲν ἄντιφείζεις;
 Οὕτω κεν τ' μηρὸς ἐριννύας ἐξαπολίνοισι,
 Ἡ τοι χορμῇ κακὰ μήδε', ἔνεκ Ἀχαιῶς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσας φαεινὰ·
 Τὸν δ' ἄγε χερὸς ἐλῶσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δ' ἐσαΐερα θυμόν.

- Illa verò retro-cedens saxum prehendit manu robustâ,
 Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnūqueque,
 405 Quod homines prisca posuerant, ut esset terminus arvi;
 Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:
 Septem autem is occupavit jugera stratus, sedavitque pulvere crines;
 Armâque circum sonitum-dedere: Risit verò Pallas Minerva,
 Et super cum glorians verbis alatis allocuta est:
 410 " Stulte, nè adhuc quidem sensisti, quantò fortior
 " Glorior ego esse, quòd mihi vires opponis?
 " Sic sanè tuæ matris furias luas,
 " Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos
 " Deservisti, ac Trojanis sedifragis auxiliaris.
 415 Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
 Hunc verò abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,
 Crebrò admodum suspirantem: ægrè autem is collegit animum.

Ver. 403. — λίθον εἴλετο χερὶ.]

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.

Vix illud, lecti bis sex cervice subirent,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus.

Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem

Altior insurgens — Æn. XII, 897.

Quo in loco Virgilius Homero superiorem existimat Scaliger: " Plus (inquit) ad rem facit antiquum, quàm nigrum, declarat enim magnitudinem; & verò similis est, non esse asperum, si pro termino positum fuerat." Ipse tamen paulò post; " Etiam illud (inquit) notare possumus, Saxum antiquum aptè designare verba illa;

" ἄνδρες πρὸ τέρει." Poetic. Lib. V, cap. 3.

Ver. 404. — τεχνιώ.] Vide suprâ ad β', 633.

Ver. 405. Τὸν ῥ'.] Quod scilicet. — Ibid. & ver. 464. — ἀγέρως.] Vide suprâ ad ζ', 142.

Ver. 408. — ἀμφαράβησε.] Vide suprâ ad δ', 455.

Ver. 410. — ἐπιφράσω.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 411. — ἀντιφείζεις.] Al. ἰσφαρίζεις.

Ver. 412. — ἐξαπολίνοισι.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 414. — ἀμύνεις.] Cod. Harleian. ἀγέρως.

Ver. 415. — τρέπεν.] Cod. Harleian. τρέπεν.

Ver. 416. — Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.] Cod. Harleian. φιλομνηστὴς Ἀφροδίτη.

Ver. 418.

- Τὴν δ' ὡς ἔν ἐνόησε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυιώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμενα ἄγρ' βροτολοιγὸν Ἄρηα
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο κτ' κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 ὦς φάτ'· Ἀθηναίη δ' ἐμείλασσε. χαῖρε δ' θυμῷ·
 Καί ῥ' Ὀππιαμένη, πρὸς σῆθεα χερὶ παχείῃ
 425 Ἥλασε, τ' δ' αὖτ' ἄλυστο γέναϊα κ' φίλον ἦτορ.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κῆντο πόλιν χθονὶ πελυβοίεσσι.
 Ἥ δ' ἄρ' ἐπελχομένη ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευε·
 Τοῖσιν τοὶ νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἐσσιώοι,
 Εἴεν, ὅτ' Ἀρτείοισι μαχοίατο θωρηκῆσιν,
 430 ὦδε τε θαρσαλέοι κ' τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρ' ὀπίκεσθαι, ἐμῷ μὲν ἀντιόωσα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαισάμεθα πολέμοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντες εὐκλίμενον πολίσθερον.
 ὦς φάτο· μείδησεν δ' ἐπεὶ λευκώλενας Ἥρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas-candida Juno,
 Statim Minervam verbis alatis allocuta-est:

- 420 " Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
 " En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
 " Ardenti è praelio per tumultum: at insequere.
 Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaudebatque
 animo;
 Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
 425 Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor.
 Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
 Illa verò super eos glorians verba alata dixit:
 " Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
 " Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
 430 " Et sequè audaces & tolerantes, ac Venus
 " Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
 " Tum prorsus jam olim nos destitistemus pugnâ,
 " Illi eversâ benè-ædificatâ urbe.
 Sic dixit: Subrîpit autem dea ulnas-candida Juno.

Ver. 411, 434, & 512. — λευκώλενας Ἥρη.] Vide suprâ ad α', 572; & ad δ', 92.

Ver. 420. — αἰγιόχοιο Διὸς.] Vide suprâ ad α', 102.

Ibid. — ἀτρυιώνη.] Vide suprâ ad β', 157.

Ver. 421. — κυνόμενα.] Vide suprâ ad ver. 394.

Ver. 425, 432. — ὀπίκεσθαι — ἐπαισάμεθα.] Vide suprâ ad γ', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425. — ἄλυστο.] Vide suprâ ad ver. 114.

Ver. 426. — πύλιν.] Al. ὕλιν.

Ver. 429. — θωρηκῆσιν.] Ita ex uno MS

edidit Brunnellus. Ut sit videlicet ex θωρηκῆς· quæ vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta suprâ μ', 317; δ', 689, 739; itém-que ver. 277. hujus libri. Al. θωρηκῶσιν· scilicet ex θωρηκῆς· quæ vox alibi apud Homerum non reperitur.

Ver. 431. — Ἀρηὶ ὀπίκεσθαι.] Cod. Harleian. Ἀρηὶ ὀπίκεσθαι. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit, Ἀρηὶ ὀπίκεσθαι.

Ver. 432, 442, 450. — κεν δὴ — δεσθὶ — Ἀλλ' ὅτι δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433, 304; & ad β', 158.

Ver. 434. ὦς φάτο.] Desit hic versus in codice Harleiano.

- 435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἑνὸσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δῖεσσαμην; ἔδ' ἔοικεν,
 Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἰχίον, αἶψ' αἶμαχῆτι
 Ἴομην Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβαλεῖο δῶ.
 Ἀρχε· σὺ γὰρ γρηῃφι νεώτερος· εἰ γὰρ ἐμοίγε
 440 Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γυρόμεν, καὶ πλείονα οἶδα·
 Νηπύτι, ὡς ἄνοον κροδίῳ ἔχεις· ἔδ' ἐν ᾧ περ
 Μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἅμφι,
 Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγλῶρα Λαομέδοντι
 Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θηλύσσαμην εἰς ἐναιαυτὸν,
 445 Μισθῷ δ' ἔπι ρήτῳ, ὃ γὰρ Ἰημαίνων ἐπέτελλεν;
 Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τείχε' ἔδειμα
 Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν Ἴν' ἄρρηκτόν ποῖς εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκολέεσσαι
 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι πολυπλῦχας ὕληέσσης.

435 At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator:

- “ Phœbe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est,
 “ Cùm cœperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugnâ
 “ Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
 “ Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
 440 “ Honestum, quippe qui prior natus sum, & plura cognovi.
 “ Stulte, cùm ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum saltē
 “ Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,
 “ Soli nos deorum, cùm superbo Laomedonti
 “ A Jove profecti operam locavimus in annum,
 445 “ Mercede condictâ; is autem præcipiens mandata dabat?
 “ Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
 “ Latôisque & admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
 “ Phœbe, tu verò flexipedes camuros boves pascabas
 “ Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvoisæ.

Ver. 438, & 505. — χαλκοβαλεῖς δῶ.] Vide suprâ ad d, 426.

Ver. 439. — γρηῃφι.] Vide suprâ ad γ', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 445. — δ' ἔπι ρήτῳ.] Quæ ratione, δ' ἔπι, hic ultimam producat; itē, εἰλίποδας, ver. 448; & ἐν, ver. 475; vide suprâ ad d, 51.

Id. δ' ἔπι ρήτῳ.]

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τείχε' ἔδειμα.]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. Æn. V, 811.

Ibid. — πόλιν καὶ τείχε'.] Cod. Harkian. πόλιν καὶ τείχε'.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας.] “ Sol pascit omnia, quæ terra progenerat: Unde non unius generis, sed omnium peco-

rum Pastor canitur. Ut apud Homerum “ Neptuno dicente;

“ Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκολέεσσαι.”

Macrobi. Lib. I, cap. 17.

Ibid. — ἑλικας βῆς.] “ ἑλικας γὰρ τὰς βῆς φωνὴν ὁμοειδήσαντες, ὅτι καὶ τὴν κινήσεως τὴν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδας λέγονται.” ἢ τὸ εἰλίποδας τὰ κέρατα ἔχοντες, ὃ ἐστὶν ὁμοειδὴς. Schol. At si vera esset prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide suprâ ad i, 462.

Ibid. — βυκολέεσσαι.] Pascere solent. Vide suprâ ad ver. 31; & ad γ', 84.

Ver. 449. — κνημοῖσι.] Ταῖς περὶ τοὺς ἰσχίους. Schol.

Ibid. — πολυπλῦχας.] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ καταλήσεις ἔχοντες. Schol.

Ibid. — ὕληέσσης.] Neptorosa. Æn. III. 270. Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 450

- 450 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιοθοῖο τέλῳ πολυμήθεες ὦραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατ' μιοθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαῖλῳ, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, καὶ περὶ αὖ νήσων ὅππῃ τηλεδαπάων·
455 Στεδῶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν θάλαα χαλκῷ.
Νῶϊ δέ τ' ἀψορροὶ κίομεν, κεκοιήοτι θυμῷ,
Μιοθῶ χωόμενοι, τ' ὑποσᾶς ἐκ ἐτέλεσσε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἔδ' ἐμεθ' ἡμέων
Πειρᾶ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλων·
460 Πρόχην κακῶς, ζυῶ παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργ' Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', σὺκ' ἄν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἐμμεναι, εἰ δὴ σοὶ γε, βροτῶν ἔνεκα, πόλεμιζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοις μὲν τε
465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,

- 450 " Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi fraudavit mercede totâ
" Laomedon violentus, minatusque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper se
" Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
455 " Affirmabatque idem utriusque se abscissurum aures ære.
" Nos verò continuò revertebamur, irato animo,
" Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
" Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
" Tentas, ut Trojani sædisfragi pereant
460 " Funditùs malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
" Illum verò vicissim allocutus est rex longè-jaculans Apollo:
" Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
" Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
" Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
465 " Admodum-vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

Ver. 450. — πολυμήθεες ὦραι.] Πολλὴν χάριν πῶς ἀνθρώποις τῇ αὐτῇ ἐπελάσσει ἐμποιεῖ. Schol. Cæterùm alii, notante Eustathio, hîc scribunt πολυμήθεες. ut ad μιοθῶν referatur.

Ver. 453. Σοὶ.] Cod. Harleian. Σωί.

Ver. 555. — ἀποκοψέμεν.] Nonnulli, notante Eustathio, quibuscum facit & Scholiasta, hîc legunt ἀποκοψέμεν. Ut suprâ α, 236;

αὐτὸν γὰρ ῥα ἰ χαλκῶς ἐλάσει.

Al. ἀποκοψέμεν.

Ver. 459. Πειρᾶ.] Cod. Harleian. Πειρᾶς.

Ver. 461—472—478. — ἐκάεργ' — Ἐκάεργ' — ἐκάεργ'.] Vide suprâ ad α, 436 & 58.

Ver. 463. — βροτῶν ἔνεκα πόλεμιζω.] Plutarchus, de Consolat. ad Apollinîum, locum hunc hoc modo citat;

— βροτῶν δ' ἔνεκα πόλεμιζω
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοις μὲν
καί

Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδον-
τες,

Ἄλλοις δ' ἐφ' ἡνιόχουσιν ἀκέραιοι, καὶ τίς ἄλ-
λη.

Ibid. — πόλεμιζω.] Al. πόλεμιζω.

Ver. 464. — φύλλοισιν ἰοικότες, — ἄλ-
λοισι — τελέθουσιν, — ἄλλοις δ' αὖ ἐφ' ἡνιό-
χουσιν.] Vide suprâ ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλας ἰνθισμῶν, ἐκέρχες. Schol.

- Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθυσιν ἀκήραιοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Πανσώμεθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ θηριαάδων.
 Ὡς ἄρ' εἰς Φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδ' εἰο γάρ ῥα
 Πάροκασινήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 470 Τὸν ᾗ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια Θηρῶν
 Ἀρείμης ἀγροσίῃῃ, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
 Φύγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι ᾗ νίκην
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὐχῶ ἔδωκας;
 Νηπύτις, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῷ;
 475 Μὴ σὺ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀνέσσω
 Εὐχομένης, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἄϊω Ποσειδάωνι ἐναντίῳ πολέμιζεν.
 Ὡς φάτο· καὶ δ' ἔτι προσέφη Ἐκάεργ' Ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ ὤφρα κοῖις,
 480 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνείδειοις ἐπέεσσιν·
 Πῶς ᾗ σὺ νῦν μέμονας, κύον αἰδέεσ, ἀντί' ἐμῷ
 Στήσαοθ'· χαλεπή τοι ἐὼ μὲν ἀντιφέρεοθ',
 Τοξοφόρῳ περ ἐξῆ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξί

“ Interdum verò contrà pereunt exanimés : Sed citissimè

“ Desistamus à pugnâ ; illi verò, ipsi præliantur.

Sic utique locutus retrò se vertit ; verebatur enim

Cum patruo conferere manus.

- 470 Hunc autem soror vehementèr objurgavit, domina ferarum
 Diana agrestis, & probrosa dixit verba :

“ Fugis jam, Longè-jaculans ? Neptunòque victoriam

“ Totam concessisti ? Impunèque ei gloriam dedisti ?

“ Stulte, cur omninò arcum gestas inutilem frustrâ ?

- 475 “ Non te nunc amplius patris in ædibus audiam

“ Gloriantem, sicut antea inter immortales deos,

“ Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum.

Sic dixit : Eam verò neutiquàm allocutus est longè-jaculans Apollò :

Sed irata Jovis veneranda uxor,

- 480 Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis :

“ Quomodò verò tu nunc sustines, canis audax, contra me

“ Stare ? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,

“ Sagittifera licèt sis : te nempe leonem inter mulieres

Ver. 466. — φθινύθυσιν.] De hujus vocis
 profodiâ, vide suprâ ad β', 43.

Ver. 467. Πανσώμεθα.] Al. Πανσώμεθα.

Ver. 468. — πάλιν ἐτράπετ'.] Retrò se
 convertit. Vide suprâ ad ver. 241 ; & ad
 π', 594.

Ver. 473. — μέλεον.] Vide suprâ ad π',
 336.

Ver. 474. Νηπύτις.] Barnesius ex conje-
 cturâ edidit Νηπύτις ; “ Et sæpè aliàs,”
 inquit, “ Nominativus pro Vocativo ponitur.”
 Quod ferri non potest. Vide suprâ ad α',

175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide
 ad α', 51.

Ver. 476, 500, & 513. — ἀθανάτων.]
 Similitérque infrâ ver. 504, θυγατέρ'· &
 ver. 561, ἀποταμίω· Vide suprâ ad α',
 398.

Ver. 480. Νείκεσεν.] Dcest hic versus in
 Codice Harleiano.

Ibid. — ὀνείδειος.] Vide suprâ ad π', 628.

Ver. 481. — μέμονας.] Vide suprâ ad γ',
 481, & 736.

Ver. 482. Στήσαοθ'.] Al. Στέσιαθ'.

Ibid. — ἀντιφέρεοθ',] Al. ἀντιφάρεοθ'.

Ver. 484.

- Ζῆς θῆκεν, ἃ ἔδωκε κατὰ κλάμην, ἣν κ' ἐθέληθε.
 485 Ἦτοι βέλτερόν ἐσι καὶ ἄρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἀγροτέρως τ' ἐλάφως, ἢ κρείσσονιν Ἴφρι μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσσον Φερσίερα ἔμ', ὅτι μοι μύθε' ἀντίφειρίζεις.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρως θῆπ' καρπῷ Φείρας ἑμαρπτε
 490 Σκαυῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
 Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεντο παρ' ἄλῃα μειδιόωσα
 Ἐντροπαλιζομένη· ταχέως δ' ἐκπιπλον οἵσσι·
 Δακρυόεσσα δ' ἐπεία θραὺς φύγῃ, ὥς πελεια,
 Ἦ ῥά θ' ὥς ἱρηκῇ κοίλῃ εἰσέπιατο πέτρῃ,
 495 Κηρυμόν· ἔδ' ἄρα τῇ γε αἰσάμεναι αἰσιμον ἦεν·
 Ὡς ἡ δακρυόεσσα φύγῃ, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Ληϊῷ δ' προσέειπε Διόκλεος Ἀργειφόνῃης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· Δρῖαλέον δ' ἦ
 Πληκίζεοθ' αἰλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μέλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

“ Jupiter constituit, & dedit interficere quancunque velis.

- 485 “ Certè satius est per montes feras interficere,
 “ Agrestesque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
 “ Sed si vis pugnae periculum-facere, fac; ut benè scias,
 “ Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas.

Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit

- 490 Sinistrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
 Ipsâque verberabat eam ad aures subridens
 Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittæ:
 Lacrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
 Quæ nempe metu accipitris cavam volat in petram,
 495 In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
 Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
 Latonam autem allocutus est internuntius Argicida:

“ Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim

“ Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:

- 500 “ Sed promptissima inter immortales deos

Ver. 484. — ἣν κ' ἐθέληθε.] Cod. Harleian., ἣν κ' ἐθέληθε.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι —] Στικίον οἷς τὸ δαήμεναι· ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τῆς λέξεως. Schol. MSS. apud Barnesium. Elegantiâs tamen, ut opinor, reticere hîc intelligitur sententiæ Apodosis: Ἦνα λέγει ἢ Ἦρα, ὥς εἴπῃς ἐθέλεις γινώσκειν, ἰδὲ πᾶσι. Eustath. Vide suprâ ad α', 135, 127; & 340.

Ver. 490 — 502. — αἶνυτο — σιωπαίνον. Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 491. — ἐθύν.] Vide suprâ ad ε', 34.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένη.] Al. Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493. — ὥς πελεια, Ἦ ῥά θ' ὥς ἱρηκῇ.]

Quam facilè accipiter saxo facer ales ab alto

Consequitur pennis sublimem in nube columbam. Æn. XI, 721.

Ver. 494. Ἦ ῥά θ'.] Quæ scilicet —.

Ibid. — ὥς ἱρηκῇ.] Vide suprâ ad ε', 615.

Ver. 497. — Λητοῖ.] Ita Barnesium. Al. Λητοῖ.

Ver. 393. — μαχήσομαι.] Cod. Harleian. μαχέσομαι.

Εὐχεσθ' ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὴ δ' Ἰωαίνυλο καμπύλα τόξα,
Πεπλειότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σροφάλιγι κονίης·

Ἦ μὲν τόξα λαβῆσαι πάλιν κίε θυγατέρῳ ἦς·

505 Ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς περὶ χαλκοβατὲς δῶ,

Δακρυόεσσα δ' πατρὸς ἐφέζετο γένεσι κέρη,

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰμβρόσιον ἱανὸς τρέμε· ἧ δ' ἔπειτα

Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήμελο, ἠδὲ γελάσας·

Τίς νύ σε ποιάδ' ἐρεξε, φίλον τέκνον, ἐργαίωνων

610 Μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ὠκυπῆ;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἑὺσέφανον Κελαδηνή·

Δή μ' ἄλοχον συφέλιξε, πάτερ, λυκάωνον Ἡρη,

Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νόηον ἐφῆπεν.

Ὡς οἱ μὲν ποιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβον ἐθύσειο Ἴλιον ἱερὸν·

Μέμβλωτο γάρ οἱ τείχον ἐὺδμήτοιο πόλην,

“Gloriator te me vicisse asperâ vi.

Sic utique dixit: Latona verò collegit incurvos arcus & sagittas,

Quæ ceciderant aliò aliz in vertigine pulveris:

Hæc quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:

505 Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;

Lacrymabunda autem patris insedit genibus filia,

Circùmque divinum peplum tremebat: hanc verò ad se

Recepit pater Saturnius, & interrogavit, suavitèr ridens:

“Quisnam tibi talia fecit, chara filia, cœlestium

510 “Temerè; ac si quid flagitii patrâsses palàm?

Illum verò vicissim allocuta est pulchrè - coronata Tumultuum - venaticorum -
amans;

“Tua me conjux malè-excepit, pater, ulnas-candida Juno,

“A quâ immortalibus contentio & lis impendet.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

515 At Apollo Phœbus subiit Ilium sacrum:

Curæ-erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,

Ver. 501. — κρατερῇφι βίηφιν.] Vide supra ad γ', 588.

Ver. 503. Πεπλειότ'.] Vox hæc singularis est; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi potest. Vide supra ad δ', 265; ad β', 818; & ad γ', 46. Codex Harleianus habet Πεπλειώτ': quam & veram esse crediderim lectionem propter similia πεπλειώτ', μεμειώτ', &c. Pronuntiabatur autem Πεπλειώτ'.

Ver. 504. Θυγατέρῳ ἦς.] Quâ ratione, θυγατέρῳ, hîc ultimam producat; item αἰμβρόσιον & περὶ, ver. 507; & γάρ, ver. 516; & ἧ, ver. 519; vide supra ad δ', 51.

Ver. 507. — ἄρ'.] Ut sit. —

Ibid. — ἱανὸς.] Vide supra ad δ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508. — ἀνήμελο.] Al. ἀνήμελο. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 509. — ποιάδ'.] Vide supra ad δ', 357.

Ver. 510. Μαψιδίως.] Deest hic versus in Codice Harleiano.

Ver. 511. — Κελαδηνή.] Παρὰ τὸ ἡμέτερον ἐν τοῖς Κωνσταντινοῖς κέλαδον, ἔστι δὲ ῥέον. Schol. MSS apud Barnesium.

Ver. 513. — ἐφῆπεν.] Al. ἐφῆπεν. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. Al. ἐφῆπεν.

Ver. 515. — ἰθύσειο.] Vide supra ad β', 35; & ad γ', 109.

Ver. 517.

- Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡμῶσι κείνῃ·
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 Οἱ μὲν, χαομένοιοι, οἱ δ' ἤ, μέγα κυδιόωντες.
 520 Καὶ δ' ἴζον παρὰ πάλῃ καλαινέφει· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Τρώας ὁμῶς αὐτὸς τ' ὄλεκεν ἐ μώνυχας ἵππους.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔρσινὸν ὄρωι ἰαίνῃ
 Ἄστει αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δέ κηδε' ἐφῆκεν·
 525 Ὡς Ἀχιλλεύς Τρώεσσι πόνον ἐ κηδε' ἔθηκεν.
 Εἰσὶν δ' ὁ γέρον Πρίαμῳ θείῳ ᾧ πύργῳ,
 Ἐς δ' ἐρόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
 Τρώες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἔδ' ἐ τις ἀλκή
 Γίνεθ'· ὁ δ' αἰμάξας ἄπ' οὐρυβῆ βαῖνε χαμαῖζε,
 530 Ὀτρυνέων παρὰ τείχεσσι αἰσικλείδης πυλαωρέας·
 Πειπλόμενος ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰσὼκε λαοὶ
 Ἐλθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἷα λοῖγι' ἔσεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχεσσι ἀναπύσασιν αἰεόντες,
 535 Αὐτὶς ἐπ' αἶψ' ἐμῆναι σανίδας πυκινῶς δ' ἀρεγῆας·

Nē Danaī everterent præter fatum die illo :

At cæteri ad Olympum rediēre dii sempiterni,

Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ-exultantes ;

- 520 Affederuntque patri atras-nubes cogenti : At Achilles
 Trojanos simul ipsòsque perdebat & solidos-ungulis equos.

Ut verò cum fumus ascendens ad cælum latum pervenit

Urbe ardente, Deorum nempe cum ira excitat ;

Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit :

- 525 Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.

Stabat autem senex Priamus sacrâ in turri,

Animadvertitque Achillem ingentem : At sub illo

Trojani facillè turbabantur trepidâ-fugâ, neque ulla vis

Erat : ille autem ejulatu edito à turri descendit in terram,

- 530 Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus :

“ Apertas in manibus portas tenete, usque dum copise

“ Venerint ad urbem trepidâ-fugâ : Certè enim Achilles

“ Propè iste perturbans ; nunc existimo exitialia futura.

“ Sed postquàm intra murum respiraverint conclusæ,

- 535 “ Rursus obserate tabulas peritè-apertas :

Ver. 517. — ὑπὲρ μόρον.] Vide suprâ ad
 v, 336.

Ver. 520. — παρὰ πάλῃ.] Al. παρ
 ἑαυτοῦ.

Ver. 525. — πόνον.] Cod. Harleian. φό-
 νον.

Ver. 526, 549.] Εἰσὶν δ' ——— κακώ-
 λητοι.] Vide suprâ ad δ', 434, 492 ; & ad
 δ', 37.

Ibid. — θοῖα ᾧ πύργῳ.]

Turrim in præcipiti stantem, summiss-

que sub astra

Eductam tectis, unde omnis Troja vi-
 deri,

Et Danaum solitæ naves, & Achaïca
 castra. Æn. II, 460.

Ver. 529. Γίνεθ'.] Al. γίνεθ'. Quod per-
 inde est. Nam γίνεσθαι primam producit.

Ibid. — βαῖνε.] Vide suprâ ad δ', 87 ;
 & ad γ', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων.] Vide suprâ ad δ',
 309.

Ver. 536.

- Δείδια γδ, μὴ ἔλθ᾽ ἀνὴρ ἐς τείχεσσι ἀλῆ).
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, ἔ' ἀπῶσαν ὀχῆας·
 Αἱ δὲ πείλασθαι τεύξαν φάσθ'· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἀντίθε' ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λογιὸν αἰάλοιοι.
 540 Οἱ δ' ἰθὺς πόλιν ἔ' τείχεσσι ὑψηλοῖο,
 Δίψῃ παρχαλίοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 Φεύγον· ὃ δὲ (φεδανὸν ἔφεπ' ἔλχε· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἔχε κρείερον, μῆνέων δὲ κῦδ' ἀνείκελ.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦεν Ἀχαιῶν,
 545 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβ' Ἀγνώορθε δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ', Ἀντιώορθε ὕον, ἀμύμονά τε, κρείερόν τε.
 Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσ' βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
 Ἔση, ὅπως θανάτῳ βαρείας χεῖρας αἰάλοιοι,
 Φηγῶ κεκλιμένοι· κεκάλυπτο δ' αἶρ' ἦεν πομπῇ.
 550 Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πολίπερθεν,
 Ἔση, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·

“Metuo enim, nè exitialis vir in murum irrumpat.

Sic dixit: Illi autem aperueruntque portas, & retruserunt obices;
 Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo
 Obvius exiit, à Trojanis ut perniciem arceret.

- 540 Ii autem rectà ad urbem & murum altum,
 Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
 Fugiebant; ille verò vehementer insequabatur hastà: rabies nempe ei cor
 Continentèr tenébat violenta, iræque-percitus-cupiebat gloriam referre.
 Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 545 Nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitasset,
 Virum, Antenoris filium, eximiūmque, fortémque.
 Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
 Astitit, ut mortis graves manus arceret,
 Fago tectus: coopertus autem erat caligine multà.
 550 At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,
 Constitit; multaque ei cor volvebat-æstuans manenti:

Ver. 536. Δείδια.] Vide suprà ad ε', 240;
 & ad ν', 736.

Ibid. — ἀλῆ).] Al. ἀλῆ).

Ver. 538. — τεύξαν φάσθ'.] Παράγω τοῖς
 φηγῶσι ἢ σπένδω. Schol. MS apud Barnes-
 sum.

Ver. 541. Δίψῃ.] Al. Δίψῃ.

Ibid. — παρχαλίοι.] Al. παρχαλίοι.

Ibid. — κεκονιμένοι.] Al. κεκονισμένοι.

Ver. 542. — σφεδανὸν ἔφεπ'.] Quà ratio-
 ne, σφεδανὸν, hîc ultimam producat; item
 μὲν, etiam extra cæsuram, ver. 547; &
 πεδῖον, ver. 558; & πῃ, ver. 559; & αὐ-
 τὰρ, iterum extra cæsuram, ver. 570; vide
 suprà ad ε', 51. Al. σφεδανὸν μέντι. Et
 σφεδανὸν ἔφεπ'. ἀντὶ τοῦ σφοδρῆς δάκνου.
 Notante Eustathio.

Ver. 549. — Ἀπόλλων Φοῖβ'.] Vide su-
 præ ad ε', 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντιώορθε ὕον.] Vox,
 φῶτα, non hîc parèlat; Quod est ridicu-
 lum, & Poëtâ omninò indignum. Sed, ut
 opinor, virum ischyrum denotat.

Ver. 547. Ἐν μὲν οἱ.] Barnesius meliùs
 legi posse existimat, Ἐν μὲν οἱ. Sed nihil
 opus.

Ver. 548. — χεῖρας.] Barnesius de suo
 edidit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus
 haud satis idoneis. Præsertim cum haud
 dissimilem phrasin usurpat Poëta suprà ε', 97;
 Οὐδ' ὅγ' αὖτε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφείκε.

Ver. 549. — κεκλιμένοι.] Vide suprà ad
 ε', 309 & 314.

Ver. 550. — Ἀχιλλεῖα πολίπερθεν.] Vide
 suprà ad β', 278.

Ver. 551. — πόρφυρε.] Vide suprà ad ε',
 838, & 482.

Ibid.

- Ὀχθήσας δ' ἄρα ἔπε πρὸς ὃν μεγαλύτερον θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὴ κεν ὑπὸ κρείεσσ' Ἀχιλλῆος
 Φύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 555 Αἰρήσῃ με κ' ὤς, κ' ἀνάλκιδα δειρολομήσῃ·
 Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέτρε μὴ ὑποκλονέεσθ' ἰάσω
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ὀπὲρ τείχεσσι ἄλλη
 Φύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆϊον, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδης τε κνημῆς, καὶ ἅ τε ῥωπήϊα δύω,
 560 Ἐσπέρει δ' ἂν ἐπίλῃ λοεσάμεντος ποταμοῖο,
 Ἰδρῶ ὀπυψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ὀπνεοίμην·
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλῳ διελέξατο θυμός;
 Μὴ μ' ἀπαιερόμενον πόλεως πεδίοις νοήσῃ,
 Καί με μολαίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 565 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον κ' κῆρας ἀλύξαι.
 Λίτω γὰρ κρείερος πρὸ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
 Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως καίεναντίον ἔλθω·
 Καὶ γάρ θ' ἴω τέτρε τρωτὸς χροὺς ὅξέϊ χαλκῷ,

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:

- “ Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis
 “ Fugero, quā & alii turbati fugantur;
 555 “ Capiet me etiam sic, & imbellem obtruncabit:
 “ Si verò ego hos quidem turbari sinam
 “ A Pelide Achille, pedibúsq; a muro aliò
 “ Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
 “ Idæque ad saltus, senticetáque ingrediar;
 560 “ Vespertinus autem deindè cum me laverò in fluvio,
 “ A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:
 “ Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
 “ Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
 “ Et me rapidè-persecutus consequatur velocibus pedibus:
 565 “ Non ampliùs deindè licebit mortem & fatum effugere.
 “ Valdè enim fortis suprà omnes est mortales.
 “ Quod si ipsi ante urbem obviam venero;
 “ Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. — μολίσι.] *Al.* κολίσι.

Ver. 554. — φοβέοντο.] *Al.* κλονέοντο.

Ver. 556. — ἰάσω.] Vide suprà ad γ',

42.

Ver. 558. — πεδίον Ἰλῆϊον.] Τόπος ὅς ἐστι
 Ἰλίου πεδίου ἐστίν. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰλῆϊον πεδίον
 λέγουσι, τὸ τῇ Ἰδῇ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐ-
 ρύς ἐκτεταγμένον τὸ Πηνειῷ, “ ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 “ Ἰδης κνημῆς.” *Eustath.*

Ver. 559. — ῥωπήϊα.] Ἰμανίωδῃ φύλῃ, ἀφ'
 ἧς τὰ δόσια τ' ὕλης. *Schol.*

Ver. 560. — λοεσάμεντος.] Quam me
 ipse lavero. Vide suprà ad *ver.* 241; & ad
 γ', 141.

Ver. 561. — ποτὶ.] *Al.* περὶ. Quod
 pertinè est.

Ibid. — ὀπνεοίμην.] *Al.* ὀπνέωμαι.

Ver. 563. — ἀπαιερόμενον.] Ἐκ μεταφο-
 ρᾶς τῇ πρὸς ἀπαιεσθῆναι. *Schol.* MS apud Bar-
 nesium.

Ibid. — πώλεσσι.] Ita edidit *Barnesius*.
Al. πώλεσσι. Quod idem.

Ver. 565. — ἔσαι.] *Al.* ἔσει.

Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πώλεως.]
 Vide suprà ad β', 811. *Al.* πώλεσσι.

Ver. 568. Καὶ γάρ θ' ἴω τέτρε τρωτὸς
 χροὺς.]

———— mortali urgemur ab hoste
 Mortales: totidem nobis animæque
 manusque. *Æn.* X, 375.

Ver. 572.

- Ἐν ᾗ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἐ φάσ' ἄνθρωποι
 570 Ἑμμεῖναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδ' ὀπάζει.
 Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Ἀλκιμον ἄρματ' ὀλοεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἡῦτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἄνδρὸς θηρήϊρ' ἐναντίον, εἰδὲ τι θυμῷ
 475 Ταρβέει, εἰδὲ φοβέει, ἐπεὶ κεν ὕλασμον ἀκέσῃ·
 Εἵπερ γ' ὃ φθάμμος μιν ἢ ὑτάσῃ, ἢ ἐ βάλησιν,
 Ἀλλά τε ἔπειθ' ἐπὶ δαρεί πεπαρμένη σὺν ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐ ξυμβλήμηναι, ἢ ἐ δαμνῶναι·
 Ὡς Ἀντιλόχ' ὕος ἀγαυῆ, δῖ' Ἀγχιώωρ,
 580 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆ'·
 Ἀλλ' ὃ γ' ἀσπίδα μὲν πρόοθ' ἔχοντο πάντοσε ἴστω,
 Ἐλχέει δ' αὐτὸν τειύσκετο, ἔ μὲν αὐτῇ·
 Ἡ δ' ἤ περ μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἡμαίε τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
 585 Νηπύτι, ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύξει ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
 Ἐν γάρ οἱ πολέες τε ἔσσαν ἀλκιμοὶ ἀνέρες εἰμῆν,

- “ Inestque una anima, mortalémque ipsum dicunt homines
 570 “ Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
 Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor
 Forte gestiebat præliari atque pugnare.
 Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
 Virum venatorem contra, neque quicquam animo
 575 Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
 Et si enim prior eam cominus percussisset, aut eminus,
 Tamen vel hastâ transfixa non defistit
 A strenuâ pugnâ, antequàm vel cominus congrediatur, vel dometur:
 Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
 580 Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillie.
 Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,
 Hastâ autem in eum collimabat, & altum clamabat:
 “ Certè jam omninò sperabas apud animum, illustris Achille,
 “ Die hoc urbem te everfurum Troïm gloriosorum;
 585 “ Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de câ:
 “ In câ enim multique & fortes viri in-sumus,

- Ver. 572. — ὀλοεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Ὑ, 540; & ad ε', 84.
 Vide suprâ ad ε', 232, & 279. Ibid. — ὑτάσῃ.] Vide suprâ ad ε', 192;
 Ver. 573. — πάρδαλις.] Cod. Harleian. & ad α', 140.
 πάρδαλις. Ver. 581. — πρὸ δ' ἔχοντο.] Cod. Harleian.
 Ibid. — ξυλόχοιο.] Τλαδὲς τόπε σιωδέν- πρὸ δ' ἔχοντο.
 δε. Schol. Ver. 583. Ἡ δ' ἤ περ.] Al. Ἡ δ' ἤ περ.
 Ver. 574. ἐναντίον.] Al. ἐναντίον. Ibid. ἔολπας.] Vide suprâ ad α', 37; &
 Ver. 575. — κεν ὕλασμον.] Scribunt non- ὕ, 186.
 nulli, teste Eustathio, κενυλασμόν. Ver. 585. — ἦτ' ἔτι πολλὰ.] Al. ἢ μάλισ-
 Ver. 576. — φθάμμος.] Vide suprâ ad σιλλὰ.
 β', 43. Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit Barthele-
 Ibid. — ἢ ὑτάσῃ, ἢ ἐ βάλησιν.] Vel comi- Ἐν γάρ οἱ. Sed nihil opus. Vide suprâ ad
 nus, vel eminus vulneraverit. Vide suprâ ad α', 51.

- Οἳ κεν πρόθε φίλων πατέρων, αἰλόχων τε, εἴ γ' αἶν,
 "Ιλιον εἰρύμεσθαι· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 "Ωδ' ἐκπαίλῃς ἰὼν καὶ θαρσαλέῃς πολέμους.
 590 Ἦ ῥα, καὶ ὅξυν' ἄκοντα βαρείης χειρὸς αἴφῃ κε·
 Καί ῥ' ἔβαλε κνήμῃσι ὑπὸ γένεσσιν, εἴδ' αἰφάμαρτον·
 Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεολενέκῃ κασιγέρῳιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημύν, εἴδ' ἐπέρησε· θεῶ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 595 Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγνώρεσσι αἰγιόχοιο
 Δεύτερος· εἴδ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδ' ὀρέσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἤερε πολλῇ,
 Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἐκπεμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέρχασθε λαῶν·
 600 Αὐτῷ γάρ ῥ' ἔκαστ' Ἀγνώρεσι πάντα ἰοικῶς,
 Ἔσθ' ἔπειθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο πρὸς διώκεν.
 Ἔως ὃ τ' πεδίῳ διώκειο πυροφόροιο,
 Στρέψας παρ' ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγε Ἀπόλλων,

“ Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis,

“ Ilium tutemur: tu verò fatum hic consequeris,

“ Adeò terribilis licet sis & audax bellator.

490 Dixit utique, & scutum telum gravi manu emisit;

Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;

Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni

Horrendum resonuit: æs verò resiliit

A percussio, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.

595 Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parema

Secundus: at non fuit Apollo gloriam referre,

Sed ipsum eripuit, textitque caligine multâ,

Quietumque ipsum è prælio misit ut-abiret.

At hic Pelidem dolo avertit à populo:

600 Ipsi enim longè-jaculans Agenori omnia cum se assimulârat,

Stetit ante pedes; ille verò festinabat pedibus persequi.

Dum ille hunc per campum persequabatur tritici-feracem,

Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,

Parvo intervallo præcurrentem; dolo etenim lætabat Apollo,

Ver. 587. — πατέρων, αἰλόχων τε.] Al. ἀ-
 λόχων, πατέρων τε. Quam lectionem & præ-
 fert Barnesius. Sed, ut opinor, minùs re-
 ctè.

Ver. 588. — εἰρύμεσθαι.] Al. εἰρύμε-
 στα.

Ver. 590. — βαρείης.] Al. παχείης. Quo
 modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide su-
 præ ad β', 210; & ad γ', 455.

Ver. 594. — ἐπέρησε.] Vide supra ad α',
 67.

Ver. 596. — ἰασθαι.] Vide supra ad δ',
 42.

Ver. 598. — ἄρα.] Deinceps ———.

Ver. 600. — Ἀγνώρεσι πάντα ἰοικῶς.] Vi-
 de supra ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἔως ὃ τ'.] Pronuntiabatur Ὀ-
 σσὺ vel Ὀσσ. Vide supra ad σ', 15; & ad
 β', 539.

Ver. 603. Στρέψας.] Al. Τρέψας.

Ver. 604. — δόλῳ δ' ἄρ'.] Henricus Ste-
 rbanus legendum hîc δόλῳ γό, verbaque δό-
 λῳ γό ἰθιγλῷ Ἀπόλλων parenthesi includen-
 da censet. Sed, ut opinor, minùs aptè.
 Porro sententiam connectit vocula ἄρ' cum
 eo quod præcessit ver. 599, 600.

Ver. 607.

- 605 Ὡς αἰεὶ ἔλποίτο κινήσειθ' ποσὶν οἷσι·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπασίοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέων.
 Οὐδ' ἄρα τί γ' ἔτλαν πόλιος ἢ τείχεσσι ἐκπὺς
 Μῆναι ἔτ' ἀλλήλους, ἔ γινώμεναι, ὅς τε πεφύγοι,
 610 Ὃς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχωντο
 Ἐς πόλιν, ὅνινά τ' γε πόδες ἔ γυναι ζάουσιν.

- 605 Ut semper speraret se assecuturum pedibus suis :
 Interim ceteri Trojani fugati venerunt conferti
 Læti ad urbem ; urbs verò implebatur conclusis.
 Neque enim illi sustinebant urbem & murum extra
 Expectare jam se-invicem, & cognoscere, & quis effugisset,
 610 Et quis occubisset in pugna ; sed cupidè infundebantur
 In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem-retulerant.

Ver. 607. — ἔμπλητο.] *Al.* ἔμπληστο.
 Ver. 607—610. Ἀσπασίως — ἀσπα-
 σίως.] Vide suprà ad ἄ, 140.

Ver. 608. — πόλιος.] Vide suprà ad ver.
 563.
 Ver. 610. — ἀσπασίως.] *Al.* ἰσχυρῶς.
 Ibid. — ἐσέχωντο.] *Al.* ἐσέχοντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ραψωδίας Φ΄.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλῳ ἀναχωρησάντων, μὲντο Ἐκτορ ἔξω μῦθος· ὁ δὲ ἑξακαλύνων ὃ αὐτὸν τῷ γυνίῳ εἰσιλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρτῆν· καὶ ὁ μὲν ὑποσάλλων Ἀχιλλεῖος ἰλθεῖν, διότι τρεῖς περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαυνάδῃ ἀμφοτέρω τὰς μοῖρας· καὶ αἱ μὲν τῷ Ἐκτορ, ἐπὶ γῆς χωρεῖσιν· αἱ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖος αἶαν φέρων· καὶ ὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα λῆπχωρεῖν τὴν μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῇ Πριάμῳ παιδί, Δηϊφώβῳ, παρορμαῖ Ἐκτορα ἀντιλέξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὃ δὲ πεισθεὶς ἀντίστα, καὶ ἀναιρεῖται δευρὶς τε ὑπὸ τῷ ἄρματι Ἀχιλλεῖος, σύρει δὲ εἰς τὸ τραϊόπειδον Ἑλλάνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μὲντο Ἐκτορ ὑπομνήσας Ἀχιλλεῖα, τὸ μὲν πρῶτον φάσκει· ἔπειτα δὲ ἀντίστα, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσας, καὶ ἀναιρεῖν· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τῷ ἄρματι Ἀχιλλεύς, ἀφ' οὗ πεδὶς ἐπὶ τῷ ταύ-
ταθμον ἔλασεν· οἱ δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐδύσαντο ταῦτα ὀργῆτις ἐκλεισμένοι.

Ἐπιγροφαί.

Ἐκτορ ἀναιρέσεις.

Ἄλλως.

Χτὶ Θίτιδον γόνον ὠκύς ἀπώλισεν Ἐκτορα δῖον.

Ἄλλῃ.

Χτὶ δ' ἄρσιν, τρεῖς περὶ τῆχον ἄλῳ κλέων Ἐκτορ Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν καὶ ἄλλοι πεφυζότες, ἥντα νεβροί,
Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πόιον τ', ἀκρόνιό τε δίψαν,
Κεκλημένοι καλῆσιν ἐπάλξεσι· αὐτὰρ Ἀχαιοί

SIC hi quidem per urbem trepidâ-fugâ-dissipati, velut hianuli,
A sudore se refrigerabant, bibebântque, medebanturque siti,
Acclinati pulchris propugnaculis: at Achivi

Ver. 3. Κεκλημένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν.] τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, αἱ τῶν τειχῶν κεκλημένοι
Παρακεκλημένοι, ἵ ἐστι σφραγισμένοι, ὑπὸ τῶν σφραγισμάτων. Schol.

- Τείχεσθ' ἄσπον ἴσαν, ζάκς' ἄμοισι κλίναντες.
 5 Ἐκτορε δ' αὐτῷ μῆναι ὅλοη Μοῖρ' ἐπέδησεν,
 Ἴλις προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
 Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Τίπτε με, Πηλέεσσι υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκης,
 Αὐτὸς θνητὸς εἶναι θεὸν ἄμβροτον; ἔδ' εὖ νῦν πῶ με
 10 Ἔλως εἰς θεὸς εἶμι, σὺ δ' ἀσπίδες μνηστῆρες.
 Ἦ νῦν ποὶ ἔτι μέλει Τρώων πόνος, ἔς ἐφόβησας,
 Οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δ' εὖρο λιάσθης.
 Οὐ γάρ με κλάνεις, ἐπεὶ ἔτι μόρσιμός εἰμι.
 Τὸν δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη πόδας ἀπὸς Ἀχιλλεύς.
 15 Ἐβλάψάς μ', Ἐκάρητε, θεῶν ὀλοώταίε πάντων,
 Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἄπὸ τείχεσθ' ἢ κ' ἔτι πολλοὶ
 Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, scuta humeris inclinantes.

- 5 Hectorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit,
 Ilium ante, portásque Scæas.

At Pelidem allocutus est Phœbus Apollo:

- “Cor me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,
 “Ipse mortalis cùm sis deum immortalem? nec dum omninò me
 20 “Agnovisti, quòd Deus sum; tu autem indefinenter furis.
 “Tibi nimirum nihil curæ est contra Troas labor-bellicus, quos fugasti,
 “Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu verò huc divertisti:
 “Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum.
 Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles:
 25 “Læxisti me, longè-jaculans, Deorum perniciosissimè omnium,
 “Qui huc nunc avertisti à muro: Certè adhuc multi
 “Terram mordicè prehensissent, antequàm in Ilium pervenissent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155. — καλῶν
 —καλὰ—καλοὶ—καλαί.] Vide suprâ
 ad β', 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμένοι—κλίναντες.]
 Vide suprâ ad δ', 309, & 314.

Ver. 5. — ὅλοι.] Ita & Codex *Harleianus*. *Barnesius* autem ex conjecturâ edidit
 ὅλοι. Vide suprâ ad δ', 342.

Ver. 6. Ἴλις προπάροιθε.] Vide suprâ ad
 δ', 24, & 76.

Ibid. — πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστῶ
 τείχεσσι καὶ αἱ πύλαι αὐτῶν. καλῶν δ' ἵ
 ἀπεδύναι. *Schol.* MSS apud *Barnesium*.

Ver. 7. — Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide suprâ
 ad δ', 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέεσσι υἱέ, ποσὶν τα-
 χέεσσι διώκης.] Οὐχ ἁλόντων γὰρ εἶναι θνητῶν,
 εὐδὲ κακὰ ληπτόν τὸ θεῶν, ἔτι ποσὶν, ἔτι χερ-
 σὶν, ἔτι ὀφθαλμοῖς, εὐδὲ ὅλως τῷ σώματι, δε-
 δνῶσιν. *Clementis Alexandrini. Strom.* V, ubi
 hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρέψας πόνος.] Τὸ εὖ Τρέψας
 ἱεῖον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με.] Refertur istud γὰρ,
 non ad id quod proximè præcessit, sed ad id
 quod elegantius reticetur: *Atqui frustra me*
insequeris; vel, *Ne me amplius insequaris*;
 non ENIM, &c. Cæterum Codex *Harlei-*
anus hîc legit, Οὐ μὲν με.

Ibid. — κλάνεις.] *Al.* κλάνεις.

Ver. 15. Ἐβλάψάς μ', Ἐκάρητε.] Viti-
 rat hunc locum *Plato*; Οὐκ ὁ δὲ γε—δ' Ὁ-
 μῆρον λίσσιν, ὅτι εὐδὲ ὅσον ταῦτά γε εὖ Ἀχι-
 λῆος φάναι ἢ ἄλλον λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ
 αὐτὸς εὖ πρὸς τὸ Ἀπόλλων εἶπεν, “Ἐβλάψας
 μ', “Ἐκάρητε, θεῶν ὀλοώταίε πάντων. Ἦ οὐ
 “ἐν τισί μιν, οἳ μοι διώμας γε σκῆπτρον.”
De Republ. Lib. III.

Ibid. — ὀλοώταίε.] *Al.* δολοώταίε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον.]

Procubuit moriens & humum semel
 ore momordit. *Æn.* XI, 418.

Vide suprâ ad β', 418.

Ibid. — πρὶν Ἴλιον.] Quâ ratione, πρὶν,
 hîc, etiam extra cæsuram, producat; item
 πρῶτος, *ver.* 25; vide suprâ ad δ', 52.

Ver. 19.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδ' αἰφείλεο, τὲς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
20 Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι διώαμ' γε παρῆι.
 Ὡς εἰπὼν, πρὸς ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 Σθαῖμν' ὡς ἵππ' ἀεθλοφόρῳ, (ὣ δ' ὅχεσφιν,
 Ὅς ῥά τε ῥῆα θέησι τῆλαινόμνῳ πεδίοιο.
 Ὡς Ἀχιλλεύς λαίψηρ' πόδας κ' γένατ' ἐνώμα.
25 Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμ' πρῶτ' ἶδεν ὀφθαλμοῖσι,
 Παμφαίνονθ', ὥς ἄστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο
 Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἰσιν· δρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 Φαίνοντ' πολλοῖσι μετ' ἄστροισι νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Ὅν τε κῦν' Ὀρίων' Ἰπύκλῃσιν καλέεσσι.
30 Λαμπρότατ' μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε (ῆμα τέτυκ'),
 Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.

“ Nunc verò mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illòsque servâsti
“ Facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
20 “ Profectò te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.
 Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
 Ruens, velut equus certamine victor, cum curru,
 Qui celeritèr currit magno nisu contendens per campum.
 Sic Achilles celeritèr pedes & genua movebat.
25 Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
 Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
 Quæ scilicèt Autumnno oritur: perillustres autem ejus radii
 Lucent multa inter astra nocte intempestâ;
 Quam canem Orionis vulgò vocant:
30 Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
 Atque immittit magnum æstus miseris mortalibus:

Ver. 19, 20. —τίσιν — τισαίμην.]
Quâ analogiâ ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦ-
σας· ex φθῖνω, φθίσω, φθίσας· ex κρῖνω,
κρίσας· ex φαίνω, φάσας· eâdem ex τῖω, τῖ-
σω, deducitur τίσας. Vide suprâ ad ζ', 434;
ad ν', 414; et ad ξ', 484.
Ver. 21. Ὡς εἰπὼν — ἐβεβήκει.] Vide su-
prâ ad φ', 352; & ad π', 751.
Ver. 22. Σθαῖμν' .] Vide infrâ ad ver.
33; item suprâ ad γ', 141; & ad θ', 199.
Ver. 23, & 27. Ὅς ῥά τι.] Qui scili-
cèt. —

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥς ἄστέρ'.]
———— ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde & pictis conspectus
in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venos ante allos astrorum dili-
git ignes,
Extulit os sacrum cælo. —————
Æn. VIII, 587.
Non secùs ac liquidâ siquando nocte co-
metæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius
ardor;

Ille sitim morbosque ferens mortalibus
ægris
Nascitur, & lævo contristat lumine cœ-
lum. Æn. X, 272.
Vide suprâ ad ε', 4; ad λ', 62; & infrâ ad
ver. 317.
Ibid. & ver. 62. —ἐπεσσύμενον—ὄλλυ-
μνός.] Vide suprâ ad γ', 260.
Ver. 27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἰσιν.] Ἐδὲ
πρὸ ὀπώρας, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τῆς Κυτὸς ὀπι-
τολή. Schol. MSS apud Barnesium. Ὀπώ-
ρα ἡ νῦν μέρ' ὀπώρας τὸ τελευταῖον, μὲν δ'
τὸ μείστωρον. Eustath.
Ver. 29. Ὅν τε κῦν' Ὀρίων' .] Τὸν α-
στὲρ κῦν' ἔταρ ἱφθ. Schol.
Ver. 30. ὅγ' .] Al. ὅδ'. Atque ita legit
& Codex Harléianus.
Ibid. —τέτυκ'.] Vide suprâ ad ν', 481.
& 736; & ad δ', 37.
Ver. 31. —πυρετὸν.] Ἦτοι πυρετός, ὡς ἡ-
μέτις λέγουσιν· ἢ πυρὶς αἵματι. Schol.
Ibid. —δειλοῖσι βροτοῖσι.]
———— mortalibus ægris. Georgic. I, 237.
———— miseris mortalibus ————
Georgic. III, 66.
Ver. 33.

- Ὡς δὲ χαλκὸς ἐλαμπε περὶ στήθεσσι θεοῖσι.
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλῇ δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 ὧς' ἀναχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐλείπει,
 35 Λιασόμενος Φίλον υἱόν· ὃ δ' ἔπροπάρειθε πυλάων
 Εἰσήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθ·
 Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεῖνός·
 Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, Φίλον τέκνον, ἀνέρες τέσσοι
 Οἶόν, ἀνδρῶν ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πτότμον ὀπίσσω,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Σχέτλιόν, αἶθε θεοῖσι φίλον τοσσόνδε γένοιτο,
 Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκινέες καὶ γυῖες ἔδον
 Κεῖμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπιδων ἄχθ' ἔλθοι.
 Ὅς μ' ἦν πολλῶν τε καὶ ἐοθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 Κτείνων, εἰ περναῖς νήσων ὀπί τηλεδαπάρων.
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδες Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
 Οὐ δύναμαι ἰδεῖν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέγλων,
 Τὲς μοι Λαοθάη τέκετο, κρείσσει γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὴ ζῶνσι μὲν στρατῷ, ἢ τ' ἀν' ἐπείλα
 50 Χαλκῷ τε χρυσῷ τ' ἀπυλυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·

Sic hujus aes splendebat circa pectora currentis.

Ejulabat verò senex, caputque pulsabat manibus,
 In altum sublatis, magnòque edito ejulatu clamabat

- 35 Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
 Stabat, vehementer animis-ardens cum Achille pugnare:
 Illum verò senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:
 "Hecstor, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
 "Solut, absque aliis; ut nè mox mortem assequaris,
 40 "A Pelidâ domitus: longè enim viribus præstat.
 "Crudelis, utinam diis charus tantùm esset,
 "Quantum mihi; citò prorsus eum canes & vultures vorarent
 "Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
 "Iste me filiis multisque & strenuis orbem fecit,
 45 "Interficiens, & deportatos-vendens insulas in longinquas.
 "Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
 "Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,
 "Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
 "At si quidem vivunt in castris, certè postmodum
 50 "Ærèque auròque redimemus; est enim domi:

Ver. 33. — ὧς.] Vide suprâ ad γ', 409.

Ibid. — κόψατο.] Observandus hîc maxime proprius Vocis *κείν* Usus. Caput sibi ipse percussit. Vide suprâ ad φ', 241; & ad γ', 141.

Ver. 36. Εἰσήκει.] Vide suprâ ad δ', 434; & 492.

Ver. 42. — τάχα κέν i.] Quâ ratione vox κέν, hîc producat; item μὲν, ver.

57; & σι, ver. 88; & τις, ver. 106; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 43. — ἔλθοι.] Cod. Harleian. ἔλθ.

Ver. 44. — εὖνιν.] Ἐγερμον, χῆρον, ἵκτον, ῥήιον. Schol.

Ver. 48. — Λαοθάη.] Al. Λαοθά.

Ver. 49. — μὲν στρατῷ.] Al. μὲν στρατῷ.

Ver. 50. — ἀπυλυσόμεθ'.] Vide suprâ ad α', 20.

Πολλὰ γὰρ ἔπασσε παῖδι γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλῃης.
 Εἰ δ' ἤδη τεθναῖσι, καὶ εἰν αἰδᾶο δόμοισιν,
 Ἄλῃῳ ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρει, ποτ' τεκόμεσθαι.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλῃῳ
 55 Ἔσσε, ἢν μὴ καὶ (ὕθ' Ἀνῆς, Ἀχιλλῆϊ δαμασθεῖς·
 Ἄλλ' εἰσέρχαιο τῆχῳ, ἐμὸν τέκῳ, ὄφρα ζωῆης
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδῳ ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς ᾧ φίλης αἰῶνῳ ἀμερθῆς·
 Πρὸς δέ με τ' δύσλινον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
 60 Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἔπι γήραῳ ἔδω
 Αἴσῃ ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἔπιδόνῃα,
 ὕψος τ' ὀλλυμφύς, ἐλκυθείσας τε θύαίρας,
 Καὶ θαλάμους κεραιζομύς, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα προῖι γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊόητι,

“ Multa enim dedit filiae senex famâ-inclytus Altes.
 “ Si verò jam mortui sunt, & in orci domo,
 “ Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
 “ Populo autem cætero brevior dolor
 55 “ Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
 “ Sed ingredi murum, mi fili, ut serves
 “ Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
 “ Pelidæ, ipsèque dilectâ vitâ priveris:
 “ Præterea & meî infelicis adhuc mentis compotis miserere,
 60 “ Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine
 “ Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conspîcatum,
 “ Filiósq; interemptos, raptatásque filias,
 “ Et thalamos direptos, & infantes liberos
 “ Allisos terræ, in gravi cæde,

Ver. 51. — ἔπασσε.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 57. — Τρῳάς.] Plutarchus loco infrâ ad ver. 60 citato legit Τρῳιάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τ' δύσλινον.] — miserere parentis

Longævi. — Ἄλῃῳ. XII, 43.

Ibid. — ἔτι φρονέοντ'.] Scholia MSS apud Barnesium exponunt; “ ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζῶντα, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minus recte.

Ibid. — ἐλέαιρε.] Cod. Harleian. ἐλέησον. Quo modo & legit Plutarchus, loco jam infrâ citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἔπι γήραῳ ἔδω Αἴσῃ ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, &c.] Πάλαι γὰρ μεταβολὴ γίνεται καὶ παντοῖαι τύχαι τῷ βίῳ· καὶ εἰδήσει· καὶ μέγιστα ἀθλίωσις μεγάλαις συμφοραῖς περιπίπτειν ἔπι γήραος, καὶ αὖτις ἐν τοῖς ἡρώεσσιν αὖτις Πριάμω μνησθῆναι. Aristot. Ethic. Lib. I, cap. 10. sub fine. ὅταν δὲ ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄνθρωπος θάνατον ἀναγκασθῆναι βῆ. — μῆτιν γὰρ ὅπως

Τρῳάδας ἐδάκρυον ἢ Πριάμῳ· ἔπος δ', εἰ προεῖλατό τινι, ἔτι ἀκμαζόντος αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ, καὶ τῇ τοσαύτης τύχῃ, ἢς ἐθελούσῃ. Οἱ αὖτε πρὸς τὸ αὐτὸ διελέχθη ὅτι “ Ἐκτορα, παλαιῶν ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Ἀχιλλεῖα μάχης, ἐν οἷς φησιν, “ Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἔπι γήραῳ ἔδω, &c.” Ὅτι δὲ ἐν σοὶ συμπερίστανται παραδειγμάτων αὐτῶν τέτυκται, ἐννοήθη τὸ θάνατον ἐκ ὁλίγης ἀπαλλάττειν μείζονος καὶ χαλεπῶν κακῶν, ἃν, εἰ ἐπιβίωσαν, πάντως αὐτὸν ἐπιειράθηναι. Plutarch. de Consolat. ad Apoll. Citat porro totum hunc locum Dio Chrysostomus, Orat. XI. Vide & infrâ ad ψ', 222.

Ibid. — ὃν ῥα.] Quæ utique —

Ibid. — ἔπι γήραῳ ἔδω.] Ἐπὶ τῇ τῷ γήραος ἐξέδω· ἔπι τῷ τέλει. Schol.

Ver. 61. — φθίσει.] Vide suprâ ad ver. 19; & ad β', 43 & 883.

Ver. 62. — ἐλκυθείσας.] Ἀντὶ τῆς αἰχμηλωθείσας. Schol. Ἀλλ' ἐλκυθείσας & ἐλκυσθείσας.

- 65 Ἐλκομένης τε νυγὲς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κυνέες πρῶτησι θύρῃσιν
 Ὠμῆσαι ἐρύξαι, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 Τύψας, ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλη,
 Οὐς τρέφον ἐν μεσάρσι, τραπέζῃας πυλαωρῆς,
 70 Οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόνῃες, ἀλύσσοις περὶ θυμῷ,
 Κείσονται ἐν προθύροις· νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικε
 Ἀρηϊ κλαμύω, δεδαϊτμήω ὀξείῃ χαλκῷ,
 Κεῖθε· πάντα ἧ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γῆριον,
 75 Αἰδῶ τ' αἰσχυύωσι κυνέες κλαμύοιο γέροντα,
 Τῷ δ' ἐὼν ἐκλίσσον πέλεθ' δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' αἰνὰ τρίχας ἔλκει χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἔδ' ἔκτορ θυμὸν ἐπειθε,
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέσσω,
 80 Κόλπον ἀνιερμένη, ἐτέρηφι ἧ μαζὸν ἀνέχε,
 Καί μιν δακρυχέσσω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἰδοῖο, καί μ' ἐλέησον

- 65 “ Traetāsque natus perniciosus manibus Achivorum.
 “ Ipsum verò forsitan extremum me canes in primis foribus
 “ Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto ære
 “ Cominūs vel eminūs feriens ex artubus animam eripuerit,
 “ Quos nutriti in ædibus, mensæ affeclas janitores,
 70 “ Qui meo sanguine hausto, rabie-aeti animis,
 “ Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omninò decorum-est
 “ Pugnâ cæso, lacerato acuto ære,
 “ Jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
 “ Sed quum jam canūmq; caput, canāmq; barbam,
 75 “ Pudendāque deturpent canes occisi senis,
 “ Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
 Dixit quidem senex, canōsque capillos extrahabat manibus,
 Vellens è capite; neque Hec̃tori animum fletebat.
 Mater verò deinceps ex-aliâ parte lamentabatur lacrymas-fundens
 80 Sinum denudans, alterâ autem manu mamillam exeruit,
 Et illum lacrymas-fundens verbis alatis allocuta est:
 “ Hec̃tor, fili mi, & hæc reverere, & mei miserrere

Ver. 65. — ὀλοῆς.] Al. ὀλοῶν.
 Ver. 67. — ἐρύξαι.] Apud Plutarchum
 loco suprà citato, ἐρύξαι.
 Ibid. — ἐπεὶ κέ τις.] Al. ἐπεὶ μέ τις.
 Ver. 68. Τύψας, ἢ βαλὼν.] Vide suprà
 ad φ', 76; & ad ε', 44.
 Ver. 70. — πιόνῃες.] Al. πινόντες. Quòd
 ferri non potest; nam πίνω primam semper
 producit.
 Ibid. — ἀλύσσοις.] Ὑπὲρ πλησμονῆς ἀλύ-
 σσους· οἷον ἐν ἀλῇ ὄντες, δυσφορῶντες· Οἳ ἧ εἴ-
 στον, ἄλλαν λυγρῶντες. Schol.
 Ver. 72. Ἀρηϊ κλαμύω.] Al. Ἀρηϊ κλινω-
 μένῳ.

Var 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ. — Τῷ
 δὴ.] Vide suprà ad β', 158; & ad ε',
 433.
 Ver. 77. — ἄρ'.] Deinceps.—
 Ver. 78. — ἔδ' ἔκτορ θυμὸν ἐπειθε.]
 — haudquaquam dictis violentis
 Turni
 Flectitur: exuperat magis.—
 Æn. XII, 45.
 Ver. 80. — ἐτέρηφι.] Vide suprà ad ι',
 588.
 Ver. 82, 85. — τάδε τ' αἰδοῖο καί μ' ἐλέη-
 σον.— μηδὲ πτερόεντα προσηύδα.]

- Αὐτῶν, εἴ ποτέ τι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέειπον,
 Τῶν μνῆται, φίλε τέκνον· ἄμυνε δ' ὀϊστοῦ ἀνδρῶς
 85 Τείχεσσι· ἐντὶς ἰών· μηδὲ πρόμῳ· ἴσασο πύττω·
 Σχέτλι· εἴπερ γὰρ σε καλακλάνη, ἧ σέ τ' εἴωλε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλλῳ, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλοχῳ πολύδωρ· ἀνδρὲς δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων πρὸς νηυσὶ κιώες ταχέες καΐέδον·
 90 Ὡς τῷ γε κλαίοιτε προσαιδήτην φίλον υἱόν,
 Πολλὰ λισσομένη· ἧδ' ἑκτορε θυμὸν ἐπειθον·
 Ἄλλ' ὄγε μιν Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 Ὡς δ' ὀϊστῶν ἐπὶ χειρὶ ὀρέετο· ἀνδρῶς μύησι,
 Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλῳ αἰνός,

- “ Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
 “ Horum reminiscere, chare fili; arcéque infestum virum
 85 “ Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
 “ Præferox: si enim te interemerit, haudquaquàm te ego
 “ Deflebo in lectis, charum germen, quem peperit ipsa,
 “ Neque uxor magnificè-dotata; seorsum autem te longè à nobis
 “ Argivorum apud naves canes veloces comedent.
 90 Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
 Multis supplicantes; neque Hectori animum flecebant:
 Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.
 Ut verò draco ad lustrum ferus virum expectat,
 Pactus mala venena; subit autem & ipsum ira gravis,

- Turne, per has ego te lachrymas, per
 siquis Amatæ
 Tangit honos animum ———
 Unum oro, desiste manum committere
 Teucris. *Æn.* XII, 56, 60.
Ver. 83. —λαθικηδέα μαζόν.] Τὸν λῆσιν
 ἐμπνῶντα τοῖς παῖσι τ' κακῶν πάντων. *Schol.*
Ibid. —ἐπέειπον.] *Al.* ἀνέχον.
Ver. 85. —ἰών.] *Al.* ἰών.
Ver. 86. καλακλάνη.] *Cod. Harleian.*
 καλακλάνη.
Ibid. —ἧ σέ τ' εἴωλε Κλαύσομαι.]
 Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda
 Latinis
 Alitibusque jaces! nec te tua funera
 mater
 Produxi, pressive oculos, aut vulnera
 lavi. *Æn.* IX, 485.
Ver. 88. —πολύδωρ.] Πολλὰ δωρεμένη
 εἰσάα· ἢ, ἢ μὲν πολλὰν δάραν ἢ ἰδὼν γὰρ
 μεμένη. *Schol.* *Al.* πολυδῶρ.
Ver. 91. Πολλὰ λισσομένη.] Edidit *Ba-*
pius Πολλὰ δ' λισσομένη. Sed nihil opus.
 Vide suprâ ad φ', 368.
Ver. 93. Ὡς δ' ὀϊστῶν.]
 Qualis ubi in lucem coluber mala gra-
 mina pactus,
 Frigida sub terrâ tumidum quem bruma
 tegerat,

- Nunc positis novus exuviis, nitidusque
 juventâ
 Lubrica convolvit sublato pectore terga;
 Arduus ad Solem, & linguis micat ore
 trifulcis. *Æn.* II, 471.
Scaliger hæc à *Virgilio* φυσικώτερος quam ab
Hæmero depicta existimat. “ Solis appeten-
 “ tem atque apricantem, etiam *arduus ad*
 “ *Solem*. Erigit enim se, ac vibrantem lin-
 “ guam exerit. Proinde ait—— *linguis*
 “ *micat ore trifulcis*. Obvium tantum tor-
 “ vum *Homerus*, optimè. Nihil enim il-
 “ lo acrius. Prætereà cubilis sui propugna-
 “ tionem, à quo non discedit. Iccirco di-
 “ xit; ἐλίσσόμενος πρὸς χειρῇ, quo etiam
 “ propius tutum habeat receptum. Perpen-
 “ des *tumidum*.” *Pœtic. Lib.* V, cap. 3.
 Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est
 similitudo. *Homerus* nempe virum depingit,
 qui, vultu feroci, animoque ad pugnam pa-
 rato, hostem ingruentem expectet; *Virgi-*
lius, virum, qui in prælio emicet, & ad do-
 mum regiam expugnandam acerrimè aggre-
 diatur.

- Ibid.* —χειρῇ.] Σχισμῇ· λείπῃ δ', τῇ τῇ
 δάκνῃ καλαδύσει. *Schol.*
Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ
 δάκνῃες — μέλλοντες τινὰ ἐλλοχεῖν ἢ ἀνθρω-
 πῶν ἢ θεῶν, τὰς θανατοφῶντας ῥίζας ἐσθίειν, ἢ
 τὰς

- 95 Σμερδαλέον ἢ δέδορκεν, ἐλυσόμεν' ὦρ' ἐλ' ἡ·
 "Ὡς ἔκλωρ, ἄσβεστον ἔχων μῆν' ὦρ', ἔχ' ὑπεχώρ',
 Πύρρῳ ἐπὶ πρῶτον· φαεινὴν αἰσίδα' ἐρείσας·
 "Οχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "Ὡμοι ἐγὼν, εἰ μὴ κε πύλας ἢ τείχεα δύω,
 100 Πυλῶν μοι πρῶτος ἐλίσχην ἀναθήσθ',
 "Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρῶσι ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθ',
 Νύχθ' ὑπο τλήδ' ὀλοῶν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 "Ἄλλ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμην· ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας ἢ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερον ἄλλ' ἐμῆς,
 "Ἐκ' ὧρ' ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 "Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ ἢ τότ' αὖ πολὺ κέρδιον εἴη,
 "Ἀνίλῃ ἢ Ἀχιλῆα κατὰ κλίνειαν νείεσθ',

- 95 Horrendumque aspexit, convolvens se circa latibulum:
 Sic Hector, inextinguibili praeditus animorum-vi, non recedebat,
 Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
 Indignabundus verò dixit ad suum magnum animum:
 " Hei mihi, si quidem portas & mœnia ingressus fuero,
 100 " Polydamas me primus probris onerabit,
 " Qui me hortatus-est Trojanos ad urbem ducere,
 " Nocte istâ exitiali, quando surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
 " At ego non parui; certè multò utilius fuisset:
 " Nunc verò postquàm perdidì populum damnosâ-pertinaciâ meâ,
 105 " Vereor Trojanos & Trojanas longa-peplorum-symmata-trahentes,
 " Nè quandò quis dicat deterior alius me;
 " Hector suis viribus fretus perdidit copias.
 " Sic dicent: mihi verò tunc multò satius esset,
 " Contrà pugnando, aut Achille interfecto redire,

τὰς πύλας μὲν τοὶ τὰς τειχέας. Οὐκ ἦν ἢ ἄρα
 αὐτῷ τῷ τροφῇ; ἀμαθῆς. Λέγει γὰρ
 ἔπος ἀναμύσει· πρὸς τὸ φασὶν εἰλέμεν, πρὸς
 ἐμπλασθῆς σιλίων πολλῶν φαρμακωδῶν ἢ κα-
 καν. *Ælian. de Animal. lib. VI, cap. 4.*

Ver. 95. — δέδορκεν.] Vide suprà ad β',
 314.

Ver. 100. Πυλῶν μοι πρῶτος.] Ἀν-
 δρειότατοι δοκῶσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ διὰ αἰτίαι,
 αἱ ἢ ἀνδρείοι εἴημι. Τοιαύτης ἢ ἢ "Ομηρῶς
 ποιεῖ, οἷον τὸ — "Ἐκ' ὧρ'· "Πυλῶν μοι
 "μοι πρῶτος ἐλίσχην ἀναθήσθ'." *Aristo-
 tot. Ethic. Nicom. Lib. III, cap. 11.* Πά-
 λιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρεία πολέμικη δοκῶσα εἶναι· οἷον
 εἰ εἰς αἰχμὴν ἢ εἰς τὰς πολέμους ὑπομείναι
 τὰς κινδύνους, ἢ δοκῶσιν ἀνδρείοι εἶναι. Σημῶν
 ἢ τῆς· ἢ γὰρ "Ομηρῶς περὶ αἰτίας τὸ "Ἐκτορα
 λέοντα, "Πυλῶν μοι πρῶτος ἐλίσχην
 "ἀναθήσθ'." Διὸ οἷον δὲν μάχεσθαι. *Idem,
 Ethic. Magn. Lib. I, cap. 21.* Οἱ δὲ αἰ-
 δῶ ὑπομείναι, μάχῃ φαίνεται ἀνδρείω· κα-

θάπερ ἢ "Ομηρῶς τὸ "Ἐκτορὰ φασὶν ὑπομείναι τὸ
 κινδύνον τὸ πρὸς Ἀχιλλεῖα. "Ἐκτορὰ δ' αἰδῶς
 εἴη, "Πυλῶν μοι πρῶτος ἐλίσχην ἀναθήσθ'." Καὶ ἐστὶν ἡ πολέμικη ἀνδρεία αὐτῇ.
Id. Ethic. Eudem. Lib. III, cap. 1.

Ibid. — πρῶτος ἐλίσχην ἀναθήσθ'.] *Al.*
 πρῶτον ἐλίσχην κατὰ χάριν.

*Ver. 101. "Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρῶσι ποτὶ πτό-
 λιν ἡγήσασθ'.]* Suprà σ', 254, 266.

Ibid. — ἐκέλευσε.] *Cod. Harleian. lat.*
 491. Quo modo & in duobus MSS scriptum
 repperit *Barnesius*. Verum, ut opinor, hoc
 quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide
 suprà ad γ', 84; & ad δ', 37.

Ver. 102. — ποτὶ τ'.] Quando utique
 Quando videlicet.

Ver. 107. — βίῃφι.] Vide suprà ad γ', 588.

Ver. 109. "Ἀνίλῃ ἢ Ἀχιλῆα.] *Al.* "Ἡ αὖ-
 τῃ Ἀχιλῆα.

Ibid. — κατὰ κλίνειαν.] *Cod. Harleian. κα-
 τὰ κλίνειαν.*

Ver. 110.

- 110 Ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθ' εὐκλειῶς πρὸ πόλεω,
 Εἰ δέ κεν αἰσίδα μὲν καλαθείομαι ὀμφαλῶσσαν,
 Καὶ κόρυθα βεβαρῶν, δόρυ δ' πρὸς τείχε' ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆϊ αἰμύμον' ἀνίει ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόχωμαι Ἑλένῳ, καὶ κλήμαθ' αἶμα αὐτῇ
 115 Πάντα μάλ', ὅσας τ' Ἀλέξανδρ' κοίλῃς ἐν νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἐπλεῖο νεῖκε' ἀρχῇ,
 Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ὑποδάσσεσθ', ὅσας πόλιν ἤδε κέκλυθε·
 Τρῶσιν δ' αὖ μείλιπθε γερῆσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 Μήτι καλακρύψιν, ἀλλ' ἀνδρῶν πάντα δάσασθ',
 Κτήσιν ὅσῃν πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέρῃ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλ' διελέξατο θυμός;
 Μὴ μιν εἶω μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' ὅτε ἐλεήσει,
 Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἰόντα,
 125 Αὐτὰρ ὥς γυναικα, ἐπεὶ κ' ὑπὸ τείχεα δύω·
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ὑπὸ δρυὸς ἔδ' ὑπὸ πέτρῃς

- 110 " Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
 " Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
 " Et cassidem validam, hastâque ad murum acclinatâ,
 " Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,
 " Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
 115 " Omnes prorsus, quasunque Alexander cavis in navibus
 " Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
 " Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
 " Alias distributurum, quasunque urbs hæc abditas-habet:
 " A Trojanis verò deinde honorabile iurjurandum exigam,
 120 " Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
 " Facultates quasunque urbs amabilis intus continet.
 " Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
 " Vereor, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem me non misereatur,
 " Neque omninò me revereatur, interficiat verò me, inermem existentem,
 125 " Temerè, tanquam mulierem, postquàm arma exuero.
 " Non sanè prorsus nunc licèt à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθ'.] Ὑπὸ τῷ
 Ἀχαιῶς δαμασθῆναι. Schol. MSS apud
 Barneßam. Cæterum Codex Harleianus hîc
 legit Ἡέ κεν αὐτὸν ὀλέσθ'. Al. Ἡ κεν ὑπὸ
 αὐτῷ ὀλέσθ'.

Ver. 116. —ἢ τ' ἐπλεῖο νεῖκε' ἀρχῇ.]

—Primus leti primusque malorum
 Causa fuit. —Æn. IV, 169.

—Quæ prima malorum
 Causa fuit. —Æn. VII, 481.

Ver. 117. —ἅμα τ' ἀμφὶς.] Al. ἅμα δ'
 ἀμφὶς.

Ver. 118. ὑποδάσσεσθ'.] Al. ὑποδάσσεσθαι.

Ibid. —κέκλυθε.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 120. —δάσασθ'.] Henricus Stephanus
 reponendum censet, δάσασθαι propter præ-

cedentem καλακρύψιν.

Ver. 121. —ἐπήρατον.] Vide suprâ ad σ',

512.

Ver. 124. κτενέει.] Al. κτενέει.

Ver. 126. —ὑπὸ δρυὸς ἔδ' ὑπὸ πέτρῃς Τῷ
 ὀρεζόμεναι.]

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὸς δρῦν ἢ πέτρῃ
 πέτρῃ;

Hesiod. Theogon. 35.

Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἀνίκου Ἀχιλλέως μύθος δι-

ηγῆσθαι, ὅποιος ἀν' παρθένου, καὶ ἡθελί.

οἱ γὰρ παλαιὸι νομαδικῶς ἐχρῶντο βίῳ, οἷος
 μηδὲν κελυμένους· αἱ δὲ γυναῖκες τίλνυσαι

ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ καλαμάτα τῶν πετρῶν καὶ
 δρῦν [τὰ βρέφη] ἀνέτρεφον· ἀνέτρεφον δὲ

τῆς, ἐνδύον ἐκείθεν γαλινῶν· ἡ ἰσορία
 παρὰ Διόδωρον. Schol.

A 2 4

Genique

- Τῷ δ' αἰζέμεναι, ἅτε παρθένῳ ἥθεός τε,
 Παρθένῳ ἥθεός τ', ἀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 130 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιῳ εὖχῃ ὀρέξῃ.
 Ὡς ὤρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσῃ Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι πολέμισσῃ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κτ' δεξιὸν ὤμον,
 Δεινίῳ· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπειο ἔκελ' αὖγῃ
 135 Ἥ πυρὸς αἰθομένοιο, ἥ ἥελις ἀνιόντος.
 Ἐκτορ δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμῳ, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὔθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
 Πηλείδης δ' ἐπόρεσσε, ποσσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἥυτε κίρκα' ὄρεσφιν ἐλαφρόταλ' ἀπέλειων,·
 140 Ῥηϊδίως οἴμησε μὲν τρήρωνά περ λείαν·
 Ἥ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖτο· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς

“ Cum hoc confabulari, cum virgo juvenisque,

“ Virgo juvenisque confabulantur inter se.

“ Satius verò certamine congredi: quàm celerrimè

130 “ Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit.

Hæc animo versabat manens: Ast ad eum propè accessit Achilles,

Par Marti galeam-quassanti bellatori,

Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum

Terribilem; circum verò æs splendebant simile fulgori

135 Vel ignis ardentis, vel solis orientis.

Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs sustinuit

Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;

Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,

140 Facile impetum-dat in pavidam columbam:

Hæc autem oblique fugit: iste verò in-proximo acutum-edens-clangorem,

Gensque virum truncis & duro robore
 nata. *Æn.* VIII, 315.

Ver. 127. ἅτε παρθένῳ ἥθεός τε, Παρ-
 θένῳ ἥθεός τ'.] “ Nascitur pathos & de re-
 petitione, quàm Græci ἐπαναφορὰν vo-
 cant, cum sententiæ ab iisdem nominibus
 incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georg.* IV.
 “ 525:

“ —Eurydicen vox ipsa & frigida
 “ lingua,

“ Ah miseram Eurydicen, animâ fu-
 “ giente, vocabat.

“ Eurydicen toto referebant flumine
 “ ripæ.”

Macrob. Lib. IV, cap. 6. Τὸ δὲ χῆμα, ἐπα-
 νάληψις δὲ ἐπαναστροφῆς, ὁμοίον τῷ, “ εἰ πυ-
 “ ρὶ χεῖρας ἵκειν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἵκειν,
 “ μὲν δὲ σιδήρεω.” *Eustath.* Vide suprâ
 ad ὁ, 371; & infrâ ad ψ', 641.

Ver. 128. —ἀλλήλοισιν.] *Cod. Harleian.*
 ἀλλήλοισιν.

Ver. 130. —ὀρέξῃ.] *Cod. Harleian.* ὀρέ-
 ξει.

Ver. 132. —κορυθαίῳι.] Κορυθαίῳι, —
 ὁ (συνεχῶς κινῶν τὴν κορυθαίῳι) ὁ μάλα ποικίλος, ὅστις
 τὸν Ἀχιλλέου, ἴφην, “ Ἴσῃ Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι.”
Porphyr. *Quæst. Homeric.* 3. Vide suprâ ad
 β', 816.

Ver. 133. —Πηλιάδα μελίην.] Quâ ra-
 tione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item
 ὕδαλι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide
 suprâ ad α', 51.

Ver. 134. —εἴκελ' .] Vide suprâ ad ὁ,
 423; & ad ν', 53.

Ver. 135. —αἰθομένοιο.] *Cod. Harleian.*
 αἰθομένοιο.

Ver. 138—141. —πεποιθώς.——μαλ-
 κός.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 139. Ἥυτε κίρκα' .] Vide suprâ ad
 φ', 493.

- Ταρχέ' ἐπαύσθη, ἔλεεν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 "Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῖς ἰθὺς πέτετο· τρέσσει δ' Ἐκλῶρ
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων, λαΐψηθ' ἢ γυναι' φνώμα
 145 Οἱ ἢ πρὸ σκοπῆϊν κ' ἐλινεὸν ἠνεμόεντα
 Τείχε' αἰὲν ὑπ' ἐκ καὶ ἀμαξιτὸν ἐσσείοντο·
 Κρυνὴ δ' ἱκάνον καλλιρρόω, ἐνθα ἢ πηλαί
 Δοισαὶ ἀναΐσσοι Σκαμάνδρου δινήεντο.
 Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδασι λιαρῷ ῥέει, ὠμφι ἢ καπνὸς
 150 Γίνε' ἔξ αὐτῆς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκῆα χαλάζη,
 Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἔξ ὕδατο κρυσαλλῶ.
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλωγῶν δῖρες ἔγυς ἔασιν
 Καλῆ, λαΐνιοι, ὅθι εἵματα σιβαλόεντα
 155 Πλωέσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illum animus subet:
 Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector
 Muro sub Trojanorum, velociusque genua movebat.

- 145 Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
 Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
 Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes
 Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
 Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
 150 Oritur ex ipso, velut ab igne ardenti:
 Alter verò æstate profluit, similis grandini,
 Vel nivi frigida, vel ex aqua concretæ glaciæ.
 Illæ autem ad ipsos labra-ad lavandum lata propè sunt,
 Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
 155 Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filia,

Ver. 142. — ἰλίον τί ἐ.] *Al.* ἰλίον δὲ τι.

Ver. 143. — ἄρ'.] *Uti dictum est* —

ver. 138.

Ibid. — τρέσει δ' Ἐκλῶρ.]

Ergo amens diversa fugâ petit æquora
 Turnus,

Et nunc huc, inde huc incertos impli-
 cat orbes. *Æn.* XII, 742.

Ver. 144. — τείχε'.] *Al.* τείχη.

Ver. 145. — ἐλινεόν.] Vide suprâ ad ζ',
 433.

Ver. 146. Τείχε' αἰὲν ὑπ' ἐκ καὶ ἀ-
 μαξιτὸν ἐσσείοντο.] Τὸ ἔξ ἧς, καὶ ἀμαξιτὸν
 ἐσσείοντο, ὑπ' ἐκ τείχε', ὃ μὲν ὑπεδιδῶναι
 πὲρ τείχε' ἀποδείκνυται· ὃ δ' ἐκ τῶν αὐτῶν ἀπὸ
 ἀλλήλων. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ibid. — ὑπ' ἐκ.] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148. — Σκαμάνδρου.] *Cod. Harleian.*
Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει.]

"Est adco invenire apud nobiles poetas hu-
 " juscemodi suavitatis multa, quæ apparet
 " novata esse non fortuita; sed præter cas-

teros omnes apud Homerum plurima. U-

no quippe in loco tales tanquam hiatus &

sonitus in assiduis vocibus pluris facit "

" Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκῆα χα-

" λάζη

" Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἔξ ὕδατο κρυ-

" σαλλῶ." *Gell. lib.* VII, cap. 20.

Ver. 153, 155. — πλωγῶν — Πλωί-
 εσκον.] Quâ analogiâ ex πλῶν fit πλῶνις, πλῶ-
 νος; ex κρινῶν, κρινίς, κρινός; ex μαζιῶ-
 νων, μαζιῶν; ex νιφίνων, νιφιδίς; ex
 φαίνων, ἱμφαίς, ἱμφαίης; eadem ex πλωγῶν
 fit πλωγῶνις, ἑὺπλωγῶνις.

Πλωγῶν τις προρέει — *Odys.* β', 419.

— πολλὰν γὰρ ἀπὸ πλωγῶν εἰσι πό-
 λιν.

Τῶν αἱ ἱκάνον φῆρ· ἑὺπλωγῶν, ἢ χι-
 τῶνα.

Vide suprâ ad δ', 338; ad ζ', 434; ad μ',
 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλωέσκον.] *Lavare solebant.*
 Vide suprâ ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 157.

- Το πρὶν ἐπ' εἰρῆνης, πρὶν ἐλθεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παρὰδραμέτιω, φάγων, ὃ δ' ὀπίσθε διώκων·
 Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἐφάδε, δίακε δὲ μιν μέγ' αἰμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἔδδ' βοείω
 160 Ἀρνύαδιω, ᾧ τε ποσσὶν αἰέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πρὶν ψυχῆς θεῶν Ἑκτορῶ ἱπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰθλοφόροι πρὶν τέρμαλα μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλιστα τραχῶσι· τὸ δ' ἢ μέλα καὶ ἀέθλον,
 Ἥ τε γὰρ, ἢ γυνή, ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν.
 165 Ὡς τὰ τρεῖς Περάμοιο πόλιν περὶδνηθήτω
 Καρπαλίμοισι πόδεσσιν· θεοὶ δὲ τε πάντες ὁρῶντες.

Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.

Hæc utique prætercurrebant, alter fugiens, alterque à tergo persequens;

Antè quidem fortis fugiebat, persequeretur verò ipsum multò fortior

Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem

160 Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;

Sed de animâ certantes currebant Hectoris equum-domitoris.

Ut verò cum assueti-vincere circa metas solidi-ungulis equi

Celeritèr admodum currunt; magnum autem propositum est præmium,

Vel tripos, vel mulier, viri in honorem defuncti:

165 Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt

Rapidis pedibus: Dii verò omnes spectabant.

Ver. 157. Τῇ ῥα.] *Ed utique — Ed inquam —*

Ver. 159. — ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον — Ἀλλὰ πρὶν ψυχῆς.]

— nec enim levia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant. *Æn. XII, 764.*

“ ἱερήϊον, quod propriè est sacrificium, sig-

“ nificat etiam quodvis animal quod in ci-

“ bus macellatur: ἱερήϊα sunt ἀπλῶς τὰ θρῆμ-

“ μαλα, pecudes quæ macellantur in esum &

“ in esum dominibus; animantes, quarum ve-

“ scimur carnibus. — Neque certè ali-

“ ter sumi videtur hæc vox apud Homerum,

“ in loco illo insigni *Iliad* χ’.

“ — ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἔδδ' βοείω

“ Ἀρνύαδιω, ᾧ τε ποσσὶν αἰέθλια γίνετ'

“ ἀνδρῶν,

“ Ἀλλὰ πρὶν ψυχῆς θεῶν Ἑκτορῶ ἱπ-

“ ποδάμοιο.”

Dupont. Prælect. in Theophrast. cap. 9.

“ ἱερήϊα sunt animantes, quarum vescimur

“ carnibus. — Atqui non alitèr vete-

“ res grammatici illud Homeri interpretan-

“ tur; ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἔδδ' βοείω. Rectè-

“ que notant iidem, ἱερήϊα dici ἀπλῶς τὰ

“ θρῆμματα, pecudes & quæcunque esui so-

“ lent esse mortalibus.” *Cassan. in Aëth.*

Ver. 161. Ἀλλὰ πρὶν ψυχῆς θεῶν.] Τὸ δ' ἢ “ πρὶν ψυχῆς θεῶν” παραμύθιον ἀπὸ τοῦ ἀέθλου.

Ver. 162. — τέρμαλα.] Τέλος τὸ τέλος τῆς ἀγῶνης· ὅπως αἱ ἱπποδρόμοι ἐκτελεστούντο.

Ibid. & ver. 211. — ἱπποδάμοιο.] Vide

suprà ad β', 23.

Ver. 163. — τραχῶσι.] Τὸ τέλος τῆς ἀγῶνης· ὅπως αἱ ἱπποδρόμοι ἐκτελεστούντο.

Ver. 164. — τρεῖς.] Al. τρεῖς.

Ibid. — τὸ δ' ἢ μέλα.] Edidit Barneſius, τὸ δ' ἢ μέλα. Sed nihil opus. Vide suprà ad α', 51.

Ver. 165. — ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν.] Le-

gitur & ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν· notante

Henrico Stephano.

Ibid. — καὶ αἰθνηῶν.] Vide suprà ad

γ', 46. & ad ζ', 464. Al. καὶ αἰθνηῶν.

Ver. 166. — πόλιν περὶδνηθήτω.] Οὐδ' ἢ Ἑκτορῶ δ' αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν.

Ver. 167. — ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν.] Οὐδ' ἢ Ἑκτορῶ δ' αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν.

Ver. 168. — ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν.] Οὐδ' ἢ Ἑκτορῶ δ' αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν.

Ver. 169. — ἀνδρὸς καὶ αἰθνηῶν.] Οὐδ' ἢ Ἑκτορῶ δ' αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν ἢ αἰθνηῶν.

- Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διακόμῃον περὶ τείχεσσι
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ
 170 ἔκτορ, ὃς μοι πολλὰ βοῶν ὑπὶ μηρὶ ἔκην,
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃς, ἄλλοις δ' αὖτε
 ἔν πόλει ἀκροάτη· νῦν αὖτέ ἐδῖτο Ἀχιλλεύς
 ἄστυ περὶ Πελαῖοιο πρὸς ταχέας διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μελίσσασθε,
 175 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σῶσομεν, ἥέ μιν ἤδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 ὦ πάτερ, ἀρξίκεραυνε, κελαυνοφές, οἷον εἶπες;
 Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἶσα,
 180 ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέσθαι ἀξαναλῦσαι;
 Ἐρδ'· αἰτάρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσ', Τρηνόγῃ, φίλον τέκος· ἔνύ τι θυμῷ
 προφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιόν εἶναι·
 185 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.

Inter hos autem sermonem orsus est pater hominūque deūmque:

- “ Proh malum, profectō dilectum virum agitari circa murum
 “ Oculis video: meum autem dolet cor
 170 “ De Hectore, qui mihi multa boiū femora adolevit,
 “ Idē in verticibus multas convalles-habentis; interdum etiam
 “ In urbe summā: nunc verō cum nobilis Achilles
 “ Urbem circa Priami pedibus velocibus inscquitur.
 “ Sed agite, deliberate, dii, & consultate,
 175 “ An eum ē morte saluum eripiemus, an eum jam
 “ Sub Pelidā Achille domabimus, bonum licet.
 Hunc verō allocuta est dea oculis-cæsia Minerva:
 “ O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti?
 “ Virum mortalem, jam olim destinatum sato,
 180 “ Jam vis à morte triffi liberare?
 “ Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.
 Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:
 “ Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
 “ Serio lequor, volo autem tibi mitis esse:
 185 “ Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa.

Ver. 167. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad 6, 12.

Ver. 168. ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Viri-
 tuperat hunc locum Plato; Διπομόνα [Ομή-
 ρ] μί τοι — πόν γὰρ μέγιστον τὸ θεῶν τολμή-
 σαι ἔπος· ἰσομοίως μιμνήσασθαι, αἶσι, “ ὦ πό-
 “ ποι, (εἰδέναι) ἦ φίλον ἄνδρα διακόμῃον περὶ τεί-
 “ χος ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ
 “ ἦτορ” De Republ. lib. 3. Ubi in trans-
 cursu notandum, pro τείχεσσι, legisse Platonem, αἶσιν.

Ver. 172. ἔν πόλει ἀκροάτη.] Sic apud Virgilium,

Urbe — summā — Æn. VII, 171.

Ver. 177. — γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.] Vide supra ad 4, 206.

Ver. 178. — ἱεπικς.] Al. ἱεπας. Ut alibi læpé.

Ver. 182. — νεφεληγερέτα.] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 187.

- Ὡς εἰπὼν, ὅτρυνε πᾶρ' ὅ μεμαῖαν Ἀθλιῶν·
 Βῆ δ' καὶ Οὐλύμποιο καρῶν αἰτῆσα.
 Ἐκτορε δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖη),
 190 Ὅρεσας ἐξ Ὀνῆς, Διὰ τ' αἰχέα, καὶ Διὰ βήσσας·
 Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καὶ ἀπλήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 Ἀλλὰ τ' ἀνιχνύων θείῃ ἔμπεδον, ὅφρα κεν εὖρη·
 Ὡς Ἐκτορ ἐλῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 Ἀλίου αἰτῆσας, εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ,
 Εἰπὼς οἱ καθύπερθεν αἰάλλοιεν βελέεσσι·
 Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ὀπιστρέψασκε παρὰ φθᾶς
 Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δ' ἐπὶ πόλιν ὅπως πέτεται αἰεὶ.
 Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ἐδιώατο φάτορ' αἰεὶ διώκειν·

Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam;
 Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu facto.
 Hectorum verò indefinenter urgens sequebatur celer Achilles.
 Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
 290 Excitatum è cubili: perque convalles & per fruticeta;
 Eum autem, etiam si lateat metu-percussus sub arbusco,
 Tamen vestigia-legens currit perpetuò, donec inveniat:
 Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
 Quoties verò impetum-sumeret ad portas Dardanias
 295 Rectè ruere bene-ædificatas versus turres,
 Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;
 Toties eum avertebat prævertens
 In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
 Ut verò in somno non potest fugientem consequi;

Ver. 187. Βῆ δ' καὶ Οὐλύμποιο καρῶν αἰτῆσα.]

Illa viam celerans ———
 ——— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V, 609.

Ver. 188. Ἐκτορε δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.] Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν.

Nec minùs Æneas ———

Insequitur; trepidique pedem pede fer-
 vidus urget.

Inclusum veluti siquando in flumine na-
 ctus

Cervum, aut punicæ septum formidine
 pennæ,

Venator cursu canis & latratibus instat:

Ille autem insidiis & ripâ territus altâ,

Mille fugit refugitque vias; at vividos

Umber

Hæret hians ——— Æn. XII, 746, 748.

Ver. 190. — διὰ τ' αἰχέα καὶ διὰ βήσσας.]

Οὕτω καλῶν] οἱ ποῖλοι καὶ βάσιμα τ' ὄρεσφι τῷ
 πρ.] Schol.

Ver. 191. — ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνος καλῶν]

οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλαῖδες τόποι, παρὰ τὴν θάμ-
 νον. Schol.

Ver. 195. ὅπως πύργῳ.] Al. ὑπὸ πύργῳ.

Ver. 197. — παρὰ φθᾶς.] Ita ex uno MS

edidit Barnesius; quocum facit & Codex
 Harleianus. Al. παρὰ φθᾶς.

Ver. 198. — πεδίον γ' αὐτὸς.] Cod. Har-
 leian. πεδίον αὐτὸς. Quod & ferri possit.

Vide supra ad d, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ.

Ac velut in somnis oculos ubi languida
 preffit

Nocte quies, nequicquam avidos exten-
 dere cursus

Velle videmur, & in mediis conatibus
 ægri

Succidimus; non lingua valet, non
 corpore notæ

Sufficiunt vires, nec vox nec verba se-
 quuntur. Æn. XII, 908.

— jam jamque tenet, similisque te-
 nenti

- 200 Οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δῶατο ὑπεφύκειν, ἔθ' ὁ διώκειν.
 Ὡς ὁ τὸν ἔδῶατο μάρψαι ποσσιν, ἔθ' ὅς αὐλύξαι.
 Πῶς δέ κεν Ἐκίωρ κῆρυς ὑπεξέφυγν' θανάτιο,
 Εἰ μὴ οἱ πύμαλόν τε καὶ ὕδαλον ἦνιεν Ἀπόλλων
 Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μέγ' αὖ λαιψηρά τε γῆνα;
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένδρε καρρήατι δῖο Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' εἴα ἔμψαι ὅππ' Ἐκίωρ περὶ βέλεμνα.
 Μήτις κῦδ' αἰροῖο βαλὼν, ὃ ἢ δάτερ' ἔλθοι
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ὅππ' κρυνὸς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆς ἐτίτανε τάλαϊα.

200 Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi:
 Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.
 Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis;
 Nisi ei postremumque & ultimum occurrisset Apollo
 Propè, qui ei excitavit robur velociorque genua?

205 Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
 Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;
 Nè quis gloriam auferret percussens, ipsèque secundus veniret.
 Sed quandò jam quartum ad scaturigines pervenerant,
 Tum verò aureas pater attollebat lances,

Increpuit malis, & morfu elusus inani
 est. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*; "E-
 tiam numerus (inquit) nobis notandus est.
 "Extendit enim, aut extendere conatur
 "cursum accentus medius in verbo illo, vi-
 "demur. In aliis enim versibus ferè est cæ-
 "sura; hîc autem superest adhuc una syl-
 "laba." *Poëtic. Lib. V, cap. 3.* Similis fe-
 rè cæsurae dispositio hîc apud Homerum in
 voce ὀνείρεω observanda est.

Ver. 201. — δῶατο μάρψαι.] *Barnesius*
 Inter varias lectiones rettulit δῶατο μάρψαι.
 Quo modo non constaret Temporum ratio.
 Vide suprâ ad d, 37. Porro, quâ ratione
 δῶατο hîc ultimam producat; item ὅς,
ver. 204; & ὅππ', *ver. 225*; & μέγ',
ver. 282; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένδρε.] *Al.* Ἄλλοι-
 σιν δ' ἀνένδρε. Quo modo legit & *Codex*
Harleianus.

Aeneas mortem contra præsensque mi-
 natur

Exitum, si quisquam adeat. —
Aen. XII, 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμψαι.] *Al.* Οὐδ' εἴα
 ἔμψαι.

Ver. 207. Μήτις κῦδ' αἰροῖο.] Οὐδὲ γὰρ Ἀ-
 χιλλεὺς ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίᾳ
 παλῆαυσιον ἐμψαλῆς καὶ ἱεροποιῶν πρὸς δό-
 ξαν, ἀναβάντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακαλύοντα βάλ-
 λων Ἐκίωρ. "Μήτις κῦδ' αἰροῖο βαλὼν,
 "ὃ ἢ δάτερ' ἔλθοι." *Phalarca. in Rom-*
ana

Ibid. — τάλαϊα.] *Al.* ἱλάν.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε ἢ τὸ τέταρτον.]

Quinque orbes explent cursu, totidem-
 que retexunt

Huc, illuc — *Aen. XII, 763.*

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆς ἐτί-
 τανει τάλαϊα.]

Jupiter ipse duas æquato examine lan-
 ces

Sustinet, & fata imponit diversa duo-
 rum;

Quem damnat labor, & quo vergat
 pondere letum, *Aen. XII, 725.*

Inferiorem hîc Virgilium Homero observavit
Macrobis, eò quòd Homerus hæc, jam an-
 tequam appareret utram in partem propende-
 ret victoria; *Virgilius* autem eadem serò di-
 cat, postquam & prævîsum & prædictum fu-
 isset (*Aen. XII, 149, 150.*) Turnum utique
 periturum. "Hæc autem ratio fuit non
 "sequandi omnia quæ ab auctore transcrip-
 "sit, quod in omni operis sui parte alicujus
 "Homericæ loci imitationem volebat inse-
 "rere, nec tamen humanis viribus illam
 "divinitatem ubique poterat æquare. —
 "Sed hæc & alia ignoscenda Virgilio, qui
 "studii circa Homerum nimietate excedit
 "modum; & reverà non poterat non in
 "aliquibus minor videri, qui per omnem po-
 "ësim suam hoc uno est præcipuè usus ac-
 "chetypo. Acriter enim in Homerum o-
 "culos intendit, ut æmularetur non modò
 "magnitudinem, sed & simplicitatem, &
 "præsentiam orationis, & tacitam majestatem.

- 210 Ἐν δ' ἐτίβη δύο κῆρε τανηλεγέῃ θανάτοιο,
 Τὼ μὲν, Ἀχιλλεῖ, καὶ δ', Ἑκτορὶ ἱπποδάμοιο·
 Ἐλκε δ' μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἑκτορὶ αἵσιμον ἡμαρ.
 Ὡχρετ δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δέ εἰ Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἱκανέ θεῶ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 215 Ἀλχῆ δ' ἰσαμνήν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῖ,
 Οἴσεσθ' μέγα κῆδ' Ἀχαιοῖσι προῖι νῆας,
 Ἑκτορὶ δ' ἠϊώσαντε, μάχης ἅτ' οὐκ ἐόντα.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γυῖοι,
 220 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκείρετ' Ἀπόλλων,
 Προπροκυλινδόμεν παῖρ' Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνευ· τόνδε δ' ἐγὼ περ
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναυτίβιον μαχέσασθ'.

- 210 Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
 Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equum-domitoris:
 Sustinuitque medias prehenfas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies,
 Descenditque ad ortum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
 Ast ad Pelidem accessit dea cæcia-oculis Minerva,
 215 Et propè stans verbis alatis allocutus est:
 "Nunc demùm nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,
 "Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
 "Hectore cæso, pugnae insatiabilis licet sit.
 "Non ei nunc ampliùs certè licet nos effugere,
 220 "Nè quidem si perquam multum laboret longè-jaculans Apollo,
 "Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi.
 "Sed tu quidem nunc sta & respira; huic verò ego tecum
 "Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare.

"tem. Hinc diversarum inter heroes suos
 "personarum varia magnificatio; hinc deo-
 "rum interpositio; hinc auctoritas fabulo-
 "sorum; hinc affectuum naturalis expres-
 "sio; hinc monumentorum persecutio;
 "hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor-
 "rentis orationis sonitus; hinc rerum fin-
 "gularum cum splendore fastigium." *Ma-*
crob. Lib. V, cap. 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίβη δύο κῆρε.] Τραγῆ-
 δίαν ὁ Αἰχὺλ· ὅλην τὴν μὴ ἀφελήθηκα, ὅτι
 γράφας Ψυχροσσίαν, καὶ παραστήσας ἢ πλά-
 σιγι· ἢ Διὸς, ἐνθεν μὲν ἢ Θέτιν, ἐνθεν ἢ ἢ
 Ἡὸν, διορθώσας ἵνα ἢ ἢ ἢ μάχομεν· τῆτο
 ἢ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποιήματα καὶ πλάσματα,
 πρὸς ἡδονὴν ἢ ἐκπληξιν ἀνθρώπων γίνονται. *Plu-*
tarch. de audiend. Poetis.

Ver. 212. Ἐλκε δ' μέσσα λαβών.] Χρύσιπ-
 πος, ἀντὶ τῶν μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· καὶ
 μὲν γὰρ ῥοπήν τε ζυγὲ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.*
MISS apud Bagnesium.

Ver. 213. —λίπεν δέ εἰ Φοῖβ' Ἀπόλλων.]

———— Jam jam linquo acies

Æn. XII, 875.

Ver. 214, & 238. —γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.]
 Vide suprā ad α', 206.

Ver. 216. —ἔολπα.] *Spero, non speravi.*
 Vide suprā ad γ', 481, & 736.

Ver. 218. δ' ἠϊώσαντε.] *Al. δ' ἠϊώσαντε.*

Ibid. —ἅτ' οὐκ ἐόντα.] *Al. ἅτ' οὐκ ἐόντα.*

Ver. 219. —πεφυγμένον.] *Bagnesium* edi-
 dit πεφυγμένον. Sed vide suprā ad ζ', 488.

Ver. 220. —πάθοι.] *Al. πάθοι. Al. πά-*
μαι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμεν.] Sic a-
 pud *Virgilium*; *prosubigit. Georg. III, 256.*
 Οἱ χαρίεσται ποιητῆς καὶ συγγραφεῖς, τὰ μὲν
 αὐτοὶ τε καὶ αὐτὸς ἀνέχουσιν ὁρμήματα (ὁρμήματα
 ὁρμήματα ἀλλήλους τὰ χαρίεσται· καὶ τὰς συλ-
 λαβὰς καὶ οἰκίας, οἷς αὐτὸς βέλονται) παραστήσας
 πάλαι, ποιητὰς φιλοσοφῶντας, οἷς ποιητὰς
 λαίους Ὀμηροῦ· ———— δέουσιν ἐνδείξασθαι βε-
 λόμεν πολλὰ καὶ καὶ αὐτὸς ἀνέχουσιν, "Οὐδ'
 "εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκείρετ' Ἀπόλ-
 "λων, Προπροκυλινδόμεν παῖρ' Διὸς αἰ-
 "γιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* ἐπὶ συλ-
 λαβῇ, § 15.

Ibid.

- ὦς φάτ' Ἀθλιωαῖη· ὁ δ' ἐπέθειο, χαῖρε ᾧ θυμῷ.
 225 Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκὸν ἰκνέειτο· ἱερὸν δ' αἶψα
 ἦ δ' ἄρα τ' μὴ ἔλειπε, κυχήσας δ' Ἐκτορεα δῖον,
 Δηϊφώβῳ εἰκῆ δέμας καὶ ἀτειρέα φανύ.
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμύην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥθεῖ, ἥ μάλα δὴ σε βιάζετ' ὄγκυς Ἀχιλλεύς,
 230 Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσιν διώκων·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέωμν, καὶ ἀλεξώμεθα μύοντες.
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Δηϊφώβ', ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 Γυναιῶν, ὅς ἐκ ἑκάβῃ ἠδὲ Πριάμῳ τέκε παῖδας·
 235 Νῶν δ' ἔτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
 ὦς ἔτλης, ἡμεῖς ἔνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχεσσι ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 Ἥθεῖ, ἥ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 Λίσσονται· ἐξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 Αὔθι μένειν· (ποῖον γὰρ ὑποβρομέουσιν ἄπαντες)
 Ἄλλ' ἐμὸς ἐνδοθὶ θυμὸς ἐτείρετ' πένθει λυγρῷ.

Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gavisusque est animo:

225 Stetit autem fraxineæ hastæ ære-præfixæ innixus.

Hæc verò hunc quidem reliquit, affectuque est Hectorē nobilem,
 Deiphobo cum se assimulâset corpore & indefessâ voce.

Propè autem stans verbis alatis allocuta est:

“ Venerande frater, profectò admodum jam te urget celer Achilles,

230 “ Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:

“ Sed age jam stemus, & propulsemus manentes.

Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expeditè ciens Hector:

“ Deiphobe, profectò quidem mihi antea multò charissimus eras

“ Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:

235 “ Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,

“ Cùm sustinuisti meâ gratiâ, ut vidisti oculis,

“ Mœnibus egredi, cæteri verò intus manent.

Hunc autem rursum allocuta est deâ cæcia-oculis Minerva:

“ Venerande frater, profectò quidem multum pater & veneranda mater

240 “ Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum & sodales,

“ Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes:)

“ Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.

Ibid. — Διὸς ἀλγίστου.] Vide suprâ ad α', 202.

Ver. 225. — ἄρ'.] *Ue jufferat Minerva,*
ver. 222.

Ibid. — χαλκὸν ἰκνέειτο.] Χαλκῆς ἰχνησθῆναι. *Schol.*

Ver. 227. Δηϊφώβῳ εἰκῆ δέμας καὶ ἀτειρέα φανύ. Vide suprâ ad ε', 136.

Ver. 229, & 239. Ἥ δ' αἶψα.] Ὅτι τὸ
 “ εἰκῆ” ———— ὅτι ἰσχυρῶς

ἡσυχίᾳ (ἐπὶ τῇ νουίᾳ) πρὸς περισσύτερον ἀδελφόν. *Eustath.*

Ver. 231. — σέωμν.] Pronuntiabatur
 σῶμν. *Cod. Harleian.* σῶμν. Quod & ip-
 sum ferri possit. Vide suprâ ad λ', 348.

Ver. 235. — τιμήσεσθαι.] *Cod. Harleian.*
 τιμήσεσθαι. Quo modo & in uno MS scrip-
 tum repperit *Barnesius*.

Ver. 236. ὦς ἔτλης.] *Cod. Harleian.* ὦς
 ἔτλης.

Ver. 243,

- Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχόμεθα, μηδ' ἔτι δέρον
 Ἔσω Φειδωλὴν, ἵνα εἶδομαι, εἶπεν Ἀχιλλεύς
 245 Νῶϊ καὶ ἀπλείνας, ἔνερθε βροτόεντα φέρη
 Νῆας ὅππῃ γλαφυράς, ἥ κεν ῥᾷ δαυρὶ δαμείη.
 Ὡς Φαμύη, ἣ κερδοσυὴ ἠγήσατο Ἀθλιώη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὲν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερον προσέειπε μέλας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέϊ γέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ·
 Τρὼς περ ἄστυ μέγα Πελαίους δῖον, εἰδὲ πότε ἔτλιν
 Μῆιναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκε,
 Στήμηναι ἀνλία ῥεῖο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ὀπιδόμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 Μάρτυροι ἔσονται ἣ ὀπίσκοπρι ἀρμονιάων·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαῖλον αἰεκίω, αἶπεν ἐμοὶ Ζεὺς
 Δωὴ παμμονίην, ῥωὴ δ' ὑψυχλὴ ἀφέλωμαι·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκεῖ σε ῥυλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δ' ῥέζουσιν.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δαίμονι ἰδὼν προσέφη πόδας αἰκὺς Ἀχιλλεύς·

- “ Nunc verò adversi præsenti-
 bus-animis pugnemus, neque jam
 245 “ Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
 “ Nobis interfec-
 tis, spolia sanguinolenta referat
 “ Naves ad cavas, an tuâ hastâ dometur.
 Sic locuta, continuò astu præivît Minerva.
 Illi verò cum jam propè erant alter in alterum vadentes,
 Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expeditè-ciens Hector:
 250 “ Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut antea:
 “ Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui
 “ Expectare te ingruentem; nunc verò me animus impulit
 “ Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
 “ Sed agedum deos testes-faciamus; hi enim optimi
 255 “ Testes erunt & custodes pactorum:
 “ Non enim ego te immanitèr deturpabo, si mihi Jupiter
 “ Dederit victoriam, tuâmq; animam abstulero;
 “ At postquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,
 “ Cadaver Achivis reddam: sic & tu facito.
 260 Illum verò torvè intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;

Ver. 243, 284. —μεμαῶτε—μεμαῶτι.]
 Vide suprâ ad ε', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249. —κορυθαίολος.] Vide suprâ ad
 β', 816.

Ver. 250. —Πηλέϊ.] Al. Πηλέως. Quod
 & ferri possit; pronuntiando scilicet Παλῆς.
 Vide suprâ ad τ', 216.

Ver. 251. —ῥεῖο.] Ἐδωκόμην, ἰφθίμην.
 Schol.

Ver. 253. —ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.] Al.
 ἥ κεν ἐλάμην.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor o-
 pimis,

Aut leto insigni— Aë. X, 449.

Ver. 254. —θεὸς ὀπιδόμεθα.] Ὁμοίως
 ἐπὶ πλάσας ἢ μάρτυρας ἢ ἀποδείκναι σκοπεῖται.
 Schol.

Ver. 255. Μάρτυροι.] Vide suprâ ad ε',
 338.

Ver. 257. —παμμονίην.] Τὴν ἐν καὶ
 μονίᾳ νίκην, ὅ ὅτι ἐν μονομαχίᾳ. Schol.

Ver. 259. —ῥέζουσιν.] Al. ῥέξουσιν.

Ver. 260. —πόδας αἰκὺς Ἀχιλλεύς.] Si-
 militérque infrâ ver. 344. Vide suprâ ad
 ε', 58.

- Ἐκτορ, μή μοι, ἄλασε, ζωνημοσιῶας ἀγόρευε.
 Ὡς σὺκ ἔσι λέεσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστα,
 Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι Διαιμπερές ἀλλήλοισιν.
 265 Ὡς σὺκ ἔς' ἐμὲ καί σε φιλήμεναι, ἔτε τι νῶϊν
 Ὀρκια ἔσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεισούλια
 Αἵματι δάσαι Ἀρηαταλαῦ μένῳ πολέμισιν.
 Παντοίης ἀρείης μιμνήσκειο. νῦν σε μάλα χρεὶ
 Αἰχμητῶ τ' ἐμῆναι καὶ Θαρσαλέον πολέμισιν.
 270 Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθηνῆ
 Ἐλχέ ἐμῷ δαμάσσει. νῦν δ' αἰθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, ἔς ἑκτανες ἔλχει θυῶν.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐδ' δολιχόφρον ἔλχεται.
 Καὶ τὸ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλόατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 275 Ἐξέτε γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπιατο χάλκεον ἔλχεται.
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη. ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθηνῆ,

“Hæctor, nè mihi, æcerbissime, pacta memora.

“Ut non sunt leonibus & hominibus fœdera fida,

“Neque lupi & agni concordem animum habent,

“Sed hostili animo sunt perpetuò sibi-invicem :

265 “Sic non fas est me & te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis

“Fœdera erunt, antequàm utique alter stratus

“Sanguine satiârit Martem invictum bellatorem.

“Omnigenæ virtutis recordare ; nunc te admodùm oportet

“Hastâque acerrimum esse & audacem bellatorem.

270 “Non tibi est ampliùs effugium ; statim enim te Pallas Minerva

“Hastâ meâ domat : nunc verò simul omnes lues

“Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hastâ furens.

Dixit quidem, & vibratam emisit prælongam hastam :

Et hunc quidem ex adverso conspiciatus evitavit illustris Hæctor :

275 Subsedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,

Terræque infixæ est : evulsit verò eam Pallas Minerva,

Ver. 261. — ἄλασε.] Ἀλάθης, δὲνὰ καὶ ὑπερβυσα ἰσχυροῦς. Schol.

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες.] Sic apud Aristophanem :

Οὐ γὰρ πῶ τῷ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν

ὁμιλεῖν. λῆξαι, πρὶν καὶ λύκοι οἷν ὑμῶναι.

Pax, ver. 1075.

Similitèr & apud Horatium ;

Lupis & agnis quanta sortitò obtigit,

Tecum mihi discordia est. Epod. IV, 1.

Ibid. — ἄρνες.] Al. ἀνδρες.

Ver. 265. — φιλήμεναι.] Vide suprâ ad ὕ, 304.

Ibid. — ἔτε τι.] Al. ἔθι τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρείης μιμνήσκειο.]

Verte omnes tete in facies ; & contrahe quicquid

Sive animis, sive arte vales —.

Æn. XII, 891.

Ver. 270. Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita ex duobus MSS edidit Barnesius. Al. Οὐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξ.

Ver. 271. — δαμάσει.] Al. δαμάσει.

Ibid. — νῦν δ' αἰθρόα.] Al. νῦν αἰθρόα.

Ibid. — ἀποτίσεις.] Vide suprâ ad ὄ, 373 & ad ἰ, 508.

Ver. 274. αἶψα ἰδὼν ἠλόατο.] Vide suprâ ad ὕ, 404.

Ver. 275. Ἐξέτε γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπιατο.]

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta.

Æn. X, 522.

Ver. 276. — ἐπάγη.] Vide suprâ ad ὕ, 185.

Ibid. & ver. 286. — ἤρπασε — κομίσαι.] Vide suprâ ad ὄ, 140.

B b

Ibid.

- Ἀψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδυ, λάθε δ' Ἑκτόρα, ποιμνία λαῶν.
 Ἑκτώρ ᾧ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
 Ἥμερόεις, εἰ δ' ἄρα πά τι, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀχιλλεύς,
 280 Ἐκ Διὸς ἠείδεις τ' ἐμὸν μῦθον, ἦτοι ἔφης γε·
 Ἀλλά τις ἀρίστης κ' ὀπίκλοπ' ἐπλεο μύθων,
 Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μύε' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φάγονι μελαφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
 Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι Διὶ σήθεσφιν ἔλασον,
 285 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νυῦ αὖτ' ἐμὸν ἔχ' ἄλθαι
 Χαλκσον, ὡς δὴ μιν σφ' ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο·
 Καί κεν ἐλαφρότερόν πολεμὸν Τρώεσσι γήοιτο,
 Σείο καλαφθιμνίοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 Ἥ ῥα, κ' ἀμπεπαλὼν προΐε δολιχόσκιον ἔχ',
 290 Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον ζάκ', εἰ δ' ἀφάμαρτε·
 Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη ζάκ' δόρυ· χῶσατο δ' Ἑκτώρ,
 Ὅτι ῥά οἱ βέλ' ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυσε χειρός·
 Στῆ ᾧ καίηφῆσας, εἰ δ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔχ'.

Achillique reddidit, latuitque Hectorum, pastorem populorum.
 Hector verò allocutus est eximium Pelidem :

- “ Aberrāsti, nec dum utique, diis similis Achille,
 280 “ Ex Jove nôras meum fatum ; dixisti certé :
 “ Sed quidam loquax & subdolanus es verbis,
 “ Ut tui præ metu animorum virtutisque obliviscerer.
 “ Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,
 “ Sed rectâ-tuenti animis-præsentibus per pectora adige,
 285 “ Si tibi dedit deus : nunc vicissim meam hastam evita
 “ Æream ; utinam jam tuo in corpore totam recipias :
 “ Tum certè levissimum bellum Trojanis esset,
 “ Te interfecto : tu enim ipsis perniciēs maxima.
 Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
 290 Et percussit Pelidæ medium scutum, neque aberravit :
 Longè verò excussa est scuto hasta : Iratus autem est Hector ;
 Quòd sibi talum velox irritum evolāisset è manu :
 Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam :

Ibid. — ἀνὰ δ' ἔρπασσε Παλλὰς Ἀθλῶν,
 Ἀψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδυ.]

Procurrit, fratrique ensē Dea Daunias
 reddit. *Æn.* XII, 785.

Ver. 280. ἠείδεις.] *Al.* ἠείδεις.

Ver. 281. — ἀρίστης.] Ἀπρητισμῶν· ἢ
 ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἀρίτετος ἀλκῆς τε, δεινός.
Schol.

Ibid. — ὀπίκλοπ'.] Παραλογιστικὸς, ἀπα-
 τειῶν, διὰ λόγον κλέπτειν ἢ ἀλήθειαν εἰδώς.
Schol.

Ibid. — μύθων.] *Al.* μύθος, & μύθος.

Ver. 282. — μύε' ἀλκῆς τε.] *Barnesius*
 legendum conjicit, μύε' ἀλκῆς τε. Sed ni-
 hil opus.

Ibid. — λάθωμαι.] *Al.* λαθόμεναι.

Ver. 283. Οὐ μὲν μοι φάγονι μελαφρένῳ
 ἐν δόρυ πήξεις.] Τέτις ᾧ ἔφης οἱ Ἀχαιοὶ
 ζήλωται· παρ' οἷς καὶ ἦν θέμις ὥς τε τυχόν
 ἀνδρὶ νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Es-*
satib.

Ver. 285. — ἄλθαι.] *Al.* ἄλθαι.

Ver. 288. — καλαφθιμνίοιο.] De hujusmo-
 dis profodiâ, vide suprà ad β', 43 ; & ad α',
 309, & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά.] *Quod scilicet —*

Ver. 293. Στῆ ᾧ καίηφῆσας.]

Cunctaturque metu —

Nec quo se eripiat, nec quâ vi tendet in
 hostem ;

Nec currus usquam videt, aurigamque
 sororem, *Æn.* XII, 916.

Ver. 297.

Δηϊφობον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὖσας,
 295 Ἥ, τεέ μιν δόρυ μακρὸν · ὃ δ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἐκίωε δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε ·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν ·
 Δηϊφობον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρῆναι ·
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν τείχεϊ, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθηνῆ.
 300 Νῦν δ' ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, εἰδὲ τ' ἀνδάν ·
 οὐδ' ἀλέη · ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλιον ἦεν
 Ζηνὶ τε, ἔ Διὸς υἱεὶ Ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 Πρόφρονες εἰρύαζον · νῦν αὖτέ με μοῖρα κίχάνει ·
 Μὴ μὰν ἀσπυδαί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 Ἄλλὰ μέγα ῥέξας τι ἔισομύοισι πυθέσθαι.
 ὦς ἄρα φωνήσας, εἰρύσαστο φάσσανον ὀξὺ,
 Τό οἱ ἐπὶ λαπάρῳ τέτατο μέγα τε, σιβαρόν τε ·
 Οἴμησεν δ' αἰεὶς, ὥς' αἰετὸς ὑψιπέτης,

Deiphobum verò vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
 295 Poscebat eum hastam longam; is verò neutiquam illum prope erat.
 Hector autem sensit suo in animo, dixitque:
 “ Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt:
 “ Deiphobum enim ego putabam heroem adesse;
 “ Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
 300 “ Nunc autem propè mihi mors exitialis, nec jam longè;
 “ Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
 “ Jovique, & Jovis filio longè-jaculanti; qui tamen me antea
 “ Propenso-animo è-periculis eripuerunt: nunc verò me fatum assequitur:
 “ Haud tamen ignavitè saltem & ingloriè perierim,
 305 “ Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo.
 Sic fatus, strinxit ensē acutum,
 Qui ei ad latus pendebat magnúsque, valdúsque;
 Impetum autem dedit conversus, velot aquila altivolans,

Ver. 297. — ἦ μάλα δὴ.] Vide supra ad
 ξ', 433.

Ver. 301. — πάλαι τό γε φίλιον ἦεν Ζηνὶ.
 Τῷ τε, διανοίῃ ἐμὲ ἀλσεῖν, τὸ ἀνδάντι θεοῖς
 φίλιον ἦν· ἀλλὰ νῦν ἐκ ἐστὶ φίλιον. Schol.
 MSS. apud Barnesium.

Ibid. — τό γε.] Al. τῷ τε.

Ver. 302. — Ἐκηβόλῳ.] Vide supra ad δ',
 43, & 75.

Ibid. — οἳ με πάρος γε.] Cod. Harleian.
 αἳ με πάρος γε.

Ver. 303. — εἰρύαζον.] Scholiastes legit εἰ-
 ρύαζον, exponitque εἰρύαζον, ἰσχυρῶς. Quo mo-
 do meliùs constabit Temporum ratio. Vide
 supra ad δ', 37 & 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπυδαί γε.]

—————nunquam—————moriemur inulti.
 Æn. II, 670.

Ver. 305. — μέγα ῥέξας.] Quâ ratione,
 μέγα, hîc ultimam producat; item ἐπὶ &

τέτατο, ver. 307; & διὰ, ver. 309; & ἀ-
 νδάν, ver. 314; vide supra ad α', 51.

Ver. 306. — εἰρύαζον.] Barnesius in uno
 MS scriptum repperit εἰρύαζον. Minus rectè.
 Antepenultimam enim corripit. Vide supra
 ad π', 781.

Ver. 307. Τό οἱ.] Pronuntiabatur, ut o-
 pinor, Τὼ οἱ. Al. Τό ῥῃ οἱ. Vide supra ad
 π', 228.

Ibid. — τέτατο.] Barnesius inter Varias
 Lectiones rettulit τέτατο; Quo modo non
 constaret Temporum ratio. Vide supra ad
 φ', 352; & ad α', 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δ' αἰεὶς, ὥς' αἰετὸς.]
 Qualis ubi, aut leporem, aut candenti
 corpore cycnum

Sustulit alta petens pedibus Jovis armi-
 ger uncis;

Quæsitum aut matri multis balatibus
 agnum

- Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε Διφ' νεφέων ἐρεβεννῶν,
 310 Ἀρπάξων, ἣ ἄρ' ἀμαλῶν, ἣ πῶκα λαῖων.
 Ὡς Ἐκίωρ οἴμῃσε τινάσσαν Φάσσανον ὀξύ.
 Ὀρμήθη δ' Ἀχιλῶς, μέγ' ἔμπλησατο θυμὸν
 Ἀγρίῃ· πρόσθεν ᾗ λακτὶ σέρνοιο κάλυψε
 Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένθε Φαινή,
 315 Τέτραφάλῳ, καλαὶ ᾗ πελοσείοντ' ἔθειραι
 Χρῦσαι, αἷς Ἡφαίστῳ ἱλ' λόφον ἀμφὶ θαμνείας.
 Οἷόν δ' αἵ γ' εἴσι μεί' ἀσέροισι κυκτὸς ἀμοιβῶν
 Ἐσπερῶν, ὅς κάλλιπ' ἐν ἔργῳ ἴσα' αἵ γ'·
 Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκε' ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 Πάλλεν δεξιερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορ δῖον,

- Quæ descendit in campum per nubes obscuras,
 310 Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem :
 Sic Hector impetum dabat vibrans enseni acutum.
 Irruit & Achilles, irâque sibi implevit animum
 Atroci ; scutum verò pectori prætendit
 Pulchrum, artificiosè factum : galeâ autem nutabat fulgidâ,
 315 Quatuor-conos-habenti ; pulchræque notabantur concussæ comæ
 Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
 Qualis verò stella procedit inter stellas nocte intempestâ
 Hesperus, quæ pulcherrima in cælo posita est stella :
 Sic à cuspide suigor emicabat peracutâ, quam Achilles
 320 Vibrabat dexterâ, struens malum Hectori nobili,

Martius à stabulis rapuit Iupus. Undique clamor

Tollitur ———— *Æn.* IX, 563.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum “ *παρρηνὲς splendor am- bonum est.*” *Lib.* V, cap. 12.

Ver. 308. Οἴμῃσιν ᾗ ἀλείς.] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, “ *Οἴμῃσιν δ' ἰ ἀλείς.*”

Ibid. — ἀλείς.] Ἀθροῖον ἑαυτὸν συγρέ- φ'· οἱ γὰρ ἑαυτὰς εἰς δρόμον δύντες, συγρέ- φον· ὡς ἔ' αἰετοί. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 310. — ἄρ' ἀμαλῶν.] *Al.* ἄρ' ἀμα- λῶν· notante *Eustathio*.

Ver. 312. — ἐμπλήσατο θυμὸν.] *Animum* sibi ipse implevit. Vide suprâ ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίῃ· πρόσθεν ᾗ.] Vide suprâ ad δ, 24, & 66 ; & ad φ', 318. “ *Mi- rum autem (inquit Barnesius) Artificium* “ *Metri*, rem s: passionem notantis ; cùm “ enim *Achilles* iram penè efferatam expri- meret, — subitò *Dactyli* rapiditatem si- stens, *Herois* curam & prudentiam clypeo “ se tutando depingit, Ἀγρίῃ· πρόσθεν ᾗ “ σάκῳ.” Vide suprâ ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν ———

καλαὶ ——— καλὸν ——— Καλῶ.] Vide suprâ ad β, 43.

Ver. 315. — πελοσείοντ'.] *Cod. Harleian.* πελὶ σείοντ'. Quod eodem modo pronuntian- dum. Vide suprâ ad α', 51.

Ver. 316. Ἡφαίστῳ ἱλ'.] Vide suprâ ad π', 762.

Ver. 317. Οἷόν δ' αἵ γ'·.]

Qualis ubi Oceanipertusus Lucifer undâ,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit
 ignes,

Extulit os sacrum cælo ———

Æn. VIII, 589.

Vide suprâ ad *ver.* 26.

Ver. 319. — ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς Πάλλεν.] Cunctanti telum *Æneas* fatale con- sciat,

Sortitus fortunam oculis ———

Æn. XII, 919.

Ver. 321. Εἰσορῶν χεῖρα καλὴν, ἐπὶ ἡ- ξέει μάλισσά.]

——— partes rimatur apertas,

Quà vulnus letale ferat ———

Æn. XI, 748.

Ibid. — ὅπῃ ἡξέει μάλισσά.] “ *Ὅπῃ χεῖ- ρεν ἡ αἰχμή.*” *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 324.

- Εἰσορόων χροά καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλισα.
 Τῇ δ' ἢ ἄλλο τὸσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τέρχη,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίβῳ ἐνάριξε καλακίᾳς.
 Φαίνετ' δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 325 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκισθ' ὀλεθρῷ.
 Τῇ δ' ὅπῃ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔλχει δῖθ' Ἀχιλλεύς.
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένθ' ἤλυθ' ἀκῶκῃ.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 Ὅφρα τί μιν προλείποι ἀμειβόμενθ' ἐπέεσσιν.
 330 Ἡεπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπύξατ' δῖθ' Ἀχιλλεύς.
 Ἐκτορ, ἀτάρ περ ἔφηθα, Πάτροκλῃ ἐξεναρίζων,
 Σῶς ἔασεθ', ἐμὲ δ' εἰδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα.
 Νήπιε, τοῖο δ' ἀνδρὸς ἀοοσητὴρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 335 Ὅς τοι γένατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κωῖες ἢ δ' οἴωνοι

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimé.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,

Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi;

Apparebat autem ea pars, quâ claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,

325 Gutturis, ubi animæ citissima perniciēs:

Hæc in eum ardenti-animo-latus ferit hastâ nobilis Achilles;

E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:

Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,

Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.

330 Cecidit autem in pulveribus; & super eum gloriatus est nobilis Achilles:

"Hæctor, at aliquandò putabas, Patroclum interfectum spolians,

"Salvum te fore, me autem nihil veritus es ultorem abicentem:

"Stulte, hujus enim seorsum ultor longè fortior

"Navibus in cavis ego post relictus eram,

335 "Qui tibi genua solvi: Te quidem canes & alites

Ver. 324. Ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέγ' αἱ καλακίαι σιμάπ-
 τισι, δείκνυσσι τ' αὐχένα δὸπ' ὃ ὤμων.
 Schol.

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε.] Ὁ γεμα-
 μακίς Πάτροκλῳ σιμωζάνται [ἴση] πρὸς
 τὸν Ὀμήρου ὅτι τ' αὐτὸς τροφὴς ὁ εἰμαχῶς ἀγ-
 γῆσι, τ' ὃ ἀνδράματ' βεγγῶν, ὅνα σ-
 φάρατον ἐκάλον οἱ παλαιοί. Διὸ δ' αὖτ' μεγαλο-
 φῶν, ἐρυσφάρατος ἐπονομαζέται εἰσέθασιν.
 Εἰπὼν ἔν ὅτι τ' Ἐκτορ· ὁ Ἀχιλλεύς ἤλασε
 "Λαυκανίῳ ἵνα τε ψυχῆς ὤκισθ' ὀλεθρῷ,
 "Οὐδ' ἄρ' ἀσφάρατον," ὅνα φωνῆς ἰδιῶν ὅχι τὸν
 ἢ ἀνδράματ', τ' ὃ Λαυκανίῳ ἐσέθηκε. Plu-
 tarch. Sympotic. Lib. VII, Probl. 1.

Ibid. — Λαυκανίης.] Al. Λαυκανίης. Quo
 modo & legisse videtur Plutarchus loco jam
 citato. Al. Λαυκανίη & Λαυκανίῳ.

Ver. 326. Τῇ δ' ὅπῃ.] Εἰδ', inquam —.

Ibid. — μεμαῶς.] Cod. Harleian. με-
 μαῶν.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἀν-
 τικρὺ, hîc ultimam producat; item ἀμειβό-
 μενθ', ver. 329; & Πείραμθ', ver. 352;
 & μιν, ver. 361; vide supra ad α', 51.

Ibid. — ἤλυθε.] Vide supra ad ὁ, 454;
 & ad α', 37.

Ver. 328. — ἄρ'.] Ut ex tali vulnere fieri
 verisimillimum erat —.

Ibid. — ἀπ' ἀσφάρατον.] Al. δὸπ' σφάρατον.

Ibid. — μελίη τάμε χαλκοβάρεια.] Al. με-
 λίη τάμε χαλκοβάρεϊα.

Ver. 330. — ἐν κονίῃσ'.] Vide supra ad
 γ', 508.

Ver. 331. — ἔφηθα.] Cod. Harleian. ἔφης.
 Quo modo & in uno MS scriptum repperit
 Barnesius.

Ver. 333. & 368. — ἀνδρὸν.] Vide su-
 præ ad α', 349.

Ver. 335. — σὲ μὲν κωῖες ἢ δ' οἴωνοι· Ἐλ-
 κήσουσ'.] Vide supra ad π', 836.

Ἑλκίσουσ' αἰκῶς, τ' ἣ κλειῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς, & γένων, (ῶν τε πατήων,

Μή με ἔα πρὸς νηυσὶ κυῖας καταδάψαι Ἀχαιῶν.

340 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε αἶψα, χρυσὸν τε δέδεξο,

Δῶρε, τὰ τοι δώσασσι πατὴρ & πότνια μήτηρ.

Σῶμα ἣ οἶκαδ' ἐμὸν δόμῳ πάλιν, ὅφρα πυρὸς με

Τρῶες ἢ Τρώων ἄλοχοι λευλάχῃσι θανόντας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

345 Μή με, κύον, γένων γυνάξω, μηδὲ πατήων.

Αἱ γάρ πως αὐτὸν με μύθη & θυμὸς ἀνείη

ὦ μὲν ἀπολαμνόμενον κρέας ἐδόμεναι, οἷά μ' ἔορσας.

ὦς γὰρ ἔσθ', ὅς τις γε κυῖας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.

Οὐδ' εἴ πεν δεκάκισ τε & εἰκοσινήρ' ἀποινα

350 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄλσους, ὑπόχων) ἣ & ἄλλα.

Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσαο δ' ἀνώγοι

“ Lacerabunt turpiter, illi verò exequias-facient Achivi,

Illum verò languens allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector :

“ Supplex-oro, per animam, & genua, tuóque parentes,

“ Nè me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum :

340 “ Sed tu quidem æsque abundè, aurumque accipe,

“ Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater :

“ Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me

“ Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.

Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles :

345 “ Nè me, canis, per genua supplex-precare, neque per parentes.

“ Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor & animus stimulet,

“ Crudas dissecantem tuas carnes comedere, cum talia in me fecisti :

“ Adeò non est, qui tuo utique canes capite arceat :

“ Nè quidem si deciesque & vicies tanta dona

350 “ Appenderint huc adducentes, promiserint etiam & alia :

“ Nec si te ipsum auro compensare velit

Ver. 336. Ἑλκίσουσ'.] Al. Ἑλκύνουσ'.

Ibid. — αἰκῶς.] Hinc fortè vox Latina,
Saucius. Al. αἰκῶς. Malè.

Ver. 338. Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς.]

Ille, humilis supplexque, oculos dex-
tramque precantem

Protendens —————

————— miseri te siqua parentis

Tangere cura potest, oro (fuit & tibi
talis

Anchises genitor) Dauni miserece se-
nectæ;

Et me, seu corpus spoliatum lumine
mavis,

Redde meis ————— Æn. XII, 930.

Unum hoc, per, siqua est victis venia
hostibus, oro;

Corpus humo patiare regi. ———

Æn. X, 903.

Ver. 344—355. Τὸν δ' ——— Τὸν ἣ.] Vi-
de suprà ad α', 57; & ad θ', 160. Malè
Barnesius, Τόνδ' ——— Τόνδε.

Ver. 345. — κύον.] κυων.

Ver. 346. — ἀνείη.] Al. ἀνείη.

Ver. 347. — ἀπολαμνόμενον.] Al. ἀπολαμ-
νόμενον. minùs rectè. Vide suprà ad ι',
707.

Ver. 349. — εἰκοσινήρ'.] Εἰκοσιπλασί-
ονα, εἰκοσάκις ἐξισόμενα τῇ τ' σάμα. ——— σάμα
εἶα. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἔστιν. Schol.

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄλσους.] Vide
suprà ad ι', 745.

Ibid. — ὑπόχων).] Al. ὑπόχων).

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύ-
σαο δ'.]

- Δαρδανίδης Πρίαμος· ἔδ' ὥς σέ γε πόντια μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσῃ, ὅν τέκεν αὐτὴ,
 Ἀλλὰ κινέες τε ἔοῖωνοι καὶ πάντα δάσου].
 355 Τὸν ἧ καὶ αἰθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ἦ σ' εὖ γινώσκων προΐόσομαι, ἔδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἢ γὰρ σοὶ γε λιδήρετο ἐνδοθι θυμός·
 Φράζεο νῦν, μή τοι τι θεῶν μνώϊμα γήωμαι
 Ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 360 Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πλάμῃ αἰδόσδε βεβήκει,
 Ὅν πότμον γοόωσα, λιπῶσ' ἀδρόϊητα καὶ ἡβίω.
 Τὸν καὶ τιθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 365 Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ

- “ Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater
 “ Impositum lectis deslebit, quem peperit ipsa;
 “ Sed canesque & alites totum discerpent.
 355 Illum verò jam-moriens allocutus est pugnam expeditè-ciens Hector:
 “ Profectò te probè noscens præsenti, neque sanè eram
 “ Persuasurus; certè enim tibi utique ferreus intus animus:
 “ Confidera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ causa sim
 “ Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
 360 “ Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
 Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
 Anima verò ex artubus volans ad orcum descendit,
 Suam sortem lugens, relicto vigore & juventâ.
 Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles:
 365 “ Τὴν Μοῖρην: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

σαδ.] Οὐδ' ἡ χρυσὴ σαθμίσσαδ' θελήσῃ πε
 εἶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσαδ' γὰρ νῦν, τὸ ζυ-
 γισαῖναι. Schol.

Ibid. — ἐρύσαδ'.] Ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τὸ ζυ-
 γισ. Porphyg. Quæst. Homeric. 25.

Ver. 352. — ἔδ' ὥς σέ γε πόντια μήτηρ.]

non te optima mater
 Condēt humi, patriove onerabit mem-
 bra sepulcro;

Alitibus linquere feris — Æn. X, 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προΐόσομαι.]

Καλῶς γινώσκων καὶ προεῖπεν ταῦτά σοι λέγω·
 μάστιγι, καὶ γὰρ σὺ πείθῃ. Schol.

Ibid. — γινώσκων.] Al. γινώσκων. Quod
 perinde est. Vide suprā ad φ', 529.

Ibid. — προΐόσομαι.] Al. πρὸς τι ὁδο-
 μαί.

Ver. 357. — ἐνδοθι.] Al. ἐν φρεσί.

Ver. 358. — μή τοι τι θεῶν μνώϊμα γήω-
 μαι.] Μὴ σὺς τῶν θεῶν βλάβης αἰτίας σὺ
 πάσῃ. Schol.

Ver. 359. — ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος
 Ἀπόλλων.]

Phœbe —————
 Dardana qui Paridis directā tela manus-
 que

Corpus in Æacidæ — Æn. VI, 56.
 Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων.] Vide suprā
 ad π', 856.

Ibid. — βεβήκει.] Vide suprā ad π', 751;
 & ad α', 37.

Ver. 363. Ὅν πότμον γοόωσα.] Vide su-
 prā ad π', 857.

Ibid. — ἀδρόϊητα.] Cod. Harleian. ἀνδρο-
 τῆτα. Atque ita in duobus MSS reperit
 Bænesius. Vide suprā ad π', 357.

Ver. 364. — τιθνηῶτα.] Vide suprā ad
 ν', 46. Al. τιθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ.]

Nunc morere; ast de me Divûm pater
 atque hominum rex

Viderit. ————— Æn. X, 743.

Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῇσι νεώμεθα, πόδες δ' ἄγωμεν·
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἥπιόν μιν ἔκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες καὶ ἄστυ, θεῶν ὥς, ἀχεύοντο.

395 Ἡ ῥα, καὶ ἔκτορα δῖον αἰετρία μῆδελο ἔρτα·
 Ἀμφότερων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἔς (φυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέας δ' ἐξῆπλεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθ' ἔασεν·
 Ἔς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τάχε' αἰέεας,
 400 Μάσιξέν ῥ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε παύεσθαι·

“ Naves ad cavae redeamus, & hunc ducamus :

“ Retulimus magnam gloriam : interfecimus Hectora nobilem,

“ Cui Trojani per urbem velut deo, vota faciebant.

395 Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera :

Amborum retrò pedum perforavit tendines

Ad talum usque à calce, bubuláque innexit lora,

De currúque ligavit ; caput verò trahi sivit :

Currúque conscenso, & inclytus armis in eum elevatis.

400 Scuticá percussit equos, ut inirent-cursum ; ii autem non invití volabant :

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti.

Æn. X, 738.

Ὅτι ἔ μόνον συμπόλαι ἢ σάλαι Μαιναί, ἀλλὰ καὶ οἱς θριώες καὶ οἱς θριάμβες. Παιᾶνες μὲν, καὶ μὲν καὶ ἀφῆμαι ἦσαν. — Δύο δὲ Παιᾶνας ἦδεν αἱ Παλαιῶν, καὶ μὲν πρὸς τὴν μάχην τῇ Ἀργείᾳ καὶ ἡ, μὲν καὶ σάλαμον, τῇ Ἀπόλλωνι· τῶτον δὲ μὲν καὶ νίκην τῇ Ἀπόλλωνι ἦδεν Ἀχιλλεύς. Schol. MSS apud Barnesium.

Ver. 393. Ἡράμεθα μέγα κῦδος.]

Maxima res effecta, viri ; —

———— hæc sunt spolia, & de rege superbo

Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est. Æn. XI, 14.

Porro conjicit Barnesius Distichon hoc, “ Ἡράμεθα — ἀχέωντο,” Achilles fuisse Pæana ; vel Chorum à toto exercitu repetitum.

Ver. 394. — ἀχέωντο.] Vota facere solabant. Vide suprâ ad γ', 84 ; & ad β', 221.

Ver. 395. — αἰετρία μῆδελο ἔρτα.] Vide infrâ ad ψ', 176.

Ibid. — μῆδελο.] Al. μῆσαλο.

Ver. 396. Ἀμφότερων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε.]

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento

Pulvere, pesque pedes trajectus lora tumentes. Æn. II, 272.

Ibid. — τένοντε.] Dionysius Halicarnassensis περὶ Ἰουδαίας § 18, legit τένοντας.

Ver. 397. Ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀντὶ τῆς,

ὁπὸ σφυρὸν ἐκ πτέρνης. Schol. Malè omnino. Quidni enim & scribere potuisset Homerus (si id dicere voluisset) “ Ἐκ σφυρὸν ἐκ πτέρνης.”

Ibid. — βοέας δ' ἐξῆπλεν.] Cod. Harleian. βοέας ἐξῆπλεν.

Ver. 398.] Ἐκ δίφρου δ' ἔδωκε. Ὁ δὲ Καλλιμάχος φασὶν ὅτι παλαιὴν ἔστι Θετταλὸς τὸς τῷ φιλόδοξον φονίας σύριον περὶ τὸς τῷ φονεῖται τὰ φονίας. Schol.

Ibid. — ἔασεν.] Similitérque infrâ ver. 416, ἔασασι. Vide suprâ ad γ', 42. Malè Barnesius ; ἔασον — ἔασασι.

Ibid. — κάρη δ' ἔλκεσθ' ἔασεν.]

———— huic cervixque comæque trahuntur

Per terram ————— Æn. I, 481.

Ver. 399. Ἔς δίφρον δ' ἀναβάς &c.] Virgilius Hectoram ter circa Trojam raptatum refert :

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. Æn. I, 487 ;

Verum ejus rei non meminit Homerus. Ter quidem circa urbem vivum Hectoram fugisse narratur Achilles suprâ ver. 165 hujus libri : hoc in loco interfectum & à carru ligatum ad naves trahere dicitur ; (Vide ver. 465 :) iterumque infrâ α', 18 ter circa Patrocli sepulchrum traxisse dicitur : at circa urbem raptasse nusquam memoratur. Uti observavit Barnesius.

Ver. 400. Μάσιξέν ῥ' ἐλάαν.] Dionysius Halicarnassensis loco jam citato legit, Μάσιξέν δ' ἐλάαν.

Ibid. αἰετρία.] Cod. Harleian. αἰετρία.

Τῷ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλλον· ἄμφι δ' χαῖν
 Κυάνεαι πύλοναίλο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 Κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δ' Ζεὺς δυσμήνεος
 Δῶκεν ἀεικίσαδ' ἢ ἐν παλῆϊδι γαίῃ·

405 Ὡς δ' μὲν κινόνιτ' κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
 Τίλλε κόμην, ὅπῃ δ' λιπαρῶν ἔριψε καλύπτριν
 Τηλόσε· κώκυσεν δ' μάλα μέγα, παῖδ' ἰσιδῶσα.
 Ὡμωξεν δ' ἐλεεινὰ παῖνερ φίλον, ἄμφι δ' λαοὶ
 Κακὴν τ' εἶχοντ', εἰ οἰμωγῇ κ' αἶψα·

410 Τῷ δ' ἡ μάλισ' αἶψ' ἔλω ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα
 Ἴλιον ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἀκρης,
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλκῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλῶν Δαρδανιάων·

Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
 Cyanææ terræ admovebantur, caputque totum in pulveribus
 Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
 Dederat deturpandum ipsius in patriâ terrâ:

405 Sic hujus quidem pulvere sædabatur caput totum: tum verò mater
 Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
 Procul: ejulatúmque edidit admodum altum, filium intuita.
 Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circumque populi
 Ejulatúque tenebantur, & lamentis per urbem:

410 Huic autem maximè erat simile, ac si tota
 Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
 Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
 Egredi cupientem portis Dardaniiis:

Ver. 401. — ἄμφι δ' χαῖν] Κυάνεαι πύ-
 λοναίλο.]

— ὥς ὅτε γαῖα δ' ἐρανὸς δ' εὐρὺς ὑπερθεῖν
 Πύλοναίλο. — Hesiod. Theogon. ver. 702.

Ver. 402. Κυάνεαι.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. — πύλοναίλο.] Al. πύμπλοναίλο. Quam
 lætionem & præfert Barnesius. Synesius au-
 tem, notante itidem Barnesio, citat πύφ-
 λοναίλο.

Ver. 404. — ἀεικίσαδ' ἢ.] Vide suprâ ad
 γ', 26.

Ver. 405. — κινόνιτο.] Vide suprâ ad φ',
 352; & ad δ', 492. Al. κινόνισο.

Ver. 406. — δ' λιπαρῶν.] Quâ ratione
 vox, δ', hic producatur; item μάλα, ver.
 407; & μόλις, ver. 412; vide suprâ ad α',
 31.

Ver. 407. — κώκυσεν.] Vide suprâ ad σ',
 37.

Ver. 410. Τῷ δ' ἡ μάλισ' αἶψ' ἔλω ἐναλίγκιον.]
 Non aliter quam si immixtis ruat hosti-
 bus omnis

Carthago, aut antiqua Tyros; flam-

maque furentes

Culmina perque hominum volvantur
 perque Deorum Æn. IV, 669.

Quo de loco Macrobius; "A majore (in-
 "quit) negaverunt quidam rem augeri
 "posse. Sed elegantèr hoc circa Didonem
 "Virgilius induxit: dixit enim non mino-
 "rem luctum fuisse ex unius morte, quam
 "si tota urbs, quod sine dubio esset majus,
 "ruisset. Et Homerus idem fecit:

" — — — — — ὥς εἰ ἅπασα

" Ἴλιον ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ'
 " ἀκρης."

Saturnal. Lib. IV, cap. 6.

Ibid. — ὥς εἰ.] Ita Barnesius. Vulgg.
 εἰσι.

Ver. 411. — σμύχοιτο.] Al. σμύχοντα.
 Quo modo legit & Macrobius loco jam ci-
 tato.

Ibid. — κατ' ἀκρης.] Vide suprâ ad ε',
 557.

Ver. 412. μόλις.] Al. μόλις.

Ver. 413, 432. — μεμαῶτα — — — — — ὅστις
 θνήσκει.] Vide suprâ ad γ', 46.

Ver. 416.

- Πάντας δ' ἐπιλάνθαι, κυλινδόμενθ' ἤ κόπρον, *η*;
 415 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον·
 Σχέοιτε, φίλοι, καί μ' οἷον εἰσάϊε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθούλα πόλινθ', ἐκείθ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν·
 Λίσσομαι ἄνδρα τῷτον αἰτάσθαι, ἔβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσετο, ἥδ' ἐλεήσει
 420 Γῆρας· ἣ δέ νυ τῶδε πατήρ τοιόσδε τέτυκτο
 Πηλεΐς, ὅς μιν ἐτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γρόεον
 Τρωσὶ· μάλισσά δ' ἐμοὶ πρὸ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
 Τόσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκλανε τηλεθάνους·
 Τῶν πάντων ἔ τώσον ὀδύρομαι, αἰχρύνόμεός περ,
 425 Ὡς ἐνός, ἔ μ' ἄχθ' ὅξυ καλοῖσετο αἰδῶτο εἶσα,
 Ἐκλόνθ'· ὡς ὅφελεν θανέει ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 Τῷ κε κορεσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένη τε,
 Μήτηρ δ', ἥ μιν ἐτικτε δυσάμμορον, ἥδ' ἐγὼ αὐτὴς.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δ' ἑνέαχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινῶ ἐξήρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθῶσα,

Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,

415 Nominatim compellans virum quemque:

“ Abstinete, amici, & me solum finite, solliciti licet,

“ Egressum urbe ire ad naves Achivorum:

“ Supplicabo viro huic pernicioso, violentiâ-effraeni,

“ Si fortè ætatem revereatur, atque misereatur

420 “ Senectutis: etenim & huic pater talis est

“ Peleus, qui ipsum genuit & nutrit, perniciem futurum

“ Trojanis; maximè autem mihi prae omnibus dolores fecit:

“ Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:

“ De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,

425 “ Quantum uno, de quo me dolor vehemens conceptus deferet ad ortum,

“ Heclore: Utinam obiisset inter manus meas:

“ Sic enim satiati fuissetis flentisque, lugentisque,

“ Matérque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse.

Sic dixit flens: adgemebant autem cives.

430 Inter Troadas verò Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum:

“ Fili, ego misera carnem vivam, gravia passa,

Ver. 416. —κηδόμενοι περ.] Cod. Harleian. κηδόμενον περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἄνδρα.] Al. Λίσσομαι ἄνδρα.

Ver. 420. —ἣ δέ νυ τῶδε πατήρ.] Vide infra ad α', 486.

Ibid. —δὲ.] Cod. Harleian. γέ.

Ibid. —τοιόσδε.] Vide supra ad υ', 357.

Ibid. —τέτυκτο.] Similitérque infra ver. 450; Vide supra ad γ', 736; & ad α', 37.

Ver. 423. —ταλάνους.] Al. ταλάνων-
 τας.

Ver. 424. —αἰχρύνόμεός.] Similitérque infra ver. 453, Πήλυ.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 427. —κορεσάμεθα.] Vide supra ad τ', 167; & ad ver. 33, hujus libri.

Ver. 429—437. Ὡς ἔφατο κλαίων.—Ὡς ἔφατο κλαίον.]

Sic fatur lacrymans. —Æn. VI, 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ.] Scholiasta citat Ἐκλόν, τέκνον ἐμόν.

Σεῖ δ' ἀποθνήσκειωτο; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
Εὐχολὴ καὶ ἄστυ πελίσσεται, πᾶσι τ' ὄνειρα
Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι καὶ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
435 Δειδέχεται· ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐὼν; νῦν αὖ θάνατόν ἐ μοῖρ' ἐκίχον.
Ὡς ἔφατο κλαίον· ἄλοχός δ' ἔπει τι πείπυσσεν
Ἐκτορ· ἔγχε γάρ οἱ τις ἐτήτυμός ἐστιν ἄγγελος ἐλθὼν
Ἥρῃ, ὅτι ῥα οἱ πόσις ἐκδοθὶ τίμνῃ πυλάων.
440 Ἀλλ' ἦ γ' ἰδὼν ὕφαινε, μυχῷ δόμῃ ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν ᾗ θρόνα ποικίλ' ἔκασσε·
Κέκλειο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις καὶ δῶμα
Ἀμφὶ πύρρ' ἵσσαι τρίποδας μέγα, ὅφρα πέλοισι
Ἐκτορὶ θερμαὶ λοίσθ' ἐμάχῃς ἐκνοσήσαιν.
445 Νηπίη, ἧ δ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοίσθων
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
Κωκυῖα δ' ἤκυσσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

“ Te mortuo? qui mihi noctesque & dies
“ Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum
“ Trojanisque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
435 “ Exoptabant: Certè enim ipsis admodum magna gloria esses,
“ Vivus existens: nunc verò mors & fatum occipiat.
Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciarat, quòd ei maritus extra mansisset portas:
440 Sed illa telam texebat, in secessu domus altæ,
Duplicem splendidam vestem, operaque picta varia sparsim-intexebat:
Jusserat autem ancillas comas pulchras per domum
Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra è pugna reverso:
445 Demens, neque enim sciebat, quòd ipsum admodum procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæcis Minerva.
Ejulatum autem exaudiit & lamenta à turri;

Ver. 434. —Θεὸν ὥς.] Quâ ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 435; & γὰρ, etiam extra cæsuram ver. 338; & τρίποδα, ver. 443; vide suprâ ad α, 51.
Ver. 435. —κε σφι.] Al. καὶ σφι. Mi-
nus recte.
Ver. 437. —πείπυσσεν.] Si, πείπυσσεν, di-
xisset, jam non constitisset Temporum ratio.
Vide suprâ ad φ, 352; & ad α, 37.
Ver. 439. —ὅτι ῥα.] Quòd scilicet.
Ver. 441. —μαρμαρέην.] Al. πορφυ-
ρεάν.
Ibid. —θρόνα.] Ποικίλματα, ἀνθ. Schol.
Al. θρόνα.
Ver. 444. —μάχῃς ἐκνοσήσαιν.] Al. μά-
χῃς ἐκνοσήσαιν.

Ver. 446. —γλαυκῶπις.] Vide suprâ ad
α, 206.
Ver. 447. —Κωκυῖα δ' ἤκυσσε.]
Agnovit longè gemitum præfaga malè
mens. Æn. X, 843.
Interea pavidam volitans pennata per
urbem
Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur
aures
Euryali: ac subitus miseræ calor ossa
reliquit:
Excussis manibus radii, revolutaque
pensa.
Evolat infelix ——— Æn. IX, 473.
Quem Virgilii locum laudat Quintilianus,
quòd affectus non aliter, quàm si rebus inter-
ficius commoveat. Lib. IV, cap. 2. “ Et
“ iustus

- Τῆς δ' ἐλελήχθη γῆα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἥ δ' αὖτις δρωῆσιν εὐπλοκάμοισι μείηυδα·
 450 Δεῖτε, δύνω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔρῃα τέτυκ'·
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλας ἦτορ ἀνὰ σόμα, νέρθε ᾗ γῆνα
 Πήϊνυ· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πελάμοιο τέκεασιν.
 Αἱ γὰρ αἶψ' ἔαλ' εἴη ἐμεδ' ἔπ'· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασυῶ' Ἐκτορα δῖ' Ἀχιλλεύς
 Μῆνον ἀπολήξας πόλιν, πεδίουδε δῖη·
 Καὶ δὴ μιν καὶ παύσῃ ἀγλυνορίας ἀλεγεινῆς,
 Ἥ μιν ἔχεσκέ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πληθύνι μῆνεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, πὸ δὲ μῆν' ἔδενι εἶκον.
 460 Ὡς Φαμῆη, μεγάροιο δῖέσσυρ, μαινάδι ἴση,
 Παλλομήνη κροθῖν· ἄμα δ' ἀμφίπολόι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύρρον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔση παπλήνας' ὅππ'ι τείχεϊ· τ' δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιν, ταχέες δέ μιν ἵπποι
 465 Ἐλκον ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Ejusque continuo succulsi sunt artus, inque terram ei excidit radiis:
 Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est:

- 450 "Adeste, duce me sequimini, ut videam, quænam opera fiant:
 "Venerandæ soerûs vocem audiui, mihiq[ue] ip[s]a
 "In pectoribus saliens vibratur cor fursum ad os, subtrîsq[ue] genua
 "Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
 "Utinam verò procul ab aure sit meum verbum; sed penquàm gavitèr
 455 "Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
 "Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
 "Et jam cum cessare-faciat ab audaciâ exitiali,
 "Quæ ipsum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
 "Sed longè procurrebat, suâ animi vi nulli cedens.
 460 Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
 Vehementèr palpitans corde; simul & ancillæ ibant eum ip[s]æ.
 At postquàm ad turrinque & hominum pervenerat turbam,
 Stetit circumspiciens in muro: illumq[ue] advertit
 Raptatum ante urbem; celeres autem cum equi
 465 Raptabant immanitèr cavae ad naves Achivorum.

"Iustus habitu proditur: ut in Euryali ma-
 "tre: *Expulsi matribus rapti, &c.*" *Ma-*
crob. Saturnal. Lib. IV, cap. 1. Cæterum
 hoc in loco, pro "*Pensa*," scribendum con-
 jicit *Barnesius*, "*Membra*." Sed minùs
 rectè.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελήχθη γῆα, χαμαὶ
 δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipsam aptissimè de-
 pingunt & quasi ob oculos ponunt versùs hu-
 jus Numeri. Vide suprà ad γ', 363.

Ver. 450. —ὅτιν' ἔρῃα.] *Al.* ἄτιν' ἔρῃα.

Ver. 452. —νέρθε ᾗ γῆνα Πήϊνυ.] *Κα-*
λίμαχ'. "——ἐαβάλασαν γὰρ αἶλαι Γα-

"*ἡλ'.*" *Schol. MSS apud Barnesium.*

Ver. 454. —εἴν.] *Al.* ἦεν.

Ver. 458, 459. —ἔχεσκέ·——*αὐτὸς*
εἰσι.] Vide suprà ad *ver. 394*; & ad γ',
 84.

Ver. 458. —πληθύνι μῆνεν ἀνδρῶν.] Ita
 edidit *Barnesius* ex *Eustathio*. *Vulg.* πλεον
 μῆν' ἀνδρῶν. *Al.* πλεον μῆν' ἀνδρῶν. Vide
 suprà ad σ', 321, & 526. Confirmatur
 porro *Barnesi* lectio, *Odysf. σ', 105*;

Εἰ δ' αὖ με πληθύνι δαμασάλα·——
Ver. 465. Ἐλκον.] *Al.* ἔλκον

- Τὴν δ' οὐ καὶ ὀφθαλμῶν ἐρεβέννη νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἦεπε δ' ἐξοπίσω, ἅπ' ὃ ψυχὴν ἐκάρπυσσε.
 Τῆλε δ' ἅπ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέσμοισι σιγαλόεντα,
 Ἀμπνυκα, περὶ φάλλον τ', ἠδὲ πλεῖλιν ἀναδέσμιον,
 470 Κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' ἔκλωρε
 Ἐκ δόμου Ἡλείωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλήνῃ τε ἔσιναιέρες αἶλις ἔσαν,
 Αἳ ἔμῃ σφίσι σιχὸν αἰτυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 Ἦ δ' ἐπεὶ ἔν Ἀμπνυτῷ, καὶ ἐς Φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 Ἀμειλίχῳ γούωσα μὲν Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἔκλωρε, ἐγὼ δύσλυνος· ἢ ἄρα γενόμεθ' αἴσῃ
 Ἀμφοτέροισι, (ὃ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμῳ καὶ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Τροπλάκῳ ὑλήεσσι,

Illam verò oculos obscura nox cooperuit:
 Collapsa autem est retrò, animamque efflavit.
 Procul verò a capite fudit redimicula admiranda,
 Vittas, reticulumque, atque textile crinale,

- 470 Velumque, quod ei dedit aurea Venus,
 Dic illo, quo ipsam pugnam-expeditè-ciens duxit Hector
 Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:
 Circum verò ipsam gloriæque & fratris frequentes stabant,
 Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.
 475 Ea verò ut ad se rediit, & in præcordia anima collecta est,
 Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit:
 “ Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato
 “ Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,
 “ Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosâ,

Ver. 469. Ἀμπνυκα.] Κόσμον τῆς αἰσῆς ἢ κεφαλῶν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τ' κεφαλῆς. Schol.

Ibid. —περὶ φάλλον.] Τὸν περὶ τῶν ἡμῶν λήγμων περικύφαντον. Schol.

Ibid. —περὶ φάλλον τ' ἠδὲ.] Al. περὶ φάλλον τε ἠδὲ. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 470. —ὃ ρά.] Quid scilicet.

Ibid. —χρυσῇ.] Edidit Barnesius χρυσῇ. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide suprâ ad ὕ, 272; & ad ν', 523.

Ver. 471. —κορυθαίολος.] Vide suprâ ad β', 316.

Ver. 472. —μυρία ἔδνα.] Al. μυρία ἔδνα.

Ibid. —ἔδνα.] Τὰ ὑπὸ τῷ θυμῷ ἀδύμενα δῶκε ἢ γαμετήριαι. Schol.

Ver. 473. —εἰσιναιέρες.] Al. ἢ ἀδελφῶν γυναικες. Schol.

Ibid. —εἰσιναιέρες αἶλις.] Quâ ratione, εἰσιναιέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμενος, ver. 481; & γῶ, 489; & παῖς, ver. 492, & 499; vide suprâ ad δ', 51.

Ibid. —ἔσαν.] Al. ἦσαν.

Ver. 474. —ἀπολέσθαι.] Al. ὀλέσθαι.

Ver. 475. —ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.]

“ Pro θυμὸς hîc——legitur etiam θυμὸν, perinde ac si diceretur ἀγναγεμένην
 “ ἔχε τὸν θυμὸν ἐς φρένα.” Henric. Stephani.

Ver. 476. —Ἀμειλίχῳ γούωσα.] Versum hunc citat Dionysius Halicarnassensis isto modo;

Ἀμειλίχῳ γούωσα μὲν δμῶσιν ἑπιν.

Περὶ Συνθέσεως, § 15.

Ibid. Ἀμειλίχῳ.] Ἀναφίξουσα ἀθρόως τὸ πνιῦμα. Schol.

Ibid. —γούωσα.] Vide suprâ ad β', 97.

Ver. 477. —γυνάμιν.] Al. γυνάμιν, & γυνάμιν.

Ver. 478. —Πριάμῳ καὶ δῶμα.] Strabo Geograph. lib. XIII, citat Πριάμῳ ἐν οἴκῳ.

Ver. 479. —Θήβῃσιν.] Al. Θήβῃσιν, apud Strabonem ibid.

Ibid. —ὑλήεσσι.] Vide suprâ ad φ', 449; & ad γ', 151.

- 480 Ἐν δόμῳ Ἡλείων· ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐῖσαν,
 Δύσμορ· αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέει.
 Νῦν δ' οὐ μὲν αἰδοῖο δόμους ὑπὸ κλέεσσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συερῶ ἐοὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 485 Ὀν τέκομαι, σύ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· ἔτε (ὐ τέτῳ
 Ἔοσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάινες· ἔτε σοι ἔτῳ.
 Ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυον Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τέτῳ γε πόντος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπυρέσσουσιν ἄρ' ἔρως.
 490 Ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
 Πάντα δ' ὑπερμήμυκε, δεδάκρυον ἢ παρειαί.
 Διδόμην δ' ἐτ' ἀνείσι παῖς ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δ' ἠλίων·
 Τῶν δ' ἐλεησάτων κοῦλιν τις τυτθὸν ἐπέχε,
 495 Χείλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' ὅκ' ἐδίηνε.
 Τὸν δ' ἢ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαίλῳ ἐσυφέλιξε,

- 480 " In domo Eëtionis, qui me enutrit, parvula cūm essem,
 " Infelix infelicem : utinam non genuisset.
 " Nunc verò tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
 " Abis, & me gravissimo in luctu relinquis
 " Viduam in ædibus : At filius adhuc infans prorsus,
 485 " Quem genuimus, túque egóque calamitosi : neque tu huic
 " Eris, Hæctor, emolumento ; quippe occubuisti : neque tibi hic.
 " Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
 " Semper tamen ei labor & mala in posterum
 " Erunt : alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
 490 " Dies nempe pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit :
 " Semper verò dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
 " Egens autem vadit puer ad patris sodales,
 " Alium quidem chlæonâ prensans, alium verò tun'câ :
 " Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,
 495 " Labràque quidem rigat, palatum verò non rigat.
 " Hunc & aliquis utroque-parente-vivò-florens è convivio exturbat,

Ver. 482. Νῦν δ' οὐ μὲν αἰδοῖο.] *Barne-*
sus edidit Νῦν δ' οὐ μὲν ῥ' αἰδοῖο. Sed nihil
 opus. Vide suprà ad α', 51.

Ver. 487. — πόλεμον — πολύδακρυον.]
 Vide suprà ad τ', 318.

Ibid. — φύγῃ.] *Al.* φύγῃ.

Ver. 489. — ἀπυρέσσουσιν.] *Cod. Harleian.*
 ἀπυρέσσουσιν.

Ibid. — ἄρ' ἔρως.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ — ἡμῖν.] *Ver-*
sus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse
 testatur *Eustathius*.

Ibid. — παναφήλικα.] Πάντα ἡλικιωτῶν
 ἐστειλάμενα· τίλειν, ἐλαυνόμενον τ' ἀπ' αὐτῶ
 δαίρειν. *Schol.*

Ver. 491. — ὑπερμήμυκε.] Καταμήμυκε,

καταμήμυκε, κατὰ βλέπει. Ὁ δ' Ἀλέξανδρος,
 ὅτι τ' κατανέμυκε ἀνέχετο. Οἱ δ' αὖτε τ', οἱ
 ἀνέμυκον ἔρχετο τ' παλῶς. *Schol.* *Cate-*
rūm *Barneſius* edidit ὑπερμήμυκε ex ὑπε-
 μνημονεύω. Sed nullâ, ut videtur, satis ido-
 neâ auctoritate. *Codex Harleianus* habet
 ὑπερμήμυκε.

Ibid. — παρειαί.] *Cod. Harleian.* πα-
 ρειαί.

Ver. 492—499. — παῖς ἐς.] *Barneſius*
 utrobique legendum censet παῖς ὅς. Sed
 nihil opus.

Ver. 496. — ἀμφιθαλὴς.] Κατὰ ἀμφότες
 τὸς γονεὺς θάλλων· ὁ δ' ἔχει τὸς γονεὺς ἀ-
 φάινει. *Schol.*

Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείουσιν ἐνίσταν,
 Ἐρρ' ἔτας· ἔ (ός γε πατὴρ μελαδάνυ) ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνείσι παῖς ἐς μηέρεα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν εἴς θ' ἦν γένεσσι πατρός
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πόσινα δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνῳ ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχόων,
 Εὐδεν' ἐν λέκτροισιν, ἐν αἰκαλίδεσσι τιθλήνης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμεν κῆρ·
 505 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλῃς δ' ἀπὸ πατρὸς αἰμαρῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃς Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 Οἷον γάρ (φιν ἔρυσσιν πύλας ἐς τείχεα μακρά·
 Νῦν δ' σὲ μὲν πρὸς νηυσὶ κορυφαῖσι, νόσφι πακῶν,
 Αἰόλαι δὲ λαὶ ἔδον), ἐπεὶ κε κῆρες κορέσων·

“Manibus verberans, & probis infectans;

“Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum;

“Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,

500 “Astyanax, qui antè quidem suū super genibus patris

“Medullam tantum comedebat, & ovium pinguem adipem:

“At quando somnus occuparet, defissetque pueriliter-lusitare,

“Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,

“Cubili in molli, deliciis repletus corde:

505 “Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,

“Astyanax, quem Troës cognomine vocant:

“Solut enim ipsis, ὁ ἑστὸς, defendebas portas & muros altos.

“Nunc verò te quidem ad naves recurvas, procul à parentibus,

“Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,

Ver. 497. —πεπληγῶς.] Vide suprà ad β', 314.

Ibid. —ὀνειδείουσιν.] Cod. Harleian. ὀνειδισσιν. Sed, ut opinor, minus rectè. Vide suprà ad α', 628.

Ibid. —ἐνίσταν.] Al. ἐνίσταν.

Ver. 498. —μελαδάνυ.) Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 501—503. —ἔδεσκε ———— Εὐδεν'.] Comedere solebat — Dormire solebat. Vide suprà ad ver. 394; & ad β', 221.

Ver. 502. —ἔλοι.] Al. ἔλη.

Ver. 504. —ἐνὶ μαλακῇ.] Quà ratione, hìc item infrà ver. 510, ultimam producat; & ἔφελλε, ver. 513; vide suprà ad α', 51.

Ibid. —ἐμπλησάμεν.] Vide suprà ad ver. 383.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· Οἷον γάρ.] Sic suprà ζ', 402.

Τὸν ῥ' ἔκλεον καλέεσκε Σαρμαάνδριον, αὐτὰρ αἱ ἄλλαι

Ἀστυάναξ· οἷος γὰρ ἐρέετο Ἴλιον ἔκλεον.

Τὸν Ἀστυάναξ αἶσα ὀρεότιον οἷον καλεῖται τὴν πατρὶ [ῥ' ἔκλεον,] ἢ τὴν Σαρμαάνδριον — Σαρμαάνδριον δὲ διὰ τί ποῦτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν καλεῖται ὑψηλῶς τὸ διότι; φασὶ γὰρ, “Οἷον γάρ (φιν ἔρυσσιν πύλας ἐς τείχεα μακρά.” Διὰ ταῦτα δὲ, ὡς εἰπεν, ἐρεότιον ἔχει καλεῖται τὴν πατρὶ καλεῖται, Ἀστυάναξ τέτις ὁ εἰσὶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὡς φασὶν Ὀμηροῦ. Plato in Cratylō.

Ibid. —Τρῶες.] Al. πάντες.

Ver. 507. Οἷον γάρ σφιν ἔρυσσιν πύλας.] Apud Platonem, loco jam citato; Οἷον γάρ σφιν ἔρυσσιν πύλας.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ.] Τὸ, αἰόλαι, ἐκ οἷον ὅθεν τὴν γραμματικῶν τινες ὅτι τὴν Παιάνην παρ' Ὀμήρῳ ἀκρίβειαν ἀξίωσιν. — Οὐκ ἔστι δ', ἀλλὰ σημαίνει τὴν Ταχύν· ἡμετέραν δὲ τὴν Αἰόλαι, ἥτις δὲ τὴν Ἀκρίβειαν ἐκρίβειαν παρ' Ὀμήρῳ ταχύν λέγοντες. Porphyrog. Quaest. Homer. 3.

Ibid. —κορέσων.] Vide suprà ad τ', 167. Cod. Harleian. κορέσων.]

- 510 Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέοντ'),
 Λεπιά τε ἢ χαρίεντα, τέτυκμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καὶ αὖ φλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν (οἶ. γ' ὄφελ' ἔσθ', ἐπεὶ οὐκ εἰκείσεαι αὐτοῖς,
 Ἄλλα πρὸς Τρώων ἢ Τρωϊάδων κλέ' ἔσθαι.
 515 ὦς ἔφατ' κλαίυσ'· ὅππ' ἢ σενάχονίῳ γυναικας.

- 510 “ Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent
 “ Tenuésque & venustæ, factæ manibus mulierum.
 “ Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
 “ Nihil tibi utique usui futura, neque enim jacebis in ipsis;
 “ Sed coram Trojanis & Troadibus gloria tibi sunto.
 515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

Ver. 511. —τέτυκμένα.] Vide suprà ad
 II, ζ, 438.

Ver. 512. —κηλέω.] Vide suprà ad σπ,
 374.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ψ'.

Αχιλλεύς τῷ νομισμῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μελαδίδωσι Πατρόκλην, συρῶν νῆας, καὶ Φάξας ἐπ' αὐτῇ δυοκαίδεκα Τρωϊκὺς ναυσίσκες, καὶ κινῶας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιῇ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ἔτι οὗτος ὁ ἀγὼν ἀγλῶς.]

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδύς ἐτίλεισεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλῃ.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετίλεισεν ἀγῶνας.

Ως οἱ μὲν σενάχοντο καὶ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν αἶψ' ἐσκιδναῖο ἐλὼν ὅππῃ νῆα ἕκαστος·

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi
Postquam ad navésque & Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque:

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας.] Πολλὰς ἀνεφάλως
οὐκ [Ὀμηρ.] εἶχες· ἀνε-
φαλὰ δὲ εἰσιν αἱ οὐαὶ τῇ ἀρχῇ καὶ χαλότητι
ἱστοῖς.

“Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.”

Athenæus, Lib. XIV, cap. 8.

Porro & in hoc eodem vocabulo versus ἀνεφά-
λως plures efficit Porro; Suprà χ', 379;

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα Διὶ δαμάσπαζ' ἴω-
καν.

Item Odys. γ', 133

Ἐπειδὴ τοπρεῶν ἐγείνατο πῦρ ἱερὸν
τινὸς.

Et Odys. δ', 452;

Ἐπειδὴ λῆπε δῶμα Καλυψίδος ὑπὸ νόμοιο.

Et Odys. φ', 253;

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καὶ ἐξέβητο.

Vide & suprà ad α', 342.

Id. — καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.] Ἑλλή-
σποντον καλεῖ καὶ πῆριξ Ἰλίου θάλασσαν. Schol.

Ver. 3. — αἶψ'.] Ut par erat. —

- Μυρμιδόνας δ' ὅκ' εἶα ὑποσκίδνασθ' Ἀχιλλεύς,
 5 Ἄλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μέληδδα.
 Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἔμοι ἐρήρες ἐταῖροι,
 Μὴ δῆπω ἔω' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γάρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖτο τελαρπάζεσθαι γόοιο,
 Ἴππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄμωξαν αἰσπλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 Οἱ γὰρ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρεχας ἤλασαν ἵππους
 Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι θέτις γόος ἵμερον ὤρεε.
 15 Δάοντο ψάμαθοι, δάοντο γὰρ τάχεα Φωίων
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήσωρα φόβοιο.
 Τοῖσι γὰρ Πηλείδης αἰδινῶ ἐξηρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενθ' εἰσέθεσσιν ἐταίρῃ.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδαι δόμοισι.
 20 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰς πάροιθεν ἐπέεσσιν,
 Ἐκλόρε θεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν αἷμα δάσασθ'.

Myrmidonas verò non finebat dispersos-abire Achilles,

5 Sed is inter focios bellicosos dixit :

“ Myrmidones pernices-equites, mei chari focii,

“ Nè jam à curribus solvamus solidos-ungulis-equos,

“ Sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes,

“ Patroclum desicamus : Hoc enim, honor est mortuorum.

10 “ At postquam tristi satiati-fuerimus luctu,

“ Equis solutis cenabimus hinc omnes.

Sic dixit : Illi autem lamentabantur frequentes ; præibat vero Achilles :

Hi verò ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos

Lugentes ; intèrque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit.

15 Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virosum

Lacrymis : talem itaque desiderabant artificem fugandi hostes.

Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,

Manibus homicidis impositis pectori sodalis :

“ Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci sedibus :

20 “ Omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,

“ Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut-discerpant :

Ver. 5. —ὄγε.] De hujusmodi syntaxeos elegantia, vide supra ad γ', 409.

Ver. 7. Nè δῆπω.] Cod. Harleian. Μὴ δῆπω. Nequaquam quæso. Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 9. —ὃ γάρ, γέρας ὅτι θανόντων.] Vide supra ad π', 674.

Ver. 10. —τελαρπάζεσθαι.] Nos ipsi satiaverimus. Vide supra ad χ', 33 i & ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ γὰρ τρεῖς περὶ νεκρὸν.]

Ter circum accensos circum fulgentibus armis

Decurrere rogos : ter mortuum functum ignem

Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. Æn. XI, 188.

Ver. 15. Δάοντο ψάμαθοι, δάοντο γὰρ τάχεα Φωίων Δάκρυσι.

Spargitur & tellus lachrymis, sparguntur & arma. Æn. XI, 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε.]

Salve æternum, mihi maxime

Palla,

Æternumque vale. Æn. XI, 97.

- Δώδεκα ἣ προπάρειθε πυρῆς ἀποδειρομήσιν
 Τρώων αἵλαα τέκνα, σέθεν κλαυμένοιο χολωθείς.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰκέα μῆδε γ' ἔρφα,
 25 Πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἐντὶ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.
 Καὶ δ' ἶζον παρὰ νηὶ ποδώκεα Αἰακίδαο
 Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μνηοεικέα δαίνυ.
 30 Πολλοὶ μὲν βόες δρόοι ὀρέχθεον ἀμφὶ ζιδήρῳ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' αἶες καὶ μηκάδες αἶγες·
 Πολλοὶ δ' ἀγρόδοιες ὄες, θαλέθοντες αἰλοφῇ,
 Εὐόμοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 Πάνη δ' ἀμφὶ νέκυϊ κοτύληρυτον ἔρρεεν αἷμα.
 35 Αὐταῖς τὸν γε ἀνακλῖα ποδώκεα Πηλείωνα

“ Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum

“ Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.

Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,

25 Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens

In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque

Ærea, coruscantia; solvebantque alti-sonos equos.

Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ

Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.

30 Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,

Inter jugulandum, multæ enim oves & balantes capræ:

Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,

Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:

Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.

35 At regem quidem pedibus-celerem Pelidem

Ver. 22. Δώδεκα ἣ.] Vide infrà ad ver. 175.

Ver. 24. —αἰκέα μῆδε γ' ἔρφα.] Τὸ ἐπὶ τῷμα τι αἰεῖναι καὶ κόνειας, καὶ ἐνδύειν τῇ ἐν ἀνδραμεινῇ, καὶ γὰρ οἷον αἰετὶς καὶ κόνειας, καὶ τὸ τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τὸ σῆμα τῷ Πατρὶ καὶ ὡς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱστορίαις. Εὐσταθ. Τὸ τῷ Ἀχιλλεὺς τὸς θρασυὺς λόγους ἀπελίσθησιν, (Il. α', 225.) “ Οἰνοφάρης, κυνὶς ὄμματ' ἔχεν, “ κραδίη δ' ἐλάφοιο,” ἢ αὐτῷ περίην ὑπὸ πτερόν, (α', 223;) “ Πηλεΐδης δ' ἐξαὐτίς “ ἀταρταροῖς ἐπέσσειν, &c.” Καλὸν γὰρ οἷον εἶναι μὲν ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. Ομοίως καὶ ἐπὶ τῷ περὶ αἵματος, “ Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτορα “ δῖον αἰκέα μῆδε γ' ἔρφα, Πρηνία παρ' ἀλά- “ χέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας.” Plutarch. de audientis Poëtis. Vide suprà ad ὅ, 467; & α', 2.

Ibid. —μῆδε γ' ἔρφα.] Al. μῆδε γ'.

Ver. 25. —παρ' λεχέεσσι.] Παρὰ τὸ φε-
 ρετον, ἢ ἐν τῇ κλίνῃ. Schol.

Ibid. —τανύσσας.] Rectè cum duplici σ',
 Vide suprà ad ὅ, 58.

Ver. 26. —ἱκασθ'·] Cod. Harleian. ἱ-
 κασθ'.

Ver. 27. —λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.] Al.
 λυόντο ἢ μόνυχας ἵππους. Ut suprà, ver. 7.

Ver. 29. —τάφον μνηοεικέα δαίνυ.] Τά-
 φον, τὸ περιδιννον, τὸ ἐπὶ τοῖς τελεσιπυρκαῖαι
 παρασκευαζόμενον. Schol.

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες.]

Multa boūm circa maculantur corpora
 morti;

Setigerosque sues, raptasque ex omnibus
 agris

In flammam jugulant pecudes——

Æn. XI, 197.

Ibid. —ὀρέχθεον.] Ἀπειλόντο ἀναιρεμένοι
 καὶ ἐφ' ἑλόντο, καὶ ὥσπερ ἐπέσειον· μεμῆμεν γὰρ
 τὸ ἰδίωμα τῷ φωνῆς, ὁ προτείνει ἀναιρεμένοι αἱ
 βῆς. Οἱ δ' ἐμῶντο. Schol.

Ver. 33. —διὰ φλογὸς] Vide suprà ad ὅ,
 267; & ad ἰ, 213.

Ver. 34. κοτύληρυτον.] Τὸ αὐτὸν τὸ πλῆ-
 θος, ὡς καὶ κοτύλη ἀγύσατος, Schol. Al. κοτύ-
 ληρυτον.

- Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Σπυδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρα χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονα ἴξον ἰόντες,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγχοισι κέλευσεν,
 40 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπιθοῖεν
 Πηλεΐδην, λήσασθ' ἀπὸ βρότῳ αἰμαλίοεντα.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνεϊτο σερεῶς, ὅππῃ δ' ὄρκον ὁμοσεν·
 Οὐ μὰ Ζεῦ, ὅστις τε θεῶν ὑπαῖοι καὶ ἀνθρώπων,
 Οὐ θέμις ἐστὶ λοῖσθ' ἀκαρήατο ἄσσον ἰκέσθ',
 45 Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῖσαι,
 Κεῖρασάι τε κόμην· ὅππῃ ἔμ' ἐτι δεύτερον ὦδε
 Ἰξέτ' ἄχθ' ἀκαδίνην, ὅφρα ζωῖσι μέλειω.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν νυῦ σύεργ' ἐπειθώμεθα δαίλι·
 Ἡἴθευ δ' ὄτρεινον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 50 Ὅτλιν τ' αἰξέμεναι, πῶς τε χεῖν, ὥς ἀποεικὲς
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθ' ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα·

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
 Ægre persuasum, de sodali iratum corde.
 Illi verò cū jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
 Statim is præconibus canoris imperavit,

- 40 Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent
 Pelidi; ut-ablueret tabum cruentum.
 At ille recusabat constantèr, insupèr & juramentum juravit:
 “ Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,
 “ Non fas est lavacra ad caput propè accedere,
 45 “ Antequàm Patroclum imposuero igni, tumultūque aggestâ-terrâ fecero,
 “ Totonderoque comam: haud enim mihi posthàc iterum sic
 “ Invadet dolor cor, quamdiū vivis interero.
 “ At tamen nunc invisò pareamus epulo;
 “ Manè verò jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,
 50 “ Lignaque comportent, apponântque, uti par est
 “ Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δῖ.] Vide suprâ ad ξ',

433.

Ver. 39. —κίλευσαν.] Cod. Harleian. κέλευσαν. Al. κέλευεν.

Ver. 40. —τρίποδα μέγαν.] Quâ ratione, τρίποδα, hîc ultimam producat: item εὐφυλεις, ver. 74; & διζάμην, ver. 89; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 41, 46, 53. —λήσασθ'. —Κεῖ-
 ρασθ' —τράπαν.] Vide suprâ ad ω', 594; & ad φ', 560.

Ver. 45. —χεῖσαι.] Cod. Harleian. χεῖσαι.

Ver. 46. —ἐπεὶ ἔμ' ἐτι δεύτερον ὦδε Ἰ-
 ξέτ' ἄχθ' ἀκαδίνην.] Ἰξέν ὅ, ὅτι μὴ ταῦτον
 δεύτερον ἄχθ' ἰξέσθ' αὐτὸς ζῆντι φασιν Ἀ-
 χαιεύς, οἳ αὐτὸς ὅτι πρὸς τὴν ἑξῆς πάλιν

ἔμ' ἔμ'. Eustath. Atqui profitetur ipse A-
 chilles (quod nec Eustathium fugit) supra τ',
 321, 326;

—ἔμ' γὰρ τι κακώτερον ἄλλο πεί-
 θαιμι,

Οὐδ' εἰ κεν ἔμ' παλιν ἀποφθιμῶν πρὸ
 θάμην.

Ἡ δ' ἔμ', ὅς Σκῆψος μοι ἐνδείκνυται φέ-
 ρος.

Ver. 48. —μὲν νυῦ.] Cod. Harleian.
 νυῦ μὲν. Quo modo & in uno MS scriptum
 repperit Barnesius.

Ibid. —σύεργ' ἐπειθώμεθα δαίλι.]

—positæque movent fastidia Mensæ,
 Et queror invisî quum venit hora cibi

Ovid. de Pont. Lib. I, Elg. xi, 7.

Ver. 50. Ὅτλιν.] Vide suprâ ad γ', 151.

C c 4

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένῳ ἔπλε, Ἀχιλλεύ;
 70 Οὐ μὲν μὲν ζώνῃῳ ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόνῃῳ·
 Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἴδαο περήσω.
 Τῆλέ με εἰρήσσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 Οὐδέ μὲ πως μίσγεσθ' ὑπὲρ πόλαμοιο ἰῶσιν·
 Ἄλλ' αὐτως αἰάλημαι αὖ' Ἐρυπυλὲς αἰδῶ δῶ.
 75 Καὶ μοι δὲς ἥ χεῖρ', ὀλοφύρομαι· εἰ γὰρ ἔτ' αὖτις
 Νίσομαι ἐξ αἴδαο, ἐπὶ μὲ πυρὸς λελάχηι.
 Οὐ μὲν γὰρ ζωὴ γε φίλων ἀπάνδρην ἑταίρων
 Βελας ἐζόμενοι βελάσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Constitit autem super capite, & cum sermone allocuta est:

“ Dormis, & meū oblitus es, Achille?”

70 “ Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum negligis:

“ Sepeli me quā citissimē, portas orci ut intrem.

“ Procul me arcent arimæ, simulachra defunctorum,

“ Neque me omninō misceri trans flumen sinunt:

“ Sed temerē erro circum portis-amplam orci demum.

75 “ Et mihi da tuam manum, obtestor: Non enim amplius posthac

“ Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.

“ Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum à sociis,

“ Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

Ver. 68. Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.]

Deviat & supra caput afficit——

Æn. IV, 702.

Ver. 69. Εὐδεις,]

——potes hoc sub casu ducere somnos?

Æn. IV, 560.

Ibid. Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένῳ ἔπλε, Ἀχιλλεύ;] Ita edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Hemericus Sterbanius*. Vulgæ, sine interrogatione.

Ibid. —ἐμείο.] *Al.* ἐμοιο.

Ver. 70. ἀκήδεις.] *Al.* ἀκήδεις.

Ver. 71. Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἴδαο περήσω. Τῆλέ μοι εἰρήσσι ψυχαί.]

Nec ripas datui horrendas, nec pauca
 fluenta

Transportare prius, quam sedibus ossa
 quiescunt.

Æn. VI, 327.

——tu mihi terram

Injice——

Sedibus ut saltem placidis in morte qui-
 escam.

Ibid. 365, 371.

“Οτι γῆμα ἡλείψας εἰ ἐνταῦθα ἐν τῇ,
 “Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἴδαο περή-
 “σω.” Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἑτέρον τινα δ-
 μοιον, ὡς ἂν λέγη, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Eschines*. *Hemericus Sterbanius* omninō legendum
 censet; “Θάπτε με ὅτι τάχιστα· πύλας αἴδαο
 “περήσω. Τῆλέ μοι εἰρήσσι, ψυχ.” Sed vo-
 ces ἑρῶ, ἑρῶ, cum istiusmodi infinitivo

constructas vix usquam reperias. *Barnesius* legendum conjicit: “Θάπτε με, ἑρῶ τά-
 “χιστα πύλας αἴδαο περήσω.” Quin &, ut
 opinor, mutatā interpunctione, ferri potest
 vulgata lectio: Θάπτε με, ὅτι τάχιστα πύ-
 λας αἴδαο περήσω. Eadem scilicet ratione ac so-
 prā χ', 129, 130;

Βάλλον αὐτ' ἐπὶ ξυτλαυνίμῳ· ὅτι
 τάχιστα
 Εἶδωλῳ, ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπῳ· εὐχ-
 ὀρεξεν.

Ibid. —περήσω.] Vide suprā ad ε', 67.

Ver. 72. —ψυχαι, εἶδωλα καμόντων.]

Umbræ ibant tenues, simulacraque hæc
 carentum.

Georg. IV, 472.

Ibid. —καμόντων.] Vide suprā ad γ',
 278.

Ver. 73. Οὐδέ μὲ πως.] Cod. *Harleian*.
 Οὐδέ μὲ πως.

Ver. 75. Καὶ μοι δὲς ἥ χεῖρ', ὀλοφύρομαι.]

Da dextram misero——Æn. VI, 370.

——Da jungere dextram

Ibid. 697.

Ver. 76. Νίσομαι.] Cod. *Harleian*. Νί-
 σμαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωὴ γε.] *Æschines*,
Orat. in Timarch. legit, Οὐ γὰρ ἐτι ζωὴ γε.

Ibid. —ἀπάνδρην.] Vide suprā ad ε',
 349.

Ver. 80.

Ἀμφέχανε σῦνερή, ἥπερ λάχε γενόμενόν περ·
 80 Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀχιλλεύ,
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων εὐηγυμένων ἀπολέσθαι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶκε πύθηναι.
 Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνδρε τιθήμεναι ὅς ἐ', Ἀχιλλεύ.
 Ἄλλ' ὅμῃ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμείεροισι δόμοισιν,
 85 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενόϊτιοι ἐξ Ὀπείνιοι
 ἤγαγον ὑμέτερόνδ', ἀνδροκλασῆς ὑπὸ λυγρῆς,
 Ἡμαῖ τῷ, ὅτε παῖδα καλέκλιανον Ἀμφιδάμαντιοι,
 Νήπιον, ὅς κ' ἐθέλων, ἀμφ' αἰσραγάλοισι χολωθείς·
 Ἔνθα με δεξάμενοι ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεΐς.
 90 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως, καὶ σὸν θεράπον' ὀνόμηνεν·

“ Absorbuit invisum, quod fortitò obvenit etiam nascenti :
 80 “ Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
 “ Muro iub Trojanorum nobilium perire.
 “ Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
 “ Nè mea à tuis seorsum condas ossa, Achille.
 “ Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris sedibus,
 85 “ Quando me tum parvulum Menæstius ex Opunte
 “ Duxit ad vestram domum, homicidium propter triste,
 “ Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,
 “ Imprudens, invitus, de talis iratus ;
 “ Quum me exceptum in sedibus eques Peleus
 90 “ Nutrivitque diligentèr, & tuum famulum nominavit :

Ver. 80 — 85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εὐτέ
 με.] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce
 aliis interjectis versibus hoc modo legit :

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὀπιείκελ'
 Ἀχιλλεύ,
 Τείχε' ὑπὸ Τρώων εὐηγυμένων ἀπολέσθαι,
 Μαργάρην δὲ δῖος Ἑλένης ἔνικ' ἠνυκόμοιο.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' εἰς φρεσὶ βάλαι
 σῆσιν.

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνδρε τιθήμεναι ὅς ἐ',
 Ἀχιλλεύ,
 Ἄλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοῖον γαῖα κα-
 πᾷθῃ
 Χρυσίῳ ἐν ἀμφιφορῷ, τόν τοι πόρρι πόντ-
 ρια μῆτις·

Ὡς ὁμῇ ἐτράφημεν περ ἐν ὑμείεροισι δό-
 μοις,

Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα &c.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα.]

—— te quæque fata prospectant pa-
 ria ——.

Æn. X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι.]

“ Poscit nunc manum ultimam & vis &
 “ syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maistairius apud
 “ *Hæmerum* frequens cum accusativo aut da-
 “ tivo solis ; neque sensu jubendi statuit. Sed
 “ hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili,
 “ Patrocli umbra alloquitur Achillem, ju-
 “ bens scilicet & injungens sua cum illius

“ affibus, uno tumultu componere. Ἄλλο
 “ δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, &c. — Quin
 “ & ἐρέω pro jubebo positum illustrat ejus
 “ contrarium ἀπερῷ νετάβο significans. In-
 “ terim nec Græcum ἐρέω nec Latinum ju-
 “ beo notione imperandi capio ; sed hortandi,
 “ rogandi, volendi.” *Crispulus*, *Annotat.* in
 Inscriptionem Sigeam, sub finem.

Ibid. — αἶκε.] *Al.* αἶκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνδρε.]

Et me consortem patri concede sepulchro.

Æn. X, 906.

Ver. 85. — Ὀπείνιοι.] Ὀπῆς, πόλις τ'
 Λαερτιάδου. *Schol.*

Ver. 86. — ὑπὸ λυγρῆς.] *Al.* ἀλγυμένης.

Ver. 87. — παῖδα καλέκλιανον Ἀμφιδά-
 μαντιοι.] Κλυσάνυμος ἦν δ' ὑπὸ Πατρόκλου
 ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid. — Ἀμφιδάμαντιοι.] *Cod. Harleian.*
 Ἰφιδάμαντιοι.

Ver. 88. Νήπιον.] *Æschines* loco suprâ
 citato legit Νήπιον.

Ibid. — αἰσραγάλοισι.] *Al.* αἰσραγάλοι.

Ver. 89. — ἱππότα Πηλεΐς.] Vide suprâ
 ad d, 175.

Ver. 90. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως.] *Æschines*
 loco suprâ citato legit, Ἐτρεφέ' ἐνδυκίως.
Al. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως.

Ver. 94.

- *Ως ἢ καὶ ὅσ'εα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσε' ἀμφιφορέας, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλῇ, δευρ' εἰλήλυσθας,
 95 Καί μοι ταῦτα ἕκασ' ὀπιλέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλὰ μοι ἄσπον σῆθι· μίνωθ' ἀπερ ἀμφιβαλόντ'ε
 Ἀλλήλους, ὀλοοῖτο τελευτῶμεθα γόοιο.
 *Ως ἄρα φωνήσας ἄρ' ἔξατ' χερσὶ φίλησιν,
 100 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴν ἢ καὶ χθονός, ἥντε καπνός,
 *Ωχετο τελευτῶν· ταφῶν δ' ἀνόρεχεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλαϊάγησεν, ἐπ' αὖτ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
 *Ω πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἴδαιο δόμοισι

“ Sic & ossa nobis idem locus contegat,
 “ Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
 Illum verò respondens allocutus est pedibus velox Achilles
 “ Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
 95 “ Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
 “ Omnia diligentèr perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
 “ Sed me propius sta: paululùm saltem complexi
 “ Nos invicem, tristi satiemur luctu.
 Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
 100 Nequeprehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
 Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
 Manibusque complofit, verbūmq; lugubre dixit:
 “ Papæ! certè igitur aliqua est & in orci sedibus

Ver. 94. Τίπτε μοι.] Al. Τίπτε με.
 Ibid. — ἠθείη κεφαλῇ.] Al. ὦ θεῖη κεφαλῇ.
 notante Eustathio.

Ibid. — εἰλήλυσθας.] Vide suprâ ad φ', 81;
 & ad α', 37.

Ver. 97. — ἀμφιβαλόντ'ε.] Cod. Harleian.
 ἀμφιβαλόντες. Quid & ferri pollet. Vide su-
 prâ ad α, 566; & ad ε, 487. Al. ἀμφιχυ-
 θόντ'ε.

Ver. 98. — τελευτῶμεθα.] Vide suprâ ad
 ver. 10.

Ver. 99. — ἄρ' ἔξατ' χερσὶ φίλησιν, Οὐδ'
 λαβε.]

Ter conatus ibi collo dare brachia cir-
 cum;

Ter frustra comprehensa manus effugit
 imago,

Par levibus ventis, volucrique simillima
 somno. Æn. II, 792; VI, 700.

Ver. 100. — ψυχὴν ἢ καὶ χθονός, ἥντε
 καπνός.]

Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in
 auras. Æn. V, 740.

Ver. 100—103. — ψυχὴν ἢ καὶ χθονός, ἥ-
 ντε καπνός, *Ωχετο τελευτῶν — ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἴδαιο δόμοισι

ἥντε καπνός, *Ωχετο τελευτῶν — ἦ ῥά τις
 ἐστὶ καὶ εἰν αἴδαιο δόμοισι ψυχὴν ἢ εἶδωλον.] Vi-
 tuperat hæc Plato; Δεῖ δὲ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς
 ὁμοιωθῆναι καὶ αὐτὸν τὸν ἦ μύθεον τοῖς ὁπιο-
 ρῶσι λέγειν· καὶ δεῖδ' ἡμᾶς λαοδωρεῖν ἀπλῶς ἐπὶ
 τὰ ἐν αἴδαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἰπποκρίτην, ὡς ἐπ' ἀπὸ
 λέγοντας ἐπ' ἀφελμα τοῖς μέλλουσιν μαχίμας
 ἔσονται — Εἰς αἴδαι φωνάζει — πάλιν
 τὰ ταῦτα, — *Ω πόποι, ἦ ῥά τις
 ἐστὶ καὶ εἰν αἴδαιο δόμοισι ψυχὴν ἢ εἶδωλον, ὡς
 τὰς φρένας ἐν αἴδαι σαρμασθῶν καὶ —
 “ ψυχὴν ἢ καὶ χθονός, ἥντε καπνός, *Ωχετο
 “ τελευτῶν.” De Republ. Lib. III.

Ver. 101. — τελευτῶν.] Vide suprâ ad β,
 314.

Ver. 102. — συμπλαϊάγησεν.] Vide suprâ
 ad γ, 363; & ad δ, 455. Al. συμπλαϊάγ-
 σιν.

Ver. 103. — ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἴδαιο δόμοισι
 ψυχὴν ἢ εἶδωλον.]

— tenues sine corpore vitas

— volitare cavâ sub imagine formæ.
 Æn. VI, 292.

- Ψυχὴ καὶ εἶδωλον, αἰτὰρ Φρένες ὅσκι ἐνὶ πᾶμπαν·
 105 Παννυχίῃ γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 Ψυχὴ ἐφεισθήκη γούσασά τε, μυρομένη τε,
 Καὶ μοι ἕκασ' ἐπέτελλεν· εἴκλω δ' ἑσκέλον αὐτῶ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δ' παῖσιν ὕφ' ἱμερον ὤρσε γούσιο·
 Μυρομήνοισι δ' τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 Ἀμφὶ νέκυι ἐλαινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀλαμέμων
 Οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλιν,
 Πάνιοθεν ἐκ κλισίων· ὅππῃ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
 Μηριόνης, θεράπων αἶαπλώερος Ἰδομενῆος.
 Οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 Σειράς τ' εὐπλέκεις· πρὸ δ' ἄρ' ἔρῃες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἀνανία, κάτανία, πάραυτά τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὲς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,

- “ Anima & simulachrum, sed præcordia non insunt omnino:
 105 “ Pernox enim mihi Patrocli miseri
 “ Anima superstitit plorantisque, lugensque,
 “ Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi.
 Sic dixit: Illis verò omnibus desiderium excitavit lucius:
 Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
 110 Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon
 Mulosque excitavit & viros, qui conveherent ligna,
 Undique à tentoriis; & ad hoc vir strenuus exortus est
 Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
 Hi verò ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
 115 Funèsque benè tortos; muli autem præibant ipsis:
 Multa verò ardua, declivia, accliviæque, transversæque, transierunt.
 Sed cùm jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,

Ver. 106. — [φεισθήκη.] Vide suprâ ad
 δ, 434, & 492.

Ver. 108. — [πῶσι δ' παῖσιν ὕφ' ἱμερον ὤρσε
 γούσιο.] Καὶ ἐν τοῖς πέντεσι καὶ θηέοις ἐλγίνε. αἴ-
 τις ἔδοθη. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ὅτι τῶ μὴ ὑπάρ-
 χον· ἰδομένη δ' ἐν τῇ μεμνημένῃ καὶ ἐρεαν πᾶσι ἐ-
 κείνοις, καὶ ἂ ἐπρατίε, καὶ οὐδ' ἔν. Διὸ καὶ πῶτο
 εἰρη, “Ὡς φάτο· τοῖσι δ' παῖσιν ὕφ' ἱμερον
 “ ὤρσε γούσιο.” *Aristot. Rhetoric. Lib. I,*
cap. 11.

Ibid. — [ὕφ' ἱμερον.] *Al.* ἱφ' ἱμερον. Quo
 modo & legit *Aristoteles* loco jam citato,

Ver. 109. — [ροδοδάκτυλος ἠώς.] Vide su-
 præ ad α, 477.

Ver. 110. [Ἀμφὶ νέκυι ἐλαινόν.]
 Corpus ubi exanimi positum Pallan-
 tis ———. *Æn. XI, 30.*

Cæterum quâ ratione, νέκυι, hîc ultimam
 producat; item δ, ver. 119, & 133; & διὰ,
 ver. 122; & Ἀχινύμενος, ver. 137; vide
 suprâ ad δ, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163. — ὕλιν.]
 Vide suprâ ad γ, 151.

Ver. 112. — [ὀρώρει.] Vide suprâ ad β,
 810.

Ver. 114. [Οἱ δ' ἴσαν.]
 Itur in antiquam sylvam, stabula alta
 ferarum;
 Procumbunt piceæ: sonat iccta securibus
 ilex,
 Fraxineæque trabes: cuneis & fissile
 robur
 Scinditur: advolvunt ingentes montibus
 ornos. *Æn. VI, 179.*

Ibid. — [πιλέκας.] Enuntiabatur, ac si
 scriptum fuisset πωλέκας, vel πωλέκας. Ut
 rectè hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 115. — [ἄρ'.] *Ut fieri solet* ———.

Ver. 116. [Πολλὰ δ' ἀνανία, κάτανία, πά-
 ραυτά τε.] Μεμνήμεν τῇ κακοφρονίᾳ καὶ ἀνομα-
 λίαν· πᾶσα δ' μέμνηται ἐλαφίς τι ἔχῃ. *De-*
metr. Phaler. § 226.

Ver. 117. [Ἀλλ' ὅτε.] Apud *Scholiasten*.
 Ἀλλοίε. Malé.

Ibid. — [κνημὲς.] Τὰς προσόδοις καὶ ὀρεθ-
Schol. Al. κρημνίς. Quo modo & legit *Ob-*
dex Harleianus.

Ver. 118.

- Αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμης ταναήκει χαλκῷ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κλυπέσσαι
 120 Πίπλον· ταῖς μὲν ἑπεία διαπλήσοιτες Ἀχαιοί,
 Ἐκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα πρὸς δαίεωτο,
 Ἐλδόμεναι πεδίοιο, Διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὑλοτόμοι φίρῃς φέρον· ὥς γὰρ ἀνάγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπύορος Ἰδομενῆος.
 125 Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' αἰκλῆς βάλλον ὀππασσά, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς
 Φερίσασα Πατρόκλου μέγα ἥριον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρκαύεσσον ἄσπετον ὕλῃν,
 Εἴα' ἄρ' αὖθι μύοντες αἰολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσιν φιλοπτολέμοισι κέλαισε,
 130 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεύξαι δ' ἐπ' ὄχεσφιν ἱκασαν
 Ἴππους· οἱ δ' ἄρ' ἐρυνύον, καὶ ἐν τάχεσσιν ἱδμεον.
 Ἄνδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παρκαίβαν, ἠνίοχοί τε·
 Πρόθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφεσσι πείλο πεζῶν,

Protinus quidem quercus altè-comantes longâ-acie-munito ære
 Cædebant festinantes; cæ verò magnum sonitum-edentes

- 120 Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,
 Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
 Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
 Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserrat
 Meriones, famulus amantis virtutem Idomenei:
 125 Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
 Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
 At postquam undique apposuerant immensam materiem,
 Confidebant ibidem manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus bellicosus jussit
 130 Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
 Equos; Illi verò festini surrexerunt, & arma induerunt:
 Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
 Antè quidem curribus-vesti, ponè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα.] Statim deinceps ———.

Ver. 119. Τάμνον.] Vide suprâ ad γ', 84;
 & ad δ', 87.

Ibid. — μεγάλα κλυπέσαι.] Vide suprâ
 ad δ', 455, & 504.

Ver. 120. — διαπλήσοιτες.] Al. διαπρίσ-
 σοιτες.

Ver. 121. — χθόνα πρὸς δαίεωτο.] Διέ-
 κοτον ἢ γλῶττι βαδίζουσαι. Schol. MSS apud
 Barneesium.

Ver. 122. — διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic inter densas corylos ———.

Virg. Eclog. I, 14.

Ver. 125. — ἐνθ' ἄρ'.] Ubi scilicet ———.

Ver. 126. Φερίσασα.] Rectè cum duplici
 δ'. Primam enim corripit. Vide suprâ ad
 β, 234; & ad α', 140.

Ver. 127. — παρκαύεσσον.] Al. παρ-
 καύεσσον.

Ver. 129. — κέλαισε.] Al. κέλαι.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι.] Al. Χαλκὸν
 ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἄνδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παρκαί-
 βαν.]

— Tum mæsta phalanx Teucrique
 sequuntur

Tyrrhenique duces, & versis Artades
 armis.

Æn. XI, 91.

Ibid. — ἔβαν.] Vide suprâ ad δ', 229.

Ibid. — παρκαίβαν.] Οἱ δὲ τὴν ἀρμάτῃ
 συμπλεκόμενῃς. Schol. Vide suprâ ad λ',
 103.

Ver. 133. — μετὰ δὲ νέφεσσι πείλο πεζῶν.]
 Insequitur nimbus peditum ———.

Æn. VII, 793.

Ver. 135.

Μυεῖοι· ἐν ᾗ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

- 135 Θριξὶ ᾗ πάντα νέκυω καίαινον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὅπιθεν ᾗ κάρη ἔχε διῖο Ἀχιλλεύς
Ἀχινύμενο· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφευθ' Ἀχιλλεύς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μύσσεικά νήεον ὕλιν.

- 140 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς διῖο Ἀχιλλεύς·
Στάς ἀπάνωθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τινὺ ῥα Σπερχεῖω πόταμῳ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ὅτ' οἶνοπα πόντον·

Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε παῖρ ἤρῃσ' αἰο Πηλεὺς,

- 145 Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τι κόμην κρέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην·
Πενήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὡς ἤρ' ὅ γ' ἔειπεν, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσας.

- 150 Νυνὶ δ' ἐπεὶ ἐνόμαί γε φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πάτροκλ' ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθ'.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.

- 135 Capillis verò totum mortuum tangebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponē autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœstus; sodalem enim eximium pompâ-funebris-mittebat ad orcum.
Illi verò quandò ad locum pervenerunt ubi ipsis indicaverat Achilles,
Deposuerunt; statimque ei affatim accumulârunt materiam.

- 140 Tum porrò aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans seorsum à pyra flavam abscidit comam,
Quam sanè Sperchio fluvio alebat, florecentem:
Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum:

“Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,

- 145 “Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
“Tibique comam abscissuram, mactaturumque sacram hecatomben:
“Quinquaginta insupèr masculas ibidem oves sacrificaturum
“Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altaréque odoratum.
“Sic vovit senex, tu verò ei votum non perfecisti.

- 150 “Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
“Patroclo heroï comam dabo secum-ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis

Ver. 135. — καίαινον.] Al. καίεντον.

Ver. 137, 284. Ἀχινύμενο· — ἀχινύ-
μενο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 138. — πέφευθ'.] Vide suprà ad β',
314; & ad ξ', 500.

Ver. 141. — ἀπεκείρατο.] Vide suprà ad
ver. 10; & ad χ', 33.

Ver. 142. Τινὺ ῥα.] Quam scilicet —.

Ibid. — Σπερχεῖω.] Πόταμος Θερπιδίας.
Schol.

Ver. 144. — ἤρῃσ' αἰο.] Vide suprà ad δ,
97.

Ver. 146. Στάς ἀπάνωθε.] Ἐθὺς
ἐν τοῖς ἀρχαίοις, μὲν τὸ παρακλίσαι τ' ἐνέ-
τηλ', τὰς κόμας δὲ πεκίρειν τοῖς πόταμοις·
τίττε γὰρ ἀνόμεζον τ' ἀναίροφον αἰτίες εἶναι.
Schol.

Ibid. — ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην.] Vide
suprà ad δ, 444.

Ver. 151. — ὀπάσαιμι.] Vide infrà ad δ,
140.

Ver. 152.

- Θῆκεν· τοῖσι δ' ὅσιν ὑφ' ἡμέραν ὤρσε γόοιο,
 Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φαέθ' ἡελίοιο,
 155 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀλαμέμνονι εἶπε παρὰ
 Ἀτρείδῃ, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσον) μύθοισι,) γόοιο μὲν ἐστὶ καὶ ἄσαι·
 Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δειπνον ἀνωχθεὶ
 Ὀπλεῶν· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 Κηδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
 Ἀντάρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀλαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν καὶ νῆας ἔτσας,
 Κηδεμόνες δ' παρ' αὐθι μένον, καὶ νῆον ὕλιν.
 Ποίησαν δ' πυρρὴν ἑκατόμποδον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 165 Ἐν δ' πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus:

Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,

155 Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans:

“ Attride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum

“ Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam aliis, satiari:

“ Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube

“ Parare; Hæc verò curabimus, quibus maxime

160 “ Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum mancant.

Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,

Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,

Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.

Struxerunt verò pyram centum-pedum quaquaversus;

165 Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.

Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153. — τοῖσι δ' ὅσιν ὑφ' ἡμέραν ὤρ-
 σε γόοιο.] Vide suprâ ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν.] Ἔστιν,
 αἷς αὐτῶς [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, “ Καί
 “ νύ κ' ὀδυρομένοισιν,” ἰμφασίν τινα ἔχον ἀκ-
 τρεῖ ὀνόματι. Demetr. Phaler. § 57. Vide
 & suprâ ad ξ', 433.

Ibid. — ὀδυρομένοισιν ἔδν φαέθ' ἡελίοιο.]

neque avelli possunt, non hu-
 mida donec

Invertit cœlum stellis fulgentibus ap-
 tum. Æn. XI, 201.

Ver. 156. σὺ γάρ τε.] Al. σὺ μὲν τε.

Ver. 158—162. — σκέδασον — σκέ-
 δασον.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 160. Κηδεός.] Θεωλίδης ἀξίος, κα-
 διύσιμος. Schol.

Ibid. — οἱ τ' ἀγοὶ.] Cod. Harleian. οἱ τα-
 γοί. Quo modo & legit Eustathius. Atqui
 vox ἀγός sæpè alibi apud Homerum occurrit;
 vox ταγός nusquam. Uti & notavit Barnes.

Ver. 162. — πῶς ἴσους.] Vide suprâ ad
 α', 306.

Ver. 164. Ποίησαν δ' πυρρὴν.]

Ingentem struxere pyram —

Æn. VI, 215.

Ibid. — ἑκατόμποδον ἐνθα καὶ ἐνθα.] Τε-
 τραγώνιον, ὅστις ἐκάστῳ πλάτρου ἐκατὶ πλάτ-
 ρων ἔχων. Schol. ἑκατόμπεδος.

Ver. 165. Ἐν δ' πυρρῇ.]

Fit gemitus: tum membra toro defecta
 reponunt. Ibid. 220.

Ibid. — ἀχνύμενοι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 166. Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα.]

— credit quinas de more bidentes,

Totque sues, totidem nigrantes terga ju-
 vencos. Æn. V, 96.

Vide & suprâ ad ver. 30.

Ibid. — εἰλίποδας ἑλικας.] Quâ ratione,
 εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δι-
 παῖ, ver. 196; & ὄπι, ver. 202; & ὀπί,
 ver. 206; & ὑπὸ, ver. 215; vide suprâ ad
 α', 51.

Ver. 168.

- Πρόθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμῳ Ἀχιλλεύς
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, πρὸς δὲ δεξιὰ σώματα νήϊ.
 170 Ἐν δὲ τίθῃ μέλιθ' καὶ ἀλείφατ' ἀμφοφορῆας,
 Πρὸς λέχεια κλίνων· πύουρας δ' ἐλαιώχενας ἵππους
 Ἐσσυμμένας ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα σοναχίζων.
 Ἐννέα τῷ γε ἀνακτὶ τραπεζῆες κύνες ἦσαν.
 Καὶ μὴν τ' ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 175 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὰς,
 Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔρτα·
 Ἐν δὲ πυρὸς μύθ' ἦκε σιδήρεον, ὃφρα νέμοιτο.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
 180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσπον.
 Δώδεκα μὴν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὰς,
 Τὸς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' ἔτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt ; at ex omnibus
 Adipe sumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
 Ad pedes à capite, circumque excoriata corpora accumulabat.

- 170 Imposuit & mellis & olei amphoras,
 Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos-cervicibus equos
 Festinantèr injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
 Novem huic regi menfarii canes erant,
 Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:

- 175 Duodecim & Troïum magnanimorum filios strenuos,
 Ære cædens ; Mala enim mente struebat opera :
 Immisit & ignis vim invictam, ut depasceret.
 Ejulavitque deinç, charumque nomine-ciebat sodalem:

“ Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:

- 180 “ Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.

“ Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,

“ Hos unâ tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam

Ver. 168. Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν.]
 Πρὸς τὸ ταχὺ καὶ περιελὼν ἐξαρθλῶσαι, πῶς
 παρὰ Ἀχιλλεύς. Schol.

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθῃ.]

Hic duo rite mero libans carchesia Bac-
 cho

Fundit humi, duo lacte novo, duo san-
 guine sacro. Æn. V, 77.

Ver. 171. — κλίνων.] Vide suprâ ad α, 309.

Ibid. — πύουρας δ' ἐλαιώχενας ἵππους.]

Addit equos — Æn. XI, 80.

Ver. 172. — σοναχίζων.] Al. σιναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων.]

Vinxerat & post terga manus, quos
 mitteret umbris

Inferias, cælo sparsuros sanguine flam-
 mam. Æn. XI, 81.

———— Sulmonæ creatos

Quatuor hic juvenes, totidem quos edu-

cat Ufens,

Viventes rapit: inferias quos immolet
 umbris,

Captivoque rogi perfundat sanguine
 flammæ. Æn. X, 517.

Quoniam locum inter alios citat Macrobius ad
 demonstrandum, “ totam Æneïdā effigia-

“ tam esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ
 “ Homericæ.” Lib. V, cap. 2.

Ver. 176. — κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔρτα.]

Vide suprâ ad ver. 22.

Ibid. μήδετο.] Al. μήσατο.

Ver. 198. — φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι.]

———— actalia satur;

Salve, sancte parens: iterum salvere,
 recepti

Nequicquam cineres, animæque um-
 bræque paternæ. Æn. V, 79.

Ver. 153.

- Δώσω Πριαμίδῳ πυρὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κυέουσιν.
 Ὡς Φάτ' ἀπειλήσας· τ' δ' ἔκυες ἀμφεπένοντο·
 185 Ἀλλὰ κυίας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἡμαῖα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δ' ἔχειν ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάζων·
 Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφε' ἤσταε Φοῖβε' Ἀπόλλων
 Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δ' ἠῶρον ἀπανία,
 190 Ὅσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μὲν' ἡελίοιο
 Σκήλη ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵεναι, ἥδ' ἐμέλεισιν.
 Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλη ἐκαίετο τεθνηῶντος.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σταῖς ἀπάνδρε πυρῆς, δοιοῖς ἡρώτ' ἀνέμοισι,
 195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέχετο ἱερὰ καλαί.
 Πολλὰ δ' ἔκασθεν χερσέω δέπαι, λίανδ' ἐν
 Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιατ νεκρὸν,
 Ὑλῃ τ' ἐσθλίοισι καήμεναι· ὠκέα δ' Ἴρις

“ Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.

Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;

185 Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus

Dies & noctes; rofaceoque unxit oleo,

Divino, ut nè ipsum laceraret raptans:

Huic verò cyaneam nubem induxit Phæbus Apollo

A cælo usque ad terram: textitque locum totum,

190 Quantum obtinebat cadaver, nè prius vis solis

Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.

Neque pyra Patrocli ardebat mortui:

Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus valens nobilis Achilles;

Stans-seorsum à pyrâ, duobus vota fecit ventis,

195 Boreæ & Zephyro, & pollicitus est sacra pulchra:

Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,

Ut venirent, quò citissimè igne comburerent cadaver,

Lignaque propere arderent: velox autem Iris

Ver. 181—188. — Πριαμίδῳ — κυί-
 νων.] Vide suprâ ad α, 398.

Ver. 186. — ῥοδόεντι δ' ἔχειν ἐλαίῳ.] Ὁ
 δ' Ὀμηρὸς τ' ἄλλ' ἔχειν οἶδι τ' μύρον· ἐλαία
 δ' αὐτὰ καλεῖται μύρον· ὁμοίως δ' ἔχειν ἐλαίῳ.
 “ ἔχειν ἐλαίῳ.” Καὶ ἀλλαχῇ δ' [suprà ξ',
 172] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη
 τε παρ' αὐτῷ τ' ἑκτόρ· νέκυον “ ῥοδόεντι
 “ ἔχειν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ.” *Askenasus, lib.*
XV, cap. 11.

Ver. 188. — Φοῖβε' Ἀπόλλων.] Vide su-
 prâ ad α, 43.

Ver. 192. — Πατρόκλη ἐκαίετο.] Ita ex
 duobus MSS & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*.
Al. Πατρόκλη καίετο. Vide suprâ ad γ',
 449.

Ibid. — τεθνηῶντος.] Vide suprâ ad γ',

463 & ad ζ', 464.

Ver. 194. — ἀπάνδρε.] Vide suprâ ad ε,
 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ.] Pronunti-
 batur Βόρην. Vide suprâ ad ε, 5.

Ibid. — ὑπέχετο.] *Al.* ὑπέχετο.

Ver. 196. — χερσέω.] Pronuntiabatur
 χερσέω. Vide suprâ ad υ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] *Cod. Harleian.* Ἐλ-
 θεῖν.

Ibid. — πυρῇ.] *Cod. Harleian.* πυρῇ.

Ibid. — νεκρὸν.] *Al.* νεκρῷ. Quæ & pro-
 ba Lectio.

Ver. 198. Ὑλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ibid. — τ' ἐσθλίοισι.] *Al.* τ' ἐσθλίοισι. *Al.*
 τε σθλίοισι.

- Ἀργείων αἶψα μετάγελθ' ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
 200 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέθ' ἀθροοὶ ἔδον
 Εἰλαπίνῳ δαίνυντο. Θέεσσα ᾗ Ἴρις ἐπέστη
 Βηλαῖ ᾗ λυθίῳ· τοὶ δ' ὡς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,
 Πάντες ἀνῆξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἐέκασθ'·
 Ἥ δ' αὖθ' ἔζεοθ' μὲν ἀνῆνατο, εἶπε ᾗ μῦθον·
 205 Οὐχ ἔδθ'· εἶμι γδ' αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ρέεθρο,
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβαις
 Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ κ' ἐγὼ μελαδαίσομαι ἱρῶν·
 Ἀλλ' Ἀχιλῆος Βορέῳ ἠδὲ Ζέφυρον κελαδενὸν
 Ἐλθεῖν αἶψ', κ' ἐπίχρῃ ἱερὰ καλὰ,
 210 Ὅφρα πυρὶν ὀρεσὶ καήμεναι, ἢ ἐνὶ κεῖ
 Πάτροκλθ', τ' πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰπῶσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοιτο
 Ἥχῃ θεασσίσῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
 Αἶψα ᾗ πόντον ἵκανον αἰήμεναι· ὦρτο ᾗ κύμα
 215 Πνοῇ ὑπὸ λίσυρῃ· Τροίῳ δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 Ἐν ᾗ πυρὴ πικέτιν, μέγα δ' ἴαχε θεασσιδὰς πῦρ·
 Παννύχιοι δ' ἄρα ποί γε πυρὸς ἀμυδὸς φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.

- 200 Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
 Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit
 Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
 Omnes properè surrexerunt, vocabántque eam ad se quisque:
 Hæc verò sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem:
 205 “ Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
 “ Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
 “ Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum:
 “ Sed Achilles Boream & Zephyrum sonorum
 “ Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
 210 “ Ut pyram suscitatis, ut ardeat; in quâ jacet
 “ Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
 Hæc quidem sic loquuta abiit; illi verò ire-properabant
 Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ se:
 Confestim verò ad pontum venerunt, stando; excitatus autem est fluctus
 215 Flatûs vi canori: Trojam verò ad glebosam pervenerunt,
 Rogoque incubuerunt, magnûmque sonitum edidit immane-ardens ignis:
 Totâ autem nocte hi pyrae simul flammam jactabant,

Ver. 199. — μελάγελθ'·] Al. μετ' ἀγ-
 γελθ'.

Ver. 202. Βηλαῖ ᾗ λυθίῳ·] Al. Οὐδ᾽
 ᾗ λυθίῳ.

Ver. 203. — κάλεον δέ·] Al. κάλεόν τι.

Ver. 205. Οὐχ ἔδθ'·] Ita suprâ λ' 47;

Οὐχ ἔδθ' ἔστ', γαῖαν ———.

Ver. 206. — ῥέζουσ' ἐκατόμβαις·] Vide su-
 præ ad α' 444.

Ver. 207, 277. Ἀθανάτοισι ——— Ἀθά-

νατοι·] Vide suprâ ad δ, 398.

Ibid. & ver. 228. — μελαδαίσομαι ———
 αἰήσομαι·] Vide suprâ ad ver. 10; & ad γ',
 141.

Ver. 212. — ἀπὸ θεῶν·] Al. ἀπὸ θεῶν
 Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 214. — αἰήμεναι·] Al. αἰήμεναι.

Ver. 216. Ἐν ᾗ πυρῇ·] Ita ex duobus
 MSS, & ex Eustathio edidit Barnesius. Al.
 Ἐν ᾗ πυρῇ.

- Φυσῶντες λιγέως· ὃ ᾗ πάννυχ' ὤκν' Ἀχιλλεύς
 Χρυσέη ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 Οἶνον ἀφυσόμενον χαμάδις χέει, δεινὴ δ' γαῖαν,
 Ψυχλὴν κικλήσκων Πατρόκλῃ δειλοῖο.
 Ὡς δ' πατὴρ ἢ παῖδός οἱ δούρει' ὅσ' αἰ καίων
 Νυμφίη, ὅς τ' ὅταν δειλὸς ἀκάρησεν τοκῆας·
 Ὡς Ἀχιλλεύς ἐταίρειο δούρει' ὅσ' αἰ καίων,
 225 Ἐρπύζων πρὸ πυρκαϊῶν, ἀδινὰ σοναχίζων.
 Ἡμεῖς δ' Ἐσφορίῃ εἴσι, φέως ἐρέων ἔπι γαῖαν,
 Ὅν τε μέγα κροκόπεπλ' ὑπὲρ αἶλα κίονα Ἡώς,
 Τῇμ' πυρκαϊῇ ἐμαραίνετο, παύσατο δ' φλόξ.
 Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτὶς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,

Flantes stridulè: Totâ-nocte & velox Achilles

Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,

220 Vinum hauriens in humum fundebat, rigabátque terram,

Animam vocans Patrocli miseri.

Ut verò pater sui filii lamentatur ossa cremans

Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:

Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,

225 Reptans propter pyram, crebrò ingemiscens.

Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius super terram,

Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,

Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.

Venti autem rursùs abierunt domum-ut-redirent.

Ver. 219. — ἔχων.] Cod. Harleian. ἔχων.
 Atque ita in uno MS scriptum repperit Barnesius.

Ibid. — ἀμφικύπελλον.] Vide supra ad d, 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσόμενον χαμάδις χέει, δεινὴ δ' γαῖαν, Ψυχλὴν κικλήσκων.]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat

Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos. *Æn.* V, 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,

Sanguinis & sacri pateras; animamque sepulcro

Condimus, & magnâ supremum voce clemus. *Æn.* III, 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat

Heclorem ad tumulum. —

Ibid. 303.

Ibid. — ἀφυσόμενον.] Cod. Harleian. ἀφυσόμενον.

Ver. 221. — Πατρόκλῃ.] Apud Eusebium commentario Πατρόκλῃ. Quod & ferri posset. Vide ad II. d, 51.

Ver. 222. Ὡς δ' πατὴρ ἢ παῖδός οἱ δούρει'.] Plutarchus de Consolat. ad Apoll. locum hunc

alio adjecto versu citat:

Ὡς δ' πατὴρ ἢ παῖδός οἱ δούρει' ὅσ' αἰ καίων
 Νυμφίη, ὅς τ' ὅταν δειλὸς ἀκάρησεν τοκῆας,

Ἀφρῆν δ' παῖσι γέν' ἢ πίνθ' ἔπειτα.
 Ex r', (ut videtur) 37. Quin & pulchra ejusdem super hanc re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν ἔγωγε δῖον, εἰ δὲ πᾶσι δούρει' —. Τίς γὰρ αἶδον, εἰ ὁ θῶς πατρὸς παρὲς, ἢ κροκόπεπλ' ἢ ἀνδρῶν γένος, πρὸς ἀφ' ὧν τὰ μέλλοντα (μελέσονται, πρὸς ἀφ' ὧν τὰς ἐκ τῶν ἀνδρῶν; Id. Ibid.

Ver. 225. — σοναχίζων.] *Al.* σοναχίζων.

Ver. 226. Ἡμεῖς δ' Ἐσφορίῃ.]

Tertia lux gelidam cælo dimoverat umbram.

Mærentes altum cinerem & confusa regebant

Ossa focis, tepidoque omcrabant aggere terre. *Æn.* XI, 210.

Ibid. Ἐσφορίῃ.] Pronuntiabatur Ὀσφορίῃ.

Ver. 227. — κροκόπεπλ' ὑπὲρ αἶλα κίονα Ἡώς.] Vide supra ad d, 477.

Ver. 228, & 251. — φλόξ.] Vide supra ad β. 267.

Ver. 229. — ἔβαν οἰκόνδε.] Quâ ratione, vox ἔβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide

- 230 Θρηίκιον κ' πόντον· ὁ δ' ἔγενεν, οἴδμαί· θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωτε λιαοθεῖς,
 Κλίνθη κακμηῶς, ὅπῃ ἢ γλυκὺς ὕπνῳ ὄρεσεν.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠέρεθοντο,
 Τῶν μὲν ἐπερχομένων ὄμαδ' ἢ δ' ἔπει' ἔειπεν·
 235 Ἔειπε δ' ὀρθωθείς, καί (Φεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, ἢ ἄλλοι, ἀεισῆες Παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν κ' πυρκαϊῇ (βίσαί' αἴθεσι οἶνον
 Πᾶσαν, ὅποσον ἐπέχε πρὸς μῦθον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὀσέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λείωμεν,
 240 Εὖ Διαινώσκοντες· ἀειφραδέα ἢ τέτυκ'·
 Ἐν μέσῃ γ' ἐκεῖο πυρῇ, πῶ δ' ἄλλοι ἀνέθεν
 Ἐχάλῃ καίουι' ὅπμιξ' ἵπποι τε ἢ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ Φιάλῃ ἢ δίπλακι δημῷ
 Θείομεν, εἰσέκεν αὐτὸς ἐγὼν αἶδι κἀθῶμαι·

- 230 Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis-fluctibus furoribus
 At Pelides à pyrâ in-aliam-partem separatus,
 Procubuit fessus, dulcisque somnus ei citò supervenit.
 Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
 Quorum ipsum adeuntium tumultus & strepitus excitavit:
 235 Resedit verò erectus, & ipse sermone allocutus est:
 " Atridéque, & cæteri principes universorum Achivorum,
 " Primam quidem pyram extinguite nigro vino
 " Totam, quantum occupavit ignis vis; at deindè
 " Ossa Patrocli Menœtiadæ legamus,
 240 " Benè discernentes; cognitu-facilia enim sunt:
 " In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò seorsum
 " In extremâ-orâ cremabantur promiscuè equique & viri:
 " Et ea quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
 " Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:

de suprâ ad θ', 229) producat; item ἀει-
 φραδέα, ver. 240; & γ', ver. 298: & μῆ-
 τῶ, ver. 313; vide suprâ ad δ', 51.

Ibid. — οἰκνδὶ νῆσθ.] *Al.* οἰκνδὶ νῆσθ. Cod. Harleian.
 Ver. 232. — κακμηῶς.] Cod. Harleian.
 κακμηῶς.

Ver. 234. — ὄμαδ' ἢ δ' ἔπει'.] Vide su-
 præ ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 235. — (βίσαί' αἴθεσι οἶνον
 βίσαί' αἴθεσι οἶνον.] Pronuntiabatur
 βίσαί' αἴθεσι οἶνον.

Ver. 236. Ἀτρεΐδῃ τε.] Cod. Harleian.
 Ἀτρεΐδῃ τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κ' πυρκαϊῇ (βί-
 σαι').] Vide infrâ ad ver. 250.

Ibid. — αἴθεσι οἶνον.] " Conjectare me,
 " vinum quoddam semina quædam Caloris in esse
 " haberet, effectusque naturâ ignis; ob eam
 " rem dictum esse ab Homero αἴθεσι οἶνον;
 " non, ut alii putarent, propter Colorem,"
 Gell. lib. XVII, cap. 8. " Num quia Vi-
 " num semina quædam in se Caloris habet, &

" ob eam rem Homerus dixit αἴθεσι οἶνον;
 " non, ut quidam putant, propter Colorem?"
 Macrob. Lib. VII, cap. 12.

Ver. 240. — διαινώσκοντες.] *Al.* διαινώσκοντες.
 σκοίνες. Quod perinde est. Nam γυνώσκω pri-
 mam producit.

Ibid. — τέτυκ'.] Vide suprâ ad γ', 736;
 & ad δ', 37.

Ver. 243. — ἐν χρυσῇ Φιάλῃ ἢ δίπλακι
 δημῷ.] " Εἰς ἢ μὲν Φιάλη οἷς οἶα σορῆς· ὁ δ' ἢ
 δίπλαξ δημῶς φυλακτικῶς τ' ὅτι οἶον εἰς χυτὴν ἀλ-
 λαγίς ἐξ ἀκρας ἐπὶ τῇ. Eustath.

Ibid. — χρυσῇ.] Pronuntiabatur χρυσῇ.
 Vide suprâ ad γ', 272.

Ver. 244. — αἶδι κἀθῶμαι.] *Barnesius*
 edidit αἶδι κἀθῶμαι. Sed, ut opinor, nihil
 opus. Vide suprâ ad δ', 51. Cæterum a-
 lii, notante *Barnesio*, hîc legerunt αἶδι κἀθῶ-
 μαι. Quibuscum facit & *Scholias*; ex-
 plicitque, Εἰς αἶδι κἀθῶμαι, ὁ ἔστι κ' ὁδὸς
 ποτίσθαι.

- 245 Τύμβον δ' ἔ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθ' ἀνῶτα,
 Ἄλλ' ἔπι κεία ποῖον· ἐπεὶ αὖ ἢ καὶ τ' Ἀχαιοὶ
 Εὐρυὸν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δύτεροι ἐν νήεσσι πολυχλήϊσι λίπησθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔπειθ' ὀλοὸν ποδῶκεϊ Πηλείωνι·
 250 Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν (βέσαν αἶθοπι οἴνω,
 Ὅσον ἔπι φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δ' ἀπ' ἑσπερὸς τέφρη·
 Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνέθ' ὅσέα λῶκα
 Ἄλλεον ἐς χροσέλιον φιάλῳ, καὶ δίπλακα δημόν.
 Ἐν κλισίῃσι δ' ἐνέθ' ἐάνω λιτὶ κάλυψαν·
 255 Τορνώσαντο δ' σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο
 Ἀμφὶ πυρῶν· εἶθαρ δ' ὑπὸ γαῖαν ἔχθραν
 Χόαντες δ' ἐπὶ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτῷ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴσανεν ὄρω ἀγῶνα.
 Νηῶν δ' ἐκφερ' αἶεθλα, λείβητάς τε, τρίποδάς τε,
 260 Ἴππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθίμα κάρῳ,

245 “ Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo,
 “ Sed mediocrem quendam: postmodum verò & hunc Achivi
 “ Latumque altumque facite, qui quidem me
 “ Posteriores in navibus multa-transstra-habentibus relinquentini.
 Sic dixit; illi verò obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidae:

250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
 Quantum flamma pervaserat, profundusque corrui cinis:
 Flentes verò socii mitis ossa alba
 Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
 In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:
 255 Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt
 Circa pyram; & statim fusilem terram aggererunt:
 Aggerito verò tumulo, redierunt. At Achilles
 Ibidem populum detinuit, & sedere-fecit lato-ambitu spectatores:
 E navibus autem extulit prætoria, lebetasque, tripodasque,
 260 Equosque, mulosque, boumque robusta capita,

Ver. 245. — ἀνῶτα.] Vide suprâ ad θ', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν σβέσαν.]

Postquam collapsi cidentes, & flamma
 quievit,
 Reliquias vino & bibulam lavêre favil-
 lam:

Ossaque lecta cado textit Chorineus a-
 leno. *Æn.* VI, 226.

Ibid. — αἶθοπι οἴνω.] Vide suprâ ad ver.

237. Ver. 253. χροσέλιον.] Vide suprâ ad ver.

243. Ibid. — χροσέλιον φιάλῳ καὶ δίπλακα δημόν.]
 Vide suprâ ad ver. 243; & infrâ ad ver.

270. Ver. 254. — ἐάνω λιτὶ.] Non, *Perlo sub-*
tili; quo modo reddunt versiones plurimæ:

Sed, *Tenui linteo.* Vide suprâ ad σ', 351;
 & ad γ', 385. Malè itaque interpretatur
Scholiasies, Ἀπαλὸν καὶ λιτὸν ἱμαῖον.

Ver. 256. — εἶθαρ δ' ὑπὸ γαῖαν ἔχθραν.] Sic apud *Euripidem*;

Ὡς ἔτις ἀμφὶ σῶμα ὑψὲν θύσσει κῆον.
Phœniss. ver. 1658.

Ubi *Scholiasies* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν ἐκφερ' αἶεθλα.]

Munera principio ante oculos, circosque
 locantur

In medio: sacri tripodes, viridesque co-
 rone,

Et palmæ, pretium victoribus; arma-
 que, & ostro

Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.
Æn. V, 109.

Ver. 260. — βοῶν τ' ἰφθίμα κάρῳ.]
 Sic apud *Virgilium*:

- Ἡδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον.
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἀεθλα
 Θῆκε, γυναῖκα ἄλκιον, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδῶν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτάεντα δύω καὶ εἰκοσίμηρον,
 265 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Ἐξίτη', ἀδμήτην, βρέφ' ἡμίονον κυέουσιν·
 Αὐτὰρ τῷ τελευτάῳ ἄπυρον κατέθηκε λείβητα,
 Καλὸν, τίσασθαι μέτρα καχανδότα, λακὸν ἔτ' αὐτῶς·
 Τῷ δ' ἑταίρῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 270 Πέμπτῳ δ' ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳτον ἔθηκε·
 Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοις εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἴππῆας τάδ' ἀεθλα δεδεμμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ὅππῃ ἄλλῳ ἀεθλαδίοιμεν Ἀχαιοί,
 275 Ἦτ' ἂν ἐπὶ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῳδ' ἀφροδίτῃ.
 Ἴσε γὰρ, ὅσον ἐμοὶ δρεΐῃ φειδάλλειον ἵπποι·
 Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὰς
 Παῖρ' ἐμῷ Πηλεΐ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγλυάλιζεν.

Et fœminas elegantè cinctas, splendîdumque ferrum:
 Aurigis quidem primùm velocibus præclara præmia
 Posuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum scientem,
 Et tripodem ansatum duarum & viginti-mensurarum,

- 265 Primo: secundo autem deindè equam posuit
 Sexennem, indomitam, sætum mulum utero-gestantem:
 At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,
 Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:
 Quarto verò posuit duo auri talenta:

- 270 Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit:
 Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit:

- “ Atridéque, & ceteri benè-ocreati Achivi,
 “ Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.
 “ Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
 275 “ Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.
 “ Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:
 “ Nam & immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos
 “ Patri meo Peleo, is verò vicissim mihi tradidit.

Bina dona vobis Trojâ generatus Acestes
 Dat numero capita —. *Æn.* V, 61.

Ver. 263. Θῆκε γυναῖκα ἄλκιον, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδῶν,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶν.

Olli serva datur, operum haud ignara
 Minerva. *Æn.* V, 284.

Ver. 264. — δύω καὶ εἰκοσίμηρον.] *Al.* δυοκαιεκοσίμηρον, & δύω καὶ εἰκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide suprâ ad β', 43.

Ibid. — λακὸν ἔτ' αὐτῶς.] Ita edidit *Bar-*
seus. *Vulg.* λακὸν ἔτ' αὐτῶς. *Al.* λα-

κὸν ἔτ' αὐτῶς.

Ver. 270. — ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳτον.]

Ἔστι δ' χαλκῆον ἐκπέταλον λεβητιάδης. Ἐπὶ
 δούρι ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *A-*
træus, *Lib.* XI, cap. 5. Ὁμηρὸς μὲν ὁ-
 ταν λέγει “ ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳτον ἔθηκε,”
 καὶ, “ χρυσῷ φιάλῃ καὶ διπλασια δηνῶν,” ἢ τὸ
 ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκῶν τι καὶ ἐκπέταλον
 λεβητιάδης, ὅπως δύο ἄτα ἔχον ἐξ ἀμφότερων τῶν
 μερῶν. — Ἀρίσταρχος δ' [ἀμφίθειον
 ἀπέφ] ἢ διπλασίῳ ἐξ ἀμφότερων τῶν μερῶν τί-
 θεσθαι καὶ ἢ συνθεσθαι καὶ κατὰ τὸ σῶμα. *Id.* *Lib.*
XI, cap. 14. Quo posteriori modo exponit
Scholias. Vide & suprâ ad α', 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδῃ τε.] *Al.* Ἀτρεΐδῃ τε.
Ver. 280.

- Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μύω, ἢ μώνυχες ἵπποι·
 280 Τοῖς γ' ὅθεν ἐὼλον ἀπώλεσαν ἡνιόχοι
 Ἠπίε, ὃς σφῶιν μάλα πολλάκις ὕδρον ἔλαιον
 Χαλῶν καλέχθε, λούσας ὕδατι λούκῃ.
 Τὸν τὰ γ' ἐσαότες πενθείειον, ὅδε δέ σφιν
 Χαῖ' ἐρερέδα', τὸ δ' ἐσάον ἀχνημνίῳ κῆρ·
 285 Ἄλλοι δ' ἐλλεθε τῇ στρατὸν, ὅσις Ἀχαιῶν
 Ἴπποισὶν τε πέποιθε ἢ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔερεθεν·
 Ὄρετ' πολὺ πρῶτον μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλ',
 Ἀδμήτης Φίλ' υἱός, ὃς ἱπποσυνὴ ἐκέκασο·
 290 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὄρετ' ἐκτερόντι Διομήδης,
 Ἴππας δ' Τρωῆς ὑπάει ζυγόν, ὃς ποτ' ἀπηνύρε
 Αἰνείαν, αἰτάρ' αὐτὸν ὑπεξέσάωσεν Ἀπέλλων·
 Τῷ δ' ὅρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὄρετ' ξανθὸς Μενέλαος,
 Διοχῆς, ὑπὸ δ' ἐπὶ ζυγὸν ἦγαλ' ὠκέας ἵππους,
 295 Αἴθλιον δ' Ἀγαμέμνονέω, τ' ἰὸν τε Πόδαρτον·

- “ Sed certè quidem ego quiescam, & solidi-ungulis equi :
 280 “ Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
 “ Benigni, qui ipsis admodum sæpè humidum oleum
 “ Jubeis superfundebat, quum lavisset aquâ limpidâ.
 “ Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis
 “ Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde :
 285 “ Vos verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
 “ Equisque fidit & curribus benè-compactis.
 Sic dixit Pelides ; celeres autem aurigæ surrexerunt :
 Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
 Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat :
 290 Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
 Equosque Troïos duxit sub iugum, quos quondam abstulit
 Æneæ ; at ipsum è mediâ morte eripuit Apollo :
 Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
 Nobilissimus, subque iugum duxit veloces equos,
 295 Æthen Agamemnoniam, suumque Podargum :

Ver. 280. — ὅθεν.] Al. κλίθ.

Ver. 281. — ὕδρον ἔλαιον.] Ἡ κοινή πάλαι
 ἔχει διὰ τί, πολλὰν ὕδρον ὄνταν, τὰ μὲν ἄλλα
 τοῖς ἰδίοις ὑπὸ τοῖς ὁ ποιητὴς οἰάθη κοσμεῖν τὸ
 χάλα τε λούκῃ, ἢ τὸ μὲν χλωρὸν, ἢ τὸ οἶνον
 ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δ' ἔλαιον ὑπὸ κοινῇ τῇ πᾶσι
 συμμεινῶνται μόνον ὅπως ὕδρον προσάλο-
 γού. Εἰς τὸ τοῦ ἐλέχθου, ὅτι ἢ γλυκύτατόν ἐστι
 τὸ δι' ὅλου γλυκύ· ἢ λουκώτατον τὸ δι' ὅλου λου-
 κόν· (δι' ὅλου δ' πᾶσι τὸ ἐστίν, ὃ μὲν ἐμμε-
 μιᾶ τ' ἐναντίας φύσεως.) Οὕτω δ' ἢ τὸ ὕδρον
 μάλιστα ῥητὸν, ἢ μὲν μέρει ξυγόν ἐστι. Τῆ-
 το δ' τὸ ἐλάειν συμμεινῶνται. *Plutarchi Symposi-
 ac. Lib. VI. Probl. 9.*

Ver. 283. — ἐσαότες.] Cod. Harkian. ἐ-
 σαῶτα. Sed & rectè se habet Vulgata le-
 ctio. Vide suprà ad α', 566, & ad ε', 778.

Ibid. — πενθείειον.] Cod. Harkian. πε-
 θείειον. Atque ita in uno MS scriptum rep-
 perit *Barnesius*.

Ver. 284 — 286. — ἐρερέδα'] — σίση-
 θε.] Vide suprà ad ν', 96, & 736 ; & ad ε',
 37. Cod. Harkian. ἐρερέδα'].

Ver. 286. — πέποιθε.] Vide suprà ad β',
 314.

Ver. 287. — ἔερεθεν.] Ita edidit *Barnesius*
 ex uno MS. Quocum facit & Codex Har-
 kianus. Al. αἰερεθεν.

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὄρε' —
 ἐκέκασο — ὄρετο.] Vide suprà ad ρ', 352 ;
 & ad δ', 492.

Ver. 291. — ὃς ποτ' ἀπηνύρε Αἰνείαν.] Su-
 præ ε', 343.

Ver. 297.

- Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκε Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλον
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμέεσαν,
 Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιστο μύθων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενον, καῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι.
 300 Τὴν δ' ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμῳ ἰχανόωσαν·
 Ἀντίλοχόν τ' ἤ, τέταρτον εὐτραχέας ἀπλίσσας ἵππους,
 Νέστορον αἶλαός υἱός ὑπερβύμοιο ἀνακλόντα
 Τῷ Νηληϊάδῳ· Πυληγυῖες δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες φέρον ἄρμα· παῖήρ δέ οἱ ἄλκι ποταμαῖς
 305 Μυθεῖτ' εἰς αἶθρα φρονέων νοέοντι ἔαυτῳ·
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσιμέας ἐδίδαξαν
 Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
 Οἶδ' αὖτε εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· αἰλλὰ τοι ἵπποι
 310 Βάρδισοι θείων, τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ἔδ' ἔμην αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μάλιστα.

Ilam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
 Dona, ut nē ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
 Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
 Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:

- 300 Hanc iste sub jugum duxit admodum cursus cupidam.
 Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos
 Nestoris praeclarus filius magnanimi regis
 Neleidae; Pylo autem nati ei equi
 Pedibus veloces agebant currum: Pater verò ipse propè astante
 305 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se:
 " Antilochē, certè quidem te juvenem licet dilexerunt
 " Jupiterque Neptunúsque, & aurigandi-artes docuerunt
 " Omnigenas: idè te docere nequaquam multum opus est.
 " Nosti enim rectè circa metas equos flectere; sed tibi equi
 310 " Tardissimi cursu, ideòque puto damnosa eventura:
 " Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
 " Plura sciunt te ipso solertè-machinari.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ'.] Ἀντίλοχ
 γὰρ ὑποτίθεται ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων, εἰς διὰ δωρο-
 δαίαν ἀφείκε τὴν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἐκείνου, καὶ
 ἡ Ἀθήνη χαρισάμενος αὐτῷ, " Δῶρ', ἵνα μὴ
 " οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμέεσαν, Ἀλλ' αὐτῷ
 " τέρποιστο μύθων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε Ζεὺς
 " ἄφενον." Ὁρῶν δὲ γὰρ ἐποίησεν (οἷς Ἀχι-
 λλεὺς φασὶν) ἵππον ἀφ' αὐτῶν ἀνθρώπων ποσὶν
 περιέμελλας, Οὐδὲ γὰρ κινῶς ἀνιδέξιν, ἔδ'
 ἐνι μάχῃ, διηλὸς αἰνῆς καὶ ἀναλκῆς, ὑπὸ πλάτῃ
 καὶ μαλακίᾳ διαφύκατος. Plutarch. de audiendis
 Poëtis.

Ver. 401. — ἀπλίσσας.] Vide suprā ad
 ver. 55; & ad ε, 140.

Ver. 303. — Πυληγυῖες.] Al. Πυλογυῖες.

Ver. 306. — ἐφίλησαν.] Vide suprā ad ε,
 304; & ad ε, 338.

Ver. 308. — τῷ κέν σε.] Codd. Harleian.
 τῷ καὶ σε.

Ibid. — ἔτι μάλα χρεώ.] Pronuntiabatur
 ἔτι μάλα χρεώ. Al. ἔτι μάλα χρεών.

Ver. 310. — τῷ τ' οἶω.] Cod. Harleian.
 τῷ α' οἶω.

Ver. 312. — μάλιστα.] Barnesius cum
 duplici σ scribingum contendit, μάλιστα.
 Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex
 μάλιστα, cujusmodi Verba Aoristos & Futura
 corripiunt; sed ex μάλισα, cujus formae verba
 Aoristos & Futura producunt. Vide suprā ad
 σ, 37; & ad ε, 426, & 508.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλῳ, μῆτιν ἐμβαάλλειο θυμῷ
 Παντοίῳ, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 Μῆτι τοι δρυτόμῳ μέγ' ἀμείνων, ἢ βίῃφι·
 Μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοῶν ἰθιῶν ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 Μῆτι δ' ἡνίοχῳ φειγίνε' ἡνίοχοιο·
 Ἄλλ' ὅς μιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσε' ἐνθα καὶ ἐνθα,
 Ἴπποι ἢ πλαυόων' ἀνὰ δρόμον, εἰδὲ κατὰ χεῖρ'
 Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσοντας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὀρέων, σρέφει ἐγυῖεν, εἰδὲ ἐλήθει,
 Ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοῶσις ἱμάσιν·
 325 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸ πρῶτον δούλει.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀφραδέες, εἰδὲ σε λήσει·
 Ἔσκηξέ γ' αὖτον, ὅσον τ' ὄρεϊ, ὑπὲρ αἴης,
 Ἡ δρυὸς, ἢ πάλης, τὸ μὲν εἰ καὶ ἀπύθε' ὄμβροι·
 Λαῖε δ' ἢ ἐκἄτερθεν ἐρηρέδα' δύο λαῖκῳ,
 330 Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ· λείῳ δ' ἱππόδρομῳ ἀμφίς·

- “ Sed agendum tu, dilecte, consilium reconde animo
 “ Omnigenum, ne quo te casu fugiant præmia
 315 “ Arte tibi faber-lignarius longè præstantior, quàm viribus:
 “ Arte verò & gubernator in nigro ponto
 “ Navem celerem dirigit jactatam ventis;
 “ Arte & auriga superat aurigam.
 “ Sed qui equis & curribus suis fretus est,
 320 “ Imprudentèr latè flectit hoc & illuc;
 “ Equique vagantur per stadium, neque eos continet:
 “ Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
 “ Semper metam spectans, flectit propè, neque eum latet,
 “ Quo pacto primùm adducat bubulis loris:
 325 “ Sed continet perpetuò, & præcedentem observat.
 “ Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te latebit:
 “ Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
 “ Vel quercus, vel larix, quod quidem non putrescit imbre:
 “ Lapidès verò ejus ex-utrâque parte positi sunt duo albi,
 330 “ In angustis viæ: planum autem curriculum equorum hinc indè.

Ver. 313. — ἄγε δὲ.] *Age quæso.*
 Ver. 315. Μῆτι τοι δρυτόμῳ μέγ' ἀμεί-
 νων, ἢ βίῃφι.] Γράψανός τι Μουσίου, “ Ὁς
 “ αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰχθυόειν,” “ Ὁ-
 “ μῆρος λάβει,” “ Μῆτι τοι δρυτόμος φειγί-
 “ νει,” ἢ βίῃφι.” *Clementis Alexandrinus,*
Strom. Lib. 6. Ubi notandum in transcurso
 pro μέγ' ἀμείνων, legisse hîc *Clementem*, *φει-
 γίνε'.* ex versu (ut videtur) 318. “ Non
 “ viribus aut velocitatibus aut celeritate cor-
 “ porum res magnæ geruntur, sed consi-
 “ lio” ———. *Cicero de Senectute.*
 Ver. 318. — φειγίνε'.] *Al. φειγίλῃ.*
 Quod idem. Nam γίνομαι primam pro-
 ducam

Ver. 319. — ἀντιπῶς.] *Al. ἀντιπῶ-
 Vide supra ad β', 314.*
 Ver. 324. τὸ πρῶτον.] *Al. τὸ πρῶτον.*
Ibid. τανύσῃ.] Vide supra ad ε', 58.
Ibid. — βοῶσις ἱμάσιν.] Ἡνίας. *Schol.*
 Ver. 327. Ἔσκηξ.] Vide supra ad γ',
 434.
Ibid. — ὀρέει.] Ἡ δ' δύο χειρῶν εἰς ἀντί-
 πῳ ἐκλίσσε. *Schol. Al. ὄρεϊ.*
 Ver. 329. — ἐρηρέδα'.] Vide supra ad ι',
 736; & ad δ', 37.
 Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ.] Ἐν τῇ ξυ-
 νοχῇ, κατ' ὃ μάλιστα ἵσταντο ἢ ὁδοί. *Schol.*

Ἡ τὰ σῆμα βροπῖο πάλαι κατὰ λειθηνῶν,
Ἡ τὸ γε νύστα τέτυκτο ὅππῃ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρμαλ' ἔθηκε ποδάρεκς δι' Ἀχιλλεύς.
Τῷ σὺ μάλ' ἐχρίμψας, ἐλάαν χερδὸν ἄρμα καὶ ἵππους.
335 Αὐτὸς δ' ἐκλινθῶναι ἐϋπλέκῃ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἢκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· αἰτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἰξάει τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππῳ δῖος ἐχρίμψθηται,
Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δόσσει) ἄκρον ἐκείῳ
340 Κύναν ποιητοῖο· λίθῃ δ' αἰλέσσει ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἄξῃς.
Χάρμα δ' ἐπὶ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλπίσῃ δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσει)· ἀλλὰ, φίλῳ, φρονέων πεφυλαγμένῳ εἶναι.
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλασθαι διαίκαν,
345 Οὐκ ἴδ', ὅς κε σ' ἔλθῃσι μετ' αἰνέσσει, εἰδὲ παρέλθῃ.

“ Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
“ Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,
“ Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
“ Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
335 “ Sed & ipse inclinatur elegantèr-concinnatâ in sellâ,
“ Paululùm ad sinistram eorum; at dextrum equum
“ Stimula minaci clamore-increpitans, concedéque ei habenas manibus.
“ Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,
“ Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse
340 “ Rotæ affabrè-factæ: in lapidem verò vites impiangere,
“ Nè fortè equosque vulneres, currusque confringas;
“ Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi
“ Erit: Sed, dilecte, si sapias, cautus esto:
“ Si enim ad metam prætervectus fuerisurgens,
345 “ Non erit, qui te assequatur pernïciter infecutus, neque prætereat:

Ver. 331. κατὰ λειθηνῶν.] Vide supra ad γ', 46. Al. κατὰ λειθηνῶν.
Ver. 332. Ἡ τὸ γε νύστα τέτυκτο.] Ἐν δ' τῇ, “ Ἡ τὸ γε νύστα τέτυκτο” ἐξ ἧς, φασὶ αὖ πάλαι ὅτι Ἀχιλλεύς· καὶ φησὶ, “ Ἡ τὸ γε σκῆπτρον· ἵππῳ αὖ δέ τοι τέρματ' “ Ἀχιλλεύς,” ἵνα τὴν ἐξέσσει τέρματ' ἵππῳ ἐλάαν, ἀντὶ τ' ἀντίκρου χερδὸν αὐτοῦ. Εὐβελή.
Ver. 333. —τέρματ' ἔθηκε.] Al. τέρμα τέθηκε αὐτὸν τέθηκε. Quod & hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γὰρ τις γράφῃ ἐν χερσὶν πεφυλαγμένῳ αὐτῷ, ἵνα δ' τέθηκεν τέρμα, ἵππῳ αὖ δ' αὐτοῦ λάβει, ἐπὶ δ' ἐκλινθῶναι. Εὐβελή.
Ver. 334. —ἐχρίμψας.] Cod. Harleian. ἐχρίμψας.
Ver. 335. Αὐτὸς δ' ἐκλινθῶναι ἐϋπλέκῃ ἐνὶ δίφρῳ.] Plato in Ione legit, “ ἐκλινθῶναι δ' ἐνὶ δίφρῳ.” Cæterum Xenophorus locum hunc citat hoc modo:

Αὐτὸς δ' ἐκλινθῶναι ἐϋξέσει ὅππῃ δέ φησιν, Ἢκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· αἰτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον Κένσαι ὁμοκλήσας, εἰξάει τέ οἱ ἡνία χερσίν. Συμπόσιον.
Ibid. —ἐϋπλέκῃ ἐνὶ δίφρῳ.] Sic apud Hesiodum: —ἐϋπλέκῃ δ' ὅππῃ δίφρῳ Ἡνίοχοι βέλονται. Ἀσπίς Ἡρακλ. 306.
Ver. 339. Ὡς ἂν τοι.] Plato loco supra citato legit, Ὡς μὲν τοι.
Ibid. —πλήμνη.] Apud Scholiasten, notante Barnebo, πλήμνη.
Ibid. —πλήμνη γε δόσσει) ἄκρον ἐκείῳ Κύναν.] Ἐπὶ τῇ καμπύλῃ σου ὁ ἀριστερὸς ἵππος· ὅπως ἐμπλασάτω ἀριστερῶς, ὥστε τ' ἐξυθύνει σφίγγειν τ' τροχῷ δόξαι· λαβεῖν τ' χροσινίδος. Schol.
Ver. 345. —παρέλθῃ.] Cod. Harleian. παρέλθῃ.
Ver. 346.

- Οὐδ' εἴ κεν μῆλόπιθον Ἀρείονα δῖον ἱλαύντοι,
 Ἀδρήσυχ' ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεοφιν γένετ' ἦεν,
 Ἥ τ' ἐς Λαομέδοντα, ὃς ἐνθάδε τέτρεφεν ἰαλαί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆϊ δ' ἐνὶ χώρῃ
 350 ἔειπ'· ἐπεὶ ὦ παῖδι ἐκάστω ποίρατ' ἔειπε.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπει εὐτρεχας ἀπλίσσας ἵππους.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν ᾗ κλήρεε ἑβάλοισι.
 Πάλλ' Ἀχιλλεύς, ἐκ ᾗ κλήρεε θόρε Νεστορίδῃ
 Ἀντιλόχῃ· μὲν γὰρ ἱλαχε κρείων Εὐμηλῆϊ.
 355 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δευκακλῆϊός Μενέλαῳ.
 Τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὅσαί τε αὐτὲ
 Τυδείδης, ὅχ' ἄριστοι εἰν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Στὰν ᾗ μῆλαςοιχεί· σήμηνε δ' ἐτέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· ὥρ' ᾗ σκοπὸν οἴσιν
 360 Ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρὸς ἰοῖο,
 Ὡς μεμνέωτο δρόμῃ, καὶ ἀληθείην δ' ἀπείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἀειραν,

“ Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
 “ Adraști velocem equum, qui ex deo genere erat,
 “ Aut illos Laomedontia, quæ hic nutriti sunt eximii.
 Sic loquutus Nestor Neleius iterum in loco

- 350 Refedit, postquam suo filio uniusscuiusque rei summam dixerat.
 Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
 Ascenderunt verò in sellas, sortisque injecerunt galas:
 Concutiebat Achilles, & fors exiliit Nestorides
 Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
 355 Post illum autem Atrides inclytus hastâ Menelaus:
 Post eum verò Meriones sortitus est agere: at postremos
 Tydides, longè fortissimus, sortitus est agere equos.
 Steterunt autem ordine: monstravit verò metas Achilles,
 Procul in plano campo; & juxta speculatorem collocavit
 360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
 Ut memori-animo-contemplaretur cursum, & veritatem referret.
 Illi verò simul omnes super equos scuticas sustulerunt,

Ver. 346. — Ἀρείονα δῖον ἱλαύντοι.]

— μίγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante Eustathio, scribunt Ἀρείονα.

Ver. 348. — τέτρεφεν.] Al. ἔτρεφεν.

Ver. 351. — ἀπλίσσας.] Vide suprâ ad ver. 55; ad α', 240.

Ver. 353. — δευκακλῆϊός.] Ita edidit Barnesius. Al. δευκακλῆϊός· minùs rectè. Vide suprâ ad ε', 55.

Ver. 357. — λάχ' ἐλαυνέμεν.] Al. τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem & probat Barnesius; sed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν ᾗ μῆλαςοιχεί.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt.—

Æn. V, 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέωτο δρόμῃ, καὶ ἀληθείην δ' ἀπείποι.] Barnesius ex conjecturâ edidit, Ὡς μεμνέωτο δρόμῃ, ἀληθείην τ' ἀπείποι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid. — μεμνέωτο.] Cod. Harleian. μεμνέωτο. Al. μεμνέωτο, μεμνέωτο, & μεμνέωτο.

Ver. 362. — ἅμα.] Cod. Harleian. ἅμα.

Ibid. — ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἀειραν, Πίπατον δ'.] Cod. Harleian. ἐφ' ἵπποισιν.

— pronique in verbera pendent.

Æn. V, 147.

Vide & infrâ ad ver. 368.

- Πέπληγόν θ' ἰμῶσιν, ὁμάκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 Ἑοσυμύων· οἱ δ' ὤκω διέπρηστον πεδίοιο,
 365 Νόσφι νεῶν, ταχέως, ὑπὸ ᾧ σέροισι κονίη
 Ἴσατ' αἰερομήνη, ὥς νεφέη, ἢ θύελλα·
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μὲ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἀρμαῖα δ' ἄλλοις μὲν χθονὶ πύλωνο πρυμνοείρη,
 Ἀλλοῖς δ' ἀτξασκε μέλιθορ· τοὶ δ' ἐλατήρες
 370 Ἐσασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε ᾧ θυμὸς ἐκᾶσιν
 Νίκης ἱερμύων· πέκλοντο ᾧ οἷσιν ἐκᾶσιν
 Ἴπποις, οἱ δ' ἐπέπντο κονίουις πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 Ἀψ' ἐφ' αἰλὸς πολίης, τότε ᾧ δρεῖή γε ἐκᾶσιν
 375 Φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὤκω δ' ἐπείλα
 Αἰ Φηρηλιάδαο ποδάκεις ἐκφερον ἵπποι.

- Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
 Magno ardore: ii autem ocyus percurrebant campum,
 365 Procul à navibus celeritèr: Sub pectoribus verò pulvis
 Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
 Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
 Currus verò interdum quidem terræ appropinquabant almæ,
 Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ
 370 Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
 Victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
 Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
 Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
 Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque
 375 Apparuit, statimque equis intendebatur cursus: celeritèr autem deindè
 Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant cursum equæ

Ver. 363. Πέπληγόν.] Vide suprâ ad γ', 31.

Ver. 364. —διέπρηστον.] Vide suprâ ad γ', 192.

Ver. 365. —ὑπὸ ᾧ σέροισι κονίη.] Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem

Prospectant Teucris. — Ἄν. IX, 33.

Ver. 366. —ὥς νεφέη.] Quâ ratione, ὥς, hîc ultimam producat; item τι, ver. 395; & χαίρειν, ver. 420; vide suprâ ad α', 51. Barnesius legendum conjicit ὥς νεφέη. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἀρμαῖα δ' ἄλλοις μὲν.] Nonne vides? cum præcipiti certamine campum

Corripuere, ruuntque effusi carcere cur-
 rus;

Cum spes arrectæ juvenum, exultantiæ-
 que haurit

Corda pavor pulsans: illi instant ver-
 bere torto;

Et prœni dant lora; volat vi fervidus
 axis:

Jamque humiles, jamque elati sublimè
 videntur

Ærâ per vacuum ferri; atque assurgere
 in auras.

Nec mora nec requies. At fulvæ nim-
 bus arenæ

Tollitur: —————

Tantus amor laudum, tantæ est victo-
 riæ curæ. Virgil. Georg. III, 103.

Quem locum inter eos recenset Macrobius,
 in quibus "Virgilius Homericæ carminis ma-
 "jestatem non æquet." Lib. V, cap. 13.

Ver. 369. —μέλιθορ.] Vide suprâ ad β', 818.

Ver. 370. Ἐσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55.

Ibid. —πάτασσε ᾧ θυμὸς ἐκᾶσιν Νίκης
 ἱερμύων.]

—————exultantiæque haurit

Corda pavor pulsans, laudumque ar-
 recta cupido. Ἄν. V, 137.

Ver. 374. Ἀψ' ἐφ' αἰλὸς.] Al. Ἀψ' ἀφ'
 αἰλὸς. Atque ita legit Codex Harleianus.

- Τὰς ἣ μείλιξέφερον Διομήδεσσι ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι· ἔδέ τι πολλὸν ἀνδρῶν ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρου θηβησομύοισιν ἐκίλιν.
 380 Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετὰφρενον, δῖρέε τ' ὦμα,
 Θέρμελ'· ἐπ' αὐτὰ γὰρ κεφαλὰς καὶ αθρόνιε πελίοθιν·
 Καί νύ κεν ἡ παρέλασ', ἡ ἀμφήρισον ἔθηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδεΐδ' ἤϊ κολέσαστο Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 Τοῖο δ' αἶπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομύοιο,
 Οὐνεκα τὰς μὲν ὄρεα ἔτι κ' πολὺ μάλλον ἰσάας,
 Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἀνδρῶν κέντροιο θρόνους.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθιωαῖν ἐλεφθράμην λαβ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μείλασιν οἰομένην λαῶν·
 390 Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μὲν δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 Ἡ δ' ἐμὲν Ἀδμήτην υἱὸν κολέεσ' ἐβέβηκε,
 Ἴππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δέ οἱ ἵπποι

Post eas autem ante-alios efferebant Diomedis masculi equi
 Troii; neque ita multum aberant, sed admodum propè:
 Semper enim curram ascensuris similes erant.

- 380 Flatu verò Eumeli dorsum, latique humeri,
 Calefiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.
 Et certè vel prævertisset, vel dubiam victoriam fecisset,
 Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
 Qui ei è manibus excussit scuticam splendidam.
 385 Ejus verò ex oculis effusæ sunt lachrymæ indignantis,
 Quòd illas quidem videret jam etiam multò celerius euntes,
 Sui verò divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
 Nec sanè Minervam fraude-lædens latuit Apollo
 Tydidem, valdè autem celeriter asscuta est pastorem populorum;
 390 Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
 Ipsa verò ad Admeti filium indignata accessit,
 Equinúmque ei fregit dea jugum: ei aded equæ

Ver. 377. —μείλιξίφερον.] Al. μετ' ἐξί-
 φερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετὰφρενον —
 Θέρμελ'.

Humescunt spumis flatuque se-
 quentum. Virg. Georg. III, 111.
 Macrobius & hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homericæ carminis majestatem
 non æquet. "In curuli certamine (inquit)
 "Homerus alterum curram paululum antece-
 "dentem & alterum pænè conjunctum se-
 "quendo quâ luce signavit?" Lib. V, cap.
 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἡ παρέλασ', ἡ ἀμ-
 φήρισον.] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. —παρέλασ' ἡ ἀμφήρισον.] Al. πα-
 ρέλασ' ἢ ἀμφήρισον. Ut infra ver. 526.

Ibid. —ἀμφήρισον.] Τὸν ἀμφιέχοντα ἐπὶ
 σέμνον, ἢ ἀμφιστάσιμον. Schol.

Ver. 384. Ὃς ῥά.] Qui scilicet.

Ver. 385. Τοῖο δ' αἶπ' ὀφθαλμῶν χύτο δά-
 κρυα χρομύοιο.]

Tum vero exarsit juveni dolor offibus
 ingens;

Nec lacrymis caruere genæ.—

Æn. V, 172.

Ibid. —χύτο.] Al. σέτο.

Ver. 387. Οἱ δὲ αἰ.] Al. Οἱ ἃ αἰ, & Οἱ
 δ' αἰ.

Ibid. —θρόνους.] Al. θύνας. Sed minùs
 rectè; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι
 ver. 377: Uti notavit Barnesius.

Ver. 391. —ἐβέβηκε.] Vide suprâ ad φ',
 352; ad ω', 751; & ad δ', 37.

Ver. 393.

Ἀμφὶς ὁδῷ δρῶν μέτωπον, ῥυμὸς δ' ὅππ' ἔπει γαῖαν ἐλύθη.
Αὐτὸς δ' ἐν δίφρῳ ποδὶ τροχὸν ἐξεκυλίθη,
395 Ἀγκῶνάς τε πειδρύφθη, σῶμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δ' ἐπὶ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πληῖσεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχειο φωνή.
Τυδείδης δ' ὅππ' ἔψατο ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλῶν τ' ἄλλων ἐξάλμετο· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
400 Ἴπποις ἔκε μὲν, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλειο πατρὸς ἐοῖο.
Ἐμῆλον, καὶ σφῶϊ τίλαινέον ὀτρίλ' ἀχίσα.
Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω
405 Τυδείδῃ ἵπποισι δαίφρονι, οἷσιν Ἀθλιῇ
Νῦν ὠρεξε τάχ', καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
Ἴππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνειε, μηδὲ λίπηθον,
Καρπαλίμας, μὴ σφῶϊν ἐλεγχέην καλ' ἀχδύῃ
Αἶθῃ, θῆλυς ἔσσα· τίη λείπεσθε, Φέρισοι;
410 Ὡς γὰρ ἐξέρει, καὶ μὲν τετελεσμένον ἔσσει.
Οὐ σφῶϊν κομιδὴν ποδὶ Νέστορι ποιμήνι λαῶν

Utrique extra viam currebant, temóque in terram devolutus est.
Ipse verò è sellâ juxta rotam provolutus est,
395 Cubitósque circumcirca laceratus est, osque, narésque,
Collisáque est frons ad supercilia: ei autem oculi
Laerymis impleti sunt, liquidáque ei hæsit vox.
Tydides verò prævertens dirigebat solidos-ungulis equos,
Longè præ aliis emicans: Minerva enim
400 Equis immisit vim, & ei gloriam imposuit.
Post illum autem Atrides agebat equos flavus Menelaus.
Antilochus verò equos adhortabatur patris sui:
“ Incumbite, & vos intendite quàm celerrimè.
“ Cum illis quidem contendere haud jubeo
405 “ Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva
“ Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam imposuit:
“ Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquimini,
“ Rapidè, nè vobis dedecus offundat
“ Æthe, fœmina cùm sit: Cur deficitis, præstantissimi?
410 “ Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:
“ Non amplius vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem populorum

Ver. 393. — ῥυμὸς.] Τὸ διπλὸν ὄππ' ἔπει ἀε-
ματόσας τ' ἔργα ἔχον. Schol.
Ver. 397. — θαλερὴ δέ οἱ ἔχειο φωνή.] Vi-
de suprâ ad ε', 696.
Ver. 391. Τυδείδης δ' ὅππ' ἔψατο.]
Radit iter lævum interior, subitusque
priorem
Præterit ———— Æn. V, 170.
Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι
κελεύω.]
Non jam prius pete Mnesticus, neque

vincere certo.
Quanquam ô! sed superent, quibus hoc,
Neptune, dedisti.
Extremos pudeat rediisse: hoc via-
cite ————
Et prohibete nefas ———— Æn. V, 194.
Ver. 405. Τυδείδῃ.] Promuntiabatur Ty-
δείδῃ.
Ver. 408. — καλ' ἀχδύῃ.] Cod. Harleian.
καλαθείῃ.
Ver. 413. — κομιδὴν.] Al. βολή.
Ver. 417.

- Ἔσσε), αὐτίκα δ' ὕμμε καίανενεῖ ὀξεί χαλκῷ,
 Αἶκ' ὀποκηθήσαντε φερώμεθα χεῖρον αἶθλον·
 Ἄλλ' ἐφομαρήϊτον, ἢ σπείδειον ὀτίταχισα·
 415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
 Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παρὰδύμῃ· ἔδῃ μὲ λήσῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνακτι ὑποδείσαντες ὀμοκλήω
 Μᾶλλον ὀπιδραμέμεν ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἐπαίω
 Στῆναι ὁδῷ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχον μενεχάρμης·
 420 Ῥωχμὸς ἔκιν γαίης, ἥ χειμέριον αἶλιν ὕδαρ
 Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δ' ἡ χῶρον ἀπάνια·
 Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαον, αἰμαίροχιάς αἰλαίνων.
 Ἀντίλοχον δ' ἐπατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδῷ, ὀλίγον δ' ἐπακλίνας ἐδίωκεν·
 425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδωκε, ἢ Ἀντιλόχῳ ἐγώνων·
 Ἀντίλοχ', αἰφραδέως ἱππάζεαι· αἶλλ' ἀνεχ' ἵππους·

“ Erit, statim autem vos interficiet acuto pœre,

“ Si remissi referamus vilius præmium :

“ Sed insequimini, & festinate quàm citissimè :

415 “ Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,

“ Angustâ in viâ astu-præterire : neque me fallit.

Sic dixit : Illi verò, domini veriti minas,

Acriùs concurrerunt exiguo tempore ; statimque deindè

Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus :

420 Scissura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua

Ruperat viæ partem, profundumque fecerat locum totum :

Hæc dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.

Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos

Extra viam, parumpérque avertens insequabatur :

425 Atrides verò extimuit, & Antilochus inclamavit :

“ Antiloche, temerè equos agis ; sed contine equos :

Ver. 417. — αἱ δ' ἀνακτὶ ὑποδείσαντες ὀμοκλήω Μᾶλλον ὀπιδραμέμεν.]

—— Olli certamine summo

Procumbunt.—— Æn. V, 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαον.]

—— Sed cæca Menætes

Saxa timens, proram pelagi detorquet
 ad undas :

Quo diversus abis ? iterum, Pete saxa,
 Menæte,

Cum clamore Gyas revocabat ; & ecce
 Cloanthum

Respicit instantem tergo, & propiora
 tenentem. Æn. V, 164.

Ibid. Τῇ ῥ'.] Εἰς πρὶν — Εἰς, in-
 quom.

Ibid. — αἰμαίροχιάς.] Τὰς δ' τροχῶν συ-
 κρῖσιν τὰς δὸν δ' ἄλλων ἀρμάτων. Schol. Τὸ
 — καλλίμαχον ἔλαθεν ὁ διαφορὰ τ' ἀρμα-
 τροχίας· ἢ ἔχεν πρὸς τ' ἡμιερὶς τ' ἐλεγεῖον
 ἀρμαίροχίας· ἢ δ' ἀρμαίροχία, τὸ ἅμα τρέχειν

ἢ μὴ ὀπλοπλοῖαν εἶναι ὁμοδρομία τῆς ἑσπέρης τροχῆς
 γὰρ τὰς δρόμους ἔλατον· ἀρμαίροχία δ' ἢ τ' τρο-
 χῶν τὸ ἔχον· ἀμφὶ δ' ὡς· Ὁμῆρος αὐτῷ,
 δυνάμεις αὐτῷ τ' Πρωτῆ ἐξήκοντα· ὅτι
 γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν διδοῖ ἀρμαίροχία, παρὰ-
 σιν, ὅτι τ' Μενέλαος λέγει· “ Τῇ ῥ' εἶχεν
 “ Μενέλαον, ἀρμαίροχίας αἰλαίνων.” ὡς
 λείπει γὰρ, διὰ τ' ῥωχμὸν τ' γῆς, τ' σπεί-
 ρισιν τ' δρόμους φυλασσόμενον· — ἀρμα-
 τροχία δ' ὅτι τὸ ἀπὸ τ' τροχῶν ἔχον· διδοῖ,
 αὐτὸς πάλιν παρὰσιν λέγει· “ εἰ δ' ἀρμα-
 “ λὶ γίγνῃ· ὀπισσάτρην ἀρμαίροχίαν καλῶν·
 “ θω, ἔν λειπῇ καίη.” διὰ γὰρ τὸ λειπῆν
 ἢ ὀλίγον τ' ἄντικρυ, μὴ πολλὸν γίγνῃ τὸ τ' ὀπισ-
 σάτρην ἔχον· φασί. Parry. Quæst. Ho-
 meric. 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχον δ' ἐπατρέψας.] Vi-
 de suprâ ad ver. 398.

Ver. 424. — παρὰκλίνας.] Vide suprâ ad
 α, 309 ; & 338.

Στενωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' ἄρ' ἑτέρῃ παρελάσσης·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεται, ἄρμασι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχός δ' ἔτι ἐ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
430 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς σὺν αἰὶνι ἐοικώς.

Ὅσσα δ' ἴσκιον ἔρ' αἰωμαδίοιο πέλοντο,
Ὅν αἰζήσας ἀφῆκεν ἀνὴρ, περὶ μὲν δ' ἦβης,
Τόσσον ἤπιδραμέτιν· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδῃ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθήκεν ἐλαύνειν,

435 Μήπως συκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀντρέψαιαν εὐπλακέας, καὶ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων περσέφῃ ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', ὅστις σέο βροτῶν ὀλοώτερός ἄλλος·

440 Ἐρρ', ἐπεὶ δ' σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυμένος Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἔμην ἔδ' ὡς ἄτερ ὄρκου ἀέθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκωθον, μήδ' ἔσα' ὄν ἀχνημνίῳ κῆρ·
Φθῆσοντο τῆπισι πόδες καὶ γῆνα καμόντα,

445 Ἥ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβουν νεότητι.

“ Angusta enim via; mox verò latiore præteriges:

“ Nè fortè p̄trofque lædas, curru curræ impacto.

Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,

430 Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.

Quantus verò disci jaculus ab humero vibrati est,

Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;

Tantum cursu emicârunt: illæ verò cesserunt retrò

Atridæ; ipse enim sponte remisit agitare,

435 Nè fortè colliderentur in viâ solidi-ungulis equi,

Curruque everterent elegantèr compactos, ipsi autem

In pulveres deciderent, sistino-cursu-contententes de victoriâ.

Hunc & objurgans allocutus est flavus Menelaus:

“ Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius;

440 “ Vale, neque enim te omnino dicebamus sapere Achivi:

“ Sed certè nè sic quidem sine juramento auferes præmium.

Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque:

“ Nè mihi inhibermini, nève stetis dolentes corde:

“ Antè istis pedes & genua lassabuntur,

445 “ Quàm vobis; ambo enim privati sunt juventute.

Ver. 427. —παρελάσσης.] Al. παρελάσσης.

Ver. 430. —αἰνι.] Vide suprâ ad 6, 252.

Ver. 431. —αἰωμαδίοιο.] Ὅν ἀφῆκεν καὶ ὅμω περὶ χεῖρας. Schol.

Ver. 432. Ὅν.] Quem scilicet.

Ibid. —περὶ μὲν δ' ἦβης.] Vide suprâ ad 4, 359 & ad 1, 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδῃ.] Vide suprâ ad ver. 405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν.] Vide suprâ ad 1, 508.

Ver. 443. —ἀχνημνίῳ.] Vide suprâ ad 7, 260.

Ver. 444. Φθῆσοντο.] Apud Scholiasten, notante Barnesio, Φέσοντο. Cujus vocis de p̄trofidiâ, vide suprâ ad 6, 833.

Ver. 446.

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ', ἀνακλῶ ὑποδδείσαντες ἐμοκλήν,
 Μᾶλλον Ὀπιδραμέτιν, τάχα δ' σφίσιν ἄλχι χρόνιο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν αἰγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντ'
 Ἴππας, πῶς δ' πέποντο κονιόντες πεδίῳ.
 450 Πρῶτ' δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφρέσασθ' ἵππας·
 Ἦτο γὰρ ἐκτὸς αἰγῶν' ὑπέρβει' ἐν φειωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνδρὸς ἰόντ', ὁμοκλήτῃρ' ἀκέσας
 ἔειπε· φρέσασθ' ἵππον δριπρεπεία πρᾶχονία,
 Ὃς τὸ μὲν ἄλλο πόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δ' μετώπῳ
 455 Λακὸν σῆμ' ἐτέτυκτο φείτροχον, ἥντε μινύη·
 Στῇ δ' ὀρθὸς, εἰ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων κγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἷ' ἐγὼν ἵππας αὐγάζομαι, ἢ ἢ ὑμεῖς;
 Ἄλλοι μοι δοκέεσι παροίτεροι ἐμμεναι ἵπποι,
 460 Ἄλλ' δ' ἡνίοχ' ἰνδάλλε'· αἱ δέ περ αὐτῶν
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεροι ἦσαν·
 Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτας ἴδον πρὸς τέρμα βαλόντας,
 Νῦν δ' ἔπωδιώμασι ἰδεῖν, πάντῃ δέ μοι δοσε

Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
 Acriùs concurrerunt, & statim ipsis proximi facti sunt.

Argivi verò in circo sedentes spectabant

Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum;

- 450 Primus verò Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:

Sedebat enim extra circum sublimis in speculâ:

Illum autem, procul licet esset, equos-increpantem ut audit,

Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,

Qui quidem cætero toto corpore spadix erat, at in fronte

- 455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna:

Surrexit autem, & sermonem inter Argivos dixit:

“ O amici, Argivorum ductores, atque principes,

“ Solúne ego equos noscito, an & vos?”

“ Alii mihi videntur priores esse equi,

- 460 “ Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè

“ Læsæ sunt in campo, quæ eouisque utique præstantiores erant:

“ Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexisse,

“ Nunc verò nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi

Ver. 446. —οἱ δ', ἀνακλῶ ὑποδδείσαντες ἐμοκλήν, Μᾶλλον Ὀπιδραμέτιν.] Vide suprâ ad *ver. 417*.

Ver. 449. —πῶς δ'.] *Al.* αἱ δ'.

Ver. 450—453. —ἐφρέσασθ' — φρέσασθ' αἰ.] Vide suprâ ad *ver. 126*.

Ver. 451—455. Ἦτο — ἐτέτυκτο.] Vide suprâ ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid. —φειωπῇ.] Τῶπ' ὑψιπύς, ἀφ' ἧς ὄρεσιν ἀνέβητο ἡ ἰδέειν πάντα. *Schol.*

Ver. 453. —φρέσασθ' ἵππον δριπρεπεία πρᾶχονία.]

—————quem Thracius albis

Portat equus bicolor maculis, vestigia primi

Alba pedis, frontemq; ostentans ardens albam. *Æn. V, 565.*

Ver. 454. —φαίνε'.] Vide suprâ ad β', 267.

Ver. 455. —σῆμ' ἐτέτυκτο.] *Cod. Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Ver. 460. —ἡνίοχ' ἰνδάλλε'.] Quâ mentione, ἡνίοχ', hîc ultimam producat; item ἀμείβεσθαι, *ver. 492*; & ἀρα, *ver. 510*; & Σθένει, *ver. 511*; vide suprâ ad δ', 51. *Al.* ἡνίοχος μ' ἰνδάλλε'.

Ver. 463. Νῦν δ' ἔπω.] *Al.* Νῦν δ' ἔπω. Quo modo legit & *Codex Harleianus.*

Ver. 465.

- Τρωϊκὸν ἀμπεδίου παπταίνειον εἰσορόωντι.
 465 Ἦε τ' ἠνίοχον φύλον ἠνία, εἰδὲ διωάοθη
 Εὖ χεθέειν περὶ τέρμα, ἢ γὰρ ἐτύχησεν ἐλίζας.
 Ἐνθα μιν ἐκπεσέειν ὅττω, (ὡς δ' ἄρμαϊα ἄξαι.
 Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μὲν ἔλλαβε θυμόν.
 Ἀλλὰ ἴδεοθ' ἔθ' ὅμμες ἀνασάδον· εἰ γὰρ ἔγνωε
 470 Εὖ Διφρίνῳσκα· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γυνεὺς, μὲν δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
 Τυδεΐδ' ἱπποδάμῃ υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰχρῶς ἀνένισπεν Ὀϊλῆϊ ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομένηδ', τί πάρεθ' λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἀνέκθην
 475 Ἴπποι ἀερτίποδες πολέθ' πεδίοιο δίεν).
 Οὔτε νεώταλός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι ποσσῶτον,
 Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρκεθ' ὄσσε.
 Ἄλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· εἰδὲ τί σε χρεὶ
 Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρεθ' γὰρ ἢ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 Ἴπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρεθ' περ,
 Εὐμήλῃ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρεῖ βέβηκε.

“ Troicum per campum lustrant prospicienti :

465 “ Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit

“ Benè continere circa metam, & non feliciter flexit :

“ Illic eum excidisse reor, currusque confregisse ;

“ Ipsæque extra-viam-concurrerunt, postquam furor occupavit animum.

“ Sed intuemini & vos surgentes : non enim ego sanè

470 “ Cernens dignosco ; videtur autem mihi esse vir

“ Ætolus genere, intèrque Argivos imperat

“ Tydei equum domitoris filius, fortis Diomedes.

Hunc autem probrosis verbis-objurgavit Oilei filius velox Ajax :

“ Idomeneu, cur continuò garris ? Illæ verò procul

475 “ Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt :

“ Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,

“ Neque tibi acutissimè ex capite prospiciunt oculi :

“ Sed semper verbis garris ; Nec tamen omninò te decet

“ Loquacem esse : adsunt enim & præstantiores alii.

480 “ Equæ verò sunt priores, quæ & antea

“ Eumeli, ipsæque tenens lora vehitur.

Ver. 465. — φύλον.] *Al.* φύγον.

Ver. 466. — ἐλίζας.] Συγρίφας περὶ τὴν ἀμπεδίον τῆς ἰωνίας. *Schol.*

Ver. 467. — (ὡς δ' ἄρμαϊα ἄξαι.] *Cod. Harleian.* καὶ δ' ἄρμαϊα ἄξαι. Ut suprà ver. 341.

Ver. 470. — διφρίνῳσκα.] Vide suprà ad ver. 243.

Ver. 472. — ἱπποδάμῃ.] Vide suprà ad β', 23.

Ver. 473. — ἀνένισπεν.] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἐνέπισπεν. Quæ & probo Lectio. Vide suprà ad β', 546.

Ver. 474. — τί πάρεθ' λαβρεύεαι.] Λαβρεύ-

σιν εἰδὲν ἐφαπτόμενοι τῷ Λωμάϊκῳ ἀλλὰ τοῖς ἀμαρτήμασι τὰς ψυχὰς ἐκπύροντες — “ Ἰδο-

“ μὲν, τί πάρεθ' λαβρεύεαι; εἰδὲ τί σε χρεὶ

“ Λαβραγόρην ἔμμεναι.” *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide suprà ad β', 246.

Ibid. — λαβρεύεαι.] *Apud Plutarchum,* loco jam citato, λαβρεύεαι.

Ver. 475. — δίεν.] *Al.* δίον.]

Ver. 479. Λαβραγόρην.] Προπλή ἐν τοῖς λόγοις.

Ibid. — ἀμείνονες.] *Cod. Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481. — βέβηκε.] Vide suprà ad γ', 736; & ad δ', 37.

E 6

Ver. 483.

- Τὸν ᾗ χολωσάμεν Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·
 Αἴαν, νείκε' ἄρισε, κακοφραδὲς, ἅλλα τε πάντῃα
 Δόεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νότῃ ἐστὶν ἀπλῆς·
 485 Δευρὸ νῦν ἢ τρίποδ' αἰδῶμεθον, ἢ ἐλέβητ'·
 Ἴσορα δ' Ἀτρείδην Ἀλαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 Ὀππότεραι πρόθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ὑπέρβαν.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴλῃ ταχὺς Αἴας,
 Χωόμεν, χαλεποῖσιν ἀμείψασθ' ἐπέεσσιν·
 490 Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γνέη' ἀμφοτέροισιν,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, κῆ Φάτω μῦθον·
 Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν, Ἰδομενεύ τε, κακοῖς· ἐπεὶ ἔδ' ἔοικε·
 Καὶ δ' ἄλλω νεμεσῶτον, ὃ τις ποιεῖται γε ρέζοι·
 495 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν αἰγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶσθε
 Ἴππας· οἱ ᾗ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι εἰς νίκης
 Ἐνθάδ' ἐλθέσθον· τότε ᾗ γνώσεσθε ἕκαστ'·
 Ἴππας Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἳ τε πάροισιν.

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est:

- “ Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
 “ Inferior es Argivis, tibi quippè mens est insolens :
 485 “ Agè vel tripode-deposito certemus, vel lebetes ;
 “ Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
 “ Utræ anteriores equæ : ut sentias persolvens.
 Sic dixit : Surrexit verò protinùs Oïlei filius velox Ajax,
 Iratus, asperis ut exciperet *eum* verbis :
 490 Et omninò jam ulterius adhuc contentio progressa-esset utrisque,
 Si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset :
 “ Ne ampliùs nunc asperis altercemini verbis,
 “ Ajax, Idomeneúque, malis ; neque enim par est :
 “ Quin & alii succenseretis, quicunque talia faceret :
 495 “ Sed vos in circo sedentes spectate
 “ Equos ; ii autem citò ipsi festino-cursu-contendentes de victoriâ
 “ Huc venient : tum verò cognoscetis singuli
 “ Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.

Ver. 483. — νείκε' ἄρισε.] Cod. Harleian. νείκε' ἄρισε. Al. νείκε' ἄρισε.

Ver. 485. Δευρὸ νῦν ἢ τρίποδ' αἰδῶμεθον.] Ita Odyss. ψ', 73 ;

— αὐτὰς ἐγὼν ἐμάθεν αἰδῶσθαι αὐ-
 τῆς.

Et apud Aristophanem,

— ἐθέλω σὲ τ' κεφαλῆς αἰδῶσθαι.
 Equites, ver. 788.

Ubi Scholiastes locum hunc hoc modo citat :

Δευρὸ γε νῦν τρίποδ' αἰδῶμεθα.

Quin & Cod. Harleian. à Tho. Bentleio, i-
 temque Cod. Oxon. à Barnesio collatus, hîc
 legunt αἰδῶμεθα. Vide suprâ ad κ', 105.

Ver. 487. — γνώης.] Al. γνώης.

Ibid. — ὑπέρβαν.] Vide suprâ ad β', 43 ;
 & ad γ', 79.

Ver. 488. — ὤρνυτο.] Vide suprâ ad γ',
 260..

Ver. 492. — ἀμείβεσθον ἑκάστω.] Cod.
 Harleian. ἀμείβεσθον ἑκάστω. Quæ quidem
 Syntaxis satis rectè se haberet, quia omne
 Duale est necessariò Plurale ; (Vide suprâ ad
 α', 566 :) Profodia autem nullâ, ut opinor,
 ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἴαν, Ἰδομενεύ τε.] Edidit
 Barnesius Αἴαν τ', Ἰδομενεύ τε. Sed nihil
 opus : Quâ enim ratione, vox, Αἴαν, ulti-
 mam hîc, etiam extra cæsuras, producat ;
 vide suprâ ad α', 51.

Ver. 494. — ῥέζοι.] Al. ῥέζοι.

Ver. 500.

ὦς φάτο· Τυδείδης δ' μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 500 Μάσι δ' αἶεν ἔλαυνε καλῶμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
 Ὑψόσ' αἰερέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλαιθον·
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγες ἔβαλλον·
 Ἀρμαία δ' χρυσῷ πεπυκασμένη κασιέρῳ τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἔδ' ἐτε πολλή
 505 Γίνετ' Ὀππασώτρων ἀρμαίροχὴ κατόπιθεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δ' ἀπ' αὐτοῦ πελέσθην·
 Στῇ δ' μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρώς,
 Ἴππων, ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμαῖζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωνι,
 510 Κλῖνι δ' ἄρα μάστιγα πόλιν ζυγόν· ἔδ' ἐμάτησεν
 Ἰφθιμῷ Σθέnelῷ, αἶψ' ἐσσυμένως λάβ' ἀέθλου·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτάνειλα φέρειν· ὃ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους,

Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,
 500 Scuticâ verò assidue feriebat super humeros; ei autem equi
 In altum tollebantur citò conscientes viam:
 Assidue verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
 Currus autem auro accuratè elaborati stannóque
 Pone equos veloces currebant; neque profunda
 505 Fiebat canthorum orbita retrò
 In tenui pulvere: hi nempe festinantes volabant.
 Stetit autem medio in circo, multúque exiliebat sudor
 Equorum, éque cervicibus & à pectore in-terram.
 Ipse verò è sellâ in terram defiliit collucente,
 510 Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
 Fortis Sthenelus, sed properè accepit præmium;
 Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatum asportandum; ipse verò solvit equos.

Ver. 500. Μάσι δ' αἶεν.] Ita edidit Bar-
 nesius. Vulg. Μάστι δ' αἶεν. Quod, ut o-
 pinor, ferri non potest; nam Μάστι, ut ipse
 notavit Barnesius, mediam semper producit.
 Τὸ δ', Μάστι, Μάσι τινὲς γράφουσιν, κατὰ
 τὴν ἀρχαίαν ἀνάγνωσιν, "Μάστι τοι δρυ-
 "τίμῳ μὲν ἀμείνων." [supra ver. 315.]
 Καὶ ὅτι, ὡς περὶ μῆτις, μῆτις, μῆτις, καὶ
 ἀείρων, μῆτις· ὅτι καὶ μάστις, μάστις, μά-
 στι, μάστι. Eustath. Firmatur porro hæc
 lectio Odys. 6, 187;

Ἡ δ' ἵφ' ἵπποις μάστι βάλειν.—
 Ver. 501. —πρήσσοντε.] Vide supra ad
 1, 192.

Ver. 504. —ἔδ' ἐτε πολλή.] Cod. Har-
 leian. ἔδ' ἐτε πολλή. Quo modo & in uno
 MS scriptum reperit Barnesius. Porphyrius
 autem Quæst. Homeric. 4, legit; ἔδ' ἄρα
 πολλή.

Ibid. —ἔδ' ἐτε πολλή Γλῶσση Ὀππασώτρων ἀρ-
 μαίροχῳ.] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 507. —πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρώς.]

—sudor fluit undique rivis.

Æn. V, 200.

Ver. 510. Κλῖνι.] Vide supra ad 4, 309.

Ibid. —ἄρα.] Ut fieri solet.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν.]

—quem Thracius olim

Anchisæ genitori in magno munere
 Cisseus

Ferre sui dederat monimentum & pig-
 nus amoris Æn. V, 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτάνειλα.] Ὅτι
 [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδεος ἀναβελῶναι ὕ-
 σερτον ἐν Δελφοῖς, αἷς δὴλον ὅτι ὑπεργάμματι
 τῷδε.

Χάλκιδος εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνέκομαι
 ἄγαλμα,

Καὶ μ' ὅππ' Παλῶκλος θῆκε πύδας αἰὲς
 Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βροντῆς ἀγαθῆς Διομήδεος,
 Νικησας ἵπποισι παρὰ πάλῳ Ἑλλή-
 σποντον.

E e 2

Eustath.
 Ibid.

- Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχῳ Νηληϊῳ ἤλασεν ἵππους,
 515 Κέρδεσιν, ὅτι τάχιδ' γε παραφθάμεν Μενέλαον·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαῳ ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
 Ὅσον ὅ τ' τροχῷ ἵππῳ ἀφίσατο, ὅς ῥά τ' ἀνακίε
 Ἐλκυσιν πεδίοιο τῖλαινόμῳ· ζυγὸν ὄχεσφιν,
 Τῷ μὲν τε ψεύουσιν ὀπισσώτερον τείχεσ' ἀνέρι
 520 Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' αἴχι' μάλα τρέχει, ὅδε τι πολλὴ
 Χώρη μεσσηγύς, πολέῳ πεδίοιο θέουσι·
 Τόσσον δὲ Μενέλαῳ ἀμύμονι Ἀντιλόχοιο
 Λείπετ'· αἰτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκους λείλειπτο,
 Ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μὲν ἢ
 525 Ἴππῳ τ' Ἀγαμεμνονέῃς καλλίπριχ' Αἴθης·
 Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γήετο δρόμῳ ἀμφοτέρωσι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσε, ὅδ' ἀμφήρην ἐθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆϊ,
 Λείπετ' ἀσπλην Μενελάῳ δευρὸς ἐρωῶ.
 530 Βάρδις μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίπριχες ἵπποι,
 Ἦκιστ' δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενός μιν ἐν ἀγῶνι.

- Post eum autem Antilochus Neleus agebat equos,
 515 Dolis, haud quidem celeritate praeveniens Menelaum;
 Sed & sic Menelaus agebat propè veloces equos:
 Quantum verò à rotâ equus distat, qui quidem dominum
 Trahit per campum nixu-contento cum curribus;
 Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
 520 Caudæ, is autem propè admodum currit, neque prorsus magnâ
 Spatium in medio, per amplum campum currente:
 Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
 Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
 Sed & ipsum statim affecutus est; augebatur enim vis valida
 525 Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes:
 Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
 Eo certè cum præterisset, neque dubiam victoriam reliquisset.
 Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
 Posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu.
 530 Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
 Minimè-peritus erat & ipse agendi currum in certamine.

Ibid. —ἐλυσεν ὑφ'.] Vide suprâ ad ν', 103;
 & ad β', 24. *Al.* ἐλυσεν ὑφ', & ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514. —ἀρ'.] Non hîc vacat istud
 ἀρ'· sed vim habet in connectendâ sententiâ
 cum eo quod præcessit, *ver.* 433.

Ver. 515. —παραφθάμεν.] Vide su-
 præ ad β', 43.

Ver. 517. —ὅς ῥά τ'.] *Qui scilicet.* —

Ver. 520. —ὅδε τι πολλή.] *Al.* ὅδε τι
 πολλή. Ut suprâ *ver.* 504.

Ver. 523. —δίσκους.] *Al.* δίσκ' ἔρα.
 Vide suprâ ad *ver.* 431.

Ibid. —ἀσπλην.] Vide suprâ ad φ', 352;
 & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γήετο
 δρόμῳ.]

—spatia & si plura superfluit,
 Transeat elapsus prior, ambiguumve
 relinquat. *Æn.* V, 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν.] *Al.* Τῷ καὶ μιν.

Ver. 529. —δευρὸς ἐρωῶ.] Ita suprâ β',
 358;

—ὅσον τ' ὅδε δευρὸς ἐρωῶ.

Ver. 530. —γάρ α'.] Quâ ratione, γὰρ
 hîc producatur; item ultima vocis, ἀμφο-
 τέρω, *ver.* 557; & τίς, *ver.* 575; & ἄν-
 ὁρῳ, *ver.* 603; vide suprâ ad α', 51.

- 'Τιὸς δ' Ἀδμήτιο πανύστατον ἤλυθεν ἄλλων,
 Ἐλκων ἄρμαίᾳ καλᾷ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 Τὸν δ' ἰδὼν ὤκλειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 535 Σταῖς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' αἰγόρῳ·
 Λοῖτον ἀνὴρ ὤρετο ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμῳ αἰέθλιον, ὥς Ὀππικῆς,
 Δώτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' εὖ πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε·
 540 Καί νύ κέν οἱ πόρην ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί)
 Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχον, μελαθύμην Νέστορος υἱόν,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμεΐψατ' ἀνασᾶς·
 Ὡς Ἀχιλλεὺς, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα τελέσσης
 Τῷτ' ἐπὶ· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι αἶθλον,
 545 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβην ἄρμαίᾳ καὶ ταχέ' ἵππῳ,
 Αὐτὸς τ' ἰσθλὸς εἶναι· ἀλλ' ὠφελὲν ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύστατον ἦλθε διώκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκτιρεῖς, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔσι δ' ἠὲ χαλκός,

- Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
 Trahens currus pulchros, agens antè equos.
 Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:
 535 Stans autem inter Argivos verba alata dixit:
 "Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos:
 "Sed agendum ei demus præmia, ut par est,
 "Secunda: at prima ferat Tydei filius.
 Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, sicut jubebat:
 540 Et ei sanè dedisset equam, (comprobârunt enim Achivi;)
 Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
 Pelidæ Achilli jure respondisset surgens:
 "O Achille, valdè tibi irascar, si perfeceris
 "Hoc verbum; ablaturus enim es mibi præmium,
 545 "His motus, quodd ei divinitus læsi sunt currus & veloces equæ,
 "Ipseque peritus licèt esset: sed debuit immortalibus
 "Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset equas urgens;
 "Si verò ejus misereris, & tibi gratum est animo,
 "Est tibi in tentorio aurum multum, est & æs,

- Ver. 532. —ἤλυθεν.] Vide supra ad δ, ταχέως Τῷτ' ἐπὶ.]
 454; & ad δ, 37. Hic totum cavere confessum ingentis, &
 Ver. 533. —καλᾷ.] Vide supra ad β', ora
 43. Ibid. —πρόσσοθεν.] Al. πρόσσοθεν. Prima patrum magnis Salius clamori-
 Ver. 536. —ὤρετο.] Al. ὤρετο & δ bus implet;
 45. Ibid. —ἀγὼ δέ.] Vide supra ad ver. Ereptumque dolo reddi sibi poscit hono-
 313. Ver. 540. Καί νύ κεν αἶ.] Codices plurimi rem. Æn. V, 340.
 habent Καί νύ κεν αἶ. Ver. 456. Αὐτὸς τ' ἰσθλὸς εἶναι.] Cod.
 Ver. 541. —ἄρ.] Ut par erat. Harleian. Αὐτὸς ἰσθλὸς εἶναι. Quod & ferr i
 Vide supra ad ver. 514. potest. Vide supra ad δ, 51.
 Ver. 543. —μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα Ibid. —ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad δ,
 398. Ver. 548. —φίλον.] Cod. Harleian. φί-
 λον.

550 Καὶ πρόβατ', εἰσι δὲ ποι δμῳαί, ἢ μώνυχες ἵπποι·
 Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμῳαι εἰ μείζον ἄεθλον,
 Ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὼ δ' ἐγὼ εἰ δώσω· πρὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐβέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθ.

555 Ὡς φάτο· μείδῃσεν ᾧ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις φίλον ἀλλο
 Εὐμήλῳ ὑπιδῆναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὰ τελέσω

560 Δώσω οἱ θώρακα, τ' Ἀστεροπαῖον ἀπὸ πύργων,
 Χάκτον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινὸν κασσυμέροιο
 Ἀμφιδεδίνῃ· πολέος δέ οἱ ἄξιόν ἐσται.

Ἦ ῥα, εἰ Ἀυτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταῖρος
 Οἰσέμεναι κλισιῇθεν· ὁ δ' ὄχελος, καὶ οἱ ἐνείκεν·
 555 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι ᾧ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν αἰχρόων,
 Ἀντιλόχῳ ὁμοῖον κεχλωμένῳ· ἐν δ' ἄρα κήρυξ

550 “ Et pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi ungulis equi:
 “ Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
 “ Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
 “ Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum-faciat
 “ Virorum, quicumque velit mecum manibus pugnare.

555 Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
 Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
 Et eum respondens verbis alatis allocutus est:

“ Antiloche, si quidem jam me jubes è domo aliud
 “ Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:

560 “ Dabo ei thoracem, quam Asteropæo abstuli,
 “ Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
 “ Funditur: multo autem pretio ei æstimandus erit.

Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
 Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit:

565 Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens,
 Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens,
 Antilocho immensum iratus: præco verò

Ver. 550. — μώνυχες ἵπποι.] Vide suprâ
 ad τ', 424.

Ver. 554. — ὅς κ' ἐβέλῃσιν.] Al. ὅς κ' εἰ
 βέλῃσιν.

Ver. 555. — μείδῃσεν ᾧ ποδάρεκς δῖος Ἀ-
 χιλλεύς.]

— Risit pater optimus olli;

Et clypeum efferri jussit. — Æn. V, 358.

Ver. 558. — εἰ μὲν δὴ.] Siquidem re-
 vera. —

Ver. 559. — ἐγὼ δὲ κε εἰ τὸ.] Al. ἐγὼ δὲ εἰ τὸ.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρακα, τ' Ἀστεροπαῖον
 ἀπὸ πύργων.]

Levibus huic hamis confertam, auro-
 que trilingem

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
 Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio
 alto,

Donat habere viro, decus & tutamen in
 armis. — Æn. V, 259.

Ibid. — τ' Ἀστεροπαῖον ἀπὸ πύργων.] Suprà φ',

183.

Ibid. — ἀπὸ πύργων.] Al. ἀπὸ πύργων.

Ver. 561. — πέρι χεῦμα.] Al. πε-
 χεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνῃ.] Vide suprâ ad
 v', 736; & ad α', 37.

Ver. 567. — ἄρα.] Ut solitus erat —

Ver. 568.

Χερσὶ Κηπῖρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
'Αργείας· ὃ δ' ἐπέηλα μείνυδα ισόθεσσι Φῶς·

- 570 'Αντίλοχε, πρόθευ πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας;
'Η, χυώας μὲν ἐμὲν δρέλλω, βλάβας δέ μοι ἵππας,
Τὲς σὲς πρόθευ βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
'Αλλ' αἶγέ, 'Αργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
'Ες μέσον ἀμφοτέρωσι δικάσασθε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
575 Μήποτέ τις εἶπυσεν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
'Αντίλοχον ψάιδεσσι βησάμενσι Μενέλαον
Οἵχετ' ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
'Ιπποὶ, αὐτὸς δ' κρείσσων δρέλῃ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ' αἶγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, κἢ μ' ἔτινα φημί
580 'Αλλον ὀππλήξεν Δαναῶν· ἰθέα γὰρ ἔσαι·
'Αντίλοχ', αἰ δ' αἶγε δέδρε, διοτρεφεές, ἥ θέμις ἐστὶ,
Σταῖς ἵππων προπάροικε κ' ἄρμαϊσιν, αὐτὰρ ἰμάσθῃ
Χερσὶν ἔχων ῥαδιὴν, ἥπερ τὸ πρόθευ ἔλαυνες,
'Ιππων αἰψάμενσι, γαίησιν 'Ευνοσίγαιον
585 'Ομνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλον ἄρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ' αὖτ' 'Αντίλοχ' πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

In manibus sceptrum posuit, filerique jussit

Argivos: At is deinde inter eos dixit par-deo vir:

- 570 "Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?
"Dedecorasti quidem meam virtutem, laesisti autem mihi equos,
"Tuis antea actis, qui multo inferiores erant.
"Sed agite, Argivorum ductores, & principes,
"In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:
575 "Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricatorum,
"Antilocho mendaciis oppresso Menelaus
"Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
"Equi, ipse verò melior armisque, viribusque.
"Eja verò age ego ipse dijudicabo, & me nullum puto
580 "Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit judicium:
"Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,
"Stans ante equos & currum, & flagellum
"Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,
"Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
585 "Jurato, te non volentem quidem meum dolo curram impedivisse.
Eum verò Antilochus prudens contrà allocutus est:

Ver. 568. Χερσὶ.] Al. Χερσὶ.

Ibid. Χερσὶ Κηπῖρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις αἱ ἀμφοτέρωτες Κηπῖρα ἐκράταν.
Schol.

Ibid. —ἐκέλευσεν.] Al. ἐκέλευεν.

Ver. 574-579. —δικάσασθε— δι-
κάσω.] Vide suprà ad α', 140.

Ibid. —μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μὴ μὲν βοηθεῖν. Schol.

Ibid. —δικάσασθε.] Al. δικάζετε.

Ver. 579. Εἰ δ' αἶγ'.] Vide suprà ad ι,
167.

Ver. 581. —αἰ δ' αἶγ'.] Al. εἰ δ' αἶγ'.
Ut ver. 579.

Ibid. —ἦ.] Al. ἦ.

Ver. 583. —ἔχων.] Al. ἔχων.

Ver. 585. 'Ομνυθι.] Vide suprà ad γ',
260.

Ver. 586. —ἀντίον ἦυδα.] Vide suprà ad
γ', 203.

- Ἄνχεο νυῦ, πολλὸν γὰρ ἔλωε νεώτερός εἰμι
 Σείο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερός κ' εἶεν.
 Οἶδ', οἷα νέε' ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι.
 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Τῷ τοι θηλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς,
 Δώσω, ἢ δρόμιον· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μείζον ἀπαίήσεις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῆναι,
 Βυλοῖμιον, ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἡμαῖα πάντα
 595 Ἐκ θυμῷ πρῶτον, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλλήρος.
 Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μελαθύμῃ Νέστορος υἱὸς
 Ἐν χείρεσσι τίθῃ Μενελάῳ· τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθη, ὥσεί τε παρὶ σαχύνεσσιν ἔερση
 Ληΐς ἀλδήσκουλος, ὅτε φρέσιν ἀρερεῖ.
 600 Ὡς ἄρα σοι, Μενέλαε, μὲν φρεσὶ θυμὸς Ἰάνθη·
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε νυῦ μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
 Χωόμενος· ἐπεὶ ἔτι παρήγορος, ἔδ' αἰεσίφρων,
 Ἦθ' αὖ πάρος· νυῦ αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 Βέλτερον αὖτ' ἀλέαδ' ἀμείνονας ἡπεροπύειν.

“ Perfer nunc: multò enim ego junior sum

“ Te, rex Menelaë, tu autem natu-major & præstantior.

“ Nôsti, qualia juvenis errata sunt:

590 “ Velocior etenim mens, tenue autem consilium.

“ Idè tibi toleret cor: equam verò tibi ipse

“ Dabo, quam accepi: Sed & si è meis aliud

“ Majus postulaveris, promptè omninò jam-statim dare

“ Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes me

595 “ Animo ejectum esse, & in deos fieri sceleratum.

Dixit sanè, & equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manus tradidit Menelai: illius autem animus

Lætitiâ-perfusus est, velut circa spicas ros funditur

Segetis crescentis, quando horrescunt arva:

600 Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ-perfusus est:

Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

“ Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,

“ Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,

“ Eras anteà: nunc verò mentem vicit juvenus.

605 “ Satiùs autem fuerit cavere præstantiores decipere:

Ver. 587. — πολλὸν γὰρ ἔλωε] *Al.* πολλὸν
μὲν γὰρ ἔλωε.

Ver. 590: Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος,
λεπτή δέ τε μῆτις.] — φρονεῖν γὰρ αἱ ταχέως ἐκ
ἐσφαλῆς. *Sorbocl. OEdip. Tyrann. 625.*

Ver. 593. — ἀπαίήσεις.] *Cod. Harleian.*
ἐκ ἀιτήσεως. *Al.* ἐπαίήσεις.

Ver. 594. — διοτρεφές.] *Al.* διαμπερές.

Ver. 599. — ἄρερας.] *Vide suprà ad ζ,*
142.

Ver. 600. — ἄρα.] *Ue dictum est —*
ver. 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν.] *Edidit Bern-*
sius ex conjecturâ Ἀντίλοχ', & νῦν. Sed, ut
opinor, nihil opus. *Vide suprà ad δ, 51.*

Ver. 603. — ἔτι παρήγορος.] *Οὐ κρα-*
τασμήν, ἢ λογισμὸν, παρὰ φρεσιν. Schol.

Ver. 605. Βέλτερον.] *Cod. Harleian. Δι-*
τερον. Quo modo & in duobus MSS scrip-
tum repperit *Bernsius*. Atque ita etiam le-
git *Eustathius*.

Ver. 607.

- Οὐ γὰρ κέν με ταχ' ἄλλῃ ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν,
 Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο.
 Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκὶ ἵππον
 610 Δώσω, ἐμὴν περ ἔσσαν· ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε,
 Ὡς ἐμὸς ἔπολε θυμὸς ὑπερφίαλῃ καὶ ἀπληγῇ.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταῖρον
 Ἴπποι ἄγειν· ὁ δ' ἐπεῖτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
 615 Τέτραλῃ, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπει' αἶθλον,
 Ἀμφίθελῃ Φιάλῃ, τὴν Νέστορ δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων αἰὲν ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παρὰ σάς·
 Τῇ νῦν, καὶ σοι τέτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
 Πατρόκλοιο τάφῳ μνήμ' ἐμμεναι· καὶ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 Ὀψὲν ἔν' Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' αἶθλον

“ Non enim omnino me citò alius quisquam flexisset Achivoꝝ.”

“ Verùm tu jam multa passus es, & multa fecisti,

“ Τούτῃque pater bonus, & frater, mei causâ,

“ Idèd tibi supplicanti obsequar: sed & equam

610 “ Dabo, mea licèt sit; ut sentiant & hi,

“ Quòd meus nunquam animus superbus & immitis.

Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio

Equam abducendam: ipse verò deindè lebetem accepit collucentem.

Meriones autem sustulit duo auri talenta

615 Quartus, quo ordine egerat currum: Quintum verò relictum erat præmium.

Duplex phiala quam Nestori dedit Achilles,

Argivorum per confessum ferens; & dixit astans:

“ Accipe nunc; & tibi hoc, senex, munus recondatur,

“ Patrocli sepulture monumentum ut sit; non enim ampliùs illum

620 “ Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

Ver. 607. — δὲ.] Vide suprâ ad ξ', 433,
 & 504.

Ver. 613. — ὁ δ' ἐπεῖτα λέβηθ' ἔλε.]

Tertia dona facit geminos ex ære lebe-
 tas. Æn. V, 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο
 τάλαντα.]

— & argenti magnum dat ferre talen-
 tum. Æn. V, 248.

Ver. 615. — πέμπτον δ' ὑπελείπει' αἶ-
 θλον.]

— sed lætum amplexus Ææsten
 Muneribus cumulat. magnis, ac talia
 fatur;

Sume, pater, nam te voluit rex mag-
 nus Olympi

Talibus auspiciis exortem ducere hono-
 rem.

Ipseus Anchisæ longævi hoc munus ha-
 bebis;

Cratera impressum signis— Ibid. 531.

Ver. 616. Ἀμφίθελῃ Φιάλῃ.] Vide suprâ
 ad ver. 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν.] Vide suprâ ad ξ', 219.

Ver. 620. — δίδωμι δέ τοι τόδ' αἶθλον Λυ-
 τας· καὶ γὰρ, &c.] Πρῶτον γὰρ αἰεὶ συγμῇ παρ'
 αὐτῷ, δεύτερον πάλιν, καὶ τελευταῖον ἐν δρόμῳ
 ἢ γυμνικῶν αἰεὶ τίταν.] — Ὅτι μὲν αἱ
 Πατρόκλη ταφαὶ ταύτῃ ἐχουσι τὴν ἀπονομα-
 τὴν καὶ τὰξιν, ἀπασιν, ὡς ἐπὶ οἰκίῳ, ἐν αὐτῷ
 ὅρι· Διὰ τῶν δ' καὶ τὰξιν, ὁμαλῶς ἐνοικίῃς, καὶ
 μὲν Ἀχιλλεὺς λέβηθ' ἐπὶ Νέστορι πεποιμένος,
 “ — δίδωμι δέ σοι τόδ' αἶθλον Λυτῶς· καὶ
 “ γὰρ πύξ γε μαχίσται, καὶ δὲ πάλαισταις, καὶ δὲ
 “ τ' ἀκονίστῃ ἐνδύσται, καὶ δὲ πάλαισταις θάσσται.”
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐπὶ τῇ δόξα ἐν τῇ δόξα ἐν τῇ δόξα
 λισχῶν γεροντικῶς ὅτι, “ Πύξ μὲν οἰκίῳ
 “ Κλυταμένης Οὔρου· καὶ δὲ, Ἀλκίονος καὶ πάλιν
 “ Πλάτωνα, — Ἰφικλόνος καὶ πάλιν παρὰ δόξα
 “ μόν.” Plutarch. Symposiac. Lib. II, Probl.
 5. Τρεῖς γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 ταῦτα [δρόμος· καὶ ὁ πύξ καὶ πάλιν] ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 λισσιν, ὡς Ὀμηρὸς ἐπὶ τῇ Πατρόκλη διὰ τα-
 φῇ. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII
 καὶ ἄλλοι

Ver. 621.

- Αὐτὰρ· ἔ γ' οὐδ' ἔγωγε μάχηςται, ἔδ' ἐπαλαίσεις,
 Οὐδέ τ' αἰκονίσι μὲν ἐνδύσειαι, ἔδ' ἐπὶ πόδεσσιν
 Θάσεις· ἤδη γὰρ χαλεπὸν καὶ γῆρας ἐπέγυψι.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἰδέξατο χαίρων,
 625 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πλερόεντα προσεύδα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέναρ, καὶ μοῖραν ἔειπες.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γῆα, φίλτα, πόδες, ἔδ' ἐπὶ χεῖρες
 Ὀμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαύεσσον ἱλαφραί.
 Εἴθ' ὥς ἠβόοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδόντ' ἔσθ'·
 630 Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτεν Ἐπειὸν
 Βυπρασίου, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆα δαίδα·
 Ἐνθ' ἔτις μοι ὁμοῖόντ' ἀνὴρ γῆρ', ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεταθύμω.
 Πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπόντ' ἰόν·
 635 Ἀλκαῖον δ' ἐπάλῃ Πλευρώνιον, ὥς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δ' ἐπὶ πόδεσσιν παρέδραμον, ἰσθλὸν ἰόντα·
 Δαεὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδαρον.

“*Gratis* : Neque enim caestibus omnino pugnabis, neque luctaberis,

“*Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus*

“*Curres* : jam enim gravis senectus urget.

Sic fatus, in manibus posuit : Ille verò accepit gaudens,

625 *Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est :*

“*Certè jam hæc quidem omnia, fili, rectè dixisti.*

“*Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus*

“*Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.*

“*Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset.*

630 “*Ut quandò regem Amaryncea sepelierunt Epèi*

“*In Buprasio, filii que posuerunt regis præmia :*

“*Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epæorum,*

“*Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.*

“*Caestu quidem vici Clytomedea, Enopis filium :*

635 “*Anceum verò luctâ Pleuronium, qui in me surrexit :*

“*Ipheicium autem pedibus prætercurri, præstantem licet :*

“*Hastâ verò mittendâ superavi Phyleumque, & Polydorum.*

Ver. 621. — οὐδ' ἔγωγε μάχηςται.] Al. οὐδ' ἔγωγε μάχηςται.

Ver. 622. — ἐνδύσειαι.] Codices plurimi ἐνδύσειαι.

Ver. 623. — γῆρας ἐπέγυψι.] Cod. Harleian. γῆρας ἐπένω. Ut suprâ 4, 29. Atque ita in uno MS scriptum repperit Barnesius. Al. γῆρας ἐπένω.

Ver. 625. — ἔπεια πλερόεντα προσεύδα.] Al. ἔπεια πλερόεντ' ἀγέλα.

Ver. 626. — καὶ μοῖραν.] Vide suprâ ad 4, 367.

Ibid. — ἔειπες.] Al. ἔειπες. Quod idem.

Ver. 627. — ἐπὶ τε χεῖρες.] Cod. Harleian. ἐπὶ τε χεῖρες. Al. ἐπὶ τε χεῖρες.

Ver. 628. — ἐπαύεσσον.] Al. ἀπαύεσσον.

Ver. 629. Εἴθ' ὥς ἠβόοιμι.] Vide suprâ ad 4, 249, & 260.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos !

Qualis eram, cum primam aciem Prænesto sub ipsâ

Stravi, scutorumque incendi victor accervos :

Et regem hâc Hecilum dextrâ sub Tartara misi. Æs. VIII, 560.

Ver. 634. Πῦξ μὲν ἐνίκησα.] Vide suprâ ad ver. 620.

Ibid. — Ἦνοπόντ' ἰόν.] Al. Ὀδυσσέων. Quo modo & legit Plutarchus, loco suprâ citato.

Ver. 637. — θούρα.] Vide suprâ ad 4, 265.

Οἷοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθ' πρόθε βαλόντες, αἶσασάμηναι πρὸ νίκης,
 640 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπει' ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 Ἐμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλαιεν·
 Ὡς πόλ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοσύνων
 ἔβαν ταύτων· ἐμὲ δ' ἤχρη γήραϊ λυγρῷ
 645 Πείθειας, τότε δ' αὖτε μέλειπρεπον ἠρώεσσιν.
 Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἱταῖρον αἰέθλοισι κλερεῖζε.
 Τῷτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 Ὡς μὲν αἰὲν μέμνησαι ἐνέθ'· εἰδὲ σε λήθω,
 Τιμῆς ἥσέ μ' ἔοικε τιμηθεῖς μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 Σοὶ δ' οἱ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μύροσκάα δοῖεν.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δ' ὀλοὴν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 Ὀχέει', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλαβεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

“ Solis me equis præteregeant Actoridae duo,
 “ Numero superantes, invidentes mibi victoriam,
 640 “ Quod nempe maxima illi certamini relicta erant præmia.
 “ Hi verò erant sanè gemini: alter quidem constantèr equos-regebat,
 “ Constantèr equos-regebat, alter verò scuticâ incitabat:
 “ Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant
 “ Opera ejusmodi: me oportet senectæ tristi
 645 “ Parere; tum verò excellebam inter heroas.
 “ Sed abi, & tuo sodali certaminibus justa facito.
 “ Hoc autem ego lubens accipio, gaudétque mihi cor,
 “ Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
 “ Quo honore me par est honorari inter Achivos.
 650 “ Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
 Sic dixit: Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum
 Abiit, postquàm omnem laudationem audierat Nelidæ.
 Atque ille pugne-cœstu decernentium duræ posuit præmia:

Ver. 639. Πλήθ' πρόθε βαλόντες.] Ἡ τοῦ
 ἵππου, ἢ τῆς ἀρετῆς· ἢ τῆς συναισθητικῆς
 αὐτοῦ διαφύσεως, τῇ πλεονεξίᾳ ἐμὲ νικῶσιν. δι-
 φύσεως γὰρ ἡ ἀντιοσύνων χάρις ἐχούσης ἰσορροπίας.
 Schol.

Ver. 640. — αὐτόφιν.] Al. αὐτόθι.

Ver. 641. — ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν, Ἐμ-
 πεδον ἠνιόχευ'.] De hujusmodi ἀπαιροφῇ, vi-
 δε supra ad χ', 127.

Ille, velut pelagi rupes immota resistit;

Ut pelagi rupes ———— Æn. VII, 586.

Quod autem hîc ex Ovidii, Epist. Sapph.
 ver. 39, affert Barthesius:

“ Si nisi quæ Facie poterit te digna vi-
 deri,

“ Nulla futura tua est, nulla futura
 tua est;

id verò progreps ab hâc te alienum est. Hoc

enim ait Ovidius; “ Si nulla tua futura est,
 “ nisi quæ Facie te digna videri poterit;
 “ nulla omninò tua est futura.” Quod planè
 aliud est ac quod dicit Homerus.

Ver. 642. — ὁ δ' ἄρα μάστιγι.] Quâ ra-
 tione, ἄρα, hîc ultimam producat; item το,
 ver. 673; & ἐπὶ, ver. 690; & δ', ver. 715;
 vide supra ad δ, 51.

Ver. 649. — ἔσθ'.] Cod. Harleian. ἔσθ'.

Ver. 650. — Σοὶ δ' οἱ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν
 μύροσκάα δοῖεν.]

Dii tibi (si qua pios respectant numina,
 siquid

Uſquam justitiæ est, & mens sibi con-
 scia recti)

Præmia digna ferant. ———— Æn. I, 607.

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης.]

Δῶκεν ἱμάντας ἐντμήτας βοὺς αἰεαύλοιο.

- 685 Τὼ δ' ἔ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
 "Αἴα δ' ἀναχομένη χερσὶ σιβαρήσιν ἄμ' ἄμφω,
 Σιών ῥ' ἔπεισον, σιών δέ (φι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
 Δεινὸς δ' ἔχρεμαδ' ἡλύων ἡλύ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάνιοθεν ἐκ μελέων· ὅπ' δ' ὠρνεῖο θείῳ Ἐπειὸς,
 690 Κόψε δ' παπλήναντα παρήϊον, εἰδ' αἶρ' ἔτι δ' αἶ
 Εἰσήκεν· αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ πεφαιδμα γῆα.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρενὸς Βορέω ἀνὰ πάλαν ἰχθὺς
 Θῖν' ἐπὶ φυκίοντι, μέλαν δέ ἐκ πῦμα κάλυψεν·
 Ὡς πληγεὶς ἀνέπαλ'· αὐτὰρ μεγάλθυμ' Ἐπειὸς

Dedit lora scitè-secta bovis agrestis.

- 685 Hi autem, cum se accinxissent prodierunt in medium circum;
 Ex adverso verò elevatis manibus robustis simul ambo,
 Continuo congressi sunt, ipsisque graves manus consertæ sunt:
 Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebátque sudor
 Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epeus,
 690 Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam is diutius
 Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.
 Ut verò cum sub primo-impetu Boreæ exilit piscis
 Littus versùs algosum, nigerque continuò ipsum fluctus operit:
 Sic percussus exiliit: At magnanimus Epeus

Ολυμπιάδα Ὀρεσίππε καὶ Λακιδαιμονίῳ λυθὲν
 ἀγωνιζομένω τὸ πείζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἦτορ
 ἐγχεῖτο· ἐξ δ' νόμου ἐτέθη γυμνὰς τρέχειν.
 Schol. Vide infra ad ver. 710.

Ibid. — αὐτὰρ ἐπειὶ δῶκεν ἱμάντας.]

Tum satus Anchisa cæstus pater extulit
 æquos,

Et paribus palmas amborum innexuit
 armis. *Æn. V, 424.*

Ver. 684. ἐντμήτας.] *Al. ἐνδμήτας.*

Ver. 685. Τὼ δ' ζωσαμένω.] Notandus
 hic maximè proprius Vocis Mediæ Usus. Hi
 autem, quum se ipsi accinxissent, &c. Vide
 suprâ ad γ', 141.

Ver. 686. "Αἴα δ' ἀναχομένη χερσὶ σιβα-
 ρήσιν.]

Constitit in digitos extemplo arrectus
 uterque,

Brachiaque ad superas interritus extulit
 auras. *Æn. V, 426.*

Ver. 688. Δεινὸς δ' ἔχρεμαδ' ἡλύων
 ἡλύ'.]

—— dato crepitant sub vulnere malæ.

Ibid. 436.

Ibid. — χρεμαδ'.] *Χρεμαδ' δ' ἔχ' ὁ
 νομαλοποιαν, ὁ ἐπ' ἡλύων φέρει δ' ὅσον τρι-
 μῆς, ὅς μελίσσα ἐπ' ὠληγαῖς γίνετο. Eustath.
 Similitèr & Etymolog. Magn. à Barneseo cita-
 tum; Τὸν ἐπ' ἡλύων ὑπὸ φ' ὠληγῶν γινέ-
 μενον φέρει, νομαλοποιήσας χρεμαδὸν ὅππ' ὁ
 Πρωτῆς. Vide suprâ ad δ', 455.*

Ibid. — ἔρρεε δ' ἰδρῶς Πάνιοθεν ἐκ μελέων.]
 Vide suprâ ad ver. 507.

Ver. 689—701. — ὠρνεῖο—Δαυνίμω.]
 Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — θείῳ Ἐπειὸς.] *Al. δῖῳ Ἐπειὸς.*

Ver. 690. Κόψε δ' παπλήναντα παρήϊον.]

——erratque aures & tempora circum
 Crebra manus; duro crepitant sub vul-
 nere malæ. *Æn. V, 435.*

Ver. 691. Εἰσήκεν.] *Al. ἔβηκεν.*

Ibid. — αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ πεφαιδμα γῆα.]

Ipse gravis gravitèrque ad terram pos-
 dere vasto

Concidit ————. *Ibid. 447.*

Ver. 692. — φρενὸς.] *Φρενὸς, ὁ φρενὸς
 καὶ κύματος κίνησις. Schol. Vide suprâ ad φ',
 126.*

Ver. 693. — ὅπ' ὠρνεῖο.] *Al. ἐπ' ὠρνεῖο.*

Ibid. — φυκίοντι.] *Φυκία ἰχθυὶς· φύκει
 δὲ ὅταν, ἥτοι ὁ ἄχνη τ' θαλάσσης, ἢ ἐπὶ πε-
 ραθλαστοῖα ἔτω καλκμήνη. Schol.*

Ibid. — μέλαν δέ ἐκ.] *Al. μέλαν τί ἐκ.*

Ver. 694. — πληγῆς.] Vide suprâ ad γ',
 31.

Ibid. — ἀνέπαλ'.] Vide suprâ ad δ', 85.

Ibid. — αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς χερσὶ
 λαβὼν ἄρθουσι.]

—— primusque accurrit Acestes,
 Equævumque ab humo miserans st-
 tollit amicum. *Æn. V, 451.*

Ver. 695.

695 Χερσὶ λαβὼν ἄρθωσεν· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἱταῖροι,
Οἳ μιν ἄγον δι' αἰγῶν ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσεν·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μὲν ἴφισιν εἶσαν ἄλκιυς·
Αὐτοὶ δ' οἰχώμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
700 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κτ' τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενθ' Δαναοῖσι, παλαισμοσυνῆς αἰλεεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἱμπυρεβήτιν,
Τὸν δ' δωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τιὸν Ἀχαιοί·
Ἄνδρες δ' νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
705 Πολλὰ δ' ὀπίσσω ἔρπον· τίον δ' ἐτεσσαράβοιον·
Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὅρνυθ', οἳ καὶ τὰς αἰέθλας πειρήσεσθε.
Ὡς ἔφατ'· ἄρ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνι' Αἴας,
Ἄνδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
710 Ζωσαμένη δ' ἄρα τῷ γε βᾶτιν ἐς μέσσον αἰγῶνα,

695 Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter se collocârunt ducentes:
Ipsi que euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò statim alia tertia deposuit præmia,
Ostentans Danaïs, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boûm-pretio inter se æstimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio posuit;
705 Multorum autem perita-erat operum; æstimabântque ipsam quatuor boûm-pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit:
"Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulysses abundans-confiliis, dolis instructus:
710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,

Ver. 695. — φίλοι δ' ἀμφέσαν ἱταῖροι, Οἳ μιν.]
Ast illum fidi æquales, genua ægra tra-
hentem,
Jactantemque utroque caput, crassum-
que cruorem
Ore rejectantem, mixtosque in sanguine
dentes,
Ducunt ad naves; galeamque ensēque
vocati
Accipiunt ———. Ibid. 468.
Quo de loco Macrobius; "Sed & tota (in-
quit] Daretis fatigatio habitu depingitur:
"Ast illum fidi, &c. Sociorum quoque e-
jus trepidationem breviter ostendit: Ga-
leamque ensēque vocati Accipiunt; quasi
"non sponte accepturi munus, quod erat
"damnum verecundia." Saturnal. Lib.
IV, cap. 1.

Ibid. — ἀμφέσαν ἱταῖροι.] Vide suprâ ad
d, 535.
Ver. 699. — κόμισαν.] Vide suprâ ad d,
140.
Ver. 702. — τρίποδ' ἱμπυρεβήτιν.] Ali-
τρίποδα πυρεβήτιν. Quod & ferri potest.
Vide suprâ ad d, 51.
Ver. 703. — τίον.] De hujus vocis primâ
hic producit, infra autem ver. 705, corre-
ctâ; vide suprâ ad v', 103; & ad d, 24.
Ver. 704. — ἔθηκε.] Cod. Harleian. ἔθη-
καν.
Ver. 707. — πειρήσεσθε.] Cod. plurimi
πειρήσεσθον.
Ver. 710. Ζωσαμένη.] Vide suprâ ad ver.
685.
Ibid. Ζωσαμένη δ' ἄρα τῷ γε βᾶτιν.] Ὁ
δ' ἑρῶτος ὑπὸ χειρὸς ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα,
καὶ γυμνὸς ἐλυμνησέν τε δαμνὸν ὑπὸ τ' ἀντιπαύσει-
κάτος
δ

- Ἀλκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτιν χερσὶ σιβαρήσιν·
 Ὡς δ' ὅτ' αἰμείβοντες, τὰς τε κλυτὰς ἤραρε τέκνων,
 Δώμαίῳ ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων αἰλείνων·
 Τέλειγί δ' ἄρα νῶτα, θρασυάων Ἀχαιῶν
 715 Ἐλκόμηναι στυγέως, καὶ ἣ νότιον ῥέον ἰδρῶς·
 Πυκναὶ δ' ἑμιάδινες ἀνὰ πλάγας τε καὶ ὤμους
 Αἵματι φοινικόσσαι ἀνέδραμον· οἱ δ' ἤ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέσθην, τρίποδ' ὅπως ποιητοῖο·
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς δυνάτο (Φῆλαι, ἔδδ' τι πελάσσαι,
 720 Οὐτ' Αἴας δυνάτω, κρατερὴ δ' ἔχεν ἱς Ὀδυσσῆος·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διοχρῆς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 "Ἢ μ' ἀνείρε', ἢ ἐγὼ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσῃ.
 725 Ὡς εἰπὼν, ἀνείρε· δόλῳ δ' ἔ' λήθει' Ὀδυσσεύς·

Complexique se invicem corripuerunt manibus robustis:

Ut cum tigna culminis, *mutuo sibi inferuntur*, quæ inclytus aptat faber,

Domus altæ, impetus ventorum vitans:

Stridebant autem dorso, validis à manibus

715 Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor;

Densusque vibices per lateraque & humeros

Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque

Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè-factum:

Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,

720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.

Sed cum jam tædio-afficerentur benè-ocreati Achivi,

Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax:

"Nobilissime Laertiade, solertiâ-pollens Ulysse,

"Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ-erunt.

725 Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses:

καί τις ὀλυμπιάδῃ. Ἀκωνθῶ δ' Ἀκαυδαίμωνος
 εν. Τὰ δ' ὅτ' αἰμείβοντες δι' αἰχμῆς ἔχον ἄπαν-
 τες Ἕλληνας, ὅλα γυμνά φαίνειν ἐν τῷ αἵματι
 τὰ σώματα, ὡς Ὀμηρῶς τεκμηρίον μαρτυρεῖ
 ἀξιοπιστότερος [forte ἀξιοπιστότατος] τι καὶ ἀρ-
 χαιότατος ὢν, ζωνυμῶν καὶ ἡρώων ποιεῖν.
 Τὴν γὰρ Αἰαντῶ καὶ Ὀδυσσεὺς πάλιν ὅτι τῇ
 Πατρόκλῃ ταφῇ γυμνῶν ἀφηνέμενος, φησιν·
 "Τὸ δ' ἔ' ζωσαμένῳ βήτιν ἐς μέσσην ἀγῶνα."
Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII, sub
fine. Ubi obiter notandum legisse, hinc *Diony-*
sium, τὸ δ' ἔ' ζωσαμένῳ βήτιν; Ex versu (ut
 videtur) 685.

Ibid. — ἀρα.] *Ut facere solebant* —.

Ver. 711. Ἀλκὰς.] Vide supra ad ε', 346.

Ver. 712. — αἰμείβοντες.] Δόποι μεγάλοι,
 ἀλλήλους προπίνισσαι, ὥς βασιλεύειν ἢ ὀρε-
 φῶν· αἵτις καὶ συσά' καλῶν. *Schol.*

Ibid. — κλυτὰς ἤραρε τέκνων.] *Al.* σοφὸς
 ἤραρε τέκνων.

Ibid. — ἤραρε.] Non à præterito medio ἤ-

ραρε, tunc enim non constitisset Temporum
 ratio; sed ab aoristo ἤραρον. Vide supra ad
 ε', 454; ad β', 810; & ad δ', 37.

Ver. 714. Τέλειγί.] Vide supra ad β',
 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid. — ἀρα.] *Ut sit* —.

Ver. 716. — ἑμιάδινες.] Vide supra ad
 β', 267.

Ver. 717. — φοινικόσσαι.] Pronuntiaba-
 tur φοινέσσαι. Secundum enim necessarîo
 producit. Vide supra ad ε', 272.

Ver. 719. — πελάσσαι.] Vide supra ad
 γ', 1; & ad α', 140.

Ver. 721. — ἀνιάζον.] Vide supra ad φ',
 270.

Ibid. — εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.] *Al.* εὐκνή-
 μιδας Ἀχαιῆς. Quo modo legit & *Codex*
Harleianus.

Ver. 725, 729, & 756. — ἀνείρε — εἶπεν.]
 Vide supra ad γ', 84.

- Κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών; ὑπέλυσε ᾗ γῆα·
 Καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ὅππ' ᾗ σήθεασιν Ὀδυσσεύς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δώτερθε αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς,
 730 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, ἔδέ τ' αἶρε·
 Ἐν ᾗ γόνυ γνάμψεν· ὅππ' ᾗ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν ᾗ κονίη.
 Καί νύ κε πὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαν' ἐπ' αἶλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, ἢ κατέρυκε·
 735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρέβεσθε πακοῖσι·
 Νίκη δ' ἀμφοτέρωσιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἔρχεσθ', ὅφρα ἢ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔμματα μὲν κλύον, ἡδ' ὀπίθοντο·
 Καί ῥ' ἀπομορξαμένοισι κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθη ταχυήτησιν ἄεθλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα τέλει μύθον· ἔξ δ' ἄρα μέτρε
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλιφ' ἐνὶ καπῶσιν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Percussit ponè poplitis-flexum affecutus, solvitque membra;
 Dejecit autem supinum: in pectora verò Ulysses
 Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebântque.
 Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses,

- 730 Movit autem paululum à terrâ, neque levavit:
 Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
 Propè invicem, sædabanturque pulvere.
 Et certè jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,
 Nisi Achilles ipse surrexisset, & cohibuisset:

- 735 “ Nè ampliùs luctâ-obnitimini, neque conterimini malis:
 “ Victoria enim utrisque, præmiis autem æqualibus ablatis
 “ Abite, ut & alii certent Achivi.

Sic dixit; illi autem ei maximè quidem auscultârunt, atque obsecuti sunt:
 Et absterso pulvere, induerunt vestes.

- 740 Pelides verò statim alia posuit velocitatis præmia,
 Argenteum cratera elaboratè factum; sex autem mensuras
 Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram
 Multum, Sidones enim ingeniosi scitè elaborârunt,

Ver. 726. — κώληπα.] Κώληπα ᾗ λέγει,
 ἢ ἀνέβαλεν καὶ τὸν παλαιόν, ἢ ἀπὸ τὰς ἰγ-
 νίας. Eustath.

Ver. 732, 739. — κονίη—κονίην.] Vi-
 de suprâ ad π', 762; & ad ο', 24.

Ver. 733. — ἀναΐξαν' ἐπ' αἶλαιον.] Cod.
 Harkian. ἀναΐξαν' ἐπ' αἶλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς.]

Tum pater Æneas procedere longius
 iras,

Et sævire animis Entellum haud passus
 acerbis;

Sed sinem imposuit pugnae —

Æn. V, 461.

Ver. 735. — ἐρείδεσθον.] Al. ἐρείδεσθον.

Ver. 738. — ἄρα.] Ut pat erat —

Ver. 739. — ἀπομορξαμένοισι κονίην, δύ-
 σαντο χιτῶνας.] Quum pulverem sibi ipsi ab-
 sterfissent, vestes sibi induerunt. Vide suprâ
 ad ver. 685; & ad γ', 141.

Ver. 743. Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθη τα-
 χυήτησιν ἄεθλα.]

Hic qui forte velint rapido contendere
 cursu,

Invitat pretiis animos & præmia ponit.
 Æn. V, 291.

Ver. 743. — Σιδόνες πολυδαίδαλοι.] Οἱ
 Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. Schol. Σι-
 δωνες
 F f

- Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡρωιδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμνέεσσι, Θόαντι ᾧ δῶρον ἔδωκαν·
 Τῖος ᾧ Πελάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνῆος.
 Καὶ τ' Ἀχιλλεύς θῆκεν αἰέθλιον ἔτάροιο,
 Ὅς ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
 750 Δωτέρῳ αὖ βῆν θῆκε μέγαν κ' πύονα δημῷ·
 Ἡμίάλαϊον ᾧ χρυσῶ λισσθῆϊ ἔθηκε.
 Στῆ δ' ὀρθός, κ' μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ κ' τέττε αἰέθλα πειρήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴληος ταχύς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμηις, ἐπεῖτα ᾧ Νέστωρ υἱὸς
 Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὐτὲ νέεσ ποσσὶ πάντας ἐνίκα·
 Σταὶν ᾧ μέλασαιχέϊ· Ζήμηνε ᾧ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρέμιος· ὦκα δ' ἐπεῖτα

- Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
 745 Collocârântque in portubus. Thoantique dono dederant :
 Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
 Patroclo heroï Iasonides Euneus.
 Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui socii,
 Quicunque levissimus pedibus velocibus esset.
 750 Secundo autem bovem posuit magnum & pinguem adipe :
 Semitalentum verò auri ultimo posuit.
 Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit ;
 “ Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
 Sic dixit : Surrexit autem statim Oïlei filius velox Ajax :
 755 Surrexit & Ulysses abundans consiliis ; deindè autem Nestoris filius
 Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat :
 Steterunt autem ordine ; ostendit verò metas Achilles :
 Illis autem à carceribus extendebatur cursus : tum verò celeritèr

δόνιοι ᾧ πολύτεχνοί τινες παραδίδον] κ' καλλί-
 τεχνει, καθάπερ κ' ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς ᾧ, κ' ἡ
 φιλόσοφοι, περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἀρεθμῶν,
 ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρεθμῶν κ' τῆς νυκτικῆς.
Strabo, Geograph. Lib. xvi.

*Ver. 745. — Θόαντι.] Τῷ τ' Ἀλκίνο βασι-
 λεῖ. Schol.*

*Ver. 746. Τῖος.] Ita ex duobus MSS, &
 ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Al.
 Τῖος.*

*Ver. 748. Καὶ τ' Ἀχιλλεύς θῆκεν αἰ-
 εθλίον —, Ὅς ἐλαφρότατος ποσσὶ.] Vi-
 de suprâ ad ver. 740.*

*Ver. 750. Δωτέρῳ αὖ.] Nonnulli hîc le-
 gunt Δωτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio,
 pronunciandum erit Δωτέρῳ δ' αὖ. Vide su-
 præ ad β, 811.*

*Ver. 754, & 759. — ὤρνυτο.] Vide suprâ
 ad γ, 260.*

*Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ.] Quâ ratione,
 Ἀντίλοχος, hîc ultimam producat; item
 ἀπὸ, ver. 758; & τε, ver. 777; & φθί-
 μος, ver. 779; & μέλας, ver. 795;
 vide suprâ ad α, 51.*

*Ver. 757. Σταὶν ᾧ μέλασαιχέϊ· σίμῳ ᾧ
 τέρματ' Ἀχιλλεύς.]*

*Hæc ubi dicta; locum capiunt, hîc
 que repente*

*Corripiunt spatia audito, limenque re-
 linquunt*

Effusi nimbo similes — Æn. V, 315.

*Ver. 758. — τέτατο.] Vide suprâ ad φ,
 352; & ad δ, 492.*

Ibid. — ὦκα δ' ἔπειτα Ἐκφερ' Οἴληος.]

*Primus abit, longeque ante omnia cor-
 pora Nîsus*

*Emicat, & ventis & fulminis ocior ἔ-
 λθ'.*

Æn. V, 318.

Ver. 759.

- Ἐκφερ' Οἰλιάδης· ὅπῃ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς
760 Ἀχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
Πλώιον ἐξέλεκσα παρὲκ μίτον· αἰχόθι δ' ἴχθ
Στήθεός· ὥς Ὀδυσσεύς θέεν ἐγλύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθιν
Ἰχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
765 Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμήα δις Ὀδυσσεύς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἰαχον δ' ὅπῃ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱερμύω, μάλα ἧ παύδοντι κέλδον.
Ἄλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς
Εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κ' ἔθυμόν.
770 Κλῦθι, θεὰ ἀγαθή μαι ὀπίρροθας ἐλθέ ποδοῖν.
Ὡς ἔφατ' ἀχόμῃμος· ἔ δ' ἐκλυε Παλλὰς Ἀθῆνη.

- Emicuit Oiliades: concito autem cursu, sequebatur nobilis Ulysses
760 Propè admodum, ut quum aliquis mulieris elegantè-cinctæ
Propè pectus est radius, quem scitè admodum manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propèque tenet
Pectus: sic Ulysses currebat propè; atque à tergo
Vestigia premebat pedibus, antequàm pulvis spargeretur circùm.
765 In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses
Usque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnòque adnitentem studio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent còrsu, confestim Ulysses
Precatus est Minervam oculis-cæsiâ suo in animo:
770 “ Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.
Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva:

- Ver. 759.* — ὅπῃ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς.]
Proximus huic —————
Insequitur Salius ————— *Ibid.* 320.
Ver. 761. — κανὼν.] Ὁ κάταμος πρὸς ὃν
εἰλεῖτο ὁ μίτος ὁ ἱερμύς. *Schol.*
Ibid. — χερσὶ.] *Al.* χερσὶ.
Ibid. — τανύσση.] *Al.* τανύσση. Minus
rectè: Media enim semper corripitur. Vide
suprà ad γ', 58.
Ver. 762. Πλώιον.] Ἐπὶ πλάτος. *Schol.*
Ver. 763. — ὥς Ὀδυσσεύς θέεν ἐγλύθεν·
αὐτὰρ ὀπίσθιν Ἰχνια τύπτε.]
———— calcemque terit jam calce Diorez.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius* in
quibus, “ *Virgilius Homericæ carminis maje-*
“ *statem non æquet.* Est autem (inquit) hu-
“ *jus versus* [Ἰχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος
“ *κόνιν ἀμφιχυθῆναι]* hic sensus: Si per so-
“ *lum pulvereum forte curratur; ubi pes*
“ *fuerit de terrâ à currente sublatus, vestigi-*
“ *um sine dubio signatum videtur, & tamen*
“ *celerius cogitatione pulvis, qui ictu pedis*
“ *fuerat excussus, vestigio supersunditur.*
“ *Ait ergo divinus Poëta ita proximum fu-*
“ *isse qui sequebatur, ut occuparet antec-*

- “ *dentis vestigium, antequàm pulvis ei su-*
“ *perfunderetur.*” *Saturnal. Lib. V, cap.*
13. Notandum etiam cursûs celeritatem ap-
tissimè depingere hosce tres versus [763,
764, 765,] pedibus dactylicis totus inceden-
tes. Vide suprà ad γ', 23, & 363.
Ver. 765. Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτ-
μήα.] Vide suprà ad *ver.* 380.
Ibid. — ἄρα.] *Ut fieri solet* ———.
Ver. 767. — ἱερμύω.] *Al.* ἱερμύω, & ἱε-
ρμύω.
Ver. 768. Ἄλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον
δρόμον.]

Jamque fere spatio extremo, fessique
sub ipsum
Finem adventabant; ———. *Æn. V, 327.*
Ibid. — αὐτίκ' Ὀδυσσεύς Εὐχετ'.]
Ni palmas ponto tendens utrasque Clo-
anthus
Fudissetque preces, Divosque in vota vo-
casset. *Æn. V, 233.*
Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ.]
Tu, Dea, tu præsens nostro succurre la-
bori. *Æn. IX, 404.*
Ver. 171. Ὡς ἔφατ' ἀχόμῃμος· ἔ δ' ἐ-
κλυε.] Vide suprà ad π', 527.
Ver. 773.

- Γῆα ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαΐξεσθ' ἄεθλον,
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθλιῶν,
 775 Τῇ ῥα βοῶν κέχυι' ὄνθ' ἄτοκλαμύων ἐρμύων,
 Οὐς ὅπ' Παῖρόκλω πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐν δ' ὄνθε βοέεσσι πλῆτ' εἶμα τε, ῥῖνάς τε.
 Κρητῆρ' αὐτ' αἰνείει πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ γὰρ βῆν' ἔλε Φαίδιμος Αἴας·
 780 Στῇ γὰρ κέρως μὲν χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγροῦλοιο,
 Ὀνθον ἄτοκλυν, μὲν δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρ' οὐκ οἶμαι,
 Μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίστα, ἥδ' ἐπαρήγῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοσθένιον ἔκφερ' ἄεθλον,
 Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὕμμι' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἐτι καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερας ἀνθρώπους·

- Membræque reddidit levia, pedes, & manus supernæ.
 Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
 Tunc Ajax quidam lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
 775 Ubi boûm fufum erat stercus interfectorum graviter-mugientium,
 Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
 Stercore autem bubulo impletus est ôsque, narésque.
 Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
 Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
 780 Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
 Stercus expuens, intérque Argivos dixit:
 " Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
 " Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est.
 Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
 785 Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
 Subridens, & verba inter Argivos fecit:
 " Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc.
 " Immortales honorant ætate-provectiôres homines:

Ver. 773. Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον.]
 Jamque fere spatio extremo, fessique
 sub ipsum
 Finem adventabant: levi cum sanguine
 Nisus
 Labitor infelix; cæsis ut forte juvenis
 Fusus humum viridesque super made-
 fecerat herbas:
 Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia
 presso
 Haud tenuit titubata solo: sed prænus
 in ipso
 Concidit immundoque fimo sacroque
 cruore. *Æs.* V, 327.
 Ver. 773. Τῇ ῥα.] Ubi scilicet —.

Ver. 777. — ῥῖνάς τε.] *Cod. Harl.* *ῥῖνάς τε.*
 Ver. 779. — φθάμενος.] Vide suprâ ad
 β', 43.
 Ver. 780. — Στῇ γὰρ κέρως μὲν χερσὶν ἔχων.]
 Vide suprâ ad ver. 666.
 Ver. 781. Ὀνθον ἄτοκλυν.]
 Et simul his dictis faciem ostentabat, &
 udo
 Turpia membra fimo —. *Æs.* V, 357.
 Ibid. — ὄνθε.] *Al.* ὄνθε.
 Ver. 785. — ἄρα.] *Uti necesse erat* —.
 Vide suprâ ad ver. 778, 779.
 Ver. 788. Ἀθάνατοι.] Vide suprâ ad d,
 398.

- Αἶας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ἐλπίον προγυῖστρός ἐστιν·
 790 Οὐτ' ὃ πρότερος γυνῆς, πρότερον τ' ἀνθρώπων,
 Ὀμογέροντα δέ μιν Φάος' ἐμμεναι ἀρταλέον ὃ
 Ποσσὶν ἐρεδδήσαοθ' Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 Ὡς φάτο· κύδηνεν ὃ ποδώκεα Πηλείωνα.
 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 795 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν τοι μέλει' εἰρήσε' αἶν',
 Ἀλλὰ τοι ἡμίάλανον ἐγὼ χρυσὸν ὀπιθήσω.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χειρὶ τίθη· ὃ δ' ἰδέξατο χαίρων·
 Αὐτὰρ Πηλείδης κ' μὲν δολιχόσκιον ἔλχ',
 Θῆκε' ἐς αἰῶνα φέρων, κ' δ' αἰσίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 800 Τάχιστα Σαρπηδόσι, αἳ μιν Πάτροκλ' ἀπηνύρα·
 Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄνδρες δύο, οἷ τῶνδε κελεύομαι, ὥπερ αἶψα,
 Τάχιστα ἔσσαμ' αὖ, ταμείχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπάρκοιθεν ὀμίλῃ πειρηθιῶαι·
 805 Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά καλόν,
 Ψαύσῃ δ' ἐνδύνων, Διὰ τ' ἐνίστα, καὶ μέλαινα αἷμα,

“ Ajax enim me paulò natu-grandior est :

790 “ Iste verò prioris seculi, priorumque hominum,

“ Crude autem senectæ ipsum dicunt esse : difficile verò

“ Pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille.

Sic dixit : laudèque extulit pedibus-velocem Pelidem.

Eum verò Achilles verbis respondens allocutus est :

795 “ Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,

“ Sed tibi semitalentum ego auxi addam.

Sic fatus, in manibus posuit : is autem accepit gaudens.

At Pelides quidem praelongam hastam

Deposuit in circo ferens, deposuit & clypeum & galeam,

800 Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat :

Surrexit autem & verba inter Argivos fecit :

“ Viros duos de his jubemus, qui fortissimi,

“ Armis indutis, acuto ære sumpto,

“ Alterum alterius ante confessum facere periculum :

805 “ Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,

“ Attigeritque intus membra, perque arma & nigrum sanguinem.

Ver. 791. Ὀμογέροντα.] Οὕτω λίαν, ἥτοι τοῦ ἐπὶ σωσιῶτας, καὶ μὴ πρὸ πάντων γένετας, ἀλλὰ πρὸ πάντων τῆ γήρας· ἢ τοῦ πρὸ θανάτου καὶ ἡλικίας γήρατος. Schol.

Ver. 794. Τὸν δ'.] Vide suprā ad d, 57 ; & ad d, 160. Malè Barnesius Τόνδ'.

Ver. 795. — μέλει' εἰρήσε'.] Vide suprā ad π', 336. Porro Barnesius hīc edidit μέλει' α' εἰρήσε'· insertā particulā καί, quam omnino addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τάχιστα Σαρπηδόσι, αἳ μιν Πάτροκλ' ἀπηνύρα.] Suprā π', 663.

Ver. 802. — κελεύομαι.] Αἰ. κελεύομαι.

Ver. 803. Τάχιστα ἔσσαμ' αὖ.] Vide suprā ad ver. 685.

Ver. 805. Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος.] Ἐνταῦθα ὃ χ' τοῦ Παλαῖος Ἀργεοφάνης ὁ γραμματικὸς — μεταφράζει τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχον “ Ὀππότερός κε πρῶτον ὀπιθήσῃ χροά καλόν, φθῆσιν ὀρεξάμενος· διὰ τ' ἔλτα καὶ φθῆσιν ἀνδρός.” Enstasib. Satis inficere.

Ibid. & ver. 808. — καλόν.] Vide suprā ad β', 43.

Ver. 806. — ἐνδύνων.] Τῶν ἐπὶ ἐπὶ μελόν. Schol.

- Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τὸδε Φάσσανον ὄψιτρον ἄνδρῳ,
 Καλὸν, Θρηϊκίον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηνύρων·
 Τάχεα δ' ἀμφοτέρω ξιυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 810 Καί σφιν δαίτ' ἀλατρίῳ παρθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπεῖτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄνδρ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
 Οἱ ἐπεὶ δ' ἐκάτερθεν ὁμίλῳ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω σιωίτῳ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 Δεινὸν δερκομένην· θάμβεται δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τεῖς δ' ἔχον ὠρμήθησαν·
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ἐπεῖτα καὶ ἀσπίδα πάντοτε ἰστίῳ
 Νύξ, εἴδε χροὸν ἴκανε· ἐρύλο γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ.
 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἐπεῖτα ὑπὲρ σάκος μέγαλοιο,
 Αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινὸν θυρὸς ἀκωκῆ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περὶ δειδύσαντες Ἀχαιοί,
 Πασαμένης ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα Φάσσανον ἥρωος,
 825 Σιὴν κολεῶν τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμώνι.

“ Huic quidem ego dabo hunc ensē argenteis-clavis-distinctum,

“ Pulchrum, Thracium, quem quidem Asteropæo abstuli;

“ Arma autem utrique communia hæc ferant:

810 Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.

Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,

Surrexit & Tydides fortis Diomedes.

Illi verò postquàm hinc inde seorsum à turbâ armati erant,

In medium utrique congredebantur prompti pugnare,

815 Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos:

Sed quùm jam propè erant alter in alterum vadentes,

Ter quidem irruerunt, terque cominùs impetum fecerunt:

Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale

Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intùs thorax.

820 At Tydides deinde supra scutum magnum,

Usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspide.

Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,

Fine imposito jusserunt præmia paria referre.

At Tydidæ dedit magnum ensē heros,

825 Cum vaginâque proferens, & scitè-secundo balteo.

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δάσω.] Vide suprà ad ver. 560.

Ver. 808. — ἀπηνύρων.] Al. ἀπηνύρων.

Ver. 812. — ἄρα.] Deinceps —

Ver. 813. — ἐκάτερθεν.] Vide suprà ad d., 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. Al. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.

Ibid. — μεμαῶτε.] Vide suprà ad γ', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 815. — δερκομένην.] Cod. Harleian,

δερκομένη. Quod & ferri posset. Vide suprà ad α', 566.

Ver. 816. Ἄλλ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad ε', 433, & 504.

Ver. 819. — ἐρύλο.] Vide suprà ad γ', 555.

Ver. 820. — ἄρ'.] Ut æquum erat —

Ver. 821. — ἀσπίδα.] Al. ἀσπίδα.

Ver. 823. Πασαμένης.] Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 825. — εὐτμήτῳ τελαμώνι.] Al. εὐτμήτῳ τελαμώνι.] Vide suprà ad δ', 304.

Ver. 826.

- Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρῖν μὲν ῥίπιασκε μέγα θένῃ· Ἡετίωνῃ·
 Ἀλλ' ἦτοι ἔπεφνε ποδάρεκς δῖῃ Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγχι' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κλεάτεσσι.
 830 Στῇ δ' ὀρθύς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυθ', οἳ καὶ τέττα ἀέθλα πειρήσεσθε·
 Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ὑπόπροθι πόινες αἶγροι,
 Ἐξέ μιν καὶ πέντε πειπλομένους ἐνιαυτὸς
 Χρεώμεν· ἔ μιν γάρ οἱ ἀτεμβόμηνος γε σιδήρεα
 835 Ποιμὴν, ἔδ' ὄροιν, εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξ·
 Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἐπειλα μνηπτόλεμῃ Πολυποίτης,
 Ἀν' ἧ Λεοντῆος κρατερὸν μῦθον ἀντιθέοιο,
 Ἀν' δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
 Ἐξείης δ' ἴσαντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 Ἦκε ἧ δινήσας· γέλασαν δ' ὑπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δώτερος αὐτ' ἀφείκε Λεοντιάς, ὄζος Ἄρης·
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Cæterum Pelides posuit orbem à fornace-rudem,
 Quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis :
 Verum enimverò illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
 Huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus :

830 Surrexit autem & verba inter Argivos fecit :

“ Surgite, qui & hujus certaminis periculum-facietis :

“ Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,

“ Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos

“ Utens : non enim illi omninò indigens ferro

835 “ Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit.

Sic dixit : Surrexit autem deindè bellator stabilis Polypætes,

Surrexit & Leontei validum robur deo-paris,

Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus :

Ordine autem steterunt : Orbem veròprehendit nobilis Epeus,

840 Misitque rotatum : riserunt autem omnes Achivi.

Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis :

Tertio verò projecit ingens Telamonius Ajax

Ver. 826. — [όλον.] Δίσκον· διαφέρει ἡ
 σόλ· καὶ δίσκ·, ὅτι ὁ μὲν δίσκ· πλατὺς
 ἔσσι καὶ κυλόμενος, ὁ δὲ σόλ· τροχός· καὶ
 [φαιρομένης. Schol.]

Ibid. — αὐτοχόωνον.] Ἐκ χειρὸς ὕλης
 οἰκῇ πεχονθιμένην· αὐτοχάνειον, οἶον μὴ
 ἔχοντα παλασθῶν τεχνικῶν, ἀτ' ἐν τεχνικῶν,
 ἀλλ' ἐν μόνῃς χονείας ἀναληθύνει. Schol.

Ver. 827. — ῥίπιασκε.] Projicere solitus
 erat. Vide suprà ad β', 221 ; & ad γ',
 84.

Ver. 828. — ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς.]
 Vide suprà ad α', 58.

Ver. 829. Τόν δ' ἄγχι' ἐν.] Cod. Harleian.
 Τὸν δ' ἄγχι' ἐν.

Ver. 835. Χρεώμεν.] Pronuntiabatur

Χρεώμεν· uti notavit Barnesius. Vide su-
 prà ad ver. 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὡς ἔφατ'· ὅς.]
 Cod. Harleian. versus hocce modo le-
 git :

Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἐπειλα μνηπτόλεμῃ
 Πολυποίτης,

Ἀν' δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐ-
 πείος,

Ἀν' ἧ Λεοντῆος κρατερὸν μῦθον ἀντιθέοιο.

Ver. 836 & 839. — ὤρτο.] Vide suprà ad
 φ', 342 ; & ad β', 810.

Ver. 839. Ἐξείης δ' ἴσαντο.] Vide suprà
 ad ver. 358.

Ver. 840. — γέλασαν.] Vide suprà ad α',

67.

- Χειρὸς ὑπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήμαϊα πάντα·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μινεπίολεμ' Πολυποίτης,
 845 Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βυκίλ' ἀνὴρ,
 Ἦδε θ' ἐλισσομένη πέτε' Ἀχ' βῆς αἰελαίας·
 Τόσσον παντὸς αἰγῶν' ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἀνσάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κραίεροιο
 Μῆας ὅπῃ γλαφυραῖς ἔφερον βασιλῆ' αἶθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξόῳσι τίθει ἰόνεϊα σίδηρον,
 Καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκτας.
 Ἴσον δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 Τηλὲς ἦτι ψαμάθας· ἐκ δ' ἡ τρήρωνά πελειαυ
 Λεπλῆ μινεῖνθ' ὅσσην ποδὸς, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 855 Τοξεύειν· ὅς μιν κε βάλη τρήρωνά πελειαυ,
 Πάντας αἰετράμην' πελέκεας, κλισίῳδε φερέσθω·
 Ὃς δέ κε μινεῖνθ' οἰόσῃ τύχη, ὄρνιθ' αἰμαρίων,
 (Ἦσσων γὰρ δὴ κείν' ὅδ' οἴσε' ἡμιπέλεκτας.

Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia :

Sed quum jam orbemprehendit bellator-stabilis Polypætes,

- 845 Quantum quis projicit pedum bubulcus,
 Id autem rotatum volat per boves armentales ;
 Tantum per totum spatium jactu-superavit : illi verò exclamârunt.
 Surgentes autem socii Polypætæ fortis
 Naves ad cavas retulerunt regis præmium.

- 850 At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
 Deposuit quidem decem bipennes : decemque securiculas :
 Malum autem erexit navis prorâ-cæruleæ
 Procul in arenâ ; indôque pavidam columbam,
 Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit

- 855 Sagittari : Qui quidem petcussisset pavidam columbam,
 Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat :
 Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,
 (Inferior etenim is) ille ferat securiculas,

Ver. 843. — σήμαϊα πάντα.] *Al.* σήμαϊα
 πάντων. Ut *Odyss.* 9', 192.

Ver. 845. — καλαύροπα.] *Τὴν βυκίλιν
 αὐτὴν λέγουσιν.* ὅς τ' ἔσθ' ἡ δὴ τὴν μίαν
 ῥοπήν ἔχει, ὅς τ' ἔσθ' ἡ δὴ τὴν μίαν.
Schol. *Cod. Har-*
leian. καλαύροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξόῳσι.]

Protinus Æneas celeri certare sagittâ
 Invitat, qui fortè velint, & præmia
 ponit. *Æn.* V, 485.

Ibid. — ἰόνεϊα σίδηρον.] Ἡ τοὶ ἰὸν χυμάντα,
 ἢ μέλανα· ἀμεινον δ' τ' ὡς τὸ ἰὸν καλασινδύ
 ῥοπήν ἔχει, ὅς τ' ἔσθ' ἡ δὴ τὴν μίαν.
Schol.

Ver. 852. Ἴσον δ' ἔστησεν.]

Ingentiq; manu malum de nave Serefti
 Erigit; & volucrem trajecto in fume
 columbam,

Quo tendant ferrum, malo suspendit ab
 alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853. — ἐκ δ' ἡ.] *Barnesius* edidit ἐκ
 δ'· Sed malè.

Ibid. — ψαμάθας.] Ita edidit *Barnesius*.
Al. ψαμάθας. *Cod. Harleian.* ψαμάθας.
 Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854. — ἥς. *Cod. Harleian.* ἥν.

Ver. 856, 858. — ἀποτράμην' — ἀν-
 ται.] Vide supra ad v', 168.

Ver. 856. — πελέκεας.] Ἀξίνας δις ἑκα-
 τή. *Schol.*

Ibid. — κλισίῳδε.] *Al.* οἰκόνδε.

Ver. 858. — ἡμιπέλεκτας.] Ἡ μιστὴν
 τὸ ἡμισυ τὴν πελέκεας· τὸ ἐκ δ' ἑνὸς μὲν
 ῥοπήν ἔχει ἀμεινόν, ὅς τ' ἔσθ' ἡ δὴ τὴν μίαν.
Schol.

- Ὡς ἔφατ'· ὤρετ' δ' ἔπειτα βίη Τάκροιο ἀνακίῳ,
 860 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομένηῳ·
 Κλήρης δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
 Τεθκεῖ δ' ὃ πρῶτος κλήρε' λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 Ἦκεν Ὀπικροδέως, εἰδ' ἠπείλησεν ἀνακί·
 Ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλείλῳ ἑκατόμβῃ.
 865 Ὀρνιθῷ μὲν ἄμαρτε, μέγῃ γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
 Αὐτὰρ ὁ μέλινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδει' ὄρνις·
 Ἀντικρὺ δ' ὀπὸ μέλινθον τάμε πικρὸς οἷσός.
 Ἦ μὲν ἔπει' ἦϊξε πρὸς ἔρανόν, ἢ δ' παρείθη
 Μήλινθῳ προῖι γαῖαν· αἰτὰρ κηλεύθησαν Ἀχαιοί.
 870 Σπτερχόμῳ δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 Τόξον· αἰτὰρ δὴ οἷσόν ἑχεν πάλας, ὡς ἴθυεν.
 Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι

Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucris regis;

860 Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei:

Sortes autem in galeâ aereâ concussêre sumptas.

Teucer verò primus sorte sortitus est: statim autem sagittam

Misit vi-validâ, neque voyit regi

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclutam hecatomben.

865 Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;

Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:

Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.

Illa quidem deinde evolans fugit ad cœlum, at demissus est

Funiculus terram versus; & magnum-plausum-dederunt Achivi.

870 Festinans autem Meriones extraxit manu Teucris

Arcum; & jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.

Statim autem voyit longè-jaculanti Apollini

Ver. 859. —βίη Τάκροιο.] Sic suprâ ver.
 837. Διαιτῷ· κελίρεν μὲν. Vide supra
 ad γ', 758.

Ver. 861. Κλήρης δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
 —Τεθκεῖ δ' ὃ πρῶτος κλήρε' λάχεν.]

Convenere viri, dejectamq; aerea sortem
 Accepit galea: & primus clamore se-
 cundo

Hyrtaçides ante omnes exit locus Hip-
 pocoonthis Æn. V, 490.

Ver. 864, & 873. —ῥέξειν κλείλῳ ἑκα-
 τόμβῃ.] Vide suprâ ad δ', 444.

Ver. 865. Ὀρνιθῷ μὲν ἄμαρτε.]

Ast ipsam miserandus avem contingere
 ferro

Non valuit; nodos & vincula linea rupit,
 Quæis innexa pedem malo pendebat ab
 alto.

Illa Notos atque atra volans in nubila
 fugit. Æn. V, 509.

Ibid. —τόγ' Ἀπόλλων.] Al. τόν' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ὀπὸ.] Sic infrâ ver.

876; Ἀντικρὺ δ' ὀπὸ. Vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 870. Σπτερχόμῳ δ' ἄρα Μηριόνης.]

Tum rapidus jamdudum arcu contenta
 parato

Tela tenens, fratrem Eurytion in vota
 vocavit. Æn. V, 513.

Ibid. Σπτερχόμῳ δ' ἄρα —αἰς Ἰθυον.]
 Ἦ μασσαλιώτῃ Ἰθυῶντι, καὶ τὸς παλαιῶν,
 δυὶ τόξοις χειρὸς ἐλαῦθα τὸς ἡλυσμένους
 πικρῶν, μέλα γὰρ φασα ἔσται, “ Σπτερχόμῳ
 “ δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπὶ θῆ κατ' οἷσόν Τόξον·
 “ ἐν γὰρ χερσὶν ἔχον πάλας ὡς ἴθυον.” Ἀν-
 τίμαχῳ δ' ἔτω γὰρ φησὶ, “ Σπτερχόμῳ δ'
 “ ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσεν Τάκρον Τόξον· χερσὶ
 “ δ' οἷσόν ἔχον πάλας, ὡς ἴθυον.” Σω-
 τερίχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὀμήρῳ, Λαφίτιον δ'
 μέλα γὰρ φασ· διὰ γὰρ τόξον ἡλυσάντο οἱ τοξόται,
 ὡς ἔα αἱ διακυβὰς σόλων ἐπὶ· διὰ τοξόταντι
 Τεύκεν, ἀρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, καὶ σπυδὴν,
 ὡς ἀν μὴ φύγῃ τὸ πτερόν. Eustath.

Ibid. —ἄρα.] Ut oportebat.

Ibid. —ἐξείρυσεν χειρὸς.] Διαιτῷ, καὶ Τά-
 κρον· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἔχοντι. Schol.

Ver. 871. —ἴθυον.] Al. ἰθύον.

Ver. 872. —ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Vide su-
 præ ad δ', 75.

Ver. 874.

- Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειῖλῳ ἐκατόμβῳ·
 Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
 875 Τῷ ῥ' ὄγε δινύσαν ὑπὸ πτέρυγ' βάλε μέσῳ·
 Ἀνικρὺν δ' ἀπὸ διήλθε βέλ'· τὸ μὲν ἄψ' ὅππ' γαίῃ
 Πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδὺς· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰσῶ ἐφεξομλὴ νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, ῥῶν δ' ὅππ' πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.
 880 Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πλάτ', τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεκρεῖ δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ὅππ' νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλείδης κ' μὲν δολιχόσκιον ἔλχ',
 885 Καὶ δ' ὅππ' λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
 Ἄν μὲν ἄρ' Ἀλκίονος δῖον κρείων Ἀλαμέωνων,
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆ·
 Τοῖσι δ' ἡ μελέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben :

Altè verò sub nubibus speculatus est pavidam columbam,

875 Hanc is in-gyrum-se-flectentem sub alâ percussit mediam ;

Penitus autem transfit telum : id quidem rursus in terram

Ante Merionis fixum est pedem : At avis

Malo insidens navis prorâ cœruleæ,

Collum suspendit, simul & alæ densæ distensæ sunt.

880 Velox autem ex membris anima avolavit, longèque ab illo *Malo*

Decidit : populi verò admirabundi-spectabant, stupebântique.

Meriones autem bipennes decem omnes sustulit ;

Teucer verò securiculas portavit cavas ad naves.

At Pelides deposuit quidem prælongam hastam,

885 Deposuit & lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio-æstimandum floribus-
 varium

In circo ferens ; Et continuò jaculatores viri surrexerunt :

Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,

Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei.

Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles ;

Ver. 874. Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων.]

Jam vacuo lætam cœlo speculatus & alis

Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.

Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris

Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam.

Ibid. — ὑπαὶ.] Al. ὑπὸ.

Ibid. — εἶδε.] Al. ἰδὲ.

Ver. 875. μέσῳ.] Al. μέσσης.

Ver. 877. — πάγῃ.] Vide suprâ ad 8, 285.

Ver. 879. — ἀπεκρέμασεν.] Vide suprâ ad 4, 67.

Ibid. — πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.] Συναρτάται τὰ πτερὰ. Schol.

Ver. 882. — ἄρα.] Ut æquum erat. —

Ibid. — πελέκεας.] Vide suprâ ad ver. 114, & 856.

Ibid. — δέκα πάντας.] Vide suprâ ad τ', 247.

Ver. 885. — ἀνθεμόεντα.] Ἦτοι, καὶ εἰς πῦρ χεῖρσιν, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεόν. Schol.

Ver. 886. — ἥμονες.] Ἀκονισαί. Schol.

Ver. 887. — δῖον κρείων.] Vide suprâ ad 4, 102.

Ver. 890.

- 890 Ἀτρεΐδῃ, ἴδμεν γῶ, ὅσον προέβηκας ἀπάντων,
 Ἡδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἐπλάσσει·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' αἶθρον ἔχων κοίλας ὀπί νῆας.
 Ἔρχε, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γῶ ἔγωγε.
 895 Ὡς ἔφαθ'· εἰδ' ἀπίθυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δ' Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωος
 Ταλθυβίῳ κήρυκε δίδω· ὦκαλλες αἶθρον.

- 820 “ Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus,
 “ Et quantum viribusque & jaculationibus es præstantissimus:
 “ Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
 “ Vade, at hastam Merioni heroï demus,
 “ Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego sanè.
 895 Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.
 Dedit autem Merioni hastam æream: sed ille heros
 Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890. — ἴδμεν γῶ.] Refertur istud γῶ antecellisti. Vide suprâ ad γ', 736; & ad
 ad id quod eleganter reticetur; “ Nihil opus
 “ ut tu certamen ineas, scimus ENIM &c.” Ver. 894. — ἐθέλους.] Cod. Harleian. ἐ-
 Ibid. — προέβηκας.] Antecellis; non θέλους. Al. ἐθέλους.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ραψωδίας Ω΄.

Ζεὺς κηδόμενος Ἐκτορα, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλεῖα πείμπει, ὅπως ἀποδῇ τῷ ἥρωϊ τὸ σῶμα· Ἰεὺς δὲ πρὸς Πριάμου ὅπως λύτερα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν τεκρὸν τῷ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προσημφοθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆ, κοιμίσαντι τὴν Ἑλλήσποντον φέλακας, ὡς αὐτὸς πρὸς τὴν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἐκείνουσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὴν ἡμέραν καὶ ἀνακομίσας εἰς τὸ πῶλον, θάπτει, καὶ ἐπ’ αὐτῇ δέμπει ἄγχι.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορα λύτερα.

Ἄλλως.

ὦ, Πριάμου νίκην ἦα λαβὼν, γέρας δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

ὦ, νίκην Ἐκτορα πατέρ’ λύτερον πόρην εἶκεν Ἀχιλλεύς.

Λῆτο δ’ αἰγὼν, λαοὶ δὲ θεοὶς ὅππῃ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδοναυ’ ἰέναι· τοὶ μὲν δόρυ ποιο μέδοντο
Ἵππῃ τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Κλαῖε, φίλῃς ἑτάροισιν μεμνημένος, ὅδε μιν ὕπνῳ
5 Ἦρει πανδαμάτωρ, αἰὲν ἐστρέφετ’ ἐνθα καὶ ἐνθα
Παῖρόκλην ποθέων ἀδρόσηταί τε καὶ μύθηον ἦν.

Solutus autem est spectatorum-confessus, populique celeres ad naves quísq[ue]
Dispergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam-gerebant,
Sèque somno dulci ut-fatiantur: At Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
5 Capiebat cuncta-domans, sed volvebatur huc & illuc
Patrocli desiderans vigoremque & animos magnos:

Ver. 1. Ἀὐτο δ’ αἰγὼν.] Recte hîc Bar-
pebus; “ Ἀὐτο, inquit, pro ἰλιόλο Ἀσσι-
“ cè; — nam ἄντο, pro ἰλιόλο, pri-
“ mum corripit.” Vide suprà ad φ’,
114.

Ibid. — αἰγὼν.] Νῦν τὸ αἰθρῆσμα τῆς θοῆς
ἡβ. Schol.

Ver. 4. Κλαῖε.] Vide suprà ad ε’, 84.

Ver. 6. — ἀδρόσητα.] Ἀδ. ἀδρόσητα. Vide
suprà ad σ’, 857.

Ver. 7.

Ἡδ' ὅποσα πολύποσε (ὡς αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
 Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλγίστά τε κύματα πείρων·
 Τῶν μνησκόμην, θαλερόν κ' εἰ δάκρυον εἶδεν,
 10 Ἄλλοι' ὅπ'ι πλάγας καίαιε μὲν, ἄλλοι δ' αὖτε
 Ὑπὶ, ἄλλοι δ' ὑπὲρ, τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς,
 Δινάσκε' αἰλύων, ὥτ' αὖθις αἶλός· ἔδ' ἐμιν ἡὼς
 Φαινομένη λήθεσκεν ὑπὲρ ἄλλα τ' ἡϊόνας τε·
 Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζώξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 15 Ἐκίονε δ' ἔλκεδ' ὀδησάσκετ' ἀμφὶ δ' ὀπίσθεν·
 Τρίς δ' ἐρύσας φεῖ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντ',
 Αὐτὶς ἐν κλισίῃ παύεσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκλινύσας προπρυμνέα· ποῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀειπαίῳ ἀπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων
 20 Καὶ τιθνηότα περ· φεῖ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτει

Et quot peregerat cum ipso, & passus fuerat labores,
 Virorumque praelia, periculosisque fluctus emensus:
 Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,

10 Interdum in latera jacebat, interdum verò
 Supinus, interdum autem pronus; & mox rectus exurgens
 Oberrabat mæsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
 Apparens latebat super marique littoribusque:
 Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
 15 Hectorum trahendum ligabat post currum;
 Ter autem cum raptârat circa sepulchrum Menætiadæ mortui,
 Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat
 In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
 Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
 20 Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat

Ver. 7. — ὅποσα πολύποσε.] Edidit *Bar-*
nesius, ὅποσ' ἐκλύποσε. Sed nihil opus.
 Vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — καὶ πάθεν ἄλγεα.] Promuntiabatur
 ἄλγεα.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλγίστά τε
 κύματα πείρων.] Τὸ ὅ, πείρων, τοῖς κύμασι
 περιπεμπόμενον· τοῖς δὲ γε πολέμοις ὀδυνητικόν
 αἰσίων τῶν ἐτέρων μίσχων. Συνήθη δ' τῇ
 ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὅποσον, (ὡς πολλοῖς
 ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῖτον καὶ αἶνον ἰδούσης. *Εὐσταθ.*
 Porro & περιεῖν hîc legi notat idem *Εὐστα-*
θίου; Πάμφυλλον δέ, φησι, ἀφισπᾶ τὸ περι-
 εῖν, παραίτων εἰς ὁμοιότητα τὸ, περιέωσι, καὶ
 τὸ, Περιὰ μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ φησιν εἶναι
 καὶ τὸ περιεῖν. Atqui iterum occurrit idem
 hîc versus, *Odyss.* θ', 183; γ', 91, & 264;
 quibus omnibus in locis scriptum est περιεῖν,
 nec variant Codices.

Ibid. — πολέμους, ἀλγίστά τε.] Cod. *Har-*
leian. πολέμους, ἀλγίστά τε.

Ver. 10. Ἄλλοι' ὅπ'ι πλάγας καίαιε

μὲν.] Vituperat hunc locum *Plato*; Πά-
 λην δὲ Ὀμοίως τε ἀπορίμω καὶ ἄλλων ἀπορηδ,
 μὴ ποιεῖν Ἀχιλλεῖα, θάως ἀπορίμω, “Ἄλλοι’
 “ ὅπ'ι πλάγας καίαιε μὲν, ἄλλοι δ' αὖτε
 “ Ὑπὶ, ἄλλοι δ' ὑπὲρ, τότε δ' ὀρθὸς ἀ-
 “ ναστὰς, Πλάγας, ἀλγίστά τε πείρων αἶ-
 “ ἀπρυγέτω.” *De Republ. Lib. III.* Ubi in
 transcursu notandæ varîe lectiones.

Ver. 12, 13. Δινάσκε' — λήθεσκεν.]
 Vide suprâ ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 15. Ἐκίονε δ' ἔλκεδ' ὀδησάσκετ' ὀπίσθεν.] *Bar-*
nesius e-
 didit Ἐκίονε δ' ἔλκεδ', & τὸ “ ὅ ” παρῆλ-
 λεν contendit; Sed, ut opinor, minùs re-
 cte. Vide suprâ ad ε', 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τρίς δ' ἐρύσας.]
 Ter circum Iliacos raptaverat Hectora
 muros. *Æn. I, 487.*

Vide suprâ ad χ', 398.

Ver. 18. — ἐκλινύσας.] Vide suprâ ad ζ',
 58.

Ver. 22. — τιθνηότα.] Vide suprâ ad γ',
 46; & ad α', 265.

Ver. 261

Χρυσείη, ἵνα μή μιν Ἀποδρύφοι ἐλκυσάων.

Ὡς ὁ μὲν Ἐκτορθε δῖον αἰκίζεν μενεαίνων·

Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,

Κλέψαι δ' ὠτρυέσκον εὖσκοπον Ἀρσιφρόνῃην.

25 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐλλιύδανεν, ἔδ' ἔπειθ' Ἥρη,

Οὐδὲ Ποσειδάων', ἔδ' ἔπειθ' Ἰδμενίδι κέρη·

Ἄλλ' ἔχον, ὥς (φιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἰλίου ἱρή,

Καὶ Πριάμῳ κ' λαὸς, Ἀλεξάνδρην ἔνεκ' αἵτης·

Ὃς νείκεεσε θεὰς, ὅτι οἱ μέσσωλον ἱκόντο,

30 Τίω δ' ἦνυσ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσιώην ἀλυσινύ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτη γῆμετ' ἦως,

Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μέγιστα Φοῖβῳ Ἀπόλλων·

Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, δηλήμονες· ἔ νύ πόθ' ὑμῖν

Ἐκτορ μελ' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

35 Τὸν νῦν σὺκ ἔτληε, νέκω περ ἐόντα, λαῶσαι,

Aurēâ, ut nē ipsum laceraret raptans.

Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè-tractabat iratus:

Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,

Furtōque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.

25 Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,

Neque Neptuno, neque oculis-cæcis virgini:

Sed perstabant, sicut ipsis primūm invisâ-reddita est Illos sacra,

Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;

Qui contumeliosè-damnavit deas, quandò ejus ad tugurium venerunt;

30 Eamque sententiâ-comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.

Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,

Tum quidem inter immortales dixit Phæbus Apollo:

“ Crudeles estis, dii, noxii: nōne quondam vobis

“ Hector femora adolevit boum caprarūmq; lectarum?

35 “ Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,

Ver. 26. —Ποσειδάων', ἰδί.] Cod. Harleian. Ποσειδάων, ἰδί. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid. —Γλαυκώπιδι.] Vide suprâ ad 4, 206.

Ver. 27. Ἄλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο.]

—Manet altâ mente repostum

Judicium Paridis, spretæq; injuria forma.

Æn. I, 30.

Ver. 28. —Ἀλεξάνδρην ἔνεκ' αἵτης. Ὃς νείκεεσε θεὰς.] Καὶ ὅρα ἵππος ἔ' Τρω καὶ πολέμου αἰτιολόγησεν πρῶτον τὴν τέλην τ' Ἰλίου πύργου. ὅτι τοῦτον ἀναγίγνωσκει ὁ ἀναγνώστης. Τῆς δ' ἀθανάτοισι καὶ πᾶσι τ' ἴσον· οἱ γὰρ ἅδ' ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ πρὸς τὴν κάλλος κέρειν ὁ ποιητής, πολλὰ καὶ ἀν' ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὲν ἔστι πρὸς τὸν εἰπεῖν, ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλων ἀπαξ ὁ ποιητής ἐμνήσθη, ἀπὸς ἐκ ἡμέτερον. Εὐβαθ. Μαρτυρία ἐκ eorum numero, qui lo-

cum hunc repudiârent, videtur fuisse; “ Nal-lam,” inquit, “ commemorationem de “ Judicio Paridis Homerus admittit.” Lib. V, cap. 16. Quâ de re acrius à Scaligero reprehenditur, Poëticæ Lib. V, cap. 3. sub fine.

Ver. 30. Τίω δ' ἦνυσ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσιώην ἀλυσινύ.] Τῆς γὰρ φωνῆς ἕνεκα· Τίω δ' ἦνυσεν, ἥ οἱ παραπομπὴν δῶκεν ὁ ποιητής. Εὐβαθ.

Ver. 32. Καὶ τότε ἄρ'.] Et tunc atque.

Ibid. —ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad 4, 398.

Ibid. —Φοῖβῳ Ἀπόλλων.] Vide suprâ ad 4, 43.

Ver. 33. —δηλήμονες.] Al. ζώοντες· uti Odyss. 6, 118.

Ibid. —ὑμῖν.] Cod. Harleian. ὁμοῖον. Quo modo & in MS Cantab. scriptam reperit Barnesius.

- Ἦ, τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, ἢ μητέρι, ἢ τέκεϊ ὦ,
 Καὶ πατρίεσσι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
 Ἐν πυρὶ κήαιεν, ἢ ὅπῃ κλέρεα κτερίσειαν.
 Ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλλῆϊ, θεοί, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
 40 Ὡς τ' ἄρ' Φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ὅτε νόημα
 Γναμπλὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἀγρία οἶδεν,
 Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγνώοι θυμῷ
 Εἷξας, εἰς' ὅπῃ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 Ὡς Ἀχιλλεύς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, εἰδὲ οἱ αἰδῶς
 45 Γίνεσθαι, ἢ τ' ἀνδραῖς μέγα σίνεσθαι, ἢ δ' ὀνίνησι.
 Μέλλει γάρ πῃ τις καὶ Φίλιτρον ἄλλον ὀλέσσαι,
 Ἢ κασίγνητον ὁμογάστρου, ἢ καὶ υἱόν·
 Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενθ' μεθέηκε·
 Τληπόν γ' ὅ μοιρεσσι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 50 Αὐτὰρ ὅγ' ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ Φίλον ἦτορ ἀπηύρεθ,
 Ἴππων ἐξάπλων, πρὶ σῆμ' ἐτάροιο Φίλοιο

“ Suaeque uxori videndum, & matri, & filio suo,

“ Et patri Priamo, populisque; qui eum celeritèr

“ Igne comburerent, & iusta persolverent:

“ Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,

40 “ Cui neque mens est æqua, neque animus

“ Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,

“ Qui magnisque viribus & superbo animo

“ Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:

“ Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor

45 “ Est, qui viros valdè lædit, atque juvat.

“ Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,

“ Sive fratrem uterinum, seu & filium;

“ Et tamen postquàm deflevit, statim luctum remittit:

“ Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.

50 “ Sed hic Hectora nobilem, postquàm eum charâ vitâ privavit,

“ A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti

Ver. 36. —τέκεϊ ὦ.] Quâ ratione, τί-
 ασι hîc ultimam producat; item κασίγνη-
 τιν, ver. 47; & τιν, ver. 56; & πυκνὸν,
 ver. 75; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 38. —κτερίσειαν.] Vide suprâ ad
 α', 140.

Ver. 39. —ὀλοῶ Ἀχιλλῆϊ.] Vide suprâ ad
 α', 2.

Ver. 40. —ἄρ.] Ut p̄bis. — Ut vi-
 detis. —

Ver. 42. Ὅς'.] Qui scilicet. —

Ibid. —βίη καὶ ἀγνώοι θυμῷ Εἷξας.]

—— irarumque omnes effundit ha-
 benas. Æn. XII, 499.

Vide suprâ ad ι', 594.

Ver. 44. —εἰδὲ οἱ αἰδῶς Γίνεσθαι, ἢ τ' ἀν-
 δρας μέγα σίνεσθαι, ἢ δ' ὀνίνησι.] Sic Hesiodus,

Αἰδῶς, ἦ τ' ἀνδρας μέγα σίνεσθαι ἢ δ' ὀνίνησι.

Εργ. 3. Ἡμερ. I, 316.

Et Euripides:

Αἰδῶς τε· δισσαὶ δ' οἰσίν· ἢ μὲν ἔκαστος,

ἢ δ' ἀχθῶ οἶκον. —

Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε οἰκόνι, “ Αἰδῶς, ἦ τ' ἀνδρας μέ-
 “ γα σίνεσθαι ἢ δ' ὀνίνησι.” Euripides ἐν Ἐρεχ-
 “ θῇ γράφει.

“ Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσχερίτως ἔχων παῖς.

“ Καὶ δὲ γὰρ αὐτῶς, καὶ σὺν ἑκατόν μέ-
 γα.” Clem. Alexandr. Strom. Lib. vi.

Αἰδῶς δ' ἐκ ἀλῆθι καὶ χρημῶν ἀνδρὶ προ-
 ἰκλή. Odyss. ε', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πῃ.] Al. Μέλλει μὲν
 πῃ.

Ver. 51. Ἴππων ἐξάπλων.] Al. Ἀρμαλῶ
 ἐξάπλων.

Ver. 54.

“Ελκει· ἔ μιν οἱ τό γε κάλλιον, εἴθε τ’ ἄμεινον,
Μη, αἶσθῶ περ ἰόντι, νεμεσσηθῶμ’ οἱ ἡμεῖς·
Κωφίω γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζε μνηστῆρων.

- 55 Τὸν δ’ ἰδὼς χαλκῶν προσηύδα Λαοκῶν· “Ἡρῆ·
Εἴη κεν καὶ κῆρ τεὸν ἔπ’ ἔσθ’, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμῶς Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσεις τιμῶν.
Ἑκτορ μὲν θνητός τε, γυναικὰ τε θήσαιο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶν γόνος, ὃν ἐγὼ αὐτῇ
60 Θρέψα τε, ἔ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον ἑτάροισιν
Πηλεΐ, ὃς περ κῆρ φίλος ἦν ἀθανάτοισι·
Πάντες δ’ αὖτις αἶσατε, θεοὶ, γάμψ· ἐν δ’ σὺ τοῖσι
Δαίνυ’, ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ’, αἶν’ ἄπιστε.

Τὼ δ’ ἀπαμειβόμενοι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

- 65 “Ἡρῆ, μὴ δὴ πάμπαν ὑποσκύδωμαι θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ ἔσθ’· ἀλλὰ καὶ Ἑκτορ
Φίλος ἦν θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
Ὡς γὰρ ἐμοίγ’· ἐπεὶ ἔτι φίλον ἡμάρτανε δῶρον.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βαμὸς ἐδάετο δαυτὸς ἔσθης,

“ Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,

“ Nè, forti licèt, succenseamus ei nos:

“ Insensilem enim jam terram contumeliâ-afficit furor.

- 55 Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno:

“ Sit sane & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-insignis,

“ Si quidem parem Achilli & Hectori constituetis honorem,

“ Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:

“ At Achilles est deæ proles, quam ego ipsa

- 60 “ Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem

“ Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:

“ Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, intèrque tu hos

“ Epulabaris, tenens citharam, & malorum sodalis, semper perfide-

Illam verò respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:

- 65 “ Juno, nè jam omnino irascaris diis.

“ Haud etenim honor idem erit: sed & Hector

“ Charissimus erat diis hominum, qui in Illo sunt;

“ Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera.

“ Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφίω γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζε.]
“ Ἀντὶ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ σῶματος ὑπὲρ τῆς. Schol. Οὐ-
τε τοῖς ἄλλοις, οὐκ μὴ ἀεικίζοντο, ὁρῶντες·
ἔτι τοῖς τιμωμένοις ἐτι, αἷς ἀποκρινόμενοι τὸ ἴσ-
χαιον, ἢ ἐκ ἀλγέσεων εἰς ἀεικισμὸν καὶ αἰ-
σχρολογίαν ἐφίοντο. Διὶ εὖ περὶ τῆς Ἑκτορ· ὁ
Πηλεΐδης, παῖς αὐτοῦ βαλόμενος τῇ Ἀχιλλείᾳ τῇ
ὁρῶντι τιμωμένῳ, “ Κωφίω γὰρ δὴ γαῖαν ἀει-
“ κίζε μνηστῆρων.” Aristot. Rhetoric. Lib.
II, cap. 3.

Ver. 55. —λαοκῶν· “Ἡρῆ.] Vide su-
prà ad α, 572; & ad β, 92.

Ver. 60. —ἀτίτηλα.] Cod. Harkian. ἀ-
τίταλα.

Ver. 61. Πηλεΐ.] Al. Πηλεΐ, & Πηλεΐ.

Ver. 61. 91 & 107. —ἀθανάτοισι.] Vide
suprà ad α, 398.

Ver. 63. Δαίνυ’.] Barnesius in uno MS
scriptum repperit, Δαίνω’.

Ver. 64. —νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide su-
prà ad α, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλος ἦν θεοῖσι καὶ ἡ-
μάρτανε δῶρον·—ιδιότοιο δαυτὸς.] Charis-
simus esse solebat—dona prætermittere sole-
bat—convivio carere solebat.

Vide suprà ad β, 221; & ad γ, 84.

Ver. 69. —δαυτὸς ἔσθης.] Καὶ τῇ κριμῇ δ’
μοῖραι ἐρίμηντο· ὅθεν ἔσθης φωνὴ τῆς δαυτῆς
δοῦν

- 70 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἥτοι κλέψαι μὲν ἰάσομεν, (ὕδ' ἔπη ἐς)
 Λάτρη Ἀχιλλῆος) θρασυὲν ἔκτορα· ἥ γάρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμέμβλαπεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει θεῶν θέτιν ἄσπον ἱμεῖο,
 75 Ὀφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς
 Δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ὑπὸ θ' ἔκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρσο γ' Ἴρις ἀελλόπ' ἀγγελέεσσα.
 Μισσηγυὺς γ' Σάμῃ τε, καὶ Ἰμβρὺ παιπαλοέσσης,
 Ἐνθορε μείλανι πόνῳ, ἐπεσονάχησε γ' ἰλίμνη.
 80 Ἡ γ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν,
 Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἱμβεδαῖα,
 Ἐρχεῖτο ὠμησῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆος φέρεσσα·

- 70 " Libaminéque, nidoréque: hunc enim sortiti sumus honorum nos.
 " Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
 " Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei assidue
 " Mater adest simul noctésque & dies:
 " Sed siquis vocet Deorum Thetin ad me,
 75 " Ut quoddam ei dicam prudens verbum; ut Achilles
 " Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat.
 Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.
 Inter itaque Samúmque, & Imbrum asperam,
 Infiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
 80 Ipsa autem glandulæ-plumbeæ similis, in imum delapsa est,
 Quæ agrestis bovis cornu imposita,
 Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

Ὑπὸ τ' ἰσότητι. — Ἐπειδὴ γ' Ζηῶσι, δαῖτα ἰσῶν, καὶ ἀγαθὰ λήγει. *Athenæus, Lib. I, cap. 10.* Vide suprâ ad α', 468.

Ver. 71. — ἰάσομεν.] Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 73. — παρμέμβλαπεν.] Vide suprâ ad ε', 736; & ad α', 37.

Ver. 74. Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει.] Τὸ, " Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει θεῖον," — ταύτην ὅς τι, Ἄλλ' ὅς τις καλέσσει. Καὶ ἑλλοίον γ' δὲ καὶ αὐτὸ ἰχθυαῖον, ὡς καὶ ὅλα ταῦτα ὄντι. Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει καὶ θεῖον, θείοιμι ἂν ᾖτο, ἢ βολαίμι, ἢ ταῖνδε τι. *Eustath.* De huiusmodi Aporoposi, vide suprâ ad κ', 111; item ad α', 135, & 340. *Barnesius,* hoc in loco, pro εἴ τις legi posse conjicit, Ἴρις. Sed hoc longe minùs esset venustum.

Ver. 76. — ὑπὸ θ' ἔκτορα λύσῃ.] Vide suprâ ad α', 20.

Ver. 77. — ἀελλόπ' ἀγγελέεσσα.]

—— at illa leves cœli demissa per auras. *Æn. XI, 595.*

Ver. 78. Μισσηγυὺς.] Vide suprâ ad ε', 769.

Ver. 79. Ἐνθορε μείλανι πόνῳ.] Τὸ γ' ἔτι

νῦν καλεῖται Μέλανι Πόνῳ. *Schol.* Μέλας γ' ὡς ἡλίου ὁ ὕψιστος καρδιανὸς κόλπος ὑπὸ καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim potius Epitheton hoc [μέλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἡσυχαστὶ, ὀνόσι, &c.

Ibid. — ἐπεσονάχησε.] *Al.* ἐπεσονάχησε. Quo modo et legit *Codex Harleianus.* Ceterum in uno MS scriptum repperit *Barnesius,* ἐπεσονάχισι. Quod ferri non potest. Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ γ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη &c.] *Plato* in *Ione* versus hosce legit, aut memoritèr citat, hoc modo:

Ἡ γ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἱκάνειν,

Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἱμβεδαῖα,

Ἐρχεῖτο ὠμησῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρεσσα.

Τὸ γ' ὑπὸ τ' ὡς ἡλίου λεγόμενον, " Ἡ γ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν, Ἦ τε &c." παρακρίσεις ἱνοί, βοήαις θρεῖν αἰὲν ὡς τὰς ἑρμίας χεῖρας τὸς παλαιάς· κέρας γὰρ τρέχα λέγειται, γ' τὸ κέρας διὰ τὸτο, καὶ

- Εὖρε δ' ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῇ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 Εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσῃς
 85 Κλαῖε μόρον ἔ παυδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
 Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐρδωῖλακι, τηλόθι πατρὸς.
 Ἄλχῃ δ' ἰσαμύνη προσέφη πόδας ὑπέρτατος Ἴρις·
 Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μέδεα εἰδώς.
 Τίω δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις δρυρόπεζα·
 90 Τίπτε με κύνειν ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι ἧ
 Μίσσεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἀκρία θυμῷ.
 Εἴμι μὲν· ἔδ' ἄλιον ἔπεσσε, ὃ, τίς κεν εἴποι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 Κυάνεον, ἧ δ' ἔτι μελαίντερον ἔπλετο ἔσθλο.
 95 Βῆ δ' ἰέναι, πρόοθεν ἧ ποδὴνεμ' ὑπέρτατος Ἴρις
 Ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζειο κῆμα θαλάσσης·
 Ἀκίλῃ δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς ἔργον αἰχθήτην·
 Εὖρον δ' ἄρ' ὕποπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Invenit autem in specu cavâ Thetis, circum autem & aliae
 Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa verò in mediis

- 85 Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat
 Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.
 Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris:
 “ Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis pollens.
 Huic autem respondit deindè dea Thetis pedes-argentea:
 90 “ Curnam me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem
 “ Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
 “ Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
 Sic fata, velum accepit augustissîma dearum
 Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.
 95 Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris
 Præibat; & circum ipsas diducebatur unda maris.
 Littus verò ut conscenderant, in cœlum se-proripuerunt:
 Invenierunt autem latè-sonantem Saturnium, circumque cæteri omnes

καὶ κυρὴν· ἡ δ' ὤρετο· Ἀρχιδόχῃ κρηπιδάσιν,
 φιλίπποισιν εἶναι περὶ κόρινθον, ἡ καλλοπηστίν.
 Ἔστι δ' ἐν ἀληθείᾳ· Ἰσπερταί γὰρ θριξὶ χερσίν.]
 Plutarch. de Solertiâ Animalium.

Ibid. — μολυβδαίνῃ.] Μολυβδίνη, ὀρμητὴρ
 μολυβδῶν· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἀλκίσεως εἰς τὸ καθ-
 ἔλκειν αὐτὸ τῆς βάρει καίτω. Schol.

Ver. 81. — βοὸς κίρας.] Οἱ μὲν κυρὴς·
 αἱ δ' ἐν τῇ τρεῖς· ἀμνηστοὶ δ' ὡς ἐν κρηπιδάσιν τι
 προσέειδεν τῇ ἀλκίσεως, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀπο-
 σιζομένησιν ἢ ὀρμητὴν. Schol. Vide ad ver.
 80.

Ver. 84. — ὀμηγερέες ἄλλαι.] Quâ ratione,
 ὀμηγερέες, hîc ultimam producat; item μό-
 ρον, & ὅς, ver. 85; & ἄλλαι, ver. 92; vide
 suprâ ad α', 51.

Ibid. — μίσσης.] Al. μίσσας.

Ver. 85. Κλαίει.] Vide suprâ ad γ', 84.

Ver. 86—88. Φθίσειθ'—ἀφθίτα.] Vi-

de supra ad γ', 339.

Ver. 88. Ὅρσο, Θέτι.] Edidit Barnabas,
 Ὅρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide suprâ ad
 α', 51.

Ver. 91. — ἀκρία.] Vide suprâ ad α',
 309, & 314.

Ver. 92. — εἴποι.] Al. εἴπη.

Ver. 94. Κυάνεον.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 96. — ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζειο κῆμα
 θαλάσσης.]

—Simul alta jubet discedere latè
 Flumina, quâ juvenis gressus inferret;
 at illum

Curvata in montis faciem circumflectis
 unda,

Accepitque sinu vasto.—

Georg. IV, 359.

Ver. 98. — ἄρ' ὕποπα Κρονίδην.] Malè hic
 Barnabas; “ Pro ὑπερπῶν Κρονίδην, (in-
 quit,)

Εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες·

100 Ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἷζε δ' Ἀθηνῆ.

Ἦρην ᾗ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,

Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιῦσά·

Τοῖσι ᾗ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἥλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,

105 Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μὲ φρεσὶν· οἶδα κ' αὐτός·

Ἀλλὰ κ' ὥς ἐρέω, ἧ σ' εἵνεκα δέδρο κάλεσσα·

Ἐννῆμαρ δὴ νείκε' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν

Ἐκτορ' ἀμφὶ νέκυϊ, κ' Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·

Κλέψαι δ' ἀτρεψέσκον εὐσκοπον Ἀργειφόνῃω·

110 Αὐτὰρ ἐγὼ τότε κούρω Ἀχιλλῇ προιάπλω,

Αἰδῶ κ' Φιλότῃα τέλω μετόπισθε φυλάσσων.

Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, ἔ μ' εἴ σῳ ὀπίτειλον·

Σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

Ἀθανάτων κεχολῶσθ', ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

115 Ἐκτορ' ἔχει πρὸ νηυσὶ κορωνίσιν, ἔδ' ἀπέλυσεν·

Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἄπο θ' Ἐκτορα λύσῃ.

Sedebant frequentes beati dii immortales:

100 Ipsa autem Jovi patri affedit, celsitque Minerva.

Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;

Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam-bibisset.

Inter hos vero sermonem orsus est pater hominūque deūmque:

“ Venisti ad-Olympum, dea Theti; mœsta licet,

105 “ Luctum non obliviscendum habens in prœcordiis; novi & ipse:

“ Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi:

“ Novem-dies jam contentio inter immortales orta-est

“ Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:

“ Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam;

110 “ At ego hanc gloriam Achilli tribuo,

“ Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.

“ Ocyûs ad castra descende, & filio tuo præcipe:

“ Irasci ei dic Deos, mœque supra omnes

“ Immortales indignatum esse, quodd animo furenti

115 “ Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit;

“ Si quo pacto mœque vereatur, Hectoremque redemptum-reddat.

“ quit,) Vocativus pro Accusativo.” Quod planè est absurdum; & nè de nominativo quidem ullâ ratione ferri potest. Vide suprâ ad α', 175, & 498; item ad π', 185. Εὐρύπῳ, hoc in loco, est ab Εὐρύπῳ.

Ver. 101. —χρύσειον.] Pronuntiaba ut χρύσειον. Prima enim necessariò producit. Vide suprâ ad υ', 272; & ad ν', 523.

Ver. 103. —πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprâ ad δ', 12.

Ver. 107. —ὄρωρεν.] Vide suprâ ad β', 810; & ad α', 37.

Ver. 108. —ἀμφὶ νέκυϊ.] Vide suprâ ad π', 321, & 526.

Ibid. —Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ.] Vide suprâ ad β', 278.

Ver. 110. —προιάπλω.] Al. προῖδαπλω.

Ver. 114, & 135. Ἀθανάτων.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 115, 116, 118. —ἀπέλυσεν — λύσῃ — Λύσασθ'.] Vide suprâ ad α', 20.

Ver. 116. —τι δέσῃ.] Quâ ratione, τι, hic producat; item Ἀχιλλῇ, ver. 119, & 147; & τις, ver. 149; & γὰρ, ver. 153; vide suprâ ad α', 51.

- Αὐτὰρ ἐγὼ Πελάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφύσω,
 Λύσσαδ' Φίλον υἱόν, ἰόντ' ὅττι νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ Φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.
 120 ὧς ἔφατ'· εὖ δ' ἀπὶ θησε θεὰ Θέτιν δρυρόπεζα.
 Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρλύων αἰξασα.
 Ἴξεν δ' ἐς κλισίην εὖ ἤετο, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Εὖρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' αἰμφ' αὐτὸν ἱταῖροι
 Ἔσσυμύως ἐπένοιο, καὶ ἐνιυώντ' ἄρισον·
 125 Τοῖσι δ' οἷς λάσι' αἶψ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χεῖρ' αὖτε μιν κατέρεξε, ἔπειτα τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἱμὸν, τέο μέγας ὀδυρόμεν καὶ ἀχάων,
 Σὺν ἔδραυε κραδίην, μεμνημέν' εὖδ' ἐτι σίτῃ

“ Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,

“ Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

“ Donaque Achilli ferat, quæ animum placent.

120 Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea :

Descendit verò ab Olympi vorticibus impetu-facto.

Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum

Invenit crebros effundentem gemitus ; dilecti autem circum ipsum socii

Properè curabant, & apparabant prandium :

125 Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.

Admodum autem prope ipsum confedit veneranda mater,

Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque :

“ Fili mi, quousque lugens & mœrens,

“ Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,

Ver. 121. Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρλύων αἰξασα.] Vide suprâ ad χ', 187.

Ver. 122. —ἀρα.] Non hic supervacaneum est istud “ ἀρα.” Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit *ver. 3, dec.*

Ver. 124. —ἐνιυώντ' ἄρισον.] Ita necessario legendum: *Al. ἐνιυόντο ἄρισον.* Quod nullo modo ferri potest ; nam *ἄρισον, prandium*, primam producit :

ὧς ἔφατ'· εὖ δ' ἀπὶ θησε θεὰ Θέτιν δρυρόπεζα. *Id. Theocrit. Idyll. XV, 146.*

Καὶ πρὸς τούτοις ἄρισον· Περικλῆς προσέμαζεν. *Aristoph. Equit. 812.*

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὴν ταμίαν ὅπ' ἄρισον παραθήσῃ. *Id. Vesp. 611.*

Ἐπὶ τοῖσδε τὺς πρὸς τοὺς ἄρισον καλῶ. *Id. Avib. 1601.*

Ἄρισον προσέθεντο καὶ αὐτὸν ἰδὺσα μάσαδ'· *Id. Pace, 1280.*

Δεῖ ταῦθ' ἐν ἄρισσῃ. *Id. Εκκλησιαζ. 468.*

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versuum rhythmico, vide suprâ ad ζ', 146.

Porro idem error irrepfit, *Odys. ω', 2 ;*

Ἐνιυόντο ἄρισον ἀμ' αἰ· *Id.*

qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Asbenaum, lib. I, cap. 9 ;*

Ἐνιυόντ' ἄρισον ἀμ' αἰ· *Id.*

Malè igitur *Phil. Labbé ;* “ Ἄρισον, prandium,” (inquit) “ melius primam breviam,” quamvis ἀνέρις, *impræfusus*, secundam “ extendat apud plerosque.” *Prologia, p. 124.* Vide suprâ ad κ', 299.

Ibid. —ἀρισον.] Ἄρισον δ' ἄγει τὸν πρῶτον, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· εὖ δ' αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄρισον ὁ Περικλῆς φησι δῆπνον· τὸ δ' αὖτε, δῆπνον. *Schol. Vide Asbenaum, lib. I, cap. 9, 10 ; Item Plutarchum Sympotiac. lib. VIII, Probl. 6.*

Ver. 127. Χεῖρ' αὖτε μιν κατέρεξε.]

——— dextrâque prehensum

Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn. II, 592.*

Ver. 128. —τίο μέγας ὀδυρόμεν καὶ ἀχάων, Σὺν ἔδραυε κραδίην.] Ita suprâ ζ', 202 ;

Ὅν θυμὸν καλῶν.

Nec te tantus edat tacitam dolor.——

Æn. XII, 801.

Ver. 129. —εὖδ' ἐτι σίτῃ.] *Al. εὖτε π σίτῃ.*

Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 1301

- 130 Οὐτ' ὄνῃς; αἶσθ' ὃν ᾗ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 Μίσσεο· ἔ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Ἄλχι παρέστηκεν θάνατ' ὃν καὶ μοῖρα κραταῖα.
 Ἄλλ' ἐμέθεν ζώεις ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 Σχύζεσθαι σοι φησὶ θεὸς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
 135 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μακρομήνησιν
 Ἐκλὸρ' ἔχεις πρὸς νηυσὶ κορωνίσιν, ἔθ' ἀπέλυσας.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ λῶσον, νεκροῖο ᾗ δέξαι ἄποινα
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τῷ δ' εἴη, ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄλοιο,
 140 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπι' αὐτὸς ἀνώγει.
 Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρεϊ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴεν δ' ἄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱεῖν·
 Βάσκει' ἴθι, Ἴε ταχεῖα, λιπῶσ' ἔδ' Ὀλύμπιοιο,
 145 Ἄγγελον Περίαν μεσσηνέει, Ἴλιον εἴσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν·
 Δῶρε δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ καὶ θυμὸν ἱήνη,

- 130 " Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
 " Misce: Non enim mihi diù vives, sed tibi jam
 " Propè adest mors & fatum violentum.
 " Sed mihi ausculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia sum:
 " Irasci tibi ait deos, scéque supra omnes
 135 " Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
 " Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi passus es.
 " Sed agendum redemptum-redde, mortuèque accipe pretia.
 Hanc verò respondens allocutus est pedibus-velox Achilles:
 " Huc adfit, qui pretium ferat, & cadaver asportet,
 140 " Si quidem serio animo Olympius ipse jubet.
 Sic hi quidem in navium cœtu matérque & filio
 Multa inter se verba alata dicebant.
 Iriñ autem impulit Saturnius ad Ilium sacram:
 " Vade age, Iri velox, relictâ sede Olympi,
 145 " Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,
 " Ut-redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
 " Donâque Achilli ferat, quæ animum placent,

Ver. 130. — αἶσθ' ὃν.] Πάλιν αἶσθησθαι δο-
 καὶ τὸ ὄνῃς ὅτι θῆτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλοῦν, καὶ
 ἀναμνησκόντων ἀφροδισίων· ἀλλὰ καὶ ταῦτα
 διὰ παραδειγμάτων τῶν Ἀχιλλεύς ἐκείνην, ὅτι
 τῶν Βρισηίδων ἐργῶν, καὶ σφίσι πρὸς αὐτὸν,
 αἰδῶς καὶ βίη τελευτῇ ἐγγὺς ἦσαν, καὶ σπινύδι
 τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπώλειαν. καὶ (ἀσπικρὸς οἱ πολ-
 λαί) πρὸς τὸ φίλον ἀπαρξίαν, καὶ παραλείπει
 τὴν καθυστάτησιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡδονὴν διὰ τὴν λύ-
 πον ἀπείχει, καὶ ᾗ πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἐρασίην αἰ-
 σχέος ἐστὶ. *Platarch. de audiendis Poëtis.* Ca-
 terum locum hunc à Veterum nonnullis re-
 pudiatum testatur *Eusebius*.

Ver. 132. — παρέστηκεν.] Vide suprâ ad
 δ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'.] Vide suprâ ad α', 57;
 & ad δ', 160.

Ver. 139. Τῷ δ' εἴη ὅς ἄποινα φέροι.] Ἐν-
 ταῦθα ἔστω, εἰσθᾶδι ἀκέρως ἐκρίνοντα τὰ λύτρα,
Schol.

Ibid. — ἀγέλο.] *Al.* ἀγέλο.

Ver. 140. Εἰ δὴ.] *Si reverà, ut dixisti.*

Ver. 144. Βάσκει' ἴθι, Ἴε ταχεῖα.]

Labere Nympha polo, finesque invise
 Latinos.

Æt. XI, 582.

Vide & suprâ ad β', 158.

- Οἷον, μηδέ τις ἄλλ᾽ ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερόν, ὃς κ' ἰθυῖοι
 150 Ἡμιόνους κ' ἅμαξαν εὐτροχόν, ἡδὲ κ' αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι προῖ ἄστυ, τ' ἔλανε δῖόν· Ἀχιλλεύς·
 Μηδέ τί οἱ θάνατον μελέτω Φρεσὶ, μηδέ τι ταῖρε·
 Τοῖον γάρ οἱ πομπὴν ὀπάσομεν Ἀρτεφόνῳ,
 Ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄλῃων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.
 155 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆόν,
 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, λπὸ τ' ἄλλως πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γδ' ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπός, ἔτ' αἰλιήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδόσῃ ἀνδρός.
 Ὡς ἔφατ'· αἶψα δ' Ἰρις αἰελλόπτερος ἀγγελέυσσα·
 160 Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπλὴν τε γόον τε.
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
 Δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον· ὃ δ' ἐν μέσοισι γεραίος
 Ἐνὶ υπαῖς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δ' πολλή

“ Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

“ Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat

350 “ Mulas & rhedam volubilem, atque retrò

“ Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

“ Neque omninò ei mors obversetur animo, neque omninò terror;

“ Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicidam,

“ Qui ducet, usquedum ducendo propè Achillem constituerit.

355 “ At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

“ Neque ipse interficiet: aliòsque omnes prohibebit:

“ Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens

“ Sed perquam humanè supplici parçet viro.

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:

360 Pervenit autem in Priami domum; invenit verò clamorémque, luctúmque.

Filii quidem patrem circumsedentes in aulâ.

Lacrymis vestimenta perfundebant: ipse verò in mediis senex

Obyolutâ chlaenâ tectus, circumque multus

Ver. 149. Κήρυξ.] Edidit *Barnesius* Κήρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide suprâ ad β', 267.

Ibid. —ἰθυῖοι.] Cod. *Harkian.* ἰθύνη. *Al.* ἰθύνη.

Ver. 150, 179, & 189. —ἅμαξαν.] Vide infrâ ad ver. 711, & 782.

Ver. 153. —ὀπάσομεν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 154. “Ὃς ἄξει.” Edidit *Barnesius* ex conjecturâ “Ὃς σφ' ἄξει.” Minùs rectè: præfertim cum hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri possit *Vulgata Lectio*, vide suprâ ad α', 51.

Ver. 157. Οὔτε γδ' ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπός, ἔτ' αἰλιήμων.] Ἡ γὰρ αὐτὴ δ' ἔστι τῆς παλαιᾶς διόλεως ὁ Πρωτὸς διαλαχέων, ὅθεν ἔρχοντο εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γδ' δι' ἀσυνείδητον, ὃ

δηλῆται διὰ τὸ “ ἄφρων·” ἢ ἀκόντας, ὃ ἀπὸ τοῦ “Ὀμηρῶ” διὰ τ' “ ἄσκοπός,” ὃ σημαίνει τὴν μὴ τ' συμφέρειν τὴν προνομήσειν· — ἢ ἰκυσίας, ὃ διὰ τ' “ αἰλιήμων” ἐθιλάσσει· αἰλιήμων γδ', ὃ ἰκυσίας ἀμαρτάνων. *Eusebius.*

Ver. 158, & 187. —ἰκέτω πεφιδόσῃ.] Pronuntiabatur ἰκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφί.]

Hic matres, misereque nuptas, hic cæta sororum

Pectora moerentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI, 215.

Ibid. —αὐλῆς.] Τῇ αὐτῇ αἰσχυρῇ καὶ ὑπαίθευ τόκῳ. *Etymol. Magn.* à *Barnesio* citatum.

Ver. 163. Ἐνὶ υπαῖς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] Οὕτως φασὶν αὐτὸν κεκαλυμμένον τῇ χλαίνῃ ἐνὶ υπαίθευ καὶ ὑπαίθευ ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὴν μέλαν τύπην φαίνεσθαι. *Schol.*

- Κόπεϑ ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῦ γέρονιϑ,
 165 Τὼ ῥα κυλινδόμενϑ καλαμῆσατο χερσὶν ἐῆσι.
 Θυγαῖρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
 Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐοῖλοι
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῇ δ' ἔστα Πρίαμον Διὸς ἄγγελϑ, ἠδὲ προσηύδα,
 170 Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τ' ἣ τρέμεϑ ἔλλαβε γῆα.)
 Θάρσ', Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβαι·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσομνήη τόδ' ἰκάνω,
 Ἀλλ' αἶσθα φρονέεσθαι. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὃς σε, ἀνδρὲν ἰὼν, μέγα κήδε', ἠδ' ἐλεαίρει·
 175 Λύσσαθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιϑ Ἑκτορα δῖον,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 Οἶον, μηδέ τις ἄλλϑ ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς τοι ἐποίλο γεραίτερϑ, ὅς κ' ἰθυῖοι
 Ἡμιόνες καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 180 Νεκρὸν εἶγοι πρόβι ἄστυ, τ' ἐκίανε δῖϑ Ἀχιλλεύς.

Fimus affatus erat, capitique & cervici senis,

165 Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus suis.

Filiae verò per aedes, & nurus, lamentabantur,
 Illorum recordantes, qui jam multique & strenui
 Manibus sub Argivorum jacebant, vitâ privati.

Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,

170 Summissâ voce, (illum autem tremor occupabat artus:)

“ Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:

“ Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,

“ Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,

“ Qui tuî, procul licet sit, magnam curam habet, & miseretur:

175 “ Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,

“ Donaque Achilli ferre, quæ animum placent,

“ Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

“ Præco aliquis te comitetur senior, qui regat

“ Mulas & rhedam volubilem, atque retrò

180 “ Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπεϑ.] Κοπῶς μὲν, τὰ κό-
 πημα· νῦν δ', ἡ κόπης. Schol.

Ver. 165. Τὼ ῥα.] Quam utique. —
 Quam scilicet. —

Ibid. —καλαμῆσατο.] Al. καλαμῆσατο.
 Malé: Fit enim ex ἀμάω. Uti notavit
 Barnesius.

Ver. 166. Θυγαῖρες.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. —ἰδὲ νυοί.] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc
 ultimam producat; item Ἀχιλλῇ, ver. 176;
 & τις, ver. 178; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. —ὠδύροντο.] Al. ὠδύροντο. Sed mi-
 nus recté. Vide suprâ ad γ', 84.

Ver. 171. —μηδέ τι τάρβαι.]

—timor omnis abesto. Æn. XI, 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσο-
 μνήη τόδ' ἰκάνω.] Τελείσιν ἢ κακὸν κληρονο-
 μῆν. Porphy. Quæst. Homeric. 16. Vide
 suprâ ad α', 105.

Ver. 173. —Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὃς
 σε, ἀνδρὲν ἰὼν, —ἐλεαίρει.]

Imperio Jovis huc venio, qui —
 —caelo tandem miseratus ab alto est.

Æn. V, 726.

Ver. 175, & 195. Λύσσαθ.] Vide suprâ
 ad α', 20.

Ver. 178. Κήρυξ.] Vide suprâ ad ver.
 149.

Ibid. —ἰθύνει.] Al. ἰθύνει. Ut suprâ ver.
 149.

- Μηδὲ τί τοι θάναϊο μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβω·
 Τοῖο γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψι) Ἀρτεϊφόνῃς,
 Ὃς σ' ἄξι, εἰως κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ ὠγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆο,
 185 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, δότ' ἄλλας πάλιας ἐρύξει·
 Οὔτε γδ' ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπ'ο, ἔτ' αἰλιήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσε) ἀνδρός.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἦας ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην
 190 Ὀπλίσαι ἡνώγει, πείριθ' αἷ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετ' κηώεντα,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλυῖα πολλὰ κεχάνθει
 Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσατο, φώνησέν τε·
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιο ἀγγέλ'ο ἦλθε,
 195 Λύσαδ' φίλον υἱόν, ἰόν) ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδε) εἶναι;
 Αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μὲν) οὐ θυμὸς αἰνέγει,

“ Neque omnino tibi moris obversetur animo, neque omnino terror:

“ Talis enim te dux-viae comitabitur Argicida,

“ Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit,

“ At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

185 “ Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:

“ Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;

“ Sed perquam humanè supplicii parcat viro.

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.

Sed is filios rhedam volubilem mulinam

190 Apparare iussit, arcamque ligare super ipsâ:

Ipse autem in thalamum descendit odoratum,

Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,

Intrôque uxorem Hecubam vocavit, dixitque:

“ Infelix à Jove mihi Olympia nuncia venit,

195 “ Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

“ Donaque Achilli ferrem, quæ animum placent.

“ Sed æge mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?

“ Valdè enim me ipsum quidem animus & mens jubet,

Ver. 185. — πελάσῃ.] Sic suprâ ver. 154; vide suprâ ad ν', 1.

Ver. 190. Ὀπλίσαι ἡνώγει.] Vide suprâ ad α', 140.

Ibid. — πείριθ' αἷ δῆσαι.] Τὸ ὑπεκρέμα τῆς ἀμάξης πλεονάζει, ἐφ' ᾧ φέρονται τὰ φορτία. Schol. Πείριθ' αἷ τὸ πλεονάζον τὸ ἄνω τ' ἀμάξης, ὅπου τὰ φορτία ὑπὸ κλίβαν)· ὃ δὲ ὑπεκρέμα λέγει, διὰ τὸ ὑπεκρέμα) τ' ἄξον). Eustath.

Ibid. — ἐπ' αὐτῆς.] Al. ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. — κατεβήσετο.] Al. κατεβήσατο. Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 192. — ὑψόροφον ὃς.] Quâ ratione, ὑψόροφον, hîc ultimam producat; item ἄλο-

χον, ver. 193; & Ἀχιλλῇ, ver. 196; & ἐπ', ver. 219; & ἄλυσιν, ver. 224; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — γλυῖα.] Τὰ μὲν ῥεγνυμένα ἰμάτια, ἀλλὰ σιλπὰ, διὰ καθαρότητα. Porphyri. Quæst. Homeric. 9.

Ibid. — κεχάνθει.] Cod. Harleian. κεχάνθει. Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Inceptionis significationem, sed non semper acerbam. Cameronius.

Ver. 197. — τί τοι φρεσὶν εἶδε) εἶναι;] Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?

Æn. I, 586.

Ver. 200.

Κεῖσ' ἵεναι, ἐπὶ νῆας ἔσω σρατὸν εὐρυὸν Ἀχαιῶν.

200 "Ως φάτο· κώκυσεν ᾗ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθο·

"Ω, μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ

"Ἐκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνας, ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;

Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶτο,

"Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐοχλῆς

205 Τίτας ἐξενάρξει; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·

Εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψει ὀφθαλμοῖσιν

"Ωμησῆς καὶ ἄπιστο· ἀνὴρ ὅδε, ὃς σ' ἐλεήσει,

Οὐδέ τί σ' αἰδέσει· νυῦν ᾗ κλαίωμεν ἀνδρῶν

"Ημεῖοι ἐν μεγάρω· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κρείσσει

210 Γειτομήνῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,

"Αργίποδας κυῖας ἄσαι, ἐὼν ἀπ' ἀνδρῶν τοκῆων,

"Ανδρὶ παρὰ κρείττω, ὃς ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι

"Εοθέμεναι προσφῦσα· τότε ἄνιλα ἔρτα γήϊοιτο

Παιδὸς ἐμῆ· ἐπεὶ ὃς ἐκακιστόμενον γε καλέκτα,

215 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων

"Εσαότ', ὅτε φόβῳ μεμνημένος, ἔτ' ἀλεωρῆς.

Τὼ δ' αὐτὲ προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

" Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum.

200 Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & respondit verbis:

" Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, quā antehac quidem

" Celebris-eras per homines externos, atque quibus imperas?

" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,

" Viri in conspectum, qui tibi multosque & fortes

205 " Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:

" Si enim te capiet & inspiciet oculis

" Crudelis & infidus vir iste, non tuū miserebitur,

" Neque omnino te reverebitur: nunc verò defleamus scortum

" Sedentes in aedibus: huic autem sic olim fatum violentum

210 " Nascenti nevit lino, quandò eum peperit ipsa,

" Pedibus-celeres canes ut satiare, seorsum à parentibus,

" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem

" Comedendum adhærens: tunc repensâ quæ fecit essent

" Filio meo: haud enim ipsum ignavè-se-gerentem occidit,

215 " Sed pro Trojanis & Troadibus profundos-sinus-habentibus

" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.

Eam verò rursus allocutus est senex Priamus diis-similis:

Ver. 200. — κώκυσεν.] Vide suprâ ad σ',

37. Α. κάλυσεν.

Ver. 201. "Ω, μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ'.]

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? Æn. V, 465.

Ver. 202. "Ἐκλε'.] Α. "Ἐκλε.

Ver. 207. — ὅδε.] Α. ὅγι.

Ver. 211. — ἀπ' ἀνδρῶν.] Vide suprâ ad α',

349.

Ver. 213. — τότε ἄνιλα ἔρτα γήϊοιτο.] Vide suprâ ad ξ', 484; & ad χ', 19.

Ver. 214. — ἐπεὶ ὃς ἐκακιστόμενον.] Αἱ κα-

καί, ἦσαν αἱ πλεῖστες ἐκδόσεις γράφουσιν, " ἐ-

" καὶ ὅτι κακιστόμενον." Εὐσταθ. Vide & suprâ ad ν', 344; & δ', 11.

Ver. 217. — θεοειδής.] Ἀποκρίνεται πρὸς τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σωφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκείνους αὐτὸν ὃς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις ἡμῶν, συμμιγνύμενος τε καὶ κεραννύμενος ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, τὸ " Ἀνδρείκε-
" λον." ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὲ καὶ Ὀμηρὸς ἐκάλεισεν, ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίγνω-
μενον, " Θεοειδής" τε, καὶ " Θεοεικλον." Plato de Republ. Lib. VI.

Ver. 218.

- Μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι καλερύκωνε, μηδέ μοι αὐτὴ
 Ὅρνις ἐν μεγάροισι κακὸς πέλω· ὅδ' ἐμὲ πείσας.
 220 Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλ' ὅττι χθονίαν ἐκέλευεν,
 Ἥ οἱ μάντιές εἰσι, θυσοκόοι, ἢ ἱερεῖες,
 Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον.
 Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκυστα θεῶ, καὶ ἐσέδρακον αἶψιν,
 Εἴμι, καὶ ἔχ' ἄλιον ἔπε' ἔασε· οἱ δέ μοι αἶσα
 225 Τεθνάμηναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Βύλομαι· αὐτίκα γάρ με καὶ ἀκλόνειεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀλκὰς ἐλόντ' ἐμὸν ὕον, ἐπὶ γόνυ ἐξ ἔρον εἴλω.
 Ἥ, καὶ Φωεαμῶν Ἰππὴμαίᾳ κάλ' ἀνέσθην·
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλείας ἔξελε πέπλους,
 230 Δώδεκα δ' αἰπλοῖδας χλαῖνας, πόσας δ' ἀπλήτας,
 Τόσας δ' ἑσπέρια καλά, πόσας δ' ὅππ' τοῖσι χιτῶνας.

- “ Nè me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 “ Avis in sedibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
 220 “ Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset,
 “ Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
 “ Mendacium certè crederemus, & averſaremur magis:
 “ Nunc verò, (ipse enim audiivi deum, & aspexi coram,)
 “ Ibo, & non irritus sermo erit: si verò mihi fatum
 225 “ Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,
 “ Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
 “ Ulnis complexum meum filium, postquam luctûs desiderium eximero.
 Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
 Indè duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
 230 Duodecimque simplices chlamidas, totidémque tapetas,
 Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι καλερύκωνε.]
 Ne, quæſo, ne me lachrymis, neve o-
 mine tanto
 Prosequere, in duri certamina Martis
 euntem. *Æn. XII, 72.*

———— abſiſte morari;

Quò Deus, & quò dura vocat fortuna,
 ſequamur. *Ibid. 676.*

Ver. 219. — κακός.] *Cod. Harleian. κακός.*
 γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed
 ad id quod elegantius reticetur: *Neque me*
temeritatis incuſes; Vel, Neque me iſtiusmodi
iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris;
S; ENIM &c. Vide ſuprà ad 6, 22.

Ver. 221. Ἥ οἱ.] *Al. Οἱ.*

Ibid. — μάντιες.] *Codd. Harleian. μάντιες.*

Ibid. — θυσοκόοι.] *Οἱ τὰς θυſίας ὀνόμα-
 ζόντες, καὶ δ' αὐτὰς μαντεύμενοι· ἢ οἱ λιβαν-
 μάντιες. Schol. Al. θυσοκόοι.*

Ver. 223. Νῦν, δ' αὐτὸς γὰρ ἄκυστα θεῶ,
 καὶ ἐσέδρακον αἶψιν.]

Nunc etiam interpres Divûm, Jove miſ-
 ſus ab ipſo

(Teſtor utrumque caput) celeres man-
 data per auras

Detulit; ipſe Deum maniſeſto in lami-
 ne vidi

Intrantem muros, vocemque his auribus
 hauſi. *Æn. IV, 356.*

Ibid. — ἐσέδρακον.] Vide ſuprà ad β',
 314.

Ver. 224. — ἄλιον ἔπε' ἔασε.] *Al. ὡς*
ἔδρακον· Uti *Odysſ. β', 318.* Quam le-
 ctionem & præfert *Barnesius.* Verùm, ut
 opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἀλκὰς.] Vide ſuprà ad ζ',
 546.

Ver. 228, 241, 267. — καλά. — καλὰ
 — Καλλῶ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' αἰπλοῖδας χλαῖνας.]
Heraclides Ponticus legit Δώδεκα ἀπλοῖδας
χλαῖνας.

- Χρυσῷ ἣ γήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 Ἐκ δὲ δὺ' αἰθωνας τρίποδας, πίσυρας ἣ λέβητας,
 Ἐκ ἣ δέπας ποικιλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
 235 Ἐξεσίλω ἐλθόντι, μέγα κίερας· ἔδε νυ ἔπερ
 Φείσα' ἐν μεγάροις ὁ γέρον· πρὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 Λύσαδ' Φίλον υἱόν· ὃ ἣ Τρῶας μὲν ἀπάντας
 Αἰθέσης ἀπέρχην, ἔπεας' αἰχροῖσιν ἐνίστων·
 Ἐρρέτε, λαβηήρες, ἐλεγχέες· ἔ νυ κ' ὑμῖν
 240 Οἴκοι ἔντες γόῳ, ὅτι μ' ἤλθει κηδήσοντας;
 Ἦ ἔνεα', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 Παιδ' ὀλέσσει τ' ἄριστον; αὐτὰρ γνώσεσθε κ' ὕμμες·
 Ῥηίτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κεῖνε τεθνηῶτα, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
 245 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραιζομένην τε,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίλω δόμον αἰδέσθ' εἶσω.
 Ἦ, κ' σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,

Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta.

Extulit & duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,

Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri

235 In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei

Pepercit in aedibus senex; summè enim cupiebat animo

Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes

A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans:

" Abite, perditì, probris-digni: non utique & vobis

240 " Domi inest luctus, quòd me venistis tristitiâ affecturi?

" An parvi-penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,

" Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi:

" Faciliores enim multò Achivis jam eritis,

" Illo mortuo, occisù: at ego certè,

245 " Antequàm direptámque urbem, vastatámque,

" Oculis videro, descendero in domum orci.

Dixit, & scipione persequens-abigebat viros; illi autem exhibant,

Ver. 232. Χρυσῷ ἣ γήσας.] Τὸ ἣ γήσας, αὐτῷ ἣ σαθμύσας, αἷς πρὸς ἀνέχουσαι, ἵνα μὴ ἔχ' ἐύση· ἣ σαθμὸν τυχὸν ἐροῦντοίς. Eustath. Vide suprà ad γ', 745.

Ibid. — δέκα πάντα τάλαντα.] Talenta non pauciora quàm decem. Vide suprà ad σ', 373, & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίλω ἐλθόντι.] Κατὰ δημοσίαν ἔξωδον πρὸς τῆς. Schol. Al. Ἐξεσίλω δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσα' ἐν μεγάροις.] Quà ratione, ἐν hîc ultimam producat; item Πρὶν, ver. 245; vide suprà ad α', 51.

Ver. 237. Λύσαδ' υἱόν.] Vide suprà ad α', 20.

Ver. 238. — ἀπέρχην.] Vide suprà ad γ', 84; & ad α', 37. Al. ἀνέρχην.

Ibid. — ἐλθόντι.] Al. ἐλπίων. Quæ & proba lectio. Vide suprà ad δ', 546. Al. ἐλπίων.

Ver. 239. Ἐρρέτε, λαβηήρες, ἐλεγχέες.] Δεῖ ἣ μάλιστα — αὐτῷ (ὁρῶν) δίδοναι τῶτον — δυσυχῆνιαν· ἀφαιρῆ γὰρ τ' εἶλον, ὅταν δυσκολαίνωσι, ἣ μάχῃ τοῖς συμμαχομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, " Ἐρρέτε λαβηήρες, ἐλεγχέες· " ἔ νυ κ' ὑμῖν ἔστι γόῳ, ὅτι μ' ἤλθει κηδήσοντας." Plutarch. πρὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ἔνεα'.] Ἦ ἐφ' ἡδὲ μοι, ἣ ὅτι ἢ συμφορῆς ἐμφραίνεσθε; ὅπῃ ἢ ὅναδ' ἢ, ἐμφαυλίζετε ἣ μικρὸν ἡγείσθε; Schol. Al. Ἦ τ' ἔνεα'.

Ver. 244. — τεθνηῶτα.] Vide suprà ad γ', 46; & ad ζ', 464.

Σπερχομύοιο γέρονι· ὁ δ' ὑάσιν οἷσιν ὁμόκλα
 Νεικίων, Ἑλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνα τε δῖον,
 250 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βολὴν αἶσθόν τε Πολίτιν,
 Δηϊφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ Δῖον αἶσανόν.

Ἐννέω τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

Σπύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καίηφόνες· αἶθ' ὅμοι πάντες
 Ἐκλорг' ὠφέλει' ἀντὶ θεῶς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

255 ὦ μοι ἐγὼ πανάπολμ', ἐπεὶ τέκον ὑμᾶς αἰεὶ
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ᾧ δ' ἔτινα φημι λελείφθαι·

Μήσθ' ἄγε τ' ἀντίθεον, καὶ Τρώϊλον ἱππιοχάρμιν,

Ἐκλорг' ὁ δ' ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ἔδ' ἐώκει

Ἀνδρὸς γε θνητῷ παῖς ἐμμελῆαι, ἀλλὰ θεοῖο·

260 Τὸς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπει,
 Ψεύσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροῖσιν ἄριστοι,

Urgente senex: Is verò filios suos increpabat

Obiurgans, Helenúmque, Parínque, Agathonáque nobílem,

250 Pammonáque, Antiphonúmque, pugnáque strenuum Politen,
 Deïphobúmque, & Hippothoum, & nobílem Diúm.

Novem his senex increpans mandabat:

“ Festinate mihi, ignavi filii, probro; utinam simul omnes

“ Pro Heclore veloces ad naves interfecti fuissetis.

255 “ Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos

“ Trojá in latâ, quorum nullum dico reliquum esse:

“ Mestoráque divinum, & Troílum ex-curru-pugnacem,

“ Hecloreáque, qui deus erat inter viros, neque videbatur

“ Viri utique mortalis filius esse, sed Dei:

260 “ Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera supersunt,

“ Mendaces, saltatorésque, choreis præstantissimi,

Ver. 250. — βολὴν αἶσθόν.] Vide suprâ ad
 β', 408.

Ver. 251. Δηϊφοβόν τε.] Ἀλεξάνδρου τοξο-
 θήν. ὑπὸ Φιλοκλήτῃ, Περσίαν. τ' Ἑλένης
 γάμον ἐπαθλὸν ἴθυσεν τῇ ἀρισθείᾳ καὶ τῇ μά-
 χῃ. Δηϊφοβὸς ὁ γυνὴ. [Al. γυναικός]
 αἰσινισάμενος Ἰσηρόν αὐτῷ. ὁ ἰσορῶσα παρὰ
 Λυκίφρονι. Schol. Vide ad Odyss. δ', 276;
 & δ', 517.

Ibid. — Δῖον αἶσανόν.] Ita ex Eustathio
 edidit Barnesius. Al. δῖον Ἀσανόν.

Ver. 254. — ἀντὶ θεῶς ὅτι νηυσὶ πεφάσθαι.]
 Vide suprâ ad ξ', 471.

Ver. 255. ὦ μοι ἐγὼ πανάπολμ', ἐπεὶ
 τέκον ὑμᾶς.] Ita Hecuba apud Euripidem:

Καὶ αἰὲθ' ἀρισθείᾳ ἐκνέμεται τέκνα —

Καὶ κείν' ὅς ἐστιν ὁρῶν ἀριστόν. Ἑλληνικὸς.

Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258. — ἔσκε.] Esse solebat. Vide su-
 præ ad ver. 67.

Ibid. — ἐδ' ἐώκει Ἀνδρὸς γε θνητῷ παῖς
 ἐμμελῆαι.] Τῶν αἰὲν τὰ ἤδη φθαρτῶν τρία εἶναι
 εἶδη, κακία, ἀρεσκία, θνητότης. Τὰ δ' ἐναν-
 τία, τῶς μὲν δυσὲς, ἀλὰ τὸ μὲν γὰρ ἀρετῷ,

τὸ δ' ἐκράτειον καλῶμεν. ὅτις ὁ θνητὸς
 τα, μάστιγ' ἐν ἀρετῇ λαλῶν τ' ὑπὲρ ἑμῶς
 ἀρετῷ ἀρετῇ τῶν καὶ θοῶν, ὅστις Ὀμηρὸς
 αἰὲν Ἐκλорг' ἀρετῇ λαλῶν τ' Περσίαν ὅτι
 Ἐκλорг' ἐν ἀρετῇ, “ — — — — — ἐδ' ἐώκει Ἀν-
 “ δρὸς γε θνητῷ παῖς ἐμμελῆαι, ἀλλὰ θεοῖο”
 Ἀγρίοι. Ethic. Lib. VII, cap. 1.

Ver. 260. — τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λεί-
 πει.]

At non in Venerem legnes nocturnaque
 bella,

Aut ubi curva choros indixit tibia Bac-
 chi,

Expectare dapes, & plene pocula men-
 se.

Hic amor, hoc studium — — — — —

Æn. XI, 736.

Ibid. — ἀλαμπία.] Si ἀλαμπία dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio. Vide
 suprâ ad α', 37.

Ver. 261. Ψεύσαι.] Dica. Cbrysostratus,
 Orat. 32, legit Μῆμαι.

Ibid. — ὀρχησαί τε, χοροῖσιν ἄριστοι.]

- Ἄρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ὀπιδήμιοι ἀρπακίῃρες.
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἰφοπλίσαιτε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ὀπιθεῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο;
 265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἀεραν εὐτροφον ἡμιονεΐω,
 Καλὴν, πρῶτοπαγῇ· πεΐρινθα δ' ἔδῃσαν ἐπ' αὐτῆς,
 Καὶ δ' ὤπ' πασσαλόφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
 Πύξινον, ὀμφαλόν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
 270 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἄρα ζυγῷ ἐνεάπηχυ·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέσῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
 Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δ' κρείκον ἔσορα βάλλον·

“ Agnorum atque hœdorum publici raptores.

“ Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,

“ Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter ?

- 265 Sic dixit: hi verò patris veriti increpationem,
 Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
 Pulchram, retens compactam; arcámque ligârunt super ipsâ,
 Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
 Buxum, & umbilico-ornatum, scitè annulis aptatum.
 270 Extulerunt & lorum jugale unâ cum jugo novem-cubitorum;
 Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
 Parte in extremâ, annulúmque chavo-temonis superposuerunt:

Vobis picta croco & fulgenti murice
 vestis;

Desidæ cordi: juvat indulgere choreis;
 Et tunicæ manicas, & habent redimi-
 cula mitræ. *Æn.* IX, 614.

—— choreis aptior & jocus,
 Ludoque dictus; non sat idoneus
 Pugnæ ——

Horat. Carm. lib. II, Od. XIX, ver. 25.

Ibid. — χορεύοντων.] *Cod. Harleian.*
 χορεύοντων.

Ver. 262. — ὀπιδήμιοι ἀρπακίῃρες.] Τὰ
 ῥωπὸν ἀρπακίῃρες. *Schol.* Πρίαμος δ'
 παρὰ τῇ Πηνελόπεια ὀνείδῃ τοῖς υἱοῖς ἀναλίσ-
 κει τὰ μὲν νεομοισμένα, “ Ἄρνῶν ἢ δ' ἐρί-
 φων ὀπιδήμιοι ἀρπακίῃρες.” *Atthæus, lib.*
I, cap. 8.

Ver. 263 & 266. — ἄμαξαν.] Vide infra
 ad *ver. 711, & 782.* *Al.* ἄμαξαν.

Ibid. — ἰφοπλίσαιτε.] Ita edidit *Barnesius*,
Al. ἰφοπλίσαιτε, & ἰφοπλίσαιτε. Quæ
 ferri non possunt. Vide supra ad *ver. 190*;
 & ad *ψ', 55.*

Ver. 264. — ὀπιθεῖτε.] *Al.* ὀπιθεῖτε.

Ibid. — πρήσωμεν.] Vide supra ad *ν',*
192.

Ver. 265. — ἄρα.] *Ut per, ut equum*
erat ——. *Ut debuerunt ——.*

Ver. 267. — πρῶτοπαγῇ] *Cod. Oxon.* à
Barnesio, itémque *Cod. Harleian.* à *Tbe,*

Bentleio collatus habet πρῶτοπαγία. Quod
 eodem modo pronuntiandum.

Ibid. — πεΐρινθα.] Vide supra ad *ver.*
190.

Ver. 268. — πασσαλόφιν.] Vide supra ad
ν', 588.

Ver. 269. — ὀμφαλόν τ' εὖ.] Ita edidit
Barnesius propter sequentem ἀρηρός· Quocumque
 facit *Henricus Stephanns.* *Vulg.* ὀμφαλόν
 εὖ. *Eustathius* itémque *Codex Harleia-*
nus legit ὀμφαλόν εὖ. Quæ fortè & verior
 lectio. Vide supra ad *δ', 51.* Porro vocem
 ὀμφαλόν *Scholias* exponit κενσομηδόν.
Eustathius autem, Ὀμφαλόν δ', inquit, τὸ
 ἢ κύκλος τινὰς κοίλας ἔχον ὀμφαλοειδῆς, ὃ
 γλῶσσαν τι κοῖλον ἀπὸ τοῦ μέσσης τῷ ζυγῷ, ὅτε
 αἱ ἱμάνεις ἀπείλυνται] —. Οἱ δ' ἀκριβέστερα
 ὀμφαλόν φασὶ τὸ ὑδροχάς τινὰς ἔχον ἐν μέ-
 σση, αἷς αἱ ἱμάνεις ἀπείλυνται]· ὃ τὸ ἔχον μέσση
 ὀμφαλόν, ὃ προσδεῖται ἱμῶσιν ὁ ρυμός.

Ibid. — εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἰήκες δ' ἡνῶ,
 ἢ κρείκοι τινὲς σιωέχοντες τὸ ζυγόν, ἢ δι' αὐτὰ
 νοεῖται] αἱ δὲ ἡμῖνες ἀσπίζουσαι ἡνία. *Eu-*
stath.

Ver. 270. — ἐνεάπηχυ.] *Al.* ἐνεάπηχυ.

Ver. 272. — ὅπ' ὃ κρείκον ἔσορα βάλλον.]
 Ἀντὶ τῷ, τῷ δ' ὀκνῶν τὸ ἔσορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid. — ἔσορα.] Τὸ ἀνισμῶν πασάλας ἐπὶ
 τῷ ρυμῷ τῷ ζυγῷ. Τινὲς δ' γράφουσιν ἔκδορα, οἵ-
 ον ἔχοντες. *Schol.*

Ver. 273.

- Τεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔναμψαν·
 275 Ἐκ θαλάμῃς ᾗ φέροντες εὐξέεσσιν ἀπλώης,
 Νήιον Ἐκτορέης καφαλῆς ἀπερείσι δαίονα.
 Ζεῦξαν δ' ἡμίονους κροτέρωνυχας, ἐλισσιεργάς,
 Τύς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππους ᾗ Πριάμῳ ὕπατον ζυγόν, ἃς ὁ γεραίος
 280 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέεσσιν ἐπὶ Φάτνῃ·
 Τῷ μὲν ζῆλνύθῳ ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ ἔπειτα Πριάμῳ, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 Ἀλχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τέλειότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 385 Χρυσέῳ ἐν δαπαῖ, ὄφρα λείψαντε κοίτῃ·
 Στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπειτα τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

- Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè
 Simplici serie alligârunt, súbque angulo flexum innexerunt,
 275 Ex thalamo autem ferentes elegantèr-politam in rhodam,
 Accumulârunt HecTORei capitis infinita pretia.
 Junxerunt verò mulos ungulis validos, jugales,
 Quos olim Priamo Myfi dederant splendida dona.
 Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex
 280 Ipse curans alebat politum ad præsepe:
 Hos quidem jungebant in ædibus altis
 Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.
 Propè autem ipsos accessit Hecuba mæsto animo,
 Vinum tenens in manu suave dextrâ,
 285 Aureo in poculo, ut libatione-factâ abierint:
 Stetit verò ante equos, verbâque fecit, dixitque:

Ver. 273. — ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τῇ μίσῳ
 τῇ ζυγῇ. Schol.

Ver. 274. — γλωχῖνα.] Τὴν γλῶτταν· λέ-
 γει ᾗ τὸ τέλει· τῇ ἰμάντι. Schol.

Ibid. — ἔναμψαν.] Al. ἐναμψαν. Quo
 modo & legit Codex Harleianus.

Ver. 275, 280. — εὐξέεσσιν — εὐξέεσσιν.
 Al. εὐξέεσσιν — εὐξέεσσιν.

Ver. 277. — ἐλισσιεργάς.] Τύς ὑποζυγίως,
 μὴ ψιλῶς νοπόφως, ἀλλὰ τὴν τε ἀμάξαν, ἣ
 ἢ περιεσθῆναι ἱκανῶς, ἀπὸ τῆς ἐγὼ φασί. Schol.
 Καὶ ἄλλως ἐλισσιεργάς λέγει τὸν ἰσχυρὸν εἰς ἔλ-
 γον. Eustath. Al. ἐλισσιεργάς.

Ver. 278. — Τύς ῥα.] Quos scilicet —.

Ver. 281, 282. Τῷ μὲν ζῆλνύθῳ ἐν δώ-
 μασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ ἔπειτα Πριάμῳ.] Versio-
 nem vulgarem hoc in loco retinui, ut Pri-
 amus & Præco equos jungere dicantur. Ve-
 rum cum hoc à Priami filiis (suprà ver. 279.)
 jam factum dicitur, neque Priamum officio
 hoc fungi verisimile est, neque binos tantum
 equos fuisse satis constat; cùmque istâ rati-
 one ζῆλνύθῳ, aut ζῆλνύθῳ, ut suprà ver.

277, potius quàm ζῆλνύθῳ, dicendam e-
 rat; Ego istud, Τῷ, non ad equos, sed ad
 sequentem Κήρυξ ἔπειτα Πριάμῳ referri credi-
 derim. Quo pacto cum isto, Τῷ μὲν ζῆλ-
 νύθῳ — Κήρυξ ἔπειτα Πριάμῳ, longè ar-
 titius congruet quod sequitur, Ἀλχίμολον δέ
 σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ ἔπειτα. Porro fortassè hîc le-
 gendum sit Τῷ μὲν ζῆλνύθῳ ἔπειτα.

Ver. 282. Κήρυξ.] Vide suprà ad ver.
 149.

Ver. 283. — τέλειότι.] Vide suprà ad v', 46.

Ver. 284. — δεξιτερῇφι.] Vide suprà ad v',
 588.

Ver. 285. — δαπαῖ, ὄφρα.] Nullâ ex a-
 nalogiâ produci potest istud. Pronuntiaba-
 tur fortè *depaïonophra*. Vide suprà ad τ',
 35; & ad δ', 342.

Ibid. — ὄφρα λείψαντε.] Quâ ratione, ὄ-
 φρα hîc ultimam producat; item οἶνον, &
 ver. 295, & 313; & ᾗ, ver. 343; & σὺ
 ver. 370; vide suprà ad δ', 58.

Ver. 286. — ἐκ τ' ὀνόμαζε.]
 — nomine clamat. *Æn.* IV, 674.

Ver. 287.

- Τῇ, σπῆσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχαιο οἶκαδ' ἰκέσθῃ
 Ἄψ ἐκ δυσμύμων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 Ὀτρυνέει ᾧ νῆας, ἐμείο μὲν σὺκ ἐθέλῃσης.
 290 Ἄλλ' εὐχά σὺ γ' ἐπιεία καλαινεφέϊ Κρονίαντι
 Ἰδαίῳ, ὅς σε Τροίην τε πάσαν ὀρέσθ'·
 Αἴτῃ δ' οἰωνὸν ταχυῷ ἄγγελον, ὅς σε οἱ αὐτῷ
 Φίλῳ οἰωνῶν, καὶ εὖ κρείττω ἐς μέγιστον,
 Δεξιόν· ὅφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 295 Τῷ πίσυραι ᾧ νῆας ἱῆς Δαναῶν ταχυπώλων.
 Εἰ δέ τοι εἰ δώσῃ ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐκ ἂν ἔλωγέ σ' ἐπειὶα ἐποτρυνύσας κελοίμην
 Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Πριάμῳ θεοειδής·
 300 ὦ γυνάι, εἰ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμνὴ ἀπιθήσω·
 Ἐοθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν, αἶψ' ἐλεήσει.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραίος
 Χερσὶν ὕδωρ ἔπιχευῖαι ἀκήρατον· ἢ ᾗ παρέσῃ,
 Χέρνιβον ἀμφίπολτον, πρόχοόν θ' ὄμα, χερσὶν ἔχυσαι.

“ Accipe, liba Jovī patri. & supplica, domum ut pervenias

“ Redux ex hostibus: siquidem te animus

“ Impellit ad naves, me quidem non volente.

290 “ Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio

“ Idæo, qui Trojam omnem despicit:

“ Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipse

“ Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,

“ Dextrum: ut eum ipse oculis conspiciat,

295 “ Eo fretus ad naves eas Danaorum perniciem-equitum.

“ Quod si tibi non dabit suum nuncium latè-sonans Jupiter,

“ Non ego omninò te tum impellens hortarer

“ Naves ad Argivorum ire, p̄modum licet cupidum.

Illam verò respondens allocutus est Priamus deo-similis:

300 “ O uxor, haud sanè tibi hoc præcipienti negabo:

“ Bonum enim Jovī manus elevare, si fortè misereatur.

Dixit quidem, & ancillam dispensatricem jussit senex

Manibus aquam infundere puram: astitit verò,

Pelviam ancilla, gutturniūmq; simul, manibus tenens.

Ver. 287. Τῇ, σπῆσον Διὶ πατρὶ.] Vide
 suprā ad ε', 319.

Ver. 288. — ἐπεὶ ἄρ' σέ γε.] Al. ἐπὶ σὶ
 γε. Verūm non hīc supervacaneum est istud
 ἄρ', sed vim habet in connectendā sententiā
 cum eo quod præcessit, ver. 198, 224.

Ver. 289 — 297—302. Ὀτρυνέει —
 ἐποτρυνύσας — ὤτρυν'.] Vide suprā ad γ',
 44.

Ver. 290. — εὐχά.] Ita ex Eustathio e-
 didit Barnesius. Al. εὐχα.

Ver. 293. — καὶ εὖ κρείττω ὅς μεγιστον.]
 Cod. Harleian. καὶ οἱ κρείττω ὅς μεγιστον. Quo
 modo & in uno MS reperit Barnesius. Al.

καὶ οἱ κρείττω ἐς μέγιστον.

—— rerum cui summa potestas.

Æn. X, 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι εἰ δώσῃ.] Al. Εἰ δέ τοι
 εἰ δώσῃ.

Ibid. — εὐρύοπα Ζεὺς.] Sic infrā ver. 314,
 μάλιστα Ζεὺς. Vide suprā ad δ, 175.

Ver. 298. — μεμαῶτα.] Vide suprā ad γ',
 46; & ad ζ', 464.

Ver. 299. — θεοειδής.] Vide suprā ad
 ver. 217.

Ver. 301. — Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν.] Vide
 suprā ad γ', 254.

Ver. 304. Χέρνιβον.] Νυν τὸ ἀγγεῖον τὸ
 ὑπο-

- 305 Νιψάμενός, κύπελλον ἰδέξατο ἥς αἰλόχοιο·
 Εὐχέ' ἐπειτα σὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε ἧ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ Φωνήσας ἐπὶ ἡύδα·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδισε, μέγιστε,
 Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆός· φίλον ἐλθεῖν, ἡδ' ἐλευινόν·
 310 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε σοι αὐτῷ
 Φίλῳ οἰωνῶν, καὶ εὖ κρείττον' ἐς μέγιστον,
 Δεξιόν· ὅφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πίσυνός ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόων.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ὃ δ' ἔκλυε μηλιέτα Ζεύς·
 315 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πτερυγῶν,
 Μόρφον, Θρηνην, ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
 Ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκτο

- 305 At postquam se laverat, poculum accepit suae uxoris :
 Precabatur deinde stans medio in septo ; libavitque vinum,
 Caelum suspiciens : & editâ voce dixit :
 “ Jupiter pater, qui indè ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,
 “ Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum :
 310 “ Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipse
 “ Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
 “ Dextrum : ut eum ipse oculis conspiciat,
 “ Eo fretus ad naves eam Danaorum perniciem-equitum.
 Sic dixit precans : Eum verò exaudivit providus Jupiter :
 315 Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
 Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.
 Quanta autem excelsi janua thalami est

ὑποδρόμων τὸ π χερσὶν ὀπισθὰ λλόμενον ὕδαρ·
 ὃ καὶ λέγειν φησι. Schol.

Ibid. — πτόχον.] Τὸν παρ' ἡμῶν καλέ-
 ρμενον ξίστιον. Schol.

Ver. 305. Νιψάμενός.] Quam se ipse la-
 vasset. Vide suprâ ad ψ', 685 ; & ad γ',
 141.

Ibid. — κύπελλον ἰδέξατο — Εὐχέ' ἐ-
 πείτα.]

Tum pater Anchises magnum cratera
 coronâ

Induit, implevitque mero : Divosque
 vocavit,

Stans celeâ in puppi ———.

Æn. III, 525.

Ver. 306. Ἰησι.] Ναῦ σφαιβαλίστῳ, σφαι-
 ροβάσματι. Schol.

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδῶν.]

Tum breviter supera aspeçtans convexa
 precatur. Æn. X, 251.

Ubi notandum vocem, *convexa*, apud Ro-
 manos non, ut in linguis recentioribus fit,
concavo oppositam esse ; sed (ut opinor) idem
 ferè sonasse quod *concavus* : nisi fortè in
 Sphærâ, Hemisphærii Superioris potiùs,
 quàm Inferioris, facies Interior, *convexa* di-

cta sit. Sic iterùm apud *Virgilium* ;

———— tædet cœliconvexa tueri.

Æn. IV, 451.

———— sese hallitus atris

Faucibus effundens supera ad *convexa*
 ferebat. Æn. VI, 240.

———— supera ut *convexa* revisant.

Ibid. 750.

Quod autem Recentiores *convexa*, id Ro-
 mani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πατήρ.] Vide suprâ ad ε',
 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνόν.]

Da deinde auxilium, pater, atque hæc
 omina firma. Æn. II, 691.

Da, pater, augurium, atque animis il-
 labere nostris. Æn. III, 89.

Ver. 311. — καὶ εὖ κρείττον' ἐς μέγιστον.] Vide suprâ
 ad ver. 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ὃ δ' ἔ-
 κλυε.] Vide suprâ ad π', 527.

Ver. 315. — πτερυγῶν.] Cod. *Harleian.*
 πτερυγῶν.

Ver. 316. Μόρφον.] Occurrit hæc vox a-
 pud *Hesiodum* accentu diverso :

———— αὐτὰς ὀπίσθις

Μόρφῳ

Ἀνέρεσσι ἀφνειοῖο εὐκλεῖς ἀρετῆα·

Τόσας ἄρα τῷ ἐκάτερθεθεν ἔσαν πλεῖραι· εἴσατο δὲ (Φιν

320 Δεξιὸς αἰτῆας ὑπὲρ ἄστεσσι· οἱ δὲ ἰδόντες
Γῆθησαν, ἔπεισιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γέρον ξεστὴ ἐπεθήσετο δίφρου·

Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθέκης ἐριδύκων·

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τέτρακην κλον ἀπιδύκων,

325 Τὰς Ἰδαῖα ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὅπιοθεν

Ἴπποι, οὗτο ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλαιε

Καρπαλίμως καὶ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἐπώντω,

Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσπερ θάνατόνδε κινύλα.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν πολισι κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

330 Οἱ μὲν ἄρ' ἀψορροὶ πόλιν Ἴλιον ἀπουνέοντο,

Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἐλάθον εὐρύσπα Ζηνῷ,

Ἐς πεδίον προφανέντι· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,

Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤυδα·

Viri opulenti celsata affabrè-artata;

Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis

320 Dexterâ ruens supra urbem: Illi verò conspicati

Cavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ-pressus est.

Festinus autem senex politum conscendit currum:

Egitque è vestibulo & porticu resonanti.

Antè quidem muli trahabant quatuor-rotarum rhedam,

325 Quas Idæus agebat prudens; sed ponè

Equi, quos senex urgens flagello hortabatur

Celeritèr per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,

Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.

Postquàm verò ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,

330 Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,

Filii & generi: illi autem non latuerunt latè sonantem Jovem,

In campum progressi: Conspectus verò misertus est senis,

Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est:

Μόρφοιο φλογέας καλυπτόμενοι πλεῖ-
ραιον. Λαοῖς Ἑρακλ. περ. 133.

De Ave ita Aristotelei; "Ἐπεὶ δὲ τῷ γένει αἰ-
σῶν, ὁ πλάγος καλῶς — οἰκτιρῶν δὲ θῆσ-
σας δὲ αἰσῶν δὲ λήνας· ἔπειτα καλῶς δὲ νηλοφόν-
ος δὲ μερόντος· ἔπειτα Ὀμηρῶς μέμνηται ἐν τῷ Πρι-
άμῳ ἔξωθεν. Aristot. de Histor. Animal. lib.
IX, cap. 32.

Ver. 317 & 354. — τέτυκται.] Vide su-
prà ad γ', 736; & ad α', 37.

Ver. 318. — εὐκλεῖς ἀρετῆα.] Εὖ καλῶς
ὅτι ἡμιονοῖς, ἀσφαλῆς. Διῶν δὲ ὑφ' α',
ἐν τῷ εὐκλεῖς. Schol.

Ver. 319. Τόσας ἄρα.] Tantæ utique —
Tantæ, inquam —. Non enim superva-
cuum est illud ἄρα.

Ver. 322. — ἰπποφόντος.] Al. ἰπποφόντος.
Vide suprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 325, 326. — ἔλαυνε — κέλαιε.]

Vide suprà ad γ', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως καὶ ἄστυ.] Irenæus.
Lib. I, cap. 1, sub fine, legit Καρπαλίμως
ἀνὰ ἄστυ.

Ibid. — φίλοι δ' ἅμα πάντες ἐπώντω, Πόλλ'
ὀλοφυρόμενοι.]

———— Percussâ mente dederunt

Dardaniæ lacrymas —. Æn. IX, 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι.] Irenæus
loco suprà citato legit Οἰκτιρῶν ὀλοφυρόμενοι.

Ibid. ὥσπερ θάνατόνδε κινύλα.] Al. αἰς αἰς
θάνατόν γε κινύλα.

Ver. 330. — ἄρ'.] Ut fieri solet —.

Ibid. — πάλιν.] Al. πάλιν.

Ibid. — ἀπουνέοντο.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 331. — εὐρύσπα Ζηνῷ.] Vide suprà
ad ver. 98.

Ver. 333. Αἴψα δ' ἄρ', Statimque dein-
ceps —. Statimque primum —.

H h

Ibid.

- Ἑρμεία, σοὶ γὰρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν
 335 Ἀνδρὶ ἱταίρειάσαι, καί τ' ἔκλυες, ὧ κ' ἐθέλησθα,
 Βάσκη' ἴθι, ἢ Πείαμον κοίλας ὀπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ὡς ἄλγ'. ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθῃ.
 Ὡς ἔφαλ'· εὖ δ' ἀπίθῃσε διάκτορ' Ἀργεϊφόνῃς.
 340 Αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδήσατο καλὰ πέλματα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῶ' ἐπ' ὕψελον,
 Ἡ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο·
 Εἴλετο δ' ῥαϊσδόν, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμμαῖα θέλῃ,
 Ὡν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 345 Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόνῃς.
 Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκανε·
 Βῆ δ' ἰέναι, κέρω αἰσυνήϊρος ἰοικώς,
 Πρῶτον ὑπνώοντα, τῷ περ χαλεσάτη ἦεν.

- “ Mercuri, tibi enim præ aliis gratissimum est
 335 “ Homini te-comitem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris;
 “ Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
 “ Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
 “ Aliorum Danaorum, antequàm ad Pelidem pervenerit.
 Sic dixit: Neque non-obsecutus est intermuncius Argicida.
 340 Statim deindè sub pedibus ligavit pulchra talaria,
 Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare,
 Et supra immensam terram, paritèr cum flatibus venti:
 Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
 Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
 345 Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.
 Confestim autem Trojâque & Hellespontum pervenit;
 Perrexit verò ire juveni-regio similis,
 Primum pubescenti, cujus venustissima juvenia.

Ibid. — Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν — λαόν' ἰβλ.]

Tunc sic Mercurium allocquitur, ac talaria mandat;

Vade, age, nate —. *Æn.* IV, 222.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἱταίρειάσαι.] *Al.* Ἀνδρὶ ἱταίρειάσαι.

Ver. 336. Βάσκη' ἴθι.] Vide suprâ ad 6, 158.

Ver. 339. Ὡς ἔφαλ'· εὖ δ' ἀπίθῃσε.]

Dixerat: Ille patris magni parere parabat

Imperio; & primum pedibus talaria necit

Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra,

Seu terram, rapido pariter cum flatu portat.

Tum virgam capit; hæc animas ille vocat Orco

Pascentes, alias sub tristia Tartara mittit:

Dat somnos adimitque, & lumina morte resignat. *Æn.* IV, 238.

Ver. 340. ἰδέσασθαι.] Vide suprâ ad *ver.* 305; & ad 4', 68; & 739.

Ver. 344. — ἰβλ.] *Al.* ἰβλ.]

Ibid. — τὰς δ' αὖτε.] *Cod. Harleian.* τὰς δ' αὖτε.

Ibid. — ὑπνώοντας.] *Cod. Harleian.* ὑπνώοντας.

Ver. 346. Αἴψα δ' ἄρα Τροίην.] *Cod. Harleian.* Αἴψα δ' ἄρ' ἰς Τροίην.

Ver. 347. — αἰσυνήϊρος.] Βασιλαῖος γινώσκων αἰσυνήϊρος, τὰς αἰσιν, ὅτι τὰ δεινὰ. *Schol.* Βασιλαῖος in tribus MSS scriptum reperit αἰσυνήϊρος. Καὶ τὸ πῶλαιον ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν· ἡγήσαντο τὰς μὲν αἰσιν — ἐς ἐκείνην αἰσυνήϊρος. *Ant. de Republ. lib. IV, cap. 10.*

Ver. 348. Πρῶτον ὑπνώοντα, τῷ περ χαλεσάτη ἦεν.] Ἀρχαῖοι φησὶν ὑπνώοντα καλεῖν αἰσιν τὰς αἰσιν τὸ χαλεπὸν· ὁ μὲν γὰρ

[illegible]

Χεῖρα γέροντι ἐλὼν, ἐξήρετο καὶ προσέειπε·

- Πῇ, πάτερ, ὧδ' ἵππας τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὖδῃσι βράχοι ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύ γ' ἐδδεις· αἱ μῦα πνεύουσι Ἀχαιῶν,
 365 Οἳ τοι δυσμῆες καὶ ἀνάρσιδι ἐγὺς ἔασιν;
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο, θοῶν δ' αἰ νύκτα μέλαιναν,
 'Τοσάδ' ὀνείαλ' αἴσωα, τίς αἶν δὴ τοι νότος· εἴη,
 Οὐτ' αὐτὸς νέος ἔοσι, γέρον δέ τοι ἔτι ὀπιδεῖ,
 'Ανδρ' ἀπαμυνάσθῃ, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·
 370 'Αλλ' ἐγὼ ὅδ' ἐν σε ρέξω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον
 Σεῦ ἀμαλεξήσαιο· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐτόκω.
 Τὸν δ' ἡμίσει' ἐπεὶ αὖ γέρον Πρίαμον θεοειδὴς·
 Οὕτω πῇ τὰδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς αἰορέοις·
 'Αλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχουσι χεῖρα,

Manu senis prehensâ, interrogavit & allocutus est:

- "Quò, pater, sic equos & mulas dirigit
 "Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?
 "Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
 365 "Qui tibi hostes & infensû propè sunt?
 "Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
 "Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset?
 "Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,
 "Virum ut arceas, quandò quis prior infestârit:
 370 "Sed ego nullo te afficiam malo, imò & alium
 "A te propulsaverim: charo enim te patri comparo.
 Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis:
 "Sic sanè hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:
 "Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

"ὅλω δὲ γήραος ὧδ'." Δι' ὁλίγα προσημύ-
 νει λόγον συμπήραστον Ἀχαιῶν, καὶ κατὰ ἀντὶ
 Πρίαμον γήραος Πυλάος. Διὰ τὴν τοῦ ἡλέου ἐν
 ἀχρὶ τραπέζης, καὶ τοῖς καὶ παρὰ τὸν δαυδῶν
 τὸν ἡλέου σῶμα. Τοσάδ' ἰχυσον ὁ ἴσας
 θῶν ἡμιόνους καὶ ἵππους, ὅν ἀνέσειλιν Ὀμή-
 ρου. ἢ. ἰστίαν παρακλήσας. Hesiod.
 Pontic.

Ver. 361. — ἐξήρετο.] Al. ἐξήρετο. Quo
 modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 363. — ὅτε θ'.] Quam scilicet —

Ver. 367. — Τοσάδ'.] Sic infra ver. 375,
 τὸνδ'. Vide supra ad ὅ, 357.

Ibid. — ἀνάρσιδι.] Al. ἰχυσίαν.

Ver. 369. — Ἀνδρ' ἀπαμυνάσθῃ.] Eusebius
 hæc ad præcedentem "γέρον" refert. Τὸ
 ἡμιόνους καὶ ἵππους ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς
 ἡμιόνους, ὅν ἀνέσειλιν Ὀμήρου. Ἀπὸ λαμνο-
 γῶ φῶσι πρὸς ἀμυνῶν ἰχυσίαν αἱ γήραος. Εὐ-
 δειν· modo & accipit Dna Dacier. Ἀπὸ τῆς
 Stephanus autem hæc ad vocem "νέος"
 referri, vocéque "γέρον δέ τοι ἔτι ὀπιδεῖ"
 parenthesis includi mavult. Cui sententiae

nonnihil favere videtur locus iste Odys. π',
 71;

Αὐτὸς καὶ νέος οἶμι, καὶ ἔγω χεῖρὶ σί-
 πωθα

'Ανδρ' ἀπαμυνάσθῃ —————.

Et iterum Odys. φ', 132;

Ἢ νῆπιός εἰμι, καὶ ἔγω χεῖρὶ σί-
 πωθα

'Ανδρ' ἀπαμυνάσθῃ —————.

Ibid. — ἀπαμυνάσθῃ.] Cod. Harleian. ἰ-
 αμυνάσθῃ. Al. ἀπαμυνάσθῃ. Porro ver-
 sum hunc pro signo militibus usurpasse Clau-
 dius Imperatorem refert Suetonius in Clau-
 dio, cap. 42.

Ver. 370. — ἀλλὰ κεν ἄλλον.] Al. καὶ
 ἄλλον.

Ver. 372, 316 & 405. — Θεοειδής.] Vide
 supra ad ver. 217.

Ver. 374. — 'Αλλ' ἔτι τις.] Cod. Harleian.
 'Αλλ' ἔτι τις.

Ibid. — τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχουσι χεῖρα.]
 Ita supra ἰ, 419;

- 375 Ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀνιβόλησαι,
 Αἴσιον, οἷο δὴ σὺ δέμας κ' εἶδ' αἴητος,
 Πέπνυσάι τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἑσσι τοκῆων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀρφειφόνης·
 Ναὶ θὴ ταῦτά γε πάϊα, γέρον, ἔμμοιραν εἶπας·
 380 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, κ' ἀτρεκέως κατ' ἀλέξον,
 Ἥε πη ἐκπέμπεις κεμήλια πολλὰ κ' ἐσθλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 Ἥδη πάντες κατ' ἀλείπειν Ἴλιον ἱεῖω
 Δειδιότες; τοῖο γὰρ ἀνὴρ ὥρις ὄλωλε
 385 Σὸς παῖς· ὃ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδόει Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶα γέρον Πριάμ' ἑοσιδής.
 Τίς ἦ σὺ ἑσσι, φέρισε, τέων δ' ἐξ ἑσσι τοκῆων,
 Ὅς μοι καλὰ τ' οἶτον λπύτμυ παιδὸς ἐνίσπεις;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀρφειφόνης·
 390 Πηρᾶ ἱμεῖο, γεραιέ, εἴ εἶραι Ἐκτόρα δῖον·
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, κ' εὖτ' ὀπί νηυσὶν ἐλάσσας

- 375 " Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
 " Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
 " Prudensque es animo, beatique prognatus es parentibus.
 Eum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida:
 " Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
 380 " Sed age mihi hoc dic & verè narra,
 " An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
 " Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
 " An jam omnes deseritis Ilium sacrum
 " Metu-perculsi? Talis enim vir fortissimus ille perit
 385 " Tuus filius: Nec enim quidquam pugna inferior erat Achivis.
 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis:
 " Quis verò tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,
 " Qui mihi commodè interitum infelicitis filii memorasti?
 Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida:
 390 " Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
 " Hunc quidem ego perquam sæpè pugna in gloriosâ
 " Oculis vidi, & quandò ad naves actos

— μάλα γὰρ ἴδον ὥς οὐτα Ζῆς

Χοῖρα ἰλὺ ὑπὸ ῥίχῃ —

Ver. 377. — νόον.] Al. νίον. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ibid. & ver. 387. — ἐξ ἑσσι.] Al. ἐξ ἑσσι.

Ver. 379. — ἐμμοιραν.] Vide suprâ ad π', 367.

Ibid. — εἶπας.] Al. ἔπας. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, κ' ἀτρεκέως κατ' ἀλέξον.]

— τῇβικη hæc edisserere vera roganti.

Ver. 382. — ἵνα περ τάδε τοι σόα.] Al.

ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384. — ὄλωλε.] Vide suprâ ad π', 521; & infrâ ad ver. 392.

Ver. 388. Ὅς μοι.] Al. Ὅς μοι.

Ver. 389, 405 & 410. Τὸν δ'.] Vide suprâ ad α', 57; & ad δ', 160.

Ver. 391. — κυδιανείρῃ.] Ἐν ἡ δοξάζωται οἱ ἄνδρες. Schul.

Ver. 392. — ὅπωπα.] Differunt inter se μάλα πολλὰ ἴδον, & μάλα πολλὰ ὅπωπα, eodem modo atque apud Anglos, I often saw, & I have often seen. Vide suprâ ad α', 37. & ad ζ', 124.

H h 3

Ver. 393.

- Ἀργεῖος κτείνεσκε, δαίζων ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν· εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς
 395 Εἶα μάραρχ, κεχολωμένῳ Ἀτρείωνι.
 Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦλθε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύπλοκ·
 Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρον γ' ὅδ' ἔστι, ὡς σὺ περ ὦλε·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱες ἑσάν, ἐγὼ δὲ τοι ἑβδόμος εἰμι.
 400 Τῶν μείπαλλομεν, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἐπειθ'·
 Νῦν δ' ἦλθον πεδίοις δ' ὑπὸ νηῶν· ἤσθεν γὰρ
 Θῆσον·) πρὶν δ' αὖτε μάχην ἐλίκαπες Ἀχαιοί.
 Ἀχαιάωσι γὰρ οἷγε καθήμενοι, εἰδὲ δυνάαν·
 Ἰαχύν ἐσσυμένους πολέμῳ βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 405 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶα γέρον Πριάμῳ θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὲ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλεῖ·
 Εἰς, αἶψα δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατ' ἀλέξον,
 Ἥ τι πάρος νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἤδη
 Ἦσι κυσὶν μελεῖσι ταμῶν πρῆσθηκεν Ἀχιλλεύς;
 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διόκλῳρ Ἀρτεϊφύνης·
 ὦ γέρον, ἔγωγε τόνδε κυῖες Φάειον, εἰδ' οἶανοί·
 Ἀλλ' ἔτι κῆν καὶ) Ἀχιλλεῖ·) πρὶν γὰρ νηὶ

“ Argivos interficiebat, capiens acuto aere :

“ Nos verò stantes mirabamur; non enim Achilles

395 “ Sinebat pugnare, iratus Atridae

“ Hujus enim ego famulus, eadēque advenit navis affabrè-facta :

“ Ex Myrmidonibus autem sum, pater verò mihi est Polyctor;

“ Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu;

“ Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum :

400 “ Inter hos, factâ fortitione, mihi fors obtigit hunc *Achillem* comitari :

“ Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim

“ Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.

“ Ἀγρὲ-ferunt enim illi desidentes, neque possunt

“ Continere cupidos prælii reges Achivorum.

405 “ Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis :

“ Si quidem famulus Pelidae Aphillis

“ Es, agetùm mihi omnem veritatem dic,

“ An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam

“ Suis canibus membratim discissum objecit Achilles ?

410 “ Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida :

“ O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites :

“ Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393. — κτείνεσκε.] *Interficere sol-*
bat. Vide suprâ ad γ', 84; & ad β', 231.

Ver. 396. — μία δ' ἦλθε νηὺς,] Ἐταῖρον γ'
 φίλον ἐαυτὸν βύλα) συστήσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἡε-
 ρμης πρὸς πλοῖονα πρὶν· αἱ γὰρ τοῦτοι μῆες
 τοὺς ἐπὶ αἰνέσιν. Schol.

Ver. 397. — ἐξ. εἰμι,] *Al. ἔξ. εἰμι.*

Ver. 398. — εἰδ'.] *Cod. Harleian. ἔγ'.*

Ver. 400. — μείπαλλομεν.] *Μετ' αἰ-*
τῷ κληρῷ·) πάλαι γὰρ κλήρω. Schol.
Al. μέτα παλλόμεν. Quo modo legit &
Codex Harleianus.

Ver. 403. — οἷγε.] *Cod. Harleian. αἰδ.*

Ver. 406. — Εἰ μὲν δὲ.] *Siquidem reve-*
rat. Vide suprâ ad ε', 433.

Ver. 411. — πρὶν γὰρ νηὶ.] *Cod. Harleian. πρὶν γὰρ νηὶ.*

Ver. 413.

- Αὐτὸς ἐν κλισίῃσι· δωδεκάτη δέ οἱ ἦώς
 Κειμήϊω, ἔδ' ἐτί οἱ χρῶς σήπευ', ἔδ' ἐμιν εὐλαὰ
 415 Ἐῶυσ', αἶψά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καλέδουσιν.
 Ἦ μὲν μιν πρὸ σῆμα ἐξ ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκεῖ ἀκηδέσσης, ἦώς ὅτε διαφανείη·
 Οὐδέ μιν αἰχμῶϊ· θείοιο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἷον ἐερσήεις, κείν', πρὸ δ' αἶμα νένιπ',
 420 Οὐδέ ποθι μισγρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γ' ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·
 Ὡς τοι κήδον' μάκαρες θεοὶ ἤϊον·
 Καὶ νέκυός περ ἐόντ'· ἐπεὶ σφι φίλ' ὦ πρὸ κῆρι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 425 ὦ τέκνον, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδόναι
 Ἀθανάτοισι· ἐπεὶ ἔπολ' ἐμὸς παῖς, εἶπολ' εἴω γε,
 Λήθει' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπὸν ἔχουσι·
 Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.

- “ Neglectum in tentoriis: duodecimus autem ei dies
 “ Jacenti, neque tamen omnino ei corpus putrescit, neque cum vermes
 415 “ Edunt, qui sanè viros prælio occisos comedunt.
 “ Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
 “ Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
 “ Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certè contemplans ipse cum accesseris,
 “ Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est,
 420 “ Neque ullâ parte sedatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
 “ Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
 “ Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
 “ Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
 Sic dixit: Gavisus est autem senex, & respondit verbis:
 425 “ O filii, certè bonum etiam debita dona dare
 “ Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
 “ Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
 “ Idèò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὐτὸς ἐν κλισίῃσι.] Μαρίας, ἀνεπιμαλῆτος ἐν τῇ σκηνῇ. Schol. Al. Οὐ-
 τος ἐν κλισίῃσι.

Ibid. — δωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς.] Al. δωδε-
 κάτη δὲ οἱ ἡμέρας.

Ver. 414. — ἔδ' ἐτί οἱ.] Al. ἔδ' ἐτι οἱ.

Ver. 415. — αἶψά τε.] Qui scilicet —.

Ibid. — ἀρηϊφάτους.] Τὸς ἐν πολέμῳ ἀναιρε-
 μένους. Schol.

Ver. 417. — φανείη.] Al. φανίη.

Ver. 418. — θείοιο.] Al. θείοιο, & θείοιο.

Ver. 419. — ἐερσήεις.] Ita edidit Barnes-
 ius. Al. ἐερσήεις.

Ver. 419, 420. — νένιπ' — μέμυκεν.]
 Si νένιπ' — μεμύκει dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide suprâ ad
 ver. 392; & ad α', 37.

Ver. 420. — πρὸ κῆρι.] Quâ ratione
 πρὸς, hic ultimam producat; item αὐτῷ, ver.

428; & τι, ver. 430; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — μέμυκεν.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 421. — ἐπ' αὐτῷ.] Cod. Marcian.
 ἐν αὐτῷ.

Ver. 425. — δῶρα διδόναι.] Quâ ratione
 dicitur δῶσαι & διδόναι, eadem fortasse di-
 citur δῶναι & διδόναι. Cæterum nonnulli hic
 legunt διδόναι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτους — ἀθάνατον.]
 Vide suprâ ad α', 398.

Ibid. — εἶπολ' εἴω γε.] Scholiastes exponit,
 ἵνα πρὸς εἴω. Sed, ut opinor, minùs rectè.
 Vide suprâ ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθει' ἐνὶ μεγάροισι.] Al. Λέ-
 θητε ἐν μεγάροισι.

Ver. 428. — ἀπεμνήσαντο.] Al. ἀπεμνή-
 σαντο. Sic apud Hesiodum;

Οἳ αἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἀνελείσαντο.

Theogen. ver. 503.

Ver. 431.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ πόδε δέξαι ἐμεῦ πάρος καλὸν ἄλειςον·
 430 Αὐτὸν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γέ θεοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκομαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διόκλῆρος Ἀργειφόντης·
 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεώτερε, ὅδ' ἐμὲ πείσεις·
 Ὃς με κέλη σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 435 Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρα·
 Συλῶειν, μή μοι τι κακὸν μελόπιοθ' ἔρῃ.
 Σοὶ δ' ἄν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργ' ἐκκοίμην,
 Ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρίων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμεν' μαχέσαιο.
 440 Ἦ, καὶ ἱπαίξας Ἐριάνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσε ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μῦθον ἡΰ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντα,
 Οἱ δ' ἐν νηὶ δόρυπα φυλακῆηρες πονέοντο,
 445 Τοῖσι δ' ἵφ' ὕπνον ἔχλυε Διόκλῆρος Ἀργειφόντης
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπλώης.

- “ Sed igitur, hoc accipe à me pulchrum poculum :
 430 “ Ipiūmque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
 “ Usque dum in tentorium Pelidae pervenero.
 Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida :
 “ Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuades ;
 “ Qui me jubes tua dona clam Achille accipere :
 435 “ Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
 “ Spoliare, nè mihi aliquod malum in-posterum fiat.
 “ Tibi verò ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficiscere,
 “ Sedulo in navi veloci, aut viâ-terrestri comitans :
 “ Non sanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
 440 Dixit, & saltu-dato Mercurius in currum & equos,
 Statim scuticam & habenasprehendit manibus ;
 Inspiravit autem equis & mulabus animos validos.
 Sed cum jam ad turrēque navium & fossam pervenissent,
 Custodes tum verò primūm circa cœnas occupati erant ;
 445 Iis autem sompnum infudit internuncius Argicida
 Omnibus : statimque aperuit portas, & retraxit vestes,
 Intròque duxit Priamūmque & splendida dona in rhedā,

Ver. 431. — Πηληϊάδεω ἀφίκομαι.] Sic
 suprà ver. 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ· & in-
 frà ver. 448, Πηληϊάδεω ἀφικόντο. Pronun-
 tiabatur Πηληϊάδῳ. Vide suprà ad α', 1.

Ver. 434. — παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.] Al.
 παρὲξ Ἀχιλλῆϊ ἔχεσθαι.

Ver. 435. — δείδοικα καὶ αἰδέομαι.] Vide
 suprà ad γ', 481, & 736.

Ver. 436. — ἔρῃ.] Al. ἔρῃσι.

Ver. 438. — ὁμαρίων.] Pronuntiabatur

ὁμαρίῳ. Quomodo & scribi postea ceptum
 est.

Ver. 439. — πομπὸν ὀνοσσάμεν'.] Κα-
 ταφρονέσας ἐμὲ ᾗ πέμψοιτο. Schol.

Ver. 440. — ἱπαίξας.] Cod. Harleian.
 ἀναίξας. Quò modo & in uno MS scriptum
 repperit Barnesius. Al. ἐπ' αἰξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'.] Vide suprà ad θ',
 160; & ad μ', 12. Barnesius minùs rectè
 Τοῖσιδ'.

Ibid. — ἔχλυε.] Al. ἔρρισε.

Ver. 448.

- 'Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Τψηλὴν ἤ Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 450 Δῆρ' ἐλάτης κέραςινες· αἰτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 Λαχύνει' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δ' οἱ μεσάλλω αὐλῇ ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θυρῶν δ' ἔχε μὲν ὄπισθε
 Εἰλάτινον, τὸν τρεῖς μὲν ὑπὲρ ῥήσσεσκον Ἀχαιοί,
 455 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλλω κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥήσσεσκε καὶ οἱ ὄπισθε.
 Δὴ ῥα τὸθ' Ἑρμείας ἐμύνητο ὄξε γέροντι,
 Ἔς δ' ἄλατ' ἐκλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ὑπὲρ χθονὶ, φώνησέν τε·
 460 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροστον εἰλήλυθα
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, εἴδ' Ἀχιλλῆον
 Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτῶν αἰσάπαζέμεν ἄνθρωπον.
 465 Τῷν δ' εἰσελθὼν λάβε γέναϊα Πηλείωνος,
 Καί μιν ὑπερπατὴρ καὶ μητέρ' ἠΰκόμοιο

Sed quandò jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
 Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi

- 450 Lignis abietis cæsis; & desuper texerant
 Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
 Circum autem ei magnum septum fecerant regi
 Pallis densis: januam autem tenebat unus obex
 Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
 455 Tres item referabant ingens claustrum forium,
 Ex aliis; Achilles verò obdedat etiam solus.
 Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
 Introque duxit incluta dona pedibus veloci Pelidæ;
 E curruque descendit in terram, dixitque:
 460 " O senex, ego quidem deus immortalis veni
 " Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:
 " Sed ego quidem redibo, neque Achillis
 " In conspectum veniam: indignum enim esset,
 " Immortalem deum sic mortales fovère palam.
 465 " Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ,
 " Et cum per patrem & matrem comas-pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῳ.] Sic supra ver. 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργος. Vide supra ad ε', 433, & 504.

Ver. 451. Λαχύνει' ὄροφον.] Τὸν δασύν· λίγυ δ' ἢ ὑπὲρ τ' καλάμους ὕλην, ἢ τ' τέτατον ἀμύν· ὄροφον γὰρ εἶδος καλάμους πρὸς ὄροφον ὑψηλοῦς. Schol.

Ver. 453. Σταυροῖσιν.] Ὁξίσι ξύλοις, παύλοισι. Schol.

Ibid. — ὑπὲρ ῥήσσεσκον.] Ὁ τῇ θυρῇ ὑπὲρ ῥήσσεσκον μολύβδινος. Schol.

Ver. 454, 455, 456. — ὑπὲρ ῥήσσεσκον ἀναοίγεσκον — ὑπὲρ ῥήσσεσκον.] Vide

supra ad ver. 393; & ad β', 221. Ceterum Codex Harleianus utrobique legit ὑπὲρ ῥήσσεσκον.

Ver. 460. — εἰλήλυθα.] Vide supra ad φ', 81; & ad α', 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπερπατὴρ καὶ μητέρ' ἠΰκόμοιο.] Σημειῶσαι δ', ὅτι οἱ ἢ παραβέβηκε τῇ γέροντι. Ἰδοὺ δ' ἢ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, ἢ τῇ κνυ, ἐκλυτὸν τ' Ἀχιλλεῖα, ὅμως εἰ γίνετο τῇ τῇ τάχα μὲν ἢ διότι ὁξέμενοι εἰ λίσσεται τ' ῥήσσεσκον ψυχῆς ἢ τ' διδασκόμεν Ἑρμῇ μέθοδον. Εὐδαίμων. Vide infra ad ver. 486.

Ver. 467.

- Φῶτα παλαίνας, ἄλλον ἐξέκλεο δῆμον,
 Ἄνδρὸς ἐς αἴφαια, θάμβῳ δ' ἔχῃ εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλλεύς θάμβησεν, ἰδὼν Πριάμῳ θεοειδέα·
 Θάμβησαν ἧ ἔσθλοι, ἐς αἰθέρας ἧ ἰδούλο.
 485 Τὸν ἔλασόμενον Πριάμῳ πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Μνήσασαι πατρὸς (σῆο, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλέην, ὥσπερ ἐγὼν, ἐλοῦ ὅππῃ γήραθ' ἔδω.
 Καὶ μὴ πῦρ κῆνον φεναίῃ) αἰμῶνις ἐούλες
 Τείρεσ', ἐδέ τις ἐστίν, ἄλκω καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
 490 Ἄλλ' ἤτοι κῆνός γε, σέθεν ζῶοντα ἀνέων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ὅππῃ τ' ἔλπει) ἡμάλα πάντας·
 Ὅψιός φηλεν ἦν, ἀπὸ Τρώεσσι ἰόντας·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
 Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes;
 Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
 Obstupuerunt & ceteri, alterque in alterum intuebatur.

- 485 Hunc etiam supplicans Priamus verò bis allocutus est:
 "Recordare patris tui, dñs similis Achille,
 "Ejusdem ætatis, quâ & ego, gravi in senectutis limine.
 "Et illum quidem fortè vicini circumfidentes
 "Premunt, neque quis est, qui malum & perniciem arceat:
 490 "Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
 "Gaudetque in animo, speratque dies omnes
 "Visurum dilectum filium, à Trojâ reversum:

Ver. 481. — ἄλλον ἐξέκλεο δῆμον.] Bar-
 pesius ex uno MS edidit ἄλλον ἐξέκλεο δῆμον·
 itaque omnino scribendum censet propter id
 quod legitur, *Odyss.* 6, 238;

— ἔσθλοι ἰκίλο δῆμον.

Et *Odyss.* 6, 219;

Ἄλλον δῆμον ἰκίλο.

Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occur-
 rit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter se conveni-
 unt:

Δὲ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, παλῖνα
 φάγον. *Odyss.* 6, 228.

— ἄλλον δ' ἀφικέμεθα δῆμον.
 ὦ, 382.

Ver. 482. — ἔχῃ.] *Al.* ἔχον.

Ver. 483. — θεοειδέα.] Sic infra, ver.
 486, θεοῖς ἰκίκαλ'. Vide supra ad ver.
 217. Pronuntiabatur autem θεοειδέα.

Ver. 486. Μνήσασαι πατρὸς σῆο — Τηλέην
 ὥσπερ ἐγὼν.]

— miseri te siqua parentis

Tangere cura potest, oro, fuit & tibi
 talis

Anchises genitor,) Dauni miserere so-
 nestæ.

Æn. XII, 932.

Καὶ τὰ μέτρα ἢ ἐκπαλιν μέτρον ἔχον παλῖνα
 ἡμᾶς δ' Ὀμπεύς, ὅτι ἔ (forte ἔ μόνον) τ' ἀ-
 πεκρίας δὲ, ἀλλὰ ἧ τ' ἐν χεῖρσι συνίσταται.

Τῶν γὰρ πάντων χεῖρα ἐστίν· ὅσον μὲν ἡ χεῖρα
 παραδίδουσι, ταῦτα δ' αἰετὸς παραίει.) Δι-
 δάσκῃ ἧ πῶτο ἐν τοῖς Ἑρμῆ λόγους πρὸς Πρία-
 μῳ Ὀμπεύς. Τῶτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδά-
 σκαλῶν, παιδὶ δ' ὡς χεῖρ ἐνὶ χεῖρ Ἀχιλ-
 λῆ, ἧ παραδίδουσι τὰς μετὰ τὴν ἰκίκαλ'.
 "Τὴν δ' εἰσιθὰν λάβει γέναλα ὦ." (suprà
 ver. 465.) Καὶ πάντας τὰς ἀριθμῶν τ' ἰκίκαλ'
 παραλαμβάνῃ, τὸ γῆρ' ἢ Ἀχιλλεύς, πα-
 τὴρ, μετὴρ, ἡ. Ταῦτα μάθων δ' ἔγερν,
 αἰδὲ τέχνην καὶ τέχνας. Προσιθὰν γὰρ τῇ
 Ἀχιλλῆ, ἢ γῆρ' ἢ ἰκίκαλ', ἧ λόγους.
 "Μνήσασαι πατρὸς σῆο, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀ-
 "χιλλεύ." Καὶ ἔτι ἢ παιδὸς μέτρον, ἔτι
 τ' μετὰ, ἀλλὰ ἢ πρὸς τὸν ἦ πολλὰ γὰρ
 χορηγίαν παρέλπει τῇ χεῖρῃ ἢ παιδὶ. Δι-
 ον. *Halican.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, §
 9. "Epilogus quidem quis unquam potuit
 "illis Priami rogantis Achillem precibus
 "æquari!" *Quintilian.* Lib. X, cap. 1.
 Vide & supra ad ver. 360.

Ibid. — σῆο.] *Al.* σῆο.

Ver. 487. — ὥσπερ ἐγὼν.] *Heraclides*
Romicus loco supra (ver. 360) citato legit
 αἰ. ἐγὼν.

Ver. 489. — ἀλκῶ.] Vide supra ad σ',
 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492. — Τρώεσσι ἰόντας.] *Al.* Τρώεσσι
 μολόντας.

Ver. 493.

- Αὐτὰρ ἐγὼ πανάπολμῳ, ἐπεὶ τέκον ἦας ἄριστος.
 Τροίῃ ἐο ἄραίη, τῷ δ' ἔτνα φημι λελοῖσθαι.
 495 Πενήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον ἦες Ἀχαιῶν.
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύῳ ἦσαν,
 Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικλον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θυρῶν Ἄρης ὑπὸ γέναι' ἔλυεν.
 Ὃς δέ μοι οἶσθ' ἔην, εἴρῳ ᾗ ἄστυ κ' αὐτὰς.
 500 Τὸν σὺ πρόωγν κτείνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορ' ὃ νῦν εἶνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενῳ παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 Ἄλ' αἰδέοιο θεὸς, Ἀχιλεὺς, αὐτὸν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενῳ σὲ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 505 Ἑτάλειω δ', οἳ' ἔπω τις ὀπιχθόνιῳ βροτὸς ἄλλῳ,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνουιο πολλὸν σῶμα χεῖρ' ὀρέσσῃ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο,
 Ἀψάμενῳ δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 Τῷ δ' ἠμνησάμενα, ὁ μὲν Ἐκτορ' ἀνδροφόνουιο,

- “ Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
 “ Trojā in latā, eorūque neminem autumo relictum esse.
 495 “ Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
 “ Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
 “ Cæteros autem mihi pepererunt in sedibus mulieres.
 “ Ex his plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
 “ Qui verò mihi unicus erat, tutabatūque urbem & ipsos,
 500 “ Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patriā,
 “ Hectorem: hujus nunc gratiā venio ad naves Achivorum,
 “ Redempturus à te, feròque infinita dona.
 “ Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,
 “ Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
 505 “ Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
 “ Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.
 Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit Iustūs,
 Prehensâque manu, removit à se lenitèr senem.
 Hi verò recordati, hic quidem Hectoris homicidæ,

Ver. 493. — ἐπεὶ τέκον ἦας ἀρίστus.] Vide suprā ad ver. 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα· μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύῳ.] Theocritus Hectoris viginti filios tribuit:

Ὁδὸς Ἐκτορ, Ἐνδῆας γυναιτεσσιν ἐκάλει
παλιδον. Idyll. XV, ver. 139.

Quem ad locum Scholiastes, citante hīc Barpesio: Τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀρεθμοῦ· δὲ πάλιν, ὡς δὲ Σμυρναῖος· Ὁμηρὸς δ', Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499. — εἴρῳ ᾗ ἄστυ κ' αὐτὰς.] Vide suprā ad χ', 507; & ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενῳ παρὰ σείῳ.]

Exanimatumque auro corpus vendebat Achilles. Æn. I, 488.

Ver. 503. Ἄλ' αἰδέοιο θεὸς, Ἀχαιῶν.] Al. Ἄλ' αἰδέοιο, φέρεται, θεὸς. Al. αἰδέοιο.

Ver. 504. Μνησάμενῳ σὲ πατρός.] Vide suprā ad ver. 486.

Ver. 506. — χεῖρ' ὀρέσσῃ.] Al. χεῖρας ὀρέσσῃ.

Ver. 507. — ἄρα.] Ut pat erat.

Ibid. — ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο.] Ἐπὶ θυμῷ θρηνητικῶς ἐκείνου.] Schol. Vide suprā ad ι', 108.

Ver. 509. — ἀνδροφόνουιο.] Vide suprā ad σ', 77.

- 510 Κλαῖ' αἰδνά, προκάροιθι ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυοθείς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοι δ' αἶτε
 Πάτροκλον· ἦ ἢ σοναχὴ καὶ δώμα' ὀρώρε·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τέλει πέλο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καί οἱ ὅππ' ὑπερίδων ἦλθ' ἥμερος, ἡδ' ὅππ' ἕων,
 515 Αὐτίκ' ὅππ' θρόνον ὤρεο, γέροντα ἢ χερὸς ἀνίστη,
 Οἰκίερον πολίον τε κάρη, πολίον τε γῆρσιν·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πλερόνεια προσηύδα·
 Ἄ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ καὶκ' ἀνὰ σὸν καὶ θυμὸν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιοὺν ἐλθέμεν οἶος
 520 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐοχλὺς
 Τίεας ἐξενάειξα; Ζεῦ ἥριον νό τοι ἦτορ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ ἄρ' ἐξέειπ' ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπησ
 Ἐν θυμῷ καὶ ἀκείθε' ἰάσομαι, ἀχνύμενοί περ·
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλε' κρυεροῖο γόοιο.
 525 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

- 510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
 At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim
 Patrochum: Eorum autem gemitus per aedes excitabatur.
 At postquam lectu satiatum est nobilis Achilles,
 Et ei ē prae cordis abiit desiderium, atque ex artubus,
 515 Protinus ē sede surrexit, senemque manu prehensum erexit,
 Miseratus capumque caput, capumque mentum:
 Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est:
 " Ah miser, certē jam multa mala tolerasti tuo in animo.
 " Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
 520 " Viri in conspectum, qui tibi multosque & strenuos
 " Filios interfeci? Ferreum certē tibi cor.
 " Sed agē jam confide in sede; dolores autem prociū
 " In animo residere sinamus, dolentes licet:
 " Nullus enim profectus est tristis lectus.
 525 " Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν.] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 512. —ὀρώρε.] Vide supra ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο.] Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib. IV, cap. 7. locum hunc hoc modo citat:

Ἄλλ' ὅτε δὲ κλάειν τι κλαυδόμενος τ' ἰ-
 πορεύετο,

Καὶ αἱ ὅππ' ὑπερίδων ἦλθ' ἥμερος· ἡ δ'
 [ἥμερος, ἡ δ'] ὅππ' ἕων.

Vti Odyss. δ', 541.

Ibid. —τέλει πέλο.] Vide supra ad ψ', 10.

Ver. 522. Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει.] Υπερίδων ἢ φαίνο' αἶσι καὶ παραμυθίαν δ' αἰ-
 νῆς αἰδομένην, πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς λέγει· Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει· ἔξει δὲ
 ταῦτα, " Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει ὅς." Plutarch. de Consolat. ad Apoll.

Ver. 523. —ἰάσομαι.] Vide supra ad γ', 42.

Ibid. —ἀχνύμενος.] Sic infra ver. 526, ἀχνυμένους. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 524. —πρῆξις.] Vide supra ad γ', 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ—ἀπλῶς αἶσι καὶ πᾶσι ἀν-
 θρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπεκλωσθῆναι λυπηρὸν βίαν,
 ἀλλὰ τοῖς ἀφροσι καὶ ἀνοήτοις, & δειλοῖς καὶ οἰκί-
 ροις διὰ μοχθηρίαν βίαν, οἷον δειλὸς καὶ οὐ-
 ζυρὸς προσκλωθεῖν. Plutarch. de audiendis Poetis.

Ibid. —αὐτοὶ δὲ τ' ἀνδρὶς αἶσι.] Ita sergē apud Hesiodum:

Ὡς δὲ θεοὶ δ' ἔχουσιν, ἀνδρὶ δὲ θυμὸν ἔχουσιν,
 Νόσφιν ἄτις τι πόνον καὶ οἰζύν·

Εργ. καὶ Ἡμῶν. I, 112.

- Ζῶεν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες αἰεὶ.
 Δοιοὶ γάρ τε πῖθοι καὶ ἀκακία) ἐν Διὸς ἔδῃ
 Δώρων, οἷα δίδωσι κακῶν· ἕταρ) ἧ, ἰέων·
 ὦ μὲν καμνίξας δῶν Ζεὺς τερπικέλευν),
 530 Ἄλλοι μὲν τε κακῶ ὄγε κόρε), ἄλλοι δ' ἐὼλῳ·
 ὦ δέ κε τ' λυγρῶν δῶν, λωβητὸν ἔθηκε·
 Καί ἐ κακὴ βύβρωσις) ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
 Φοίλῃ δ' ἔτε θεοῖσι τειμνέσθ), ἔτε βροτοῖσιν.
 ὦς μὲν καὶ Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν αἶλας δῶρον
 535 Ἐκ γυναικὸς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκίπασο
 Ὀλβω τε, πλῆτ'ω τε, ἄντασε ἧ Μυρμιδόνεσσιν,
 Καὶ οἱ θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν αἰκοῖιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἔτι

- “ Ut vivant tristes; ipsi verò sine-curis sunt.
 “ Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
 “ Donorum, quæ dat, alterum malorum; alterum verò, bonorum:
 “ Qui quidem miscens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
 530 “ Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
 “ Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
 “ Et illum exitialis dira calamitas super terram animam exercet:
 “ Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.
 “ Sic quidem & Peleo dii dederunt illustria dona
 535 “ A natalibus: omnes enim inter homines eminentèr ornatus erat
 “ Opibusque, divitiisque, imperabat verò Myrmidonibus,
 “ Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
 “ Sed & huic imposuit deus malum, quod ei nequaquàm

Et apud *Lucretium*;

——Deos securum agere ævum.

Lib. V, 83; VI, 57.

Et *Lib. I, ver. 57, 60*;

Omnis enim per se Divum natura necesse est

Immortali ævo summâ cum pace frui;

——privata dolore omni, privata periculis.

Ver. 526. —ἀχνυμένους.] Plutarchus locis supra citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. —Δοιοὶ γάρ τε πῖθοι.] Εἰς παραμυθίαν Πηλεΐδης ὁ Ποσειδῶν εἰσέειπεν ὅτι Ἀχιλλεὺς λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porro *Plutarchus* versus hosce cum loco isto *Hesiodi* de *Pandora* Dolio, *Erg. & Hæm. I, 94* c. conferens; “Ο ἧ (inquit) μὲν αὐτὸν [Ὀμήρου] ἐτὶ δέξῃ καὶ τῇ χερί, καί τε τῷ Μυσῶν ἀναγορεύον ἱκετὸν μακάριον Ἡσίοδον, καὶ ἔτι· ἐν πῖθῳ καθέζεσθαι τὰ κακὰ, καὶ Πανδάρῳ ἀνείχεσθαι δωροφάνει· (καθίσταται τὸ πῖθον) ἐπὶ αὐτῶν γλῶσσι καὶ δάκρυσι. *De consolat. ad Apollon.* Ubi in transcurso notandum, *Plutarcho* *Hesiodum* *Homero* recentiorē esse vīsum. Ceterum vituperat hūc *Homero* *Plato*; *Ὀν*

ἀρα δωροφάνειον ἔτι Ὀμήρῳ ἔτ' ἄλλα πρὸς ταῦτα ὅτι παραμυθίαν αὐτῷ τὸς θεοὺς ἀνείχετο ἀμαρτανόλος, καὶ λέγει· ἐς δὲ πῖθον — καὶ τὰ κακὰ) ἐν Διὸς ἔδῃ, καὶ τὸν ἱκετὸν· ὁ μὲν ἰδὼν, αὐτὰς ἐδιδόκεν. *De Republ. Lib. ii.*

Ver. 528. Δείδον, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕταρ) ἧ, ἰέων.] *Al.* καὶ τὸν ἱκετὸν· ὁ μὲν ἰδὼν, αὐτὰς ἐδιδόκεν. Quomodo legit *Plutarchus* de *audiendis Poëtis*, itē quoque *Plato* loco jam citato.

Ἐν αὐτῇ ἐδιδόκεν ἀνείχεσθαι δῶρον δῖον) βροτοῖς Ἀθανάτῳ.——

Pindar. Pythior. Od. III, ver. 145. Ubi *Scholias*, citante *Dapert. Græcolog. Homeric.* ad hunc locum; ὅπως ἐδιδόκεν δῖον πῖθον) φάσαν καὶ τὰ ἀλυσθῆναι.

Ver. 532. —βύβρωσις.] Κυρία μὲν ὁ μὲν καὶ χαλεπὴ λιμὸς· νῦν ἧ αὐτῇ τῇ μεγάλῃ σῆτι καὶ λείπῃ καὶ) ὁ λέγει. *Εἴτις ἧ βύβρωσις· ὁ οἶκον ἐκατέχευε. Schol.* Ita *Callimachus*;

Νῦν ἧ κακὰ βύβρωσις ἐν ἐφθαλμοῖσι καὶ) *Hymn. in Cæcerem, ver. 102.*

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετ' κρείοντων,
 540 Ἄλλ' ἔνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἔδ' ἐν τὸν γε
 Γηράσκοντα κομίζω, ἱππεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 Ἦμαι ἐν Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καί σε, γέρον, τοπρὸν μὲν ἀπχόμην ὄλβιον εἶναι,
 Ὅσων Λέσβῳ ἄνω Μάκαι' ἔδ' ἐνὶ οἷς ἔεργει,
 545 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλάσπονδ' ἀπείρων.
 Τῶν σε, γέρον, πλῆτ'ω τε καὶ ὑάσι Φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦλθον ἐρατύνωντες,
 Αἰεὶ τοι πρὶν ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκλασῖαι τε·
 Ἄνχεο, μὴδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν καὶ θυμόν.
 550 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμεν' ἤ' ἐῖ' ἤ',
 Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ καπὸν ἄλλο πάθῃθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γέρων, Πριάμ' Ὀϊειδὴς·
 Μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διόλρεφές, ὄφρα κεν Ἐκίωρ

- 540 " Filiorum in sedibus soboles nata est regno successurorum,
 " Sed unum filium genuit immaturâ morte peritum: nec tamen aunc
 " Jam senem foveo: valde enim procul a patriâ
 " Sedeo in Trojâ, tēque contristans, atque tuos liberos.
 " Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
 " Quantas Lesbos suprâ Macaris sedes intus continet,
 545 " Et Phrygia desuper, & Hellespontus immenius:
 " Inter hos, te, senex, divitiisque & filiis aiunt ornatum-excelluisse.
 " At postquàm tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
 " Assiduè tibi circa urbem, præliâque cœlèsque virosam:
 " Perfer tamen, nec perp̄ tuo mœre tuo in animo.
 550 " Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
 " Neque ipsum resurgere facies, priùs etiam malum aliud passus fueris.
 " El verò respondit desindè senex, Priamus deo-similis:
 " Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540. — παναόριον.] Ἡ δὲ πάλιν ἀ-
 ορον λέγει, παρὰ τὸ ἄραν, τὸ καίρον. — ἡ
 παρὰ τὸ ἄραν, τὸ φρονίδια, τὸ πάνυ σφαι-
 ρισμὸν. *Euseb.*

Ver. 544. "Οὐκ ἔστιν ἄρα Μάναξ·
ἴδου.] Vide supra ad 4, 51. *Julianus, Orat.*
2. legit, "Οὐκ ἔστιν ἴσα μανδῶν ἴδου.
Dion. Chrysostomus, § 33, legit, "Οὐκ ἔστιν ἄρα
Μανδῶν ἴδου. *Suidas* autem, no-
tante *Barnesio* citat, 'Ηδ' ἴσα Ἄλφ' ἄρα
Μάναξ· ἴδου. Ceterum *Strabo. Geograph.*
lib. viii, legisse videtur, Μάναξ· ὡς αἱ.

Ibid. — Μάμας. *Id.*] Ἀντὶ τῶ ἀν-
τιθέτων· ἐκτίσας γὰρ ὁ Ἀβελὼν Μάμας ἐ Κρονίαν,
ὃ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Tân sự.] Al. Tđ sự.

Ver. 547, 549. — *ἰσὺς τοῦ σώματος τοῦ ἡσ-
χου ἐκείνου, — — — Ἀνθρώπου.*]

—ἀνθρώποις τὰς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
Τύχας δοθείσας ἔς' ἀναγκῶν φέρον.

Sepiad. Philast. var. 1309.

Ver. 548. — *μῦχαί τ' ἀνδραγαθίας τι.*
Sic *Odyss.* λ', 611;

“Τομῆναι τι, μάχαι τι, φότοι τ', ἀν-
δροκλασσαι τι.

Quo de loco *Gellius*: "Ante omnes (in-
quit) apud Homerum, ejusdem rei atque
sententiae luculenta exaggeratio est —
Τρῳάϊναι τι, &c. Nam quum omnia ista
multa & continua nomina nihil
plus demonstrent quàm praelium, hujus
tamen rei varia facies delectabiliter ac de-
corè multis variisque verbis depicta est."
Lib. XIII, cap. 22.

*Ver. 550. —*ωξ[ξωξ.] Vide suprā ad r',
192.

Ver. 551. — ἔτι μὴ ἀνέχουσιν.]

Τότε αὖ καὶ γὰρ ἀνέβη πρὸς Ἰησοῦν.

Κλαίειν τὴν φθιδύμεν ἀναι.

Euripid. Alcest. ver. 986.

Κεῖν ἐν κλισίῃσιν αἰκιδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 Λῆσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· (ὃν δ' εἶξαι ἄπεινα.
 Πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· (ὃν δ' ἴδ' ἄπναια, καὶ ἔλθοις
 Σὺν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 Αὐτὸν τε ζῶεν καὶ ὄραν Φάειο ἡελίοιο.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας αἰχὺς Ἀχιλλεύς·
 560 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δ' καὶ αὐτὸς
 Ἐκδορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἀγγελῶ ἦλθε,
 Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ αἰλίοιο γέρονι·
 Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, Φρεσὶν, ἐδέ με λήθεις,
 Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶς Ἰπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 565 Οὐ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἐδὲ μάλ' ἔβων
 Ἐς στρατὸν· ἐδὲ γὰρ αὖν φυλάκεις λάθοι, ἐδὲ κ' ὀχῆας

- “ Jacet in tentoriis insepultus; sed citissimè
 555 “ Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu verò accipe dona
 “ Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, & pervenias
 “ Tuam in patriam terram, postquam me primùm siviisti
 “ Ipsum viveréque & aspicere lumen solis.
 Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles:
 560 “ Nè amplius nunc me irrita senex: habeo enim in animo & ipse
 “ Heclorem tibi redemptum-reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
 “ Mater, quæ me peperit, filia marini senis:
 “ Sed & te sentio, Priame, animo, neque me lates,
 “ Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:
 565 “ Haud enim ausus esset *mortalis* ullus intrare, nè ætate quidem admodum florens
 “ In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices

Ver. 555 — 561. Λῦσον — λῦσαι.]
 Vide suprâ ad 4, 51.

Ver. 556. — φέρομεν.] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557. — πρῶτον.] *Al.* πρῶτον.

Ibid. & ver. 69. — ἔασας—λῦσαι.] Vide
 suprâ ad 8, 42. Malè *Barnesius* ἔασας
 — λῦσαι. Porro *Ergastolog. Magn.* no-
 tante *Barnesio*, hic legit ἔασας· exponitque,
 ἔχασαυκῖσας, ἀπὸ τῆς ἔδω, ἔσω· ἔσας, καὶ ἐν
 διαίρεσιν ἔασας. *Scholiasτες* itidem exponit ὑ-
 φρενας. Sed hoc, ut rectè observavit *Barnesius*,
 cum sequenti, “ Αὐτὸν τε ζῶεν ὅς.”
 parùm aptè congruit. Vide & ver. 569.

Ver. 559. — ὑπόδρα ἰδὼν.] Ἐπεὶ δὴ
 ὑπόδρα. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε.] Ἐπεὶ
 καὶ μεγάλη δακνύει· ἢ καὶ ὀνύχῃ· ἢ κρατεῖν
 ὀργῆς, μολύνει ὅταν ἢ φυλάκῃ καὶ ἢ πρόνοια τῇ
 μὴ φρεσὶσιν ὀργῇ μηδὲ ἀλῶναι· καὶ ταῦτα δει-
 τὰς ἀναλυσάμενος ὑποδεικνύει μὴ παρέρχων,
 ὅτι τῇ Πριάμῳ ὁ Ἀχιλλεύς ἐκ ἀναχίλικος ὦν
 καὶ πρῶτος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παρ-
 ερμῆσαι αὐτὸν, ἔτι, “ Μηκέτι νῦν μ' ἐρέ-
 “ θιζε, γέρον, ὅς.” Καὶ τῇ Ἐκδορᾷ λῦσαι καὶ

παρακάλει αὐτὸν ὅτι ἢ ἀπὸ τῆς τήδεως, ὅταν
 ἡμισυμὸν ὑπὸ τῇ πατρὶς ὀφθαλμῶν, “ Μὴ δ' ἔσθ' ἢ
 “ ἀχνομένην κραδίη, ὅς.” (*infra* ver. 584.)
 Τὸ γὰρ ἐπισφαλὲς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, καὶ φρεσὶ
 τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνον ἰσ-
 τόν, ἀλλ' ἐξυλαστέον καὶ φυλάττεον τὰς αἰ-
 τίας, καὶ προκαταλαμβάνειν τῇ λογισμῷ πρὸς
 ῥῶτον, ὅπως καὶ ἄλλοι τῇ πρὸς τὴν φρεσὶν,
 θαυμαστὸς ὅς· πρὸς τὴν. *Plutarch.* de ex-
 diendis Poëtis.

Ibid. — ἰαίω δ' καὶ αὐτὸς.]

———— Nec fallunt iussa superba
 Magnanimi Jovis. ———

Æn. XII, 877.

Ver. 563. — γιγνώσκω.] Ita edidit *Barnesius*.
Al. γινώσκω. Quod perinde est:
 Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε.] Vocu-
 lam, σι, inseruit *Barnesius* ex duorum MSS
 auctoritate; quorum alter, Ὅτι θεῶν σ' ἦ-
 γε legit; alter, ὅτι θεῶς σί τις ἦγε. *Vulgo*
 Ὅτι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566. — λάθοι.] *Al.* λάθῃ.

- ῥεῖα μέλοχλίσσῃ θυράων ἡμίεργων.
 Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ἐρίνης,
 Μή σε, γέρον, εἴδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
 570 Καὶ ἰκέτῳ περ ἰόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφείμας.
 ὣς ἔφατ'· ἰδδῖσεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετ' μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θυράζει,
 Οὐκ οἶτο· ἅμα τῷ γε δύνω θεράποντες ἔποντο,
 Ἥρωσ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμῳ, εἰς ῥα μάλισσά
 575 Τὶ Ἀχιλλεύς ἐτάρων, μέγα Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τὸθ' ὑπὲρ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἔς δ' ἄγαλόν κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντι·
 Καὶ δ' ὅππῃ δίφρα ἦσαν· ἐϋξέεσθ' ἀπ' ἀπλώης
 Ἥρεσιν Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἀποινα.
 580 Καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐνήτην τε χιλῶνα,
 Ὅφρα νύκτωρ πυκιάσας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' αἰλεῖψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμῳ ἴδοι υἱόν·

“ Facile referâsset portarum nostrarum.

“ Ided nunc nē mihi magis doloribus animum commoveas,

“ Nē te, senex, nē ipsum quidem in tentoriis sinam,

570 “ Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata-

Sic dixit: Timuit autem senex, & paruit sermōni.

Pelides verò ē domo, leo tanquam, profiliit forās.

Non solus; cum nempe duo famuli comitabantur,

Heros Automedonque & Alcimus, quos quidem maximè

575 Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.

Hi tunc à jugo solverunt equos mulāsque,

Intròque duxerunt præconem vocalem senis:

Et in sedili collocârunt: elegantèr-politâ autem de rhédâ

Detraherunt Heclorei capitis infinita pretia.

580 At reliquerunt duo pallia, textâmq̃ue benè tunicam,

Ut cadaver contextum redderet domum asportandum.

Ancillas autem evocatas lavare is jussit circûmq̃ue ungere,

Secundùm sublatum, ut nē Priamus videret filium:

Ver. 567. — μέλοχλίσσῃ.] Ita edidit Barnesius. Al. μέλοχλίσσις. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide suprâ ad μ', 448; & ad α', 140.

Ver. 568. — μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ἐρίνης.] Vide suprâ ad ver. 560.

Ver. 569. Μή σε, γέρον, εἴδ'.] Edidit Barnesius, Μή σε, γέρον, εἴδ'. Sed nihil opus. Vide suprâ ad α', 51. Quanquam Phalaribus, de audiendis Poëtis, Μή σε, γέρον, εἴδ' legit.

Ver. 574. — Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος.] Al. Αὐτομέδων καὶ Ἄλκιμος.

Ibid. — εἰς ῥα.] Quis scilicet —.

Ver. 575. Τὶ Ἀχιλλεύς.] Vide suprâ ad

ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600. — ζυγόφιν — φάρο-
 μόντι.] Vide suprâ ad ν', 588.

Ver. 577. — κήρυκα καλήτορα.] Ἀπὸ τοῦ
 βοῶν καὶ συγκαλεῖν τὸ ὄχλον. Scdâ.

Ver. 578. — ἦσαν.] Cod. Harleian. ἦ-
 σαν.

Ver. 580. — εὐνήτην.] Ita ex uno MS
 didit Barnesius. Quocum facit & Codex
 Harleianus. Al. εὐνήτην.

Ver. 581. — πυκιάσας.] Vide suprâ ad α',
 140.

Ver. 583. Νόσφιν.] Vide suprâ ad α',
 349.

Ibid. — Πριάμος ἴδοι υἱόν.] Al. Πρία-
 μῳ.

- Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη καρδίῃ χόλον σὺν ἐρύσαιτο,
 585 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλῆϊ δ' ὀδυμένη φίλον ἦτορ,
 Καί ἐκατακλείνειε, Διὸς δ' αἰλίτῃ ἐφείμας.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔνθ' ὁμωαὶ λῦσαν καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρϑ' καλὸν βάλλον, ἠδὲ χιλιῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν αἰέρας,
 590 Σὺν δ' ἔταροι ἥειραν εὐξέσιω ἐπ' ἀπλώϊω.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἐπείλα, Φίλου δ' ὀνόμηνεν ἱταῖρον.
 Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκινδμαινέμεν, αἶκε πύθῃαι,
 Εἰν αἰδὸς περ ἰὼν, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔμοι αἰκέα δῶκεν ἄποινα·
 595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῷ δ' ἀποδάσσομαι, δαῖ' ἐπέοικεν.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐς κλισίῳ πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 Τοίχῃς δ' ἐτέρῃ, προῖι δ' Πριάμον φάτο μῦθον·
 Τίος μὲν δὴ τοι λέλυτο, γέρον, ὥς ἐκέλευες·
 600 Κεῖτο δ' ἐν λεχέεσσ', ἄμα δ' ἠοῖ φανομένηφιν
 Ὀψεαι αὐτὸς αἶψα· νυῖ δ' μνησιώμεθα δόρυχα.

Nè is quidem dolenti corde iram non contineret.

- 585 Filium conspiciens, Achilli autem commoveretur charum cor,
 Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.
 Illud verò postquam ancillæ laverant & unxerant oleo,
 Circùmque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
 Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,
 590 Simulque socii elevarunt elegantèr-politam in rhedam.
 Ingemuit autem deindè, dilectumque nomine ciebat sodalem:
 “ Nè mihi, Patrocle, irascaris, si fortè audiveris,
 “ In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse
 “ Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
 595 “ Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-est.
 Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
 Resedit autem in sellâ affabrè-factâ, unde surrexerat,
 Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone:
 “ Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:
 600 “ Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
 “ Videbis ipse abducens: nunc verò memores sumus cænæ.

μὲν ἰδὼν ἦν. *Al.* Πριάμους γ' ἰδὼν ἦν. *Al.*
 Πριάμους μιν ἰδὼν. Cæterum quâ ratione,
 Πριάμους, hîc ultimam producat; item αἶ, *ver.* 603; & αἶ, *ver.* 607; vide suprâ ad
 α, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη.] Vide su-
 præ ad *ver.* 560.

Ibid. — ἀχνυμένη.] Vide suprâ ad γ,
 260.

Ver. 587. — ἦν.] Ut jufferat Achilles —
ver. 582.

Ver. 588. — καλὸν.] Vide suprâ ad β,
 43.

Ver. 591. — φίλον δ' ὀνόμηνεν ἱταῖρον.]
 Vide suprâ ad ψ, 178; & 220.

Ver. 598. — προῖι.] *Al.* προῖι. Quod
 perindè est.

Ver. 599. — λέλυτο.] Vide suprâ ad α,
 37.

Ibid. ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευες.

- Καὶ γάρ τ' ἤυκομ' Νιόβη ἐμνήσατο σίτη,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἷες ἠβώνουτες·
- 605 Τὴς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χαομόμ' Νιόβη; τὰς δ' Ἀρτέμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆϊ.
 Φῇ δοιὼ τέκειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλὰς·
 Τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
- 610 Οἱ μὲν ἄρ' ἐνὶ ἡμαρ κέατ' ἐν Φόνῳ, ὅδε τις ἦεν
 Καίθάψαι· λαὸς ᾗ λίθος ποίησε Κρονίων·
 Τὴς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἐργαίνοντες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτη μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δέ περ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρρεσεν οἰοπόλοισιν,
- 615 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἑμμελῆαι δυνάς
 Νυμφαίων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρίωσαντο,
 Ἐνθα, λίθ' ὅ περ ἔστα, θεῶν ἐκ, κήδεα πῆσσε.

“ Nam & comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,

“ Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,

“ Sex quidem filiae, sex autem filii pubescentes :

605 “ Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,

“ Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis gaudens,

“ Quoniam Latonæ se æquiparabat genas-pulchræ.

“ Dixit illam duos peperisse, se verò peperisse multos :

“ Illi verò, duo tantùm licèt essent, omnes perdidērunt.

610 “ Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,

“ Qui sepeliret ; populos enim lapides fecerat Saturnius :

“ Eos autem decimâ die sepelierant dii cœlites.

“ Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lacrymas fundens.

“ Nunc verò alicubi in petris, in montibus desertis,

615 “ In Sipylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia

“ Nympharum, quæ circa Achelœum choreas-ducunt,

“ Illic, lapis licèt sit, immixtos à dâs dolores concoquit.

Ver. 604. — θυγατέρες.] Vide suprâ ad 4, 398.

Ver. 605, 606. Τὴς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν, — τὰς δ' Ἀρτέμις.] Δοκεῖ ᾧ ὅτ' ὁ πῦρ τῆς Νιόβης θανάτου, ἐξ αἰτίας λοιμωδῶς ἡλυθῶς, ἢ ἢ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τῆς. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεσθαι, οἱ τὸ τοιαῦτα θανάτου εἶναι αἰτίαι, πῆξιν λεγόμενοι βάλαντον τοῦ ἔργου θνήσκοντος. Euslatb. Vide suprâ ad τ', 59.

Ver. 607. Οὐνεκ' ἄρα.] Quod scilicet —.

Ver. 608. — ἡ δ' αὐτή.] Euslatb. in commentario legit ἡ δ' αὐτή.

Ver. 611. — Κρονίων.] De hujus vocis profectû, vide suprâ ad 4, 265, & 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα.] Non hîc superva-

euum est istud ἄρα· sed vim habet in conectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, ver. 602 ; Καὶ γάρ τ' ἤυκομ' Νιόβη —.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ἔργῳ τῆς Λυδίας καὶ Μαθησσίας. Schol.

Ver. 616. — αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρίωσαντο.] Αἵτινες ἀπὸ τοῦ ὕδατος χάς ἔκριναν· ἢ ἢ ἀπὸ τῆς Ἀχελώϊου ποταμῶς τῆς ἐν τῇ πετρίδι — ἢ διὰ τὴν ἢ Ἀχελῷον. Ἀχελῷος γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλης ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. Schol.

Ver. 617. Ἐνθα λίθ' ὅ περ ἔστα.] Θεοὶ νῆσαν ἢ Νιόβῃ ἀφάτως τὸ ποῖντον δυσάχημα Ζῆς ἐλαῖσας, εἰς λίθον μεταβάλλειν, ὅς ἢ μέχρ' οὖν ἐν Σιπύλῳ τῇ Φρυγίας ὁρᾷ παρὰ πᾶσι των, πηγὰς δακρύων περιέμειν. Schol. ad ver. 602. suprâ.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 Σίτῃ, ἐπειδὴ κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰσαλαγών· πολυδάκρυτον δέ τοι ἔσσι.
 Ἦ, καὶ ἀναίξας οἷν ἄρβυφον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Σφάξ'· ἔταροι δ' ἰδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὖ καὶ κόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἔπισταμφύς, πῆρσιν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὡπλήσαν τε φειφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένημε τρεπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· αἰτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἰτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον καὶ ἰδηύον ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμον θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 630 Ὅσθ' ἔλω, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄνλα ἐώνη.
 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅψιν τ' αἶσθ' ἑλὼν, καὶ μῦθον ἀκάν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώσιντες,

“ Sed agè jam & nos curam-geramus, nobilis senex,

“ Cibi ; deindè verò dilectum filium defleas,

620 “ In Ilium vectum : multis autem lacrymis-prosequendus tibi erit.

Dixit, & properè-surgens ovem candidam velox Achilles

Maestavit : Socii verò excoiârúntque & curârunt scitè & decorè,

Minutatim dein secuerunt peritè, & verubus transfixerunt,

Alsârúntque accuratè, detraxerúntque omnia.

625 Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ

Pulchris in canistris : at carnes distribuit Achilles.

Ii verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquàm potûs & cibi amorem exemerant,

Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

630 Quantus erat, qualisque : diis enim visu similis erat.

At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,

Aspiciens vultûsque egregios, & sermonem audiens.

At postquàm satiati sunt alter alterius aspectu,

Ver. 622. — ἰδερὸν τε καὶ ἄμφεπον.]

Illi se prædæ accingunt dapibusque futuri :

Tergora diripiunt costis, & viscera nudant :

Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.

Littore shena locant alii, flammâsque ministrant.

Tum victu revocant vires ———.

Æn. I, 214.

Ver. 624. Ὡπλήσαν τε.] Καὶ παρ' Ὀμήρου τὰ γε τριαῦτα μάχοι ἄν τις. Οἶδ' αὖ γὰρ ὅτι ἐκαίῃς ἐν ταῖς ἡρῶν ἡρώων ὁράσιν, ἔτι ἰχθύων αὐτὴς ὁρᾷ, καὶ ταῦτα ὅτι

θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ὅτε ὄφθαλμοις κρείσσιν, ἀλλὰ μόνον ὀφθαλμοῖς. Plato de Republ. lib. III.

Ver. 625. — ἄρα.] Ut solitus erat ———.

Ver. 626. — 644. Καλοῖς ——— καλῶν.]

Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον καὶ ἰδηύον ἐξ ἔρον ἔντο.]

Postquam exempta fames epulis, mentisque remota. Æn. I, 220.

Vide & suprâ ad ψ', 57.

Ver. 631. — Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς, Εἰσορόων ὅψιν.]

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido.

Æn. I, 617.

Ver. 634.

- Τὸν πρότερό· προσέειπε γέρον Πρίαμό· θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη
 "Τπνῶ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἑμοῖσιν,
 Ἐξ ὧ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἑμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 Ἄλλ' αἰεὶ σενάχω κὶ κήδεα μυρία πένεσσι,
 640 Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμεν· κτ' κόπρον.
 Νῦν δὲ κὶ σίτε πασάμεν, κὶ αἶθεπα οἶνον
 Λαυκανίης καθήεκα· πάρος γε μὴ ἔτι πεπασμένον.
 Ἦ ῥ'· Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶῃσι κέλαισε,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθέσῃ θέμεναι, κὶ ῥήγεα καλὰ
 645 Πορφύρε' ἑμβαλέειν, στέρεσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐθέμεναι ἕλκας καθύπερθεν ἑσταῶς.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δά· μετὰ χερσὶν ἔχουσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐσόρεσαν δοῖα λέχε' ἐκονέουσιν.

Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis :

- 635 "Mitte nunc cubitum me quam primū, Jovis alumne, ut jam
 "Somno dulci oblectemur cubantes:
 "Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
 "Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
 "Sed affiduē ingemisco & dolores innumerabiles concoquo,
 640 "Aulæ in sepiis volutatus in fimo.
 "Nunc tandem etiam cibum gustavi, & nigrum vinum
 "Per guttur demisi: antea sanè nequaquam gustaveram.
 Dixit: Achilles verò socios & ancillas jussit,
 Lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra
 645 Purpurea injicere, sterneréque desupèr tapetas,
 Chlænásque imponere villosas supernè obducendas.
 Ille verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
 Statim autem straverunt duos lectos festinantes.

Ver. 634. & 695. — Θεοειδής.] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 635. Λέξον.] Vide supra ad β', 515; & ad ι', 613.

Ver. 636. — ταρπώμεθα.] Nos ipsi oblectemur. Vide supra ad ψ', 10, & 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοις.] Ἐν τοῖς ἀσπασίμοις τ' αὐλῆς· ὁ ἔστιν, ὑπαιθρίαις. Schol. "Ὅμοιος ἔστι τ' αὐλῆς· αἱ τὰ τῆς ἐστὶ τ' ὑπαιθρίαις πύλαι. — "Ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς παλαιὰ μὲν (Iliad. λ', 773) "Αὐλῆς ἐν χόρτοις ἔσσι." "Ὁ δὲ Πρίαμος, "Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμεν· κτ' κόπρον." Athenæus, lib. V, cap. 3.

Ibid. — ἐν χόρτοις.] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ coheretem appellabant; indòque domos coheretales, æc. apud Columellam.

Ver. 641. — αἶθεπα οἶνον.] Vide supra ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης.] Cod. Harlesian. Λαυκανίης. Quo modo & in duobus MSS scriptum repperit Barnesius. Vide supra ad χ', 325.

Ver. 644. — ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'.] Τὰ βασιλῆα ἐσώματα. Schol. "Ὅμοιος ἔστι τ' αὐλῆς· αἱ τὰ τῆς ἐστὶ τ' ὑπαιθρίαις πύλαι. — "Ὁ μὲν γὰρ Πηλεὺς παλαιὰ μὲν (Iliad. λ', 773) "Αὐλῆς ἐν χόρτοις ἔσσι." "Ὁ δὲ Πρίαμος, "Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμεν· κτ' κόπρον." Athenæus lib. II, cap. 9. "Stragulam vestem, quæ injicitur, non substernitur, Homerus vocat ῥήγεα." Casaubon. ibid.

Ver. 645. Πορφύρε'.] Vide supra ad δ, 238, & 482.

Ver. 647. — δά·.] Al. φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'.] Statimque procedit ut prætereat Achilles — ver. 643.

- Τὸν δ' ὀπκηζομένων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
 Ἐῖθ' ἄδ' ἐπέλθῃσιν βεληφόρῳ, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 Βυλὰς βυλεύουσι παρήμιοι, ἧ θέμις ἐστί·
 Τῶν εἴτις σε ἴδοιτ' ὅλῳ λῆξ' ὑκίᾳ μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμήνι λαῶν,
 655 Καί κεν ἀνάβλησις λύσιθ' νεκροῖο γνῆν'.
 Ἄλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλᾶλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κλεψίζεμῳ Ἑκτορὶ δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτὸς τε μὲν καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶα γέρον Πρίαμῳ θεοειδές·
 660 Εἰ μὲν εἴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορὶ δῖω,
 Ὡδέ κέ μοι ῥέζον, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῆς.

Hunc autem falso-metu-hidens allocutus est pedibus velox Achilles:

- 650 " Extrà quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achilæorum
 " Huc adveniat consiliarius, qui mecum assiduè
 " Consilia consultant affidentes, ut mos est:
 " Harum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
 " Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,
 655 " Et sortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
 " Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
 " Quot-diebus cupis justis-facere Hectori nobili,
 " Ut tamdiu ipsèque quiescam, & copias contineam.
 Illi autem respondit senex Priamus deo-similis:
 660 " Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
 " Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.

Ver. 649. — ὀπκηζομένων.] Ἐνθα ἡ συ-
 μείωσαι, τὸ κρηζομένην, ἢ τραχύτητα ἔχον ὑ-
 βεραικῶν, ἢ οὐκ ἐνδοτικῶν, ἀλλ' εἰσέγρηται φόβος
 ἰσχυρὸς, ἵνα μὴ ὁ γέρον βασιλεὺς λυπηθῇ, εἰς
 ἔξω παραρριπίλῃ. Eustath.

Ibid. — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic in-
 frà ver. 668, ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς. Vide
 suprà ad α', 58.

Ver. 650. — λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ ἡ ἰου-
 θέν " λέξο " ἐκ τῆς ἐλεγχμῶν, ἐλέλεξο,
 πλεθύν, καὶ τὸ ἐπένυτο, ἀφαιρέσει πωπικῆς ἢ
 αὐτῆς. Eustath. Immo verò, uti nota-
 vit Barnesius, ex Imperativo λέλεξο fit λέξο,
 eodem modo ac διξο ex διδῖξο, *Iliad.* τ', 101.
 Alii autem, notante itidem Barnesio, malè
 hīc legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξον γέρον
 φίλε. Vide & suprà ad β', 515.

Ver. 651. — οἳ τέ μοι αἰεὶ βυλὰς βυλεύου-
 σιν· — ἧ θέμις ἐστί.] Τὸ ἡ καθὰ θέμις
 ἐστί, ἢ τὸ αἰεὶ, τῆς Ἀχιλλεύς ἐστὶ σιωπῆς
 σῶν, εἰς αὐτὸς τε ὁ βυληφόρος αὐτὸς αὐτὸν ἀ-
 φραζομένην, ἢ εἰς θεμιτὸν ὅν ἔτι γνῆν',
 ὅτι τὸ πρῶτον ἡ ἡρώ. Eustath.

Ver. 655. — λύσιθ'.] Marcus Meibom

nus, notante Barnesio, hīc legit ῥέζον.

Ver. 656. — καλᾶλεξον.] Barnesius in uno
 MS scriptum reperit ἀγέλεον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλεψίζεμῳ
 Ἑκτορὶ δῖον.] Occurrit apud Julianum Imper-
 ratorem, *Orat.* 23.

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κλεψίζεμῳ Ἑκτορὶ
 δῖον.

Quem versum ex hoc loco corruptè citasse
 Julianum ostendit Barnesius; " Cum Au-
 " ctor, " inquit, " ipse ostendat, hūc esse
 " Achillis interrogatiunculæ partem. " At-
 qui ex Auctoris contextu liquet, versum
 hunc non ex Achillis interrogatione, sed ex
 Priami responso esse desumptum; adeoque
 non hīc, sed ex versu 664 infrà, à Juli-
 ano negligentè ac fortassis memoritèr cita-
 tum.

Ibid. — μέμονας.] Vide suprà ad ver.
 542; & ad v', 481, & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν εἴ μ' ἐθέλεις.] Vide suprà ad ver.
 406; & ad ε', 433.

Ver. 661. — ῥέζον.] Al. ῥέζας.

- Οἶθα γὰρ, ὡς κ' ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεσσι· μάλα γ' Τρῶες δεδίασιν.
 Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισι γοάοιμεν,
 665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 Τῇ γ' δωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσαι τοι κ' ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
 670 Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χροῖον, ὅσον ἄνωγας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅππ' ἑκαρπῶ χεῖρα γέροντι
 Ἑλλαβέ δεξιερῶν, μήπως δείδῃ ἐνὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Κήρυξ κ' Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·

“ Scis enim, ut intra urbem concludimur, longèque lignum

“ Devehendum ex monte: Admodum verò Trojani metuunt.

“ Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,

665 “ Decimâ autem sepeliremus, epulareturque populus.

“ Undecimâ autem tumulum super ipso faceremus;

“ Duodecimâ verò pugnabimus, siquidem necesse erit.

Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:

“ Erunt tibi & hæc, senex Priame, ut tu jubes:

670 “ Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.

Sic utique locutus, ad carpum manum senis

Prehendit dexteram, nè fortè timeret in animo.

Illi quidem in vestibulo domûs illic dormierunt

Præce & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:

Ver. 662. — τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεσσι.]

Bis senos pepigere dies: & pace seque-

strâ
 Per sylvas Teucris, mixtique impunè
 Latini,

Erravère jugis. Ferro sonat alta bi-

penni
 Fraxinus —. Æn. XI, 133.

Ibid. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ', 152.

Ver. 663. — μάλα γ'.] Al. μάλα γάρ.

Ibid. — δεδίασιν.] Sic infrâ ver. 670, ἄ-
 νωγας. Vide suprâ ad γ', 481; & 736.

Ver. 664. — ἐνὶ μεγάροισι.] Quâ ratione,
 vox ἐν, hic ultimam producat; item πυ-
 κινόν, ver. 744; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 665. — δαινυτό.] Ita ex Etymolog.
 Magn. edidit Barneſius, ut sit contractum
 ex δαινύω. Rectè, ut opinor; nam vox
 δαινύω, quod habent Vulgati, mediam pe-
 culatid corrigit:

————— τῷ δαίνω] εὐφραίνω.

Iliad. 6, 99.

————— μέγαδαινω] ἡμῖν.

χ', 498.

Porrò, uti hîc annotat Eustathius, opti-
 mè congruit δαινυτό sive δαινύω cum præce-
 dente θάπτοιμεν. Εἴη γ' ἀν' ἐταῦθα πὺ, δαίνω, [δαινυτό,] συκοπὴν ἵσως ἐκ τ' δαινύω· ἵνα
 ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύω τε
 λαός.

Ver. 667. — πολεμίζομεν.] Cod. Har-
 leian. πολεμίζομεν.

Ver. 670. — τόσον πόλεμον χροῖον.] Al.
 πόλεμον τόσον χροῖον.

Ibid. — ἵσσαν ἄνωγας.] Al. ὅς σὺ ἄνωγας
 Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν.] Cod. Harleian. Τῷ
 μὲν. Utrumque ferri possit. Vide suprâ ad
 α', 566.

Ibid. — ἄρ'.] Ut jufferat Achilles —
 ver. 650.

Ver. 674. Κήρυξ.] Vide suprâ ad ver.
 149.

- 675 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκῃ·
 Τῷ δ' ἄρ' Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρη·
 Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσαὶ
 Εὖδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 Ἄλλ' ἔχ' Ἑρμείῳ ἐρένιον ὕπνῳ ἱμαρπτεν,
 680 Ὀρμεινῶν ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκπέμψει, λαθὼν ἱερὸς πυλαωρὸς.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ὦ γέρον, ἔ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὐδαις
 Ἀνδράσιν ἐν δῆτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 685 Καὶ νῦν μὲν Φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 Σκοῖ δέ κεν ζωῇ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἶψ' Ἀγαμέμνων
 Γνοίη σ' Ἀτρείδης, γνῶσι δ' πάντες Ἀχαιοί.
 ὣς ἔφατ'· ἔδδισεν δ' ὁ γέρον, κῆρυκα δ' ἀνίστη·
 690 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνας τε·

675 At Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti:

Ei autem Briseïs accubuit genas-pulchra.

Alii quidem diique & mortales bellatores-equestres

Dormiebant totam per noctem molli domiti somno:

Sed non Mercurium utilitatum auctorem somnus cepit,

680 Versantem-animo, quomodo Priamum regem

E navium-cætu educeret, clàm sacris portarum-custodibus.

Stetit autem supra caput, & eum sermone allocutus est:

“ O senex, non utique tibi curæ-est malum; cùm ita adhuc dormis

“ Viros inter hostes, postquam te intactum-sivit Achilles:

685 “ Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaque dedisti:

“ Pro te aut in vivo vel ter tot dederint dona

“ Filii qui sunt relictî, si Agamemnon

“ Resciet de te Atrides, rescierintque omnes Achivi.

Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit:

690 Iis autem Mercurius junxit equos multasque:

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηὶς.] Cod. Harleian. Τῷ δ' Βρισηὶς. Al. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηὶς.

Ibid. — ἄρ'.] Ut solita erat —.

Ibid. — παρελέξατο.] Vide supra ad β',

515.

Ver. 617. — ἱπποκορυσαί.] Vide supra ad

φ', 205.

Ver. 678. Εὖδον παννύχιοι —. Ἄλλ'

ἔχ' Ἑρμείῳ.]

Nox erat, & placidum carpebant fessa

si. p. rem

Corpora: —

—— Somno positæ sub nocte silenti

Lenibant curas, & corda oblita labo-

rum;

At non infelix animi Phœnissa; neque unquam

Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem

Accipit —. Æn. IV, 522.

Ver. 679. — Ἑρμείῳ.] Cod. Harleian.

Ἑρμείῳ.

Ver. 680. Ὀρμεινῶν ἀνὰ θυμὸν.] Vide

suprà ad π', 647.

Ibid. — βασιλῆα.] Vide supra ad δ',

265.

Ver. 684. — εἶασεν.] Vide supra ad ε',

42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας.] Cod.

Harleian. Τοῖσι δ' Ἑρμείας.

Ver. 692.

Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε καὶ στρατὸν, ὃς τις ἔγνω.

- Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρύϊον πολυμοῖον
 Ξάνθου διηέϊον, ὃν ἀθάνατος τέκετ Ζεὺς,
 Ἑρμείας μὲν ἔπει' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 695 Ἡὸς δ' ἐκροκόπεπλον ἐκίδναίον πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Οἱ δ' εἰς αἶαν ἔλυν οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
 Ἴππους, ἡμίονοι δ' ἐκλυ φέρον· ὃς τις ἄλλος
 ἔγνω πρὸς ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἄρα Κασάνδρην, ἱέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέρλαμον εἰσαναβάσας, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 Ἑσαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀνυβόωντι.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι.
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειλα, γέγωνέ τε πᾶν καὶ αἶαν.
 Ὀφειθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἑκτορ' ἰόντες,
 705 Εἵποισι καὶ ζώονσι μάχης ἐκνοσήσαντι

Citò verò ipse egit per castra, neque ullus sensit.

Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchrè-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
 Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,

695 Aurora autem croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:

Hi verò ad urbem agebant lamentisque gemituque
 Equos, mulas verò cadaver ferebant: neque quis alius
 Sensit prius virorum aut elegantèr-cinctarum mulierum;
 Sed Cassandra, similis aurem Veneri,

700 Pergamo consensu, dilectum patrem conspexit

Stantem in sellâ, præconemque vocalem:
 Illam verò super mulabus vidit jacentem in lectis:

Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem:

“Videte, Troës, & Troades, Hectora progressi,

705 “Si quandò & vivo è pugna reverso

Ver. 692. Ἄλλ' ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad
 ξ', 433.

Ver. 693. — ἀθάνατος.] Vide suprâ ad
 ε', 398. Cæterùm totum hunc versum o-
 mittit Codex Harleianus.

Ver. 695. Ἡὸς δ' ἐκροκόπεπλον ἐκίδναίον πᾶσαν ἐπ' αἶαν.]

Et jam prima novo spargebat lumine
 terras

Tithoni croceum linquens Aurora cu-
 bile. Æt. IV, 584.

Vide suprâ ad ε', 477.

Ver. 699. — Κασάνδρην. Cod. Harleian.
 Κασάνδρην.

Ibid. — χρυσῇ.] Edidit Barnesius χρυσῇ.
 Quod eodem modo pronuntiandum. Vide
 suprâ ad ε', 272; & ad ι', 523.

Ver. 701. Ἑσαότ'.] Cod. Harleian. Ἑ-

σαότ'. Quæ si vera sit lectio, pronuntian-
 dum erit Ἑσαότ'.

Ibid. — ἀνυβόωντι.] Ἀνὲν αὐτῇ τῇ ἀνυβόωντι. Schol.

Ver. 702. — αἶαν.] Non hic supervacane-
 um est istud αἶαν· sententiam enim conne-
 cit cum eo quod præcessit ver. 697, —
 ἡμίονοι δ' ἐκλυ φέρον —.

Ibid. ἐφ' ἡμίονων.] Al. ἐφ' ἡμίονων.

Ver. 703. Κώκυσεν.] Vide suprâ ad ε',
 37.

Ibid. — γέγωνε.] Vide suprâ ad ξ',
 469.

Ver. 704. — Τρωάδες.] Al. Τρωάδες.
 Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 705. — μάχης ἐκνοσήσαντι.] Al. μά-
 χης ἐκνοσήσαντι.

Ver. 707.

- Χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλις τ' ἦν, παντὶ τε δήμῳ.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔδ' ἐτις αὐτὸς ἐν πόλει λίπε' αἰνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ αἰσχεῖον ἔπειο πένθῳ.
 Ἀλχὲ δ' ἑξίμβλιον πυλάων νεκρὸν αἶονι.
 710 Πρῶτον γ' ἀλαχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τυλλέθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχὸν αἰξάσαι,
 Ἀπλόμηναι κεφαλῆς· κλαίων δ' αἰμφίσαθ' ὁμιλῳ.
 Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδιώτα
 Ἐκτορε δακρυχέοντες ὀδύρουτο πρὸ πυλάων,
 715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μέλεινθα.
 Εἷξάτ' μοι, ἔρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀσπεδο κλαυθμοῖο, ἐπὶν ἀγάγοιμι δόμονδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐδύσαν, καὶ εἷξαν ἀπλῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαλον κλυτὰ δώματα, τ' μὲν ἔπειτα
 720 Τρηλοῖς ἐν λεχέεσσιν ἔθαν, πῶδ' αὖ δ' εἰσαν αἰοιδὲς,
 Θρῶν ἐξάρχες, οἷτε σονόεσαν αἰοιδῶν

“Gavisi estis: magnum enim gaudium urbiq̄ue erat, totiq̄ue populo.

Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir,

Neque mulier; omnes enim intolerandus invasit luctus:

Prope autem portas occurrerunt cadaver advenienti.

710 Primæ super hoc uxorq̄ue dilecta & veneranda mater

Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,

Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.

Et certè totum diem usque ad solis occasum

Hæciora lachrymas-fundentes lamentati-fuissent ante portas,

715 Si non è sella senex populum allocutus fuisset:

“Cedite mihi viâ, ut mulabus transeam: at deinde

“Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum.

Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, & cesserunt viâ rhedæ.

Illi verò postquam vexerant in inclytas ædes, cum quidem deinde

720 Tornatis in lectis posuerunt, juxtaq̄ue collocarunt cantores,

Qui nœnias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

Ver. 707. — αὐτὸς αὐτὸς ἐν πόλει λίπε' αἰνὴρ.]

Contra turba Phrygum veniens plangens jungit

Agmina ————— Ἄπ. XI, 145.

Ibid. — αὐτὸς αὐτὸς ἐν πόλει λίπε' αἰνὴρ.]

Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. Quæ lectio quâ ratione ferri possit, vide suprâ ad α, 51. *Eustathius* in Commentario legit, αὐτὸς αὐτὸς ἐν πόλει λίπε' αἰνὴρ. Vulgg. αὐτὸς αὐτὸς ἐν πόλει λίπε' αἰνὴρ.

Ver. 710. — τὸν γ' ἀλαχῶν.] Cod. *Harleian.* τὸν γ' ἀλαχῶν.

Ver. 711. Τυλλέθην ἐπ' ἄμαξαν.] Τὸ δ' ἐπ' ἄμαξαν. Ἰωνικῶς φέρεται τ' ἄμαξας διλοῖ. *Eustath.* Vide infrâ ad ver. 782. *Al.* Τυλλέθην ἐπ' ἄμαξαν.

Ver. 713. Καὶ τὸ καὶ δὴ πρὸς παντὶ τε δήμῳ ἐς ἥλιον καταδιώτα.] Vide suprâ ad ψ, 154.

Ver. 716. — αὐτὰρ ἔπειτα.] Vide suprâ ad α, 464; & ad ε, 101.

Ver. 717. Ἀσπεδο.] Vide suprâ ad ψ, 10; & ad γ, 141. Cæterum Codex *Harleianus* hîc legit Ἀσπεδο.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπει.] *Al.* Ἀλλ' ἐπει.

Ver. 721. Θρῶν.] Cod. *Harleian.* Θρῶν.

Ibid. — οἷτε σονόεσαν αἰοιδῶν.]

Τὸν δ' ἐπὶ σονόεσιν,

ἢ τίνα μεσσηνίαν, σονόεσιν ὅτι δὴ σονοῖ,
 ————— ἀνακαλέσθαι;

Euripid. Phœniss. ver. 1505.

Ibid. — ὅτι.] *Al.* αὐτὸς.

- Οἱ μὲν ἄρ' ἰθρυέον, ὅππ' ἔσενάχοντο γυναικες.
 Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λυγρὰ λυγρὰ ἤρχε γόοιο,
 Ἐκλωρ ἄνδροφόνεια κάρη μὲν χερσὶν ἔχουσα.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶν νεῖο ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 Λείπεις ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὅν τέκομην σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, ὅδε μιν αἶω.
 Ἦβλω ἱξεῶς· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε καὶ ἄκρης
 Πέρσεϊ· ἢ γὰρ ὀλωλας Ὀπίσκοπ' ὅσε μιν αὐτῶν
 730 Ῥύσσει, ἔχεις δ' αἰλόχης κεδναῖς, καὶ νήπια τέκνα.
 Αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχέσονται γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὲ ἐγὼ μὲν τῇσι· σύ δ' αὖ, τέκον, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐφσαι, ἔνθα κεν ἔρτα αἰεκέα ἐργάζοιο,
 Ἀεθλάων πρὸ ἀνακτοῦ ἀμειλίχης· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 Ῥίψῃ, χερσὶ ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον,
 Χωόμεν' ὥς τινι δῆπρ' ἀδελφεὸν ἐκλάνεν Ἐκλωρ,

Lugubre canebant, adgemitantque mulieres.

Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,

Hectoris homicidae caput inter manus tenens:

- 725 “ Mi vir, vitâ juvenis excidisti, méque viduam
 “ Deseris in ædibus; filius autem infans adedò,
 “ Quem genuimus túque egòque calamitosi, neque ipsum puto
 “ Ad pubertatem perventurum; priùs enim urbs hæc à culmine
 “ Evertetur: Certè enim periisti custos, qui illam ipsam
 730 “ Servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos:
 “ Quæ jam citò navibus avehantur cavis,
 “ Et sanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
 “ Comitaberis illuc, ubi certè indignis operibus exerceberis,
 “ Laborans pro domino immitti: vel aliquis Achivorum
 735 “ Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
 “ Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,

Ver. 722. — ἄρ.] Ut iis præscriptum est —

Ibid. — ἰθρυέον.] Enuntiabatur ac si scriptum esset ἰθρυέον, vel ἰθρυέον. Uti & notavit *Barnesius*. Vide suprà ad ε', 116; & σ', 493. Porro *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἰθρυέον.

Ver. 723. — λυγρὰ λυγρὰ.] Vide suprà ad ε', 572; & ad δ', 92.

Ver. 724. Ἐκλωρ ἄνδροφόνεια κάρη μὲν χερσὶν ἔχουσα.]

— ambas

Ad cælum tendit palmas, & corpore innaret.

Æn. X, 844.

Ibid. — ἀνδροφόνεια.] Vide suprà ad π',

77.

Ver. 728. — πόλις ἦδε καὶ ἄκρης Πέρσεϊ.]

— ruit alto à culmine Troja.

Æn. II, 290.

Ver. 729. — ὀλωλας.] Vide suprà ad ε', 481, & 736; & ad δ', 37.

Ver. 731. — νηυσὶν ὀχέσονται.] Cod. Harleian. νηὺς ὀχέσονται.

Ver. 732. Καὶ δὲ ἐγὼ.] Al. Καὶ ἐγὼ.

Ver. 734. Ἀεθλάων.] Pronuntiabatur Ἀθλάων. Quomodo & in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψῃ, χερσὶ ἐλὼν, ἀπὸ πύργου.] Ἐνίσυθεν κρηθίνες οἱ μὲν Ὀμήρου ποιηταί, ῥιπτόμενοι καὶ τῷ τείχεσσι καὶ ἑλάνθοντες εἰσάγουσι Ἁστυνόμῃ. Schol.

Ver. 736. Χωόμεν' ὥς τινι.] Pronuntiabatur Χωόμεν', vel Χωόμεν'. Al. Χωόμεν'. ὥς δὲ σι. Quod quâ ratione fecerit possit, vide suprà ad δ', 51.

Ver. 737.

- Ἡ πατήρ, ἥ ἐκ γόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορῳ ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον δαυείον ἔδασ.
 Οὐ γὰρ μείλιχῳ ἔσκε πατὴρ τιὸς ἐν δαί λυγρῇ·
 740 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύροντ' αἵ δ' αἴνυ.
 Ἀρητὸν δ' τοκεῦσι γόνος ἐκ πένθῳ ἔθηκας,
 Ἐκτορ, ἱμοὶ δ' μάλιστ' ἀλγέα λυγρὰ.
 Οὐ γάρ μοι θνήσκων ληχέαν ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκνὸν ἔπῳ, ὅτε κεν αἰὼι·
 745 Μεινήμενι νύκτας τε καὶ ἡμέαια δακρυχέεσσιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίενσ' ἔκπ' ἧ γενάχοντο γυναικες.
 Τῇσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη αἰδινῶ ἐξήρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἱμῶν θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλῳ ἦοθα θεοῖσιν,
 750 Οἱ δ' ἄρα σὺ κήδοντο καὶ ἐν θανάτῳ περ αἴσῃ·
 Ἄλλες μὲν γὰρ παῖδας ἐμὲς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 Πέρηναι, ὅλιν' ἔλασκε, πέρηναι αἰὼς αἰτρυγέτοιο,

“ Aut patrem, vel & filium : Perquam enim multi Achivorum

“ Hectoris manibus mordicis prehenderunt immensum solum.

“ Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi :

740 “ Ideò & illum cives quidem lugent per urbem.

“ Infandum autem parentibus luctum & moerorem attulisti,

“ Hector, mihi verò præcipuè relictis sunt dolores graves.

“ Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti :

“ Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò

745 “ Recordarer noctesque & dies lacrymas fundens.

Sic dixit flens : adgemebant autem mulieres.

Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum :

“ Hector, meo animo omnium longè charissime filiorum,

“ Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis.

750 “ Illi enim tuî curam gesserunt etiam in ipso mortis fato :

“ Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles

“ Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,

Ver. 737. — ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορῳ ἐν παλάμῃσιν.]

—— cæcis Volsorum millibus ante
 Ducentem in Latium Teucros, occidisse
 juvabit. *Æn.* XI, 167.

Ver. 738. — ὁδᾶξ ἔλον δαυείον ἔδασ.] Vide
 supra ad β', 418.

Ver. 739. — μείλιχῳ ἔσκε.] Vide supra
 ad ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρήτην.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων.]

—— nec te sub tanta pericula mis-
 sum

Affari extremum miserie data copia
 matri? *Æn.* IX, 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκνὸν ἔπῳ.]
 Pulchra super hæc re *Plutarchi* observatio ;

Οἱ δ' πολλοὶ πάντα παλαμῃσιν, ἢ πᾶσι
 τὰ παρὰ τὰς ἱστίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ
 ἑκτοῦς τύχης καὶ δαυείων γένεσιν παράγουσι.
 Διὸ καὶ ἐκπ' αὐτῶν ὀδύροντ', εἰσάγοντες, ἢ θάνατον
 ἀτυχίαν αἰτιάμενοι. — Ἐὰν ἄφρονες· [τὰς ἡσ-
 τίδας,] μὴδὲν προσκοπὴν ἀπὸ μὴδὲν· κλαί-
 οντες λέγουσιν· “ Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκνὸν ἔ-
 πῳ, ὅτε κεν αἰὼι Μεινήμενι.” Ἐὰν
 προσκομιδῆσαι τι, αὐτ' αἰὼι πρὸς χάριν ἔχοντι
 ὁδῶν ὑπερκαύματα τ' ἄλλα. Ἐὰν ταχέως
 &c. *Plutarch.* de Consolat. ad Apoll.

Ibid. — αἶπες.] *Al.* αἶπας.

Ver. 750. — ἄρα.] *U*s par erat —

Ver. 752. Πέρηναι.] *V*endere solitas —
 Vide supra ad ver. 67.

Ibid. — ὅλιν'.] *Al.* ὅλιν'.

Ibid. — αἰτρυγέτοιο.] Vide supra ad β', 27.

Ver. 755.

- Ἔς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἐξέλειο ψυχὴν ταναήκει χαλαῶ,
 755 Πολλὰ ῥυσάζισκεν ἔξ περὶ (ἤμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλη, τ' ἐπεφνες· ἀνέστησεν δὲ μιν ἔδ' ὤς.
 Νυνὶ δέ μοι ἐρσηίς καὶ πρόσφαιτος ἐν μεγάροισι
 Κεῖσαι, τῷ ἵκελτος, ὅν' ἄρ' ἔνυρόπῃς Ἀπόλλων
 Οἷς αἶανόις βελέεσιν ἐποιοχόμῃς κατέπεφνεν.
 760 Ὡς ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἀλίαςον ὄρει.
 Τῇσι δ' ἐπηθ' Ἑλένη τελέατη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἰμῶ θυμῷ δαέραν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ὃς μ' αἶσατε Τροίηνδ'· ὡς περὶν ὄφειλλον ὀλέσθαι.
 765 Ἦδη γὰρ νυνὶ μοι πῶδε εἰκοστὸν ἔττος ἐστὶν,
 Ἐξ ἧ καίθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πατρός·
 Ἀλλ' ἔγωγε σέθεν ἀκχεύω κακὸν ἔπτος, ἔδ' αἰσύνφηλον·
 Ἀλλ' εἴ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

“ In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam :

“ Tibi verò postquam eripuit animam longæ-acie-munito pectore,

755 “ Sæpè raptavit sui circa sepulchrum socii,

“ Patrocli, quem interfecerat : excitavit tamen illum nè sic quidem.

“ Nunc autem mihi roscidus & recens in sedibus

“ Jaces, illi similis quem argenteo-arca-insignis Apollo

“ Suis mitibus telis superveniens interfecit.

760 Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.

Illis verò deinde Helena tertia exorsa est luctum :

“ Hector, meo animo levissimè longè charissime omnium,

“ Namque mihi maritus est Alexander divinâ-formâ-præditus,

“ Qui me duxit ad Trojam ; utinam antea periissem.

“ Qui me duxit ad Trojam : utinam antea periissem.

765 “ Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,

“ Ex quo huc veni, & à meâ decessi patriâ ;

“ Nunquam tamen à te audiui malum dictum, neque ignominiosum :

“ Verùm si quis me etiam alius in sedibus increparet

Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζισκεν.] Quâ ratione, Πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæsuras, producat ; item ἵκελτος, ver. 758 ; & περὶν, ver. 764 ; & εἰκοστὸν, ver. 765 ; & καὶν, ver. 767 ; & ὅν, ver. 768 ; vide suprâ ad δ, 51. Cæterum edidit Barnesius, Πολλὰ σε ῥυσάζισκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς αἶανόις βελέεσιν ἐποιοχόμῃς κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὅτι σιωπεῖ αἶφνης ἢ ὀξεί θανάτῳ τελευτᾷσαι — ἀνάδυναι γὰρ αἰ ὀξείας θανάτου. Schol. Vide suprâ ad ver. 605, 606 ; & ad τ, 59.

Ibid. — κατέπεφνεν.] Al. κατεπίφην.

Ver. 760. — ἔρσηις.] Al. ἔρση.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἐπηθ' ἱκηθ',] Cod. Harleian. Τῇσι δ' αὐθ'.

Ver. 763. — Ἀλέξανδρος θεοειδής.] Vide suprâ ad ζ, 290.

Ver. 764. Ὃς μ' αἶσατε Τροίηνδ'.] Cod. Harleian. Ὃς μ' ἀγαγ' ἐς Τροίηνδ'. Unde legendum fortasse Ὃς μ' ἀγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid. — ὡς περὶν ὄφειλλον ὀλέσθαι.] Al. ὡς περὶν ὄφειλλ' ὀπλιέσθαι.

Ver. 765. — πῶδε εἰκοστὸν.] Al. πῶθ' ἐκοστὸν.

Ibid. — εἰκοστὸν ἔττος ὅν, Ἐξ ἧ καίθεν ἔβην.] Διηκασία γὰρ ἀπορίσθαι ὅτι ἔρσηις ἢ ἔρση. Διηκασία ἢ ἄλλῃ ἐπερθεῖται ἢ ἱκελτος.

Ver. 766. — ἀπελήλυθα.] Vide suprâ ad φ, 81 ; & ad δ, 37.

Ver. 768. — ἐνίπτοι.] Al. αἰσύνφηλον, & ὀφειλῶν.

- Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰναλίρων εὐπέπλων,
 770 Ἥ ἐκυρὴ, (ἐκυρὸς ᾗ, παλὴρ ὥς, ἥπιον αἰεῖ,)
 Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παρὰ φάμλῳ κατέρυκας,
 Σῇ τ' ἀγανοφροσυνῇ, καὶ σοῖς ἄλανοις ἐπέεσσι.
 Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχτυμνή κῆρ.
 Οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλῳ ἐν Τροίῃ εὐρείῃ
 775 Ἥπιον, ἔδ' ἐφίλον· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 Ὡς ἔφατ' κλαίον· ὅππῃ δ' ἔσενε δῆμον ἀπείρων.
 Λαοῖσιν ᾗ γέρον Πρίαμον μὲ μῦθον ἔειπεν·
 Ἀξείε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 Σείσῃ· Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαιναίων ἀπὸ νηῶν,
 Μὴ πρὶν πημαντέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὥς ἀμάξῃσιν βόας ἡμίνους τῷ
 Ζεύῃσσαν· αἶψα δ' ἐπειλα πρὸ ἄστεος ἡερέθοντο.
 Ἐννῆμαρ μὲν τοῖ γε ἀγίνεον ἄσπελον ὕλῳ·

- “ Levirum, vel glorum, vel fratrum elegantibus-populis-indutatum,
 770 “ Vel socrus, (socer enim, pater tanquam, mitis semper;) Æs. XI, 113.
 “ Tu contra illum verbis admonens cohibebas,
 “ Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
 “ Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolens corde;
 “ Non enim quisquam mihi jam alius in Trojâ latâ
 775 “ Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur.
 Sic dixit flens: adgenuit autem plebs immensa.
 Apud populum verò senex Priamus verba dixit:
 “ Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
 “ Timeatis Argivorum densas infidias; nam Achilles
 780 “ Dimittens me sic pollicitus est nigris à navibus,
 “ Non priùs se infestaturum, quàm duodecima venisset aurora.
 Sic dixit: Illi verò sub rhedis boves mulosque
 Junxerunt: statimque deindè ante urbem congregati sunt.
 Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam:

Ver. 769. Δαέρων.] Pronuntiabatur, Δαέρων. Quod enim hic ait *Barnesius*, “ *Απαρξίς* in *Primâ* sede; ” id verò ferri nullo modo potest. Vide suprâ ad ver.

734.

Ver. 770. — αἰεῖ.] *Al.* αἰέν. *Al.* ἰέν.

Ver. 773. — ἀχτυμνή.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 775. — πεφρίκασιν.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν ᾗ γέρον.] *Cod. Harleianus.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρον.

Ver. 778. Ἀξείε.] *Al.* Ἀξείε. Atque ita legit *Codex Harleianus.*

Ver. 782. — οἱ δ' ὥς ἀμάξῃσιν.]

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos. Æs. XI, 113.

Ibid. — ὥς ἀμάξῃσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quocum facit & *Codex Harleianus*. *Vulg.* ὥς ἀμάξῃσιν. Τὸ ᾗ, ἅμαξα, οἱ μὲν πάλαι φησὶ. Καὶ φησὶ ἔσυναλοι καὶ τὸ το δηλοῦσι· εἶναι, “ Τολύβω ἐπ' ἅμαξαν. ” *Θεοφ. Eusebius* ad ε', 487. Vide suprâ ad ver. 711; item ad μ', 448; & ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύῃσσαν.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 784. — τὸ γε ἀγίνεον.] *Al.* πρὶν ἀγίνεον.

Ibid. — ὕλῳ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 786.

- 785 Ἀλλ' ὅτε δὴ δέκατῃ ἐφάνη Φαεισίμβροτος ἡώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασυὴν Ἑκτορα δακρυχέοντες·
 Ἐν ᾗ πυρὴν ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἦμος δ' ἡελυγμένα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
 Τῇμ' ἄρ' ἀμφὶ πυρὶν κλυτὰ Ἑκτορὸς ἔχρειο λαός.
 790 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὑπερβαν, ὁμηγερέες τ' ἐχθρόνιο,
 Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν θέσαν αἰθοπι οἶνον
 Πᾶσαν, ἐπόσσον ἐπέχε πυρὸς μὲν· αὐτὰρ ἐπεισὶ
 Ὅσ' ἑα λάκκῳ λείοντο κασίγνητοι, ἑταροὶ τε,
 Μυρόμενοι, θαλερὸν δ' καλεῖβιτο δάκρυ παρειῶν.
 795 Καὶ τὰ γὰρ χρυσεῖαν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῳ κάππεον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσσι καλεσόμεσαν μεγάλοισι.
 Ῥίμφα δ' σῆμ' ἔχεαν, πρὶν δ' ἵκοιτο εἴατο πάντη,
 800 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

- 785 At cum jam decima apparuit lucem-mortalibus-asserens aurora,
 Tum vero extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
 In pyram autem summam cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.
 790 Sed postquam congregati sunt, frequentésque fuerunt,
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 Totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde
 Ossa alba legerunt fratres, sodalesque,
 Lugentes, ubereque defundebantur lachrymarum per genas.
 795 Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,
 Purpureis peplis oblecta mollibus:
 Mox autem in cavam fossam posuerunt; & supernè
 Densis lapidibus straverunt magnis.
 Citò verò tumultum aggrefferunt, circumque speculatores sedebant quaquaversis,
 800 Ne prius ingruerent benè-ocreati Achivi.

Ver. 786. — αἶψ'.] Ut dixerat Priamus —
 ver. 665.

Ver. 787. Ἐν ᾗ πυρὴν ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέ-
 σαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Constituere pyras: huc corpora quisque
 suorum

More tulere patrum; subjectisque igni-
 bus atris

Conditur in tenebras altum caligine ca-
 lum. Æn. XI, 185.

Vide & suprâ ad ψ', 165.

Ver. 788. — ῥοδοδάκτυλος ἡώς.] Vide su-
 præ ad α', 477.

Ver. 790. — ἐπεισὶ.] Postquam, ut di-
 ximus est — ver. 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν θέ-
 σαν.]

Vide suprâ ad ψ', 250.

Ibid. — αἰθοπι οἶνον.] Vide suprâ ad ψ',
 237.

Ver. 792. — αὐτὰρ ἐπεισὶ Ὅσ' ἑα λάκκῳ
 λείοντο.]

Ossaque lecta cado texit Chorinæus a-
 beno. Æn. VI, 228.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαν-
 τες.]

Purpureasque super vestes, velamina
 nota,

Conjiciunt — Ibid. 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' αἶψ'.] Statimque dein-
 corp —

Ver. 799. — εἴατο.] Vide suprâ ad ϑ',
 352; ad ϑ', 596; & ad δ', 492.

Χθ' ἀνίης ᾗ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὖ συναφειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 Δώμασιν ἐν Πηλεΐμοιο διοτρεφέῃ βασιλῇ.
 Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορὸς ἱπποδάμοιο.

Aggesto autem tumulo, redierunt, & deinde
 Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,
 Aedibus in Priami Jovis-alumni regis.
 Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equum-domitoris.

Ver. 802. Εὖ συναφειράμενοι.] Cod. Ver. 803. — βασιλῇ.] Vide suprā ad
 Horatiana. Εὖ τ' ἀναφειράμενοι. Al. Εὖ δε- δ, 265.
 γειράμενοι. Ver. 804. — ἱπποδάμοιο.] Vide suprā ad
 Ibid. — συναγείρεται.] Vide suprā ad β', 23.
 ψ', 685; & ad γ', 141.

I N D E X

RERUM ET VERBORUM

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

- A** Ασάμ'υι, ι', 116.
 Ἀσίην, γ', 5
 Ἀγιδὴν, ι', 249
 Ἀγιδίην, δ', 128.
 Ἀγιδίην, π', 160
 Ἀγκας, ι', 371. ξ', 346
 Ἀγκυλοπέξυς, β', 348
 Ἀγυτοσι, μ', 148
 Ἀσοράασι, β', 337.
 Ἀδοίητα, χ', 363
Ælianus citatus; δ', 101. ή, 433
 Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθάνατῶ, ἀκάματῶ, Περιμίδης, Ὡς; α', 398
 Αἰγύχαιο Διὶ, α', 202.
 Αἰδῆλον, λ', 155
 Αἰτ' ἄλας, ϑ', 220
 Αἰσπα οἶνον, α', 462.
 Αἰκῶς, χ', 336
 Αἰο-οθώρξ, δ', 489
 Αἰόλον, ή, 222. μ', 167
 Αἶον, δ, 252
 Ἀκάκηα, π', 185
 Ἀκαλαρρείταο, ή, 422
 Ἀκεσικόμεης, υ, 379
 Ἀναποφανίωτα, ι, 824
 Ἀπίδαατῶ, De istiusmodi versibus, ι', 2
Achillem, non qualis esse debuerit, sed qualecum famâ accepisset, depingit Homerus; α, 2. β, 973, 768. ι, 413. π', 97. υ, 467
Achilles nusquam ab Homero non inseritur; β', 673, 768. δ. 512. ι, 788. ζ', 99, 414. ή, 113, 228. γ', 324
 Ἀπλῆς αὐτὰς, ή, 100
 Ἀπὸλίουατῶ, δ, 498. γ', 559
 Ἀποτάσας, ζ', 504
 Ἀπερίον, η, 337
Acta Leips. citata; δ, 202. ζ', 488. ϑ', 478
 Ἀλα δῖαν, α, 141.
 Ἀλαλομυθίς, δ, 8
 Ἀλείφατο, ξ', 171
Alexis apud *Atbenæum* citatus, α, 470
 Ἀλκί, ι, 299
 Ἀλόγῃς, ι, 487
 Ἀλοφῶ, κ', 258
 Ἀμαξαν, α, 711, 782
 Ἀμαρτοπίς, γ, 824
 Ἀμείατῶ, De prosodiâ vocum ἀμῶσσι, ἀμῶ-
 τῇς, βρίνω, ἀμῶτῶ, Ὡς; ζ', 434
 Ἀμῶμοῖσι, δ', 441
 Ἀμύχαντῶ, κ', 167
 Ἀμιτοχίττας, π', 419
 Ἀμμι, α, 59. ή, 378
 Ἀμοῖοι, γ, 793
 Ἀμύμονας, α, 423. β', 673. δ, 88. ζ', 155
 Ἀμφί Πρῆαμον, γ', 146
 Ἀμφιγέτης, De Temporum ratione; α, 37. ζ', 355
 Ἀμφιλύκη νύξ, ή, 433.
 Ἀνᾶ, α, 15
 Ἀνάδινον, γ, 366
 Ἀναίτιον αἰτιάασι, γ, 775
 Ἀνακόλυσον, De huiusmodi Syntaxi; β', 353, 681. γ', 211. δ, 433. ζ', 510. κ', 224, 437. λ', 832. ξ', 141. ι, 630
 Ἀνδρεφόνῃ, β', 651
 Ἀνδρόητα, π', 857
 Ἀνδροβόιοι, 242
 Ἀνεκυμαλίαζον, π', 379
 Ἀνέμμεν, π', 363
 Ἀνελορεφίς ἰσχυτῶ, λ', 256]
 Ἀνέπαλλο, θ', 87
 K k

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- Ἀνέψυχον*, De vi Temporis imperfecti, γ', 8.
Ἀνέσσει, π', 221
Ἀνέωθεν, λ', 266
Ἀνθεμίδιου, δ', 488
Antibologia citata, ξ', 410
Ἀνί, δ', 24
Ἀνοθένη ἄνεσθ', β', 291
Ἀνόντοι, α', 348
Ἀντίστας, De Profodiâ Verborum in *ἀν* & *ἀζω*, α', 67. γ', 231
Ἀντίθεον, δ', 88
Ἀντιστροφία, ξ', 471
Antiprosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. θ', 377. κ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107.
Ἀνών, δ', 180
Ἀνώνη, α', 313. θ', 322
Ἀνώνη, ξ', 168
Ἀξύλα, λ', 155
Ἀλλίσταστα, ζ', 270, 287
Ἀπελίστατο, β', 35
Ἀπεμνήσαντο, α', 428
Ἀπενίζοντο, κ', 572
Ἀπένταμνι, De vi Temporis imperfecti, θ', 87
Ἀπέντισαν, δ', 161
Ἀπείραπτι, μ', 329
Ἀποσπών, De hujus vocis Profodiâ inusitata, τ', 35
Ἀποέρει, φ', 283.
Ἀπομύριτας, β', 772
Ἀποκαπλιάνεισιν pro *ἀποπλιάνεισιν* restitutum, ξ', 101
Apophoresis, De istiusmodi constructione; α', 135, 340, 580. κ', 111. δ', 502, 571, α', 74
Ἀποσείων pro *ἀποτίων* restitutum, γ', 745
Ἀποτίση, ι', 508.
Ἀποφθίμενον, γ', 322.
Ἀρε, De vi hujus particulæ; α', 308. ι', 748. ζ', 323, 418. η', 211. θ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἀρε δὲ, θ', 177
Ἀργέσας Νότοι, λ', 305
Ἀρε, Ἀρε, ι', 31
Ἀρεν, ι', 562
Ἀρεως, ξ', 485
Ἀρενῆρα, α', 11
Ἀρεθ, π', 211
Ἀρίμοις, β', 783
Aristarchus reprehensus, θ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus δ', 282. κ', 422. τ', 221. υ', 59.
Ἀρεσὸν Prandium, De hujus vocis profodiâ, α', 124
Aristoteles citatus, α', 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β', 391, 558, 671. δ', 126. ι', 800. ζ', 201. η', 237. θ', 21, 83, 248. ι', 63, 385, 443, 495, 589. κ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 798. ξ', 291. δ', 317. ε', 264. σ', 109. ψ', 108. α', 54, 258
Aristophanes citatus, α', 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. ε', 778. ζ', 146, 376. ι', 70, 378. κ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. α', 124
Ἀρειον, δ', 502
Ἀρετα, ζ', 142.
Ἀρῆτα ἡδὴ, ι', 326
Ἀρχ, γ', 100
Ἀσία, β', 461
Ἀσέλο, τ', 95
Ἀσωνίων, De numeri Dualis usu; α', 566. ι', 778. ι', 182
Ἀσέτα, δ', 75
Asyndeton, De istiusmodi constructione, α', 105. γ', 23. δ', 89, 327. ε', 276, 840. ζ', 392, 517. η', 23. λ', 196. μ', 365. ν', 239
Ἀτάλαντος, β', 627
Atbenæus citatus, α', 5, 342, 468, 470, 471. δ', 4, 262. ε', 292. η', 86. θ', 231. ι', 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. π', 642. ς', 577. σ', 569, 604. φ', 353. ψ', 2, 270. α', 69, 476, 644
Ἀτί, γ', 414. ξ', 484
Ἀτρυάτω, α', 316
Ἀτρυάτω, β', 157
Ἀτῆ, ι', 603
Ἀντά, α', 464
Ἀντα, η', 448
Ἀντόματ, β', 418
Ἀντις, α', 4
Ἀφθόν, ι', 113
Ἀφί ἰδὲ, γ', 444
Ἀφρητῶ, ι', 63
Ἀφρονι, δ', 104
Ἀφύξεν, α', 140
Ἀχρεῖον ἰδὲν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἀχρε, π', 324
Ἀστω, γ', 716

B

- Barnesius* reprehensus, α', 66, 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. ε', 439, 487. ζ', 488, 514. η', 148, 165. θ', 21, 131, 268. ι', 184, 443, 547, 603, 649. κ', 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. λ', 35, 51, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. δ', 24, 66, 164, 343, 478, 540. π', 185, 199, 526, 706. ς', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. υ', 357. χ', 447. ψ', 641. α', 74, 98, 657
Βάσιν ἰδὲ, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βερίαν, De Temporum ratione, α', 221
Βερίαν, δ', 492.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Βεζληαφί, ν', 212
 Βέλα εχειπάλεις, Quâ ratione syllabæ breves
 in fine vocabulorum nonnunquam produ-
 cantur; α', 51
 Bentleius (Richardus) Homerum emendat,
 ξ', 101. σ', 524. φ', 11
 ————— Horatium emendat, ζ', 146. υ',
 347
 ————— Virgilium emendat, ι', 769. ζ',
 299
 ————— Notæ ejus ad Horatium citatæ, γ',
 151. ι', 769
 Βία Ηρακλείου, β', 658
 Βοιωτάς, β', 408.
 Βούωντες, β', 97
 Βαπλήγυι, ζ', 135
 Βούπικ, α', 551
 Βριαζιον ————— Αἰγαίον, α', 403. ζ', 402

Γ.

Γαμζα, ν', 464
 Γαμίον, ι', 394
 Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præ-
 cessit, sed ad id quod elegantius reticetur;
 α', 123, 152. β', 803. ι', 22. ζ', 447.
 η', 132, 242, 328. θ', 366, 454. κ';
 61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ο', 201.
 φ', 13. ψ', 890. ω', 224
 Γάρ τε, α', 63. ι', 410
 Gatakerus citatus, ι', 769. ε', 83. υ', 65
 Γέ, De hujus particulæ vi; δ', 21. ι', 287;
 303, 603. θ', 458. ι', 315
 Γεγύθι, λ', 682. ν', 494
 Γέγονεν, ξ', 469
 Gellius citatus, α', 462. β', 8, 212, 269,
 537, 547. γ', 8, 213. η', 279. λ', 163;
 727. μ', 237. ο', 158. π', 583. υ', 336.
 χ', 151. ω', 548
 Γένεσις αχ, De vocalium non elisarum hi-
 atu, δ', 456
 Γένιο, θ', 43
 Γεφύρας, δ', 371. θ', 378
 Γηθισσι, θ', 377
 Γελασκαν, ι', 433
 Γλαυκῶπις Ἀθλιώη, α', 206
 Γλιώτα, α', 192
 Γνύξ ἐριπύσα, ι', 357
 Γόνυ κάμψεν, η', 118. τ', 72
 Γοργὼ βλοσυρῶπι; ἐσιφάνωλο, λ', 36
 Grammatici reprehensi, α', 37, 140. ι', 371;
 487, 778. ξ', 178, 346
 Grælius reprehensus, δ', 434

Δ.

Δαιδύι, β', 190
 Δαίνυ, ι', 70
 Δαινύτο, α', 665
 Δαιπς ἐίσας, α', 468
 Δαίφρον, λ', 138
 Dacier (Dna) citata, β', 848. γ', 180. φ',

reprehensa, β', 291, 461. ν', 775
 Δαμείτι, η', 72
 Δέ, De hujus particulæ vi; α', 57, 340. γ',
 200. ζ', 160. η', 148. κ', 490. λ', 713
 μ', 145.
 Δέδρε, ν', 736
 Δεδρε, β', 93
 Δεδμήαλο, γ', 183
 Δεδιχαί, δ', 4
 Δείδια, ν', 481
 Δείδοικα, ε', 261
 Δείης, φ', 111
 Δέμας πυρρός, ν', 673
 Demetrius Phalerens citatus, β', 158, 210;
 671. γ', 211. δ', 126, 455. ι', 287. μ',
 208. ν', 339. ξ', 433. π', 358. φ', 388.
 ψ', 116, 154
 Δενδύλλον, ι', 180
 Δη, De hujus particulæ vi; α', 6, 514. β',
 158. ζ', 306, 476. η', 155. ι', 202,
 328, 708, κ', 27, 204, 447, 509. λ',
 55. μ', 310. ξ', 433. ο', 201
 Δημό, β', 547
 Demosthenes citatus, β', 558
 Δείκον, antepenultimam producit, α', 265
 Διακρινέσθιν, β', 475
 Dialectus, Homerus dialecto Ionico-Poëtico
 tantum usus est, β', 43
 Διαπέρσαι, δ', 53
 Δίδη, λ', 105
 Διδέναι, α', 425
 Δίδω, σ', 162
 Διέφορας, ο', 128
 Digamma Æolicum, α', 55. γ', 151. π',
 172
 Διππεί, π', 174
 Διασπώλαι, α', 238
 Diodorus Siculus citatus, α', 202, 423
 Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ι', 363
 Dion. Chrysostemus citatus, α', 403. β', 205;
 872. δ', 455. ι', 189
 Dionysius Halicarnassensis citatus, α', 43,
 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503.
 β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377;
 496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303.
 401, 452, 455. ζ', 466. η', 216. ι', 1,
 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207,
 433. ν', 392. ξ', 347. ο', 201, 348. π',
 333, 361. ε', 264. θ', 225, 541, 597.
 τ', 217, 287. υ', 307, 476. φ', 195;
 240. χ', 221. ψ', 710. ω', 486
 ————— reprehensus, κ', 560. τ', 247
 Δι, γ', 352. ζ', 160
 Διὸς ἀγγελία, α', 334
 Δίπν, De verborum, sonò rem ipsam depin-
 gente; δ', 455. κ', 375
 Δερικλητός, ι', 55, 578. κ', 230. λ', 333.
 ψ', 355
 Duportus in Theophrastum citatus, χ', 159
 Δυσσεύς, σ', 54

6

laudata, ι', 451

Κ. Κ. Κ.

Ε. Ε. Ε.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

E.

Ε ᾱ, ἰ, 256
Εα, ὀ, 472
Εανῦ, γ', 385. ξ', 178
Εᾱσαι, De hujus vocis prosodiā, δ', 42
Εσαν, γ', 113
Ες ἰσκήνη, λ', 296
Εςρισαν, μ', 359
Εσχί ὀρεξάσθω, δ', 307
Εσχει χαλκείω, γ', 380
Εύσαλο, β', 578
Εδνωται, γ', 382
Εισαρομένη, γ', 389
Εῖ, α', 393
Εἰ δ' ᾱγε, α', 302, 524. ζ', 376. θ', 18.
 ἰ, 167
Εἰ μὴ — εἰ ῥ, α', 135, 137
Εἰ μὴ δὲ, ἰ, 434
Εἰσ', κ', 299
Εἰα, β', 137
Εἰκελ, γ', 53
Εἰνοσίφυλλον, β', 632
Εἰξας ὀ θυμῷ, ἰ, 594
Εἰπα' ἰλω γε, γ', 180
Εἴποισι δ' αὐτε, α', 340
Εἰρύα, λ', 303
Εἰρυμῆαι, γ', 682
Εἰς οἰανὸς ᾱρις, μ', 243
Εἰσκομῆ, γ', 446
Εἰσκή, δ', 329. ἰ, 587
Επαρτωιάλο, λ', 215
Εκαλῆκαλίταο, α', 75
Εκατὸν πολέον πρυλῆαν ᾱραξῖαν, ἰ, 744
Εκόμασι, β', 183
Εκορίανλο, λ', 561
Εκτέρσαντ', De numeri dualis usu, β', 288
Εκρινν, De prosodiā vocum κρινν, κρῖσις,
 φαίνω, φᾶσις, θ', α', 309
Εκλο, α', 242
Εκαίκις, τ', 284
Εκον, γ', 66
Εκον αἰκοντί γε θυμῷ, δ', 43
Ελεῖν, ἰ, 118
Helena dedecus suum semper profitetur; γ',
 173, 242, 404. ζ', 344
Ελλάσλο, ζ', 45
Ελάρις, α', 4
Εμβασαῖτα, ἰ, 199
Εμῶν, α', 247
Εμπας, ξ', 174
Εν κοίρσι πρῶτον, γ', 508
Επallage, α', 37, 566. ἰ, 487
Ενδια, λ', 725
Ενέπρηθεν, ἰ, 585
Εππῖσι citatus, ἰ, 381. λ', 425
Ερίστα, ἰ, 728
Ερίων, ἰ, 720
Ερίωνον, ἰ, 203
Εξ ἰ δὲ, α', 6
Εξάπλε, ἰ, 142
Εξαπλόως, σ', 290
Εξείπασα, γ', 207

Ἐξήραν, γ', 194
 Ἐξω', ξ', 179
 Ἐκκα, δ, 90
 Ἐολπα, υ, 186
 Ἐπενύοθι, β', 219
 Ἐπέτασι, φ', 40
 Ἐπὶ λυθι, θ', 488
 Ἐπὶ ἡδύ, ι, 228
 Ἐπὶ γένεσιν, ζ', 92
 Ἐπιείση, η, 343
Epirrammata quaedam Homero vulgò ad-
 scripta ipsius non esse; β', 43
 Ἐπιεζομίαν, α, 649
 Ἐπιμάτρυς, ι, 76
 Ἐπιφραταία, β', 282
 Ἐπονί, δ, 202
 Ἐπώχατο, μ', 340
 Ἐρ' αθεν, λ', 437
 Ἐρίτα: Ὀπιδὸς, α, 142
 Ἐρῶμα φ' α, ι, 140
 Ἐρπεν, ζ', 433
 Ἐρίσσει, γ', 223
Hermogenes citatus, ι, 589. λ', 269. γ',
 339, 761. δ, 1, 11. π', 570
 Ἐρυνάμυ, μ', 190
 Ἐρίωα, ι, 344
 Ἐρύαης, ι, 110
 Ἐρυ, γ', 555
 Ἐρχα, π', 481
 Ἐρῶ, π', 302
 Ἐρεμώατο, ε, 564
 Ἐρπεν, γ', 300
 Ἐωδ' α, ι, 272
 Ἐσαν, α, 535
 Ἐσασιν, μ', 55
 Ἐσιφάνω, δ, 153
 Ἐσίπασιν, δ, 434
 Ἐσίπ, δ, 367
 Ἐσύλα, δ, 105
 Ἐτεχίανω, η, 449
 Ἐτθξ, ζ', 314
 Ἐτράπλ', α, 199. κ', 45. λ', 233
Etyolog. Magnum citatum, γ', 745. φ', 80.
 ψ', 688
 ————— reprehensum, π', 363
 Εὐ ζ' κόσμον, κ', 472
 Εὐ ναυσιπλάσας, β', 648
Euripides citatus, α, 2, 58, 67, 82, 140,
 265, 338, 576. β', 43, 811. γ', 31.
 δ, 42, 166. ε, 50, 778. ζ', 146, 482.
 θ', 225. ι, 70, 312, 378, 406, 499, 533.
 κ', 105, 224, 278, 481. λ', 243. ν', 150,
 729. ξ, 653. ο, 248, 514. σ, 185, 484.
 υ, 100. φ, 256. ω, 44, 721
 ————— emendatus, α, 82. δ, 242
 Εὐρύπα, α, 498. θ', 206
Eustathius reprehensus, γ', 182. δ, 142. θ',
 377, 379. ι, 67, 115, 328. κ', 43, 98.
 ν', 144, 775. ξ, 178. ο, 201, 680
 Εὐερίφια, δ, 463
 Εὐτμήτα, η, 304
 Εφίλλω, ι, 61

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ἐφείτα, γ', 449
Ἐφράκατος, ι', 426
Ἐαμφο, τ', 402
Ἐω; ι, α', 193. ο, 539

Z.

Z Ἐὺ πάτερ, ι, 872
Zō συνόμα, De hujusmodi vocum
profodiā, γ', 260
Ζωλυνύμεν, π', 145
Ζυγόν, ι, 730
Ζυγότερον, ι, 203
Ζωπαμύμω, ψ', 685

H.

H ἤχ, ι, 349. ο, 18
Ἡερέθον, γ', 231
Ἡγίον, σ', 493
Ἡερέθον, β', 448
Ἡερίαν, ζ', 396
Ἡῖα, γ', 103
Ἡῖε, ο, 365
Ἡλαστον, ο, 21
Ἡλυθε, γ', 205
Ἡμύσμι, δ', 290
Ἡνασι, π', 172
Ἡνορέλιν ἐραλινύ, ζ', 156
Heracides Ponticus citatus, α', 194. β', 169.
δ', 442. ι, 386, 857. π', 459. α', 360
Ἡερε, δ', 110
Ἡεραδύμω, ξ', 317
Ἡεμοσι, ε', 210
Hesiodus citatus, γ', 409. θ', 16. ι, 97. ξ',
325. π', 388. ς', 111, 461. σ', 209. υ',
65, 249. χ', 126, 401. ω', 44, 316, 428
—— Homero recentior, β', 33. α', 527
Hesychius citatus, γ', 745. ξ', 101

Θ.

Θ Ἀρσιω, π', 70
Θείον — ἀγῶνα, ι, 298
Θουδής, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοείκελ, α', 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. η'. 141.
ι, 378. ξ', 194. π', 33. τ', 16. α', 124
Thersites ab Homero semel tantum memora-
tur, β', 216
Θήλιας, ι, 269
Θηλυτέραι, θ', 520
Θηρία, De profodiā vocum Πηλῶ, Πηλῶ,
Πηλῶς, Πηλῶ, &c; α', 265
Θρίκη, λ', 222
Θύς, Vocativus pro Nominativo nunquam
ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 528, 612, 867
Θυμοραϊστής, γ', 544
Θυλαγέσσαν, ε', 593

I.

I Εν, μ', 33
Ἰερίον, χ', 159
Ἰερον ἰχθυῶ, π', 407

Ἰῆ, ι, 319
Ἰούρ, ε', 661
Ἰλιν, ο, 66
Ἰλῶ, φ', 318
Ἰνα, κ', 127
Ἰνα μὲν, η', 353
Inutile, non id quod non utile modò, sed
quicquid utili maximè est contrarium, fig-
nificat; β', 269
Ἰόμαροι, δ', 242
Ἰπποκρυφαί, β', 1
Ἰππων ἀποδύσσομαι, ι, 227
Ἰρηξ, γ', 62. σ', 615
Ἰσῖαν, De syllabarum vocalibus brevibus
constantium, sequentibus duabus conso-
nantibus, correptione; β', 537
Julianus citatus, β' 101, 448. τ', 56
Ἰφίτα, De hujus vocis profodiā, β', 518
Ἰχῶρ, ι, 416

K.

CÆSAR citatus, ι, 48
Cæteri, à Græco Κἄτεροι, β', 783
Κάθρο, α', 565. β', 191
Καΐαναι, ι, 484
Κακοαδύμω, α', 105
Καλέσκειο, ο, 338
Καλὲς, De hujus vocis profodiā, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis Mediæ Usu propria,
γ', 141
Κάλχαν, α', 86
Καμάτω ἀδδηκότες ἡδὲ ἐϋπνω, κ', 98
Camerarius citatus, α', 1, 17, 403. β', 190,
337
—— reprehensus, β', 13, 288
Καμόντας, γ', 278
Κάπνιασαν, β', 399
Κάππειον ἐν Δήμῳ, α', 593
Κατφάλαρ, π', 106
Καρηκομῶντας, β', 11
Κάρκαιρι, υ', 157
Καός, ι, 378
Cassubonus (Isacus) citatus, χ', 159. α',
644
—— reprehensus, ι, 708. ζ', 528
Καλαθήσιο, ι, 109
Καλῆτυξ, κ', 258
Καλακῆτην, π', 548
Καλαίβηνη, η', 89
Καλιδύσατο, κ', 517
Καλεπλήγη, γ', 31
Κατέχου, β', 670
Κε, ι, 273. ζ', 225, 285. η', 104, 456. κ',
211, 212. ξ', 299
Κεληγῆς, β', 222
Κεμπῶτι, ζ', 261
Κέν δὴ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κέρις, ζ', 153
Κήρυξ, α', 149
Κητάσαν, β', 581
Cicero citatus, α', 1, 249. β', 43, 278, 299,
K k 3 352

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. η', 89.
 ι, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93.
 μ', 243, 322. ξ', 314. π', 436. ς', 489.
 τ', 226. υ', 234
 ——— reprehensus, α', 216
Clementis Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ',
 322. ε', 53. α', 44
 Κλέτης, ω', 390
 Κορυθαίολος, β', 816
 Κορυών, η', 141
 Κρήνη, α', 106
 Κρήτιον ἱνατίμυλον, β', 649
 Κρητῆρα εἰσααθ', ζ', 528
 Κρηθέντες, ν', 129
 Κρησάμω, β', 385
 Κρονίον, De hujus vocis prosodiā, α', 397
 Κροτάλιον, λ', 160
 Κτάθ', ι, 558
 Κυανὴν νεφέλην, ι, 345
 Κυκλάσιον, η', 332
 Κύματι κοφῶ, ξ', 16
 Κυνώμα, φ', 394
 Κυρῶν, δ', 426
 Κάκυσον, σ', 37
 Κάλλιπα, ψ', 726

A.

Abbé (Phil.) reprehensus, α', 265, 314,
 338. ε', 43, 537. γ', 385. ι, 5. ζ',
 434. τ', 350. α', 124
Laërtius citatus, β', 558. ω', 83
Lambinus reprehensus, ζ', 142
 Λαρόν, τ', 316
 Λαμνανίης, χ', 325
 Λαγάρμω, β', 435
 Λεξάδων, ι, 67
 Λόκ' ἐλέφαντι, 583
 Λῶγι μῶμω, ν', 424
 Λήγχι, δ', 125
 Λεῦφάων, De prosodiā vocum λεγύς, λεγύ-
 φωνω, &c; τ', 350
Licentia, De Licentiā Poëticā; α', 20, 51.
 β', 43. τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. ι, 770.
 ν', 18. ι, 348, 624. ε', 645. υ', 61
 Λυκηγεῖν, δ', 101
Lucianus citatus, α', 565. β', 216. δ', 141.
 η', 125. μ', 243, 322. ν', 731. π', 617
Lucretius citatus, ι, 87. ζ', 142. φ', 107
 Λύμα', De prosodiā vocum λῶα, λῶμα,
 λῶσις, &c; α', 314
 Λύσαις pro λύσαις restitutum, α', 20
 Λύτο, φ', 114
 Λύτο, α', 1

M.

Macrobius citatus, α', 75, 462, 528. β',
 87, 381, 484, 494, 578, 497, 766,
 γ', 101, 123, 141, 422, 482. ι, 4. ζ',
 23. η', 433. θ', 69. κ', 457. λ', 241,
 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. π', 33,
 765, 852. υ', 39, 56, 164, 403, 498.

φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365,
 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. α',
 28, 348
 ——— reprehensus, β', 12
 Μακροὶ βέλωνες, γ', 22
Martialis citatus, α', 465, 528. γ', 432
 Μάρτυρι, De prosodiā vocum μαρτύριον,
 μαρτυρέωμαι, φιλόριον, φιλόριον, &c; α',
 338. ε', 43
 Μάστι, ψ', 500
 Μεγαλίστοι, ι, 785
 Μεθίον, π', 762
 Μελάνθεια, ι, 713
 Μελδομῶ, φ', 363
 Μέλιον, π', 336
 Μιμαῖτες, De prosodiā vocum μιμαῖτες, μι-
 μαῖτες, βασιλῶ, βασιλῶς, &c; β',
 818. ν', 46
 Μιμίλιν, De Temporum ratione, β', 614.
Menagius in Laërtium citatus, υ', 249
 Μισαίνων, δ', 124
 Μήσιον, τ', 42
 Μισσηγύς, De repetitione vocis, inter; ι,
 769
 Μιστ' αὐτῶς, ξ', 136
 Μεταφρασμοῦσα, De prosodiā verborum in
 αἶμα & ἰῶα, α', 140
 Μετησάμω, ν', 90
 Μετοχλίσις, α', 567
 Μίνιν, De Poëmatis exordio, α', 1
 Μιμίσας, ι, 178
 Μπρίσαθ', κ', 58
 Μπρίτα Vocativus pro Nominativo nunquam
 ponitur, α', 175
 Μίτρης, δ', 137
 Μορμύρη, ι, 599
Moschoruli Sebelia citata, α', 397, 459, 468,
 586. β', 123, 278, 337
Moschus citatus, ι, 720. ι, 406
Musaeus citatus, ζ', 146

N.

Nαιτάσιον, β', 539
 Νεικίσσις, β', 221
 Νίκω, π', 321
 Νεικὴν καλατιθνηώτων, Non est ταυτώ-
 γον, η', 409
 Νίμισα, π', 22
Nestor, De ejus jaſtantiā, & orationibus
 longis; α', 260. η', 132, 157
 Νεστάτι, ν', 539
 Νῆας ἱίσας, α', 306
 Νιθίς, Ab Homero semel tantum memora-
 tur, β', 671
 Νιφῶδω, μ', 280
 Νιφόνια, ξ', 227
 Νίψαλο, π', 229
 Νομός, υ', 249
 Νύ, De hujus particulæ vi; α', 382. ι, 116
 Νανύμης, μ', 70
 Νάσπιν χαλκήν, β', 578

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ε.

Εἴπασεν, γ', 232
 — Xenophon citatus, β', 200. γ', 179.
 δ', 35. κ', 298. υ, 232
 Εὐκλείδης, σ, 309

Ο.

Ο' ἱερῆς, θ', 283
 — Οἶ, De vocis hujus repetitione ele-
 ganti, γ', 409
 — Οἶμον, λ', 68
 — Οὐδὲν ἐλθέμεναι, α', 151
 Οἶ δ', De vi particulæ, Δδ, α', 57. θ', 160
 Οἶματ', θ', 252
 Οἰσόμενος, γ', 168
 — Ολίγον τι φίλον τι, α', 167
 — Ολλύς, κ', 201
 — Ολοῖσι, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ,
 α', 342
 — Ολωλιν, ὀλωλῆ, κ', 186, 187
 — Ομαρτῶ, φ', 162
 — Ομοίσι, δ', 315
 — Ομοῖς τιμῆς ἴσται, ι, 601
 — Οξύντη, ι, 50
 — Οπα λειψέσαν, γ', 152
 — Οπιν, τ', 388
 — Οπωπα, ζ, 124
 — Οπωρησῶ, ι, 5
 Horatius citatus, α, 1, 2, 102, 449. β',
 480. γ', 409. δ', 310. ε', 769. ζ', 146.
 η, 347. θ', 75. ι, 63, 97, 158, 213. κ',
 98. λ, 348. σ', 119. υ, 467. χ', 263
 — Ορεκλῖσι μελίσι, β', 543
 — Ορμον, α, 435
 — Ορνησι, ζ, 363. μ', 440
 — Ορᾶς δὲ ὄρωρ, quomodo inter se signifi-
 catione differant, β', 810
 — Οσα διδῆναι, β', 93
 — Οσε φατῶν, γ', 435
 — Οτὶ τάχιστα, ψ', 71
 — Οτρωίω, κ', 55
 — Οὐ μὰ, α, 86
 — Οὐδὲ μὲν ἔθ', κ', 299
 Ovidius citatus, α, 528. β', 278, 298. δ,
 618. π, 125. υ, 61. ψ', 48, 641
 — — emendatus, γ', 39
 — Οὐλομένη, α, 2
 — Οὐλόχους, α, 449
 — Οὐν, γ, 1. π', 394
 — Οὐρῆς, β', 153
 — Οὐτα, δ', 525. γ', 192
 — Οὐτάμεναι, φ', 68
 — Οὐταμένη ατηλῶ, Non est ταυτολόγη,
 ε', 86
 — Οὐτως, δ', 469
 — Οφιν, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, μ',
 208
 — Οχλίσσιναι, μ', 448

Π.

Π' ἄγν, δ', 185
 — Παλίλλια, α, 126

Παναίολος, γ', 186
 Παντοφύριον, θ', 250
 Πάντες, η, 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
 Παράλ' ἴδω, δ', 6
 Παρεπών, ζ, 62
 Παρελίζατο, β', 515
 Παρηγορήσιν, π', 152
 Παρθινοτίπα, λ', 385
 Πατρίαν, ι, 336
 Πασίαν, σ', 431
 Pausanias citatus, β', 479, 614. γ', 380.
 δ', 141, 194. ε', 778. θ', 369. ι, 301.
 λ, 37. π', 185. σ', 570
 Πείραξ, η, 102
 Πείρηθα, α, 190
 Πειρώμενος, δ, 359
 Πείρων, α, 8
 Πέλλας, γ, 1
 Πέλλας, π', 642
 Πεμπιέζοι, α, 463
 Πεπλήγειο, δ, 113
 Πέποιθα, γ, 96
 Πετρίοτ', φ', 503
 Περ, De vi hujus vocalæ; α, 508, 587
 Περιδίζω, φ', 163
 Περιιδόμεναι, γ, 728
 Περιτρεφί, ι, 903
 Πιστάσας, θ', 441. φ', 115
 Πίσαν, π', 207
 Πίσας, ε', 164
 Πίφραδε, ζ, 500
 Πισυγέων, ζ, 488
 Πη' η' ἄδω' Ἀχιλλῶ, α, 1
 Πιθίδων, ι, 167
 Πίλναντο, χ', 401
 Pindarus citatus, β', 670. ζ, 146. ξ,
 325. ε', 243
 Πλάτῃ Ἑλλησπόντῳ, α, 86
 Plato citatus, α, 131, 242, 466. β', 623. ε',
 484. ζ, 402. θ', 14, 18, 547. ι, 308,
 363, 495. κ', 224. ξ, 201, 291. σ',
 108. υ, 218. χ', 506. α', 217, 624
 — — Homerum vituperat, α, 225, 599. β',
 6. δ', 68. ξ, 314. π', 433, 847. σ',
 54. υ, 64. χ', 15, 168. ψ', 100. α',
 10, 527
 Plautus citatus, ι, 778
 Πλωαί, De hujus vocis prosodiâ, χ', 153
 Plutarchus citatus, α, 1, 25, 128, 220,
 260, 472, 491. β', 111, 216, 220, 228,
 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172,
 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431.
 ε', 2, 172, 215, 788, 800. ζ, 161, 326,
 486. η, 216, 228, 355, 358. θ', 14,
 234, 272. ι, 55, 70, 109, 120, 189,
 328, 457, 478. κ, 325, 482, 544, 559.
 λ', 269, 573, γ, 117, 284, 355. ξ, 84,
 86, 170, 217, 459. δ, 32, 317. π, 33,
 70, 847. ε', 133, 171, 446. σ', 22, 106,
 536. τ, 138. υ, 64, 110, 147. φ, 107,
 168, 330, 331. χ, 56, 207, 210, 327,
 379. ψ, 24, 222, 281, 297, 620, 670.
 K k 4 α, 80,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

α', 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
 ———reprehensus, α', 185
 ———*Homerum* vituperat, β', 478. π',

857

Πόδας αὐτός, De hujusmodi Epithetis, α', 58
 Παπνύσις, α', 600
 Πόλις, De vocalium contractione & elifi-
 one, β', 811

Πολλά λυσισμένη, ε', 358

Πολυψων, δ', 171

Προσώδισσα, γ', 411

Προφύρεω, De prosodiâ vocum, προσφύρεω,
 προσφύρεω, α', 482

Προφύρεω θάνατος, ε', 83

Porphyrius citatus, α', 105, 106. β', 1,
 627, 816. δ', 6. ε', 50. ζ', 201, 252. η',
 118, 298. θ', 233. κ', 418. λ', 155.
 μ', 167. ν', 745. ο', 680. ς', 51. σ',
 100, 509. τ', 72, 79, 182, 404. φ',
 126, 205, 220, 363. χ', 351, 509. ψ',
 422. α', 172, 192

———reprehensus, θ', 520. ι', 4

Προιδίσις, β', 506

Πε, ν', 225

Πε, α', 442

Προβόλας, ψ', 889

Προβελύμενος, ν', 130

Προβελύμενος, ν', 689

Προβελύμενος, ι', 452

Propertius citatus, η', 99

Προπερυκλινδύμενος, χ', 221

Prosodiae Scriptores reprehensi, β', 43. ξ',
 178

Προτιτύχθαι, σ', 112

Πρυμνήσια, α', 471

Πτολίπυρος, β', 278

Πτύφιν, ν', 588

Q.

Quintilianus citatus, α', 1, 56. β', 102,
 284, 537, 558, 673. γ', 156, 213,
 217. δ', 125, 297, 303. ε', 801. ι', 1,
 210, 443, 525, 589. κ', 298. ν', 824.
 ξ', 195. ο', 348. π', 194. ς', 676. σ', 18.
 φ', 195. χ', 447. α', 486

P.

PA', De hujus particulæ vi; α', 56. β',
 1, 310, 742. δ', 459, 501. ε', 537,
 615, 858. ζ', 351. η', 19, 225. θ', 128,
 304, 487. ι', 562. κ', 266. λ', 231, 475,
 637. μ', 120. ο', 461

Rapin citatus, α', 84
 ———reprehensus α', 6

Ρία, ε' 461. υ' 101

Ρῶαθ' ἰλαόσας ν' 144

Ρέξαι, De vi hujus vocis α' 444

Ρήγια, α' 644

Ροδολάκλυτος, α' 475

Ruæus reprehensus, κ', 359, 365. ς', 388

Ρύσι, λ', 673

Z.

Sanctius reprehensus, α', 528

Σάα, π', 363

Σείναι, ι', 674

Scaliger citatus, α', 260. β', 484, 488. γ',
 130. ξ', 16, 195. φ', 403. χ', 93, 198

———reprehensus, β', 464. δ', 442. ι',
 213. κ', 457. λ', 176. μ', 23. ς', 520.

χ', 365

Σείσθαι, δ', 242

Σείσθαι χρυσέων, θ', 19

Σείσθαι, β', 776

Σείσθαι, π', 234

Seneca citatus, γ', 213

Seneca Tragœd. citatus, γ', 409

Servius reprehensus, ν', 130

Silius Italicus citatus, κ', 335

Simonides citatus, ζ', 146

Σκάνδιαν, κ', 268

Σμῆδίζ, De Orthographiâ & Accentu ver-
 borum quorundam rariùs observato, β',
 267

Serphules citatus, α', 18, 338, 449. β',
 182, 626, 648, 768. δ', 42. ε', 249,
 778. ζ', 146. θ', 225, 520. κ', 105,
 278. λ', 62. ο', 511. π', 234, 526

———emendatus, α', 395. β', 426. γ',

409

Spanhemius (Exceh.) citatus, ε', 263

Σπάρτα, β', 135

Σπάρταλο, λ', 240

Spondanus reprehensus, β', 87, 363. ε', 712,
 730. λ', 337. ν', 15, 68, 118. ο', 201.
 π', 367

Σταθμῶς, ε', 140

Statius citatus ι', 801

Stephanus (Henicus) citatus, α', 57, 63.
 β', 506, 681. γ', 28. ε', 870. λ', 433,
 ν', 446. π', 445, 689. φ', 111. χ', 475

———reprehensus, β', 633, 769. γ',
 345. ε', 308. θ', 283. κ', 105. ν', 435

Στωικῶν, λ', 348

Στῆθισι παμφαίνωντας, λ', 100

Στίσις, α', 232

Strabo citatus, α', 423, 528. β', 494, 543,
 558, 562, 581, 854, 856, 867. ε', 708,
 ζ', 433. η', 133, 422. λ', 756. ν', 5,
 792. ο', 18. σ', 489. τ', 296. φ' 87.

ψ', 743

Στυγὶς ὑδατῶν, θ', 369

Συμφράσσομαι, ι', 374

Συὶ τῶν χισὶ θρηχθέντες, θ', 530

Συναγέρις, ο', 680

Συναγέρις, μ', 26

Συῖα, à Græco Ὑλη, γ', 151

Σφίς, Pronuntiabatur μονοσίλλατος, β',
 704

Σφίσις ἐμῶσιλλῶν, β', 206

Σχέτις, κ', 164

Scholæ inedita in Codice Harleiano citata, ν',
 122, 130, 673, 676, 707. ξ', 107, 123.
 ο', 128,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

6, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ω', 94, 211, 315, 351. ε', 210, 368. 663. σ', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
Scholia Victoriana citata, ι, 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ', 195, 6, 497
Scholiasies reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503. ε', 225. ζ', 236. ι, 86, 93, 161. θ', 160, 306, 520, 558. λ, 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. 6, 1, 22, 502. ω', 287. σ', 373. τ', 94
Scholiasies in Aristophanem citatus, λ', 11
Scholiasies in Euripidem citatus, δ', 525. ε', 86, 248

T.

Tαμνοειδή, ν', 180
Tanaquil Faber reprehensus, 6, 605
Te, De vi hujus voculæ; α, 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ', 423
Τέθναθι, χ', 365
Τεθνηῶτα, ζ', 464
Τίμνη, ν', 707
Tempus, De Temporum ratione; α, 37. γ', 141. δ', 492. ε', 587. ζ', 124. θ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
Tempus Imperfectum aptè appellatur *παρο- ταυινδς*, ν', 84
Tempus Perfectum aptè appellatur *παρο- κείμεν*, ν', 736
Terentius citatus, α, 340. ζ', 397. τ' 242
Terrassonus citatus, ω', 500. τ', 302
 ————— reprehensus, α, 167. δ', 75, 82. θ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 388
Τετράχαι, ξ', 53
Τετράχαιον, ν', 346
Τέτραστι, α, 586
Τέτληκας, α, 228, 542
Τέτρωντας, De verborum quorundam præ- teritorum mediorum analogiâ; β', 314
Τέτλη, δ', 412
Τῆ, semper *ἀσυνδῆτος* ab *Homero* usurpatur, ξ. 219
Τι, ε, 662
Τίνυθον, γ', 279
Τίτω, De prosodiâ vocum *τῆω*, *φθῆνω*, *φθῆ- νω*, *φθῆνς*, &c; β', 43
Τίσσαδης, 6, 116
Τίσση, χ', 20
Τιτακίσι (ἰμερπῆς) β', 751
Τίω, δ', 257
Τα, ν', 115
Τοῖς ἐκ ἐρχομένης, ε, 150
Τοῖσι δ', α, 57. γ', 303. η, 165. θ', 261

Tollius in Longinum citatus, δ', 303. 6, 348, 624
Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν, α, 84
Τόξον ἢ *εἰδὼς*, β', 718
Τοσσίσεδ', υ, 357
Τῆς ζ, ε, 261
Τόφρα ζ, ι, 547. κ', 498, 507. μ', 72
Τρηχῆαν, α brevis nunquam in α Ionicum mutatur, β', 633. ε, 308. ν', 192. ω', 374
Τελίκας, δ', 202
Τριχθαί τε ἢ τριεχθαί, De versuum nume- ris verborumque sono rem ipsam depin- gentibus; γ', 23, 357, 363. δ', 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. η, 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26, ν', 571, 798. 6, 624. ε', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
Τυκπὲν κακὸν, ε, 731
Turnebus Adrian. citatus, β', 788

T.

Uarro apud Gellium citatus, β', 135
Υγρον εἰ *αιον*, ψ', 281
Victorius citatus, τ', 162
Virgilius citatus *passim*.
Υλη, De hujus vocis prosodiâ, & de vocis *συλῶ* derivatione, γ', 151
Υλη, *Nom. prop.* ε, 708
Hymnus in Venerem, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
Vox, De vocis mediæ usu proprio; γ', 141, ν, 168
Υπαλίξην, φ', 126
Υπείροχον, β', 426
Υπέρβασαν, μ', 469
Υπέρμορον, β', 155
Υπὲρ, δ', 421, 465
Υπολίξοντες, σ', 519
Ursinus (Fulvius) citatus, β', 78
 ————— reprehensus, ζ', 136
Υψιζυ, δ', 166

W.

Westenniana (Editio) reprehensa, θ', 162, 268, 282. ι, 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. 6, 164
Winterton (Radulph.) reprehensus, α, 37

Φ.

Φάδης, 6, 167
Φῶτινυθεν, De hujus vocis prosodiâ, ε', 346
Φῶτι, ν, 686
Φῶσιμώρα, β', 833
Φθισίμερος, ν', 333
Φίλαι, ε, 117. κ', 280
Φίλατο, υ, 304
Philemon citatus, ε, 349
Φοῖκος Ἀπώλλαν, De hujusmodi Epithetis, α, 43

INDEX RERUM ET VĒRBORUM, &c.

Φίλος, ζ', 6
 Φερίσσαιο, ψ', 126
 Φρίνεις ἀμφιμέλαισαι, α', 103. ε', 83
 Φυλῆ, π', 128
 Ρθυμνίσις citatus, β', 157. μ', 27. δ,
 18
 Φῶτ', δ', 194

Χ.

Χ Αλκίδα ——— Κύμωνιν, ξ', 291
 Χαλκοκατῆς δῶ, φ', 426
 Χθαερεπον citatus, α', 67
 Χθισβυλ citatus, ζ', 525. ψ', 83

Χόρτω, λ', 773
 Χρεῖ, κ', 43
 Χρόμαδθ, ψ', 688
 Χρυσίισι, ν', 523

Ψ.

Ψ Αμάθου, ι, 587

Ω.

Ω Μίλων, σ', 539
 Ὀμοθέτησαι, α', 461
 Ὀπλίαναιο, λ', 86

INDEX

INDEX RERUM

I N

I L I A D E

MAXIME MEMORABILIMUM.

A Bantes β' , 542. δ' , 464
Abydus β' , 836
Acamas β' , 823. Boetium occidit ξ' , 475
Achelous rex aquarum ϕ' , 194. α' , 616
Achilles β' , 685 a matre vindictam petit Achivorum ϵ' , 352 fortissimus β' , 769 legatos Agamemnonis convivio excipit ι' , 199 respondet Ulyssi 307 Phœnici 602 & Ajaci 640 Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ' , 605 plorantem Patroclum interrogat π' , 7 Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46 Myrmidonas armat 155 & animat 200 Jovi vinum libat cum precibus 233 sese ob mortem Patrocli afflicat σ' , 22 Thetidi luctum suum exponit 79 Patroclum luget 316 ψ' , 18 metuit ne Patrocli corpus putrescat τ' , 24 concionem convocat 40 quam alloquitur 56 cibum se capturum negat ante prælium 198 Patroclum pertinaciter luget 315 armatur 363 Æneam sibi cedere jubet υ' , 178 Æneam evasisse indignatur 344 interficit Iphitionem 382 Diomoleontem 395 Hippodamantem 401 Polydorum 407 & alios multis 455 in Xantho fluvio multos interficit ϕ' , 15 duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27 Lycæonis preces repudiat eumque occidit 97 occisum Asteropæum alloquitur 184 fugientem Hectorem persequitur χ' , 138 & persequi pergit 186 ac interficit 361 Myrmidonibus luctum indicit ψ' , 6 Sperchio fluvio comam radit 141 ventis supplicat 195 ludos funebres Patroclo instituit 258 Nestori phialam donat 616 pugnatorum certamen constituit 652 Patroclum mœgens, inquietam noctem ducit α' , 3 Priamum alloquitur 517 Hectoris corpus imponit currui Priami 589 Priamo cœnam parat 621
Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ' , 240

Achillis ad Achivos concio ϵ' , 59 cum Agamemnone rixa 121, 225, 285 & amicitiae redintegratio π' , 240 geminum fatum ι' , 410 hasta π' , 140 equi lugent Patroclum ξ' , 426 clypeus σ' , 479 ad Agamemnonem responsio τ' , 145
Adrestus β' , 830 captus a Menelao, ζ' 37
Ægeon α' , 104
Ægialus β' , 855
Æneas β' , 820 Pandarum quærit ι' , 164 & cum eo Diomedem aggreditur 240 Crethonem & Orsilochem interficit 541 cum Achille congreditur ι' , 160 Achilli respondet 200 ejus genus 215 & prælium cum Achille 260
Æsculapius medicus λ' , 517
Æsepus flumen β' , 825. δ' , 91
Ætoli β' , 638
Agamemnon β' , 576. γ' , 166 Chryseidem patri remittit α' , 308 Briseidem ab Achille accersit 320 in concilio somnium narrat β' , 56 Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ' , 193 milites hortatur 234 ignavos objurgat 240 Idomeneum alloquitur 256 Ajaces adit 272 & Nestorem 291 objurgat Menestheum 338 & Diomedem 364 suos cohortatus Deicoontem interficit ι' , 533 duces cœna excipit ϵ' , 313 ejus concio ad duces ι' , 17 culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115 legatos ad Achillem mittit 165 qui redeunt re infectâ 665 & Menelaus æstuant π' , 3 inter se deliberant 35 Nestorem adit 72 armatur λ' , 15 fortiter pugnat 91 multos interficit 218 vulneratur 252 prælio decedit 276 fugam suadet ξ' , 75 hinc objurgatus ab Ulyssæ 82 jurat se cum Briseide rem non habuisse τ' , 258
Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti β' , 108 oratio de Noxâ deâ τ' , 78 ad Jovem preces β' , 412 verba ad Menelaum vulneratum δ' , 155
Agapenor β' , 609
Agenor deliberat utrum cum Achille congredi-

INDEX RERUM, &c.

grediatur ϕ' , 548 congregitur 579
 Ajacum conjunctio ν' , 705
 Ajax Ollei β' , 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ' , 473
 Ajax Telamonius β' , 557, 768 γ' , 226 forte designatur ad certandum cum Hectore δ' 181 pugnat cum Hectore 225 ejus oratio apud Achillem ι , 620 fugit λ' , 542 Hectorem provocat ν' , 818 & vulnerat ξ' , 408 Archilochum interficit 464 suos cohortatur \acute{o} , 498, 558, 732 naves defendit 672 laborat π' , 102 Menelaum alloquitur ϵ' , 238 Hippothoum interficit 293 terretur 627 Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648 luctatur cum Ulyffe ψ' , 708 hasta certat cum Diomede 811
 Pugna-circa cadaver Alcathoi ν' , 500
 Alcuius campus ζ' , 201
 Alphæus flumen β' , 592
 Alybe β' , 857
 Amazones γ' , 189. ζ' , 186
 Amphimachus β' , 820, 870
 Amphius β' , 830
 Amyclæ β' , 584
 Amydon β' , 849
 Andromache ignara mortis Hæctoris accurrit ad tumultum χ' , 437 ejus luctus 460 α' , 725
 Anemoræa β' , 521
 Antenor censet Helenam reddendam η' , 348
 Anthedon β' , 508
 Antilochus Echepolum interficit δ' , 457 Mydonem \acute{s} , 579 Menalippum \acute{o} , 575 Achilli mortem Patrocli nunciat σ' , 18 equos hortatur in cursu ψ' , 403 Menelaum cedendo vincit 596
 Antiphus β' , 678, 864
 Antron β' , 697
 Apæfos β' , 828
 Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum α' , 43 Trojanos animat δ' , 409 Diomedem reprimat \acute{s} , 440 facto Æneæ simulachro hostes eludit 449 Martem incitat 455 Patroclum a Trojæ mœnibus repellit ω' , 706 Hæctori mortem Euphorbi nunciat ϵ' , 75 hortatur Æneam 323 Hectorem animat 582 Æneam concitat in Achillem \acute{o} , 79 Hectorem cum Achille congredi vetat 375 Hectorem Achilli surripit 443 cum Neptuno pugnare renuit ϕ' , 461 Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600 Achilli fraudem detegit χ' , 8 deos objurgat quod Hæctoris corpus crudeliter tractari patiuntur α' , 33
 Arcadii β' , 603
 Archilochus β' , 823
 Arene β' , 591
 Argissa β' , 738
 Argivi β' , 559
 Argos γ , 75
 Arima β' , 783.

Arisbe β' , 836
 Arne β' , 507
 Ascalaphus & Ialmenus filii Martis β' , 512
 Ascanius β' , 852
 Asine urbs ζ' , 560
 Asium pratum β' , 461
 Asius β' , 838 Jovi irascitur μ' , 162
 Aspiedonenses & Orchomenii β' , 511
 Asterium β' , 735
 Asteropus cum Achille congregitur & occiditur ϕ' , 140
 Astyanax Hæctoris filius χ' , 483
 Athenienses β' , 546
 Augæa β' , 32
 Aulis β' , 303, 496
 Automedon & Alcimedon Achilla equos regunt ϵ' , 467 Aretum occidit 517
 Axius flumen β' , 841. π' , 288. ϕ' , 141

B.

Bellerophon ζ' , 155
 Boagrius β' , 533
 Boëbeis β' , 711
 Bœotia β' , 494
 Bœoti *ibid.*
 Briareus α' , 403
 Briseïs β' , 689 Achilli redditur τ' , 246 Patroclum luget 387
 Brysæa β' , 583
 Buprasiani β' , 615
 Buprasium λ' , 755

C.

Cadmæi δ' , 385
 Cædes variæ \acute{o} , 514
 Calchas vates α' , 69 ab Agamemnone culpatur 105
 Calydon ι , 526
 Cares β' , 867
 Carystos β' , 539
 Castor & Pollux γ' , 237
 Caystri cygni β' , 461
 Cebriones frater & auriga Hæctoris π' , 737
 Chromis β' , 858
 Chryses filiam repetit α' , 12 ejus preces ad Apollinem 37, 451
 Cretenses β' , 645
 Curetes ι , 525

D.

DAnal α' , 42
 Dardanus \acute{o} , 215
 Daulis β' , 520
 Deiphobus incassum feritur a Merione ν' , 155 Hypsenorem interficit 416 Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediatur 474 Ascalaphum interficit 522
 Deorum concio δ' , 1 preces & nora ι , 97 pugna ϕ' , 316
 Dii singuli diis oppositi \acute{o} , 67
 Diomedes β' , 563 Sthenelum objurgat γ' , 411 a Pandaro vulneratur \acute{s} , 93 Minervam

INDEX RERUM, &c.

vam invocat 115 Pandarum interficit 290
Venerem vulnerat 335 Hecatori cedit 595
Martem vulnerat 355 Ulysssem hortatur
ad succurrendum Nestori ϑ' , 91 Nestori
subvenit 102 ejus verba ad Agamemno-
nem ι , 33 iturus ad hostium castra explo-
randa Ulysssem socium eligit π' , 241 Mi-
nervam precatur 284. & Ulysses incidunt
in Dolonem 359 quem capiunt & inter-
rogans 370 Dolonem interficit 446 dor-
mientium Thracum stragem edit 482 cum
Ulysse ad naves redit 532 Hectorem fe-
rit λ' , 349 suadet ut saucii ceteros co-
hortatum eant ξ' , 109

Dione Venerem consolatur $\acute{\iota}$, 331

Dius α' , 251

Dodona ω' , 233

Dolon explorator captus π' , 370 interficitur
446

Dulichii β' , 625

E.

Elephenor β' , 544

Eniemes β' , 749

Enispe β' , 606

Ennomus β' , 658

Ephyre β' , 659

Ephyri ν' , 301

Epistrophus β' , 856

Erebus ϑ' , 368

Eumeli equae β' , 763

Euphemus β' , 846

Euphorbus Patroclum vulnerat ω' , 809 Me-
nelaum cedere jubet ξ' , 12 occiditur a
Menelao 43

Euryalus β' , 565

Eurypylus β' , 736 vulneratus occurrit Pa-
troclo λ' , 808 qui vulnus curat 842

G.

Ganymedes $\acute{\upsilon}$, 232

Gargarum ϑ' , 48. ξ' , 292. δ , 152

Glaucus β' , 876 ejusdem & Diomedis col-
liquium in acie ζ' , 119 arma permutat
cum Diomede 235 ejus preces ad Apolli-
nem ω' , 513 Trojanos hortatur ut Sarpe-
donis corpus tueantur 537 Hectorem fu-
gae accusat ξ' , 141

Greci sacra faciunt $\acute{\alpha}$, 458 β' , 419 disces-
sum parant a Troja β' , 142 ad bellum se
parant 397 ad bellum coeunt 444 novem
parati sunt cum Hectore congredi ν' , 161
murum aedificant circa naves 435 vinum
emunt 468 occisum Hectorem vulnerant
 χ' , 369

Græcorum agminis incessus δ' , 427 fuga ϑ' ,
78 excubiae ι , 79 murus μ' , 3 optimates
coeunt δ , 301 naves incenduntur ω' , 112

Guncus β' , 748

Gygæa β' , 865

Gyrtonæ β' , 738

H.

Haliartus β' , 503

Harpyiae ω' , 550. τ' , 350

Hector Trojanos ad prælium educit β' , 807

Græcis verba Paridis de singulari certami-
ne exponit γ' , 86 in urbem venit ex acie
 ζ' , 236 Trojanos hortatur ut Minervæ
supplicant 263 it in domum Paridis 323
uxorem querit 375 uxori colloquitur 395
Græcos provocat ad singulare certamen ν' ,
65 suos hortatur ϑ' , 172 ν' , 150 δ , 486
 ξ' , 220 ejus verba ad equos ϑ' , 184 Teu-
crum vulnerat 324 ejus oratio ad Troja-
nos 497 Dolonem mittit exploratum ca-
stra hostium π' , 299 Hecoris splendor λ' ,
64 suos hortatus in hostes irruit 285 Po-
lydamantis consilium stultè repudiat μ' ,
230 muri portam perumpit 444 Amphi-
machum interficit ν' , 185 socios desiderat
768 suis coactis hostes aggreditur 798 A-
jaci respondet 834 saucius ex acie effertur
 ξ' , 428 ab Apolline susceptus δ , 236 præ-
lium repetit 262 Lycophronem interficit
429 Menalippum adhortatur 552 Peri-
phetem interficit 637 puppimprehendit
702 fugit ω' , 367, 656 cum Patroclo
congregatur 731 & cum interficit 819 ce-
dit Ajaci ξ' , 128 Glaucos respondet 168
Achillis arma induit 192 cum Ænea A-
chillis equos persequitur 492 Patrocli cor-
pus iterum persequitur σ' , 156 se cum A-
chille congressurum jactat $\acute{\upsilon}$, 364 A-
chillem aggreditur 419 de Achille susti-
nendo secum deliberat χ' , 98 ejus prælium
cum Achille 250 mors 361 & funus α' ,
782

Hecuba Hectorem orat ne cum Achille con-
grediatur χ' , 78 eundem luget 431 α' ,
748

Helena egreditur ad spectaculum certaminis
Paridis cum Menelao γ' , 142 ejus pul-
chritudinem mirantur Trojani 154 Pari-
dem objurgat 427 Hectorem alloquitur
 ζ' , 343 ejus luctus super Hectore α' , 762
Helenus Æneam & Hectorem monet ζ' , 76
 ν' , 47

Hellespontus ι , 360

Helli five Selli ω' , 234

Helos β' , 81

Hesperus χ' , 318

Hippemologi ν' , 5

Hippothous β' , 840

Histiæa β' , 507

Hyades σ' , 486

Hyampolis β' , 521

Hyda, Sardes $\acute{\upsilon}$, 385

Hyle β' , 500

Hyperia ζ' , 457

Hypothetæ β' , 505

Hypsipyle ι , 469

INDEX RERUM; &c.

I.

I Ardanus δ , 135
 Ida ξ , 283
 Idæus Paridis sententiam Græcis refert, δ , 385
 Idomeneus β , 645. γ , 230 illi occurrit Meriones ν , 244 interficit Othryoneum 362
 Asium 383 Alcathoum 433
 Ithycæ λ , 270
 Ilii opes ι , 402
 Iris Trojanos armari jubet β , 790 Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ , 121 Achillem jubet succurrere corpori Patrocli σ , 167 ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli, ψ , 198
 Ithacenses β , 632
 Juno Minervam mittit ad discessum Græcorum prohibendum β , 156 & Minerva ad prælium se parant ι , 719 θ , 350 a Jove pugnandi veniam petunt ι , 757 ut Jovem decipiat seipsam comit ξ , 163 a Venere cingulum poscit ad Jovem decipiendum 188 Somnum adit ut Jovem sopiat 233 & promissis persuadet 270 Jovem adit 292
 negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis 6, 34 reliquos deos adit 80 Apollini & Iri Jovis mandata refert 145 cæteros deos alloquitur super Ænea congressuro cum Achille υ , 113 Vulcanum mittit in Xanthum ϕ , 328 Dianam vincit 480
 Junonis cum Jove jurgium δ , 540 δ , 25 verba ad Neptunum θ , 198
 Jupiter Thetidi promittit se ulturum Achivos δ , 518 somnium mittit Agamemnoni β , 7 diis interdicat neutri auxiliari exercituum θ , 5 Jovis aurea catena 19 in Idam descendit 41 Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam a prælio 398
 Iridem mittit ad naves Græcorum λ , 3
 Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a prælio abstinere 185 Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ , 292 & Neptunus diversis favent ν , 347 fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ , 352 exprobrat Junonem objurgat δ , 5 Junonem jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem 49 Irim ad Neptunum mittit ut a pugna desistat 157 mittit ad Apollinem ad suscitandum Hectorem 220 Hectorem incitat 595 moriturum Sarpedonem miseratur ω , 433 Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667 Hectorem miseratur ϵ , 198 χ , 168 Achillis equos miseratus 443 Junonem alloquitur de excitato Achille σ , 357 Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ , 340 jubet omnes deos opitulari utris quisque velit υ , 20 Thetidin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat α , 104 Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144 Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

L Aa β , 585
 Lacedæmonii β , 581
 Lapithæ μ , 128
 Larissa ϵ , 301
 Leleges κ , 429
 Litæ ι , 498
 Locri β , 527
 Lycaon Priamides ab Achille vinctus ϕ , 35 Achilli frustra supplicat 97
 Lycia κ , 430
 Lycii μ , 330

M.

M Achaon β , 732 Menelaum curat δ , 210
 Magnetes β , 756
 Mars vulneratur a Diomede ι , 855 saucius apud Jovem expostulat 872 a quo objurgatur 887 auditâ morte filii irascitur ι , 113
 Medeon β , 501
 Meges β , 627
 Melcagro (de) narratio ι , 525
 Menelaus β , 586 certamen cum Paride suscipit γ , 97 a Pandaro perfidè vulneratur δ , 104 Pylæmenem interficit ι , 576 Andrestum capit ζ , 37 certamen accipere vult cum Hectore δ , 94 sed prohibetur ab Agamemnone 109 & Ajax Ulyssii opem ferunt λ , 468 Helenum vulnerat ν , 598 Pisandrum interficit 605 Antilochum hortatur δ , 567 Euphorbo indignatur ϵ , 18 eumque interficit 43 Hectori cedit 107 duces cohortatur 246 animatur a Minervâ 554 Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684 in ludo irascitur Antilocho ψ , 569
 Menestheus β , 552 misso Thoote ab Ajacibus petit auxilium μ , 342
 Mercurius Priamum convenit α , 362 & ducit ad Achillem 440 dormientem Priamum monet 683
 Meriones β , 651 Deiphobum vulnerat ν , 535 Harpalionem interficit 648.
 Messæis ζ , 457
 Mesthles β , 864
 Methone β , 716
 Miles ignavus & strenuus ν , 279
 Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum δ , 751 Diomedi dat robur ι , 1 Martem educit ex acie 29 Venerem deridet 420 ad prælium se parat 719 a Jove pugnandi veniam petit 757 Diomedem alloquitur 799 & jubet cum Marte congressi 825 deliberat cum Apolline de prælio in præsentia reprimendo ι , 24 ejus verba ad Jovem θ , 29 Martem cohibet ι , 124 Martem prostermit ϕ , 402 & Venerem 423 sumptâ Deiphobi formâ Hectori persuadet ut cum Achille congressiatur χ , 226
 Miny-

INDEX RERUM, &c.

Minyeius flumen λ', 721
Mortui sepeliuntur ε', 419
Musarum invocatio δ, 1. β', 484
Myscale β', 869
Mycenenses β', 569
Mymridones β', 684 in pugnam vadunt ω',
 257
Mysi α', 278

N.

Nastes β', 870
Navium enumeratio, vel Bæotia β',
 494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum ε',
 446 cum Idomeneo colloquium ν', 218
Neptunus ad ferendam Græcis operam profi-
 ciscitur ν', 10 Ajaces animat 47 Achivos
 excitat 95 faucios consolatur & Achivos
 animat ξ', 139, 363 Jovi irascitur δ, 184
 de Ænea conservando consultat υ', 293
 Æneam Achilli subducit 321 Achillem
 consolatur φ', 288 Apollinem ad pugnam
 provocat 435
Neritus β', 632
Nestor β', 601 Achillis & Agamemnonis
 contentionem componere conatur α', 247
 laudatur ab Agamemnone β', 370 hortat-
 ur milites ζ', 66 Græcos objurgat qui
 cum Hectore congredi non audeant 123
 in periculo versatur θ', 80 fugit cum Dio-
 mede 157 ejus consilium de excubiis &
 cæna ι, 54 & de pacando Achille 96 sur-
 gens noctu Ulysssem adit κ', 132 Diome-
 dem excitat 160 suadet exploratores in
 hostium castra mittendos 204 antiqua sua
 facinora commemorat λ', 667 prodit au-
 dito clamore ad spectaculum ξ', 1 illi oc-
 currunt faucii 27 Jovem precatur δ, 372
 Græcos orat ut hosti resistent 658 de cur-
 su filio præcepta dat ψ', 306
Nestoris oratio ad milites β', 337 verba ad
 Agamemnonem θ', 315 oratio de sepeli-
 endis mortuis & construendo muro ε', 325
Niobæ fabula α', 602
Nireus Græcorum formosissimus β', 671
Nisa β', 508
Nyssæum ζ', 133

O.

Oechalia β', 730
Olenia β', 617 λ', 756
Olenus β', 639
Onchestus β', 506
Orchomenus β', 605
Orci galea ι, 845
Orestides Nymphæ ζ', 420

P.

Pandarus β', 827 Menelaum perfidè
 vulnerat δ, 104 a Diomede interficitur
 ι, 290
Paris in prima acie se ostentat γ', 16 trepidè
 refugit 32 ab Hectore objurgatus 38 cum

Menelao se congressurum suscipit 58 ar-
 matur 327 certat cum Menelao 345 a
 Venere ex prælio surripitur 383 ab Hele-
 nâ objurgatur 428 ex prælio elapsus cum
 Helena conjungitur 437 negat reddere
 Helenam ε', 355 Diomedem vulnerat λ',
 368 & Machaonem 507 ut & Eurypylum
 582 Euchenorum interficit ν', 668
Parthenius β', 854
Patroclus ad Achillem revertitur δ, 405 A-
 chillem orat ut se saltem in prælium mit-
 tat ω', 20 armatur 130 Myrmidonas co-
 hortatur 269 cum suis multos Trojanor-
 um interficit 284, 398, 693 Ajaces hor-
 tatur 556 Cebriorem interficit 737 cir-
 ca Patrocli corpus fit acre prælium ε',
 274, 415, 543 Achilli in somnis apparet
 ψ', 62 rogos illi construitur 161 Patrocli
 sepulchrum 256 cursus equitum in funere
 Patrocli 362 victoribus præmia dantur
 536
Pelias hasta τ', 390
Pelium β', 757
Peneleus Ilionem perimit ξ', 486
Percote β', 835. δ, 548
Pherenses β', 711
Phidippus β', 678
Phocenses β', 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum
 Agamemnone ι, 432
Phortis β', 862
Phthia ι, 480
Pieria ξ', 226
Pleiades σ', 486
Poculum Achillis ω', 225
Podalaris β', 732
Podarches β', 704
Polydamas consilium dat de fossâ Græcorum
 transeundâ μ', 60 prodigium interpreta-
 tur & consilium dat 212 Hectorem objur-
 gat ν', 735 Prothenorem interficit ξ',
 448 urbem petendam suadet σ', 255 cui
 Hector contradicit 285
Polypetes β', 740 & Leontius μ', 129
Portentum draconis qui passerem devoravit β',
 309
Praetium β', 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos
 videbat Græcis γ', 161 a præcone vocatur
 ad sœdus ferendum 250 in urbem redit
 305 Troianos alloquitur ε', 268 militibus
 portam aperire jubet φ', 527 Achillem
 conspiciat Hectorem orat ne cum illo
 congrediatur χ', 38 Hectorem luget 412
 uxori mandata Jovis de repetendo Hectore
 refert α', 194 dona sumit quæ ferat Achilli
 229 filios objurgat 247 Jovem orat 308
 Achillem convenit 477 eique supplicat
 486 in urbem vehit corpus Hectoris 707
Prodigium λ', 53. μ', 200
Protefilaus β', 698
Prothous β', 758

Pygmal

INDEX RERUM, &c.

Pygmaei, γ', 6
 Pylæmenes β', 851 occisus ε', 576
 Pylæi β', 591
 Pyraechmes β', 848
 Python β', 519

Rhesus α', 435 a Diomede trucidatur 495
 Rhodii β', 654

Salaminenses β', 557
 Samothracia γ', 12
 Sangarus γ', 187
 Sarpedon β', 876 a Tlepolemo vulneratus
 Hectoris opem implorat ε', 684 Glaucum
 ad prælium hortatur μ' 310 muri pinnam
 abruptit 392 cum Patroclo concreditur
 ω', 426 & ab eo interficitur 430 circa
 Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
 Satniois flumen φ', 87
 Scamander β', 465
 Scandæa α', 268
 Schœnus β', 497
 Scolus β', 497
 Scyros insula ι, 664 τ, 326
 Simois ε', 774
 Sipylus α', 615
 Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat
 ξ', 242 Neptunum incitat 353
 Sperchius fluvius ω', 174
 Sthenelus β', 564 Agamemnoni asperius re-
 spondet δ', 404

T Althybius α', 320
 Tarne ε', 44
 Tenedus insula γ', 33
 Teræa mons β', 829
 Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos
 multos interficit θ', 266 ab Hectore vul-
 neratur 324 Imbrum interficit γ', 170 &
 Clitum δ, 444 ejus arcus divinitus frangi-
 tur 462
 Thalpius β', 620
 Thamyris fabula β', 595
 Thaumacia β', 716
 Thebæ α', 286
 Themis Junoni propinat δ, 87
 Therisitæ garrulitas β', 212
 Thetidis verba ad Achillem α', 414
 Thetis Jovem interpellat pro filio α', 503 lu-
 gens Nereides alloquitur σ', 52 Achillem
 interrogat 73 Achilli arma promittit a
 Vulcano 127 Vulcanum adit 369 & orat
 ut Achilli fabricetur arma 430 Vulcani
 arma affert Achilli τ', 8
 Thisbe β', 502
 Thoas β', 638 Pirum interficit δ', 527

Thracia ι, 72
 Thraces δ', 533
 Thyoeffa civitas λ', 710
 Thybra α', 430
 Titans ξ', 279
 Titaris fluvius Peneo non miscetur ρ', 751
 Tlepolemus β', 657 pugnatur cum Sarpedone
 ε', 627
 Tmolus mons β', 866
 Trojanæ Minervæ supplicat ξ', 286
 Trojani & Græci fœdus paciscuntur γ', 264
 Trojani Græcorum murum adorantur μ',
 80 fugiunt ξ', 506 magnam cædem fa-
 ciunt δ, 327 fugant Achivos ε', 595
 Trojanorum & Græcorum inceffus in præli-
 um γ', 1 consiliis δ', 448 λ', 70
 Trojanorum cædes ξ', 6 excubiæ θ', 550
 & concio σ', 247 pugna ad naves acerrima
 δ, 686

Venus Paridem ex prælio surripit γ', 380
 Helenam alloquitur 389 & illi iraci-
 tur 413 Helenam ducit ad Paridem 428
 Æneam subducit ex acie ε', 311 vulnera-
 tur a Diomede 335 de eo apud Dionem
 conqueritur 375 a Minervâ deridetur 420
 & Apollo Hectoris corpus a putredine pro-
 hibent φ', 185
 Ulysses β', 631 γ', 191 Chryseidem patri
 tradit α', 430 Achivos a discendo coër-
 cet β', 182 Therisitæ garrulitatem coër-
 cet 246 milites ad prælium hortatur 278
 Agamemnoni respondet δ', 354 ejus ora-
 tio ad Achillem de redintegranda pace cum
 Agamemnone ι, 225 Diomedem hortatur
 ad prælium λ', 312 ab hostibus circumve-
 nitur 403 a Soco vulneratur 434 at illum
 interficit 456 suadet ut ante prælium ci-
 bum capiant milites τ', 155 quod & A-
 chilli suadet 215 cum Ajace cursu certat
 φ', 754
 Vulcanus Junonem admonet α', 569 Theti-
 dis in se beneficia commemorat σ', 394
 Thetidem de causâ adventus interrogat
 425 Achilli arma fabricatur 469 Xan-
 thum urit φ', 342

Xanthus Achillis equus, futurum ei in-
 teritum vaticinatur τ', 403
 Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ', 214
 tumet in Achillem 234 Simoënta invocat
 adversus Achillem 307 Vulcano & Juno-
 ni supplicat 357

Z Acynthus β', 634
 Zelæa civitas δ', 103
 Zephyrus ventus β', 147

